

CSERHÁTI
JÓZSEF

Minden nap együtt az Úrral

A_{év}

SZENT ISTVÁN
TÁRSULAT

DR. CSERHÁTI JÓZSEF

pécsi püspök

MINDENNAP EGYÜTT AZ ÚRRAL

*Liturgikus szövegek
és elmélkedések*

A
ÉV

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
AZ APOSTOLI SZENTSZÉK KÖNYVKIADÓJA
BUDAPEST, 1977.

A szerkesztő munkatársai:

Dr. Bán Endre, káplán

Bors László, plébános

Dr. Csögl János, plébános

Kele Pál, plébános

Várnagy Antal, káplán

ISBN – 963 – 360 – 055 – 3

KIADASÉRT FELEL: SZENT ISTVÁN TÁRSULAT ALELNÖKE

ÚTRAVALÓUL

Liturgikus sorozatunk harmadik kötete van a kezünkben. Az A-évben a vasárnapi evangéliumi szakaszok túlnyomó többségben Sz. Máté evangéliumából valók. Ugyanakkor Sz. János evangéliuma, mint minden évben, a nagyböjti és húsvéti időszakban kap bőségesen helyet.

A sorozat egyik lelkes olvasója vagy mondhatnám imádkozója ezt állapítja meg: Aki e gyűjteményből él, biztosan megtanul személyesen imádkozni, és rájön arra, hogy mi az Istennel való beszélgetés igazi titka és mélysége. Igen, e titok benne rejlik megnyitottságunkban, a mélység pedig a teljes önátadásban. A lelkiélet valójában nem más és nem több, mint saját magunk feltárása Isten előtt és odaadó, ha kell, önfeláldozó követése Isten hívásának. Eddigi törekvésünk talán elérte célját. Sikerült megtanulnunk helyesen imádkozni. Sikerült régi megszokások merevségét feloldani, a bátortalanság, a körülményesség gátjait ledönteni és megnyitni a széles, a napsütéses, az átélések örömeivel teli utat az ég felé. Mindig többen lesznek azok, akik megérik Newman bíboros egyik jeligéjének kisugárzó erejét, sodrását és melengető hívását: Cor ad cor loquitur, a szív a szívhez szól. Csak a hittel imádkozók jutnak el Isten szívéhez, a gondoskodó, mindig hívogató, mindig megbocsájtó mennyei Atyához, Jézus Krisztushoz a Szentlélekben.

Életre és világosságra születtünk: keressük a fényt, mert félünk a homálytól, a sötétségtől. Sokszor nem érezzük a fény jelenlétét. Ilyenkor csak az ima tud világító mécsest gyújtani, mert az ima hitet, bizalmat

fejez ki. És a reménykedés legkisebb pislákolása ismét rá fog bennünket vezetni a helyes útra. A régi lelki-mester ezt mondja: „Csak induljunk el bátran a sötétségben is, imánkkal a kezünket Isten kezébe helyezzük”.

Kötetünk szerkesztésében nem történt változás, eredeti célkitűzésünknek megfelelően azonban a gyűjtemény ismét saját jelleget kapott, amennyiben a szövegek összeválogatásában főként az egyéni embernek Istenhez való személyes kapcsolatára, a közvetlen vallási átélésre ügyeltünk.

A jövő évtől kezdve három éves új sorozatot szeretnénk indítani „Találkozásunk Istennel” címmel. A nap-tári év minden napján rövid elmélkedési szövegek, szentírási és egyéb idézetek, valamint lelkiismeretvizsgálati tükrök szerepelnek. Az egyház dogmatikus tanítását, hitünknek mai kereséssel megközelített alapigazságait szeretnénk az olvasóhoz közel hozni. Az egyes kötetek témája ez lesz: Isten mennyei Atyánk; Jézus Krisztus testvérünk; Szentlélek éltet bennünket az Egyházban.

Kívánom, hogy az A-év kötete sok lelki haszonnal, minden napra szóló kegyelmi megújulással járhasson.

Pécs, 1977. január 1-én

CSERHÁTI JÓZSEF
pécsi megyéspüspök

„Jön, amikor nem is gondoljátok.”

Szavaid szerint úgy jössz, mint a tolvaj. Csak nem rablod el, amivel megajándékoztál? Meg akarnál fosztani minket reményünk utolsó foszlányaitól? — Szó sincs róla! A tolvajhoz csak annyiban hasonlítod magad, hogy érkezésed kiszámíthatatlan. El akarod kerülni az időnként föllépő „ádventista” kiskaliberű számítgatásokat. Te a magad elgondoláshoz és nem a mi naptárunkhoz igazodol. Érkezésed a mi mértékeinket messze fölülmúló kozmikus esemény lesz.

*

„Ha a ház ura tudná, hogy mikor jön a tolvaj, bizonyára virrasztana és nem engedné házába betörni. Legyetek hát készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amelyikben nem is gondoljátok.”

MT 24, 43–44.

*

Krisztus nemcsak köztünk van, nemcsak Atyjának jobbán ül, nemcsak eljön a végítéletre. Ő folyton útban van. Minden pillanatban jön. Így a földi zarándok mindig, minden pillanatban, minden tettében adventben van. Krisztus-várásban él.

SCHÜTZ A.

*

Istenem! Lám az egyházi évben megint eljött az advent. Ismét a vágyakozás imáit mondjuk. Ismét a remény és az ígéret dalait zengjük. Újra meg újra összesűrűsödik minden inség, vágyakozás és hívő várakozás ebbe az egyetlen szóba: „Jöjj!”

Mily különös imádság ez! Hiszen Te már eljöttél, sátort vertél közöttünk. Megosztottad velünk életünket örömeivel, lassú hétköznapijaival és keserű végével együtt. Hívhatunk még „Jöjj!”-szavunkkal valami többre, mint erre? Közelebb jöhettél volna már az első eljöveteledkor? Hiszen

annyira magadévá tetted közönséges életmódunkat, hogy már alig tudtunk téged a többi embertől megkülönböztetni. Mégis ezt imádkozzuk: „Jöjj!”

Örök ádvent vagy talán, aki soha nem jön úgy, hogy általa minden várakozás beteljesülne? Csak az elérhetetlen messzeség vagy, aki elé minden idők minden nemzetsége, a szív minden vágyakozása véget nem érő utakon zárándokol? Közelebb jutott az emberiség hozzád azóta, hogy ezer meg ezer évvel ezelőtt megkezdte legédesebb és legfélelmetesebb vállalkozását, hogy téged keressen? És én eddigi életem folyamán közelebb jutottam hozzád?...

Így kiáltunk feléd: Jöjj, jöjj el te, aki soha el nem távozol! Mert a te napodnak soha sincs estéje. Mert a te valóságod nem ismer véget. Jöjj el, jöjj hozzánk, mert mi mindig a vég felé közeledünk! És mivel mi önmagunkat meg nem válthatjuk. Eljöveteled sem nem múlt, sem nem jövő, hanem önmagát beteljesítő jelen. Engedd, hogy eljöveteled örök adventi órájában élhessek. Ámen.

K. RAHNER

ADVENT 1.

HÉTFŐ

„Az Úr megtanít minket útjaira.”

Felnőtt ember vagyok, Uram! Már nem nagyon örülök, ha beleszólnak az életembe. De a te útbaigazításod boldogság. Térkép egy világváros kavargó rengetegében. Szavad meghívás a magad útjának szent kalandjára. Megyek, Uram, feléd, boldogan csatlakozom hozzád. Adventes életem így nemcsak várakozás, hanem érkezés is egyúttal.

*

Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, hogy tanítson meg minket útjaira.

Iz 2,3

*

A vallás szent kaland. Sőt az egyetlen igazi kaland. Aki így tekint, az a katolikus hit szívébe hatol. Izgalom szállja meg: az emberfeletti remény.

G. BERNANOS

*

Az Egyház reménye Jézus visszatérésének várására összpontosul. Ezt nevezik parúziának, vagyis eljövételnek. De nevezik ezt az Úr napjának is, látogatásnak, kinyilvánulásnak. Ez a várt dicsőség olyan nagy, hogy kihat az Egyház jelenére is. Örömet vált ki. De józanságot is.

J. DUPLACY

*

A keresztény reménység nem naiv optimizmus. Kettős pillére van: a halál és a föltámadás. Ezt a húsvéti misztériumot éli az Egyház mindaddig, amíg az Úr újra el nem jön. Meghalni és föltámadni Krisztussal: ez a keresztény egzisztencia törvénye.

SZABÓ F.

*

Az első keresztények folytonos parúziavárásban éltek. Ez az eszkatologikus érzék időközben visszafejlődött. Ez magyarázza meg, hogy a vallásos élet elvesztette sodrását.

SCHÜTZ A.

*

Ó életem Élete!

Mindig törekedni fogok arra, hogy tisztán őrizsem meg testemet. Tudom: tagjaimon eleven a leheleted!

Mindig törekedni fogok arra, hogy távol tartsam magamtól a hamis gondolkodást. Tudom: te vagy maga az igazság, aki elmémben az értelem világát fölgyújtottad.

Mindig törekedni fogok arra, hogy szívemből kiűzzem a rosszat, s megőrizsem a szeretet virágát. Tudom: te trónolsz szívem szentélyében. Legyen mindig az a törekvésem, hogy megnyilatkozhassál tetteimben.

RABINDRANATH TAGORE

„Ébredjünk föl az álomból!”

Apostolodnak ez a fölhívása olyan, mint ébresztő órám riasztó berregése. Bevallom: úgy szeretnék sokszor még pihenni, aludni, semmiről sem tudni. Mégis rájöttem: a valóság elől menekülő kábulat egyik fajtája sem rokonszenves neked. Te vigiliát sürgetsz. A szorgalmas és rugalmas ember ágyból kipattanó tettekkészségét megtoldod a keresztény szemlélet türelmes, figyelmes és várakozó virrasztásával.

*

Itt az óra, hogy fölébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Múltóban az éjszaka, a nappal pedig közel. Vessük hát le a sötétség tetteit és öltjük fel világosság fegyvereit.

RÓM 13,11–12

*

„Virrasztani”: a szó szoros értelmében azt jelenti, hogy valaki lemond az éjszakai alvásról. Vagy azért, hogy tovább dolgozzék. Vagy, hogy az ellenség meg ne lepje. Innét ered a szó képes értelme: virrasztani annyi, mint ébernek lenni, küzdeni a restség és hanyagság ellen, hogy célhoz érjen az ember. A hívő számára a cél ez: álljon készen az Úr fogadására, amikor eljön az ő napja. Azért virraszt, azért éber, hogy bár éjszakában él, mégse az éjszaka, hanem a világosság fia legyen.

M. DIDIER

*

János apostol fogalmazásában a keresztény remény ezt jelenti: a Bárány föltámadva győzött. Mennyasszonya az Egyház: részes ebben a győzelemben. De még a földön él, s ezért még le kell játszania saját történelme drámáját. A Jegyes megígéri: „Hamarosan eljövök”. A mennyasszony válaszol: „Jöjj el, Uram Jézus!” Az egyház első

napjaitól sóhajtja ezt. Közben hűen kitart Jegyese mellett az új ég és új föld eljöveteleig.

J. DUPLACY

*

Az egyes ember számára mindig közel van az Úr eljövetele. Amit a katekizmus különítetlennek mond, az nem más, mint az Úr eljövetele az egyeshez a halál szent órájában. Időpontról nem tudunk. Az egészséges komolysághoz épp ez ad alapot.

SZUNYOGH F.

*

Nem kell ismernünk az Ország megvalósulásának pontos menetrendjét. Elég azt tudnunk, hogy Isten szeret minket, így föltétlenül számíthatunk rá.

NYIRI T.

*

Amikor az olajfa alatt vártam rád, a tölgyfa alatt érkezél. Amikor a templomban vártalak, kint az utcán jöttél szembe velem. Amikor örömben kerestelek, sírásban akadtam rád. Amikor már nem vártam rád többé, amikor belefáradtam a hasztalan várakozásba, egyszerre világos lett előttem: egész idő alatt velem voltál.

Te nem ismeresz sablont. Nem vagy kiszámítható, mint a számtanpélda. Nem hagyod magad előráncigálni. A te időd sose az enyém, mégis szüntelen magaménak tekinthetek, egymáséi vagyunk.

C. CARRETTO NYOMÁN

ADVENT 1.

SZERDA

„Öltsétek magatokra Krisztust!”

Szeretem nézni azt, aki jól öltözött. De nemcsak ruhát, hanem magatartást is tudunk magunkra öltetni. Egy emberöltő tartamára Te magad is, emberlétünk hétköznapi formáiba

*burkolóztál. Így hívtál meg minket arra, hogy viszonzásul mi meg téged öltöink magunkra. Egész keresztény életünkre szóló adventi programod lett ez az eszmény: szinte az össze-
teveszthetőségig hasonlítottunk rád.*

*

**Öltöttek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne dédel-
gessétek testeteket, nehogy bűnös kívánságokra gerjedjen.**

RÓM 13,14

*

Az Egyháznak addig kell képviselnie az örömhirt minden ember, minden igény, minden irány számára, míg maga is eléri Krisztus nagykorúságának teljességét. Míg történelmileg beleasszimilálódik mindaz, amit Krisztus belé szánt.

Az egyes számára pedig ugyanez a föladat azt jelenti: addig nevelni önmagát, amíg Krisztus teljesen ki nem formálódik benne.

SCHÜTZ A.

*

Az örök élet, mielőtt a jövő reménye lenne, a jelen számára követelmény.

H. DE LUBAC

*

A világ s az egész lét vajúdik, vágyik és erőlködik. Formát keres az életnek. A világöszön, a fejlődés vágya, a formák szomja, a forradalmak láza végelemzésben érthetetlen volna, ha épp ki nem akarná emelni az embert. Kiemelni és fölemelni. Az istenfiúságba.

PROHÁSZKA

*

A keresztény igények méretei szerint valóban egyetemes a Krisztus — akinek keresztje a haladás szimbóluma, útja és gesztusa.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Krisztus lelke, szentelj meg engem életed gazdagságával.
 Krisztus teste, üdvözíts engem önfeláldozásoddal.
 Krisztus vére, lelkesíts föl, mert szívem azonnal kihül, amint
 befolyásod alól kivonja magát.
 Krisztus oldalából kifolyt víz, moss tisztára engem
 megtisztító erőddel.
 Krisztus kínszenvedése erősíts engem azzal az erővel,
 amellyel keresztedet hordoztad.
 Ó jóságos Jézus, hallgass meg engem, mert megértésednek
 nincs határa.
 Sebeidbe rejts el engem, mert sebeid emléke mélyen
 beleívódott lelkembe.
 Ne engedd, hogy tőled elszakadjak. Ez egyet jelentene
 számomra az örök boldogtalansággal.
 Gonosz ellenségtől oltalmaz engem. Különben fölém
 kerekedik.
 Halálom óráján hívj magadhoz engem, mert szívem akkor
 dobogja ki legválságosabb pillanatait.
 Engedd, hogy hozzád jussak, hiszen kezdettől fogva von-
 zódtam hozzád.
 Szentjeiddel dicsőíthesselek téged, aki Uram és Istenem
 vagy. Ámen.

P. LIPPERT

ADVENT 1.

CSÜTÖRTÖK

„Menjünk fel az Úr hegyére!”

*Ha valaki megbízna azzal, hogy foglaljam szavakba ember-
 voltunk végcélját, meglepődnék két szóval: Istent élvezni.
 Terved szerint, Istenem, mindegyikünk erre a végcélra szüle-
 tett: téged élvezzünk. Ne csak engedelmeskedjünk. Ne csak
 utaidon járjunk. Ne csak másokat boldogítsunk. Ne csak kép-
 viseljünk téged Krisztust öltve magunkra. Hanem diadalmas
 örömmel élvezzünk téged.*

*

Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején, és magasabb lesz a halmoknál. Oda özönlenek mind a nemzetek, felé tart számos nép és így szól: „Rajta, menjünk fel az Úr hegyére!”

Iz 2,2-3

*

A történelemben van egy eszkatológiai gravitáció. Az élet nem lehet el a feszült várakozás lendülete nélkül.

SCHÜTZ A.

*

Arra kaptál meghívást, hogy Isten egész népével s a föld minden emberével együtt megéld a nem reméltet.

Taizé ifj. zsina tának üzenete

*

A fejlődés általános törvény. Mindenütt érvényesülő titokzatos erő. Nyissunk hát neki utat, menjünk teljes gőzzel az örök advent irányában.

PROHÁSZKA

*

Az a boldog jövő, amelyre minden ember meg van hívva: a mennyei „haza”, az „örök élet”, ahol az ember „hasonló lesz az Istenhez.” Isten hűségébe vetett bizalom a biztosíték ennek a jövőnek valódiságáról. A hívő vágyódik erre a jövőre.

J. DUPLACY

*

Jézusom, te vagy táplálékom, nyugalmam, örömöm és életem. Te magad leszel hazám és dicsőségem. Te a mindent jelentek nekem: örökkévalóságom kezdetéig a reményt, kezdetűl mindvégig a szeretetet. A beteljesedéskor a legnagyobb élvezet, mert színről-színre foglak látni, és boldogan birtokolni, amint megígérted.

PETRUS VENERABILIS

„Az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.”

Egy az egyhez?! — Bizonyval nem azt akarod mondani, hogy hány százalékos a valószínűsége üdvösségünknek. Nem babra megy a játék! Valószínűségszámítással nem bagatellizálsz el azt, ami az örök és többé ki nem igazítható jövőt jelenti számunkra. Emberlétiünk alapvetően bizonytalan. A mi térfelünkön. A tieden nincs bizonytalanság: helyet készítettél mindazoknak, akik őszinte szívvel kíváncsiak utánad.

*

„Ha ketten lesznek a mezőn: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Ha két asszony örül a malomban: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.”

MT 24,40–41

*

A jövő élet reménye mindenképpen problematikus a hívő számára. Függ az ő hűséges és kitartó szeretetétől. Ez nem könnyű követelmény a bűnre hajló szabadakarat számára. Nem magától értetődő tehát, hogy eljut ehhez a jövőhöz. A remény azonban hitben és bizalomban gyökerezik, kitárul a jövő felé, és képes fölemelni a hívő egész életét. Hit és bizalom, remény és szeretet tehát egyetlen lelki magatartás különböző oldalai.

J. DUPLACY

*

A fönti szentírási idézet asszonyai a jeruzsálemi katasztrófa túlélőit és elesettjeit példázzák. Minket mégis mellbevernek e szavak. A végső idők túlélőit, az üdvözülteket és az örökre elesetteket, a kárhozottakat juttatják eszünkbe. Jól is van így. Üdvösségünket nem alapozhatjuk önbizalmunk ingatag homokjára, hanem csupán Isten üdvözítő szándékára és feltételeire.

L. PIPER

*

Szánd, Uram, a te szolgádat és lássad,
hogy görbe és szűk utakon mégis igyekszik hozzád,
mielőtt végleg eltapossák,
kell, hogy elérje csont-palotádat.
Szikkaszd ki belőlem azért nagyságom tömérdek súlyát,
hogy görnyedve járjak a fák alatt,
kerüljem a hívságos gondolatokat,
és megtaláljam a bú ösvényét
és az örök lábak alagútját.

GYURKOVICS T.

ADVENT 1.

SZOMBAT

„Ne kicsapongásban éljünk . . .”

Honnét az az esztelenül sok ivás? A sex-hullám! A tülekedő könyöklés orgiája? Szegény emberké: önmaguk fölé szeret-nének kerekedni, és az emberi színvonal alá süllyednek. Apostolod féltette híveit a visszaeséstől, az erkölcsi fertőzéstől. De tudta jól, hogy mindettől csak egy tartalommal telített élet nyújt védeltséget.

*

Éljünk tisztességesen, mint nappal, ne evés- ivásban és részegeskedésben, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust.

RÓM 13,13-14

*

Az ember minden kívánságának gyökerében egy alapvető igénye rejlik: az életet a maga teljességében kívánja birtokolni és saját lényét kibontakoztatni. Ez rendjén való természetű adottság. Jézus is számol ezzel a normális emberi magatartással. Ugyanakkor az is tény, hogy a vágy állandó és veszedelmes kísértéssé is válhat, s pusztulásba sodorhat. Ezért a kategorikus tilalom: „Felebarátod feleségét ne

kívánd! Se házát... ne kívánd!” Az apostol azonban jól tudja, hogy csak a helyes dolgok utáni vágy segíti az embert a belső egyensúly megtartásában.

J. GUILLET

*

Te azt hiszed, hogy engem szeretsz, pedig csak magadat szereted. Utat kellene vágnod, hogy kilépj magadból, dolgaidból. Én kiléptem magamból, hogy hozzád jöhessek. — Most viszonzásul neked is ezt kell tenned.

C. CARRETTO

*

A keresztény alapállása a derűs optimizmus. De nem ringatja magát illúziókban. Nem fut meg a küzdelem és nehézségek előtt. Spontán fakad belőle az Isten-dicséret és magasztalás. És a szándék, hogy méltó legyen a keresztény nevéhez. Ez az üdvösség útjának kísérő zenéje.

F. AMIOT

*

Istenem, kérlek, maradj velem!

Ne engeddd, hogy ajkamra jöjjön olyan szó, amely nem a te szavad!

Ne hagyj elhatalmasodni bennem olyan eszméket, melyek nem a te gondolataid!

Nem akarom, hogy valaha is olyat tegyek vagy tervezzek, amit te nem tennél.

M. MUGGERIDGE

„Az Úr lelke nyugszik rajtam is.”

Van-e meghittebb, boldogítóbb dolog a világban, mint a meleg, tiszta, őszinte és eggyé forrasztó csók?! Az anyáé... a hitvesé... a baráté... a gyermeké... Az Istennek is megvan a csókja. A Szentlélek maga ez a csók. Egy meg nem szűnő, végtelen intenzitású, örök-most csók. Benne boldog az Atya és Fiu. Az örökké boldog Isten engem is megcsókolt. Általad Jézusom!

*

Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és az értelem lelke; a tanács és az erősség lelke; a tudás és az Úr félelmének lelke.

Iz 11,2

*

A szobrász megpillant egy levágott törzset. Megtetszik neki. A fa tetszett meg neki? Nem! Képzeletében már látja, mit fog belőle faragni. Így néz Isten is ránk, emberekre.

SZ. ÁGOSTON

*

Ha meg akar határozni engem, ne azt kérdezze, hogy hol élek, mit eszem, vagy hogyan fészülöm a hajam. Kérdezze azt, hogy mit gondolok, hogy miért élek... Kérdezze azt, hogy mi tart attól vissza, hogy teljesen azt éljem, amit akarok. A válaszok alapján így jobban meghatározhatja személyazonosságomat. A teljes választ azonban önmagamról én is csak halálom utánra remélhetem.

T. MERTON

*

Jézusom! Szemed rajtam pihen. Személy szerint ismersz engem. Nevemen szólítasz. Szüleim még meg sem születtek, s már ismertél. Pontosan tudod, mi lakik bennem, jobban

mint én. Ismered felöltő gondolataimat, hullámozó hangulataimat, kiszámíthatatlan érzéseimet, követelőző vágyaimat, minden képességet, értéket és gyöngéimet. Látsz vig napjaimon, s akkor is, amikor le vagyok törve. Részt veszel aggodalmaimban, reményeimben és bajaimban. Tudsz a föllendülés óráiról, de a hanyatlásról is. Számon tartod hajam minden szálát, s alakom méreteit is. Olvasol vonásaimból. Jól tudod, mikor mosolygok, és mikor könnyezem. Virulok-e az egészségtől, vagy fonnyadozom a betegségben? Hallod hangomat. El nem felejtet egyetlen szavamat. Tudod, melyiket kell komolyan venni, melyiket nem. Előre tudod, mikor akadozik lélegzetem, s mikor támad ritmuszavar szívem dobbanásában. Érdeklődő vonzalmad átölel. Úgy emelsz föl, hogy mégis a magam lábán járok. Úgy szeretsz, amennyire magamat sem tudom szeretni. Én nem szenvedek annyira kínjaimtól, amennyire te velem érzel. S ha hagyod a bajt rám szakadni, bennem és általam csak saját sorsodat ismétled meg.

NEWMAN NYOMÁN

ADVENT 2.

HÉTFŐ

„Szentlélekkel keresztel meg titeket.”

A királylány mesebeli csókja nyomán a békából királyfi lesz... Kis ember-béka voltam még, amikor Szentlelkedet csókoltad belém, Istenem! Igaz, anyám szemében királyfi voltam addig is. De minden anyai álomnál nagyszerűbb lett a valóság: a keresztségben istengyermek lettem. Mert a csak Fiadnak kijáró csókkal, Szentlelkeddel illetél akkor, Istenem!

*

János így prédikált: „Én csak vízzel keresztellek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem utána. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni.”

MT 3,11

A lelki megújulás nem megy végbe egy szempillantás alatt. Vegyük pl. a keresztséget. Egy pillanat műve. Semmi sem marad megbocsájtatlanul. De az elesettség gyógyítása további kezelést igényel: lassú haladásban alakul ki bennünk az istenképiség.

SZ. ÁGOSTON

*

Egy újságíró azt kérdezte tőlem: „Ön szerint mi a világ evangelizálásának legnagyobb akadály?” Habozás nélkül feleltem: „A keresztények hiányos hite abban, hogy mik ők Isten kegyelme által.”

SUENENS BÍBOROS

*

Az ember nem szám, nem anyakönyvi adat, nem csavar csupán egy hatalmas gépezetben, nem is a megtermelt javak bárgyú fogyasztója. Amikor Jézus közénk született, kinyilatkoztatta az emberi lét fölbecsülhetetlen értékét, önmagán túlmutató célját és értelmét. Az Isten Fia emberré lett, hogy az ember Isten szeretett és megbecsült gyermekévé legyen. Az istengyermekség biztonságot jelent az emberlét bizonytalanságában.

LA BIBLE DU DIMANCHE

*

Itt „nincs maradandó városunk, a jövődöt keressük.” Nemcsak az anyagi világ esendő és múlandó volta miatt. Nemcsak a mi testünk halandósága miatt. Hanem azért, mert elhivatottságunk: istengyermeki életünk csak Atyánk házában teljesezhetik be. Útban vagyunk az örök szeretet-egyesülés felé.

GÁLFFY L.

*

Remélek abban, hogy az örök Hazában örvendhetek Benned. Nem célom, érdemeket gyűjteni az ég számára. Egyedül a te szeretetedért akarok dolgozni. Egyedüli célom,

hogy neked örömet szerezzen, engeszteljem szent Szívedet. Lelkeket akarok menteni, akik majd örökké szeretnek Téged.

LISIEUX-I SZ. TERÉZ

ADVENT 2.

KEDD

„Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét.”

Tehetetlenné válnék a mesebeli csodatévő csók, ha nem kellene annak, aki kapná. A bűn is ilyen elutasítás. A bűnbánat lényege: újra elfogadom csókot, Istenem.

*

János így fogadta a hozzá tódulókat: „Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét. Ne gondoljátok, hogy arra hivatkozhattok: Ábrahám az atyánk! Mondom nektek: ezekből a kövekből is tud az Isten Ábrahámnak fiait támasztani.”

MT 3,8–9

*

Megtérés? Igent mondom Isten szólítására, aki szeret és felém tárja kezét.

Bűnbánat? Harcba szállok önzésemmel, gyávaságommal, mindazzal, ami akadályt gördít Isten és én között.

Megtérés? Isten felé fordulok, és bizalommal fogadom az ő közeledését, érdeklődését irántam.

Bűnbánat? „Légy tökéletes, mint a te mennyei Atyád is tökéletes.” Egy ilyen program erőfeszítést kíván.

G. LE MOUËL

*

Mi a bűn? Meggyilkolt ember. Kirabolt ház. Földúlt család. Arcul ütött szülő. Kizsákmányolt munkás. Meggyalázott, megerőszakolt nő. Letagadott tartozás. Elmulasztott kötelesség. Vagyis az erkölcsi rend megsértése.

A Biblia ismer egy speciális bűnt is: a közeledő Isten

visszautasítását. Vállat vonok. Nem érdekel. Hidegen hagy istengyermeki elhivatottságom.

Az evangéliumi ifjú viselkedik így. Azt mondja: „A parancsokat nem szegtem meg gyermekkorom óta.” Erre Jézus fölillantja előtte a többlethivatást. De nem vállalja. Hátat fordít. Jézust megszegyeníti, elszomorítja. Megszakad köztük minden? Annyi bizonyos: az Atya—gyermek kapcsolat helyébe visszaáll az Úr és szolga rideg viszonya.

L. PIPER

*

Sokszor azt hittem, Uram, hogy kialakult már bennem a te szellemed, szilárdan állok lábamon, számíthatsz rám. S akkor valami váratlan ismeretség, kellemetlenség, károsodás, megszegyenítés miatt egyszerre kérdéssé vált bennem minden. Mint Péternek Kaifás udvarán egy asszony vitriolos nyelve miatt. — Ezért sohasem fogok így imádkozni: „Köszönöm, hogy nem vagyok olyan ember, mint a többiek.” Ennél sokkal szerényebben fog hangzani imádságom: „Köszönöm, Uram, hogy nem kerültem olyan helyzetbe, mint annyian, akik megintogtak.”

NEWMAN NYOMÁN

ADVENT 2.

SZERDA

„Vessző kél majd Izáj törzsökéből, s hajtás sarjad gyökereiből.”

Gyermeke csókja a felelőtlen csitriből egyszerre odaadó édesanyát, a csöppnyi unoka csókja viszont a mogorva öregemberből aranyos nagyapát tud varázsolni. Istenem! A te csókod sem erőtlenebb! Szentté alakított már annyi gyarló embert. Hösszé nemesített már annyit, aki önzőnek született. Szeliddé tett annyi faragatlan durvát. Ha — ha — ha méltóan rezonált a nagy közeledésre.

*

Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú

s az oroszlán, egy kis gyerek is elterelgetheti őket. Barátságban él a tehén a medvével, a kicsinyeik is együtt pihennek; és szalmát eszik az oroszlán, akárcsak az ökör.

Iz 11, 6-7

*

Mindannyian vágyakozunk a mennybe, ahol az Isten lakik. De hatalmunkban áll, már most is a mennyben lakoznunk vele, hogy éppen ebben a mostani pillanatban is boldogok legyünk övele, csak szeressünk úgy, amint ő szeret, csak segítsünk úgy, ahogy ő segít, csak adjunk úgy, ahogyan ő ad, csak szolgáljunk úgy, ahogyan ő szolgál, úgy mentsük az embereket, ahogyan ő ment minket. Így vele lehetünk a napnak mind a 24 órájában, megérinthetjük őt fájdalmas álmájában.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Azon napon Krisztus a szentek közösségévé tágitja Egyházát. Minden beléje oltott élet akkor kivirágzik. A hűség jutalma és a remény teljesülése lesz az a soha le nem nyugvó nap. Az élő Isten közeledésére a halottak életre támadnak. A hit átváltozik látássá. Az engedelmes élet az örök Ámen boldogságában csendül ki. Ennek a napnak sötét háttere: a világitélet és kárhozottak reménytelen, céljavesztett, koromsötét éjszakája. És akkor Krisztus elfoglalja diadalmos trónját, és Isten lesz minden mindenkben. Krisztus híve pedig örökkül bírja Krisztus országát.

T. MAERTENS

*

Én Istenem, úgy terveztél meg, hogy örökké éljek, nemcsak egy ideig.

Nekem nincs hatalmam létem fölött. Még elpusztítani sem tudnám magam, még ha oly gonosz lélek laknék is bennem, hogy ezt kívánnám. Tovább kellene élnem örökké, öntudattal, akár akaratom ellenére is.

Igen! Nélküled az örökkévalóság csak más neve volna az örök nyomorúságnak. Egyedül te vagy, aki támaszom

lehet örökre. Csak te vagy kimeríthetetlen. Csak te vagy képes arra, hogy folyton új tárgyat nyújts megismerésem és szeretetem számára Újat. Egyre újat. Millió év múltán is oly kevésbé foglak ismerni, hogy az lesz érzésem, mintha épp most kezdenék veled megismerkedni, kezdetén vagyok csak élvezésednek.

Így mindörökké kis gyermek maradok, aki végtelenségéről, isteni lényedről az első elemeket kezdi tanulni.

NEWMAN

ADVENT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Karoljátok föl egymást!”

Köszönöm, ezerszer köszönöm, Uram, hogy az emberiség adventi várakozásából azért beteljesült már egy és más. Természetessé vált: föl kell karolnunk egymást. Közös erővel lehet és kell egymáson segíteni. Kórház, szülőotthon, öregek otthona, bölcsőde, betegbiztosítás, nyugdíjintézet könnyít a verejtékes embersorson.

*

Karoljátok föl egymást, amint Krisztus is fölkarolt benne teket Isten dicsőségére!

RÓM 15, 7

*

Csodálatos az, hogy minden csalódás és kétségbeesés ellenére újjászületik a reménység. És hogy az önzés és kegyetlen anyagiasság világában is fölvillan a szeretet szikrája.

SZABÓ F.

*

Az Egyház szolgáló közösség. Főként két területen illetékes: a legszegényebbek szolgálatában (mindig az ő szószólójuknak kell lennie) és az igazság szolgálatában

(ehhez manapság bizonyos fokú bátorság szükséges). Nincs jogunk ezeket a szolgálatokat elhanyagolni. Az evangélium nem semleges...

F. MARTY

*

Szenvedésünk nélkül munkánk csupán szociális munka lenne. Így is igen szép, értékes és segítséget nyújtó munka. Ez kétségtelen. Mégsem lenne teljesen Jézus Krisztus műve. Nem lenne a megváltás része. Jézus azzal lépett közénk, hogy megosztotta velünk életünket, magányunkat, kínjainkat és halálunkat. Azzal váltott meg, hogy eggyé lett velünk...

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Urunk Jézusunk! Te tanítottál meg bennünket igazán a szeretetre. Aki szeret, az a másikat összes értékeivel, de gyöngeségeivel és rútságaival is elfogadja. Nem válogat. Aki igazán szeret, nem számít viszonszeretetre. A jóság szabadon, korlátlanul, önzetlenül és az odaadás önfeledtségével tör elő szívéből. Aki szeret, csak az hasonlít hozzád. Adj, Uram, mindig többet szereteted erejéből.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

ADVENT 2.

PÉNTEK

„Kivágnak és tűzre vetnek.”

A kárhozat tűzét nem te gyújtottad meg, Uram! Az már benne ég abban, akiből saját önzése és önimádata kiűzte a Lelket, a te lelkületedet. Te számtalan visszautasítás ellenére újra meg újra megkísérled, hogy kioltsd bennünk a kárhozatnak már lángra lobbant kanócát. Még fenyegető szavaid is valójában jóságos simogatások, hogy főloldjad akaratunk végzetes görcsét.

*

„Viperák fajzata! Ki tanított benneteket arra, hogy fussatok a közelgő harag elől?! A fejsze már a fák gyökerén van. Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt... Szórólapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrébe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti.”

MT 3, 7b, 10, 12

*

Krisztus vére annak, aki akarja: üdvösség.
annak, aki nem akarja: kárhozat!

SZ. ÁGOSTON

*

Az ember önmaga felelős bajaért. Nem egy kikerülhetetlen kárhozat fatális béklyóiba esik bele. Isten erejével tudna győzni. Ezért a Biblia nem szépítgeti a rossznak ezt a drámáját. De mivel az Isten a jóakaratóval vesz részt ebben a drámában, ezzel megadja a remény csíráját.

CH-M. GUILLET

*

Isten is ismeri a rosszat, de mentes tőle. Az ember is megismerte, de úgy, hogy belemerült.

NEWMAN

*

Kyrie eleison!

Irgalmaz, Uram, a mi korunknak,
éjszakáinknak,
ürességünknek,
hátunkon hurcolt terheinknek,
kuszált világunknak!

Christe eleison!

Légy irgalmas gyöngeségeinkhez,
gyér szókinszünkhöz, mert hiányzik belőlünk
a derű, tele vagyunk szorongásokkal,
hiszen szívünk rideg, egykedvűen közönyös.

Kyrie eleison!

Uram irgalmazz, míg a fejlődés útján járunk,
míg növekszik ismeretünk, tudományunk,
míg fejlődik művészetünk,
míg két kézzel fogjuk meg földadatainkat,
míg formálódik jáborságunk,
mindaddig, míg őszintén előre
törekszünk.

ISMERETLEN IMÁDKOZÓ

ADVENT 2.

SZOMBAT

„A föld tele lesz az Úr ismeretével.”

A boldog házasságok története mindig ugyanez: „Minél jobban megismertem, annál jobban megszerettem.” És a karambolos házasságoké? Egymást közről megismerve csalódtak és elhidegültek. — Istenem! Te megismertetted velünk jószágodat, irgalmasságodat, szeretetreméltóságodat. Kinyilatkoztattad Fiadban. Sokszor kérдем önmagamtól: tehettél volna ennél nagyszerűbbet?!

*

**A föld úgy tele lesz az Úr ismeretével,
mint ahogy betöltik a vizek a tengert.
Az Izáj gyökeréből támadt sarj
zászlóként áll majd a népek előtt.
Keresni fogják a pogány nemzetek,
és dicsőséges lesz a nyugóhelye.**

Iz 11, 9–10

*

Hogy nem szeretlek úgy Istenem, mint kellene, az onnan van, hogy nem ismerlek hozzá eléggé.

SZ. ÁGOSTON

*

Az a gyermek, aki apját nem ismerte, mert nem törődött vele, vagy akivel szülei kegyetlenül bántak, mire gondol, ha azt mondják neki: Isten a te mennyei Atyád?

SZABÓ F.

*

Kétféle vallásos magatartás érthetetlen számomra: amely már nem keresi Istent, és amely azt képzei, hogy már megtalálta.

G. THIBON

*

Azt, aki nem hisz a szépségben, és nem hisz a szeretetben, nem tudjuk elvezetni Isten fölfogására. Ha valaki a teljes emberségig sem jut el, nem remélheti, hogy eljut ahhoz, aki azon túl van.

A. BLOOM

*

Jézus Istene mindent fölülmuló valaki, mégis lehajol, hogy üdvözítsen. Erőtől duzzadó Isten, nem ijed meg attól, hogy a keresztet vállalja. Méltóságos Isten ő, mégis az atyaságot választja rangnak. Nem erőszakos: meghagyja az embernek a saját történelméért való felelősséget. Háromságos Isten, de nem komplikált elméleti algebraiságban, hanem a szeretet legtökéletesebb egygyforradásában.

CH-M. GUILLET

*

Itt vagyok, s itt van az Isten! Nem! Isten van először. A szó teljes értelmében egyedül Ő van. Én előtte állok. Előtte és csak általa.

Igen, Uram! Csak általad! Elismerem ezt. Kezedből fogadom el magamat. És meghajlok előtted. De nem kényszerből. Nem is félelemből. A teremtmény méltóságában, aki megértette az igazságot: gyermekének szólítja a Mindenható.

Szabad Isten, tarts erősen, hiszen te vagy a szeretet. Ne engedd, hogy meginogjak, eltántorodjam, tőled elsza-

kadjak. Te, aki minden titkok Titka vagy. Te, aki biztosabb
vagy a legbiztosabbnál.

Tarts meg engem magadnak!

GUARDINI

„Örüljön a puszta és a kiaszott vidék!”

Ez a szó „örvend” zene a fülünknek. Ez nem megrendelt, fizetett, kényszeredett, megtapsolt, napi 8 órás vagy egy műsor erejéig szóló szórakozás. Ezerszer több. Ez csöndes, egész lényemet átható ujjongást jelent.

*

**Örüljön a puszta és a kiaszott vidék,
ujjongjon a sivatag és viruljon.
Virulva viruljon, mint a lilium,
és örömeiben ujjongva daloljon.**

Iz 35, 1-2

*

Advent harmadik hete minden évben a liturgikus öröm hete. Az adventi öröme. Ez még nem önfeledt ujjongás. Nem a kihúzott nyeremény váratlan öröme. Ez még csak a valakihez tartozás mély öröme. A bizakodó remény kiegyensúlyozottságából sarjadó öröm. Egyáltalán nem rokon az andalító émelgyéssel, annál inkább a jó közérzettel. De megvan benne a dinamikához szükséges feszültség is: van mire törekedni, előttem a jövő, életemnek van célja, van értelme.

L. PIPER

*

A keresztény ember arcán állandóan halk mosolynak kellene ülnie, ami ezt jelenti: Ne legyetek olyan ostobák, ne fontoskodjatok! A „többiek” kénytelenek komolyan venni magukat, mert hisz nekik nincs semmi másuk, csak önmaguk. Mi viszont egy világokon túli Istenből élünk. Életünk feléje tart. Reményünkkel vagyis keresztény szívünk vágyával már el is érkezünk „odaát”. Életünket semmi sem rendítheti meg. Nincs itt maradandó városunk. Krisztus magával vitte életünket. A kereszténynek ebben

a világfölnyében, világfölöttiségében leli magyarázatát az, hogy ugyanakkor be kell lépnie a világba. Csak ilyen szemlélettel lehet a világot igazán komolyan venni.

BOROS L.

*

Advent boldog örömet és igazi komolyságot nevel bennünk. Ezek látszólag ellentétben állnak. Pedig a boldog örömhöz tényleg egészséges komolyság illik.

SZUNYOGH F.

*

Adj már csöndességet, lelki békességet, mennybéli Úr! Bújdosó elmémet, ódd bűtől szívemet, kit sok kín fúr. Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár mentségére. Őrizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd vesztségére. Nem kicsiny munkával: Fiad halálával váltottál meg. Kinek érdeméért most is szükségemet teljesítsd meg. Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak áldott zárját. Add meg életemnek, nyomorult fejemnek letört szárnyát. Repülvén áldjalak, élvén imádjalak vétek nélkül, kit jól gyakorolván haljak meg nyugodván bú s kín nélkül.

BALASSI B.

ADVENT 3.

HÉTFŐ

„Ugrándozik majd a sánta.”

Hány embertársunknak, talán saját magunknak is szembe kell néznünk a ténnyel: egyszer és mindenkorra vége az ugrándozásnak. Vajon csak az ujjonghat újra itt a földön, aki el tudja dobni betegsége sokféle mankóját? Jézusunk, tudsz-e nekünk több reményt adni, mint amit egy műtét, műláb vagy hallókészülék nyújt? Tudsz-e a keserű beletörődésen túl mást is kínálni azoknak, akiknek nyomorúsága orvosilag visszafordíthatatlan?!

*

Akkor megnyílik a vakok szeme
s a süketek füle hallani fog.
Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas,
s a némák nyelve ujjongva ujjong.

Iz 35, 5-6

*

A remény nem arra való, hogy elvegye a fájdalom életét.
A hétköznapi kellemetlenségei tőle meg nem szűnnek.
A remény belülről emel föl minket. Megérteti velünk, hogy
semmi sem értelmetlen. A messze jövő nem kilátástalan.

J. HUDAULT

*

Egy karácsonyon leprásaimnak megmondtam: Isten
egészen különlegesen szeret titeket. Nagyon kedvesek vagy-
tok neki. – Egy teljesen eltorzult öreg közelemben férkő-
zött: „Mondd el ezt még egyszer. Nagy örömet szerezte
vele nekem. Mindig csak azt hallom: minket nem szeret
senki sem. Csodálatos tudni: Isten mégis szeret. Ismételd
csak meg!”

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Utánoznom kell Krisztust a valóság elfogadásában.
El kell fogadnom mindazt, ami van. Még komizásom
következményeit is. Innen kell elindulnom.

Ha sánta vagyok, el kell fogadnom sántaságomat.

Ha fáradt vagyok, el kell fogadnom fáradtságomat.

Ha az ég szürke, el kell fogadnom szürkeségét.

Ha öreg vagyok, el kell fogadnom öregségemet.

Mindaz, ami van, ami körülvesz, amit látok, amit érzek,
olyan mint egy titokzatos kérdés, melyet egy örökkévalóság
óta nekem tesz föl az Isten. Várja a választ. Talán
ugyanaz a szörnyű kérdés tétetett föl a szemétdombon fekvő
Jóbnak. Kérdés, amely Istentől jött.

Van egy béna fiam,

feleségem kibírhatatlan,

üldöz a hivatalfőnököm,

barátaim nem értenek meg: a mai napnak egy örökkévaló-

ság óta előkészített kérdései ezek. Ezeket kell megélnem és megválaszolni:

Nem dobhatom be fiamat egy névtelen intézetbe,
nem változtathatok feleséget,
nem átkozhatom el alkoholista apámat,
nem szakíthatok főnökömmel.

Szembe kell néznem a valósággal. El kell fogadnom azt,
ami változhatatlan. Úgy kell látnom a valóságot, mint
Istentől jövő adottságot. Ezt kell mondanom: Igen, Atyám.
Innen kell elindulnom.

C. CARRETTO

*

Megváltó Jézus!

Atyád öröktől meghatározta azt a sorsot, mely rád a mi
földünkön várt. Te beléptél világunkba és elfogadtad ezt
a sorsot. Nem harapdáltad szád szélét. Kezed nem szorult
ökölbe. Nem hagytad el magadat kétségbeesve. Sorsod
elfogadása nem volt bárgyú, egykedvű fatalizmus. Nem
láttad nehéz életedet értelmetlennek, céltalannak, remény-
telennek. Csak ez a nagylelkű elfogadás illett hozzád.
Hozzám is csak ez illik. És egzisztenciám megváltoztathat-
atlan problémáit is csak ez a lelkület képes megoldani.

L. PIPER

ADVENT 3.

KEDD

„Mondjátok a csüggedt szívűeknek: »Ne féljetek!«”

*Mióta emberfajtánk lakja a földet, mindent megtesz,
hogy szebbé, kényelmesebbé, élvezhetőbbé tegye világunkat.
De az összkomfortos lakás is lehet sivatag. S egy tízemeletes
lakóházban is érezheti úgy magát az ember, mint elakatlan
pusztaságban. Ideg orvosok igyekeznek föloldani a képzelt
magányosság sokkját. Keresztelő János valódi magányát te
tetted virulóvá és tartalmassá. Bár mindenki, aki elárvult,
henned rátalálna belső magánya megoldási kulcsára.*

*

**Erősítsétek meg az elernyedtt kezeket,
és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg!
Mondjátok a csüggedt szívűeknek: Bátorság!
Ne féljeteK!
Nézzétek, eljön Istenetek.**

Iz 35, 3-4

*

Világvárosok kellős közepén ijesztően elhagyatva élnek emberek. Soknak még közvetlen szomszédja sem tudja a nevét. Az embereknek nincs alkalmuk, nincs idejük törődni velük. Az alatt a húsz év alatt, amióta a nép között dolgozom, mindig jobban tudatára ébredek: a legsúlyosabb betegség, ami emberi lényt sújthat, az, hogy fölösleges, hogy nem kell senkinek, hogy nem kívánatos, elhagyatott. Manapság már megtaláltuk a lepra orvosságát és a leprások meggyógyulhatnak. Van orvosság a tbc-re, és a tuberkulózisok meggyógyulnak. De a nem kívánatos embereket csak az gyógyíthatja meg, ha valakire ráakadnak, aki megnyílik feléjük.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Jézusom! Add nekem a szeretetet: a kereszt szeretét. Nem a hősi keresztékét: ez csak növelné önteltségemet. Hanem a legközönségesebb, a leghétköznapiabb keresztékét: amelyeket – sajnos – undorral hordozok, s amelyekkel naponta találkozom: az ellentmondás, a feledés, a kudarc, a visszautasítás, a hideg fogadtatás, a megvetettség, a testi fogyatékos-ság és a lélek sötétje. Szívem hangtalan, tompult és fáradt. Add, hogy elfogadjam ezeket tőled, és te éntőlem.

R. KENNEDY

ADVENT 3.

SZERDA

„...vagy mást várjunk?!”

Keresztelő János fogalmazta így meg embervoltunk egyik legdőntőbb kérdését: Kell még várnunk? Érdemes várni? Inkább tegyünk, mint várjunk? Meddig futja a magunk

erejéből? Tulajdonképpen mit is várhatunk tőled? S megkapjuk-e tőled azt, amit ígértél, vagy amit várunk? – Minden nemzedék fölteszi érkezésed óta ezeket az adventi kérdéseket, a választ halálos komolyan várva.

*

János a börtönben hallott Jézus tetteiről. Elküldte tanítványait, hogy kérdezzék meg: „Te vagy az eljövendő, vagy mást várunk?”

MT 11, 2–3

*

Korunk embere azon igyekszik, hogy biztos megélhetéshez jusson, egészségesen éljen, nyugodt állásban dolgozzék, mentes maradjon minden elnyomástól és megalázó helyzettől, ami megingathatná emberi méltóságát. Egyre jobb eredményre kíván jutni. Napról-napra műveltebb, tanultabb akar lenni. Egyszóval: többet akar tudni, többet akar tenni és szerezni, hogy ezáltal mindig értékesebbé váljék. Közben mégis azt látjuk, hogy az emberek nagy része olyan körülmények között él, hogy jogos törekvései megghiúsulnak. Nagy munka vár itt még elvégzésre.

VI. PÁL PÁPA

*

Az emberiséget ámulatba ejtik napjainkban saját találmányai és képességei. Gyakran mégis aggasztó kérdések gyötrik a világ jelenlegi alakulásáról, az ember helyéről és szerepéről a mindenségben, egyéni és közösségi erőfeszítéseink értelméről, egyszóval a lét és az emberiség végső céljáról. Az Egyház az evangélium fényével világít rá e kérdésekre és az emberiség rendelkezésére bocsátja azokat az üdvözítő erőket, amelyeket a Szentlélek vezetésével kap Alapítójától.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Mindegyikünk tagja az emberiségnek. Közös sorsot valószínűleg. Testvéreivel együtt építi a történelmet. Befejezve

a teremtetést, befejezi önmagát. Az én sorsom az egész emberiség sorsára kihat. Az emberiség jövője az enyém is.
SZABÓ F.

*

Amíg a földön egy ember is van, aki éhezik, Uram, te ott vagy. Amíg a földön egy ember is van, aki szenved, te vele szenvedsz. Amíg a földön egy ember is van, akit föl kell szabadítani, melléje állsz. És ha én veled akarok lenni, akkor azzal az emberrel kell lennem. Nincs itt kibúvó. Nem csaphatom be magam. Nem beszélhetek félre. Én Uram, szolidárisnak érzem magam azokkal a keresztényekkel, akik ezt megértették.

C. CARRETTO

ADVENT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Vár a föld termésére.”

Újra ez a szó „vár”. Önkéntelenül is a „sült galamb” jut eszembe, amelyet tátott szájjal várnak. Vajon tényleg ez lenne a programod, amelyet tovább kellene kiáltanunk a holnapot kapkodva építő XX. századunknak: emberek, várjatok türelemmel!!! S prófétai dokumentációként nekem is ölbe kellene tennem a kezemet, s úgy várnom eljöveteled napját? Nagyon örülnék, ha megértetnéd velem: mennyiben várakozás, és mennyiben tett a keresztény lét?

*

Legyetek hát türelemmel testvérek, az Úr eljöveteleig. Lám, a földműves türelemmel vár a föld drága termésére, míg a korai és késői eső meg nem érkezik.

Jk 5, 7

*

A keresztény gondolkodás nem ismeri a nyárspolgári önelégültséget. A keresztény ember soha sincs készen. Nem lezárt a vilásképe sem. Nyitva áll minden filozófia, minden

világot építő gondolat előtt. Nyitott a tudomány minden fejlődése előtt. Minden igazság a miénk. Minden a mi régi igazságainkat világítja meg. A keresztény világkép szüntelenül tágul. Bővül, míg egyszer bele nem nő a végtelenségbe, az örökkévalóságba: az Istenbe.

Sík S.

*

Az örök élet nem „jövendő élet”. Mert a szeretet által már itt a földön belépünk az örökkévalóságba.

H. DE LUBAC

*

Természetünkénél fogva él bennünk a jobb élet adventi vágya. Ez a vágy fejlődést, haladást, szociális átalakulást, boldogító életformákat sürget a földön is. De az élet vágya kiterjed azon túlra is. Egyéniségünk Krisztus szerinti érvényesülését is programba iktatjuk.

PROHÁSZKA

*

Uram! Te vezettél rá minket, hogy adventünk sóvárgás legyen, de ne menekülés. Vágyakozás legyen, de ne ábrándozás. S világunk mind kétkezi, mind szellemi építését ne ideges türelmetlenség, hanem előre lendítő reménykedés kísérje.

SZ. F. NYOMÁN

ADVENT 3.

PÉNTEK

„A földműves türelemmel vár.”

Istenem, Jakab apostol azt kívánja, hogy türelemmel várjam, míg beérik, amit elkezdte bennem. Pál apostol viszont versenyfutást, erőlködést sürget. Egyszerre kell magamba építenem ezt a két magatartást. Akkor a beteges kapkodás és az életidegen automatika egyoldalúságait elkerülhetem.

*

A földműves türelemmel vár a föld drága termésére. A szenvedés elviselésében és a kitartó türelemben vegyetek példát a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak.

Jk 5, 7-10

*

A keresztény a föld lakója és a menny örököse. Egy személyben. A földre már megszülettünk, ez már lezárt tény. A menny viszont elsősorban ígélet. Speciális örökség: nemcsak a Megváltó halála, hanem az én halálom is szükséges az örökléshez. Halálunkat persze nem sürgetjük, de számolunk vele. A keresztény lelkület így kétlábú: az egyik jár, a másik áll. Helytáll és vár. Máskülönben sántít.

L. PIPER

*

Pál apostol egyszerre ujjong is a rá váró jövő gondolatától, de szorongva sóhajtozik is, mivel az még nem teljeseedett be. Reménye Isten ígéletére támaszkodik, nem saját érdemére. Ez az ígélet lelkesíti a „futás” közben a kitartásra. Nem személyes boldogulást vár, hanem valakit, akit szeret. Mindenkinek föl akarja ezért tárni Krisztust, „a megdicsőülés reményét.”

J. DUPLACY

*

„...mert megváltásunk még reménybeli.” (Róm. 8) Már meg vagyunk váltva, már a Lélek által Isten fogadott gyermekei vagyunk, de üdvösségünk beteljesedésére még várnunk kell. Ez a „már” és „még nem” fejezi ki a keresztény reménység dialektikáját.

SZABÓ F.

*

A keresztény remény meggyőződés arról, hogy hűséges az Isten: új eget és új földet teremt. Ott beérik minden gyümölcs, amit a Szentlélek napja érlelt. Amikor az igazságosságért, szabadságért, szeretetért küzdünk itt a földön, titokzatos módon az Isten eljövendő örök országában megvalósuló testvéri közösséget készítjük elő.

NEMESHEGYI P.

*

Uram, Istenem! Hogy vágyunk jó egészségre, ragyogó érteleimre, nagy műveltségre és nem ilyen nyomorúságos testre... Különb állásra, olyanra, mint némelyeké... Én is száz lehetőségről álmodtam, ami sohase adatott meg... Azóta az álmok elszálltak. Valódi életemmel és valódi önmagammal kell szembe nézmem. Hiányos múltammal. Törekény egészségemmel. Szürke pályafutásommal. És hátra lévő éveimmel. Tudom, csöppet sem akarod, hogy azzal gyötörjem magam, „ami lehettem volna.” Odakinálad nekem a te szemedet, hogy azzal nézzem azt, ami elmúlt, és készüljek arra, ami eljövendő.

PÁPAY K. FORDÍTÁSA NYOMÁN

ADVENT 3.

SZOMBAT

„Széltől hajladozó nád.”

A karakán és „gáncstalan lovag” volt valamikor a férfi eszmény. De én nem akarom összetéveszteni a merevséget a következetességgel. Az igénytelenséget a primitívséggel. A krakélerséget az őszinteséggel. A rugalmasságot a megalkuvással. A lelkesedést az egzaltáltsággal. A buzgóságot a fanatizmussal. Az egyéniséget a különccséggel. Az összetévesztés könnyű, pedig értékben kilométerre vannak egymástól. Uram, a te szemeddel akarom megismerni mindenki jellemét, aki Keresztelő Jánost megbecsülte, mert szélsőséges egyéniségében is megmaradt egészségesen kiegyensúlyozottnak.

*

Jézus Jánosról kezdett beszélni a tömegnek: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat? Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Miért mentetek ki? Prófétát látni. Igen, mondom nektek, prófétánál is nagyobbat.”

MT 11, 7-9

*

Az Advent: örvendező Isten-várás. Hárman lépnek elő az adventi homályból, hogy minket Betlehembe vezessenek: **I z a j á s**, az ószövetség evangelistája. Ő megtanít előre-látni. Kődön át csillagra nézni. A sivatag virágba borulásáért imádkozni és dolgozni. Az ég harmatozását lesni.

K e r e s z t e l ő Szent János. Tőle megtanulom az Úr ügyeit bátran képviselni. Az Úr útját előkészíteni a szívek Betleheméhez. Önmegtagadóan élni. A köznapok pusztájában is az élet vizével járni. **S K r i s z t u s t** mint az Isten Bárányát megmutatni a világnak.

S z ű z M á r i a. Őtőle megtanulom a mély egyéni vágyat Istenre. Nekem is szerető gonddal kell tiszta lakást, ruhát, jászolt, pólyát készítenem lelkemben az érkező Kisdednek.

GÁLOS L.

*

Krisztus érkezése életünket fontos, komoly és reménybeli földadattá avatja. Az üzenet azt mondja: az életnek van értelme. Isten kezében van. Amit teszünk, az fontos a világ és a teremtés szempontjából. Még akkor is, amikor a hívő lelkét az élet képtelenségének érzése gyötri, sőt egzisztenciális rettegés ostromolja, ebből a bizakodásból mindig erőt meríthet. Jézus története megérteti velünk, hogy ez a remény még akkor sem aludt ki, amikor Jézus így kiáltott fel: „Istenem! Istenem! Miért hagytál el engem?!”

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Uram, Istenem! Add, hogy a te illatotdat árásszam mindenfelé, amerre csak utam visz. Prédikálás nélkül prédikálalak téged. Nem nagy szóval, hanem életem megragadó erejével. Annak rejtett értékével, amit teszek. S annak a szeretetnek nyilvánvaló melegével, amellyel szívem irántad viseltetik.

NEWMAN

„A te arcodat keresi, Isten...”

Turisták áradata járja a világot. Mióta világ a világ, cunyen még nem ismerték közvetlen tapasztalatból. Ott lenni, a helyszínen gyönyörködni, ez az igény. Nem elégszünk meg útleírással, élménybeszámolóval, vetítéssel, riporttal. – Hogyne kívánta volna minden időben az ember látni a legtitokzatosabb Valakit, téged, Istenem!?

*

A nép, amely őt keresi, amely a te arcodat keresi, Jákob Istene...

23. ZSOLT 6

*

Ma még csak tükörben, homályosan látunk – akkor majd színről-színre.

1 KOR 13, 12

*

Isten országában az ünnep örökös. Nem rendezvény az, mely leperreg, s épp a rendezők lélegzenek föl megkönnyebbülten. Nem! Ez az ünnep spontán, valódi és ezért örökös.

Nyilvános is ez az ünnep. Mindenkié. Isten szeme előtt folyik, hisz épp Ő az ünnepe. Ujjongás, mely soha el nem csitul. Úgy vibrál a szívekben, mint édes dallam és meghitt zene. A zsoltáros a szarvas megkönnyebült örömét látja ilyenek, amint rátalál hús forrás vizére.

Mi még itt köszálunk a földi téreken. Csak sejtelmünk van arról a csodás országról. De már fülünkben csengenek az örök ünnepnek ideszüremkedő hangjai.

SZ. ÁGOSTON

*

Ő az Elrejtett mondta, hogy ki fogja nyilvánítani önmagát. Amit tudunk, az nem a vége, hanem csak kezdete az utazásnak. Az eljövendő Krisztusra várunk. Ama nap felé tekintünk, amikor minden titokra fény derül. A teljes Krisztus megnyilatkozását reméljük. A parúziát.

T. MERTON

*

Ó Isten, Istenem, kívánlak!
Lelkem úgy szomjazik utánad!
Rád vágyik testem is epedve,
jobban, mint száraz rög a harmatcseppre.
Szentélyedben hadd lássalak,
szemléljem hatalmad és dicsőséged.
Mennyivel édesebb jószágod, mint az élet,
mint ajkam íze, amikor dicsérlek!

Míg élek, áldalak. Egek felé kitérve karomat.
Ott nálad dúslakodván tejben-vajban
elégüljön ki vágyam.
Szám zengjen örömköltésben, dicsérjen ajkam.
Rád gondolk az ágyon pihenve,
ha virrasztok, Te jutsz az eszembe.
Lelkem hozzád tapad, beléd kapaszkodik jobbam,
menedékem hadd találjam szárnyaidd árnyékában.

63. ZSOLT 2-9

ADVENT 4.

HÉTFŐ

„Velünk az Isten!”

Emunánuel! Velünk az Isten! Név és jelszó egyszerre. Te légy velünk, és mi teveled – ez az igény harsog e névből. Az igény közös: tiéd és miénk. De ezt a jelszót, ezt a nevet mi ki nem találhattuk, ez a te találmányod. A zsoltáros csak annyit mert kérni, hogy oltalmazó kezedet nyújtsd felénk. Te azt tetted, amit álmodni sem mertünk volna: eljöttél közeink.

*

**Az Úr maga ad nektek jelet:
Igen, a szűz fogan, fiat szül,
és Immánuelnek nevezi el.**

Iz 7, 14

*

Az Úr Jézus közénk jött. Ki akarja emelni a jó akaratú embereket abból a kényszerképzetből, mintha a világ nem volna az Istené. Mintha az Isten távol volna tőlünk. Isten a tietek, ti pedig gyermekei vagytok. Higgyétek el, én mondom ezt. Én a ti testvéretek! – Kinek higgyünk, ha nem a testvérenek?!

PROHÁSZKA

*

A világ nem profán, csak profanizált.

O. CLÉMANT

*

Nincs halottak országa és élők országa. Egyetlen Isten országa van. És mi annak vagyunk polgárai.

G. BERNANOS

*

Jézus húsból való lény, „asszonytól született és a törvény alattvalója lett.” Egy meghatározott időpontban jelent meg a világban, „midőn Szíria helytartója Quirinus volt.” Egy emberi családban élt, „a Dávid házából származó Józsefében”. „Galilea Názáret nevű városában” lakott. A Jézus név, amelyet – mint minden zsidó gyerek – a körülmetéléskor kap, nem rendkívüli név Izraelben. De Isten ebben a gyermekben Emmanuel, vagyis „Velünk lakó Isten” lett.

J. GIBLET

*

Jézus Krisztus nekem: minden vagy semmi. Az Abszolútum, aki leereszkedik hozzám. Ő a megoldás maga. A terem-

tés második fázisa. Ha ő nem Emmanuel, akkor semmi a számomra. Mit kezdjek egy szép nagy fénycsóvával a sötét égen, ha kilobban, mint a többi?

J. M. GIRONDE

*

Jézus Krisztus! Te az vagy, aki szeretsz. Egy egész vég nélküli életen át szeretsz. Te nyitod meg előttem a kockázat útját. Te változtatod „igen”-né napról napra a bennem ágaskodó „nem”-et. Te vagy az a merész, aki nem morzsákat kérsz tőlem, hanem egész lényemre igényt tartasz. Te vagy az, aki éjjel-nappal imádkozol bennem anélkül, hogy tudnék róla. Dadogásaim imádsággá válnak, egyszerűen mert velem van figyelmed. Te vagy az, aki minden reggel ujjamra húzod a tékozló fiú gyűrűjét. Egymásra találásunk ünnepi gyűrűjét. Soha nem láttalak, mégis szeretlek. Ezt ismételteted nekem folyton: éld meg azt a keveset, amit evangéliumomból megértettél. Hirdesd az emberek közt életemet. Gyűjts tüzet a földön. És egy nap dönts mellettem visszavonhatatlanul.

R. SCHUTZ

ADVENT 4.

KEDD

„Test szerint Dávid nemzetségéből született”

Isten vagy, Jézusom! Ugyanakkor ember. Teljes, valódi ember. Mióta testvérem lettél az emberségben, én viszont több lettem, mint ember. De ha te beöltöztél emberségembe, nekem nem kell abból soha kivetköznöm. Sőt emberebb emberré kell fejlődőm. Érteld olyan minőségűvé bennem az emberséget, ami igényeidnek megfelel.

*

Jézus Krisztus, a mi Urunk test szerint Dávid nemzetségéből született, a szentség lelke szerint azonban a halálból való föltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult.

RÓM 1, 3-4

*

Nem az a csodálatos, hogy az Isten – Isten! Hanem az, hogy Isten értünk emberré lett. Az, hogy isteni élete mellett valódi emberi életet is élt.

GÁLFFY L.

*

Isten könnyűvé és nehézé tette egyszerre a hitet Krisztusban. Földi élete tudatosan szegényes külsőségek között pereg le. A sugalmazó Szentlélek a Szentírásban szinte erőszakolja a szellemi szemléletet. Az evangelisták nem említik, ami csak emberi alakjához tartozott: születésének és halálának pontos dátumát, magánéletének eseményeit, testi megjelenését stb. Ő több, mint amit emberi alakja mutat. Kilétét csak az fogta föl, aki hittel közeledett hozzá.

Krisztusban az Isten azonosította magát az emberiséggel, hivatásával, céljával. Többé nem is válhat ki belőle. Nem az emberiség tartja fogva, hanem saját örök elhatározása.

GÁL F.

*

Isten túlságosan kápráztató ahhoz, hogy lássuk. De Krisztus lényén áttetszik az Isten. Krisztus előtted van, de túlmutat rajtad. Ez az ő titka: Ő előbb szeretett téged. Ez életed értelme: szeretetben részesedel egy egész örökkévalóságon át, hogy magadd is szeress. Szeretet nélkül mi értelme volna a létnek? Amikor imádkozol, szeretetből teszed. Amikor azért harcolsz, hogy a kizsákmányoltak visszaadd emberi arcát, ezt is szeretetből teszed. Egyetemes testvérnek jött Krisztus. Te is légy egyetemes testvér.

R. SCHUTZ

*

Jézusom! Emésztő a te szívednek tüze! Elborítottál szereteted egész árával. És én mit adjak, Jézusom? Nincs más semmim, csak nyomorúságom. Az még az enyém, neked adom. Ugye elfogadod? Jézusom, oly különös, oly megnevezhetetlen érzések égnek bennem. Sejttem, mindent föl akarsz égetni bennem, ami nem méltó hozzád. Valahogy úgy érzem: közeleg életem hajnala. Tudod: életem hajnala,

a húsvét hajnala, mikor a nevemen szólítasz: Mária! És épp oly csodálatosan ejted ki a szót, mint az első húsvét-hajnalon... Jézusom, benne zeng minden – és én szomjazom erre a szóra. Csak erre az egyetlen szóra...

BOGNER M.

ADVENT 4.

SZERDA

„Jézusnak nevezed el, mert ő szabadítja meg népét”

Szabadítónkat várjuk benned, Üdvözítőnket és Megváltónkat. Azt mondják meg ezek a szavak, amiért közénk jöttél. Nem érezzük mindig át, hogy szükségünk van rád. A kórházat sem értékeljük mindig, bezzeg ha baleset ér! Így ha ránk nehezedik a büntudat, akkor értékeljük benned, hogy Szabadítónk vagy!

*

„József, Dávid fia, ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen akit a szíve alatt hord az a Szentlélektől van. Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”

MT 1, 20–21

*

Hogy megértsük, mi a bűn, az első bukás történetéből kell kiindulnunk. Az ember önmagával akarja helyettesíteni Istent. Saját maga kíván dönteni arról, mi a jó, és mi a rossz. Saját maga akar a mérték lenni. Sorsának egyedüli ura. Saját magával kénye-kedve szerint akar rendelkezni. Vetélytársat szimatol Istenben. Visszautasítja a függést. A függőséggel együtt visszautasítja a fölajánlott barátságot is.

Aki épp most vétkezik, szolidaritást vállal ezzel a lázadással és bukással.

S. LIONNET

*

A bűn több annál, mint hogy a körülmények szerencsétlenül alakultak. A magunk akaratából választottuk a rossz irányt. De bárhogY elemezzük is, a bűnt, mégsem lehet egészen megmagyarázni. Az érthető bűn a bűn fogalmának mondana ellen. Meghökkenve kérdezzük sokszor: hogyan is tettem ezt?! Első lépés a szabadulás felé, ha elismerjük: Én tettem. Én magam. Mégsem voltam egyedül. Megfertőzött a mások bűne. Az emberiség félrelépései éppúgy hatással vannak ránk, mint az emberiség jótettei. A világ bűne a mi bűnünkben testesül meg. A mi személyes bűnünkben.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Kinek mondjam el, hogyan mondjam el, miként húz le a vágyak súlya a feneketlen örvénybe?! És hogyan emel föl a szeretet a te Lelked által, ki a vizek felett lebegett?!

Kinek mondjam el, hogyan mondjam el alásüllyedésünket és fölemelkedésünket? Hiszen nem helyekről van szó, ahova alásüllyedünk, és amelyből fölemelkedünk. Szenvedélyeink, tisztátalanságunk sodor lefelé. És Lelked tisztasága emel föl, hogy Lelkeddel lebegjünk a vizek felett, önnön gyarlóságunk örvényei felett.

SZ. ÁGOSTON

ADVENT 4.

CSÜTÖRTÖK

„Ki mehet föl az Úr hegyére?”

Mily jó volna, ha rávághatnám: Én, Uram! Én juthatok föl. És azok, akik olyanok, mint én vagyok. – Ilyet sajnos nem kimondani, de még elgondolni sem merésznék; joggal verem naponta mellemet: „Uram, nem vagyok méltó...” – Méltó? Senki sem méltó. Mindenkinék ajándékként kínálod föl az üdvösséget. De a hegyi vasút kényelmes ülését csak a kisdeteknek tartod fõnn. Mi, felnõtt keresztények meg nem takaríthatjuk magunknak a hegymászás erõfeszítését és verejtékét. De a csúcs megéri!

*

**Ki mehet föl az Úr hegyére?
Ki állhat az ő szent helyén?
Akinek a keze tiszta, és ártatlan a szíve.**

23. ZSOLT 3-4

*

**Boldog, aki megmossa ruháját a Bárány vérében. Bemegy
a Városba.**

JEL 22, 14

*

Az örökösödést jogszabályok korlátozzák. Nem örökölhet bárki. A mennyei örökség föltételeit Isten szabta meg. Kimerítő taxatív felsorolást a Bibliában nem találni. Annál inkább megtalálható az alapvető feltétel: az Istenhez tartozás: ne váljak méltatlanná a mennyei örökségre. Tehát nem az a teendőm, hogy jóelőre megteremtsem az előfeltételeket, beszerezsem az iratokat, és várjak, míg az örökség aktuálissá lesz. Az Istenhez tartozás minden pillanatban aktuális. Ezért hangzik el az adventi felhívás: Virrasszatok! Készen legyetek!

L. PIPER

*

Aki nem halad előre, már csúszik is visszafelé. Maga Jézus Krisztus a futam jutalma. Ha megtorpansz, amikor ő nagy léptekkel halad előre, nemcsak hogy te nem közeledsz a célhoz, hanem maga a cél is távolodik tőled.

SZ. BERNÁT

*

Isten üdvösségre szánt bennünket. De üdvösségünk még csak reménybeli. Mire az idők végén birtokba vehetjük, addig elengedhetetlen a keresztyén egyén és közösség erősítése.

P. GELOT

*

Minden olyan vallás, mely kijelenti, hogy gondoskodik az emberek lelkéről, de gazdasági-szociális viszonyaikkal mit sem törődik, – az ilyen vallás erőtlen. Joggal gyanakodhatnak rá: „ópium a népnek.” Ugyanígy igaz az érem másik oldala is: a vallás természeténél fogva nemcsak konkrét eseményekkel és problémákkal foglalkozik, hanem a végső dolgokkal is. Ezek megválaszolása elől sem vonhatja ki magát senki sem. Ha nem ezekre a kérdésekre helyezné a vallás a fő súlyt, csupán olyan erkölcsi eszme volna, amelyben az idő elnyeli az örökkévalóságot.

MARTIN L. KING

*

Megtiltod, Uram, hogy nyomorúságom láttán elkedvetlenedjem. Megtiltod, hogy naponta kiújuló hibáim láttán ezt mondjam: „Nem tudok különb lenni. A szentséget nem nekem találták ki.” Megtiltod, hogy rám pazarolt kegyelmeid és saját méltatlan életem láttán ezzel hitegessem magam: „Túlságosan sok kegyelmet pazaroltam el. Nem tudok megjavulni. Nagyon nehéz.” Te azt akarod, hogy mindezek ellenére reméljem: mindig lesz téled elég erőm arra, hogy eljussak a dicsőségbe.

CH. DE FOUCAULD

ADVENT 4.

PÉNTEK

„Isten teljesíti ígéreteit.”

Ha valaki fölbosszant, dühösködöm: „Nem adok neki semmit. Szóba se állok vele!” És Te, Istenem, szóba álltál velünk. Sőt baráti, családi, meghitt kapcsolatot ajánlottál fel nekünk. Saját örökké tartó boldogságodat ígéred örökségként. Pedig nemtörődomségben és sértegetésben bőven van részed. Ha valami nem magától értetődő és nem természetes, akkor ez a te jószágod igazán az!

*

Pál, Krisztus Jézus szolgája, meghívott apostol, akit az Isten kiválasztott evangéliumának hirdetésére, amelyet prófétái által a szentiratokban előre megígért, (köszönt benneteket).

RÓM 1, 1-2

*

Nem azért teremtetted világunkat, mintha szükséged lett volna rá. Jóságod kiáradásából alakítottad ki.

SZ. ÁGOSTON

*

Midőn Isten szabadon létrehozta a mindenséget a semmiből, nem saját boldogságát akarta növelni.

I. VAT. ZSINAT

*

Jézus Krisztus érkezése megmutatja, meddig mehet el Isten nagylelkűsége. Ennek a hallatlan gesztusnak forrása a gyöngédség, a hűség és az irgalom keveréke, amelynek az Újszövetség ezt a sajátos nevet adta: „Kegyelem.” Ez a kezdeti ingyenesség az egész keresztény létét meghatározza. Az üdvösség Isten adománya, nem pedig kiérdemelt jutalom, különben a „kegyelem nem lenne kegyelem.”

J. GUILLET

*

A „kegyelem” szónak héber megfelelője így fordítható: „tetszés” vagy „kedvét leli”. Tartalmát az ellentéte még jobban kidomborítja. Ozeás prófétának egyik gyermekét így kellett elneveznie: „Nem kedves”. A másik gyermekének ezt a nevet kellett adnia: „Nem népem többé.”

T. MAERTENS

*

Hisszük, hogy életünkben és halálunkban Istené vagyunk. És akik az Istenben szeretjük egymást, ha meghalunk is, élni fogunk. Ez a mi reményünk és ez a remény nem csal meg.

NEMESHEGYI P.

*

Istenem bölcsessége, te légy az iránytűm!
 Istenem hatalma, terád támaszkodom!
 Istenem jósága, halmozz el ajándékaiddal!
 Istenem lelke, te tégy igazán élővé.
 Istenem szeretete, ölelj át engem.
 Istenem akarata, érvényesülj sorsom folyásában.
 Istenem szentsége, szentelj meg engem.
 Istenem szándéka, végy birtokodba engem.
 Istenem végtelensége, tágítsd ki horizontomat.
 Istenem szelidsége, szelidítsd indulataimat.
 Istenem fénye, sugározz át rajtam.
 Istenem irgalma, ments meg engem.
 Istenem szépsége, takard be rátságaimat.
 Istenem édessége, ízesítsd kesernységemet.
 Istenem nyugalma, nyugtasd oktalan idegességemet.
 Istenem békéje, békíts ki önmagaddal.
 Szentséges Szentháromság, nyomd rám pecsédet,
 életre-halálra, a teljes örökkévalóságra.

J. CRASSET

KARÁCSONY VIGILIÁJA

„A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát.”

Miért készülődnek buzgón a karácsonyra, azok is, akik még az ünnepen sem mennek el a templomba? Azért, mert a jászolból a békének és jóságnak olyan sugárzása indult el, amely áthatol századokon és az emberi gondolkozás korlátain. Én ezen az estén úgy oda akarom tartani e sugárzás elé a lelkeket, hogy az egy újabb évre átmelegedjék, és maga is a te békédnek és jóságodnak sugárforrása legyen.

*

**A nép, amely sötétben jár,
 nagy fényességet lát.
 Akik a halál országának árnyékában laknak,
 azoknak világosság támad.
 Amint a völgegy örül a menyasszonynak,
 úgy leli örömét benned Istened.**

Iz 9, 1, 62, 5

*

Az örömdetes hír, amit Jézus hozott, a leglányegesebből tudósít: rosszindulatú-e a valóság? Jézus azt feleli, hogy jóindulatú. Értelmetlen-e az élet? Jézus szerint az élet értelme és célja világosan kirajzolódik abból, ahogyan Isten közbeavatkozott a történelemben. Nincs semmi baj. A rossz nem tart örökké. Nem éri az embert pótolhatatlan veszteség. A vereség csak átmeneti. A bukás nem végleges. A kiábrándulás nem perdöntő. Végén minden rendbe jön.

Jézus nem naív. Nem leplezi a szenvedés realitását. Nem tagadja a kudarcot, a halált. De állítja, hogy Atyja országa úrrá lesz minden borzalmon, szörnyűségen és iszonyaton. Jézus azért jött, hogy meghirdesse: a szenvedés, az igazságtalanság, a halál ellenére is van értelme az életnek.

Jézus nem vásári kikiáltó. Nem mossza fehérre a világot. A sötétség ezáltal nem lenne világosabb. A keresztény derű nem homályon átderengő fénysugárból táplálkozik, hanem a bizalomból: olyan világosság vár ránk, amely nem alszik ki soha.

NYIRI T.

*

Mi semmit sem változtathatunk a megtestesülés misztériumában. Mégis mi dönthetjük el, hogy mi magunk és a világnak az a kis része, amelyre hatással vagyunk, mennyire lesz tudatában az ő jelenlétének, mennyire szentelődik meg általa, és mennyire alakul át az ő fényében

T. MERTON

*

Köszönöm, hogy kigondoltál és megalkottál minket.
Te az örök irgalom nagy Istene vagy!
Tévelygő, támolygó emberek nagy Istene!
Istene vagy Te azoknak, akik szenvednek.
Azoknak, akik a halálba hullanak.
Sötét nyomot hagyunk magunk után, Te mégis testvéreleg
közeledel felénk.

Köszönöm, hogy Megváltónk lettél!

G. VON LE FORT

„Megjelent megváltó Istenünk kegyelme.”

Nemcsak karácsonykor és nemcsak Betlehemben, hanem bennem és általam is valamiképp meg akarsz születni, Jézusom! Rideg istálló, a jászol, a széna, szalma meg-hökkentő nyitánya volt annak a megváltó életnek, amelyet a mi testünkben, a mi egyéni sorsunkban, a mi megismételhetetlen személyünkben akarsz megsokszorozni. Egyetlen istenembei életed sok millió variációban! Köszönöm, hogy ebből egy példány lehet az én életem is.

*

Megjelent megváltó Istenünk kegyelme minden ember számára. Önmagát adta értünk, hogy minden gonoszságtól megváltson, megtisztítson, és jótettekben buzgólkodó választott népévé tegyen.

TIT 2, 11–14

*

Ó szent Karácsony! Nagy hatalom és édes álom! Hatalom, mert belemarkolsz a szívünkbe. Édes álom, mert még mindig inkább program vagy, mint megvalósulás.

PROHÁSZKA

*

Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
 hogy széna, szalma én már soha ne legyek.
 Alázat és gyermeki lélek, mily szent dolog!
 Kik látták az Urat elsőnek? A pásztorok.
 Miért mondd, hogy a Nagy kicsinnyé nem lehet,
 s a porszem képtelen fölfogni az eget?
 Nézd a Szűz Gyermevét! A szűk jászolt tekintsd:
 benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.
 Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,
 újra eljönne az Úr, s Gyermekeként megszületne.
 Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
 elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.

A. SILESÍUS

*

Ha Krisztus misszióját így fogalmazzuk: Azért jött, hogy áthidalja az elesett ember és az Isten közötti szakadékot, akkor az emberségben való teljes részesedés nélkül a mélység túlsó partján is maradhatott volna, s onnan kiálthatta volna át üdvözítő üzenetét. Emberi szavakkal, de mégis idegenként. De vajon szavai meggyőző erővel hatottak volna-e?

CSÁNYI D.

*

Te igazi Isten, valódi ember lettél! Örökkévaló vagy, de egy meghatározott napon közénk születél. Halhatatlan vagy, mégis megtaláltad a módot, hogy meghalhass értünk. Te a legerősebb úgy lettél gyöngé, hogy erőd oda nem veszett. Te, aki mindenről gondoskodik, köztünk magad is táplálkoztál. A mindenség pásztora vagy, és bárányként járkáltál köztünk.

SZ. ÁGOSTON

KARÁCSONY HETE

DEC. 26.

„A Seregek Urának féltő szeretete.”

István otthon volt itt a földön. Rátermett, tehetséges fiatalember. Lelke mélyéből szerette az embereket. Még azokat a civakodó öregasszonyokat is, akiket szolgált. Sőt hóhérait is, akik agyonverték. Nem csupán „Isten kedvéért” szerette őket. Sokkal inkább, mert már tudta az Isten szemeddel nézni az életet. Azért tudta környezetében fölfedezni a szeretetreméltó vonásokat. Annak biztonnal a purgatóriumban nem sokat kell készülnie a mennyei boldogságra, akiben már most a mindenség Urának szerető jósága él.

*

**Messzire kiterjed majd uralma,
és a békének nem lesz vége.
Mostantól fogva mindörökké ezt teszi
a Seregek Urának féltő szeretete.**

Iz. 9, 6

*

Örülünk, hogy az Isten Fia emberré lett. Először, mert így Isten jobban magáénak tekinthet minket. Másodszor: ha ő a mennyből közénk szállott, akkor mi mennybe emelkedhetünk. Harmadszor: ha ő ember gyermeke lett, akkor testvérünk lett, és mi Istennek lehetünk a gyermekei. Negyedszer: ha halandóvá vált, akkor viszont általa mi halhatatlanná válunk. Ötödször: ha ő szegény szolga lett, akkor mi mennyei gazdag méltóságra juthatunk.

CORNIDES CODEX

*

Semmi más nem akart lenni, mint testvér, tanácsadó, szolga, barát. Emberi mércén mérve nem úgy érkezett, mint fontos személy: névtelen, észrevétlen gyermek a világ félreeső sarkában. De azon a napon megtudtuk, mily fontosak vagyunk mi az ő számára.

T. MERTON

*

Egyszer egy kisgyermek jött házukba. Éjfél körül. Nagyon sírt. Lementem hozzá. „Elmentem anyukámhoz. Anyukámnak nem kellettem. Elmentem apukámhoz. Neki sem kellettem. Ugye, magának kellek?!”

Mindenütt vannak emberek, akik senkinek sem kellenek. Akiket senki sem szeret. Ezek az emberek az övéi. Krisztuséi. Ezek Ő maga. És a mieink. Fivéreink és nővéreink.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Jézusom! Jászolodnál döbbenek rá igazán, mennyire atyám nekem az Isten. S nekem fiává és mindenkinek testvérévé kellennem.

Te közénk érkeztél. Karácsonykor megkezdted földi életed nagy kalandját. S bennünk folytatod krisztusi kalandod.

C. CARRETTO NYOMÁN

Úgy éljetelek. „mint Istennek szent és kedves választottai.”

A gyermek anyjában, a hitves párjában, a szülő gyermekében azt keresi, aki számára az „Egyetlen” és a „Minden”. Ezért aztán oly sok a csalódás is. Mert senki emberfia nem lehet igazán számunkra az „Egyetlen” és a „Minden”. Nem veszít hát, hanem nyer a boldogságban az, aki még a gyermeké, hitvesi, szülői és testéri szeretetben is veled találkozik. Istenem!

*

Mint Istennek szent és kedves választottai öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke.

KOL 3. 12-14

*

A házasság nem csupán gazdasági vagy pusztán pszichológiai, vagy akár csak nemi vonatkozású dolog, hanem totális életközösség, amely az emberi lét összes területeit átfogja és mélyrehatóan megváltoztatja. Ezért a házasság nem csupán egy férfi és egy nő magánügye, hanem kapcsolatban van az emberi közösséggel. Amilyen a házastársak viszonya, olyanok a viszonyok a nagy közösségen belül. És ahogyan nevelik a gyermekeket, olyan lesz a közösség jövője is.

T. BOVET

*

A házasságot az a személyes és visszavonhatatlan beleegyezés alapozza meg, amellyel a felek kölcsönösen egymásnak adják és egymástól elfogadják egymást. Ettől kezdve ez a szent kötelék már nem függ az emberi tetszéstől a házastársak, a gyermek és a társadalom érdekében. Az

igazi házastársi szerelem az isteni szeretetben magasztosul fel. Egy külön szentség mintegy fölszenteli a keresztény házastársakat földadataikra és méltóságukra.

II. VATIKÁNUM: MAI VILÁG

*

A tapasztalat azt mutatja, hogy a szeretet nem abban áll, hogy két ember egymás szemébe néz, hanem abban, hogy mindketten ugyanabba az irányba vetik tekintetüket.

A. DE SAINT-EXUPÉRY

*

Huszonnyolc év. Neked, Uram, pillanat. De tudod: nekünk nem kis idő. Újra kettesben maradtunk. Illúzióink már nincsenek. Rajongás egymásért? Egy-két válság áthúzott felettünk. Átvészeltük. Hogyan? Bizonyial ebben neked is volt részed, templomodban esküdtünk. Neked őszintén megsúgom: ma is szeretjük egymást. Akkor derül ki, ha baj van. Hány év van még hátra? Az öregedés sem megy göröngy nélkül. Magányosan jobban félnék tőle. Nem mennyország az otthonunk, de pokollá sem tettük.

Mennyország? Azt mondod: „Ott nem házasodnak többé.” Társaságban élcelődnék kijelentésszerűen. De neked megvallom, egyre jobban megértem szavadat. Nem földi kaptafára tervezted a beteljesülés világát. Itt nem tellett tőlünk több, mint földi méretekre leszűkített boldogítás. Még ez is csak korlátozottan sikerül. Mennyországodat én egy hatalmas családnak gondolom el, ahol a boldogítás zavartalan, korlátlan. Ennek megvalósítása azonban rád marad. Add, hogy az élet visszalévő harmada legalább úgy sikerüljön, mint a kétharmad. De már most köszönöm, hogy segítettél, hogy egymásra találjunk.

L. P.

„Üdvözítő Istenünk kinyilvánította emberszeretetét.”

János nap van. A nőtlen férfit ünnepeljük, aki aggregénnyé nem ferdült. Lemondott a családi életéről és így még teljesebben tudott együttélni és együttérezni minden emberrel. Te, Uram, mindenki testvérévé születted, nekünk bensőleg kell azzá fejlődniünk még akkor is, ha nem a jánosi életkeretet választjuk.

*

Amikor üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét, megmentett minket. Nem azért, mert igazak voltak tetteink, hanem irgalmasságából.

TIT 3, 4-5

*

Az Igét nem tette silányabbá, hogy ember lett. De minket jobbra tett, hogy hozzá tartozunk.

SZ. ÁGOSTON

*

A szeretetben mindig van valami irracionális. Valami abból, amit mi örülségnek szoktunk nevezni.

C. CARRETTO

*

Isten közénk jött, hogy üdvözítsen minket. Elvegyült köztünk. A legszorosabb, legcsaládiasabb kapcsolatban élt velünk megtestesülésétől kezdve mennybemeneteléig. Így kell nekünk is tennünk. Induljunk el azok felé, akik elhúzódnak vagy menekülnek tőlünk. Épp velük kezdjük.

CH. DE FOUCAULD

*

Különböző lehet az emberek külseje. Öltöztetük, nevelésük, pozíciójuk, amit elértek. Alapjában azonban mind egyformák: mind az után vágnak, hogy szeressék őket.

Mindeki szeretetre szomjazik. S hogy ember tudjon maradni, szeretetre van szüksége. Még az is, akit néha megirigylünk, mert fulladozik a jólétben, a valóságban szerencsétlen, ha nem szereti senki. A pénz nem elég. Kinyújtott kezekre van szükség. Szívekre, melyek szeretni képesek.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

„Örömet hirdetünk nektek, emberek!” – ezzel érkeztek az angyalok Betlehem mezejére. Kedvet kaptam tőlük, hogy én is programnak tűzzem magam elé: fölvidítani töreksem embertársaimat. Ami rajtam áll, megteszem, hogy világunkban több legyen az öröm. Kedélyt, derűt, örömet sugározni: ennél nagyobb szolgálatot én nem tudnék tenni szürke világunk számára. De hamar kifognék a szuszából, ha magam nem meríthetnék, Istenem, rendszeresen a te kifogyhatatlan boldogságból.

K. LENFERS

KARÁCSONY HETE

DEC. 28.

„Kikiáltja a szabadulást.”

Heródes rég letűnt a világ színpadáról. Mily jó lett volna, ha az embertelenség is vele tűnt volna a messzi múlt homályába. Sajnos úgy rémlik nekem, mintha mindig korszerű köntöst öltve magára végigkísérné történelmünket. Még a családi fészekbe is behatol. Magzatok milliárdjai forognak veszélyben „jószándékú” Heródesek műszerré „finomult” töreitől. Anyákkal találkozom, Uram, akik nem féltik és védik, hanem kiszolgáltatják magzataikat. Mikor valósul meg végre földünkön a prófétai ígéret:

*

...jó hírt hoz;
...békét hirdet, örömhírt hoz,
és kikiáltja a szabadulást.

Iz 52, 7

*

Puha fehér ágyam hullámos redőin,
 Mily szépen alusztok, én szép csecsemőim:
 Édes-é az álom?
 Ah! hiszen nem fogtok ébredni – tudom már –
 A ti nyugvástok több a nyugalomnál,
 Tudok mindent – jaj – jaj!
 Halva vagytok, halva. Íme, itt a mély seb:
 Mintha nem lett volna elegendő kisebb
 ajtó a halálnak!
 Oh hadd csókolom meg e vérző sebakat,
 mely égre kiált bár, iszonyúan hallgat –
 O hadd mossa könnyem!
 Mi haszna, mi haszna: nincs már nekem fiam! –
 Folyna bár miattatok bosszuló vérfolyam,
 Föl nem ébrednének:
 Azt a kis patakot, mely a szívet hajtja,
 ha egyszer kiapadt, ki nem pótolhatja,
 Óceánja vérnek.
 Lerogyék előtte, sírva térdepeltem
 A vad pribék előtt:
 Kértem, hogy ne bántsa, mondtam: ne ölje meg,
 mert enyéim e szép ártatlan kisderek:
 Hiába kértem őt!
 Sírt a vad poroszló, szemei könnyeztek:
 Azt hívém, nem bántja, azért áll oly vesztég!
 Feledém, hogy szolga!
 Íme, a szép tavasz kiesett az évből,
 egy nemzedék holt ki az emberiségből,
 Nyugszik temetőben.
 Serdül Betlehemnek, felnő számos ifja,
 De egynek se leszen születése napja
 E két esztendőben.
 Zsarnoki féltésed vérengzése volt ez.
 De tudd meg, de tudd meg, vérszopó Heródesz,
 Hogy ő nincs elveszve!
 Napjaid számlálvák, megifjult az idő,
 És kitől remegsz, nem féli fegyverid ő,
 Az Ige, az Eszme!

ARANY J.

„Szabadulást szerez Istenünk.”

Profétáid ígéretei mindig zavarba hoznak, Uram! Megérkeztél. A bűnnek azonban nemcsak romjai, hanem épületei is állnak még. Valamikor így értelmezték a jövődöléseket: megteremted a földön a messiási békét. S ha körülnézek, azt látom: a béke máig is csak biztató lehetőség. Mögötte ott fenyeget alternatívaként egy még soha nem látott világ-katasztrófa réme. Végzetes volna félreértenünk megváltó érkezésed értelmét. Segíts egy a valóságnak megfelelő képet formálnom megváltásodról.

*

**Ujjongva énekeljete mindnyájan,
Jeruzsálem romjai,
mert az Úr megvigasztalja népét,
és megváltja Jeruzsálemet.
és meglátja a föld minden határa,
hogy szabadulást szerez Istenünk.**

Iz 52, 9–10

*

Sajnos még magamban sem bízhatom. Garantálhatom-e, hogy idegzetem bírja a terheket? És hogy ereim nem meszesednek el? Benső egyensúlyom ezer tényezőtől függ.

NEWMAN

*

Sok minden összehozza az embereket: izgatottság, kapzsiság, kíváncsiság, érdek, kéjelgés, gyűlölet. De csak az imádkozás volna az, ami családdá tenné őket. Eltűnnének az összeütközések és válaszfalak, ha őszintén borulnának le a közös Atya és Megtestesült Fia előtt

M. MUGGERIDGE

*

Jézus kérhette volna a halál megszüntetését. Nem kérte. Kérhette volna, hogy a föld újra édenkertté változzék, ahol többé senki sem éhez, semmiben hiányt nem szenved. Nem kérte. Kérhette volna, hogy megszűnjék minden fájdalom. Nem kérte. Elfogadta az egész valóságot, amely minden oldalról úgy fojtogatta, mint egy vérszopó polip. Elfogadta az Istentől boldognak tervezett, az ember engedetlenségétől megrontott valóságot. Ebből indult ki. Pontosan ebben a Jézus által megélt és mindnyájunk által újraélt elfogadásnak a magatartásában van minden üdvösség titka. A föltámadt Krisztusban a valódi, nem a mesebeli ember támadt fel. Ez az idők teljességében Jézus által kinyilvánított titka az emberi sorsnak.

C. CARRETTO

*

Üdvöztönk, sok biztató ígét hoztál nekünk Atyától érkezéssel. De egyetlen hitegető, egyetlen, a felelősség alól felmentő szava sem volt. Soha nem beszéltél ilyen értelemben: Civódtok? Tapossátok egymást? Egymás ellen fordítjátok vívmányaitokat? Nem baj. Én eljöttem, és mindent helyrehozok, amit elrontotok. Efelől nyugodtak lehettek. Inkább meghökkentően komoly a figyelmeztetésed: „Ha meg nem változtok, ti is...” Sohasem hitegetem magam, Uram, azzal, hogy semmi végzetes nem következhet a világra, nem vagyok felelős a világ sorsáért.

L. PIPER

KARÁCSONY HETE

DEC. 30.

„Mindannyian az ő teljességéből részesültünk.”

Kéményseprő, patkó, szerencsemalac... toto, lotto, sorsjegy... Főnyereményről álmodunk. A házasságban is. Az életpályával kapcsolatban is. Gyermeink jövőjében is... Pedig a főnyeremény már a mienk. Az egész emberiség is, de külön-külön mindegyikünk is a legnagyobb jóban részesült, mikor Atyád nekünk ajándékozott téged, Jézusunk!

*

Mindannyian az ő teljességéből részesültünk, kegyelmet kegyelemre halmozva. A kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által lett osztályrészünk.

JN 1, 16–17

*

A jászolban fekszik, de a világot tartja fenn.
Emlőkből táplálkozik, de a mindenségről gondoskodik.
Pólyába takarják, pedig a halhatatlanság ruháját viseli.
Tejjel tartják, de imádás illeti.
Nincs szállása, de templomot épít hívei szívében.

SZ. ÁGOSTON

*

Abban a mértékben tapasztaljuk meg az örömet, amilyen mértékben örömet osztunk.

BOROS L.

*

Jézus nem tudott mindent megvalósítani saját halandó testének szűk keretében, földi élete pár évtizedében. Egyén volt. Magára vette mindazt a korlátoltságot, ami vele járt az emberi léttel. Férfi volt, nem nő. Nem volt gazdag, hanem szegény. Nem volt sem katona, sem tisztviselő, sem gyári munkás, sem tanár, hanem ács. Megvolt jellegzetes kiejtése, testtartása. Megvoltak kedvenc hasonlatai. Megvolt az ő vonzó, lebilincselően egyszerű és kedves megjelenése. Egyén volt. Egy közülünk.

Férfi volt, nem nő. Tehát sohasem érezte halandó életében az anyák szenvedélyes, ösztönös szeretetét gyermekeik iránt. Mégis az anyák odaadó szeretetében Krisztus képe tündökölt. Nem lett aggastyán. Mégis az aggastyán sír fölé hajló ősz fején Krisztus teljességének jelképe ragyog.

Amit nem valósított meg saját életében, megvalósítja övéi életében. És övéi által.

GÁLFFY L.

*

Termékeny vesszők akarunk lenni rajtad, Szőlőtőnk!
Elfogadunk úgy, ahogyan éppen akkor jössz szembe velünk.
Ha mint igazság villansz belénk – tovább mondunk.
Ha fölismerjük benned utunkat – járunk rajta.
Ha megnyugtatsz – békénk, nyugalunk átragad másokra.
Ha alakítod gondolkodásunkat – sugárzunk magunk körül.
Ha örömként jelentkezel – élvezünk.
Ha nehezünkre esel – vállalunk.
Ha nyomorult embertársban jössz szembe velünk — nem
megyünk el közömbösen melletted.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

KARÁCSONY HETE

DEC. 31.

„Benne volt az élet.”

*Kedvelem a zajos mulatságot, a kabarét, ezt a „csinált
életet”? Csak az év utolsó estjén vagy máskor is? Pihentető-
nek, kikapcsolódásnak? Vagy talán félek egyedül maradni
önmagammal? Az istenített ÉN-ről kiderülne talán, hogy
nyomorúságos, belül üres, tartalmatlan élettelen bálvány?
Ha szomorú Igen-t kell felelnem, az sem végzetes tragédia.
Csakhogy a megoldást pótlék helyett Istennél kell keresnem.*

*

**Benne volt az élet, s az élet volt az emberek világossága.
A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta
fel. Akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten
gyermekévé legyenek.**

JN 1,4-5,12

*

Ó lelkem, miért vagy oly zavart? Te külvilág, miért
tenyerelsz úgy rám? Kényedre-kedvedre nem szolgálhatom
ki magam neked. Az én Istenem, Uram az, akibe bizalmam
helyezem. Nála az alaptörvény ez: minden előbbre lépjen,
minden különb legyen. Nemcsak elmúlásra születtem: ami
örökké tart, az végső rendeltetésem.

KANIZIUSZ SZ. PÉTER

*

A sötétségnek, a magánynak, a lét lassú lemorzsolódásának és halálos fáradtságának kellős közepében kiáltja oda a kereszténység az emberiségnek: Van elég fény! Van elég öröm! Olyan ragyogó a szeretet bent az emberi szívekben, és annyi a szépség kint a világban; ezt nem magyarázhatja meg a semmit meg nem okoló semmi. Csak az abszolút fény. Csak az abszolút öröm. Csak az abszolút szeretet és szépség. Tehát az abszolút lét.

K. RAHNER

*

Magasztalja az én lelkem az Urat, és ujjong szívem Üdvözítő Istenemben. De miért ez az ujjongó öröm ez Istenben? A keresztény örömnek – a Szent Szűz örömének is – forrása egyszerre az Isten nagysága és az ő saját kicsinysége. A keresztény öröm ebből a szintkülönbségből adódik. Ebből az erőkülönbségből, mely Isten nagysága és a mi kicsinységünk között fönnáll.

J. LOEW

*

Életem hatalmas Istene!
Világosságod hármasszínének dicséretét zengem.
Énekemmel fölséged tengerébe merülök.
Erőd hullámaiban ujjongok.
Téged áldjon minden, ami él!
Örök irgalom Istene! Eltévedtek Istene!
Szenvedők és haldoklók Istene!
Sötétségünkben jelt adó Isten!
Köszönöm, hogy megváltottál,
légy áldva üdvösségünkért mindörökké.

G. VON LE FORT

*

Úristen add, hogy szakadatlan
ne hánytorgassam, amit adtam.
Mint éj a napra, szakadatlan
arra gondoljak, amit kaptam.

KÁROLYI A.

„Szerezzon az Úr üdvösséget!”

A béke világnapja van ma. Hányszor mondom másoknak: „Hagyj nekem békét!” Ezt követelem ilyenkor: élhessem a magam életét. Mikor, Istenem, tőled esdeklem a békét, akkor azt szeretném: hass az emberiségre, hogy ne zúduljon újabb katasztrófa világunkra. Mindegyikünk élhesse sajátos életét. Azt az életformát, amelyre eredetileg is teremtettél bennünket, és amelyre a keresztségben újjáteremtettél minket.

*

Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr s legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzon neked üdvösséget!

SZÁM 6, 24–26

*

Életem ott van Isten tenyerén.
Azért nem félek én.
Ezért van az, hogy bármi fáj nekem,
mosolyog a szemem.
Száz jajszó közt is bízom vakon,
hitem föl nem adom.
Rám törhet vadul ezer baj, veszély,
Isten így szól: „Ne félj!”
Miért és mitől félhetnék én
az Isten tenyerén?!

Uram, jó nekem itt lennem,
soha ne engedj más helyet keresnem.

*

Szerezzük meg Istennek azt az örömet, hogy minket boldognak lásson. Viszonozzuk legalább ezzel, amit értünk tett. Örüljünk hitünknek. Örüljünk, hogy megbízhatunk benne. Örüljünk, hogy ő a miénk.

KOZMA I.

*

A bibliai béke nem csupán állapot, amely lehetővé teszi a nyugodt életet, sem egyszerűen a béke ideje szemben a háború idcjével. Sokkal többet és közelebbit jelöl. A mindennapi létezés jólétét jelöli. Annak az embernek állapotát, aki összhangban él a természettel, önmagával és az Istennel, nemcsak a másik emberrel. Ezért a béke áldás, nyugalom, dicsőség, üdvösség, élet.

X. LÉON-DUFOUR

*

Uram Jézus, te vagy a béke fejedelme! Az emberiség zavartalan kószál. Belső világunk nyugtalan. Használunk kellene azokat a szavakat, amelyek a megbékélést teremtik meg. De nem találjuk, sokszor nem is keressük őket. Pedig a világ a megbékélést szomjazza évezredek óta. Az ember végre nyugton szeretne élni. Te azért születted, hogy megteremtsd a békét az Istennel. Vezesd a világot is a békességre.

BORS L.

ÚJÉV HETE

JAN. 2.

„Hogy megismerjük útját a földön.”

Igen. Szeretnők megismerni azt az utat, amelyen majd haladunk az új évben. Kívánnánk ismerni sorsunk alakulását. Jó volna tudni, mi vár ránk ebben az esztendőben. Zsoltárosod azonban a te utadat emlegeti, nem a miénket. Neked is megvan talán a kitaposott utad? Nem! Amikor a te utad megismeréséért imádkozunk, akkor tulajdonképpen a mi utunkról van szó. Arról, amelyet te jelöltél ki számunkra. Kár volna erről az útról letérniünk. Hiszen a te utad nyilván hozzád vezet!

*

Isten legyen irgalmas hozzánk,
áldjon meg minket
és ragyogtassa fel arcát fölöttünk;

**hogy megismerjük útját a földön
és minden nép körében üdvösségét.**

66. ZSOLT 2-3

*

Tamás: „Uram, nem tudjuk hová mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?” Jézus így válaszolt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat az Atyához, csak általam.”

JN 14, 5-6

*

Az ember az a lény, aki keresi az élet értelmét. Ez a pár szó akár megfelelne az ember meghatározásának is. Hiszen az ember a tőle különböző valóságra van ráírva és rendelve. Az emberi lét mindig túlmutat önmagán.

V. E. FRANKI.

*

Annak idején Ábrahám Isten fölszólítására indult útnak. Roppant kaland kezdődött meg, ezzel, amelynek során az a döntő követelmény, hogy mindenkori utódai fölismerjék és kövessék Isten utait. Zavarba ejtő utak ezek! „Az én utaim nem a ti utaitok” – mondja maga az Úr. Mégis csodálatos beteljesedésekre vezetnek.

A. DARRIFUTORT

*

A karácsony az az ünnep, amikor a végtelen nagy és a nagyon kicsiny egymással ingerkedik. A végtelen nagy abba a picinybe száll, s vele egy személyt képez. Ebből az izgalmas játékból pattant ki az ellentmondásnak látszó összefüggések egész kis erdeje. A végtelen nagy kicsiny gyermek lett, s ez a piciny gyermek végtelen nagy. Aki mindenható, az gyöngé lett, s aki igazán gyöngé, az erős lett. Aki fényévekkel sem mérhető, az itt félröfös lett. S aki alatt fölbillen a világok súlya, az három kilós lett.

PROHÁSZKA

*

Ezer kifogásunk van ellened, Uram. Remélem, tudod. Nem vagyunk megelégedve azzal, amit alkottál. És hogyha már létezel, miért nem vagy közelebb, hogy megfoghassunk, meggyőződhezzünk létedről? Panaszoljuk, hogy távoli vagy, messzi és megfoghatatlan. De leszálltál közénk Fiadban mint gyöngé tehetetlen csecsemő, és erre kétkedve csóváljuk fejünket. Hisszük is, nem is megtestesülésed. Olyannyira emberi módon nyíltakoztál meg benne, hogy hihetetlennek tartjuk, hogy ennyire köznapian jöjj hozzánk. Mesébe illőnek látszik az egész. Nagyon igényesek, szeszélyesek, raplisak vagyunk mi emberek, Uram, nehezen tudsz kedvünkre tenni.

NEWMAN NYOMÁN

ÚJÉV HETE

JAN. 3.

„Asszonytól született.”

Nem az volt a célod, Uram, hogy angyalokká formálj át, képezz át bennünket. Anyát választottál Fiadnak. Ember lett. Nem az a lealázó számunkra, hogy emberek vagyunk, hanem hogy sokunk nem jutott el addig sem, hogy emberré váljon. Nem kivetköznöm kell emberségemből, hanem bele kell nőnöm, hogy Fiadnak testvére lehessen, aki tőkéletes ember lett.

*

Amikor érkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született.

GAL 4, 4

*

Jézus az Atya mosolya.

C. CARETTO

*

Jézus Krisztus személye magának Istennek a személye. De az a természet, amely hozzáférhetővé tette számunkra, emberi természet volt. Krisztus egy ember hangjával beszélt,

egy ember kezével áldott, egy ember szívével segített és szenvedett. És ez a kéz, bár átluggatták, ez a szív, bár át-döfték, ez a hang, bár elnémították, mégis Isten keze, hangja, szíve volt. A megváltás ennek az istenségnek és ennek az emberségnek egysége által ment végbe.

J. LOEW

*

Fenyegető világehység, harmadik világ, gazdasági válságok, nemzedéki ellentétek, faji problémák, a család válsága, sex és egyéb hullámok, fogyasztói társadalom, belső vándorlás, feszültségek, szorongások és erőszakcselekmények, termelési és szétosztási problémák, szakosodás és műveltség és halál. . .

Van-e Istennek szava mindezekhez?

Igen. Tulajdon Fia, az örök Ember!

M. D. BOUYER

ÚJÉV HETE

JAN. 4.

„Kormányozol minden törzset a földön.”

Hivatást kapott tőled minden nép és minden egyén. A hivatás azonos: a te életedet élje. Mégsem uniformizálás, mégsem kaptafára húzás ez: mindenki a maga módján élje a te életedet. Az egyéni értékek háttérbe szorítása a te változatos nagyszerűségednek megrablása lenne.

*

**Minden törzs örüljön és ujjongjon,
hisz, te igazságosan ítéled meg a földet.
Méltányosan ítélsz a népek fölött,
kormányozol minden törzset a földön.**

66. ZSOLT 5

*

A várakozás — aggodalomteli, kollektív és tevékeny várakozás a világ végére, vagyis a világ valamiféle átalaku-

lására — ez a legjellemzőbb keresztény magatartás, és talán vallásunk legsajátosabb vonása.

Ez a várakozás a történelem folyamán folyton fáklyaként vezérelte hitünk előrehaladását. Mert a karácsony — amely látszólag visszafordíthatta és a múltra összpontosíthatta volna tekintetünket, igazában csak még messzibbre vitte — előre! A köztünk egy pillanatra megjelent Messiás csak azért engedte meg, hogy lássuk és megérintsük őt, hogy aztán mégis csak eltűnjék a jövő mélységeiben, még ragyogóbban és még kimondhatatlanabban. Eljött. De még most is mindig és újra várnunk kell reá. Most már nemcsak egy kis kiválasztott csoport, de minden ember. Sokkal inkább, mint valaha. A parúziát, az Úr végső eljövetelét a vágyódás nagy tömegének, eggyé növekedett sokaságának kell ki-robantania.

Mi keresztények megbízást kaptunk, hogy e vágy lángját mindig lobogva őrizzük meg a földön.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Istenem a világ a te léted egyfajta megnyilvánulása. Fejlődésével, beteljesülésével válaszol tudtán kívül a te teremtető szavadra.

Nekem tudatot adtál, nekem másként kell válaszolnom a te hívásodra. Nem hallgattatom el e hívásnak szavát, mely lelkem legbensejében szólít.

Hogy is hallgattathatnám el, hisz én magam is valamiképp a te szavad vagyok. Egy azon szavak közül, amelyekben Te önnön magadat kívántad kifejezni. És a másik emberben, a harmadikban, a századikban is a te szavad testesül meg. Dadogóvá, hamissá, rekedtté torzul sokszor ez a te szavad, de mégiscsak bennünk is kimondod magad.

Életem értelme, hogy válaszoljak neked. Visszhangozzalak, bizonyos módon tartalmazlak, kifejezzelek téged a mindenségben.

T. MERTON NYOMÁN

„Kivált minket a törvény szolgaságából.”

Az Apostol az ószövetségi törvény aprólékos utasításaira gondol. De drágán kell megfizetnem kulturáltságomat is. Udvariassági formulák, törvények, rendeletek, közlekedési szabályok, munkahelyi normák, beidegződött szokások, ezerféle előírás tömkelege köti gúzsba szabadságomat. De amikor téged Úrnak szólítalak, akkor tudom, a legszabaddabb vagyok.

*

Krisztus alávetette magát a mózesi törvénynek, hogy kiváltson minket a mózesi törvény szolgaságából, s az Isten fiaivá lehessünk.

GAL 4. 5

*

Ki akadályozhatja meg a háziasszonyt, hogy munkája közben gondolatait az ég felé emelje? És az utat rovó férfit, hogy lelke imára táguljon? Vagy ha ott ülsz a boltban vevőre várva, nem gondolhatsz arra, aki terád vár? A rab-szolgát gazdája megakadályozhatja abban, hogy templomba menjen. De hogy lelke Istenhez emelkedjék, azt meg nem gátolhatja.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Nézzétek, mily csöndben növekszik minden a természetben: fű, fa, virág. . . Nézzétek, mily csendben járják útjukat a csillagok, a hold is, a nap is. — Isten a csend barátja. Hogy is lehetne benső zajban és nyughatatlanságban megtalálni őt?!

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

A világot beborító sötétség csendjében oly édes kettesben lenni azzal, akit az ember szeret... Mondogatom neki, hogy szeretem... Drága éjszakák, amiket édes kettesben tölthetek Istennel.

CH. DE FOUCAULD

*

Az ima által megnyílunk jövőnk felé. A jövőnk pedig maga az Isten.

I. M. BRAULT

*

Szakadatlan hat ránk a konzumkinálat, konkurrencia-harc, zajfüggöny vesz körül, saját technikai vívmányaink önmagunktól idegenítenek el bennünket. Ezek minden eddiginél nagyobb nehézséget vetnek föl az Isten-hit, az ima, a vallási közösség átélésében. A „városiszony” természetrajongásban nyilatkozik meg. A megoldást kínáló szó: imádság — régimódi elavult értékek szótárát idézi föl sokak számára.

W. HERBSTRIETH

*

Uram! A világ, amelybe születtem, oly határtalan, mint a sivatag. Olyan nyugtalan és viharos, mint a tenger. Olyan változékony, mint a széljárás. Sok mindent kínál, de igazi otthont aligha, véglegest semmiképp. Pedig otthonra vágyunk. Össze is tákolunk egyet-egyet — amilyenre sikerül.

Sokkal jobban ismersz minket annál, mint hogy ne tudnád: nekünk ennyi nem elég. Az sem elég, ha dől a pénz. Az sem, ha sikerül a karrier. Az sem, ha van befolyás, tekintély. Otthon kell nekünk. Segíts valódi otthonra lelnünk.

NEWMAN NYOMÁN

„Szólítjuk Istent.”

Igazában a mi szólításunk már válasz Isten közeledésére. Nemcsak a Biblián keresztül szólított meg minket. Az ismerős halála, a szomszéd szerencséje, ápoltam kiszolgáltatottsága, gyermekem bizalma, de még a reggeli téli napsugár is hordozhatja szavát. És minden imámban válaszolok neki.

*

A Fia Lelkét árasztotta szívünkbe az Isten, aki őt így szólítja: Abba, Atya!

GAL 4, 6

*

Lelked legbensejébe vonultál, hogy ott ünnepeljed Istenedet? Máris egyesültél mindazokkal, akik hozzád hasonlóan cselekedtek. Emeljétek magasba a keresztet, vesse sugarát rátok a feszület, és ime bennetek fohászkodik az egész Egyház. Ahogy imátok egybecseng, eggyé forraszt titeket a Szentlélek. És ha imátok véget ér a földön, Krisztus fölkel, hogy kiszolgálja hűséges virrasztó szolgálát.

SZ. EFRÉM

*

A keresztény ima totális és kollektív ima. Szimfónia. Ebben egy hangszer sem játssza az egész darabot. Egyeseknek csak néhány tompa hangot kell ismételniök. Mások hirtelen futamban törnek elő. Az egyik fátyolozott. A másikban fölzeng, amit a többi előre sejtet. A dallam az egyikről a másikra száll. Egyetlen hatalmas melódiában egyesülnek. Még az is, amely közben elhallgat, az egészet zengi.

Ilyen a keresztény ima is. Imádkozzék ki-ki a maga módján. Ne keseredjék el hiányosságai miatt. Nem a magunk gyönyörűségére imádkozunk!

É. MERSCH

*

Ha sorsom néha megtapos, s bú fogja szívem át,
elmondok egy csodálatos igéjű mély imát.
Megnyugtató áldott varázs árad belőle rám,
s gyógyít a szent vigasztalás, míg mondogatja szám.
S egyszerre nem fáj semmi sem, gond és bú nem sebez.
sírok, hiszek, s nehéz szívem oly könnyű, könnyű lesz.
M. J. LERMONTOV

*

Úgy hiszem, hogy ha egyszer Isten már megszólította az
embert, attól kezdve állandóan szól hívása, még ha nem
vette is föl a kagylót.

J. GREEN

*

Életedet imádkozd. Ami veled történik, azt beszéld meg
az Úrral. Akkor imád nem lesz idegen test a napodban.
I. M. BRAULT

*

A mai ember idegzete nehezen tűrné el az ima időbeli
megnyújtását. Nem baj. Az imaélet intenzívebbé tétele
hitelesebbé teszi annak a közösségnek a magatartását,
amely együtt várakozik Krisztusra.

R. SCHUTZ

*

Sokan a keresztények közül arra gyanakszanak: azért
vesztették el az emberek érzéküket az ima iránt, mert
rosszul fognak hozzá, a módszerük rossz.

Y. RAGUIN

*

Jézusunk! Apostolaid kérését sokszor ismételtetjük:
Uram! Taníts meg bennünket imádkozni!

„Ragyogtassa fel Isten arcát fölöttünk!”

A mi életünk évtizedeiben írták zászlóikra óriási betűkkel az összes elnyomott népek: „Főlszabadulás!” Szemünk előtt vajódik a föld, míg megszüli az új világot. Hát még, ha majd igényli az egész emberiség az istengyermekség szabadságát! Hogyne kérnénk már most tőled áldást, Urunk, dédunokáink világára, mely most van születőben.

*

Isten legyen irgalmas hozzánk,
áldjon meg minket
és ragyogtassa fel arcát fölöttünk,
hogy megismerjük útját a földön
és minden nép körében üdvösségét.

66. ZSOLT 2-3

*

A keresztyén reménység nem tévesztendő össze azzal az optimizmussal, amely megszépíti a valóságot, felejtí a problémát: szenvedést, halált, bűnt. A keresztyén reménység nem tévesztendő össze azzal a magatartással sem, mely — felejtve itteni földadatait — egy másik világba menekül.

SZABÓ F.

*

Az egoisták optimizmusa nem egyéb, mint kibúvó; ezzel leplezik makacs önzésüket. Azért optimisták, hogy ne kelljen részt venniök az emberek nyomorának megoldásában.

G. BERNANOS

*

Az életbe vetett bizalom nem keresztyén monopólium. Mások sem hagyják abba erőfeszítéseiket. Megkísérlik, hogy kitörjenek. A különbség az örömhír tudatos elfogadásában áll: a keresztyén szilárdan bizik a jó végső győzelmében.

NYIRI T.

*

Uram, adj erőt,
hogy ki ne fulladjunk az úton,
hogy segítsük egymást előre a holnap felé,
hátra nem tekintve, nem mérícskélve, mibe kerül.
Adj erőt, hogy bátran szembenézzünk minden feladattal,
amit az emberek elvárnak,
tehát te vársz tőlünk.
Adj erőt, hogy mindig újra reméljünk, mintha ma reggel
kezdődnék az élet;
hogy magunkban hordjuk az emberek minden reményét
és minden szenvedését;
hogy kövessük viharban, forgószelelben vagy lágy szellőben
amikor csak hívsz, sugallatodat.
Így legyen az Egyház ma bizonyágtétel a világnak,
és ez a világ
ragyogó derűs tekintetükről, szívük melegéről
és arról az optimizmusukról ismerje föl, a keresztlényeket,
amely örvendező reményük
rejtett, változhatatlan forrásából fakad. Ámen.

SUENENS BIBOROS

„Láttuk csillagát.”

Más is látta, de nem mindenki ben keltett érdeklődést. És nem mindenki indult miatta útnak. De a messziről jött vendégek remek jellemzést kapnak: „A csillagot megpillantva nagyon megörültek.” Ha valami biztosan hiányzott belőlük, az a rideg közömbösség volt. A vízkereszt a meleg érdeklődésnek és az áldozatkész hitnek nagyszerű ünnepe.

*

A csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba. Leborultak és hódoltak neki.

MT 2, 10–11

*

A betlehemi Gyermektől mi is meghívást kaptunk. Számunkra is fölragyogott benne üdvösségünk hajnalcsillaga.

NAGY SZ. LEÓ

*

Nyisd ki újságodat. Kapcsold be rádiódat és tv-det. Mindennap számtalanszor találkozol ezzel a szóval: „nemzetközi”. Értekezlet, mérkőzés, tőkeáramlás, kooperáció, összefogás... A mai ember kinőtt régi korlátaiból.

A Megváltó még pólyában volt, s már kinőtt belőle. A bölcsek látogatása az ő igényeinek nyitánya. Az apostolok küldetése az összes nemzetekhez: ez az ő igénybejelentésének csúcspontja. Ő az egész földben, az egész emberiségben, az egész történelemben gondolkodik.

Ő meg tudja valósítani, hogy e korlátlan igény mellett sem vész bele az egyén egy személytelen tömegbe. Mindenki oly fontos neki, mintha rajta kívül nem volna senki a világon.

H. VULLIEZ NYOMÁN

*

Sohasem a tömeget gondozom. Mindig csak egyeseket.
Egy emberrel kezdem. Aztán, ha tudok, egy másikat veszek
sorra. Ha a tömeget nézném, soha hozzá se kezdenék.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Szelíd gyermek, mért készíted, hogy megálljak,
felém mért nyújtod nyájasan kezed?
Szívem, mely mindig későn érkezett,
szelíd gyermek, lásd lomha, furcsa, bágyadt.

Leomlanék csókolni jászolágyad,
mint ki mirhát hoz, s kit csillag vezet,
de lásd: a mirha s csillag elveszett,
és eltemettem minden drága vágyat.

Álomsereg víg Fáraója voltam,
s szép katonáim zengő csodasorban
vittem dörén, amerre örvény tátong.

S most itt vagyok, szelíd szavadra vágyva,
mert nem maradt más bennem, csak a gyáva.
És gúnyolódnám -- s ajkam halk imát mond...

TÓTH Á.

VÍZKERESZT HETE

HÉTFŐ

Egyéniség és tömeg

*Három királyt szokás emlegetni. Három egyéniséget.
A sokaság lehet egyéniségek összessége, de legtöbbször
tömeggé válik. A tömegnek lehet sodró ereje, lehet áttörő
erő. De válhat tunya, áttörhetetlen fallá. Sőt romboló robbanó
anyaggá is. Alkotó egyedei: tömegemberek. Találkoztál velük
saját sorsod folyásában, de egyházad történelmében is. Vajon
ha rám nézel, egyéniséget vagy sűrke tömegembert látsz?*

*

**Hordozd körül tekintetedet és lásd: mind összegyűlnek és
ide jönnek hozzád: Fiaid messze távolból érkeznek, s lányai-
dat ölükben hozzák. Ennek láttára földerülsz, szíved dobog**

az örömtől és kitágul. Mert feléd áramlik a tengerek gazdagsága, és ide özönlik a nemzetek kincse.

Iz 60. 4-5

*

Sokszor, mintha titok volnék önmagamnak is. Gyakran nem tudom megmondani, miért teszek így és nem úgy. Jobban kellene önmagamba látni, föllibbenteni a fátylat a rejtélyekről.

G. LE MOUEL

*

Képes-e még ma az ember megrendülni? A megszokottság mai orgiájában a rutin érvényesül. Örökös egyformaság, halálos unalom, csömör. Pedig mi más a keresztény élet és a megtérés, mint megrendülésből fakadó Krisztuskövetés. A szíven-talált ember életformája.

C. BAMBERG

*

Csak az összeszedett emberre mondható igazán: valaki. Csak hozzá lehet igazán szólni, és csak tőle lehet hiteles választ kapni. Mert figyelme a lényegre irányul. Együttjár nála a képesség a felelősséggel. Életszerűség és nyitottság jellemzi.

GUARDINI

*

Ami saját sötétségünket illeti, annál szívesebben beszélek róla, mivel manapság sok keresztény van már tisztában korlátaival. Én sem rejtegetem szegénységemet. Ez talán kiábrándítólag hat azokra, kik azt hiszik, hogy hivatásunk valamiféle kiváltságokkal ruház fel minket. Akárcsak ők, én is mindennap újra kezdem. Ugyanazokat a lépéseket; az éjszakából a fény felé. Amikor ez nem megy: egyik kétségből a másik kétségen át a hit felé.

R. SCHUTZ

*

Uram, Te jól ismeresz minket. Tudod, hogy bármennyire egyéniségek lennénk is, a tömegemberből mindegyikünkben van egy adag. Néha ez úgy jelentkezik, hogy a tömeg hiánya hat ránk gátlóan. Az általános érdektelenség az árucikk leértékelését vonja maga után. Nemcsak a kereskedelemben, hanem a vallási életben is. A „másnak nem kell” könnyen átfogalmazódik így: „Másnak sem kell.” És hozzáragad egy kérdőmondat: „Akkor miért kell nekem?” Az erre adott válasznak döntő, meghatározó jellege van.

Mivel manapság nem özőnlík a sokaság a templom felé, ez a lehangoló élmény sok buzgó hívőben tudat alatt már megingatta a belső egyensúlyt. Ne engedd, hogy tudat alá szorítsam, elgennyedésre kényszerítsem ezt a megválaszolatlan kérdést, hanem őszintén beszéljem meg veled.

L. PIPER NYOMÁN

VÍZKERESZT HETE

KEDD

„Láttuk csillagát.”

Látták, Uram, és elindultak. Pedig ezer józan szempont ellene szólt az útnak. Mérlegelték őket, vagy merészen az indulás mellett döntöttek? Vállakozó kedv, nomád hajlam, tudásvágy, nyugtalanság is közrejátszhattak. Kegyelmed ezeket is beépítheti az istenélménybe. Egy bizonyos, a bölcssek nem bizonyultak nyárspolgároknak. De ha én annak bizonyulnék, tudnék-e választ adni meghívásodra?

*

Bölcssek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és kérdezősködtek: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatumkat.”

MT 2, 1–2

*

Bennünk mindig feszültség van aközött, amik vagyunk, és amik lenni szeretnénk. Aközött, amit már megvalósítottunk, és amit még létre kell hoznunk. Hogy igazán emberek

legyünk, mindig újra kell kezdenünk. Mindig újból el kell tökélnünk magunkat, hogy emberként álljunk helyt az életben.

BOROS L.

*

Konfliktusnak kell támadnia, hogy megtudjuk, ki igazán barátunk és jóakarónk. De még saját valódi szándékunkat is ilyenkor tudjuk hitelesen ellenőrizni. A Biblia próbáknak, kísértéseknek nevezi ezeket a konfliktusokat. Ezek a valóságot leleplező konfliktusok nagy lépéssel vihetnek előre Istennel való bensőséges kapcsolatunkban.

G. LE MOUEL

*

A mai világnak nem eszmékre van szüksége. Sokkal inkább példaképekre. Egy eszme sem rendelkezhet hitellel, ha nem hordozza látható valóság, különben csak ideológia marad. Bármilyen gyöngye legyen is a jel, értékes lesz, amint az élet valósága áll mögéje.

R. SCHUTZ

*

Képzeliük el: B. Shaw és egy gyengeelméjű együtt vannak egy hajóhídon, amely csak egyiküket bírja el. Nekünk magától értetődő, hogy Shaw lökje a tengerbe a gyengeelméjűt, mentse a maga életét, hogy még sok színdarabot írjon az emberiség épülésére. — De ha fordítva történne, és a gyengeelméjűt mentendő vízbe ugorna, ez nem volna-e hitelesebb remekmű, mint minden színdarabja, amit már megírt, vagy megírhat?!

M. MUGGERIDGE

*

Életünk kivirágzik, aztán fonnyadni kezd. Jómód? Mit használ annak, aki beteges? Barátaink? Elhalnak mellőlünk. Mások érdeklődése, megbecsülése szeszélyes. Csupán Te vagy állandó, Istenem! Te tudsz igazán hű lenni hozzánk. Te tudod kifejleszteni személyiségünket. Te adsz természetünk sokrétűségének, bonyolultságának értelmet. Te tudod

életünk hegedűjét főlhangolni, harmóniába hozni a mindenséggel. Ezért ismétlem neked annyiszor: tebenned van én reményem, ne hagyj soha szégyent érnem.

NEWMAN NYOMÁN

VÍZKERESZT HETE

SZERDA

„Aranyat és tömjént hoznak.”

Csak annyit hoztak, amennyit neked ajándékoztak? Vagy érvényesült bennük az élelmes keleti kereskedő szellem? Vajon a világosság fia hitelét veszti-e, ha okos, mint a világ fiai? Biztosra veszem, hogy téged csak az tölt el undorral, ha valaki vallásosságából csinál üzletelést.

*

Tevék áradata borít majd el. Aranyat és tömjént hoznak és az Úr dicsőségét zengik.

Iz 60, 6

*

Nem a kereszténységet kell ez emberekhez alkalmazni, hanem az embereket kell alkalmassá tenni Krisztusra. Régen „megvédeni” akarták a kereszténységet. Ma „alkalmazni” akarják. Mindkettő kiváló szándék. De nem bökkenő nélküli. Hajdan annyira el voltak foglalva a „védelemmel” hogy már nem is kérdezték: tulajdonképpen mi is az a kereszténység, amelyet védeni akarnak. Vajon nem fenyegeti-e hasonló veszély a mindent elárasztó aggodalmas alkalmazkodást?

H. DE LUBAC

*

A kereszténység egész történelme mutatja: ha az embertől mindent elkérnek, akkor mindent, sőt még többet odaad. Ha keveset: akkor semmit sem. Ha pedig ez ennyire nyilvánvaló, akkor ugyancsak furcsa, hogy manapság az ellen-

kező tételt tartják elfogadhatóbbnak. Azon igyekeznek, hogy enyhítsék Krisztus szolgálatának szigorúságát, csökkentsék kockázatát azzal a szándékkal, hogy odacsalogassák az embereket.

Végre is szent Ferenc egy leprás undorító sebeinek csókolgatása közben találta meg azt a vidámságot, amellyel meghódította a világot. Kora legmerészebb szellemei közül nem egyet maga mellé gyűjtött. Nem ajánlott nekik semmi egyéb dicsőséget, mint hogy meztelenül járjanak a meztelen földön. Krisztus kedvéért. Ha az igény kisebb lett volna, olyan lett volna a felelet is.

M. MUGGERIDGE

*

...Ó ha most mindent itthagynék, mennék a csillag után mint rég a háromkirályok betlehemi éjszakán!

Gépkocsin vagy teveháton, olyan mindegy, hogyan!

Aranyat, tömjént és mirrhát vinnék — vinnék boldogan.

Mennék száz országon át, míg utamat szelné a vám.

„Aranyad tilos kivinni!” — szólna ott a vámos rám.

„Tömjened meg, amid csak van, az mind kell az itteni hazai hatalmak fényét méltón dicsőíteni!”

Százszer megállítanának — örülnék, ha átcúsúszom — arany nélkül, tömjén nélkül érnék hozzád, Jézusom!

Jaj, s mire odaérnék, hova a csillag vezet,

te már függnél a kereszten, és a lábad csupa seb,

s ahelyett, hogy bölcsöd köré szórjak tömjént, aranyat, megmaradt szegény mirrhámmal,

keserű szagú mirrhámmal, kenném véres lábadat.

BABITS M.

VÍZKERESZT HETE

CSÜTÖRTÖK

„Heródes összehívta a nép írástudóit.”

A napkeleti bölcsek éppen ahhoz fordultak útbaigazításért, aki tüstént életedre tört. Pontos és helyes választ viszont azok adtak, akik három évtizeddel később halálodra szavaztak.

Micsoda utakon jársz, Te Uram, hogy a legsötétebb emberek, tények és események is elvezethetnek tehozzád?!

*

Heródes király meghökkent s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. „Juda Betlehemében” — válaszolták.

Mt 2, 3-5

*

Szüntelenül azt ismétlem: az ember a legméltatlanabb és ugyanakkor a legméltóbb a szeretetünkre. Mert a legnyomorultabb is magában hordoz valami isteni szikrát.

FELLINI

*

Annyira sohasem lehetek meggyőződve a magam igazáról, hogy vállaljam érte a kegyetlenséget.

SOMLYÓ GY.

*

Nem álmodozom. Igazra vágyok, boldogságra, szerencsére a tisztesség útján. De naponta azt is tapasztalom, hogy mennyi az indulat, árnyék bennem, és mennyi a kudarc a reményeimben. Ez a tapasztalat izgat, elbátortalanít. Amiről azt hittem, hogy már legyűrtem, újra fölbukkan bennem, újra megrohan, mint tengerpartot a hullám.

G. LE MOUËL

*

Ami helyeset sikerül írnom, azzal az Úrnak bizonyítok valami célja van. De amit elhibázok, az tőlem való.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Uram! Irgalmazd meg mindazokat, akik a szenvedéstől nem jobbakká, hanem gonoszabbakká lesznek. Azokat, akik megkeményednek, állatiassá válnak.

Neked ajánlom mindazokat, akiknek lelke keserűségtől, gyűlöletől, bosszúvágytól mérgezett. Ezeket már csak a te szereteted tudja fölemelni, megmenteni, megváltani. Egyedül te tudod, ki mennyire vétkes. Igazságosságod egyúttal az irgalmad is.

Imádkozom tehát azok helyett is, és azokért is, akik azt hiszik, hogy már nem tudnak imádkozni.

F. GÖRRES

VÍZKERESZT HETE

PÉNTEK

„Az Úr dicsősége megnyilvánul rajtad.”

Ez a prófétai biztatás eredetileg Jeruzsálemnek szólt. De mi keresztények, még hivatottabbak lennénk, hogy az Úr dicsősége bennünk emberközelbe érkezze. A messziről jöttek sokkal tisztességesebbeknek bizonyultak, mint a szent város lakói és vezetői. Velem, Uram, nem jársz hasonlóképpen? Ne engedd, kérlek, hogy szégyent hozzak rád!

*

**Kelj föl, ragyogj föl, mert elérkezett világosságod,
és az Úr dicsősége felragyogott fölötted.
Mert még sötétség borítja a földet,
és homály a nemzeteket,
de fölötted ott ragyog az Úr,
és dicsősége megnyilvánul rajtad.**

Iz 60, 1-2

*

Az Egyház születésétől fogva egy misszió hordozója. Magának Krisztusnak hordozója és továbbadója. Minden keresztény ott, ahol él, ott, ahol dolgozik, Krisztust képviseli. Akár akarja, akár nem. Vonzóvá vagy taszítóvá teszi őt. Mindnyájan hordozzuk ennek felelősségét.

A. M. CARRÍ

*

Egyes jámborok megtalálták a „trükköt”: csak egy szót kell szólniok „kebelbarátjuknak”, az Istennek, és szép idő lesz a kirándulásra. A gondviselés e mágikus szemléletének gyökerében az embernek az a törekvése áll, hogy Istent is saját szolgálatába állítsa a hétköznapi kézzelfogható sikereinek fedezésére. S mivel a mai ember mindenféle igazságtalanság ellen lázad, ha a vallásosságnak ezt a ferde arcúlatát véli felfedezni, azonnal el is utasítja.

BOROS L.

*

Miért viszik keresztvízre a gyermeküket? — Mások is ezt teszik, ez így szokás.

Miért sűrgetik, hogy gyermekük elsőáldozáshoz járuljon? — Hogy olyan legyen, mint a többi. Ez így szokás.

És lesz templomi esküvő? — A mi családjunkban mindenki pap előtt esküszik. Nagynéni, nagybácsi, az unokahúg anyósa, az egész familia föl és lemenő rokonsága így tett. Nálunk így szokás.

Fiacskám, te miért jársz iskolába? — Mindenki oda jár. Ez így szokás.

Birkanyájjal találkoztam az országúton. Az egyik baktató birkának odavettem a kérdést: Hallod-e, miért jársz ki a legelőre? — Csak ennyit felelt: Bééé...

Végre valaki nem azt felelte kérdésemre: ez így szokás.

J. LOEW

*

Életed az örökkévalóság prelúdiuma. Felelj meg Isten várakozásának. Tedd művészivé.

SZENT-GÁLY K.

*

Tégy minket magadhoz méltókká, Urunk. Méltóvá, hogy szolgáljuk azokat az embereket, akikkel összehoz az élet. Megértő közeledésünk által adj nekik belső békét és örömet.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

„Kinyilatkoztatásból ismertem meg.”

Érdekes végiggondolnom, kivel, hol ismerkedtem meg. És veled, Uram, hol és milyen körülmények között ismerkedtem meg? Kitárulkoztál az egész emberiség előtt. Annyira, amennyire fölfogni képesek voltunk. Kitárulkozásodat, közleledésedet jelezzük ezzel a szokatlan szavunkkal: kinyilatkoztatás.

*

Kinyilatkoztatásból ismertem meg a titkot. Eszerint Jézus Krisztusban a pogányok is társörökösök, tagjai az egy testnek és részei az ígéretnek.

EF 3, 3-6

*

Ékes márványpalotát találtak a bölcsek? Nyüzsgő királyi udvart? Testőröket seregestül? Bíborba-bársonyba öltöztetett gyermeket? — Szűk és alacsony kunyhót. Rongyokba takart gyermeket. Egy szál ruhával bíró anyát...

ARANSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Nem az ember tette meg a kezdeményező lépést. Isten lépett kapcsolatba az emberrel. Készítette, hogy megismerkedjék vele.

IJJAS A.

*

Isten önmagát és akaratának az emberek üdvösségére vonatkozó örök döntéseit közölni kívánta.

II. Vatikánum: Kinyilatkoztatás

*

Meg vagyok győződve arról, hogy a mai emberek legnagyobb része is csak úgy léphet kapcsolatba Istennel, ha beszélünk nekik öröla. Isten a vallásos szó útján jut el az

emberekhez. Egyébként legfeljebb vágy, sóvárgás támadhat bennük, de ismerkedés, találkozás nem.

A. VERGOTE

*

Isten szabad személy. Képes közölni magát. Tényleg személyi kapcsolatba is lépett az emberrel, akit tudatos és szabad személynek alkotott. Meghívja, hogy vele szövetségben, szinte baráti közösségben találja meg az üdvösséget. Dióhéjban ez a Biblia egész mondanivalója.

BÉKÉS G.

*

A hit válasz, amit a megszólított ember ad annak az Istennek, aki őt megszólította. Ettől a választól egy új viszonyulás veszi kezdetét.

GUARDINI

*

Nem az a dolgunk, hogy mi adjunk értelmet a körülötünk levő dolgoknak, hanem hogy megtaláljuk az értelmüket.

V. E. FRANKL

*

Nem az a lényeg, amit mi mondunk, hanem amit Isten mond. Nekünk és általunk.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Urunk és Tanítónk! Az örömhírért, amit Te hoztál világunkba, mindannyian felelősek vagyunk. Isteni szót kell továbbadnunk fiatalnak, öregnek. Az ige nem maradhat holt betű, mert aki kimondta, sem halott. Ameddig az isteni szó viták tárgya, még nem fakad belőle élet. Csak attól kezdve, amikor élő hitté válik bennem és azokban, akikért felelős vagyok.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Akiben kedvem telik.”

Ez a mondat a te arcképed, Jézusom. Atyád festette. Ez a mondata a mi programunk is. Atyád fogalmazta. Ez a mondat kapcsolja egygké kettőnk hivatását és földadatát: csak akkor töltjük be földi életünk értelmét, ha az úgy folyik le, hogy Atyád kedvét lelheti benne. Te azért jöttél és szálltál az alázat vizébe, hogy ennek lehetőségét biztosítsad.

*

Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Az égből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.”

MT 3, 16–17

*

Mi akadályoz minket abban, hogy igazán keresztényekké váljunk? A megfontolás hiánya. Az, aki nem száll le önmagába, nem tudja, mit tesz. Megtisztulásunk legnagyobb akadálya ez. Ahhoz, hogy egyesülhessünk Istennel, meg kell hogy beszéljük övele dolgainkat.

VIANNEY SZ. JÁNOS

*

Krisztus szentsége a mi mértékegységünk. Krisztus szentséges életének fontjában kell fölmérnünk erkölcsünket. Ha összehasonlítjuk magunkat övele, kiténik a mi nagy gyarlóságunk.

Mely mocskosnak látszik tisztaságunk,
mely haragosnak a mi szelídségünk,
mely fölfuvalkodottnak a mi alázatosságunk,
mely kegyetlennek a mi irgalmasságunk,
mely gyarlónak a mi erősségünk,
ha Krisztus tükrébe nézünk.

Ó mely száraznak találtatik a mi sírásunk,
mely képmutatónak töredelmességünk,
mely fösvénynek adakozásunk,
mely torkosnak böjtölésünk,
mely változónak állhatatosságunk,
mely szófogatatlannak engedelmességünk,
ha Krisztus Urunk erkölce mellé állna.
PÁZMÁNY P.

*

Krisztus közössége nem az írott evangéliumokból, hanem
a megélt evangéliumból született.

A. M. CARRÉ

*

Uram Jézus! Te jellemezted önmagadat így: „Mindig
azt teszem, ami Atyámnak tetszik.” Éljen bennünk is az ő
tetszésére. Bárha nekünk is legfőbb kérdésünk ez volna:
Mi az Atya akarata?! Nemcsak imádkozni akarunk, nem-
csak tanítani, szenvedni, könyörögni az ő szándéka szerint
— hanem azt szeretnők, ha mennyei Atyádnak tetszésére
válnék még étkezésünk, alvásunk, társalgásunk és pihené-
sünk is. Így egész életünk egyetlen áldozattá, szüntelen
imává, megszakítás nélküli szerető válásszá válnék. A te
életedhez hasonlóvá.

F. FÉNELON

ÉVKÖZI 1.

HÉTFŐ

„János tiltakozott.”

*Cseppet sem csodálkozom azon, hogy tiltakozott. Én is
azt mondom: merész lépés volt tőled, hogy gyarló, szürke,
mocskos emberkéek sorába álltál. Te, aki fölülmúlsz minden-
kít! De sejttem szempontjaidat: azért vállalod emberi életünk
és halálunk rabságát, hogy megmutasd a szabadulás útját.
Aki veled együtt vállalja sorsát, földadatait, embertársait,
küzdelmeit, önmagát és halálát is, annak megnyílik a végtelen
léti szabadsága.*

*

Jézus elment Jánoshoz Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék. János igyekezett visszatartani: „Nekem van szükségem a te keresztségedre – mondta –, s te jössz hozzám?” Jézus leintette: „Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva.”

Mr 3, 13-15

*

Isten a maga teljességében belépett abba a világba, amelyet a bűn és a halál jellemez. Vállalta mi világunkat, hogy részesíthesse bennünket igazságosságában és szentségében. Odáig alázza magát, hogy elfogadta a keresztfeszítés átkát, hogy így szabadítson meg minket törvénysértéseink átkától.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Mivé akarsz tenni engem, Uram? Lelked ezt mondja, ezt ismétli folyton bennem: „Fiammá akarlak tenni.”

De miért vártál, Istenem, oly sokáig, hogy akaratodat megvalósulva lásd? Miért használtál fel geológiai korokat ahhoz, hogy nekem testet adj? Minek annyi ezer év, hogy megírd történetemet?

Minek van szükség az éretlenség életére ahhoz, hogy megkapd tőlem az igazi fény egy halvány sugarát? A nagy szeretet egy oly csipetjét, mint a mustármag? Nem tehetnél volna fiaddá késedelem nélkül? Olyen fiúvá, aki tud szeretni?

Miért az idő? Miért a várakozás? Miért e hosszú utazás kockázatai? Talán sohasem mondd meg nekem, hogy bölcsességed rendelkezésére álló ezer és ezer mód közül miért választottad éppen ezt, hogy fiaddá tégy. Talán azt akarod, hogy mi saját magunk fedezzük föl.

Te választottad meg azt az utat, amely a káoszból az egység összhangja felé visz, a genezistől az apokalipszisig, a fogamzástól a születésig, az érzéketlen anyagtól a tudat csodájáig, a történelem előtti kortól a történelemig, az emberi szeretettől az isteni szeretetig.

Ez az élet kibontakozásának útja. Ez a tapasztalat útja. Ez a párbeszéd útja. Ez a keresés útja. Ez a remény útja. Ez a szeretet útja.

C. CARRETTO

„Megtettelek a nemzeteknek világosságul.”

A Jordán üdítő vizében keresztelkedtél. Fölötted a kék ég ragyogott. De köröskörül kopár hegyek. Egyik barlangnyílás negyven napra szállást biztosít neked. De ha a nyílást ráccsal zárják el, börtön lesz belőle. Egy ilyen várt nemsokára Jánosra, aki megkeresztelt. Tömlőc. Áttörhetetlen fal. Feltörhetetlen zár. Rádásul sötét: íme a reménytelennek, értelmetlennek látszó emberi lét jelképe. Vajon a pesszimizmus börtöncellájából ki tudod-e szabadítani a letörteket?

*

**Én, az Úr, hívtalak meg az igazságban.
Megtettelek a népnek szövetségül
és a nemzeteknek világosságul,
hogy nyisd meg, a vakok szemét,
és szabadítsd ki a börtönből a foglyokat
és a tömlőcből azokat, akik a sötétségben ülnek.**

Iz 42, 6-7

*

Milyen meglepetéssel riaszt minket, hogy életünk nem lett olyan, amilyen lehetett volna. Amilyené lennie kellett volna.

BOROS L.

*

Halálraítéltekhez kellett szólnom. Elmondtam nekik: saját tapasztalatomból tudom, mit jelent gúzkamra előtt állni. Mégsem kételkedtem akkor sem, egy pillanatig sem, hogy az életnek föltétlenül van értelme. Akár rövid, akár hosszú. Hiszen vagy van tényleg értelme az életnek – ez esetben nem veszi el értelmét attól függően, hogy hosszú ideig tart-e vagy sem. Vagy értelmetlen az élet. Ez esetben értelmetlen maradna akkor is, ha nagyon hosszúra nyúlna. Azt is megmondtam: még egy elrontott életet is értelmessé tehetünk visszamenőleg.

V. E. FRANKL

*

A keresztyén homo viator. Vagyis utas. Állandóan elszakad a földtől, biztonságos világától, önmagától, hogy hittel és reménységgel ráhagyatkozzék a Szeretetre. Előre megy a bizonytalanul is biztos jövő felé, ahol az Isten vár rá.

SZABÓ F.

*

Istenem! A te világod, jó, a te világod szép,
adj vidám kedélyt és értelmet, mely ép.
Érzem azt, hogy vagyok. És Te is vagy, érzem.
Üdvöt sugárzó fény általad létem.
Üdvözítéd, Uram, világodat:
benned dicsőítéd meg saját magad.
Miért ne lennék boldog benned és általad?!

F. RÜCKERT

ÉVKÖZI 1.

SZERDA

„Mindenki kedves előttte.”

Milyen nagyjelentőségű mondat ez! Péter első szava a nem-zsidó világ felé. Mit műveltél, Uram, az ő lelkében, míg ráébredt, hogy a „választott nép” értékei mindenkié. Hogy Isten mindenkié és mindenki Istené. Hogy a világ legnagyobb szenzációja ez: mindenki kedves az Isten előtt.

*

Amikor Péter apostol Kornéliusz százados házában a pogányoknak hirdette az evangéliumot, így kezdte beszédét: „Valóban el kell ismernem, hogy Isten nem tesz a személyek közt különbséget, mindenki kedves előttte, aki féli, és az igazsághoz igazodik, bármely nép fia is.”

APCSEL 10, 34–35

*

Ma egyre több paciens fordul hozzánk üressége, létezése mélységes értelmetlenségének érzésével. Ezt fogalmazom önmagamnak így: „egzisztenciális üresség.”

És nemcsak mint filozófus, hanem mint pszichiáter is beszélek: egy ideggyógyász nem mondhatja meg, mi az élet értelme, de kifejezheti, hogy van értelme. De még ennél is többet hangsúlyozhat: az élet semmiféle feltétel és körülmény közepett sem veszti el értelmét.

V. E. FRANKL

*

Az ember csak akkor kezdi magát megismerni, ha fölhagy azzal, hogy önmaga birtokosának tudja magát. Mind a lét, mind a tevékenység alapvetően váratlan és megmagyarázhatatlan. Létünk végső soron nem saját tulajdonunk.

HOLLAND PÜSP. PÁSZTORLEVÉL

*

Szembe kell néznünk önmagunkkal. Teljes felelősséggel vállalnunk kell életünket olyannak, amilyen. Minden terhével és korlátoltságával.

T. MERTON

*

A kereszténység nem a félelem és aggodalom vallása. Hanem a megváltottaké. Krisztusban szüntelenül megvan az okuk arra az öröme, mely nem e világból származik. S mert a kereszténység Krisztustól van, éppen ezért tud megmaradni minden probléma ellenére is.

L. A. WINTERSWYL

*

A legsötétebb ég alatt, Isten, téged találtalak. A legmélyebb örvény felett, Uram, én téged leltelek. A csillag-talan éjjelen egy láng lobog a lelkemen, Mint reves fában gyöngye fény, de mégis élet és remény. Isten némán hozzám hajol, s engem idéznek valahol.

BABITS M.

„A meghívástok szabadságra szól.”

A nap akkor is süt, ha nem egyezem bele. Az eső esik, a szél fúj, beleegyezésem nélkül. János is megszületett, anélkül, hogy beleegyezését kérték volna. De nem fogtad volna meg kezét, nem kényszerítetted volna, hogy megkereszteljen téged. Egyszerre vagyunk szabadok és kiszolgáltatottak. Egész műveltünk sok kettősséget hordoz, s ezért sok feszültséget is okoz. De biztosítod szabadságunk révén emberi méltóságunkat is.

*

A szabadságot Krisztus szerezte meg nekünk. Álljatok tehát szilárdan és ne hagyjátok, hogy újra a szolgaság igájába hajtsanak benneteket. Testvérek, a meghívástok szabadságra szól.

GAL 5, 1.13

*

Aki a létre hívott téged megkérdezéssel nélkül, nem fog üdvözíteni téged beleegyezéssel nélkül.

SZ. ÁGOSTON

*

A kereszténység inkább élmény, mint következtetés. Inkább életmód, mint ideológia. Inkább lelkiség, mint intellektuális megértés eredménye. Messze túllép a szavakon. Megvalósul. Megtestesül. „És az Ige testté lett.”

M. MUGGERIDGE

*

Amennyire divatos az „elkötelezettség” szó, annyira ritka a valóságban. Még az őszinte hit és a rendszeres vallási gyakorlat is távol áll az igazán elkötelezett kereszténységtől. Az elkötelezettség olyan mély és élő hitet tételez föl, amely nem marad tisztán az engedelmesség színvonalán.

Belső lelkesedés fűti; ez az elszánt cselekvés forrása. Megköveteli az állhatatos törekvést arra, hogy eltüntessük az elmélet és a gyakorlat közti távolságot. Az elkötelezettség nem éri be azzal a szó-inflációval, amely talán egyik legnagyobb hibánk...

H. DE LUBAC

*

A szeretetet nem lehet kikényszeríteni.

O. CLÉMENT

*

Jézusunk! Élő kövekből építettél magadnak templomot. Az ige hirdetői és az ígét megvalósító szentek ennek a templomnak az oszlopai. Az imádkozók a padlózata. Örömhíred a zengő ének benne. És Te magad vagy a főpapja.

Az egész földre méretezted arányait. Mindenütt épül, ahol él a hit, ahol mélyet lélegzik a remény, és ahol a szívét a vonzalom és szeretet dobogtatja. Te ebbe a templomba csak azt a téglát építetted bele, amely be kíván épülni.

A kezdet kezdetén szegény volt ez a te templomod, és alig volt észrevehető. Aztán eljutott a barokk pompa diadalívéig. Ma megint egyszerűbben épül bele világunk összetettségébe. Soha nem nyugodnál bele, hogy templomod műemlékké váljék. Templomod csak az idők végén lesz készen, addig mindig friss téglából építetted tovább.

NEWMAN NYOMÁN

ÉVKÖZI 1.

PÉNTEK

„Pislákoló mécses”.

Pislákoló mécses mécséből és megroppant nádszál – Te ilyennek látsz bennünket. Ez a fényképünk. Embervoltunk művészi portréja. Nem a lenéző, nem a megvető szem, hanem a megértő szív lát így bennünket. Nem szánsalomra méltónak értékelisz le minket, hanem főlemelésre érdemesnek, hogy szeretetreméltóvá emelkedhessünk.

*

Az én szolgám a megtört nádszálat nem töri össze, sem a pislákoló mécesest nem oltja ki.

Iz 42, 3

*

Önmagunkkal szemben is megértőknek kell lennünk! Magával csak türelmes az ember – mondhatná bárki. Pedig nem mindig az. Veszedelmünk: a levertség és az elkedvetlenedés. Meg kell tanulnunk lelki haladásunk helyes tempóvétételét, szembe kell néznünk bizonyos korlátokkal. Tudomásul kell vennünk, hogy

a) a teljes büntelenség megvalósíthatatlan;
b) a gyom újra fölüti fejét: a kiírtott hiba újra jelentkezésére számítani kell;

c) haladásunk nem egyenletes; a föld, amelyen járunk, hepehupás; a szerpentinén is lehet előrehaladni;

d) mindenben nem lehetünk kiválóak; rendes körülmények között csak egy dologban érjük el a kiváló minősítést, a többiben meg kell elégednünk a jó átlaggal.

Aki önnevelésében tud türelmes lenni, ugyanakkor fáradhatatlanul kitartó, azt várja útja végén Jézus ölelő karja és szerető csókja.

SZUNYOGH F. NYOMÁN

*

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyeseké, a népeké.
Istenem add, hogy ne ítéljek.

Istenem add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát, tévedést
Egy óriási összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak,
És végül mégis mindennek
Elhalkulnak és kismulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

REMÉNYIK S.

„Szava se hallatszik az utcákon.”

Uram, gyerekkoromban ilyentájt kezdődött a farsang. Akár a szüreti multság, végighullámozott az utcán is. Folklórrá halványult és turista csemegévé enyhült a fékevesztett multság. A tivornyáért nem kár. De hogy a belsőből fölmosolygó derű hiánycikk a modern életben, és az öröm kereskedelmi áruvá silányult, ez föltétlenül veszteség. Az a sanda gyanúm, hogy köztünk is kevés az, akiből örömet fakaszt a hozzád való tartozás tudata.

*

Az én szolgálám nem kiált majd, s nem emeli föl a hangját, szava se hallatszik az utcákon.

Iz 42, 2

*

Hamar végére ér a szókészletének az ember, ha az örömről kell beszélnie. A kifejezések cserbenhagyják. Üresen, mesterkéltén cseng a szó. Legföljebb a zenében viseljük el huzamosabban a magasfokú öröm kifejezését. De ott is csak úgy következhet, mint nehéz és fáradságos küzdelem megkoronázása, hirtelen befejezése.

Viszont milyen beszédes az ember a szenvedés, a fájdalom, a boldogtalanság ecsetelésében. Ha ezeket a témákat kihagynánk az irodalomból, alig maradna valami. Mintha a szenvedés szakadékos mélyein egészen másként volnánk otthon, mint az öröm birodalmában. Minél magasabb fokon, minél finomabban fejlett egy teremtmény, annál érzékenyebb és érzőbb lesz a szenvedés iránt. Az örömet azonban tanulnia, érényként „begyakorolnia” kell.

BOROS L.

*

A kereszténység nem statisztikai életszemlélet. Az, hogy a mennyben nagyobb az öröm egy bűnbánó bűnösön, mint az igazak minden seregén, statisztikaellenes állítás.

M. MUGGERIDGE

*

Az öröm: imádság

az öröm: erő

az öröm: szeretet

az öröm: a szeretet hálója, amellyel lelkeket foghattok.

A legjobb módja, hogy kimutassuk hálánkat Isten és az emberek iránt, ha mindent örömmel fogadunk. Sohase engedjétek, hogy bármi akkora szomorúsággal töltsön el titeket, hogy feledtesse veletek a Föltámadottnak örömét.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Örömöm alapja – azt hiszem – a beleegyezés abba a gondolatba, hogy egyszer elhagyom ezt a földet egy másik, véget nem érő életért. Közömbösen hagy, hogy milyen lesz Isten örökkévalósága. Más dolgom is van, mint a mennyről álmodozni. De az a tudat, hogy békén hunyhatom le a szemem, és találkozhatom Krisztussal: az öröm forrása bennem. A halálba való beleegyezés az élet forrását falkasztja bennünk.

R. SCHUTZ

*

Ó isteni jóság, vezess engem!

Ó isteni hatalom, végy birtokba engem!

Ó isteni jóság, járd át szívemet!

Isteni lelkület, tüzesíts át.

Isteni szeretet, melegítsd át lényemet.

Isteni akarat, rendelkezél velem.

Isteni szent fölség, szentelj meg.

Kegyességed vigasztaljon, méltóságod becsüljön meg.

Végtelenségedből töltekezhessem.

Fényességed tegye erkölcsömet tündöklővé.

Irgalmad nyúljon utánam.

Háromságos szent Istenem, áldj meg, kérlek, engem.

Áldd meg életutamat, és áldd meg halálomat.

Áldj meg itt a földön és majd az örökkévalóságon át.

Ámen.

F. LELOTTE

*

Járj velünk, Urunk, az utakon; ezek feléd zarándokol-
tatnak minket, hogy végül is megtaláljuk benned igazi lé-
nyünket. Járj velünk, hogy hitből, szeretetből, és remény-
ből élő emberekké válhassunk, hogy bátor fegyelem és tisz-
taság éljen a szívünkben, hogy formáljon bennünket a derű,
a bizalom és az álhatatos türelem.

K. RAHNER

Megjegyzés:

Urunk megkeresztelkedésének vasárnapja minden eszten-
dőben egyben már az első évközi vasárnap is. Az évközi
vasárnapok sorozata azonban megszakad a nagyböjt
kezdetével, és újból folytatódik pünkösd után. A husvét
dátumának változása miatt minden évben változik a nagy-
böjtöt megelőző és a pünkösdöt követő évközi vasárnapok
száma. Ennek részletes kimutatását lásd a könyv végén
található táblázatban.

„Az ember mindennek nevet adott.”

*Illatos a rózsza, de ez a rózsza számára örökké titok.
Kecses az őzike, de nem tudja, hogy könnyedén szökélni jó.
Megható a kicsinyeit tápláló fecskepár, de nem tudják, hogy
ők egy család, és hogy milyen gyönyörűség egymásért élni.
Ma azt köszönöm meg neked, Istenem, hogy ismerem ezt
a szót: „tudom”. Ez az emberlét nagy ajándéka: tudom,
hogy vagyok; tudom, hogy szép a világ; tudom, hogy élni jó.*

*

**„Az ember minden állatnak, az ég minden madarának és
a mező minden vadjának nevet adott.”**

TER 2. 20

*

Milyen sajátságos is a mi lelkünk! Úgy van minden dologgal, mint egykor az első ember, aki midőn Isten parancsára nevet adott az állatoknak, nem talált közöttük magához hasonlót. Minden létezővel szemben az volt az érzése: „Én más vagyok, mint te!”.

Másrészt viszont a lélek rokonságában is van minden teremtménnyel. Minden mond neki valamit. Mindig úgy érzi, hogy minden a saját mivoltából fejez ki valamit, hogy saját lényének egy vonására emlékeztet.

A lélek mivolta legmélyén idegenül áll mindennel szemben, azt mondja neki: „Nem vagyok ez!” És viszont mindennel csodálatosan rokonságban állva úgy érzi, hogy a dolgok és a történések saját mivoltának a képei.

GUARDINI

*

Az emberi nagyság legmagasabb foka: tudom, hogy Isten szeret engem; tudom, hogy bármekkora legyen is nyomorúságom, hitványságom, hibám, bűnöm, semmi sem veheti el tőlem Isten rám néző, szerető tekintetét, És Isten

azt akarja, hogy az én tekintetem jusson el hozzá, a gyöngédség, a bizalom tekintete, amely olyan, mint egy hozzá intézett szó. Tudom: meghallja és megérti.

J. LOEW

*

Isten teremtette azt a világot, amibe születtem. Lelkesedem a földért. És dolgozom a szebb életért. Csak egy idegen tölem: a szenny, a mocskok, a bármi néven nevezendő aljasság, ami megalázza bennem s a másokban az embert. Ami eltorzítja Isten vonásait.

BORS L.

*

Uram, köszönöm, hogy élhetek. Köszönöm, hogy szereteted gazdagságát élvezhetem, a természet szépségeit, a többi emberrel való közösséget, saját szívem boldogságát, a te közelségedet és annak tudatát, hogy szeretsz és szüntelen áldásoddal gazdagítasz.

J. FISCHER

NAGYBÖJT 1.

HÉTFŐ

„Belélehelte leheletét.”

A tudás hatalom. Minden tudásnak alapja, hogy képes vagyok kimondani a szót: „Én”. Ez a szó – akár akarom, akár nem – hatalmat ad nekem önmagam felett. A te lelked szikrája ez bennem, teremtő Istenem. Csillag, kő, állat és növény – mind az, aminek lennie kell. Nekem kezembe adtad a döntést, ember akarok-e lenni igazán. Embernek alkottál, Uram, mégis nekem kell megteremtennem magamban az embert.

*

Az Űristen megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét.

TER 2, 7

*

A fáknek és az állatoknak nincs problémájuk. Isten annak teremti őket, amik – az ő megkérdésük nélkül. És ők teljesen meg vannak elégedve.

Velünk másként van. Isten szabadon hagy bennünket azzá lenni, amik lenni kívánunk. Lehetünk is, meg nem is önmagunk, ahogyan tetszik. A megoldandó feladat ez: minthogy egyedül Isten ismeri azonosságom titkát, egyedül ő tehet azzá, ami lenni akarok.

Isten akaratát el nem fogadni, nem szeretni, nem tenni, annyit jelent, mint létezésemnek teljességét elutasítani.

T. MERTON

*

A szó az ember legnagyobb teljesítménye. A szó nyitja meg előttünk az életet. Képes megváltoztatni életünket. A szó alkotja az emberek közti legszorosabb kapcsolatot. A szeretetet szóban fejezzük ki. A szó nagy ajándék, nagyobb, mint hinnénk – félelmetesebb és szebb. Az egyetlen erő, mely képes felrobbantani az atombombát – mint ahogy végtére az állította is elő – az emberi szó. Másrészt viszont csakis az emberi szó teheti ártalmatlanná. Mindannyian tudjuk, hogy egyetlen szó elég hatalmas ahhoz, hogy meleggé és boldoggá tegye az ember életét. Krisztus is a szó útján teljesítette küldetését. Őt magát is úgy nevezték, hogy az „Ige”. Az emberi nyelv mélyén nagy misztérium rejlik.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenünk, te megváltottál és gyermekeiddé fogadtál minket, tekints jóságosan szeretett gyermekeidre, hogy akik Krisztusban hiszünk, eljussunk az igazi szabadságra és a mennyei örökségbe.

MISEKÖNYV

„Az Úristen kertet telepített.”

Az ültetett kert jelképe annak, hogy a természet, ha az ember közbeszól, túllép önmagán. A paradicsomkert is szimbólum: benne, mert úgy akartad, Uram, az ember lépett túl önmagán. Teremtményből gyermekeddé lett, és isteni minőségű élet ömlött el benne. Te nem egyszerűen embernek, hanem istengyermeknek akártál minket.

*

Az Úristen kertet telepített Édenben, keleten, és oda helyezte az embert, akit teremtett.

TER 2, 8

*

Nekünk nem elég a természetünknek megfelelőnek lenni, mint az állatoknak és a növényeknek. Nem elég egyéniségnek lennünk. Számunkra szentnek lenni több, mint embernek lenni. Ha sohasem vagyunk többek, mint emberek, ha sohasem mások, mint természetes önmagunk, ha nem vagyunk szentek, sohasem adhatjuk meg Istennek azt az imádást, amelyet megkíván.

Ahhoz, hogy szent legyek, először önmagamra kell lennem. Ezért megszentelésem azon fordul, hogy megtudjam, ki vagyok, és hogy fölfedezzem igazi önmagamat.

T. MERTON

*

Az ószövetségi húsvét a választott nép megváltása. Ez sokkal több, mint csupán az Egyiptom szolgátságából való szabadulás. Jelenti Izraelnek teljes átváltozását: szolgahadból szabad néppé és független népből Isten népévé.

Az újszövetségi húsvét Istennek az emberek iránt való örök szeretetének fölülmúlhatatlan tette Egyszülöttjében, Jézus Krisztusban. – A megváltás tehát sokkal több, mint az eredeti vagy a személyes bűn eltörlése. Jelenti az

ember teljes átformálódását: a bűnös újjászületik „új ember”-ré, az Isten gyermekévé válik.

A liturgia nem más, mint Krisztus főpapi istentiszteletének, azaz húsvéti tettének állandó megjelenítése. A keresztény hívő napról napra meghal a bűnnek, valamint újra meg újra feltámad az új, krisztusi életre és növekszik benne. A keresztény élet állandó részvétel és formálódás a húsvéti misztériumban.

MIHÁLYI G.

*

Istenünk, te a megváltással az emberi természetet eredeti méltóságánál magasabbra emeled. Tekints atyai jóságod csodálatos művére, hogy akiket az újjászületés szentségében gyermekeiddé fogadtál, őrizd meg bennük örök kegyelmed és áldásod ajándékait.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 1.

SZERDA

„Mindenféle fát sarjasztott; az élet fáját a kert közepén.”

Aki élni akar, ennie kell. Te mondtad, Uram, hogy nemcsak kenyérrel él az ember. A földi táplálék csak a biológiai létben tart meg engem, néhány kurta évtizedig. De örökké élek, ha befogadom ajkadnak édes gyümölcsét, az isten-gyermeki életre oktató igét. Nemcsak a paradicsomkertnek, hanem a bűntől sebzett emberi létnek is központi, döntő kérdése, elfogadunk-e téged az élet fájának, Istennek Fia.

*

Az Úristen a földből mindenféle fát sarjasztott, ami tekintetre szép és táplálkozásra alkalmas; azután kisarjasztotta az élet fáját a kert közepén.

TER 2, 9

*

A Biblia gyakran hasonlítja az embert fához. – Álljunk meg néha séta közben egy-egy magányos fa előtt és nézzük hosszasan. Egyik fa sem olyan, mint a másik, és mindegyik másként szól az emberhez. A fát közös tulajdonságok kötik a fajtájához, de ugyanakkor a saját sorsa által különbözik is tőlük. A vihar, a szárazság, a többi fa közelsége, az emberek beavatkozása, mind hatással van formájára. S közben ő nem „csinál” semmit. Él, növekszik, megvalósítja önmagát. A fa semmit sem „kíván”, csak engedelmeskedik a benne rejtőző törvényeknek. – Az emberből ösztönszerűen feltör ilyenkor a vágy, hogy olyan legyen, mint a fa. Hogy szilárdan álljon, növekedjen, s meghódítsa a tereket. – A bibliai képeket általában „tolmácsolni” szoktuk, pedig inkább szemlélni, átélni és megvalósítani kell őket, hiszen a gyakorlati élet példaképei.

JUGOSZLÁV KINCSES KALENDÁRIUM

*

Ha Isten gyermekeként akarsz élni, úgy kell nézned életedet, ahogyan Isten nézi, úgy kell elbírálnod, ahogyan ő bírálja, úgy kell élned, ahogyan ő kívánja; de hogy ez sikerülhessen, szellemed természetes fényén kívül más fényre van szükséged: a hit fényénél kell felülvizsgálnod életedet.

M. QUOIST

*

Istenünk, Urunk, te mennyei kenyérrel táplálsz minket, ettől növekszik hitünk, éled reményünk, erősödik szeretetünk: kérünk, taníts, hogy arra éhezünk, aki maga az élő és igazi kenyér, és tudjunk élni mindabból, ami teremtő igéből származik.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 1.

CSÜTÖRTÖK

„Amely napon abból esztek, szemetek felnyílik.”

A sasnak jó az ég felé szárnyalnia, mert ez az ő élete. Nekem az a teljes élet, hogy magamnál jobban szeretlek, Istenem, és hogy feléd repes a lelkem. Ha a sas kénytelen

készni a porban, megtudja, mi a rossz. Lényétől idegen életet választott az ember, úgy tudtuk meg, mi a rossz. Az önző élvezet-, hatalom- és dicsőségvágy a földhöz szögez minket. A hit és az üdvözítő szeretet szárnyaló szabadságát ad vissza, Istenem!

*

A kígyó így beszélt az asszonyhoz: Nem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat.”

TER 3, 4–5

*

Az ember akkor követ el bűnt, amikor szembel helyezkedik a természet fejlődésének egyetemes törvényével, és ahelyett, hogy a magasabbrendű természet megvalósítására törekedne, megáll, sőt lejjebb száll, az alsóbbrendű természet, az anyag és az állat természeté felé. Ez annyit jelent, hogy megtagadja a krisztus-emberi természetet, elfordul az isteni természettől, és végül is lesüllyed a legalacsonyabbrendű lények közé, a kárhozat mélyére.

VOTIN L.

*

A bűn elvesz a világ jóságából. Ahol a restség uralkodik, a mezőket fölveri a bogáncs, és a gátak összeomlanak. Ahol a gyűlölet az úr, a város romba dől. De ami a legnagyobb baj: a bűnös emberiség a világot elviselhetetlen teherre teszi. Akit a szorongás emészt, mindent sötétben lát. A tüske és bogáncs benne nő az emberben.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenünk, add meg népednek, hogy szeresse azt, amit parancsolsz, és vágyakozzék arra, amit ígérsz; hogy a világ színes forgatagában szívünk csak ahhoz ragaszkodjék, amiben igazi örömét megtalálja.

MISEKÖNYV

„...te ellened vétettem, ami színed előtt gonosz, azt tettem.”

Elismerem, Uram, hogy gyakran elkövettem, amit rossznak ítélsz, folytatva Ádám bűnét. Vétkeimben már megismertem a halált. Mert a bűnben többé vagy kevésbé mindig elveszítem önmagam, és érzem, valahogy kevesebb bennem az élet. A bűnbánatban lelkem mélyét alkosd újjá, Istenem!

*

**Könyörülj rajtam, Istenem,
hiszen irgalmas és jószágos vagy.
Gonoszságomat beismerem,
bűnöm előtted lebeg szüntelen.
Egyedül te ellened vétettem,
ami színed előtt gonosz, azt tettem.**

50. ZSOLT 3, 5–6

*

Adventben az ember keresi és várja az Istent, nagyböjtben pedig az Isten keresi az embert. Krisztus, az emberré lett Isten keresi itt a bűnösöket. Ezért nagyböjt idején Krisztus hegyeken, magaslatokon jár, hogy tekintete belásson utánunk messze a siralom völgyébe: a megkísértés hegyén, a megdicsőülés hegyén, az Olajfák hegyén és a Kálvária hegyén.

Adventben ott sír az ember vágyakozó rorate éneke Isten után, nagyböjtben felhangzik az Úr előképének, Jeremiásnak siralma és a megfeszített Krisztusnak panasza. – Adventben fölhangzik: Emeljétek föl fejeteke! Hamvazószerdán viszont azt halljuk: Alázzátok meg fejezeteke!

Adventben reménykedő szemmel nézünk előre: ezért emeljük föl fejünket; nagyböjtben megszágyenülten tekintünk a múltba, ezért bűnbánóan lehajtjuk fejünket. Adventben az eget harmatozását lessük, ezért fölemelt fejjel járunk, nagyböjtben Krisztusnak értünk a földön elszórt verejtékcseppjeit, könnyecseppjeit és vércseppjeit keressük, ezért lecsüggesztett fejjel botorkálunk.

GÁLOS L.

*

A bűn az emberi személyiség legbensőbb valóját találja el. Összehúzza azt az egyetlen valóságot, amelytől valódi éniünk, lényegiünk és boldogságunk függ: Istenhez való kapcsolatunkat. Olyannak vagyunk alkotva és teremtvé, hogy azt akarjuk, amit Isten kíván, azt ismerjük meg, amit ő ismer, azt szeressük, amit ő szeret. A bűn viszont azt jelenti: azt akarni, amit Isten nem kíván, megismerni, amit ő nem ismer, szeretni, amit ő nem szeret. Ezért minden bűn vétkezés az igazság ellen, az engedelmesség és szeretet ellen. És ebben a hármass viszonylatában mint a legnagyobb igazságtalanság és jogtalanság jelentkezik, nemcsak Isten ellen, hanem elsősorban önmagunk ellen.

T. MERTON

*

Hallgasd meg, Urunk, alázatos kérésünket: légy irgalmas hozzánk, akik megvalljuk bűneinket. Add meg nekünk jószágosan a bűnbocsánatot és lelkünk békéjét.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 1.

SZOMBAT

„Az asszony látta, hogy a fa élvezhető és csábít a tudás megszerzésére.”

A bűnben mindig a magam istene akarok lenni, aki nálad jobban tudja, mi a jó, Uram. Az eredmény örökké ugyanaz: csak azt tudom meg, hogy nélküled és ellened szegülve kifosztott, védtelen vagyok, és előbb-utóbb nem marad más szívemben, csak keserű, rejtegetni való szegény. Elbűjni előled mégsem akarok. Hozzád menekülök, hogy irgalmas szeretetedbe burkolj be engem.

*

Az asszony látta, hogy a fa élvezhető, tekintetre szép és csábít a tudás megszerzésére. Vett tehát gyümölcséből, megette, adott férjének s az is evett belőle. Erre felnyílt a szemük, észrevették, hogy meztelenek.

TER 3, 6-7

*

Az evangéliumok nagybőjt első vasárnapján Jézus pusztai kísértéséről adnak számot. A „puszta” említésének mély jelentősége van. A puszta az Istennel való találkozás és a megkísértés helye. Jézus tehát mintegy megismétli Izrael népének sivatagi vándorlását. A választott nép próbatétel elé került és elbukott. Jézus viszont ugyanilyen természetességgel áll ellen a kísértésnek. Ott, ahol Izrael népe és vele együtt az egész emberiség megfedkezett feladatáról és visszavágyott Egyiptom húsos fazekaihoz — Jézus azt mondja: az ember rászorul arra az útmutatásra is, amely Istentől származik. Ott, ahol a nép Istent kísértette és jelet akart kiereszokolni tőle, Jézus megtagadja, hogy látványos színjátékot mutasson be. Ott, ahol a nép átadta magát a világ bálványainak, Jézus visszautasítja a világi hatalmat.

Az volt tehát a kísértés, hogy saját hasznát mozdítsa elő, hogy hatásvadász bemutatkozást igényeljen, és világi hatalmat szerezzen magának. Három kézenfekvő dolog annak, aki érvényesülni akar. De pontosan ez volt az a három út, amelyet Jézus el akart kerülni. Ő az értékrend átalakításáért jött. Nem sikert, hanem a szolgálatot választotta. Nem hiába áll a nagybőjt kezdetén ez az evangélium: Jézus szolgálatkészségéről. Azt az időt vezeti be, amely arra való, hogy megkíséreljük helyreállítani életünkben a tiszta keresztény magatartást.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Kérünk, Urunk: öntsд szívünkbe jóságosan kegyelmedet. Add, hogy érzékeinket is visszatartsuk minden bűnös fegyelmezetlenségtől, miközben bőjtí önmegtagadást gyakorlunk.

MISEKÖNYV

„Arca ragyogott.”

A szerencse, a siker, vágyaink teljesülése az, amitől fölragyog az arcunk. De Uram, te keserves kínhalálodra készülödvén tündököltél, mint a nap! Engedd felismernem, mi ennek a titka!

*

Jézus arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a fény.

MT 17, 2

*

Hogy az áldozat és az öröm egységet képez, hogy az adakozásban gazdagodunk, hogy a lemondásban lehetünk csak igazán naggyá, ez olyan igazság, amely megtapasztalható, de nem bizonyítható.

Ennek a be nem bizonyítható emberi sajátosságnak a figyelmen kívül hagyása lényünk legnagyobb kísértése. Csak az élet végéig sikerrel legyőzött kísértés adja meg a tapasztalatot és vele együtt a belátást is hozzá: aki magát naggyá teszi, azt megalázzák, aki magát megalázza, azt felmagasztalják.

BOROS L.

*

Ki farag valaha bennünket egészre,
ha nincs kemény vésőnk, hogy magunkat vésne,
ha nincs kalapácsunk, szüntelenül dülő,
legfájóbb mélyünkbe belefűrő fűrő!

Szenvedésre lettünk mi.

Szenvedni annyi, mint diadalt aratni:
Oh hány éles vasnak kell rajtunk faragni,
míg méltók nem leszünk, hogy az Ég királya
beállítson majdan szobros csarnokába.

Krisztus Urunk, segíts meg!

BABITS M.

*

Istenem, Atyám! Nem azért engeded meg a szenvedést, hogy kínozzál bennünket. Eszköz és út ez, hogy hozzád vezessen. Tudom, hogy nem szereted a szenvedést, de örülsz annak, aki szenvedését bátran viseli, a keresztet úgy hordozza, mint Fiad, és így mindig közelebb jut hozzád.

F. EMANUEL

NAGYBÖJT 2.

HÉTFŐ

„Arca ragyogott.”

Nemcsak az Írás beszél ilyesmiről, ezt hirdeti a tapasztalat is: nem a sorstól, nem a körülményektől, nem is az emberektől függ a lelki derű és harmónia. Láttam már megdicsőült ragyogást szenvedők, munkában verejtékezők, érzelmeikben kisemmizettek, sőt halálba indulók arcán. És láttam életunt idegenséget olyanokban, akiket dédeleget az élet. A te titkodat sokan hordozzák szívükben, Jézusom.

*

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük.

MT 17, 1-2

*

De ne bánd, ha már nem tudod a régít,
Sírd az újat, ó, az is kielégít.
Nem édes, nem tüzes, nincs benne báj,
De jó, ha fáj!

Bár hangja dadogóbb, és fénye ritka,
De – érzed? – mélyebb, s – érzed? – több a titka,
S nemcsak magad fájsz benne, de a tág
Egész világ?

S mintha olykor a gyarló földi dalban
Hangját próbálná halaványan, halkan,
Valami égből üzent, messzi, szép
Hegyi beszéd!

TÓTH Á.

*

A szenvedés mélyén rejtőző Isten fölfedezése néha csodálatosan átélt tapasztalata olyan betegeknek, akik elmondhatatlan kínok közt is sugárzóan tudnak ránk mosolyogni és megindítanak derűjükkal. Isten különleges módon ott van, azonosul a szenvedéssel. „Ogni dolore é Lui”, „minden fájdalom Ő” – mondja remekül Chiara Lubich.

SUENENS BÍBOROS

*

Jézus imádkozik, s színében elváltozva dicsőségbe öltözik. Mit jelent ez? Rendesen arra utalunk, hogy Krisztus a Golgotán át jutott az Olajfák hegyére, honnan az égbe szállt: de nem figyelünk arra, hogy a Golgotára is a Táboron át jutott. Harcát győzelmesen azért tudta megvívni, mert lelkében átszellemült a rossz, a kín s a szenvedés. Fényben állt s élt lelke, azért tudta legyőzni a sötétséget.

PROHÁSZKA

*

Világ Világossága, Jézus Krisztus! Állj mellettem, hogy én is ragyogni kezdjek, amint te ragyogsz, hogy fényeddel mások világossága lehessenek.

NEWMAN

NAGYBÖJT 2.

KEDD

„Jó nekünk!”

Jó volt Péternek, mert ráragyogtál a szent hegyen, Jézusom. De ez múltó élmény volt csupán. Végleges boldogságot akkor talált, amikor nem kívülről, hanem benne ragyogtál

föl, Uram. Világosságod utat talált az én lelkembe is. Egy van csak hátra, hogy lényem sötét mélységeit egészen győzze le fényességed.

*

Péter így szólt Jézushoz: „Uram, jó itt nekünk! Ha akárod, csinállok ide három sátor: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek.”

MT 17, 4

*

Nem szabad áldozatul esnünk annak, amit a „Tábor hegyi kísértésnek” mondhatnánk: „Uram, jó itt nekünk!” Nem szabad elzárkózunk és közben küldetésünk lényegéről megfélemlenünk. Keresztény közösségeink nem öncélúak. Mindig kettős kísértésnek vagyunk kitéve: az önzésnek, amely megelégszik azzal, amije van, és az elzárkózásnak, amely távoltartja magát azoktól, akik kívül vannak.

SUHARD BÍBOROS

*

Feladatunk:

hogy szemlélődővé váljunk kinn a világban;
hogy imádkozzunk minden ember nevében, de osztozzunk életviszonyaikban is;

maradjunk szenvedélyesen hűségesek mind az Istenhez, mind a világhoz;

törekedjünk arra, hogy minél többet belevigyünk Istenből a világba, a világból Istenbe;

hogy ne elégedjünk meg azzal, hogy csak imát végezzünk, amikor a emberek kenyérre éheznek, de azzal sem, hogy csak kenyeret nyújtsunk, amikor imára van szükségük;

hogy olyan imát eszeljünk ki, amely nem választ el bennünket a világtól, és olyan módját a munkának, amely nem idegenít el Istentől.

L. EVELY

*

Hol vagy, én szerelmes Jézus Krisztusom?
Hol találalak téged, kegyes Megváltóm?
Adj világosságot, mert fényes vagy,
Nálad nélkül szívem igen bágyadt.

SZVU 146/1

NAGYBÖJT 2.

SZERDA

„Vállald az evangéliumért a szenvedéseket!”

Valaki panaszkodott, hogy nem győzi magatehetetlen anyósa ápolását. Azt mondták neki: „Vállald egész szívvel!” Így tett, és nemcsak győzte de örömet is talált benne. Ez az élet titka, ez a te titkod, Jézusom! Aki vállalja élete egészét, örömet találja benne.

*

Vállald az evangéliumért a szenvedéseket velem együtt, bizva Isten erejében, aki megváltott és a szent hivatásra meghívott minket, nem tetteink alapján, hanem saját elhatározásából és kegyelméből, amelyet Krisztus Jézusban örök idők óta nekünk ajándékozott.

2 TIM 1, 9–10

*

Rolls: Hogyan hihetünk egy jó Istenben, ha annyi a szenvedés?

Teréz anya: Úgy van, ahogy mondta. De Krisztus szenvedésével megosztott szenvedés csodálatos ajándék az emberi élet számára. A leggyönyörűbb ajándék, hogy részt vehetünk Krisztus szenvedésében.

Rolls: Szenvedni ajándék?

Teréz anya: Igen. És a szeretet jele. Az Atya bizonyosságot tett erről. Arról, hogy szereti a világot, hiszen Fiát adta oda, hogy meghaljon értünk. És így Krisztus életében bebizonyosodott, hogy ez

ajándék, a szeretet legnagyobb ajándéka, mert a szenvedés az ő engesztelő áldozata volt a bűnért.

INTERJÚ CALCUTTAI TERÉZ ANYÁVAL

*

Milyen magától értetődően fogadom el a jót Isten kezéből. Szinte úgy, mintha jogom lenne hozzá. De már nem olyan magától értetődő az, hogy Isten akaratát tegyem. Különösen akkor, amikor nehézségekbe ütközöm. Pedig a megpróbáltatások és szenvedések közepette is nagylelkűen kell vállalni azt, amit Isten kíván tőlem, – ez az igazi krisztusi lelkület.

J. ROTH

*

Örök Bölcsesség, Isten egyszülött és igaz Fia! Kérlek, taníts igazi nagylelkűségre! Taníts arra, hogy úgy szolgáljalak, ahogy azt megérdemled: adjak anélkül, hogy számon tartanám; küzdjek anélkül, hogy a sebekre figyelnék; dolgozzam anélkül, hogy pihenést keresnék; áldozzam fel magam anélkül, hogy más jutalmat várnék, mint azt a tudatot, hogy szent akaratodat teljesítettem.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

NAGYBÖJT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Vonulj ki földedről!”

Azt mondják: egészséges önzés – pedig ilyen nincs. Minden önzés halálos mérég a szívnek. Vigasztalása csak annak lehet az emberéletben, aki megízleli a Szentháromság életének boldogságát: az önmagából kilépő szeretetet. Aki tudni akarja, milyen a ragyogó és tündöklő élet, annak áldozatosan önzetlennnek kell lennie.

*

Az Úr így szólt Ábrahámhoz: „Vonulj ki földedről, rokonságod köréből és atyád házából arra a földre, amelyet majd mutatok neked!”

TER 12, 1-2

*

Ábrahám a Krisztus előtti XIX. század népvándorlásának ösztönétől hajtva elhagyta szülővárosát, amely akkoriban a legkulturáltabbak közé tartozott. Elhagyta családját és vallását, amelyhez hozzátartozói hűségesek maradtak. Megszakított minden kapcsolatot, hogy vállalja azt a kockázatos kalandot, amely minden emigráns osztályrésze. De mikor Mória hegyének szent tölgyéhez érkezett, rájött arra, hogy az ember nem élhet gyökértelenül. Ő a nomád vándor lesz az a tölgyfa, amely gyökereit mélyen a földbe eresztve lombkoronáját az egész Ígéret Földjére kiterjeszti.

LA BIBLE DU DIMANCHE

*

Az igazi öröm nem világtól idegen rajongás. Nem is „belső emigráció”. Éppen ellenkezőleg. Akkor tapasztaljuk meg, amikor önmagunktól elszakadunk, és a testvér felé tartunk. Csak az odaadás adja meg nekünk azt a vidám szembenézést a valósággal, azt a szívbeli közvetlenséget mindenkire, azt a mindenre rávetődő csendes világosságot, amelyet örömmel mondunk. Az öröm útja az önzetlenségen át vezet.

BOROS L.

*

Add, Uram, nekem az önzetlenség lelkületét! Hiszen amikor adunk, akkor kapunk igazán. Amikor elfelejtjük önmagunkat, akkor találunk igazán magunkra. Amikor másoknak megbocsájtok, akkor nyerünk igazán bocsánatot tőled. És amikor majd meghalunk, akkor kezdődik igazi életünk nálad és veled.

VÁRNAGY A.

„Egy magas hegyre.”

Nem a földtől akartad eltávolítani választottaidat, Uram, hiszen a magas hegyről több látható a világból. Nem az jár el helyesen, aki elbújik családjában, kedvenc foglalatosságában, vagy akár magányos jámborkodásában. Abban teljes a ragyogásod, Jézusom, aki elfogadja az élet egészét, aki a maga gondjává teszi a világ és az emberek minden problémáját.

*

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre.

MT 17, 1

*

Ha fölfelé megyünk, nemcsak a láb lép föl, hanem vele együtt egész mi voltunk is. Lelkileg is fölfelé haladunk. És ha ezt megfontolva végezzük, sejtelmünk támad abba a magasságba való emelkedésről is, ahol már minden nagy és tökéletes, vagyis az égről, amelyben Isten lakik.

De mindjárt érezzük a titkot is. Hát Isten fönt van? Hiszen számára nincs fönt és lent! Istenhez csak úgy juthatunk el, hogy ha tisztultabbak, igazabbak, jobbak leszünk. De mi köze a javulásnak a testi fölemelkedéshez? Mi köze a lelki tisztaságnak a fönt álláshoz? Itt azután nincs mit tovább okoskodni. Az alantlevő már önmagában is az alantasnak, a rossznak a jelképe, ami pedig fönt van, a nemesé, a jóé, és az igazi fölfelé emelkedés lényünknek a „Magasságbeli”-hez, az Istenhez való fölemelkedése. Ezt már nem tudjuk megmagyarázni, de a dolog így van, érezzük, látjuk, hogy így van.

Milyen nagyszerű mindez!

De mire való ez a sok beszéd? Az a fő, hogy mindez a lélek mélyén megvilágosodjék, s hogy lélekben valóban „fölemelkedjünk” Istenhez!

GUARDINI

*

Uram, Teremtőm és Atyám! A világba helyeztél, hogy megismerjem nagyságát és kicsinységét, szépségét és rút-ságát, hogy találkozzam az igazakkal és hamisokkal, a gazdagokkal, jóllakottakkal és nincstelenekkel, lelki szegényekkel. Azért vagyok itt, hogy úgy szeressem a világot, mint te szeretted: nem a hivalkodókat és hatalmasokat, hanem a kicsinyeket, szegényeket és szenvedőket. Részt kell vállalnunk, Uram, abból a küldetésből, hogy mint Egy-szülött Fiad testvérei atyai jóságod és szereteted kifogy-hatatlan erejét, irgalmadat és igazságodat hirdessük. Add, Uram, hogy a világ átalakításában kis erőmmel is a te ügyedet szolgáljam.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

NAGYBÖJT 2.

SZOMBAT

„Felragyogtatta előttünk az életet és a halhatatlanságot.”

Szakadjak el fokozatosan a földtől, az emberektől, hogy így forduljak az ég felé? Nem, Uram, hanem mint te, utolsó lehetetemig vállalom és szeretek minden földi feladatot. Az emberektől sem távolodni akarok, hiszen bennük téged szeretlek, Jézusom, ezért még halálom percében is keresem őket. Hiszen, ez a titka a halálon is diadalmaskodó életnek.

*

Urunk Jézus Krisztus legyőzte a halált, s fölragyogtatta előttünk az életet és a halhatatlanságot.

2 TIM 1, 10

*

A feltámadásban való hit magában foglalja az öröme-re való készséget és elkötelezettséget. Kétségtelen, hogy örülni, vidámnak lenni talán a szenvedő ember részére a legnehe-zebb feladat. S mégis nem szabad ezt elutasítanunk, mert Istent magunkba fogadni és kisugározni csak úgy tudjuk, hogy örömben élünk. A vidám és kiegyensúlyozott ember még szenvedések közepette is, Isten jóságának hírnöke.

E. NIKRIN

*

Uram, jó nekünk itt lennünk, – kiáltjuk Péterrel. A lelki emelkedettség magas hegyén, az isteni fölvilágosítások régiójában, az imádság fényes felhőjében, a világtól messze s közel az Istenhez. Jó nekünk itt lenni, s használjuk is föl a vigaszok tavaszi virágfakadását, de tartsuk szem előtt, hogy a hegyről le kell jönnünk a poros, lapos világba. Jöjjünk úgy le, mint kiknek fényes a lelkük, s telítve van a magaslatok levegőjével.

PROHÁSZKA

*

Amikor belépsz, Uram, szívembe, valami új dolog történik. Mert nem egyedül lépsz be hozzám, hanem veled együtt minden ember. Amikor betérsz hozzám, úgy kibővíted szívemet, hogy az senki számára nem lehet többé szűk, mindenki megtalálja benne helyét.

J. LOEW

A víz.

A víz minden élet anyja. Az ösvizekből támadt az élet, víz nélkül ma sincs más, csak halál. „Én megkeresztellek téged...” – mondta Isten szolgája, és a szentségi ígék erejében a víz csodálatos életet fakasztott bennem. Isteni életed bőségét fogadta be lelkem, így lett belőlem, halandó lényből, örök életre szánt gyermeked, Atyám.

*

Refidimben nem volt ivóvíz a nép számára. A nép szomjas volt, azért zúgolódott Mózes ellen: „Miért hoztál ki bennünket Egyiptomból – kérdezték –, talán azért, hogy gyermekeinkkel és állatainkkal együtt szomjan haljunk?”

KIV 17, 1.3

*

Titokzatos a víz. Egyszerű, átlátszó, önzetlen, készen arra, hogy tisztára mossa mindazt, ami bepiszkolódott, és felüdítse a szomjazót. És ugyanakkor kifürkészhetetlen, nyugtalan, telve talánnyal és erőszakkal, a pusztulásba akar rántani. Találó képe azoknak a titokzatos ősöknek, amelyekből az élet fakad, és a halál integet felénk; képe magának az életnek, amely olyan világosnak látszik és ugyanakkor mégis olyan rejtvénytyszerű.

Így aztán értjük, miért teszi meg az egyház a vizet az isteni élet, a kegyelem jelképeként és hordozójának.

A keresztségből egykor új emberként jöttünk elő, „újjaszületvén vízből és Szentlélekből”, miután a régi ember a vízben elpusztult, meghalt.

És kereszttetésekor meghintjük homlokunkat és mellünket jobb- és balvállunkat „szentelt vízzel”, az őselemmel, azzal a rejtvénytyszerű, tiszta, egyszerű és félelmetes elemmel, amely a természetfeletti életelemnek, a kegyelemnek jelképe és eszköze.

GUARDINI

*

Istenünk, te láthatatlan erőddel a szentségi jelekben csodálatos dolgokat művelsz, s a víz által számos tanítást adsz, hogy megértsük a keresztség kegyelmét.

A te Lelked, Istenünk, a vizek fölött lebegett a teremtség kezdetén, hogy a víznek már akkor megszentelő erőt adjon. – Az újjászületés módját pedig a vízözön által jelezted előre, hogy egyazon víznek titokzatos ereje vessen véget a bűnnek és legyen az erényes élet kezdete.

Te, Istenünk a Vörös-tengeren vezetted át Ábrahám fiait, hogy a fáraó rabigájából szabaduló néped a megkereszteltek előképe legyen.

Szent Fiadra pedig, amikor a Jordán vizében megkeresztelkedett, leszállott a Szentlélek ereje; majd, midőn a keresztén függött, a vérrel együtt oldalából víz fakadt, és föltámadása után tanítványainak parancsba adta, hogy megkereszteljék azokat, akik hisznek benne.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 3.

HÉTFŐ

„Örök életre szökellő vízforrás.”

A látható keresztség kívülről érintett engem, mégis bennem fakadt láthatatlan, de a láthatónál valóságosabb forrás. Kegyelmed árja nem steril tisztaságúvá mosott, hanem élővé tett: kisodorta belőlem a bűnben fogant sötétséget és halált. Ha hűséges akarok lenni keresztségemhez, nem elég óvakodnom a bűntől, hanem élnem kell. A te életedet, Jézusom, aki a keresztség erejében életem lettél.

*

Jézus így szólt a szamariai asszonyhoz Jákob kútjánál:
„Aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok, az nem szomjazik meg soha többé, mert a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.”

JN 4, 13–14

*

Tudtomon kívül születtem. De örülök, hogy megszülettem! Örülök, hogy élek!

Tudtomon kívül kereszteltek meg. Köszönöm a keresztséget! Kereszttségem nem választott el senkitől, hanem Krisztushoz fűzött. Ő testvérenek fogadott, az Atya pedig gyermekének tekint. Ahányszor hitvallást teszek, újra meg újra tudatosan csatlakozom hozzá. Keresztelésemkor azzá kereszteltek, amivé Isten szánt engem!

BOROS L.

*

Egy napon folyóparton ültem a Himaláján. A vízből szép, kerek, kemény követ halásztam ki és széttörtem. A belseje egészen száraz volt. Ez a kő már régóta a folyóban hevert, de a víz nem hatolt belé. Ugyanilyen az európai ember. Évszázadokon át valósággal elárasztotta őt a kereszténység, mindenestől belemerült áldásaiba, benne él a kereszténységben, de a kereszténység nem hatolt belé és nem él benne. Nem a kereszténység a hibás, hanem a kőkemény szívek. Így nem csodálkozom azon, hogy annyian nem tudják fölfogni, mit jelent Krisztus.

SADHU SUNDAR SINGH

*

Tekints egyházadra Istenünk, hisz jóságod megnyitotta számára a keresztség forrását. A Szentlélek megadta a víznek egyszülött Fiad kegyelmét, hogy az ember, akit képmásodra alkottál, a keresztség által az ösbűntől tisztára mosva, vízből és Szentlélekből új életre szülessék. – Add Urunk, hogy mindazok, akik Krisztus halálába temetkeztek a keresztség vizében, életre is keljenek övele.

LITURGIKUS IMA

NAGYBŐJT 3.

KEDD

„Kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.”

Valahányszor nagyon szerettem, úgy éreztem, most élek. Aki nem szeret senkit, szívdobogása biológiai szerkezet ketyegése csupán. Aki úgy tud szeretni, mint te, Istenem, az

teljesen és örökké él. A szeretni tudás az örök életre szökellő vízforrás bennem. A te szereteted mindenkit beborít, fenntartások nélkül adja magát, és sohasem mondja, hogy elég. Ha akarom, tudok így szeretni én is. Ha megteszem, örökké élek

A remény nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.

RÓM 5, 5

Kicsoda Jézus Krisztus? – Ki ő az én számomra? – Mit tett és tesz ma is értem? – E kérdések közülünk sokat tán már nem is érdekelnek. Nem, mert nem akarunk szembenézni övele; mert nem engedjük, hogy bármit is tegyen értünk. – A kérdések mégis újra meg újra elhangzanak. A végső választ azonban nem a katekizmus, nem is az egyházi tanítóhivatal adja meg. A válasz hitből, hitből fakadó döntésből, szívünk szeretetéből születhet csupán, hogy imádságra és tettekre serkentsen.

V. LÖHR

Aki Jézust megtalálja, Istent is megtalálja,
aki Jézust megismeri, Isten igazságát ismeri fel,
aki Jézus után kérdez, Isten életével, az örök élettel
kerül kapcsolatba,
aki Jézus közelébe jut, Isten szeretetének közelségébe kerül,
aki Jézust felismeri, Isten emberi arcát ismerheti meg,
aki Jézussal találkozik, az emberként hozzánk érkező Istennel találkozik,
mert Jézusban Isten ember szeretete válik útmutatónká az örök otthon felé.

KÖNIG BÍBOROS

Krisztus, légy nekem oly nagy,
hogy minden más kicsi legyen!

Krisztus, légy nekem oly távlat,
hogy az egész világ szűk legyen!

Krisztus, hadd legyek olyan mély,
hogy minden kínom alámerüljön!

Krisztus, hadd legyek oly szilárd,
hogy csalódás ne szegje erőm!

Krisztus, tölts el egészen,
hogy a vágy helyet ne találjon!

Krisztus, teremjen bennem csend,
hogy szóljon rólad tanúságom!

ISMERETLEN SZERZŐ

NAGYBÖJT 3.

SZERDA

„Meglépődtek, hogy asszonnyal beszélget.”

Van-e kit szeretnem? Van, csaknem négymilliárd ember. Szeretem őket. De nem akarok azok hibájába esni, akik úgy érzik, halni tudnának az emberiségért, de észre sem veszik azt, aki mellettük él, vagy akivel naponta találkoznak. Nem elvont fogalomba akarok mintegy szerelmes lenni. A konkrét ember érezze meg, hogy valakinek nézem, és kedvelem őt!

*

Közben visszatértek Jézus tanítványai, s meglepődtek rajta, hogy asszonnyal beszélget. De egyikük sem mondta: „Mit akarsz tőle?” Vagy: „Miért beszélgetsz vele?”

JN 4,27

*

Mi keresztények sokszor úgy vagyunk, ha a felebarátról van szó, hogy annál jobb, ha minél távolabb van, és békében hagy. Így könnyű szeretni, legalábbis az „általános” szeretet szavaival. De azt a testvért, aki mellettünk van, és

ránk vár, a kollégát, a családtagot, az élettársat nem látjuk, nem vesszük észre. Pedig mindig a legközelebbi az igazi embertárs, akit szeretni és szolgálni kell.

U. RANKE-HEINEMANN

*

Azok szeretetére, akik tőlem távol vannak, akiket sohasem látok, s nem zavarják békés nyugalمامat, képes vagyok.

Azokat nehéz igazán szeretni, akik közel vannak hozzám, s nem köt hozzájuk semmi, akik gondos napi terveimet felborítják, vagy rossz pillanatban alkalmatlankodnak, hogy pénzt kérjenek tőlem, hogy időmet rabolják, vagy segítségemet várják.

Mikor tudok majd igazán szeretni, Uram? Azokat szeretni, akik csak bajt okoznak? Akik mindig más véleményen vannak? Egyszerűen szeretni „felebarátomat”, azt, akit nem én választottam!?

Nagy és végtelen Istenem, segíts, hogy meglássam világító fényednél „Felebarátomat”.

J. LOEW

*

Istenem, hányszor kell rádöbbenem arra: mindig akadnak emberek, akik a terhünkre vannak, és mégis itt a parancs: viseljük egymás terhét, mert így teljesítjük Krisztus törvényét. Engedd, hogy a szeretet szellemében cselekedjem. Mutasd meg nekem a tennivalókat, melyeket ilyen emberek közelében kell teljesítenem. Ha már közelségük is aggaszt, ha a viselkedésük fáj, ha önzésük eltaszít tőlük, ha bonyolultságuk felforralja véretem. Uram, segíts elviselni az ilyen embereket, és őket úgy szeretni, ahogy te kívánod.

P. HASCHEK

„Élő vizet adott volna neked.”

Félek, ciszternák poshadt és kifogyásra ítélt vizéhez hasonlít az életem. Évtizedek óta egyforma jámborkodás, egyhangú parancstartás, mindig ugyanazok a bűnök... Te élő vízről beszéltél, Uram! Olyanról, amely mindig új és friss bőséggel buzog. Engednem kellene, hogy a mindig jobbat, tökéletesebbet akarás sodrásával ragadjon magával a bennem élő kegyelem!

*

Jézus ezt mondta az asszonynak: „Ha ismernéd Isten ajándékát s azt, aki ezt mondja neked: Adj innom – inkább te kértél volna tőle, s ő élő vizet adott volna neked.”

JN 4, 10

*

Életünk ragyogó ünnephez is hasonlítható, de órái és percei többnyire szürkén, hétköznapien suhannak el. Kifáraszt az egyhangúság taposómalma, kimerít, és még kísértéseket is zúdít reánk. Minden terhessé válhat, még keresztény életünk kialakítása is. – El kell ismernünk az igazságot: Istent és világát is szürkévé, mindennapivá és üressé tehetjük. Erőtlenné. Ilyenkor Isten többé nem életünk égboltjának sugárzó csillaga, nem lobogó láng, amely belénk hatol, és nem is végtelenség, amely teret és mélységet ad életünknek. Ilyenkor minden leszűkül, megszokottá válik, és a hétköznapiság nyirkos szagát árasztja maga körül. – Uram, ne vigy minket a kísértésbe!

M. D. BOUYER

*

Amikor gyermek voltam, azt gondoltam, Istenbe vetett hitem meg nem inoghat. Aztán következtek a tépelődés és kétely évei. Imádkozva visszatáláltam Istenhez. Régi hitemet újként kaptam tőle. És azt hittem, örökre enyém.

Amikor felnőtté értem, tanított meg az Isten arra, hogy a hitért napról napra, évről évre meg kell küzdeni. Ő adja nekem ingyen kegyelemből. Ez legnagyobb kincsem és boldogságom. De megtanultam, hogy hitem elhal, ha nem élek szerinte, ha nem könyörgök érte, ha meg nem küzdök érte.

P. ROTH

*

Urunk, te megadtad a hit ajándékát a szamariai asszonynak, midőn egy ital vizet kért tőled, – mert Isten létedre emberi hitet szomjaztál, hogy az ember szívét Isten iránt lánggra gyújtsad. – Ad nekünk is az élő hit ajándékát és a hit életének kegyelmét.

VÁRNAGY A.

NAGYBÖJT 3.

PÉNTEK

„Legyetek tökéletesek!”

Lehet, hogy békét hoz némelykor a status quo fenntartása, de ilyen béke nem lehet Isten és ember között. Nemcsak a bűn, hanem az önelégült megszokásokba merevedett élet is elzárja bennem a kegyelem, az örök életre szökellő vízforrás útját. Nem egyszerűen tisztának akarom a lelkem, hanem arra szomjazom, hogy mindig több legyen bennem a lélek, az odaadás, az érted égő tűz, Istenem. Ez az egyetlen lehetőségem, hogy békében éljek veled.

*

„Legyetek tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!”

MT 5, 48

*

Aki azt kívánja, hogy az Egyház elhaljon, hogy az Isten sírja legyen, annak azt is kívánnia kell, hogy maradjon olyan, amilyen. Aki viszont azt kívánja, hogy Isten élő kö-

zössége legyen az Egyház, az azt is akarja, hogy változzék. Csak ha változik, akkor marad az, ami. Csakis a megújulásban őrizheti meg az Egyház önmagát igazán.

H. KÜNG

*

Hagyj békén! Hányszor halljuk ezt a kifejezést, amelyben a „békét” nagyon is félreértjük. A béke nem lehet belső passzivitás vagy menekülés embertársaink elől. De nem is olyan tespedt nyugalom, ahol a szellemi horizont leszűkül, később meg be is záródik előttünk. Az sem lehet igazi béke, amelyben elfeledkezünk embertársunkról. Mindennap ugyanaz az ősi kérdés visszhangzik lelkünkben: Mit tettél embertestvéreiddel? – A megbékélt ember az, aki eljutott embertestvéreihez!

R. SCHUTZ

*

Amikor éhes voltam, megkínáltál,
szívesen, készséggel oltottad szomjamat.

Amikor hajléktalan voltam, otthont teremtetél nekem,
amikor fáradt voltam, nálad nyugalmat találtam.

Amikor aggódtam, félelmemet csitítottad.

Amikor kicsi voltam, olvasni tanítottál,
amikor magányos voltam, szeretetet adtál.

Betegágyamon törődtél szükségeimmel,
mikor alkalmazást kerestem, állást kerítettél nekem.

Amikor kigúnyolt, megsértett néger, kínai vagy fehér
voltam, velem szolidáris voltál.
Amikor megértést kerestem, felém nyújtottad kezed.

Amikor öreg voltam, nem sajnáltad a fáradságot, hogy
rám mosolyogj, amikor nyugtalan voltam, meghallgattál,
mellém ültél.

Fölsímted vonásaimat, bár mocskos izzadság fődte el.
Amikor boldog voltam, megosztottad örömömet.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

„Köztünk van-e az ÚR?”

Az elszigeteltségben sorvad és elhal az élet. A keresztkút vize és az általa fakadt élet nem magántulajdonom, hanem egy közösségé, amely azt vallja: „Ő a mi Istenünk, mi pedig az ő népe”. A keresztség úgy tett élővé, hogy az örök életre szántak közösségébe vett föl engem. Addig éltet, amíg akarom ezt a közösséget, és ameddig egy vagyok vele. Hogy bennem él-e az Úr, az attól függ, akarom-e, hogy köztünk éljen az Úr. A bennem buzgó forrásnak egyesülnie kell a folyamattal, csak így fogadja magába az Élet Tengere.

*

Refidimben nem volt ivóvíz a nép számára. A nép szomjas volt, azért zúgolódott Mózes ellen... Kísértették az Urat. Ezt kérdezték: „Köztünk van-e az Úr vagy nincs?”

Kiv 17, 1.3.7

*

Életemet nem magamnak köszönhetem. Ugyanígy az istengyermeki életet sem adhatom magamnak. Senki sem kereszteni meg önmagát. Egy közösség fogadott tagjai közé. Az Istenhez tartozók közössége: az Egyház. Az Egyház hite az én hitem. Az egyház ügye az én ügyem.

BORS L.

*

Mi emberek szavakkal és tettekkel nyilatkozunk meg egymás előtt. Isten is így közeledett hozzánk, küldötteinek szavával és rendkívüli tetteivel. Isten nem egyenként tanít minden embert, hanem küldöttei által közösségekhez fordult.

JELENITS I.

*

A Szentírás sokat beszél Isten áldásáról. Ezen azonban sohasem ért olyan dolgot, amit az ember „magánhasználatra” kap vagy használhat. Mindig olyan adományról van

szó, amit Isten egy bizonyos embernek juttat azért, hogy általa mások részesedjenek benne. Az az istenáldás, amely nem terjed tovább, tönkremegy, mint a friss forrású Jordán, amely a lefolyás nélküli Holttengerbe ömlik, és ott élvezhetetlen vízzé válik.

W. KLÖTZLI

*

Istenünk! Tekints jóságos szeretettel az egész Egyház szent közösségére. Vezesd megvalósulásra benne üdvösségünk művét. És a közösség épüljön tökéletessé Krisztusban, aki mindennek kezdete.

A HÚSVÉT LITURGIÁJÁBÓL

„Dávidot eltöltötte az Úr Lelke.”

A művészi tehetséget megszerezni nem lehet, Istentől nyerik a választottak. A hit is ingyenes ajándék, a művészi képességnél mérhetetlenül nagyobb. A művész másoknál élesebben és teljesebben látja a világot. Aki hinni tud, a te világodba hatol be, Istenem. Köszönöm, hogy a keresztség által Szentlelked hűre ihletett engem. Ha elfogadom a hitet, az örök élet művésze vagyok.

*

**Az Úr így szólt Sámuelhez: „Rajta, kend föl, mert ő az!”
Erre fogta az olajosszarut, és fölkenete testvérei körében.
Attól a naptól eltöltötte Dávidot az Úr Lelke.**

1 SÁM 16, 12–13

*

Érzékeid a testi látást,
értelmed az ész látását,
hited Krisztus látását adja neked.

A hit végtelen gazdagságát te nem tudod magadnak megszerezni. Istennek adománya az. Jézus Krisztus csodálatos ajándéka, amelyet a keresztelekor az Egyház közvetítésével kaptál. Hinni annyi, mint mindig Jézus Krisztussal találkozni, és ezáltal megtanulni az ő szemével látni.

M. QUOIST

*

Hitünket élni nem annyit jelent, hogy behunyjuk szemünket, korlátokat állítunk fel, vagy bezárkózunk egy alagútba. A hit azt jelenti, hogy kitágítjuk a világról, a dolgokról alkotott képet, messze túlmenően azon, amit a legkiválóbb, legfényesebb elme el tud képzelni.

Valami új érzék, melyet Isten ad nekünk, a láthatatlan iránti érzék, mely elfogadtatja velünk egy új univerzum létét.

J. LOEW

*

Uram, taníts meg keresésemre, és mutasd meg magad, a keresőnek. Csak úgy kereshetlek, ha te hívsz, s csak úgy találalak meg, ha megmutatod magad. Engedd, hogy keresselek vágyakozva, és vágyakozzam utánad, miközben kereslek. Engedd, hogy megtaláljalak a szeretetben, és szeresselek, mikor megtalállak.

SZ. ANZELM

NAGYBÖJT 4.

HÉTFŐ

„Hiszel az Emberfiában?”

„Ki az, Uram, hogy higgyek benne.”

Azt mondják némelyekről: régóta szunnyadt bennük a művészi tehetség, aztán valamitől hirtelen kivirágzott. Így van ez a keresetségben elnyert hittel is. Az az ige ébreszti fel, amely tőled származik és rólad szól, Jézusom. Éhes szívvel akarok figyelni szavadra és benne rád, hogy mind teljesebb életre támadjon bennem a hit!

*

Jézus meghallotta, hogy a zsidók kidobták a vakon született embert. Amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: Hiszel az Emberfiában?” „Ki az, Uram – kérdezte az ember –, hogy higgyek benne?” „De hisz látod – felelte Jézus –, ő beszél veled.” Erre felkiáltott: „Hiszek, Uram” – s leborult előtte.

JN 9, 35–38

*

Ahol te csak vízcseppet látsz, ott a tudós a mikroszkóp alatt a mozgó élőlények egész világát fedezi föl.

Ahol te csak „dolgot” láttál, ott a költő, a művész egy nagyobb, szebb valóság megnyilvánulását látja.

Ahol az ember csak élő személyeket, véletlen eseményeket lát, a hívő keresztyén ugyanott Isten növekvő gyermekeit, az Atya épülő országát látja.

A hit tehát nem korlát, hanem kibontakozás, általa felcseréled a magad „rövidlátását” Isten látásával.

M. QUOIST

*

Ahogy szemünk nem képes a napfényt befogadni, mert az túlságosan erős, nem képes az infravörös sugarakat fölfogni — ugyanúgy értelmünk kutatási területe is korlátozott. A hit azonban átemel e korlátokon. Új látóhatárt tár elénk, új egeket és új földet. Segítségével megértem Isten gondolatát, hallgatom őt, és reá bízom magam, mint biztos kezű mesteremre. A hit segítségével belépek Isten fénykörébe.

J. LOEW

*

Adj nekem, Uram,
tisztá értelmet – hogy téged lássalak;
alázatos értelmet — hogy téged hallgassalak;
a szeretet lelkületét — hogy neked szolgáljak;
a hit lelkületét — hogy benned maradjak!

DAG HAMMARSKJÖLD

NAGYBÖJT 4.

KEDD

„Ma még csak tükörben, homályosan látunk.”

A hit sohasem befejezett tudás, csak a mennyei látás lesz az. A hit a te fokról-fokra való megismerésedre szolgáló képesség, Istenem. Csak az alázatosan tanulékony, a rólad és országodról mindig többet tudni akaró lélek hite igazi világosság. A vallásos mindentudás pózában tetszelgő kevélység vakságba dönt. A nyitott lélek, ha egyelőre még nem hisz is, közelebb van országodhoz, Uram, mint az, aki önmagát lezárva, nem hajlandó semmi új fényt befogadni.

*

**Ma még csak tükörben, homályosan látunk,
akkor majd színről színre.**

**Most még csak töredékes a tudásom,
akkor majd úgy ismerek mindent, ahogy
most engem ismernek.**

1 KOR 13, 12

*

Hallotta-e valaha valaki a virágok szavát?
Mégis – költő leglázasabb ihlete,
a kémikus szétszedő boncolása vagy szintézise,
a filozófus szillogizmusa meg tudja-e fogni,
ki tudja-e fejezni a szépséget úgy, mint a virág?
Némán a maga nyelvén.

CHANDELLE

*

Sok „hívő” a hitet nagyon is az emberi hit színvonalára fokozta le. Így a hit egyes konzervatívok számára a helyes elvek összessége; az „erényesek” számára erkölcsi kódex, a „jámborok” számára „vallásgyakorlatok végzése”; de vajon hány ember számára jelenti a hit azt a világosságot, amely bevilágítja az egész életet, és eligazítást nyújt annak legkisebb részleteiben is?

M. QUOIST

*

Az igazsággal mindig csak bizonyos szempont szerint találkozhatunk, egész teljességét a földön sohasem leszünk képesek megragadni. Mindaz, aki komoly igyekezettel keresi az igazságot, közelebb van hozzá, mint az olyan, aki úgy véli, hogy már élvezheti is előnyeit.

P. BASSET

*

Urunk Jézus Krisztus! A látást apostolaidnak és tanítványaidnak tartottad fenn. Mi nem látunk téged, Urunk, de halljuk szavadat. Egyházad által hitre szólítasz bennün-

ket, és mégis milyen kicsiny és gyenge a mi hitünk. Uram, add, hogy halljalak, és megértsem, milyen gyöngé minden emberi szó és érvelés a te szívbe hatoló szavad mellett.

G. MILLER

NAGYBÖJT 4.

SZERDA

„Vakon született.”

Gyermekem születése után egy idő múlva elkezdett látni. Amikor értelme is nyiladozni kezdett, sok mindenre tanítottuk, hogy ne csak nézze, de lássa is a világot. A keresztségben Isten világára nyílt meg a lelke. De hogy országodat valóban lássa, oktatnom kell őt, a te titkaidra, a te utadra, Jézusom.

*

Jézus egyszer útközben látott egy vakon született embert.

Jn 9, 1

*

A te gyermekeid voltaképpen nem a te gyermekeid! Általad jöttek a világra, de nem tőled. És bár nálad vannak, nem tartoznak hozzád. Adhatsz nekik szeretetet, de nem adhatod át gondolataidat, mert nekik saját gondolataik vannak. Adhatsz otthont testüknek, de nem a lelküknek, mert az már a jövő hazában lakik, amit te nem tudsz meglatogatni még álmaidban sem. Azt megkísérelheted, hogy hozzájuk hasonló légy, de azt ne kívánd, hogy őket magadhoz hasonlóvá tedd. Az élet ugyanis nem megy visszafelé, és nem időzik a tegnapiál. Te vagy az íj, melyből gyermekeid mint élő nyilak röppennek előre.

KAHLIL GIBRON, ARAB KÖLTŐ

*

Ha segíteni akarsz másnak a hitben, ne magyarázz túl sokat neki, hanem inkább szeresd és imádkozzál érte. Ne

akard mindenáron meggyőzni, hanem légy Isten Igéjének
közvetítője, tégy tanúbizonyságot.

M. QUOIST

*

Eredj! Fürödj meg Siloe tavában!
Vaknak születted, s immár látni fogsz...
s ne félj, hogy Ő, ki látóvá akar,
nem ad elég erőt ahhoz, hogy elbírd
a rád omló erős arany napot,
piros örök tüzét a szeretetnek,
s a hold halványezüst hideg világát...
Eredj, és mosdj meg, és ne félj!

Ne félj, mert mindent bírni fogsz:
a fény előtti pislogó szemed,
remegve, várón, nyújtózkodva ébredsz
a hosszú, dermedt mély sötét után,
s kitátod lelked már Felé,
üres-kopáran, sóvárogva, sirón,
s kiálts: – Uram! Mindennap
töltsd Te be!

PALETA É.

*

Uram, te meghívtál, amikor kicsi voltam, amikor a te
nevedre megkeresztelték. Hívj újra, hogy ezt ne felejtsem
el. Hívj meg szegénységemből a te gazdagságodba, gyenge-
ségemből a te igazságodba. Te a sötétségből is fényt terem-
tesz. Szólj hozzám! Legyen világosság, hogy nálad marad-
hassak.

A. G.

NAGYBÖJT 4.

CSÜTÖRTÖK

„Nem tudjuk... Azt sem tudjuk... Kérdezzétek meg
tőle...”

*Értéktelenné válik a hit, ha belső világosság csupán.
Sőt könnyen elvesz, mint a belül rekedt művészi hajlam.
Igazán művésszé csak az lesz, aki hajlandó színt vallani. Aki*

bátor felelősséggel a világ elé tárja azt, ami benne él. Hitem is csak akkor lesz gyümölcsöt termő, élet, ha nyíltan vállalom, és ha beszél róla az életem.

*

A vakon született ember szülei ezt válaszolták a zsidóknak: „Azt tudjuk, hogy a mi fiánk, és hogy vakon született. De hogy most miképpen lát, azt nem tudjuk. S azt sem tudjuk, ki adta vissza szeme világát. Kérdezzétek meg tőle magától, megvan hozzá a kora, mondja el maga.”

JN 9, 20–21

*

Az a hivatása minden hívőnek, hogy a mai világban olyan legyen, mint egy ragyogó szikra, legyen a szeretet kisugárzó központja és kovász a tömeg számára. Mindenki azzá is lesz, oly mértékben, amennyire egyesült Istennel.

XXIII. JÁNOS PÁPA

*

Hited növekedhet, de nem úgy, hogy vég nélkül újabb észokok után kutatsz, hogy „elképzeled” Isten jóságát, hatalmát és szeretetét – hogy megkísérled „érezni” az Úr jelenlétét, hogy elhited magaddal: már elég erős a hited!

Hited akkor fog növekedni, ha nemcsak vallásos gyakorlatokban leszel Krisztus követője, hanem napról-napra egész életedben, mindennapi életed tanúságtételével.

M. QUOIST

*

Csak az a hit számít, amely a szeretetben teljesedik ki.

GAL 5, 6

*

Legyen gondod arra, hogy amit ajkad énekel, azt szívben hidd is, amit pedig szívben hiszel, azt bizonyítsd is tetteiddel.

WERNER A.

*

Urunk,
neked nincs kezed, a mi kezünk szükséges, hogy munkádat
folytassa.
Nincs lábad, a mienknek kell az embereket utadon vezetnie
és kísérnie.
Nincs ajkad, nekünk kell Krisztus haláláról és feltámadá-
sáról beszélnünk.
Nincs más segítséged, mint a mienk, hogy az embereket meg-
mentsed. Mi vagyunk Krisztusnak a szavainkba, tette-
inkbe, életünkbe írt végső üzenete.

VÁRNAGY A.

NAGYBÖJT 4.

PÉNTEK

„Nem ez az? – Nem, csak hasonlít hozzá!”

*Ugyanaz marad, mégis valahogy más lesz a vak, ha meg-
gyógyul és látni kezd. „Hiszel az Emberfiában?” – kérdezte
Jézus a gyógyulttól. Hogy valóban hiszek, hogy hitem nem
belém nevelt megszokás, nem babonás félelem vagy jámbor-
kodásra készítő hajlam eredménye csupán, az azon mérhető
le, ha más vagyok így, megismerve Istent a hitben, mint
lennék hit nélkül. Valóban más, valóban jobb vagyok? Ne
azon csodálkozzanak, hogy hiszek! Bár az ötlenék fel az
emberekben, hogy a hit valóban alakít engem!*

*

**A szomszédok, és akik azelőtt koldulni látták a vakon
született embert, megkérdezték: Nem ez az, aki itt ült és
koldult?” Némelyek azt állították, hogy igen, ez az, mások
ellenben tagadták, hogy nem az, csak hasonlít hozzá.**

JN 9, 8–9

*

Alapvető különbség van e két magatartás között: egy-
részt megismerni Jézust, úgy beszélni róla, mintha az ember
hinne benne, és másrészt valóban hinni benne, olyan hittel,

amelyet nem lehet elválasztani az élettől anélkül, hogy az el ne veszítené minden értelmét.

M. LÉGAUT

*

Az emberek közül, akik hívőknek vallják magukat, sokan úgy vélik, hogy hisznek: Megvan a „magam” hite.

„Megbízható hívő” vagyok, „helyes elvekre” tanítom gyermekeimet. A hit „hasznos az életben”, főleg megpróbáltatások idején. Megvan a „magam” lelkiismerete.

Hívő vagyok: imádkozom, eljárak misére, elvégzem a húsvéti gyónást, megtartom a pénteki böjtöt.

A hit elsősorban kegyelem, amelyet csírájában a keresztléskor nyertünk, azaz Isten adománya. Ez a kegyelem segít bennünket, hogy találkozzunk egy élő személlyel, Jézus Krisztussal. Ez a hit azt eredményezi, hogy magunkévá tesszük Jézus Krisztus látásmódját, az ő szemével látunk mindent, és ennek megfelelően cselekszünk.

M. QUOIST

*

Mi nem mondjuk jó kereszténynek, aki misére jár és böjtöl, de Krisztus szellemét nem bírja. Mi nem érjük be ájtatossági gyakorlatokkal, szentelt vízzel, skapulárékkal, olvasókkal; mi krisztusi életet kívánunk.

PROHÁSZKA

*

Mennyei Atyánk: mindennap mondjuk: Jöjjön el a te országod. A Lélek, az igazságosság, a szeretet és a béke ország! Sohasem lehet oly közel a te országod, hogy ne lenne már szükségünk állandó készenlétre, erőfeszítésre, megnyitottságra, hogy belőle éljünk és terjesztői legyünk. Az Isten országa valóban állandóan felém jön, de itt a földön sohasem érzékeljük el egészen. Uram, ha kopogtatsz nálam, add, hogy ajtót, szívet nyissak neked.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Sötétség... világosság...”

Nem tudom – köszönöm, Uram – mi az, hit nélkül élni. Mégis sejtem, mert néha rámborul a kételkedés homálya. Olyan valami ez, mint amikor a művészen egy időre elalszik az ihlet. A lelki sötétségben hozzád kiáltok: most is hiszek, segíts meg engem, Jézusom! Bízom benned: csak pár lépés a ködben, és ismét felragyog bennem a fény.

*

Valaha sötétség voltatok, most azonban világosság az Urban. Éljetek úgy, mint a világosság fiai.

EF 5, 8

*

A kinyilatkoztatás a földön nem lehet teljes, a hit homálya megmarad. Annyi bizonyosságot azonban kapunk, hogy a felvillanó kételyek ellenére is kijelenthetjük: „Tudom, kinek hittem” (2 Tim 1, 12). S ez többet jelent, mintha azt mondanánk: tudom, mit hiszek.

GÁL F.

*

Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.

JN 8, 12

*

Nyugodj meg, ha becsületes és nagylelkű vagy, hitbeli válságaid csupán növekedési válságok lesznek. Az akadályok tulajdonképpen csak alkalmak az emelkedésre. A gát felduzzasztja a vizet, hogy új erőt kölcsönözzön neki. De minél jobban előrehaladsz a hitben, annál nagyobb sötétség vesz körül, mert Isten a földön mindig rejtett Isten marad.

M. QUOIST

*

Urunk, te adj nekünk mindig irányt és eligazítást. Akkor megtapasztaljuk majd a belső megújulás világosságát és örömét, és másoknak is tovább tudjuk adni, akikkel együtt élünk és dolgozunk. Mindezt kérjük Krisztus a te Fiad által, aki a mi életünk és az egész világ Világossága.

H. WAHLE

„A mélységből kiáltok.”

Az evolúcióban kifejlődött élet bennünk, tudatossá vált lényekben jutott el földi csúcspontjához. De ez a csúcs – a tudat – ugyanakkor feneketlen mélység. Mert nemcsak azt tudom, hogy vagyok és élni jó, hanem azt is, hogy szenvedek, és egyszer meg kell halnom. Uram, ugye nem azért emelted a tudat magasába az embert, hogy ezzel a halálfélelem mélységébe taszítsd?!

*

**A mélységből kiáltok, Uram, hozzád,
Uram, halld meg a szavam!**

129. ZSOLT 1-2

*

Mondd: „köszönöm” a szivárgó könnynek,
s ne töröld sietve a szemed.
Hogyha sírva is, létezni könnyebb.
Halott, aki meg nem született...

...Köszönd meg, ha fájdalmak facsarnak:
szenvédésed is hasznodra volt.
Mondd: „köszönöm” a legárvább sorsnak,
hiszen az is ember sorsa volt.

J. JEVTUSENKO

*

A feltámadás a jövő kulcsa. Nem fogalom, pusztán idea ez, amit egy ember vágyainak legszebb óráiban megálmodott. A feltámadás Isten ígérete, amely szerint nem engedi megszűnni a közte és köztünk levő kapcsolatot. Ennek az igazságnak biztosítéka Jézus Krisztus feltámadása.

H. RIETHMÜLLER

*

Hiszek Jézus Krisztusban, és hozzá tartozom. Ő a mi életünket élte. Vele új világ kezdődött, háború és éhínség, betegség és halál nélküli világ. Nála ér véget minden bűn. Keresztre feszítették, de Isten föltámasztotta a halálból, és ezzel alapozta meg szabadságunkat.

A. G.

*

Urunk, te nem akarod, hogy az ember végleges feledésbe merüljön és megsemmisüljön. Örök jövőt készítesz neki, magadhoz vonzod őt, és életet ajándékozol neki, mely soha el nem múlik. Hála néked, Urunk.

VÁRNAGY A.

NAGYBÖJT 5.

HÉTFŐ

„Ha számon tartod a vétkeket. . .”

Nem perlekedem, Uram. Úgysem állhatunk meg színed előtt. Ha szemünkbe mondod, mennyi a gonoszságunk, mióta ember az ember, el kell ismernünk, megérdemeltük a tudott halál félelmét. Mégis reménykedve emelem hozzád irgalomra vágyó szívem. Mert jóságod megváltást adott: emberré lett Fiad által elvette a halál fullánkját, megtörted borzalmas hatalmát.

*

**Ha számon tartod a vétkeket,
Ki állhat meg akkor színed előtt, Uram?**

129. ZSOLT 3

*

Mi emberek eszünkkel, verejtékünkkel, kitartásunkkal hatalmasat műveltünk. A földnek, sőt a világnak urai letünk. Hol vagyunk a barlanglakó kőkorszaki embertől?! Micsoda előrelépés!

De ugyanilyen fokban boldogabbak is vagyunk elődeinknél?! Nem nőttek az árnyékok is óriásira? A Kain-baltából

tömegmészárlás fejlődött: totális háborúban, gázkamrákban, abortuszban, elhagyott csecsemők, kítaszított öregek sorsában. A „szabadság” zászlóit fennen lengetik azok is, akik a szesz, sex, pénz, kábítószer, érvényesülés, hatalmi mámor „rabjai”.

Az emberélet ezen ijesztő árnyait a Biblia egy számlára írja. A számla fejlécén ez a szó áll: bűn. Értelmünkkel ugyanis szabadság párosul: lehetőség a fejlődésre és torzulásra egyaránt. Mindkettő végigkíséri történelmünket. Egyszerre van eljegyezve emberlétünk a nagyszerűséggel és a nyomorúsággal.

De jött Krisztus, és életét adta értünk a kereszten. Föltámadása pedig az igazság, a jóság és az élet győzelmét hirdeti a bűn, a gonoszság és a halál felett. Az ő halála a mi feltámadásunkat is jelenti. Bizonyítékot nyújtott nekünk arról, hogy a halál nem tud véglegesen beletaszítani a megsemmisülés szakadékába.

A halál számunkra nem finálé, – csak felvonásvég!

BOROS L.

*

Amikor a romlandó magára ölti a romlatlanságot, a halandó a halhatatlanságot, akkor teljesedik az Írás szava:

A győzelem elnyelte a halált.

Halál, hol a te győzelmed?

Halál, hol a te fullánkod?

(Oz 13, 14)

A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De legyen hála Istennek, mert ő győzelemre segít minket Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

1 KOR 15, 54–57

*

Szent Istenünk, bűnösökként állunk előtted, és lelkiismeretünk vádol minket. De te nagyobb vagy szívünknel. Tekints ezért inségünkre, és add, hogy föllélegezzünk irgalmasságodban, hogy jóságodban élhessünk most és mindörökké.

VÁRNAGY A.

„Lázár elaludt.”

Nem irigylem az állatokat azért, mert nem tudnak róla, hogy elkerülhetetlen a pusztulás. Az élet tudatosan átélt öröme nagyobb, mint a halál tudott bekövetkezése miatti félelem. Sőt a hit az emberlétnek ezt a fullánkját is kihúzza a szívből. Bizom igédben: a halál csak álom, van belőle boldog fölébredés.

*

Jézus ezt mondta: „Barátunk, Lázár elaludt, de elmegyek és fölébresztém.”

JN 11, 11

*

A kereszténység a jövő vallása, hit a jövőben, hit egy boldog végtelen jövőben, amely a végtelen Istennek, mint a mi örök életünknek jelenvalósága. Persze vannak emberek, akiknek ez a jövő túlságosan távoli, és emiatt a benne való hit ábrádnak tűnik. A keresztény ember mégis a jövőbe tekint, és akkor igazán keresztény, ha a jövőt jobban szereti mint a jelent, ha Istent és a maga örök életét többre értékeli, mint a pillanatnyi mát. A jelen az ő számára az ideiglenes, az elmúló, a nem maradandó. A keresztény hívő a jövőnek, a reménynek és az örök életnek az embere.

K. RAHNER

*

Az emberi egzisztencia minden olyan értelmezése, amely nem számol a rosszal, amely kihagyja számításából a halált, végzetesen absztrakt és hamis. Mert a halál az egzisztencia végső lehetősége: létezni annyi, mint közeledni a halál felé. Aki értelmet ad a végnek, értelmet ad az életnek is. A jövőről nem beszélhetünk úgy, hogy elfelejtjük vagy zárójelbe tesszük a halált. Eleve bukásra van ítélve az a szándék, mely evilági reménykedések tömkelegével „eltemetik” a halált.

A halál fenyegetése, állandó jelenléte életünkben a reménység örök buktatója.

Amikor az ember érzi tehetetlenségét a véggel szemben, olyan határhelyzetbe kerül, ahol túl kell haladni a véges reménységeken.

SZABÓ F.

*

Öröm? Ifjúság? Szeretet?
Mindenünk elszedi a vén
Idő és csak porral fizet,
amikor sírunk éjjelén

zarándokutunk véget ér,
és eltakar a néma éj.
De a sírból, mely ránk borul,
hiszem, hogy föltámaszt az Úr.

W. RALEIGH

*

Uram, Jézus! Nincs ember, kitől búcsúznom ne kellene. Vagy őt hívod előbb, vagy én válok meg tőle. Te vagy az egyedüli, kitől nem kell elbúcsúznom, mert te mindig itt vagy, és itt maradsz mindig és mindenhol. Mekkora vigasztalás és erőforrás ez! Valakim van, aki ha akarom, örökké enyém marad.

G. DUFFRER NYOMÁN

NAGYBÖJT 5.

SZERDA

„Testeteket életre kelti bennetek lakó Lelke által.”

Akit szívből megcsókolok, annak azt kívánom, örökké éljen. Azt mondtad, Istenem, így gondokodol, így érzel te is. A te kívánságod teremtő parancs, ezért hiszek a fetámadásban. A Szentlélek a te Csókod lényem legmélyén, és mert a keresztségben megcsókoltál, örökké élek.

*

Ha bennetek lakik annak Lelke, aki föltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Krisztust föltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti bennetek lakó Lelke által.

RÓM 8, 11

*

Szent Pál levelében az a „test szerint” élő ember, aki a bűn rabja, aki nem lehet kedves Istennek. Az ilyen ember úgy véli, hogy nincs szüksége sem Istenre, sem embertársára, elég önmagának. Akiben azonban Isten Lelke lakik, vagyis aki Krisztushoz tartozik, azt már nem a bűn irányítja, hanem Isten Lelke élteti. Ugyanaz a Lélek, aki Krisztust támasztotta föl, és akiben mi is bízunk, hogy halandó testünket Istenben való örök életre támasztja.

B. WITZMANN

*

Az élet – az Isten-keresés ideje;
a halál – az Istenre-találás ideje;
az örökkévalóság – az Isten-birtoklás ideje.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

A Szentírás azt mondja, hogy Jézus Krisztus a kezdet és a vég: kezdete és vége a napnak, életünknek és a világnak. Hogy belőle élünk, tőle jövünk és hozzá térünk vissza. Hogy ez az összekuszált világ a maga okosságával, gögjével és nyomorúságával semmi másban, csak benne talál erőt, értelmet és célt.

J. ZINK

*

Urunk Jézus Krisztus, te valóságos ember voltál és meg-sirattad barátodat, Lázárt, majd örök isteni hatalmaddal életre hívtad sírjának mélyéből. De megszánta az emberiséget is velünk érző szíved, és titokzatos szentségek által új életre szólítod hiveidet. Ezért dicsőítünk, magasztalunk és boldogan áldunk mindörökké.

LITURGIKUS IMA

„Ti lélek szerint éltek.”

Ha nekem szegezik a kihívó kérdést, van-e bennem lélek, akkor arra kíváncsiak, tudok-e magamnál nagyobbért lelkesedni, képes vagyok-e önfeláldozóan szeretni, van-e valami, amiért halni is kész vagyok. Vagyis azt akarják tudni, ér-e valamit bennem az ember. Megértelek, Uram, ha te is erre tekintesz. Igazságodnak vallom, hogy csak azt akarod örök életre feltámasztani, akiben lélek él.

*

Ti nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek.

RÓM 8, 9

*

Ott található a Lélek, ahol jóság és szeretet van, ahol önzetlen odaadással szolgálnak Krisztusnak, ahol a lelkiismeret szabadságában hallgatnak szívük sugallatára, ahol az a határtalan öröm uralkodik, amelyet semmiféle múlandó dolog nem befolyásol, ahol az a nyitottság található, amely fölismeri az idők jeleit, ahol az a bizalom él, hogy Isten ma is megtapasztalható.

De biztosan nincs ott a Lélek, ahol pesszimizmus és aggodalmaskodás a Lélek minden kezdeményezését elfojtja, ahol elbarrikádozzák magukat az önelégültség biztos falai mögé, ahol minden bátorságtól és merészségtől félnek, mivel nem bíznak az Isten Lelkében, ahol megfélemlenek arról, hogy a Lélek nemcsak minden megújulásnak, hanem a hűségnek is Lelke, aki emlékeztet minket mindarra, amit Krisztus Urunk mondott.

A. G.

*

Uram, keresem az igazságot. Ha pedig keresem, ez annyit jelent, hogy nincs birtokomban. Nem bennem van, hanem másutt. Keresem a boldogságot. Tehát ez sincs bennem.

Ezért ki kell lépnem önmagamból. Szeretni akarok. A szeretet azonban másra irányul. El kell tehát fordulnom magamtól. Élni kívánok. De az élet állandó mozgás; vagyis nem szabad magamnál megállnom. A békét keresem, mert háború dúl bennem, így menekülnöm kell magamtól. A szabadságot óhajtom, azaz bilincsekben vagyok. Szabadulnom kell önzésem béklyóitól. Mindent akarok, mivel semmim sincs. Ó én szerencsétlen! Ki árthat nekem többet, mint önmagam? Védekezem az ellenséggel szemben, de ki véd meg engem önmagamtól? Ezért mondtad, Urunk Jézus: aki követni akar téged, önmagát kell föláldoznia.

G. ALBANESE

NAGYBÖJT 5.

PÉNTEK

„Akiben nem lakik Krisztus Lelke. . .”

Abban nincs Krisztus Lelke, aki csak magával törődik, és ezért képtelen túllépni önmagán. Mit tehetsz vele, Istenem? Meg nem semmisíted, mert magadnak teremtetted, és örök életre szántad őt is. De mert igazán és teljesen élni nem akart, értéktelenségének halálába zárja önmagát.

*

Akiben nem lakik Krisztus Lelke, az nem az övé.

RÓM 8, 10

*

Kiolthatjuk a Lelket, megfojthatjuk működését magunkban és a világban. Hatalmunkba adta magát a Lélek, lelki tunyaságunk, szellemi restségünk hatalmába, gyávaságunk és üres földies szívünk rendelkezésére. Nemcsak önmagunkhoz lehetünk hűtlenek, nem csupán lényegünknek megfelelő méltóságunkat és rendeltetésünket árulhatjuk el, a Lelket is elfojthatjuk, aki a föld színét akarja mindig megújítani. Isten életét ölhetjük meg a világban, földi létünk életterét tehetjük istentelenné, üressé és értelmetlenné.

K. RAHNER

*

A keresztény ember célja nem csupán a maga egyéni boldogsága, hanem a teljesség. Krisztusban hisz, és ezért a világ jövőjében és nemcsak a maga jövőjében hisz. Tudja, hogy a mindenségnek végső értelme van, amit ő meg sem semmisíthet. De emiatt tétlenül ölbe teszi a kezét? Ellenkezőleg! Mivel tudja, hogy van értelme az egésznek, kell neki is el nem csüggedve, sőt örömmel megtennie a magáét. Előre megyünk, és nem örökös körbenjárás az emberiség élete. Az új világ nem utópia, hanem bizonyosság, amiről hitünk biztosít. A világ végső és teljes megváltása adja azt a bizakodást, amelyért még ma is érdemes kereszténynek lenni.

J. RATZINGER

*

Jézusunk, te hozod nekünk a világosságot, hogy magunkba fogadjuk. Azt kívánod, hogy a te átlátszó edényed legyünk, hogy a többieknek is világítsunk. Nincs olyan kereszténység, amely minket egyénenként akarna üdvözíteni. Azért választottál ki minket, hogy mi a többieket segítsük, és így velük együtt üdvözüljünk. Urunk! Légy világosságunk! Lehessünk e fény tanúi és a kovász, amely mindent átjár!

PAPI KÖZÖSSÉG, PÁRIZS

NAGYBÖJT 5.

SZOMBAT

„Kihozlak benneteket sirjaitokból.”

Mindenkor egynek, szent testvériségben összeforrtnak akartad az emberiséget, Uram, egynek akarod az új életre keltetek közösségét is. Nem sok egyénnek, hanem népednek üzened, hogy megnyitod sírjainkat. Aki nem akar másokhoz tartozni, aki – menekülve a közösségtől – magányüdvösségről ábrándozik, az örökké befejezetlenségének sirjában marad. Mert értékes emberré szeretetben lehet. Mindenkét szívembe zárva várhatom csak bizalommal valamennyiünk közös fel-támadását.

*

Így szólt az Úr prófétájához: „Jövedölj és így beszélj: Ezt mondja az Úr, az Isten: Nézzétek, kinyitom sírjaitokat és kihozlak benneteket sírjaitokból! Belétek oltom lelkemet, és életre keltek.”

Ez 37, 12–14

*

Az ember egymagában is sok mindenre képes. Igazán emberi, emberhez méltó életet azonban csak embertársainkkal való közösségben tudunk élni. Ha valaki a többiek elől elzárkózik, csak a maga számára létezik, az valójában nem él emberi életet. Senkinek sem szerezne örömet, őt sem boldogítaná senki, nem sértene meg senkit, és őt sem bántaná senki. A testvérekkel való állandó érintkezés és kapcsolat szükséges ahhoz, hogy önmagunkat megtaláljuk.

Ugyanígy van lelki életünkben is. Aki csak a maga számára keresi az üdvösséget, elszigetelt marad.

J. SCHULTES

*

Általában úgy van, hogy csak járjuk az élet útját anélkül, hogy sokat töprengenénk rajta. Néha aztán valami – talán egy hegy, virágzó fa, gyermek születése vagy jóbarát halála – elénk tolja a kérdést az élet értelméről: honnan? hova? miért? – A húsvéti készületi idő Krisztus feltámadására készít elő bennünket. És a Krisztussal való föltámadás a felelet az élet értelmének a kérdésére.

H. WAHLE

*

Istenünk, jól tudjuk, mennyire gyenge és erőtlen sokszor a hitünk, milyen keveset építünk a feltámadás mindent átalakító erejére. Te adod nekünk a feltámadást és az életet. Aki hisz, élni fog, ha meg is hal, és mindaz, aki benned hisz, mindörökre meg nem hal. Adj nekünk az elcsüggedés napjaiban is a feltámadás hitéből, vigaszából és örömeiből.

VÁRNAGY A.

„Hozsanna!”

Uram, nem felejtettünk el lelkesedni? Mintha túlságosan is készek lennénk lenézni vagy legalábbis elnéző mosolyra, ha „lelkes kis emberkéket” látunk. A nagyképi unottság és a gyakorlatias, kisszerű önzés már-már divattá lesz. Mindent csak a hasznosság és az élvezhetőség fokaival mérünk. Pedig ez a lelkiület emberi törpeséghez vezet. Nőni csak az képes, aki lelkesen ismer el magánál nagyobbat: eszményt, célt, feladatot.

*

A tömeg így kiáltozott: „Hozsanna Dávid fiának! Áldott, aki az Úr nevében jön! Hozsanna a magasságban!”

MT 21, 9

*

Nem elég megborzongni,
de lelkesedni kell!
Nem elég fellobogni,
de mindig égni kell!

És nem elég akarni:
de tenni, tenni kell!
A jószándék kevés!
Több kell: – az értelem!
Mit ér a hűvös ész?!

Több kell: – az érzelem!

VÁCI M.

*

Ez az Úr virágvasárnapja. Pálmák és olajfaágak lengnek feléje; a tavasz illata csapja meg az Olajfák hegyéről, s a nép önkéntes lelkesülése rögtönzött fogadtatásban részesíti. Jézus ezt a nyitányt, a nyilvánosságnak ezt a megnyilat-

kozását célozta, hogy megmutassa nekünk, hogy szenvedéseinek útjára pálma- és olajágak tavaszi hajtásai között lép.

Fogd pálmádat és olajfaágadat, lengesd meg és mondd: Így akarok járni, küzdeni és győzni. Virágvasárnapi hangulatom van; a pálmaágak s rajtuk rengő könnyek. De ez nem baj, ez a hősök hangulata. Sírnom is szabad, de hősnak is kell lennem.

PROHÁSZKA

*

A nagyböjt eleje óta szívünket bűnbánattal és jócselekedetekkel már előkészítettük. Ma azért gyűlünk össze a templomban, hogy az egész egyházzal együtt lélekben előre átéljük Urunk húsvéti misztériumát, vagyis szenvedését és föltámadását. Szívünk élő hitével és odaadásával emlékezünk meg erről az üdvösségszerző bevonulásáról. Lépünk mi is az Úr nyomába, hogy amint kegyelméből társai vagyunk a kereszthordozásban, ugyanúgy föltámadásának és örök életének is részesei lehessünk.

LITURGIA

*

Urunk, hallgasd meg jóságosan könyörgő imánkat, hogy mi, akik ma virágzó ágakat hozunk a diadalmasan bevonuló Krisztus Király elé, a jócselekedetek gyümölcseit teremtsük általa.

Misekönyv

NAGYBÖJT 6.

NAGYHÉTFŐ

„Eléje terítették ruhájukat az útra.”

„Mire jó ez?” – mondanánk, látva az útra dobált ruhákat tönkremenni a szamár patái és a harsogó tömeg lába alatt. Pedig többet tudnánk az örömről, ha gyakrabban lennénk olyan pillanataink, amelyekben elsüllyed a tudatunkban a pénzzel mérhető „ésszerűség”, és nemcsak anyagi javainkat, de egész életünket hajlandók volnánk odaadni valakiért vagy valamiért.

*

A nép közül sokan eléje terítették ruhájukat az útra, mások ágakat tördeltek a fákról, és az útra szórták.

MT 21, 8

*

Ugye a mezei virág nem tékozlás, hanem az Isten művésze; a szív fakadása nem tékozlás, és az öröm megéri a költséget. Ami lelket emel s nemesít, ami szívet indít s melegít, ami föllendít és ösztönös világunkat fénnel s meleggel átjárja, az mind megéri a költséget. A természet, a művészet, a kegyelem mind ezt vallják. Ne csak kenyeret és ruhát adjatok az embernek, ne csak pénzt adjatok, hanem olajat, örömet, élvezetet. Az életet nem lehet üzleti szempontok szerint kimérni, tegyük szebbé s lelkesebbé az életet.

PROHÁSZKA

*

A vallás gyakorlatában megnyilvánulhat filiszteri lelkület is, mely szűkkeblűségből, sivár lelkületből fakad. Itt az imádság szellemi haszonkereséssé válik, kimért és polgárilag józan akar lenni.

Az imádság eme fajtájának sejtelve sincs az imádság királyi gazdagságáról, mely ajándékozni akar. Semmit sem tud a mélységes imádról, nem érezte meg az imádság lelkét, mely egyáltalán nem kérdezi azt, hogy mire való vagy mit használ ez, hanem fölfelé tör, mert szeretet. És minél inkább szeretet, annál inkább áldozat is egyszersmind.

GUARDINI

*

Szent vagy, szent vagy, éneklék az angyalok,
Szent vagy, szent vagy, leborulva hódolok.
Örvendezve pálmaágot lengetek,
Lábad elé leterítem szívemet.

SZVU 233/f

„Nézd, királyod vonul be hozzád!”

Életem állandó virágvasárnap, hiszen minden percben Királyom vonul be hozzám. Nem időnkénti szalmalángot, hanem a szent lelkesség szüntelenül izzó parazsát akarja táplálni bennem. Ez égetné el szívemben az önző méricskélést, az óvatos kisszerűséget és a sok apró lim-lomhoz való görcsös, bűnös ragaszkodást.

*

Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod vonul be hozzád, szerényen, szamárháton, teherhordó állat csikáján.

MT 21, 4-5

*

A világ Rembrandt-stílusú festmény az árnyék és fény játékával. Isten nem Mindenható gyanánt közeledik felém, aki összemorzsolja az ember szabadságát, hanem végtelenül sebezhető szeretetként, amely szabad feleletre vár. Claudel mondja: „Jézus nem azért jött, hogy megmagyarázza a szenvedést, sem azért, hogy megsemmisítse, hanem azért, hogy megtöltse jelenlétével”. Mély kijelentés. Nem magyarázza ugyan meg a gonosz és a rossz titkát, de megvilágítja a Golgota fényével. Isten ott mutatja meg nekünk, hogy a „mi oldalunkon” van a fájdalommal és a bűnnel szemben, és magára veszi, hogy a megváltás anyagává tegye.

SUENENS BIBOROS

*

Uram, nekem nincs senkim, itt állok elhagyatva. De tudom, te most is mellettem vagy. Betöltöd társtalan, magányos szívemet, s vezetsz az igazak útján.

Egyedül te menthetsz ki ebből a magányból. Taníts meg arra, hogy meglássam mások elhagyatottságát és szenvedését, s hogy sorsukon igazán segíthessek és szolgálatukra legyek!

F. LELOTTE

„Hogy megfelelhessenek a fáradtaknak”

Ne legyek kisszerű, csak saját bajommal, fáradékonyságommal törődő. Vegyem észre, hogy mások is fáradtak. Jézusom, add ajkamra mindig a megfelelő vigasztaló szót.

*

Az Úr megadta a nyelvet, a tanítványok nyelvét. Hogy megfelelhessenek a fáradtaknak, maga adja ajkamra a szót.

Iz 50, 4

*

Elfárad az úton Az, aki által a fáradtak megerősödnek. Ha ő távol van, elfáradunk, ha jelen van, megerősödünk. Jézus értünk fáradt el az úton. Jézus telve van erővel és gyengeséggel. Miért mondom, hogy tele van erővel? Mert az örök Atya benne teremtett mindent a mennyben és e földön. Miért állítható, hogy tele van gyengeséggel? Mert az Ige testté lett, és köztünk lakott. Krisztus ereje teremtett téged, Krisztus gyengesége felüdített téged. Jézus gyenge volt testben. De te ne légy gyenge: az ő gyengeségében légy erős.

SZ. ÁGOSTON

*

Ha nagyon fáradtnak érzem magam, ott maradok néha a metróállomáson imádkozni a tömegben. Ahogy látom a többi embert, milyen fáradtak, s mennyi gond tükröződik az arcukon, saját fáradtságom lassanként eltörpül az övék mellett. Felfrissülve térek haza egy ilyen ima után.

NEW JORK-I KIS NŐVÉR SZAVAI

*

Uram, nyisd föl szememet, hogy észrevegyem körülöttem az emberek szenvedéseit! Ne haladjak el sorsuk mellett vakon, hanem segítsek keresztjük nehezén erőmhöz mértelen. Ha sokat nem tudok is, de amennyit igen, azt örömmel akarom tenni.

F. LELOTTE

„Igyatok ebből mindnyájan!”

Családban, munkahelyen, rokonságban némelykor úgy érzem, szinte a véretem isszák, minden terhet rám akarnak rakni. Ilyenkor feltámad bennem a gondolat, nem hagyom magam, nekem is jár egy kis nyugalom, nem vagyok a rab-szolgájuk. De ha engedek ennek a gondolatnak, részt vehetek-e nyugodtan a szentmisén? Oda azért megyek, hogy veled legyek egy, Jézusom. Egész életed az volt, hogy minden csepp véreddel másokért, mindnyájunkért élteél. Nyugodt lélekkel a szentáldozásban csak akkor fogadhatlak el, ha én is odaadom magam mások szolgálatára.

*

A vacsora után (ugyanígy) fogta a kelyhet, és így szólt: „Ez a kehely az újszövetség az én véremben. Ezt tegyétek, valahányszor isztok belőle, az én emlékezetemre.”

1 KOR 11, 25

*

Az egész Krisztus-misztérium középpontja és össz foglalata az ő áldozatos szeretetből vállalt szenvedése, halála és föltámadása a megdicsőüléssel. Ez a húsvét szent titka. Ezt ünnepeljük húsvét egyetlen eseményének hármasságaként. E három nap tehát nem előkészület húsvétra, hanem maga húsvét ünneplése. Szent Ágoston szerint „a Megfeszített, Eltemetett és Föltámadott szent hármasság napja”.

A napokat ősi számlálás szerint, az ószövetség szokásának szellemében, estétől-estéig számítjuk.

Nagycsütörtök estétől nagypéntek délutánig az Úr szent vacsorájának emlékeztét és szenvedésének kezdetét tartjuk.

Nagypéntek estétől nagyszombat estéig Jézus kínszenvedése és halála az emlékező ünneplés tárgya.

Nagyszombat estétől húsvét vasárnap estig van az ünnepelés tetőfoka: Krisztus feltámadása.

Ez a három napra osztás nem darabolja föl a húsvét szent

titkát, mert mindig a teljes misztériumot ünnepeljük, csak minden egyes alkalommal más és más oldalának hangsúlyozásával.

RADÓ P. NYOMÁN

*

A szentmiséből meg kell tanulnom, hogy mások rendelkezésre álljak. Úgy kell részt vennem, hogy Krisztus áldozatának erejében tudjak hinni másoknak, gondjaikkal együtt érezzek és velük örvendezzek. Főleg azokhoz legyek jó, akik idegeimre mennek, akik megsértettek, akikről semmi viszonzást sem várhatok. Minderre tanít a szentmise, hisz ez nem más, mint Krisztus áldozatos szeretetének szentsége.

H. VAN ZELLER

*

Istenünk, ma annak a szent vacsorának megünneplésére jövünk össze, amelyen egyszülött Fiad – mielőtt meghalt értünk – új és örökre szóló áldozatát és szeretetlakomáját az Egyházra bízta. Kérünk, segíts, hogy ebből a szent titokból a szeretet és az élet teljességét meríthessük.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 6.

NAGYPÉNTEK

„Szomjazom.”

Vérvesztettségétől kiszáradt tested azt mondta, Uram: „Szomjazom”. De ebben a szóban a Lélek is kiáltott benned: „Az utolsó cseppig ki akarom üríteni a kelyhet”. Halálosan szomorú volt a lelked, borzadtál tőle, vérverejtéket izzadó lényed mégis a szenvedések kelyhe után áhítozott, mert Atyád keze nyújtotta feléd. Valahányszor elfőnnek nehéz óráim, nem színpadi lelkesedéssel, hanem a lélek csendes, utánad vágyódó tüzével fogadom el a kelyhet én is tőled, Istenem.

*

Jézus tudta, már minden beteljesedett. De hogy egészen beteljesedjék az Írás, megszólalt: „Szomjazom!”

JN 19,28

*

Furkó vagy szurony, töviskorona vagy napalm, szegek vagy elektronok, ostor vagy rádióaktív hamu, csókkal elárulás vagy szeretetet sziszegő nyelv: mindig ugyanaz a bűn, és ugyanaz az Áldozat – és ilyenkor mindig péntek délután három óra van.

BALÁSSY L.

*

A Nyugat népei a keresztnek köszönhetik, amivé lettek. Hivatásuk, hogy a keresztet képviseljék a világban, de erre csak akkor képesek, ha egészen magukévá is teszik a keresztet; elvesztik létjogosultságukat, mihelyt e küzdelmet abbahagyják, és a kereszt többé nem rendíti meg őket. A népek hivatása, hogy megosszák Isten terhét.

R. SCHNEIDER

*

Te hordozod értem. Én hordozom érted.
A térdem csupa vér.
Először, másodszor, harmadszor elestem.
Találkoztam az úton az édesanyámmal.
Otthagytam arcomat emlékül a kendőn.
Nem számolom az állomásokat.
Csak megyek előre. Megyünk előre, ketten,
egymás keresztje, egymást hurcolva, újra meg újra
lerogyva egymás terhe alatt.

Magány! Magány! Szenvedésünk iker magánya!
Nagy gyötrődhettl úgy, hogy én veled
ne gyötrődném? És hogy gyötörhet engem
mindaz, mi ellenem szövetezik, hogy énvelem
s bennem téged ne sújtana? Mindig hordozd
keresztemet, az én vállam lesz tőle sebzett,
s míg hordozlak, a te véred patakja omlik

ostor- és sziklamarta sebeimből. Én leszek
kicsorgó véredtől alélt, s viszont te dőlsz
aléltan porba, mellel, arccal és tenyérrel.

RÓNAY GY.

*

Mindenható örök Isten, te Jézus Krisztusnak áldott halálával és föltámadásával, megváltottál minket: folytasd bennünk irgalmasságod művét, hogy ebben a szent titokban részesülve, neked szentelt áldozat legyen egész életünk.

LITURGIKUS IMA

NAGYBÖJT 6.

NAGYSZOMBAT

„Mária Magdolna és a másik Mária.”

Eltűntél, Uram, és az apostolokban kialudt a tűz. Az asszonyokban akkor is élt a lélek. Ez a kontraszt érteti meg velem, hogy a hiteles lelkesedés nem kitörő öröm, nem a sikereken való ujjongás, nem a felcsillanó lehetőségek üdvözlése, nem a megelégedettség állapota. Igazán az lelkes, akiben lélek él. A lélek nem lélek, ha magára gondol, és akkor sem az, ha elhervad a szomorú kilátástalanságban. A lelkes ember arról ismerszik meg, hogy semmi mást nem akar, csak szeretni és adni.

*

A szombat elmúltával, a hét első napjának (a vasárnapnak) hajnalán, Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt.

MT 28, 1

*

Jézus körül csak az asszonyok voltak azok, akik nem tagadták meg őt soha.

NAGY M.

*

Az égben immár ujjongva zengjen az angyalok kórusa: és énekeljenek örvendezve Isten csodálatos művei: fölséges nagy királyunk győzelmét bűgő kürtnek hangja áldva áldja!

LITURGIA

*

Nézd csak, hogyan áll a gyertya a tartóján! Tetején lobog a láng, és ebből alakítja át a gyertya a maga tiszta testét meleg, sugárzó fényvé. Feltartóztathatatlanul fölemészt magát hivatása teljesítése közben. Te erre esetleg azt mondod: De hát mit tud minderről a gyertya? Hiszen nincs is lelke! – Akkor te adj neki lelket! Tedd meg saját lelked kifejezőjének! Amikor a gyertyára nézel, kelts föl magadban minden nemes tettekésséget és mondd: Itt vagyok, Uram! Akkor majd úgy érzed, hogy a karcsú, tiszta gyertya a te lelkivilágodat fejezi ki. S légy rajta, hogy minden tettekésséged igazi hűséggé erősödjön. Akkor majd megérzed: Uram, a gyertya szimbólumában én állok előtted!

Ne fuss el hivatásod elől. Légy állhatatos. Ne kutass mindig a miért, a minek után. Az élet legmélyebb értelme az, hogy az ember fölemessze magát igazságban és szeretetben Istenért, mint a gyertya is fénybe és hőbe alakul át.

GUARDINI

*

Istenünk, te ezt a szent húsvéti éjszakát Urunk feltámaszásának fényével ragyogod be. Kérünk, keltsd föl egyházad új hajtásaiban az istengyermekség lelkét, melyet azért adtál, hogy testben és lélekben megújulva tiszta szívvel szolgáljanak neked.

LITURGIKUS IMA

„Az Istentől kijelölt tanúk.”

Hiába mondaná nekem bárki, hogy tegnap együtt evett egy harmadnapja földbe tett, de feltámadt emberrel. Kinevetném. Ezrek hitték el ezt mégis a Tizenkettőnek, elhiszem én is a prédikáló papnak. Miért? Mert átélték azok az ezrek, és átélem a hitben én is, hogy ezekben a kiválasztott és fölszentelt tanúiban te magad szólsz hozzám, Jézusom. Bennük te mondod nekem: Valóban feltámadtam. Ez az egyházi rend szentségének csodája.

*

Megölték, keresztre feszítették, de harmadnap föltámasztotta az Isten, és látható alakban megmutatta, igaz, nem az egész népnek hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk.

APCSEL 10, 40–41

*

Szent Ágoston azt mondja, hogy húsvétot ne úgy ünnepljük, mint az emléknapokat. Inkább úgy lépjünk e szent ünneplésbe, mint egy szent titokba, mint egy misztériumba. Az emléknap emléket idéz, vagyis olyan elmúlt dolgot, amelyről nagyon is jól tudjuk, hogy történelmi esemény. – A misztérium valami egészen más: állandó jelenlét. Ilyen értelemben a feltámadt Jézus a benne való hit által „kortársam” lesz, tovább él bennem, mai életútja akkori földi életének, szenvedésének és dicsőségének folytatása. A misztérium nem múltba tekintés, amit a hangulatos liturgia idéz elénk; a misztériumban a liturgia látható eszközeinek, jeleinek segítségével az üdvösség eseményeinek eredménye, hatása láthatatlan, titokzatos értelemben valóság lesz a lelkekben.

A. M. BESNARD

*

Jeremiás próféta szeme előtt látomás képe bontakozik ki: hatalmas, virágba borult mandulaág. „Mit látsz, Jeremiás?” – kérdi az Úr. „Mandulafaágot látok” (Szó szerint fordítva: Virrasztófa-ágot látok). És az Úr: „Úgy van, jól láttad. Így virrasztok én, hogy betöltssem szavam”. Így lett Jeremiás az Úr prófétája.

A mandulafa csodája: a papi hivatás csodája. Nem vagyunk mi papok különbek másoknál. De ránk lehelt Krisztus, az Úr. Ránk bízta száraz ágon csodálatosan nyíló virágként szavát, szívét, testét-vérét, bocsánatát. Ezt hordozzák száraz ágként, de az Úr leheletétől áthatottan Krisztus papjai a századokon át. Ezt az isteni csodát. A világ végéig, a századokon át. Mindaddig, amíg az Úr maga el nem jön, és az Isten nem lesz mindenben minden. . .

NEMESHEGYI P.

*

Istenünk, te fölséged dicsőségére és az emberiség üdvösségére Egyszülöttedet örök Főpappá tette. Add, hogy hűségnek találja azokat, akiket kiválasztott szolgálatára, hogy közvetítsék nekünk szentségeidet.

MISEKÖNYV

HÚSVÉT 1.

HÉTFŐ

„Krisztussal feltámadtatok.”

Nem ettem és ittam veled húsvét vasárnapján, Uram. És mégis, mindenkor együtt vagyunk. Hiszem és meggyőződéseim erősebb minden tudásnál, hogy bennem élsz, Feltámadott. Bennem vagy győztes a bűn fölött, szívemmel együtt vagy az Atya keblén, és nem annyira eljössz értem, mint inkább nyilvánvalóvá leszem bennem a világ végi feltámadásban. Ez a keresztség csodája.

*

Ha Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán! Ami ott fönt van, arra

legyen gondotok, ne a földiekre! Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve az Istenben.

KOL 3, 1-3

*

A keresztelekor nem „újra”, hanem „újjá” születünk. Másra: többre születünk.

Időtlen időre.

Véget nem érő örömré.

A keresztelekor azok közé kerültem,

akiknek nem elég ez a világ,

akik megragadják a Megfoghatatlant,

közel kerülnek a Megközelíthetetlenhez,

akik bármennyire értékelik a világot, kinőnek belőle.

akiknek személyiségük akkor virágzik ki tökéletesen, mikor testük a sírba fonnyad.

Így lett számomra a keresztség az újjászületés fürdője.

BORS L.

*

A keresztség az Úr szenvedése és föltámadása titkának erejéből adja az eredményt. Akik ugyanis megkeresztelkednek, azok egybenőnek Krisztussal halálának hasonlóságában: vele együtt temetkeznek a halálba, vele együtt győzedelmeskednek a halálon, és vele együtt föltámadnak. A keresztségben ugyanis maga a húsvéti misztérium ismétlődik és valósul meg, minthogy az emberek föltámadnak belőle a bűn halálából az életre. A keresztség kiszolgáltatásakor tehát – főként ha húsvét vigiliáján vagy vasárnap történik – a feltámadás örömének kell tündökölnie.

A GYERMEKKERESZTELÉS SZERTARTÁSA

*

Nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg? A keresztségben ugyanis eltemetkeztünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsőségéből föltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk.

RÓM 6, 3-5

*

Krisztus, élő Isten Fia, te megengeded, hogy a keresztségben veled temetkezzünk el, add, hogy föltámadásodban is hasonlók legyünk hozzád, és új életet kezdjünk.

PAPI ZSOLOZSMA

HÚSVÉT 1.

KEDD

„Megparancsolta: bizonyítsuk, hogy ő az.”

Nem bizonyíthatja emberi tudás vagy érv azt, amit igaznak csak a hit ismerhet el. Nem emberi tanúság, hanem maga a Szentlélek győzte meg azokat, akik az apostolokat hallgatták. A bérálásban engem is ért a teremtő erejű parancs: tanúskodnom kell rólad, Jézusom. Nem merő előírás ez, a szentség ereje valódi, belső képességet adott nekem, hogy étellel és szóval valljak rólad a világ előtt. Ha szerinted élek, maga a Lélek hirdet meg bennem téged, Uram.

*

Megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt.

APCSEL 10, 42

*

Az Egyház ma a tevékeny keresztyényeket akarja egyesíteni közösségi munkában. Ez megmutatkozik a liturgiában is. Nincs benne helyük a passzív keresztyényeknek, akik csak lelkiüdvüket kívánják biztosítani, de következetesen kivonják magukat a keresztyény közösségi munka és felelősség alól, és legföljebb örökölt külső hagyományokhoz ragaszkodnak. Ez az új Egyház nem keresi a nagy számok, a tömeg presztizsét, hanem arra törekszik, hogy tanúságot tegyen Krisztus mellett.

J. LECLEROQ

*

Minden keresztény saját hivatása szerint vesz részt (elkötelezettség) az Egyház mai küldetéséből (korszerűség): így tanúskodik a krisztusi titokról. Minden kereszténynek az isteni szeretetről kell tanúskodnia.

SZABÓ F.

*

Akik a keresztségben újjászülettek, a bérnállással megkapják a Szentlélek szavakkal ki nem fejezhető ajándékát, amely sajátos erővel ruházza fel őket, szentségi jegyet is vés beléjük, hogy szorosabban kapcsolódjanak az Egyházhoz, és elkötelezve érezzék magukat, hogy mint Krisztus igazi tanúi a hitet szóval és tettel terjesszék és megvédjék.

A GYERMEKKERESZTELÉS SZERTARTÁSA

*

Istenünk, te Szentlelked ajándékaival elhalmoztad és Egyszülötted vendégségével kitüntetted híveidet. Kérünk, adj nekik bölcsességet, hogy a szeretet királyi törvényét megvalósíthassák. Add, hogy mindig tanúságot tegyenek a világ előtt Isten gyermekeinek szabadságáról, és szent életükkel betöltsék néped prófétai küldetését.

LITURGIKUS IMA

HÚSVÉT 1.

SZERDA

„Aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.”

Te tudod egyedül biztosan, Uram, elveszítettelek-e már életemben téged. De mindenképpen köszönöm neked, hogy a halálos bűnnel nem vész el a hit. Így utunk nyitva marad a bűnbánat szentségéhez, és benne újra egyesítesz magaddal minket. Erősen hiszem, hogy a feloldozást adó pap szava által te támadsz fel vagy támadsz teljesebb életre bennünk.

*

A próféták mind tanúságot tesznek, hogy aki hisz benne,
elnyeri nevében bűnei bocsánatát.

APCSEL 10, 43

*

Hajunknak egy ősz hulló szála
följegyzett bú nála.
S ha bűnös lény tőle elköszön,
ő vár, míg visszajön.
Nem rója meg sok vétkeinket,
mert ő szeret minket,
S poklok felé visz bár utunk,
Ő int, s visszafutunk.

ADY E.

*

Bukásom az enyém volt, – fölkelésem: a tiéd.

SZ. ÁGOSTON

*

Az Isten nem szűnik meg gyermekeinek Atyja lenni. Az
ember az, aki megszűnik gyermekének lenni, ha bűnt követ
el.

PÁDUAI SZ. ANTAL

HÚSVÉT 1.

CSÜTÖRTÖK

„Az Úr halálát hirdetitek.”

*Hálát adok neked, Jézusom, hogy a szentmise által a te
húsvétod a mi húsvétunk is újra meg újra, valahányszor áldo-
zatbemutatásra gyülekezünk a szent asztal körül. Veled
egyesülten adhatjuk így magunkat, egész életünket az Atyá-
nak, s ő veled egybeőlelten szorít magához minket, hogy meg-
őrizzen az örök életre. Amikor a szentáldozásban magamhoz
veszlek, veled együtt vagyok odaadott és elfogadott áldozat.*

*

Valahányszor e kenyeret eszitek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.

1 KOR 11, 26

A vendégség a jóbarátságnak, vagyis az életközösségnek jele. Együtt eszünk, együtt élünk. Az Úrvacsora is életközösséget jelent Krisztussal.

Közösség az élni akaró, életet megújítani és kiárasztani akaró Krisztussal. Együtt élni s egyet élni akarok veletek; önmagam életét, az erős, isteni életet vágyom átélni bennetek.

Közösség a halálba induló Krisztussal. Beleszövődik az eukarisztia szellemébe az árny, az élet keserve, az Olajfák árnyékában vért izzadó Krisztus képe, vérfoltok és kereszt.

Közösség a föltámadásra induló Krisztussal. Ha valaki meghalni készül szeretetből, annak nagyon kell élni, s aki nagyon él, az a halálban sem hal meg végleg. A szeretet nem halni tanít, s ha halált kíván, a több életért teszi.

PROHÁSZKA

Az Egyház nem mint az istentisztelet, az evangelizáció és a keresztény szeretet világszervezete születik, hanem először a hívők közösségeinek szükségszerűen helyi jellegű gyülekezetében jön létre, amikor összegyűlnék az eukarisztia megülésére.

P. BOUYER

Készen már az áldozat, de szerelmre nem lohad:
Emberekhez vágyik ő, boldogságot hozni jó.
Boldog, aki várja, tiszta szívbe zárja.
Üdvösségét égen-földön megtalálja.

Ez a szentség nagy titok: minden szívet egybefog.
Ezt az áldott kútfejet isszák mind az emberek.
Benned egy a község, titkos szent közösség!
Szereteted mindörökké dicsértessék.

SZVU 234/h

„Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.”

Ma a betegek szent olaját köszönöm meg neked, Uram. Ha majd estébe hajlik életem, és érzem, több benne az árnyék, mint a fény, bízom benne, felkeresel engem, hogy megerősíts, hogy a reményt talpra állítsd bennem, hogy kimosd belőlem a bűn minden hordalékát, és az üdvösségre felkészíts engem.

*

Közben odaértek a faluhoz, ahova tartottak. Jézus úgy tett, mintha tovább akarna menni. De marasztalták: „Maradj velük, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.”

LK 24, 28–29

*

A nap leáldozóban van, az ember pedig készül, hogy bevonuljon az alvás csendjébe. A reggel tele volt a megújult élet előérzetével, este azonban az élet fáradt és nyugalmat keres. És keresztülcsgeng rajta a halál titka. Sokszor észre sem vesszük ezt, mert belsőnk még egészen tele van a jelen élet képeivel, és a következő nap vágyaitól, terveitől feszül. Némelykor egészen csendesen megszólal, mint valami távoli sejdítés. De vannak olyan esték is, amikor nagyon is érezzük, hogyan hajlik az élet a nagy homály felé, „amikor már senki sem munkálkodhatik”.

A halál az élet utolsó felszólítása, az élet utolsó, döntő tette. Művészet, mely az elmúlt életet egyetlen igenben Istennek szenteli. Minden este gyakorolnunk kellene ezt a nagy művészetet, hogy az életnek valódi befejezést adjunk.

GUARDINI

*

Szeretném lelkem kapuit tágra nyitni, ha betegség és az öregedés terhei nehezednek rám. De csak te, az élet Ura, tudod szívemet egészen betölteni. Jöjj hát, Uram, légy

velem életem minden órájában, a megpróbáltatásokra és az öregedés napjaira való készülétemben is.

R. SVOBODA

*

Miatyánk Isten, mindeneknek Atyja,
kihez hajlunk, mint a fű a Nap felé,
az én szívem kétség nem szorongatja,
midőn indulok végóráim felé.
A halál nékem nem fekete börtön,
nem fájlaló, nem is rút semmiképpen:
egy ajtó bezárult itt lenn a földön,
s egy ajtó kinyílik ott fenn az égen –
ez a halál.

GÁRDONYI G.

*

Maradj velünk, Uram. . . Jöjj velünk hétköznapijaink útján, amely birodalmadba vezet, mert a hétköznapiok hűsége bölcsésé és éretté tesz. Jöjj velünk azon az úton, melyen hozzád zárándokolunk, hogy megtalálhassuk valódi lényünket. Bontakozhasson ki a hitnek, reménynek, szeretetnek az embere, fejlődhessen ki belőlünk a bátor szívű ember, a vidám szemléletű és kitartó ember.

H. RAHNER

HÚSVÉT 1.

SZOMBAT

„Lángolt a szívünk.”

A lángoló szív a szerelem jele és eredménye. A szentségi házasság ajándéka, hogy ez a láng az isteni szív tüzéből táplálkozik az egész házasságon át. A szentségben megszentelt és fölemelt szeretetet nem pusztíthatja el senki és semmi, csak az önakarát, a saját bűn. Aki elfogadja a kegyelmet, az ismeri meg a közös élet igaz örömét, mert megtudja, milyen gyönyörűség odaadottnak lenni, fenntartások és visszavonás nélkül, mindhalálig.

*

Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?”

Lk 24, 32

*

A házasság az ember gazdagságáról, de egyben szegénységéről is tanúskodik. Gazdagságáról, amennyiben két szív és élet a találkozás örömeiben önmagát képes ajándékozni. Szegénységéről pedig, amennyiben beteljesülésre vágyik, és a másik ajándéka boldogítja.

L. BOFF

*

A boldogságot nemcsak venni és kapni kell, hanem tenni és adni is. Az nem kész. Inkább olyan mű, melyen nagy megértéssel kell dolgozni. Ha néha egy szál szakad, hamar összebogozni, és tovább szőni a vágyak szőnyegét egy szép, ideális élet mintája szerint.

PROHÁSZKA

*

Atyánk, te a házasság szentségével fölülmúlhatatlanul összekötöttél minket. Azt akarod, hogy ehhez a kötelékhez halálig hűségesek maradjunk. Nem tudtam, Uram, hogy akik szeretik egymást, azok is okozhatnak egymásnak fájdalmat. Segíts, hogy áldozatkész és önzetlen tudjak lenni. Tégy türelmessé, amint te is türelmes vagy hozzánk. Ne engedd, hogy a nap lenyugodjék haragunk fölött. Engedd, hogy szeretetem a hétköznapiak minden próbatétele és vizsgálói közepette növekedjék és erősödjék mindaddig, amíg tetszésed el nem nyeri.

G. VON LE FORT

„Jó az Isten, irgalma örökké tart.”

Azt mondják, a papok is csak emberek. Valóban így van, felszenteltségük révén mégis magukban hordozzák a csodát. Mert csoda az, hogy minden elvetemeltségünk ellenére is örökké megmarad irántunk való irgalmas jószágod, Uram. Emberek ők is, de létük hirdeti; mindenkor kész nálad a megbocsátás, a tékozló fiúkat átölelni vágyó szeretet.

*

**Adjatok hálát az Úrnak, mert
irgalma örökké tart.**

117. ZSOLT 1

*

Dicsértessél, ó én Uram, azokért, akik megbocsátanak
a te szereteted nevében.

LISZT F.

*

Én vétkeztem – te viszont eltűrted.
Én elhagytalak – de te még mindig törödsz velem
Ha bánkódom – megbocsátasz.
Ha visszatérek – befogadsz.
Sőt ha halogatom a visszatérést – vársz rám.
Visszahívsz – ha eltévedek.
Édesgetsz – ha ellenállok.
Megváród, míg fölbredek kábultságomból.
Magadhoz ölelsz, – ha visszatérek.

SZ. ÁGOSTON

*

Dicséret és hála legyen Jézusunknak, aki nem vetette meg
a vámosokkal és bűnösökkel való kapcsolatot. Szeretettel
foglalkozott velük. Megbocsátotta Máténak, Zakeusnak és

Mária Magdolnának a bűneit. Mindenkinél eltörölte vétkei, akik bűnbánatot tartottak. Mennyire szükséges, hogy én is meg tudjak bocsátani mindenkinél igaz szeretettel.

A. BAKER NYOMÁN

*

Uram, te papjaid kezébe tetted húsvéti ajándékodat: a béke szentségét. Adj nekem és minden testvéremnek, aki itt velem együtt megbocsátó irgalmadhoz járul, – őszinte magunkba nézést, igaz bánatot, kitartó javulást. Adj a lelki-
atyának, aki a te nevedben meghallgat és feloldoz, megértést és türelmet emberi gyengéink iránt, tiszta látást lelkünk ügyében, nagy szeretetet a bűnös és szenvedő lelkek föl-
emelésére. Add, hogy papjaid mindig öröme legyenek irgalmad követői, és tedd bűnbocsátó szavukat hatékonyá szentséges véred erejével.

„KÉZENFOGVA” C. IMAKÖNYV

HÚSVÉT 2.

HÉTFŐ

„Összeestem, de az Úr segített...
ő lett szabadítóm.”

Sokféle elesettség van, de köztük a legtragikusabb a bűn. Mert minden más baj csak fáj, és csupán a felületet pusztítja. A bűn énem legbensejét teszi beteggé, és az embert rongálja bennem. A gyóntatószék azt hirdeti nekem: ha akarom, ott te magad karolsz föl, és állítasz talpra engem, Istenem.

*

**Megütöttek, nagyon megütöttek,
összeestem, de az Úr segített.
Bátorítóm és erősségem az Úr,
ő lett szabadítóm.**

117. ZSOLT 13–14

*

Az életben két fontos dolgot ismertem meg: az első az, hogy nagy bűnös vagyok; a második, hogy Jézus Krisztus még nagyobb Üdvözítő.

I. NEWTON

*

Korunk legnagyobb bűne, hogy az emberek mindinkább elvesztik érzéküket a bűn iránt.

XII. PIUSZ PÁPA

*

Kétféle bűnös van. Az egyik a megátalkodottak csoportja, akik nem csinálnak valami nagy ügyet bűneikből, sőt szinte büszkék rá, és egyáltalában nem élnek abban a tudatban, hogy valami nincs rendjén, meg hogy bűnös útjukról megtéréssel vissza kellene fordulniok. De van a bűnösöknek egy olyan csoportja is, akik tudatában vannak e lelki állapotuknak, és emiatt szenvednek. Ismerik származásukat, bűnös voltukat, és tudják, hogy csak az irgalmas Isten könyörülete révén szabadulhatnak ebből.

Éppen a lelki nyomorúságnak ez a tudata tett készségessé az isteni kegyelem befogadására.

R. GUTZWILLER

*

Uram, irgalmazz nekünk!
Kegyelmezz törekvéseinknek, hogy hitben és szeretetben járassunk előtted, hogy igazságosságban és alázatban követhessünk, hogy önfegyelemben és hűségben, bátorságban és csendes bűnbánatban találkozassunk veled.

DAG HAMMARSKJÖLD

HÚSVÉT 2.

KEDD

„Ujjongjunk és örüljünk!”

Ha szép festményt, szobrot látok, ha vers vagy dallam bűvöl el, arra gondolok, jó lenne művésznék lennem. A legelső, amit a világ elé tárnék, az lenne, Uram, hogy micsoda

*ujjongó győzelmi daltól remeg a szívem, valahányszor a szent-
gyónásban újjáteremtess engem.*

*

**Halljátok, mekkora az örömujjongás
az igazak sátraiban.
Ezt a napot az Úr szerezte:
Ujjongjunk és örüljünk benne!**

117. ZSOLT 15, 24

*

Jó volna kitárt karral kiáltani
a fénylő napba örömeinket
s versenyt dalolni a szelekkel,
versenyt hahózni az autókkal,
himnuszt ncked, tavasz és élet!

SZEMLÉR F.

*

Mindegyikünk hordozza a maga terhét, keresztjét, élete bűneit. Pedig könnyebbnek és szebbnek is tudnók képzelni életünket. Lehet ilyen körülmények között egyáltalán örülni még és ünnepelni? Igen. Ha sok minden nyom és sújt is minket, és érezzük, hogy annyira gyengék vagyunk, hogy czen változtatni sem tudunk, – mégis annál inkább reménykedünk az irgalomban. Isten jósága és szeretete tart és hordoz minket, éppen nehézségeinkben leginkább. Hibáink és bűneink nem lehetnek olyan döntő jelentőségűek életünkben, mint a megbocsátás lehetősége. Ezért ujjongó szívvel nyissuk meg lelkünket és életünket az Isten megbocsátó szeretetéből fakadó boldogságra.

A. STRUTZENBERGER

*

Fiad szenvedésének és feltámadásának szentségi erejében részesítesz minket, Istenünk. Add, kérünk, hogy a gyermekké fogadás Szentlelkétől megerősödve mindig a megújult élet boldogságának útján járjunk.

LITURGIKUS IMA

„A kő, amit az építők elvetettek, szegletkővé vált.”

Az alapkö letétele ünnepélyes és valami jövőendő szépség reményétől fényes aktus. A bűnben mindig téged tollak félre, Jézusom. A szentségi feloldozásban átélem, hogy újra lényem alapkövévé leszel. De mindenkor tudnom kell: ez csak a kezdet, az ismételt újrakezdés pillanata. Csak ha minden pillanatomat és mozdulatomat rád építem, akkor készül el bennem a templom.

*

**A kő, amit az építők elvetettek,
szegletkővé vált.
Az Úr vitte végbe ezt:
csodálatos dolog a szemünkben.**

117. ZSOLT 22–23

*

Nem várok segítséget a külpolitikától,
sem a szexuális forradalomtól,
sem a zsíros termeléstől,
sem pedig a nukleáris veszéllyel való ijesztgetéstől,
és nem várok segítséget a községi tanácsoktól, a
várostervezőktől,
meg a szociális élet mérnökeiktől,
de a Vatikántól sem,
a Buddhisták Világszövetségétől sem,
az angyaloktól, főangyaloktól, hatalmasságoktól és
cheruboktól sem.

Mert

megmenteni csakis Jézus Krisztus fog minket.

D. BERRIGAN

*

A bánat ereje világtörténelmi erő. Megakasztja a gonosz okszerűségét. Széttépi a szerencsétlen összefüggéseket és új kezdetet indít el. A bánatban az ember megújítja legmélyebb

létalapját, kimossa belőle a mérget, és így más emberként fordul az új jövő felé.

MAX SCHELER

*

Hiszek benned, Keresztrefeszített, aki élsz,
benned, az elvetettben, aki megújítod a világot,
a kiszolgáltatottban, akinek ügyét Isten magáévá tette,
a mindvégig szeretni tudóban, akit Isten nem hagyott
cserben.

Isten igazolt, magához emelt és föltámasztott téged,
elvetett Krisztusom. Hiszek benned – add, hogy veled
járhassam utadat.

A. G.

HÚSVÉT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Bátorítóm és erősségem az Úr.”

Gyónás után könnyűnek és egyszerűnek szoktam érezni a jövőt: ezentúl a szeretet, a jóság uralkodik bennem. Derűlátásomat ilyenkor is a valóságra kell építenem: magamban soha meg nem bízhatom, kegyelmed nélkül, Uram, erőtlén a szent is. De ha beléd kapaszkodom, bízom benne, talpon maradok, és egyre inkább közeledek hozzád.

*

**Bátorítóm és erősségem az Úr,
ő lett szabadítóm.**

117. ZSOLT 14

*

Optimista vagyok a mai világgal szemben. Túlságosan? Nem, mert az ember nem lehet túlságosan optimista, ha a feltámadt Krisztusban hisz. Ellenkezőleg, azt gondolom, hogy a mai keresztények nagy bűne a kishitűség. Biztos, hogy látnunk kell a rosszat, a bűnt és a halált; de ezen túl

és ugyanazzal a tekintettel a győzedelmes Krisztust is. Sokan azt mondják: „Minden összeomlik, egy világ pusztul el!” Én azonban azt mondom: „Új világ keletkezik!” Mert létezik a halál, de Krisztus legyőzte a halált. Krisztus él!

M. QUOIST

*

Ha az ember megismeri Istent anélkül, hogy a maga nyomorúságát is fölismerné, gőgössé válik. Ha csak a nyomorúságát látja és Istent nem, akkor kétségbeesik. Jézus Krisztus ismerete által a középben állunk, benne látjuk és ismerjük Istent és nyomorúságunkat egyaránt.

PASCAL

*

Uram, add meg nekünk, hogy senkinél se higgyük jobbnak magunkat, hiszen valamennyien bűnösök vagyunk előtted, s mindnyájan a te jóakaratodból élünk. Ha állva maradunk, ez is azért van, mert szüntelenül fenntartasz minket Jézus, a mi Urunk által.

VIDA T.

HÚSVÉT 2.

PÉNTEK

„Állhatatosan kitartottak a közösségben.”

A bűnbánattartás nem magánügyem. A gyóntató pap téged képvisel, Jézusom, de ugyanakkor a tőled elválaszthatatlan közösséget is. Nem négy szemközt, hanem Egyházad által bocsátasz meg, Uram. A feloldozás nemcsak neked ad vissza, hogy új lendülettel szeresselek, hanem a szent közösségnek is, hogy benne keressetek, szeretetben összeforrvá mindenki-vel, aki a tiéd.

*

A jeruzsálemi hívek állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban.

APCSEL 2, 42

*

Aki vétkezik, nemcsak Isten ellen vét, hanem Krisztus titokzatos testében, az Egyházban annak tagjai ellen is. Az egyes keresztyén ember bűne ugyanis nem csupán az ő Istenhez való viszonyát érinti, hanem egyúttal az Egyházzal való kapcsolatát is, még akkor is, ha vétke nem kimondottan a közösség ellen irányul, mint ahogy a levegő szennyeződése is egyformán ér mindenkit. Senki sem él magának, de ugyanúgy senki sem vétkezik csak magának. A szent Egyház sérülést szenved tagjainak minden bűne által. Mindig egyéniek a bűnök, de kihatással vannak másokra. Az én bűnöm beszennyezi, bemocskolja azt a családot, szegycént hoz arra a közösségre, foltot hagy azon az Egyházon, amelyhez tartozom. De ugyanígy a szentgyónás, a bűnbánat szentsége is nemcsak kibékülés a jó Istennel, hanem egymással is. Összetartozunk a bűnben és bocsánatban, a bánatban és kiengesztelődésben.

VÁRNAGY A.

*

Milyen jó, hogy Isten egymásért teremtett minket, hogy találkoztunk és szeretjük egymást. Növekedjék is bennünk mindig a szeretet, hogy egyre jobban szeretni és boldogítani tudjuk egymást. Minden igazi szeretet tőle származik és hozzá vezet. Szeretete által új tartalmat és célt adott életünknek. Ezen az úton kell célunkhoz eljutnunk.

A GOTTESLOB C. IMAKÖNYV

*

Mennyei Atyánk! Gyűjtsd egybe a világon szétszórta gyermekeidet a keresztt alá. Vezesd oda azokat, akik még távol vannak, hívd vissza az elveszetteket, vezesd haza a tévelygőket, menj a keresők elébe. Segíts minket, hogy egyek lehessünk, hogy egymást szerethessük és egymásnak szívből megbocsássunk. Te vagy a békénk, adj békét az egész világnak.

E. SCHLINK

„Láttuk az Urat!”

A bűnbánat szentségének vétele után sohasem megtisztult önmagamban akarok gyönyörködni. Téged szeretnélek olyankor meglátni a hitben, Jézusom! Hogy odaadó szeretet támadjon bennem, és ragyogó fényességed magával ragadjon engem.

*

Tamás vagy mellékneven Didimusz nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!”

JN 20, 24–25

*

A feltámadt Üdvözítő megjelenései olyan nagy hatással voltak az apostolokra, hogy azt mondták: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk” (ApCsel 4, 20). Ezek a megtapasztalások olyan megrázóak voltak, hogy ezeknek az embereknek egész életét betöltötték, és életre szólóan átalakították őket. Ettől kezdve tudták: Krisztus megmutatta magát nekünk, közel van hozzánk, megragadott minket, ezért tanúságot kell tennünk róla.

KÖNIG BÍBOROS

*

A reggeli ébredés kiragad az álomból és az éjszaka homályából. Kinyithatom szememet, és láthatom Isten csodás világát. Milyen fontos, hogy Isten megadja nekünk az ő belső világosságát, és megnyitja szemünket, hogy a nap ezerszínű fényében és képében Őt ne tévesszük szem elől.

K. MAGIERA

*

Add nekem, Uram, azt a nagy erőt,
hogy a mai rövid kis napot helyesen éljem át;
és azon a hosszú úton, Uram, hozzád
egy lépéssel közelebb jussak már.

E. GINSBERG

„Milyen nehezen tudjátok elhinni!”

Tudom, meg kell halnom. De ez csak amolyan elvont tudás. Eszem, szívem, idegeim úgy viselkednek, mintha nem tudnának róla. Hiszem a feltámadást és az örök életet. De ezt is valahogyan csak úgy elvileg vallom. Nem éli át eléggé a testem, a lelkem. Egyszer majd nagyon valószínűleg megérezem a halál fagyos leheletét. Milyen jó lenne, ha ugyanakkor megremegne szívem az örömtől: biztos a feltámadás!

*

Jézus így szólt: „Milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jóvendöltek! Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?”

Lk 24, 25–26

*

Jézus megtette, amit soha senki meg nem tett, sem Buddha, sem Mohamed: föltámadt a halálból. Jézus él. Legyőzi a bűnt és a halált. A halott is élni fog. Nem oldódott fel a mindenségben. Életében és szeretetében egy az Istennel és az emberiséggel. A föltámadás nélkül értelmetlen volna hitünk. Mi lennénk a legnyomorúságosabbak minden ember között. Hazugok éppen a legfontosabb kérdésben. De Jézus föltámadása annyit jelent, hogy már itt a földön megkezdődik a fölvételünk az örök dicsőségbe.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A keresztyénység megszületésével az emberiség egy új küszöböt lépett át, hasonlót ahhoz, amikor az élettelen anyagból élő, az állati létből tudatos élet lett. Hiszen minden alkotó vagy szabadító jellegű cselekvés magában foglalja a feltámadásba vetett hitet és tanúságot tesz mellette.

R. GARAUDY

*

Krisztus feltámadott,
Halál fején tapodott,
Égbe utat mutatott,
Tudom, hogy feltámadok!
Feltámadt Krisztus!

SZVU 88/4

HÚSVÉT 3.

HÉTFŐ

„Megszólította őket.”

Vajon végső betegségemben olyan pap keres-e fel, akinek szava valóban megkönnyebbít és fölemel? Az biztat, Uram, hogy bármilyen ember lesz az a lekipásztor, nemcsak vigasztaló, bátorító, hanem szentségi szót is fog mondani nekem. A szent kenet igéje – ha engedem és akarom – mindenképp a szív mélyéig hatol, és talpra állítja a lelket. Hiszem, hogy a szentségi ige újjáteremtő, isteni erejű szó.

*

Miközben az emmauszi tanítványok az úton beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította őket.

LK 24, 15–17

*

Uram, te vagy reményem ifjúságom óta,
mindig tebenned bizakodtam.
Öregkoromban se taszíts el magadtól,
akkor se hagyj el, ha erőm elfogy!

70. ZSOLT 5, 6, 9

*

A halál kérdésének értelmes megválaszolása nélkül az ember életének és rendeltetésének kérdése sem világítható meg. Ez az élet – amit mi élünk – a halál vonásait viseli

magán. Ezért a halált szem elől tévesztve nem készíthetünk tervet az életünkre.

J. RATZINGER

*

Gyermekszívvél, öntudatlan
Nyugszom meg a gondolatban,
Hogy övéit el nem hagyja,
Ki mindnyájunk édesatyja.

ARANY J.

*

Nyugtót nem ad ma már ecset, se véső,
a szív csak égi győzelemre vár,
mely a kereszten int, kitérve karját.

MICHELANGELO

*

Istenem, segítsd a súlyos betegeket. Küldj hozzájuk jó embereket, akik nehéz sorsukat megosztják velük, és jószágukkal szenvedéseiken enyhítenek. Tudjanak imádságaikkal és áldozataikkal hozzájárulni, hogy életüknek tartalmat és értéket adhassanak, mert te szereted mindazokat, akik keresztutadon követnek, és az Atya akaratának alávetik magukat.

R. MAURER

HÚSVÉT 3.

KEDD

„Lángolt a szívünk, amikor beszélt az úton.”

Sok prédikáció, szent olvasmány indított már meg. Olyan jó érzés, mikor lángol a szív! Szeretném, ha halálos ágyamnál ott ülne egy olyan pap, akinek ajkával te szólnál hozzám, Jézusom! Főlemelné pusztulástól rettegő szívemet. Meg tudná értetni egész, hideg verejtékben úszó lényemmel, hogy mint te, én is örök dicsőségbe megyek a kegyetlen szenvedések és szorongások útján.

*

Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s fölismerték. De eltűnt a szemük elől. „Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?”

Lk 24, 30–32

*

Kezdem úgy érezni, mintha boldog találkozásra egy csodálatos palotába mennék. Mögöttem bezárul elhagyott világom ajtaja, elhallgat édes vagy fájó zűrzavara. Leperegnek rólam emlékei, koszorúi, sebhelyei, mint ahogy a szárnyra kelő kócsag előbb lerázza tolláról a vizet. Hívogatnak belülről zengő zsolozsmák.

Érzem közellétét, velem van nagy, áldott szerelme. Szívemhez szorítom ígéreteit, bízom abban, Akit értem küldött, és Aki vérével elpecsételte az én meghívásomat.

Nem vagyok egyedül! Az Atya velem van! Ajkam talán néma, de fáradt lelkem már énekel.

RAVASZ L. PÜSPÖK

*

Tavaszi szél vizet áraszt,
De a nyári szívet bágyaszt
Őszi szellő szőlőt érlel,
De hát akit téli szél ver,
Azzal is majd szembenézünk,
Abból is hadd legyen részünk.
Csak egy helyről küldik mindet,
Nagyon várnak oda minket.

Sík S.

*

Uram, áldd meg betegeinket türelemmel. Minden napjuk egyetlen várás. Várnak az orvosra, jó emberekre, jobbulást és egészséget várnak. Te is légy közel hozzájuk, hogy a szenvedés ideje üdvösségükre váljék. Uram, áldd meg betegeinket bizalommal. Gondolataik általában saját gondjaik és szenvedéseik körül keringenek. Adj nekik örömet is.

Küldj hozzájuk embereket, akik meghallgatják és vigasztalják őket, és annak tudatát keltik föl lelkükben, hogy az egészségesek szeretik őket.

P. HASCHEK

HÚSVÉT 3.

SZERDA

„Örül a szívem, és ujjong a lelkem.”

Jézusom, te önként végigjártad a halálfélelem, a végső rettegés útját. Ezért adta meg Atyád, hogy valóságosan ott légy – szentségeid által – a haldoklók mellett. A fellángoló hit, remény és szeretet tüzes borával erősíted őket, szent olajjal gyógyítod a lélek borzongását. Bízom benne, hozzám is eljössz, és akkor vérverejtékben is az öröm dala csendül majd bennem.

*

**Örül a szívem, és ujjong a lelkem,
s testem is békében fog majd nyugodni.
Nem adod lelkemet a holtak országának,
s nem hagyod, hogy szented meglássa a sírt.**

15. ZSOLT 9–10

*

Hiszem, amint gyermekfejjel hittem, hogy az életnek értelme, iránya, értéke van; hogy nincs elveszett szenvedés, hogy minden könnycsepp, minden vércsepp számít, hogy a világ titkát Szent János szavában lehet megtalálni: Az Isten szeretet.

F. MAURIAC

*

**Elhervad a rózsá, lehull a levél!
Hiába hisz az ember, hiába remél?
Hát semmi, de semmi, ami vigasztal
Ott túl amaz árkon újra tavasszal?**

Ereszkedik a ravatal a gödörbe.
Dörögnek a hantok: örökre, örökre.
A sírra borul le a hű szerető:
Semmit soha vissza a temető?!
...Sírhalmozat ölelve az anya zokog.
– Majd kigyúl a csillag, kisüt a hold
S ott fenn a keresztfán suttogja a szél:
Kinyílik a rózsza, kihajt a levél!

VAJDA J.

*

Krisztusunk, légy irgalmas a betegekhez, a szenvedőkhöz, a haldoklókhöz, hogy mindannyian a te jóságodból merítsenek vigaszt, erőt.

PAPI ZSOLOZSMA

HÚSVÉT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Esteledik, és a nap már lemenőben van.”

Nem akarok várni addig a percig, amikor utolsó előtti ütem bennem az életóra. Akkor akarom elnyerni a szentségek vigaszt – lehetőleg a templomban – amikor először megérezem, hogy végleg lemenőben van már napom. Miért kínlódjék sötétben a lelkem hónapokig, talán évekig? Ha csak megérint majd az elmúlás lehelete, a betegek szentségének vételével máris homlokomon akarom érezni kezed megnyugtatóan jóleső érintését, Uram.

*

Az emmauszi tanítványok marasztalták, és kérték Jézust: „Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt.

LK 24, 29

*

Oly árvák ők mind, az öregek.
Az ablakból néha elnézem őket,
hogy vacogó szélben, gallyal hátukon
mint cipekednek hazafelé –
vagy tikkadt nyárban, a tornácon
hogy üldögélnek a napsugárban –
vagy téli estén, kályha mellett
hogy alusznak jóízűen –
nyújtott tenyérrel a templom előtt
úgy állnak búsan, csüggeteg,
mint hervadt őszi levelek
a sárga porban,

És ha az utcán bottal bandukolnak,
idegenül néz a napsugár is,
és oly furcsán mondja minden ember:
„Jónapot, bácsi”.

A nyári nap,
a téli hó,
őszi levél,
tavaszi friss virág
mind azt dalolja az ő fülükbe:
Élet-katlanban régi étek,
élet-szekéren régi szalma,
élet-gyertyán lefolyt viasz:
téged megettek,
téged leszórtak,
te már elégtél:
mehetsz aludni. . .”

Olyanok ők,
mint ki utazni készül
és már csomagol.

És néha, hogyha agg kezük
játszik egy szőke gyerekfejen,
tán fáj, ha érzik,
hogy e két kézre,
dolgos kezekre,
áldó kezekre
senkinek sincsen szüksége többé.

És rabok ők már,
egykedvű, álmos, leláncolt rabok :
hetven nehéz év a békó karjukon,
hetven év bűne, baja, bánata –
hetven nehéz évtől leláncolva várják
egy jóságos kéz,
rettenetes kéz,
ellentmondást nem tűrő kéz
parancsszavát:
„No, gyere, tedd le”.

WEÖRES S.

*

Maradj velünk, Urunk, mert esteledik, és lemenőben már a nap. Maradj velünk és egész Egyházzal. Maradj velünk a nap estéjén, életünk estéjén, a világ estéjén. Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal, szavaddal és szentségeiddel, vigasztalásoddal és áldásoddal. Maradj, amikor ránk tör a szomorúság és félelem éjszakája, a kétség és kísértés éjszakája, a keserű halál éjszakája. Maradj velünk most és mindörökké. Amen.

W. LÖHE

HÚSVÉT 3.

PÉNTEK

„Lehetetlen is volt, hogy a halál fogva tartsa.”

Isten Fia vagy, Jézusom, hogyan is porladhattál volna el a földben?! Élve akar ölelni Atyád mindörökké. A szentáldozásban egészen egy vagyok veled. Így engem is veled együtt érint a Szentlélek. Már most kérem, add meg nekem a végső útravalót, a távozásom előtti szentáldozást, az örök életnek ezt a biztos zálogát!

*

Isten föloldotta a halál bilincseit és föltámasztotta. Lehetetlen is volt, hogy a halál fogva tartsa, hisz Dávid így jövendölt: „örül hát szívem, és nyelvem énekel, sőt testem

is reményben nyugszik el. Mert nem hagyod a lelkem a holtak honában, nem engeded, hogy rothadás érje Szentedet. Az élet útját mutatod nekem”.

APCSEL 2, 24–28

*

Halálom pillanatában, mint az egész világmindenség súlyától összenyomott vagy a szeretet határtalanságában fölhevített atom: Isten örökkévalóságába robbanok. A halál a föltámadás kapuja. A halál a belépés az élet teljességébe. A halál a legnagyobb titok, amelyről a fátyolnak le kell hullania.

C. CARRETTO

*

Krisztus mondotta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet”. Ezért fölteszi nekem is a kérdést:

Nem akarsz egy helyben topogni? – Én vagyok az út!

Nem akarsz tévelyegni? – Én vagyok az igazság!

Nem akarsz meghalni? – Én vagyok az élet!

Jöjj velem!

A. PEREIRA NYOMÁN

*

Istenünk, szent Fiad számunkra út, igazság és élet. Tekints jóságosan reánk, gyermekeidre. Kérünk, hogy mi, akik ígéreteidre hagyatkozunk, Fiad testéből erőt merítsünk, és békességgel lépjünk rá az országodba vezető útra.

LITURGIKUS IMA

HÚSVÉT 3.

SZOMBAT

„Uram, az élet útjára tanítasz engem.”

Borzalmas dolog bármiképp is értésére adni bárkinek: azt gondolom, meghalsz. Mégsem akarok félni attól, hogy lelkipásztort hívjak életveszélyben lévő szeretteimhez, Mert

*hiszem, hogy a szentségeket hozó látogatás nem megijeszt,
hanem fölemel, mivel nem a halál, hanem az élet útját
mutatja meg.*

*

**Uram, örökrészem és kelyhem,
te tartod kezedben sorsomat.
Az élet útjára tanítasz engem.**

15. ZSOLT 5, 11

*

Mindig az ég felé indultam... Az ég felé törekszem.
MICHELANGELO

*

Midőn a roncsolt anyagon
Diadalmas lelked megállt:
S megnézve bátran a halált,
hittel, reménnyel gazdagon
indult nem földi utakon,
Egy volt közös, szent vigaszunk:
A lélek él: találkozunk!

ARANY J.

*

Az én kortársaim nagyon sokat foglalkoznak a halállal,
ami természetes az élet végén. Én alig gondolok véle, mert
egyszerűen nem hiszek a halálban.

FÉJA G.

*

...
Bizony ma már, hogy izmaim lazulnak,
úgy érzem én, barátom, hogy a porban,
hol lelkek és göröngyök közt botoltam,
mégis csak egy nagy ismeretlen Úrnak
vendége voltam.

KOSZTOLÁNYI D.

*

Az én tekintetem már nem a Helikon és Parnasszus felé
irányul, az én lelkem a Tábor és Golgota hegyére vágyik.
Egy orvos van: Krisztus, és egy orvosság: az örök élet.
LISZT F.

*

Krisztus, élő Isten Fia! te a kereszten a latornak meg-
nyitottad a mennyei boldogságot. A halottakat, kik hozzád
hasonlóan meghaltak, akiket hozzád hasonlóan eltemettek,
támaszd föl dicsőségben.

PAPI ZSOLOZSMA

„Az Úr az én pásztorom.”

A nyáj jólétéről a pásztor gondoskodik. De irányítása önmagában kevés lenne, ha magukban a juhokban nem működne egészséges, ősi ösztön. Nekem külső és belső pásztorom te vagy, Alkotóm. Eligazít a világban és a kinyilatkoztatásban közölt szavad, amely kívülről hatol értelmembe és szívembe. Ugyanakkor belülről, a velem született, mintegy ösztönös lelkiismeret által is te irányítasz engem.

*

Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt, zöldellő réteken tanyázhatok. A nyugalom vizéhez terel és felüdíti lelkemet.

22. ZSOLT 1-3

*

A pásztor feladata, hogy kovászként éljen és hasson. De hogy kovászként működhessen, ahhoz szükséges, hogy közel legyen az emberekhez, egészen közel. Ha a kovász csak milliméternyire is távol van a lisztmennységtől, hatástalanságra, eredménytelenségre van ítélve. Másrészt viszont, ha úgy lesz eggyé az anyaggal, hogy megszűnik kovász lenni, akkor nem képes azt áthatni és átalakítani, hanem az anyag súlya elnyomja.

A pászturnak is mindig e kettős követelménynek megfelelően kell élnie: nem e világból valónak kell lennie, mégis ebben a világban kell élnie. Ismernie és szeretnie kell a világot, de egyben vele szembehelyezkedni is kell tudnia.

SÜENENS BIBOROS

*

Ha meghalok, az Úrhoz jutok, mert az ő nevében műveltem lelkem földjét, de övé a termés. Én készítettem élettem gyertyáját, de neki kell meggyújtania. Én építettem lelkem templomát, de ő tölti be jelenlétével.

A. DE SAINT-EXUPÉRY

*

Hű pásztorunk vezesd a te árva nyájadat,
E földi útvesztőben te mutass jó utat.
Szent nyomdokodba lépve a menny felé megyünk,
Ő halhatatlan Ige, vezérünk, mesterünk.

Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet,
és kóstolgatja minden nap szent beszédedet.
Hát legeltesd igéddel bolygó nyájadat,
és terelgesd Lelkeddel juhocskáidat.

ALEXANDRIAI SZ. KELEMEN

HÚSVÉT 4.

HÉTFŐ

„Keresztelkedjék meg mindegyiktek! Így megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”

Emberi ösztönökkel és okossággal, az emberi életre szükséges lelkiismerettel jöttem a világra. A keresztségben ember-nél több, a te gyermeked lettem, Atyám. Ugyanakkor az isteni életre képesítő ösztönök és okosság, a te igéd felfogására való hajlam vert gyökeret bennem. Rajtam áll, élek-e a Szentléleknek ezekkel az ajándékaival.

*

Péter ezt felelte a népnek: „Tartsatok bűnbánatot, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Krisztus Jézus nevében bűneitek bocsánatára. Így megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert az ígélet nektek és fiaitoknak szól, meg azoknak, akiket – bár távol vannak – meghívott a mi Urunk, Istenünk.”

APCSEL 2, 38–39

*

Amikor megszülettünk, utasai lettünk a földgolyónak, amely otthont nyújt nekünk halálunkig. Utána folytatja körforgását nélkülünk. Tagjai lettünk szüleink kis családjának, és ugyanakkor az emberiség nagy közösségének is. Gondoskodni kívánnak rólunk, de joggal elvárják, hogy mi is vállaljuk a ránk eső részt.

Keresztelésünkön viszont olyan világba léptünk, mely a halál kapujánál nem zárul be, hanem szélesebbre tárul, minden kor Isten-szerető hatalmas közösségévé tágul. Ennek egy része Isten földi népe: az Egyház, melynek tagjai lettünk.

Bors L.

*

Üdvösségünk érdekében Isten megajándékoz bennünket Fia önatadásának érdemei és beléje vetett hitünk alapján. Ez az ajándék azonban nem tárgy vagy dolog, hanem Isten személyes közelsége hozzánk: Krisztus, az emberré lett Isten Fia, az „Isten-velünk”; az Atyától és megdicsőült Urunktól küldött Szentlélek, az „Isten-bennünk”.

NEUES GLAUBENSBUCH

*

Szentlélek Isten, te vigasztalóm vagy.
Változtass meg, mert bűnös ember vagyok.
Éltess engem, mert halott vagyok.
Ébressz föl, mert alszom.
Készíts föl az örök életre.
Adj fényességet értelmemnek,
szenteld meg akaratomat,
segítsd gyenge erőmet.
Légy velem, lakjál, önnem, maradj velem.

C. NEUMANN

HÚSVÉT 4.

KEDD

„Kegyelmed és jószágod vezet,”

Az őszön vele születik minden élőlényvel. Mégis – a fajtábeliektől – mindegyiknek tanulnia kell a maga életét. Így vagyok én is. Gyermeki utánozó készséggel tettem, amit másoktól láttam, máig is hat rám mások példája. Köszönöm neked, Jézusom, hogy közülük sokakban a te lelked él. Így, miközben tőlük emberül tanulok élni, általuk a te istengyermeki életutadra is egyre inkább rávezetsz engem.

*

**Kegyelmed és jóságod vezet
életemnek minden napján,
s az Úr házában lakhatom
örök időkön át.**

22. ZSOLT 6

*

Ha Jézus csak azt mondta volna: „Én vagyok az igazság és az élet”, akkor az igazság utáni kívánczóságunkban és az élet utáni vágyakozásunkban bizonyára az út felől is érdeklődnénk, amelyen e kettőt elérhetjük. Az Úr azonban az első helyen azt mondja: „Én vagyok az út”. Mielőtt említené, hogy „hová”, megmondja az utat. Hová vezet ez az út? Az igazsághoz és az élethez.

Nem azt mondja tehát, hogy keresd fáradságosan az utat, hogy az igazsághoz és az élethez eljuss. Nem, az út maga jött hozzád, és fölébresztett álmodból: Kelj föl és járj!

SZ. ÁGOSTON

*

A hitetlenek közül sokan az egykori vámosokhoz és adószedőkhöz hasonlóan, „megelőznek bennünket a mennyek országában”, megnyitják előttünk a béke útját. A megbékélés emberei ők, sokkal nagyobb figyelmet szentelnek az emberi kapcsolatok békés rendezésére, mint sok keresztény.

Híhetjük, hogy az ilyen emberek anélkül, hogy kifejezett hitvallásuk lenne, Krisztus hordozói, még ha nem tudják is. Nem lehet-e ez a sok keresztény évszázados imádságának eredménye? Hallgatnak az Istenre, bár nem ismerik őt; engedelmeskednek neki, eleven szeretetben élnek. Miért ne alkalmaznák örájuk Krisztus szavait: „Megelőznek benneteket az Isten országában”? (Mt 21, 31) Ők nyitnak kaput nekünk, ők törnek utat számunkra.

R. SCHUTZ

*

Mindenható örök Isten, vezess minket a mennyei örökök közösségébe, hogy ahová az erős Pásztor eljutott, a gyöngye nyáj is elérkezzék.

MISEKÖNYV

„Mit tegyünk, testvérek?”

Az ember lassanként tanul meg emberi módra élni. Csak nem szabad soha azt képzelnem, hogy ezen a téren már mindent tudok. Különösen azoknak az embertestvéreknek szavára kell figyelnem, akik isteni megbízásból hirdetik az istengyermeki életről szóló ígét. Elismerem, hogy még tanulatlan vagyok, nehogy taníthatatlan legyek.

*

Péter ezt a beszédet intézte a néphez: „Tudja meg Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek, Úrrá és Messiássá tette!” E szavak szíven találták őket. Megkérdezték Pétert és a többi apostolt: „Mit tegyünk hát, emberek, testvérek?”

APCSEL 2, 36–37

*

Az első keresztény prédikáció ez, amelyet Péter tartott Jeruzsálemben pünkösd napján. A beszéd hatása nem abban áll, hogy hallgatói csodálkoznak („milyen szép volt...”), nem is csupán a hangulatukban és a meghatottságukban, hanem ebben a kérdésükben mutatkozik: „Mit tegyünk?” Az igehirdetés cselekvésre indít. Vajon jó hallgatója vagyok-e az Isten igéjének?

N. HÖSLINGER

*

A húsvét a hitélet megújulásának ünnepe és annak átélése, hogy Istennel bensőséges kapcsolatban és összeköttetésben vagyunk. De a húsvét azt is tanítja, hogy életünkben is valósítsuk meg, amit ünneplünk. Nekünk keresztényeknek tehát „húsvéti embereknek” kell lennünk nemcsak imádságban és ünnepi az istentiszteletben, hanem életünkben is.

J. L. SCHULTES

*

Az út, amelyet Péter mutat, a megtérés útja. Ezt a fel-szólítást már Keresztelő János is hirdette a pusztában, mint az Isten országa eljövetelének feltételét. Mikor kezdünk el igazán gyökeresen megváltozni?!

H. WAHLE

*

Engedd, Uram, hogy szeretetben és hitben, igazságosságban és alázatban követhessünk téged, hogy fegyelmezettségünkben és hűségünkben, bátorságunkban és lelkünk csendjében találkozhatunk veled. Adj tanulékony, tiszta értelmet, hogy láthassunk. Alázatos értelmet, hogy hallgassunk rád. Szeretetre vágyó értelmet, hogy szolgálhasunk neked. Hívó, buzgó értelmet, hogy te lehess a mi életünk.

DAG HAMMARSKJÖLD

HÚSVÉT 4.

CSÜTÖRTÖK

„Nevükön szólítja juhait.”

A pásztor ismeri minden egyes báránykáját, tudja, hogy mindegyik más. Nem is egyformán gondoskodik róluk, és nem egészen azonos módon irányítja valamennyit. Isteni pásztor, engem is ismersz, és – bár mindenkor az egy nyáj szent közösségében, mégis – saját életúton vezetsz engem örök otthonom felé. Törődni akarok azzal, hogy tőlem mit kívánsz, mert csak így tudok teljes értékű tanítványod lenni. Egyben mások számára felelősségteljes „pásztor”.

*

Egy alkalommal Jézus így beszélt a farizeusokhoz: „Bizony, bizony mondom nektek! Aki nem a kapun megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, az tolvaj és rabló. Aki a kapun megy be, az a juhok pásztora. Az őr kinyit neki, a juhok pedig megismerik a hangját. Nevükön szólítja juhait, és kivezeti őket.”

JN 10, 1–3

*

A mi világunk, amelyben mindinkább nagyobb szerepet játszik a technika és a városiasodás (urbanizáció), mintha már nem lenne eléggé fogékony a pásztoréletből vett képek iránt. Jézus képei és hasonlatai azonban olyan elemi erejűek, és olyan mély tartalmúak, hogy tudjuk, mi a mondani-valójuk. Mindegyikünknek van élettere, ahol felelősséget kell vállalnunk, emberek tartoznak hozzánk, akikről gondoskodnunk, akikért élünk és akiket szolgálnunk kell szeretetben. Ez a jó pásztor-szellem. ■

B. WITZMANN

*

Az Egyház nem ok nélkül alkalmazza a pásztor képét vezetőire. Ez nemcsak hogy beilleszkedik az evangélium vonalába – mert Jézus a jó Pásztor –, hanem az élet „egyházi” valóságának is megfelel. A pásztor szerepe elsősorban nem az, hogy kormányozza a nyáját vagy az élen álljon, hanem hogy összegyűjtse, együtt tartsa, egységgé tegye.

SUENENS BÍBOROS

•

Urunk, értünk, emberekért történő gondoskodásodat a Szentírás könyvében mindig a jó pásztor képében olvashatjuk. Ez a gondviselés nem a mi tehetetlenségünket mutatja, hanem a te szeretetedet meg a mi benned való biztonságunkat és védettségünket. Add, hogy mindig tapasztaljuk, mennyire szeretsz minket, de a mi szeretetünket is tedd erőssé és nagylelkűvé, a te szeretetedhez hasonlóvá.

M. PRAGER

HÚSVÉT 4.

PÉNTEK

„Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.”

A serdülőkor kezdetén még felszínes az ifjú felelősségérzete. Ezért oltottad akkor belém – a bérmlás szentségében – az ebben az irányban ható természetfeletti képességet. Ugyanígy segített belülről, külön szentségekkel, a házasságra lépő-

ket, papjaidat és azokat, akikben megindult a testi pusztulás végső folyamata. A szentségek révén minden élethelyzetben a Szentlélek irányítása alatt állunk.

*

**Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.
Ha sötét völgyben járok is,
nem félek a bajtól, hisz te velem vagy.
Botod s pásztorbotod biztonságot ad.**

22. ZSOLT 3–4

*

A keresztyén közösség nem vonulhat vissza és nem zárkózhat el az istentisztelet ünneplésébe. Apostolinak, hit-hirdetőnek kell lennie, és a mindennapi életben kell megnyilatkoznia. De ennek a világba való küldetésnek az Úr oltárától és az istentisztelet testvéri közösségéből kell kiindulnia. Így lesz a minden vasárnapi szentmise a hétköznapi napokra szóló küldetésnek, a családban és a hivatás területén való működésnek, környezetünkben a Krisztusról való tanúskodásnak és embertársaink testvéri szolgálatának forrásává.

DÖPFNER DÍBOROS

*

Urunk Jézus Krisztus, te csodálatos szeretetből életedet áldoztad, s a keresztfán magasba emelve odaadtad önmagadat értünk; majd vér és víz ömlött sebhelyedből, mely átszúrt oldaladon nyílott, hogy onnét jöjjenek létre a szentségek, melyekkel Egyházadat élteted, mindenki vonzódjék feltárt szívedhez, és mindig örömmel merítsen az élet vízből, melyet az üdvösség forrása bőséggel áraszt. Ezért hálás szívvel zengjük dicsőséged himnuszát.

MISEKÖNYV

„Elfutnak, mert az idegennek nem ismerik a hangját.”

Csak nem leszek okatlanabb a birkáknál! Ők riadtan menekülnek az idegen hangtól. De vajon mindenkor elfutok-e én, ha tőled, tehát emberi és istengyermeki önmagamtól is idegen hangok keverednek vágyaimba és gondolataimba, Uram? Legalább a juhok bölcsessége éljen bennem!

*

Jézus mondja: „A juhok követik a pásztort, mert ismerik hangját. Idegen után nem mennek, hanem elfutnak tőle, mert az idegennek nem ismerik a hangját.”

JN 10, 4–5

*

Ha Jézus Krisztus ma hihetetlennek látszik sokak szemében, ez azért van, mivel csak felhasználják őt, ahelyett, hogy hallgatnának is rá. Az evangéliumot azért írták meg, hogy olvassa és újra meg újra elolvassa minden nemzedék. Mindegyik a maga tapasztalatára ügyelve, saját várakozását is szem előtt tartva hallgasson Isten szavára.

G-M. RIOBÉ PÜSPÖK

*

A világ elsősorban nem azt várja az Egyháztól, hogy igazságokat fogalmazzon meg és hirdessen ki, hanem sokkal inkább azt, hogy igaz legyen, azaz az igazság szerint éljen. . . hogy így tegye valósággá és felismerhetővé őszinteségét, igazmondását.

H. KÜNG

*

Istenünk, a tévelygőknek megmutatod igazságod fényét, hogy újra megtalálják utadat. Add meg mindnyájunknak, akiket Krisztus nevére keresztényeknek mondanak, hogy

**necsak névleg legyünk keresztények, hanem elkerüljük mind-
azt, ami ezzel a névvel összeférhetetlen, és azt tegyük, ami
méltó hozzá.**

MISEKÖNYV

„Atyám házában sok hely van.”

Hazamentél, hogy helyet készíts nekem Atyádnál, Jézusom. A menny nem osztályon fölüli szálloda, hanem szent közösség: az üdvözültek társadalmában kapok majd helyet. Nem örök luxuslakosztályt várok repeső szívvel, hanem valamenynyünk végső és teljes egymásra találását Isten boldog családjában.

*

Búcsúbeszédében Jézus így szólt tanítványaihoz: „Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítssek nektek. Ha aztán elmegyek és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.”

JN 14, 1–3.

*

Valahol lenni kell egy lakomának,
Hová hivatalos, kit ideleln
Halálba úzótt az éhinség, a bánat,
A reménytelen szerelem.

Valahol lenni kell egy palotának,
Hová bejáratos, kit ideleln
Minden örömből és fényből kizártak,
S elhullt a rögzös útfélen.

Valahol lenni kell egy orgonának,
Melyen majd egyszer befejezhetem
a dallamot, mely itt halálba vágyadt,
S mely az élet nekem.

JUHÁSZ GY,

*

Halálunkkal nincs végünk, mint azt a humanizmus és marxizmus mondja. Nem olvadunk bele a mindenségbe, mint azt a hinduizmus és buddhizmus szeretné hinni. És nem fogunk valamiféle földre szabott életet élvezni örök időközön át, de Istentől távol, amiben az iszlám reménykedik. Hanem kiteljesedünk egymásnak és Istennek személyes szeretetében.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.

1 KOR 2, 9

*

Istenünk! Te végtelenül nagy boldogságot készítesz azoknak, akik szeretnek téged. Önts szívünkbe buzgó szeretetet irántad, hogy mindent tebenned, téged pedig mindenek fölött szeressünk, és így elnyerjük ígéreteidét, amelyek minden kívánságunkat meghaladják.

MISEKÖNYV

HÚSVÉT 5.

HÉTFŐ

„Mint élő kövek.”

Szentlélek, isteni Építőmester! Illessz be a szent, az élő, a lelki templom egységébe! Hadd találjam meg a magam helyét a Krisztusra épülő egyházban! Hogyan is fogadhatna be majdan a szentek mennyei közössége, ha nem akarnék most együttélni a Jézusban szentté lettek földi közösségével?!

*

Menjetek az Úrhoz, az élő kőhöz, amelyet – bár az emberek elvetettek – az Isten kiválasztott és megbecsült, és mint élő kövek épüljeteek fölé lelki házzá.

1 PT 2, 4-5

*

A téglának az a rendeltetése, hogy egy épület részévé váljék. Mennyire szükség van rá, mihelyt építkezni akarunk! Nincs felesleges téglá az épületben, mert egyik sem önmagáért téglá, hanem a többiekért, a többiekkel együtt az épületért, az épület a lakókért.

Téglányi emberségünknek is küldetése van. Az a rendeltetésünk, hogy fölépítsük magunkat másoknak, és együtt az Istennek!

V. A.

*

A hit vagy testvéri, vagyis közösségben élő hit lesz vagy semmilyen.

P. LIÉGÉ

*

Amire az egyháznak ma különös szüksége van, inkább mint új intézményekre vagy új programokra, az élő keresztény közösségek.

S. CLARK

*

Szentlélek Isten, mi emberi nevekkal nevezünk téged, hogy ne kelljen egészen hallgatnunk rólad. Te vagy a levegő, amit beszívunk, a messzeség, amelybe nézünk, a világosság, amely megvilágosítja az embereket, a szeretet, amellyel Isten teremtett minket. Nyiss meg engem minden ember és minden jó számára. Ébressz életre engem, mint ahogyan Jézust ébresztetted a halálból az életre. Emlékeztess mindenre, amit cselekedett. Segíts meg, hadd éljek úgy, hogy fénye legyek a te világosságodnak.

A. PEREIRA

„Tulajdonul kiválasztott nép.”

*A Szentlélektől ihletett órákon boldogan ismétli szívem:
„Tied vagyok! Tied vagyok!” Olyan jó, hogy lefoglaltál magadnak, Istenem, hogy ennyire fontos vagyok neked! De nem akarom felejtetni, hogy ebben a kitüntetésben nemcsak én részesültem. Te egy hatalmas, szent népet akarsz magadénak, Uram. Csak ezzel a néppel együtt lehetek a tiéd.*

*

Tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy (Isten) dicsőségét hirdessétek.

1 Pt 2, 9

*

Nem az a keresztyén, aki lelkét a többi ember nélkül menti meg és üdvözíti, hanem az, aki éppen azzal menti meg, hogy egész lelkesedésével segít az egész világot megmenteni, üdvözíteni.

SUENENS BÍBOROS

*

Jöjjön el az a kor, midőn az emberek – ráébredve arra, hogy milyen szoros kapcsolat fűzi össze a világ minden mozgását a Megtestesülés egyetlen folyamatában – minden feladatukhoz annak a tiszta tudatnak fényében fognak, hogy legelemibb munkájukat is a világmindenség isteni központja veszi és használja fel! Csak akkor éri el az Ég fiainak tevékenysége (és ugyanakkor a Világ fiaié is) az óhajtott emberiség teljességét.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Istenünk, engedd jóságosan, hogy mindazok, akik ebből az egy kenyérből és egy kehelyből részesülnek, a Szentlélek által egy testbe összegyűjtve Fölséged dicséretére Krisztusban élő áldozattá váljanak.

MISEKÖNYV

„Istennek tetsző lelki áldozat,”

Az a jó pap, aki olyan, mint te vagy, Krisztusom. Aki mindig és mindent, aki egész önmagát adja: az Atyának is, az embereknek is, Élő kőként hozzád, örök Főpap és Szeplet-kő, csak az illeszkedhet, aki a szeretet oltárán nap mint nap áldozati ajándéku adja önmagát. Ha megteszem, egyszerű hívő létemre is pap vagyok általad, veled és benned, Jézusom.

*

Istennek tetsző lelki áldozatokat hozzatok Jézus Krisztus által.

1 Pt 2, 5

*

Nem vágyom arra, hogy Lourdes-ba menjek, hogy elragadtatásaim legyenek. Sokkal többre tartom az áldozatok egyhangúságát. Milyen boldogság olyan rejtettnek lenni, hogy senki sem gondol ránk.

LISIEUX-I SZ. TERÉZ

*

Jó, hogy az igazi utolsó vacsora, melyet az Úr szerzett, nem kép; s jó, hogy azt az Úr nem az utolsó vacsora termék falaira festette. Azok a falak láttak ugyan, rájuk vetődtek az Úr s az apostolok árnyai, de amit az Úr itt szerzett, azt nem vonalak, gesztusok és színek őrzik, hanem egy folytonos akció, az misztérium, mely nem kövekhez s nem is helyekhez tapad, hanem élet és szellem, olyan friss és lüktető, mint Krisztus misztikus testének szíve dobbanása, olyan jelenvaló s most fakadó, mint az Egyház érzelmi, liturgikus élete.

PROHÁSZKA

*

Urunk: tegye kedvessé előtted áldozati ajándékainkat Jézus Krisztus, a mi Főpapunk, és mutasson be minket önmagával együtt kedves áldozatként néked.

MISEKÖNYV

„Királyi papság.”

Papként, áldozatul csak úgy adhatom neked életem, ha kézben tartom önmagam, mennyei Atyám. Királyi ura akarok lenni tetteimnek, gondolataimnak, érzelmeimnek. Felelősséget vállalok mindenért, ami rám tartozik, és mindenkiért, akit rám bízál, Uram.

*

**Választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagy-
tok.**

1 Pt 2, 9

*

Az első keresztények, az a 3000 megtért, akik pünkösd reggelén befogadják Péter és az apostolok szavát, úgy jelennek meg az Apostolok cselekedeteiben, mint – apostoli közösség, amely szorgalmasan hallgatja az apostolok tanítását;

– testvéri közösség, amelynek táplálója a gyakori összejövetel és a sokféle kapcsolat;

– eukarisztikus közösség, amely megüli az Úr emlékeztétét, „míg vissza nem tér”;

– imaközösség, amely először a jeruzsálemi templomban gyűlik össze, később magánházakban.

Ezekről az uralkodó jellemvonásokról ismerték föl kezdetben az Egyházat. Híttelre méltóságának legfőbb jele az átélte testvéri közösség melege volt. „Nézzétek, hogy szeretik egymást” – mondták, akik figyelték őket.

SUENENS BÍBOROS

*

Jézus a keresztyét nem találta föl, nem is kereste, nem is választotta. Azt fogadta el, amit az emberek helyeztek a vállára. – Mielőtt választasz magadnak valami áldozatot, vállald el a napi szenvedéseket.

M. QUOIST

*

Krisztus papságában részesítettet, Urunk, népedet, és ennek a népnek tagjává tetted azokat, akiket Fiad hasonlatosságára újjáteremtettél és a Szentlélek pecsétjével kitüntettél. – Kérünk, fogadj el minket kedves áldozatul.

HÚSVÉT 5.

PÉNTEK

„Sötétségből világosságra.”

Amikor eláraszt a boldog hit, csodálatosan világossá és egyszerűvé lesz számomra minden. Úgy szeretném ezt az én hitemet megosztani másokkal is! Hadd legyek prófétád, Jézusom! Tudom, én is csak azt mondhatom, amit te: „A tetteimért higgyetek!” Vajon cselekedeteimen átragyog a te világosságod, Uram?!

*

Annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára.

1 Pr 2, 9

*

Nem az óriások tesznek legtöbbet... Mózes egyedül volt, Illés is, egyedül volt Dávid, Pál, Atanáz, Leó. A kegyelem mindig keveseken át működik. A kevesek éles látása, égő meggyőződése, megalkuvás nélküli elszántsága, a vértanú vére, a szent imája, a hősies cselekedet, az átmeneti válság, az egyetlen szóba vagy tekintetbe sűrűsödő energia: íme, ezek az ég eszközei! Ne félj, kicsiny nyáj, mert hatalmas Az, aki közötted tartózkodik, és csodákat fog tenni érted.

NEWMAN

*

A világ hitetlenségére egyetlen hathatós válasz lehetséges: Isten titkának csendes, de ragyogó megjelenése egy emberi élet egyszerűségében, amely megváltozott a Szentlélek által.

LE GUILLOU

*

Ha mindnyájunk élete a fény és a világosság példája lenne akkor nem kellene még külön hirdetni és tanítani. Ha tetteink beszélnének, feleslegessé válnának a szavak.

XXIII. JÁNOS PÁPA

*

Uram, nyisd meg szememet szereteted csodáira. Nyisd meg fülemet testvéreim hívására. Ne engedd, hogy szívem elzárkózzék inségük elől. Nyisd meg kezemet, hisz rászoruló testvérek állnak ajtóm előtt. Világítsd meg szívem vakságát, hogy lássam mi a helyes, és erősítsd akaratomat, hogy meg is tegyem – így cselekedeteimen a te világosságod ragyogjon át.

A. PEREIRA NYOMÁN

HÚSVÉT 5.

SZOMBAT

„Rájuk tették kezüket.”

Amikor megbérmált, énrám is föltette kezét egy apostol-utód. Ezzel engem is szolgálatra rendelt, mint a Tizenkettő a hét diákonust. Ezt elvben tudom és elfogadom. De a gyakorlat számára mutasd meg nekem, Jézusom, miben lehetek szolgálatára én Isten szent népének!

*

A Tizenkettő összehívta a tanítványokat, és azt mondták nekik: „Testvérek, szemeljetek ki magatok közül hét jóhírban álló, Lélekkel eltelt bölcs férfit. . .” A kiválasztottakat az apostolok elé állították, azok imádkoztak és rájuk tették kezüket.

APCSEL 6, 2–6

*

Víziót láttam: egy ember megjelent Isten ítélőszéke előtt, és így szólt: Istenem, én megtartottam törvényeidet, semmi becsstelent, rosszat nem tettem, kezeim tiszták! – Kétségtelenül – válaszolta az Úr-, de üresek!

Meg kell tanulnunk másokért élni. Tudnunk kell másokra is gondolni, nemcsak önmagunkra. Amíg eszünk, alszunk – azalatt emberek milliói, akik Krisztusban testvéreink – éheznek, fáznak, és nincs tető a fejük felett. Ha képesek leszünk megérteni mások nyomorát, majd csak akkor nevezhetjük magunkat igazán embereknek. Amíg van a földön éhező, fázó, üldözött, kizsákmányolt ember, addig még nem teljesítettük Krisztus parancsát.

R. FOLLEREAU NYOMÁN

*

Isten Lelke él szívemben. Ő hívott. Valamire
engem. Mi az, amit tennem kell?!
Megbízott, hogy örömhírt vigyek minden
nyomorultnak.
Megmondjam a foglyoknak, hogy valójában
szabadok.
A vakoknak, hogy látniuk szabad.
A gátlásosoknak, hogy föloldódhatnak.
És menjek, hirdessek mindenkinek: elközelgett az
Isten országa.
Ahogy az Atya küldött engem, én is úgy küldelek
titeket,
hogy tanúim legyetek szerte a világon.
Ne aggódjatok, hogy mit mondjatok, –
mert azon a napon Isten Lelke szól majd
szívetekből.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Kérem, Uram, kegyelmedet, hogy a testvérek terhe édes legyen, mint a te terhed. Oly nehéz mindent megosztani velük. Nem könnyű megérteni őket, hisz oly nagyon különböznek egymástól. Mindegyikük más terhet rak rám, s értem meg őket, amikor idegen gondolataik, elképzeléseik zavarnak, vagy olykor meg is sértenek. Át kellene éreznem, hogy mindegyikük más gonddal, sebekkel és fájdalomokkal

áll előttem. Szeretnem kellene azt, amit ők szeretnek, elítélnem, amit ők is elítélnek, s mindezt úgy tegyem, ahogy te tetted, Uram, és ahogy te tanítottál: „Amit a legkisebbnek cselekesztek, nekem teszitek”!

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Szentül tiszteljétek!”

Nem éppen divatos, én mégis vallásos vagyok. Magam sem tudom pontosan, miért. Talán mert ilyen a természetem? Vagy mert képtelen vagyok szabadulni a belém rögződött régi szokásoktól? Szeretném, ha nem ennyi lenne az egész. Ugye Uram, én rád találtam? Ugye azért ragaszkodom hozzád, mert rabul ejtettél engem, végtelen Szeretet?

*

Urunkat, Krisztust szentül tiszteljétek szívetekben!

1 Pt 3, 15

*

Mi annak az oka, hogy a hit egyre ritkább lesz, csak asszonyok és gyermekek hisznek és imádkoznak? Ha vallásunk az igazság, és az evangélium Isten szava, akkor is kellene hinnünk és az Egyház életében részt vennünk, ha valóban egyedüliek lennénk. De hiszen egyáltalán nem vagyunk az egyedüliek! Illés is úgy vélte, hogy egyedül van, mégis megörzött rajta kívül Isten más lelkeket is, akik nem hajtottak térdet Baal előtt.

Feltétlenül bízom abban, hogy Isten akarata teljesülni fog, ha én hűséges vagyok, nemcsak hogy a nehézségek ellenére, hanem éppen a nehézségek által. A nehézségek annak jelei, hogy a dolog tetszik Istennek. Az emberi eszközök gyengesége az erő forrásává lesz. Isten felhasználja az ellenszelet arra, hogy révbe vezessen minket.

CH. DE FOUCAULD

*

A jövőben is lesznek az egész világon keresztények, katolikus közösségek, de egyenlőtlen elosztásban. Mindenütt kis csoportokként jelennek meg. Ugyanis az emberiség gyorsabban szaporodik, mint a kereszténység; továbbá az emberek nem szokásból, hagyományból, intézmények vagy a történelem jóvoltából lesznek keresztények, nem is egy-

szerűen társadalmi környezetük vagy a közvélemény hatására, hanem csupán személyes hitük következményeképpen, amelyre nehéz, folyvást megújuló küzdelemmel jutottak el. Nem szólva itt a szülőknek, a családi tűzhely meghittségének, a családnak és a kis csoportoknak szent lángként kisugárzó példájából.

K. RAHNER

*

Urunk, mi tudjuk, hogy a számokban való hit babonáság. Mégis elkedvetlenedünk sokszor, ha csupán három férfi jelenik meg összejöveteleinken. Közben ezek hárman is csak voltak keresztények, vagy esetleg olyan három, aki még csak akar keresztény lenni.

És hányan voltak az utolsó vacsora termében? Tizenketten, és ezeknek földadata a világ meghódítása volt. Mégis így kezdődött a kereszténység.

Az egyházközség megtérítéséhez elégséges egy utolsó vacsorai terem három emberrel, ha azokban a Szentlélek tüze lángol. Ajándékozz nekünk, Urunk, ilyen lelkületű embereket!

J. SALÈIGE BÍBOROS

HÚSVÉT 6.

HÉTFŐ

„Imádjon téged az egész föld!”

Ha vallásosságom csupán egyéni hobby lenne, nem törődnék vele, hisznek-e mások. Ha régi vágású, a hagyományoshoz mereven ragaszkodó valaki lennék, türelmetlenül dohognék minden vallástalanság láttán. De mert emberszeretettől eltelt szívem leghőbb vágya, hogy dicsérjen téged a nagy világ, bízom benne, hogy eleven hitem tart meg neked, Istenem.

*

**Ujjongjatok Istennek, földek, mind,
zengjétek nevének dicséretét!**

**Mondjátok Istennek: Mily csodálatosak a te műveid!
Imádjon téged az egész föld,
és zengje dicséretedet!**

65. ZSOLT 1–4

*

Nem az én igazamról akarom meggyőzni a másikat, hanem arra törekszem, hogy egy magasabb igazságban egyesüljek vele.

LACORDAIRE

*

Mi egészen más véleményen vagyunk, mint azok a balsorspróféták, akik folytonosan csak vészt jósolnak, mintha a világ pusztulás előtt állna. Az emberiség életének jelenlegi fejlődésében, amelyben úgy látszik, hogy az emberiség egységes rend felé halad, sokkal inkább az isteni Gondviselés rejtett tervét kell felismernünk. Ez az isteni terv az idők folyamán saját célját követi, és mindent, még az ellentétes emberi törekvéseket is bölcsen úgy irányítja, hogy az Egyház üdvére váljanak.

XXIII. JÁNOS PÁPA

*

Jézus nem így beszélt: nagy a bűn, nagy az istentelenség. Csak később hangzott így, és hangzik mindmáig, amikor az Egyházban az emberekről beszélnek. Amikor Jézus az embereket nézte, nagy termőföldet látott, beérett vetéssel, amely aratásra vár. Nagy nyári beteljesedését annak, amit a tavasz ígért. Mi éppúgy csodálkozunk ezen, mint az apostolok, akik ezt hallották. Jézus szemére van szükség, hogy ott, ahol bűn, istentelenség és nyomorúság terpeszkedik, egyetlen nagy aratást lássunk.

Hiszen Jézus a jó pásztor, aki életét adja juhaiért, magára veszi a világ bűneit és eltörli. Ha tehát Jézus itt van, mégpedig az emberekért van itt, és úgy van itt, hogy hozzájuk tartozik és ők hozzá, – akkor ezek az emberek nem lehetnek más, mint szép, érett vetés.

K. BARTH

*

Téged Isten dicsérlek,
 és hálát adok mindenért.
 Hogy megmutattál mindent, ami szép,
 és megmutattál mindent, ami rút,
 hála legyen.
 Hogy sohasem féltem a szeretettől,
 és szerethettem, akik nem szerettek,
 hála legyen.
 Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
 és ma is kiálthatom: úgy legyen!
 és holnap és holnapután és azután is
 akarom énekelni: úgy legyen!
 hála legyen, Uram!
 hála legyen!

Sík S.

HÚSVÉT 6.

KEDD

„Nem hagylak árván benneteket.”

A templomban talán inkább otthon érzem magam, mint saját lakásomban. Magányos szentségimádásaimban valahogy jobban önmagam vagyok, mint másutt. A szentmisén a családban levés élménye ragad magával. Ha mindig és mindenütt átjárna a valóság, hogy bennem élsz, Uram, otthon érezném magam életem minden pillanatában.

*

„Nem hagylak árván benneteket, hanem visszajövök hozzátok. Rövid idő, s a világ nem lát többé, ti azonban láttok, mert élek, és ti is élni fogtok majd.”

JN 14, 18–19

*

Nem lehetünk keresztények, ha el nem merülünk hitünk nagy titkaiban. Ezt tesszük mindig közösségünk liturgikus ünnepléseiben. Így éltük át most megint együtt a húsvétot, Krisztus szenvedését, halálát és feltámadását.

De kereszténységünk nem élheti ki magát a templom elzártságában. Helye van családjunkban, hivatásunk területén, a társadalomban, ahol élünk. De ott gyakran elhagyottak érezzük magunkat mi keresztények. Krisztus bátorító szava azonban megnyugtató: „Nem hagylak árván benneteket!” A Feltámadott köztünk van, velünk marad.

A. LINSER

*

Mintha csak hirtelenül mindenki figyelmét magára vonta volna Krisztus. Mindenki róla énekel, és neve ott van mindenki ajkán. Mikor lett ő ennek a nemzedéknek „Superstar”-ja?

A valóság az, hogy tegnap, ma és mindörökké velünk marad. Akár tetszik nekünk, akár nem. Mindig ugyanaz marad: az Isten Fia, aki életet ad életért, szeretetet szeretetéért, aki mindent ad, de mindent követel is.

CLIFF RICHARD

*

Akinek füle van, hallja meg! – zengted végig évezredek bolthajtásain, és szavadat erősítve visszhangozzák a századok. Kis országban, keveseknek súgtad őket, de a te hangodat nem oltja ki, hanem hatalmasítja a köréje növő tér és idő. S ma az évezredek távolából is mintha arcunkhoz simuló ajkad suttogását hallanók. Ó mert téged megifjít az idő, és növeszt a távolság, ez a te Végtelenséged törvénye, Uram, s e Végtelenség egyre hangosodó, egyre tűzesedő szavakat hagyott itt nekünk, melyeknek élete öröklétből öröklétbe nyúl.

PROHÁSZKA

HÚSVÉT 6.

SZERDA

„Figyelemmel hallgatták.”

A világ rohanása és zaja ellenére sok ember kíváncsi arra, mi végre él, és mire van ez az egész élet. Érdeklődéssel figyelnek ők minden válasza. A tiedre is, Jézusom. Érzem a fele-

lösséget: ha úgy adódnék, tőlem kapjon terólad megfelelő szót mindenki.

*

Amikor kitört a keresztényüldözés Fülöp diákonus Szamaria városába került, és ott hirdette Krisztust. A nép hallva és látva a csodákat amelyeket tett, egyöntetűen figyelemmel hallgatta.

APCSEL 8, 5-6

*

Isten embereket hív,
emberek Isten után kiáltanak.
Isten embereket küld,
emberek Istenhez térnek és érnek.
Dialógus Isten és emberek közt:
minden Istentől indul ki, minden hozzá és feléje tart.
Amíg a szeretetnek e vonzáskörében mozgunk és élünk,
mentve vagyunk, biztonságban.

A. G.

*

Végtelen világűr milliárd csillaggal, – a föld csak egy porszem. – Rajta élek valahol én is: egy a milliók közül. – Nem tudom honnan, nem tudom, hová. Minden zavarba ejtően bonyolult, még saját életemet sem tudom teljesen átlátni. „Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak”.

V. A.

*

Mint a pásztor bárányaihoz,
mint az apa gyermekeihez,
mint a testvér testvéreihez,
mint a vőlegény menyasszonyához,
mint a barát barátjához:
ilyen vagy hozzánk, emberekhez, jó Istenünk.
Pásztor, atya, testvér, jegyes és barát,
hála néked!

K. Roos

„Nagy volt az öröm.”

Örömhír az az üzenet, amelyet Atyádtól hoztál nekünk, Jézusunk. Miért nem örülünk hát neki? Talán mert túlságosan teóriát, tant, tételek sorát, erkölcskódexet csináltunk belőle. Jó lenne ismét rátalálnunk a lényegre, hadd telnék el újra örömmel a keresztény szív!

*

Sok megszállottból kiment – hangosan kiáltozva – a tisztátalan lélek, és sok béna meg sánta meggyógyult. Így nagy volt az öröm ebben a városban.

APCSEL 8, 7-8

*

Többször halljuk a szemrehányást: az Egyházban csak előírásokról, abszolút igazságok hangoztatásáról, pápai enciklikákról, püspöki nyilatkozatokról és plébániai iratokról van szó, és nem az emberek konkrét szolgálatáról. Ha van is e szemrehányásban valami igazság, de nem lenne szabad szem elől téveszteni, hogy mennyi lekipásztor és keresztény hívő van, akik valóban az emberek szolgálatában fáradoznak: Krisztus emberszerető örömhírének, evangéliumának hirdetésében és megvalósításában, az irgalmas segítség nyújtásában és az ínségben sínylődők fölkarolásában, megsegítésében. Arra is kellene gondolnunk, hogy miért beszélünk annyit másokról, arról, hogy például mit kellene tenniük a papoknak, és mennyi mindent nem kellene tenniük a püspököknek. Ehelyett inkább mi magunk éljünk és cselekedjünk krisztusi módon.

H. HÖSLINGER

*

A Szentírást olvasva szembetűnik, hogy a Szentlélek mindig kettős hatással működik Egyházában: Krisztus ki-nyilatkoztatásának örökségét őrzi, de egyúttal mindig új utakra is vezeti az Egyházat, hogy hitének a változó korok nyelvvezetésében tudjon kifejezést adni. A Szentlélek a hűséges megőrzésnek és a dinamikus haladásnak Lelke. Megfontolt-

ságot és bátorságot ad, a régit őrzi és az újat mozgatja. Az Egyháznak a Szentlélek segítségével az egy örök ki-nyilatkoztatást kell mindig hirdetnie, és az igehirdetés mindig új formáit kell kialakítania.

DÖPFNER BÍBOROS

*

Mennyei Atyánk! Fiad Jézus egészen belőled élt, úgy mint senki más. Ezért nem ölhették meg őt végleg, és nem maradhatott a halálban, hiszen akkor a halál erősebb lenne az életnél.

Arról ismerhetők fel azok, akik szent Fiadhoz tartoznak, hogy számukra ő az egyetlen járható út. Ebben az igazságban akarunk mi is arról az életről hírt adni és bizonyosságot tenni, amely az ő feltámadása által vált lehetővé számunkra.

H. WAHLE

HÚSVÉT 6.

PÉNTEK

„Aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek...”

Ha a vallásban a kívülállók hókusz-pókuszt, bigott erkölcsösködést vagy éppen képmutatást látnak, annak bizonynal mi magunk vagyunk az okai, Uram. Az lenne jó, ha vallásosságomban egy nagy-nagy reménység tüze égne! Milyen szép is lenne, ha nem azt kérdeznék, miért jó templomba járnom, hanem azt, honnét bennem az a bizalom, hogy merek egészen önzetlenül szeretni.

*

Legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek.

1 PR 3, 15

*

Jézus Krisztus csak 33 évet töltött itt a földön. És ennyi nem volt elég mindenre. Nem szerethetett mint egy édesanya; azért van szüksége édesanyákra. Nem gondoskodha-

tott a családról mint egy édesapa; emiatt van szüksége édesapákra. Nem segíthetett a mi korunk betegein; ezért van szüksége papokra.

Az Úrnak szüksége van rád, hogy azt, amit elkezdett ezen a világon, tovább építhesse. Az Úrnak szüksége van ránk, hogy csodákat műveljen; a technika és a tudomány csodáit; a jóság és a szolgáló szeretet csodáit; a békesség csodáit. Az Úr a mi kezünk és szívünk által a világot emberségesebbé kívánja tenni; értelmünkkel és munkánkkal az Isten országát akarja előkészíteni.

P. CLAUDEL

*

Kérünk, Urunk, kegyelem és örök élet Istene: sokszorozd és erősítsd bennünk a reményt. Ajándékozz meg bennünket az erősség erényével, a bizakodók erejével, a rendíthetetlen lelkek bátorságával. Engedd, hogy csillapíthatatlan vágy töltsön el bennünket irántad, aki minden valóság végtelen teljessége vagy. Építhessünk mindig rád és hűségedre, és félelem nélkül számíthassunk erős kezedre. Erősíts meg bennünket a reményben.

K. RAHNER

HÚSVÉT 6.

SZOMBAT

„Tiszteletet tanúsítva.”

Uram, én nem szeretem az elvek és tanok harsány összecsapását. Csak tisztelni tudok minden őszinte és jóakarátú meggyőződést. Egyedül az elvtelenségtől borzadok. Nem is akarok vitatkozni senkivel. Érteni szeretném mások gondolatait. És jó lenne, ha mindenki felfigyelne rád, bennünk élő Jézusom!

*

Szelíden, tiszteletet tanúsítva és jó lelkiismerettel válaszoljatok, hogy akik Krisztusban való szép életetekért elhíresztelnek benneteket, rágalmaikkal szegényben maradjanak.

1 Pt 3, 16

*

Az igazság alázatos szolgákat és nem büszke birtokosokat kíván. Azt óhajtja, hogy meg is tudjunk halni érte, de nem tűri, hogy másokat az ő nevében meggyilkoljunk. Az igazság őszinte barátja mindig tiszteli azokat, akik az igazságot őszintén keresik. Az igazság szolgálata nem rab-szolgákat, hanem szabad embereket követel.

P. BASSET

*

A jövőben a keresztények, ha más-más fokon is, de mind pogányok diaszpórájában élnek majd, mint az evangélium kisdéd nyája. Fölismerik egymásban a testvért, hiszen alig lesz köztük olyan, aki ne szabadon elhatározott döntésből szentelte volna szívét és életét Jézus Krisztusnak. Kevés lesz a parazita, hiszen kereszténynek lenni semmi földi előnnyel nem jár. Az Egyház kicsiny testvéri csoportokban fog megmutatkozni, akiknek közös a hitük, közös a reményük, közös a szeretetük. Emiatt nem lesz köztük gőgös, nem gondolja magát többnek az előző korok Egyházánál, hanem engedelmesen és hálásan elfogadja a korviszonyokat, mint az Úrnak és az ő Lelkének adományát.

K. RAHNER

*

Uram és Teremtőm! Segíts, hogy mindig a békét szeressem és nem a civakodást, még akkor is, ha a jó megvalósulása érdekében ezért le kell mondanom jogaimról. Lássam saját lehetőségeim határát, és szeressem mindenkit úgy, ahogy van. Tiszteljem a különböző felek érdekeit, tekintsem egyedül a jóakaratot és a nemes célt. Így szeretnék kényszer és szorongatás nélkül a jónak szolgálni, és közben hozzájárulni ahhoz, hogy mindenben a te szent akaratod teljessédjék.

B. AUERBACH

„Mostanában állítod helyre?”

Három évig hallgatott téged a Tizenkettő, s az eredmény? Földi mennyországot vártak tőled, kizárólag saját népüknek. Csaknem két évezrede hallgatjuk ígédet, s az eredmény? Többnyire ma is csak kellemes földi életet várunk, sőt kérünk számon tőled, jóformán csak a magunk és családunk számára. Szomorú jele ez annak, hogy nem a te, hanem saját akaratunk teljességét kívánjuk.

*

Az egybegyűlték megkérdezték Jézustól: Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” „Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben s egész Judeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig.

ApCSEL 1, 6–8

*

Kezünk van, és mindent meg akarunk ragadni, amit csak el tudunk érni. Saját vágyainkat keressük, sokat akarunk birtokolni, és így kívánunk boldogulni. Szerencsétlennek érezzük magunkat, ha a javak kihullanak kezünkől, ha nem teljesülnek önző, földies kívánságaink. Nem is gondolunk arra, hogy akkor leszünk igazán boldogok, ha gondtalanok vagyunk, szentül könnyelműekké válunk, ha könnyedén le tudunk mondani a legkedvesebb egyéni vágyainkról. Mert így mindig jobban felismerjük az Istent, és benne megtaláljuk legigazibb boldogságunkat.

G. MILLER NYOMÁN

*

Isten készítget arra, hogy hozzá térjek. Szent keze egyenként veszi el tőlem mindazt, amit a világ adott, mert engem akar egyedül, és azt akarja, hogy én egyedül őt keressem.

Betakart engem ennek a világnak ezerféle viszonylatába. Most bont ki belőle. Azt akarja, hogy ne tekintsek hátra, mint Lót felesége, mert egy elmúló, égő városból, az élet városából: e múltó világból menekülök az ő hazahívó karjai felé. Készítget arra, hogy csak vele legyen társalkodásom. Ő legyen mindenem, mert nemsokára át kell mennem azon a keskeny pallón, ahol mindenki elhagy, senki sem segíthet. Ahol az emlékek teherré válnak, egyedül ő a segítség. Egyedül ő tart meg és szállít át erős karjaiban a túlsó partra.

RAVASZ L. PÜSPÖK

*

Jézus Krisztus, Isten Fia, légy üdvöztőm!
Megtestesülésed legyen örömem,
tanításod oktatóm,
magatartásod mintaképem,
szenvedésed megváltásom, .
türelmed példaképem,
gyalázatod becsületem,
alázatosságod igazságosságom,
halálod életem,
feltámadásod vigaszom,
mennybemeneteled reményem,
utolsó ítéleted mennybemenetelem!

C. NEUMANN

MENNYBEMENETEL

HÉTFŐ

„Reményre hívott.”

Benned reménykedünk, Istenem. De vajon mit remélhetünk tőled? Zavartalanul élvezhető földi életet, aztán ráadásul vég nélküli örömet. Vagyis azt, ami jó nekünk. Nem egészen keresztény remény ez, mert nem járja át a szeretet. Aki téged szeret, abban bízik, hogy a tied lehet, mert a szolgáló szeretet és a szenvedések tüze által lassanként méltóvá válik hozzád.

*

Urunknak, Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás lelkét, hogy megismerjétek. Gyűjtson lelketekben világosságot, hogy megértsetek, milyen reménységre hívott meg benneteket.

EF 1, 17-18

A remény embere vagyok, mert tudom:
az Egyház története hosszú,
s tele a Szentlélek csodáival.
Gondoljatok a prófétákra és a szentekre,
akik döntő órákban a kegyelem csodálatos eszközei voltak,
s fénycsóvát vetítettek elénk az útra.
Hiszek a Szentlélek megtelepedésében,
XXIII. János pápa is egy volt közülük.
A Zsinat is.
Nem számítottunk se az egyikre, se a másikra.
Miért merülne ki éppen most Isten képzelőereje és szeretete?
Remélni kötelesség és nem fényűzés.
A remény nem álmodozás,
ellenkezőleg: eszköz, hogy álmunkat valóra váltsuk.
Boldogok, akik álmodni mernek,
s álmukért kemény pénzzel fizetnek,
hogy testet öltson az emberek életében.

SUENENS BÍBOROS

A világ azé lesz, aki a legnagyobb reménységet nyújtja neki.

Teilhard de Chardin

A jövő azoknak a kezében van, akik a holnapi nemzedéknek az élet és a reménység indokait tudják nyújtani.

II. Vatikánum: Mai világ

Az emberiség szorongva keresi a jövő távlatait: futurologiák és utópiák próbálják pótolni a megrendült reménységet. A tudományos és technikai felfedezések sikere sem

hangol ma már naiv bizakodásra: jóllehet az ember egyre inkább hatalmába keríti a földet, sőt a világűrt, nem olyan biztos, hogy a világot jobbra változtatja és biztosíthatja jövőjét.

SZABÓ F.

*

Úr Jézus! nem feledkeztél meg azokról, akik elfelejtették ígéretedet, mely szerint föl fogsz támadni, – ne feledkezzél meg azokról sem, akik nem ismerik föltámadásodat és remény nélkül élnek.

PAPI ZSOLOZSMA

MENNYBEMENETEL

KEDD

„Az a fönséges örökség, amelyet ő a szenteknek szán.”

Nem halálom után válok szentté az éghen. Csak akkor jutok el hozzád, ha szent vagyok most. Szent akkor vagyok, ha akarom a mennyet. A mennyet, a valódit csak az akarja, aki nem kapni óhajt tőled, Istenem, hanem aki neked adja önmagát és mindenét. A szentek öröksége ugyanis az, hogy elfogadod őket, Atyánk.

*

Milyen gazdag az a fönséges örökség, amelyet ő a szenteknek szán, és milyen mérhetetlenül nagy a hatalma rajtunk, hívőkön.

EF 1, 18–19

*

A szent tudja, hogy a világ és minden, amit Isten teremtet, jó. Azok pedig, akik nem szentek, vagy azt gondolják, hogy a teremtetett dolgok rosszak, vagy egyszerűen nem törődnek velük, mert csak önmagukkal vannak elfoglalva.

T. MERTON

*

Sok keresztény azt kérdezi önmagától: mennyit kell Istennek adnia, és mennyit tarthat meg a világ számára. Az igazi keresztény válasz így hangzik: száz százalékot Istennek és száz százalékot az embereknek! Nincs osztzkodás. Isten nem féltékeny az emberre. Amit a legkisebb testvérnek adunk, azt úgy tekinti, mintha neki magának adtuk volna.

L. EVELY

*

Uram, sokszor félelem fog el. Félek, mert félelmetes az evangéliumod. Könnyű azt hallgatni, amikor szépen hirdetik, de nehéz aszerint élni!

Félek, Uram, a megtévedéstől. Attól félek, hogy sürgésem-forgásom azt a benyomást kelti majd bennem, hogy valóban adok. Félek attól, amit adok, mert eltakarhatja mindazt, amit még nem adok. Félek, Uram, mert érzem: nem teszek még mindig eleget, mert nem teszek meg mindent. Mindent oda kellene adnom. És ekkor, Uram, mindig mindenemet odaadva, életemet kellene odaadnom.

De te mondtad, Uram, hogy a parancsolat csak egy, és mindenkinek szól: Szeress teljes szivedből, teljes lelkedből, minden erődből.

M. QUOIST

MENNYBEMENETEL

SZERDA

„Nagy az ő hatalma fölöttünk”

Úr vagy fölöttünk, Istenem, hatalmad végtelen. Mégis tőlem függ, mire adok hatalmat neked. Arra-e, hogy fel-támassz a dicsőségre, vagy arra-e, hogy az örök kárhozatra tartsíts. Jóságos Atyám, neked arra is hatalmad van, hogy kegyelmed a menny felé tereljen engem!

*

Nagyszerű erejét Krisztusban mutatta meg, amikor a halálból föltámasztotta, s a mennyben jobbjára ültette.

EF 1, 20

*

Mínthogy földi életünknek valódi végcélja a halál, hát egy pár év óta annyira összebarátkoztam az embernek ezzel az igazán legjobb barátjával, hogy a halál képe már nemcsak nem félelmetes előttem, hanem nagyon sok vigasztaló és megnyugtató van benne számomra. És én hálát adok az én Istenemnek, hogy ebben a szerencsében részesített, és megtanulhattam, hogy a halált, mint igazi boldogságunknak kulcsát tekinthetem. Sohasem fekszem le anélkül, hogy meg ne gondolnám: holnap – bármennyire fiatal vagyok is, – talán már nem leszek itt; és mégis senki az ismerőseim közül nem mondhatja, hogy viselkedésemben mogorva vagy szomorú volnék. És ezért a boldogságért naponként hálát adok Teremtőmnek, és ezt szívből kívánom minden felebarátomnak is.

W. A. MOZART

*

Epitaphium:

Itt nyugszik Arany János szerkesztő,
Született 1817. március 2-án, meghalt...

Nincs végezve itt még a cikk,
folytatása következik:
Én Uram, légy én szerkesztőm
új folyamban újra kezdőm.

*

Istenünk: azt akartad, hogy híveid egy szívvel-lélekkel törekedjenek az örök boldogságra. Add meg nekünk, hogy szeressük, amit parancsolsz, és vágyódjunk arra, amit ígérsz. Szívünk a világ színes forgatagában mindig ragaszkodjék hozzád, és nálad találja meg igaz örömét.

MISEKÖNYV

„Mit álltok itt égre emelt tekintettel?”

Hát nem égre néző népek akarsz bennünket, Jézusom? A földre kell néznünk, mert ide jössz vissza, itt adtál találkát nekünk. Nem azt ragadod magaddal Atyád jobbára, aki elvágódik a földről, hanem azt, aki a földi világot igyekszik méltóvá tenni fogadásodra.

*

Amint az apostolok merőn nézték, hogyan emelkedik Jézus az égbe, egyszerre csak két férfi termett mellettük fehér ruhába öltözve, és megszólította őket: „Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.”

APCSEL 1, 10–11

*

Nem mentél el közülünk,
itt vagy most is mivelünk,
fény sugárzik a kezedből,
utat mutat minékünk.

MAI EGYHÁZI ÉNEK

*

Nem igaz, hogy a szentek és nagy elmélkedők sohasem vették észre a teremtményeket, s hogy nem értették és értékelték a világot, annak látványát és hangját és a benne élő embereket.

Feltételezhetjük-e, hogy Isten iránti szeretetüket össze tudták egyeztetni a dolgok gyűlöletével, amelyek őt sugározzák, és mindenütt róla beszélnek?! Azt mondhatná valaki, igen, feltételezhető, hogy annyira elmerültek Istenben, hogy nem láttak mást, csak őt.

Azt azonban mégsem hihetjük, hogy megkövült arccal jártak a világban, és nem hallották a hozzájuk szóló embereket, és nem értették azok örömét és bánatát, akikkel

együtt éltek! Az igazság az, hogy a szentek azért tudták igazán látni és értékelni a teremtményeket, mert elmerültek Istenben. S mert egyedül őt szerették, csakis ők szerettek mindenkit és mindent.

T. MERTON

*

Istenünk! te megvéded, akik benned bíznak, erőt adsz és kegyelmet. Áraszd ránk egyre bőségebben irgalmadat, hogy irányításoddal és vezetésseddel úgy használjuk a földi javakat, hogy el ne veszítsük az örökkévalókat.

MISEKÖNYV

MENNYBEMENETEL

PÉNTEK

„Mindent a lába alá vetett.”

Uralkodol mindenben, mennybe ment Krisztus. Veled együtt nyerünk majd uralmat mi is. A beteljesedéskor minden a mienk lesz, de csak ha ismerjük az uralkodás titkát. Nem azé a világ, aki csak élvezni és birtokolni akar. Nem azé az emberek szíve, aki megpróbál fölébük kerekedni. Minden igazi uralom alapja a szolgáló, az önzetlen, az önfeláldozó szeretet.

*

Az Atya mindent a Fiú lába alá vetett, őt magát meg az egész Egyház fejévé tette: ez az ő teste és teljessége annak, aki mindent mindenben teljessé tesz.

EF 1, 22–23

*

**A felelősség szeretet nélkül kíméletlenné tesz,
a jog szeretet nélkül keményszívűvé,
az igazságosság szeretet nélkül kritikussá,
a kötelességteljesítés szeretet nélkül unottá,
a nevelés szeretet nélkül makrancossá,**

a szivesség szeretet nélkül álarcoskodóvá,
az okosság szeretet nélkül ravasszá,
a rendérzék szeretet nélkül kicsinyessé,
a szaktudás szeretet nélkül rátartivá,
a becsület szeretet nélkül gögössé,
a vagyon szeretet nélkül fösvénnyé,
a hit szeretet nélkül fanatikussá.

NÉMETH JÓZSEF

*

Éhes voltam, – de nemcsak ételre,
hanem a tiszta szívekből fakadó békére.

Szomjas voltam, – de nemcsak vízre,
hanem békére, mely kioltja a gyűlölködés és ellenszenv
izzó szomját.

Mezítelen voltam, – de nemcsak a ruha hiányzott rólam,
hanem az is, hogy a férfiak és nők nem becsülik meg
testük szépséges méltóságát.

Hajléktalan voltam, – de nemcsak téglaépületet nélkü-
löztem,
hanem szívet, mely megnyílik felém, befogad, megért,
védelmez és szeret.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Urunk, a vértanúk korában azt állapították meg az em-
berek a te híveidről: Nézzétek, mennyire szeretik egymást.
Ma azt kellene ismételten megállapítaniok: Nézzétek, meny-
nyire szeretnek minket. Mert egyedül a szeretet szavahihe-
tő, – te magad vagy ugyanis a Szeretet.

H. U. VON BALTHASAR NYOMÁN

MENNYBEMENETEL

SZOMBAT

„Elmentek, ahová rendelte őket.”

*Mindenki keresi a maga helyét a világban. Nem engedhetem
meg magamnak, hogy önző vágyaim és ábrándos elképzelé-
seim vezessenek ebben a keresésben. Sorsomból, adottsága-*

imból, képességeimből, az eseményekből és elsősorban igéd által alakított lelkiismeretemből azt akarom kiolvasni, te hová és mire rendeltél engem, Jézusom. Az az én igazi helyem, onnét van utam az égi hazába.

*

Jézus feltámadása után a tizenegy tanítvány elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket... Jézus odalépett hozzájuk és így szólt: „Menjetek, tegyétek tanítványommá mind a népeket... Tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek!”

MT 28, 16–20

*

Ha te most diák lennél, és véletlenül megtudnád az érettségi tételeidet, hogy örülnél, és milyen alaposan megtanulnád! Ám Isten előre megmondta az élet záróvizsgájának tételeit. Ilyenek vannak közte: Éheztem, és ennem adtak... szomjaztam, és innom adtak... Az irgalmasság cselekedetei lesznek a nagy vizsgálat kérdései. Ezekből a cselekedetekből méri fel az Isten, hogy valóban szeretted-e őt, szolgáltál-e neki. Bármilyen legyen is hivatásunk, – közvetve vagy közvetlenül mindig táplálhatjuk az éhezőket, taníthatjuk a tudatlanokat, elviselhetjük egymás hibáit. Olyan gondolkodásmódra van szükségünk, amely mindig a felebarát javának előmozdításában keresi és találja meg Isten szolgálatának a területét. Így életünk minden napja arra segít, hogy jól felkészüljünk az örök élet „záróvizsgájára”.

CH. LUBICH

*

Az Egyháznak három arca van. Először személyesen, bár titokzatosan maga Krisztus, a feltámadt Úr. Másodszor az Egyház minden megkeresztelt ember közössége. Az Egyház harmadik arca a szolgáló egyház, a papok, a püspökök és a pápa.

Ennek a szolgáló Egyháznak az a feladata, hogy Isten egész népét ráébressze küldetésének tudatára.

D. R.

*

Fazekak és serpenyők Istene, nekem nincs időm, hogy olyan szent legyek, aki éjszaka virraszt, vagy virradatkor elmélkedik rólad. Tégy hát szentté, miközben az ételt készítem, és a tányérokat mosogatom.

Kezem ugyan Márta-kéz, de a kedélyem Máriáé. És ha cipőt tisztítok, próbálom megtalálni a te saruidat, Uram. Miközben padlót dörgölök, arra gondolok, hogyan vándorolt a te lábad a földön. Uram, fogadd el ezt az elmélkedést, többre nem telik nekem.

Melegítsd be konyhámat szeretetteddel, és világítsd meg békességeddel.

VÁRNAGY A.

„Újítsd meg a föld színét!”

Urqm! Minden tavasszal úgy érzem, mintha megfiatalodnék. Fölfrissít a természet tavaszi megújulása. Minden új kor, minden új nemzedék is tavasz az emberiség történelmében. Mindegyiknek az az igénye, hogy előrelépjen. Neked is ez az igényed, Szentlélek Úristen! Te örökké ifjú vagy. És nem hagyod, hogy közel kétezer éves Egyházunk kivénhedjen a világból.

*

**Ha kiárasztod Lelkedet, fölélednek
és megújítod a föld színét.**

103. ZSOLT 30

*

A Szentlélek bennünk az új szem, amely által meglátjuk Jézus arcán az Isten dicsőségét. Ő lesz bennünk az új szó, amellyel megvalljuk: „Jézus az Úr!” Ő lesz bennünk az új imádság, amellyel azt kiáltjuk: „Abba! Édesatyánk!” Ő lesz bennünk az új szeretet, amely által úgy kezdünk szeretni, ahogy Jézus szeretett: határtalanul.

NEMESHEGYI P.

*

„Éljünk korunkkal!” – ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy sodortassuk magunkat a mindennapi divattal, és hogy együtt ússzunk a tömeg szeszélyeivel.

H. DE LUBAC

*

Rubens megfogta az ecsetet egy-egy tanítványa kezében, és habozó vonalaiba öntötte az élet lehetőségét. Pünkösöd napján fejezte be a Lélek a képet...

CERFAUX

*

Az Egyház alapítása nem valami zugban lefolyt rejtett történet. Az Egyház mindazoknak látható megnyilvánulása, akik meghívtak. A Lélek megmutatja a világnak a tőle alapított közösséget, és az nyomban „hegyen épült várossá” válik, „amely nem maradhat elrejtve”. A Lélek átjárja a nyelvet, nem dadog, világosan beszél; mindenki megértheti – ez a nyelvek csodájának értelme. Ez az egységes beszéd felelősségének tudatára ébreszti az embert. A Lélek jelenléte a világ szemében részegségnek, őrültségnek látszik. A világnak éppen ez a gúnyolódása lesz mindig jele annak, hogy az Egyház jó úton jár. Világosabb jele, mint a világ tetszése. Ahol az Egyház láthatatlanságba menekül, félreismeri a Lélek valóságát.

D. BONHOEFFER

*

Amikor látó szemet kérünk Tőled, Szentlélek, ezért könyörgünk: add nekünk a te szemedet, hogy mint Te, úgy lássuk a világot, az embereket, történelmünket és a magunk élete történetét.

Add, hogy napról-napra, óráról-órára olyanok legyünk, amilyeneknek elgondoltál. Tégy bennünket lassan-lassan azzá, amire teremtetél.

Add, hogy a te szemeddel lássunk és a te szemszögedből.
SUENENS BÍBOROS

PÜNKÖSD

HÉTFŐ

„Mint heves szélvész.”

Sokszor érzem magamban, Uram, a kísértést, az ősi emberi menekülést, hogy mintegy csavarokkal lerögzítsem magamat kialakult szokásokba, életritmusba, elképzelésekbe, biztos kis egzisztenciába. Pedig inkább feléd tárulkozva fuvallataid kellene várnom: mikor akarsz külső és belső vihar által új életkalandba ragadni magaddal, Istenem.

*

Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek.

APCSEL 2, 2

*

A szél életébresztő. Szélcsendben úgy áll és hallgat az erdő, mintha halott volna. De ha átfut a szellő rajta, megszólal az erdő: ugyanazt a dalt zengik a fenyők, bükkök, tölgyek. Ágaik egy ütemre lengedezve járnak együtt a táncot. Mintha csak szárnyra akarna kapni az egész erdőség, hogy repüljön, amerre a szél száguld. A sokaságot egy nagy dinamikus léteységbe olvasztó elem ez a szél: a Szent-szél, az isteni Lélek.

NEMESHEGYI P.

*

A Lélek lehelete szunnyadó erőket ébresztett az Egyházban. Rejtett karizmákat hozott napfényre, hogy szétáraszsa azt az életerőt és örömet, amely a történelem minden korszakában jelzi az Egyház ifjúságát és korszerűségét.

VI. PÁL PÁPA

*

Mi ösztönszerűleg félünk attól, hogy Isten beavatkozik ügyeinkbe. Még akkor is félünk, ha rosszul mennek az ügyeink. Attól tartunk, hogy a külső beavatkozás elidegenít önmagunktól. Megijeszt az olyan bölcsesség, mely nem a mi sablonjainknak engedelmeskedik. Isten közbelépésének már a pusztá gondolata is kényelmetlen. Az Írásnak azokat a részeit, amelyek nem férnek gondolkodásunk kereteibe, egyszerűen átugorjuk. Isten közelsége nyugtalanít. Mihelyt túlságosan valóságos arcot ölt, és fölforgatja megszokásainkat, visszautasítjuk. Pedig inkább attól kellene félünk, hogy nem ismerjük föl látogatásának idejét, elmulasztjuk a találkát, mikor ajtónkon zörget.

SUENENS BÍBOROS

*

Szentlélek Úristen! Te nem hagyod, hogy bárki meg-
regulázzon, korlátok közé szorítson. Nem kötötted magad
egyetlen kultúrához sem. Minden nyelven beszélsz, de egyi-
ket sem választottad hivatalos anyanyelvnek. Nem váltot-
tál ki állampolgárságot, és nem kértél útlevelet. Nem bámu-
lod a képzett embert, de nem nézed le a műveletlent sem.
Nem állsz egyetlen értékünk előtt idegenül vagy értetlenül,
hiszen gyökerében minden jó tőled származik. De más kí-
náltni valód is van, mint amit mi kiügyeskedünk. Mások a
mértékegységeid is, mint a mieink. Cseppet sem biztos, hogy
ugyanazt látod nagynak és kicsinynek, mint mi. Nem osztod
ketté a világot: se kelet-nyugatra, se észak-délre. Univerzá-
lis vagy, mint a napsugár. Csak az a vesztes, aki előled
árnyékba menekül.

J. KÖNN NYOMÁN

PÜNKÖSD

KEDD

„Fölmelenged a fagyost!”

*Ha egyszer arra ébredek, hogy nem érdekel az élet, a
munka, a világ, a sorsom, az emberek – akkor meg kell döb-
bennem: mert kihülőben vagy bennem, Szentlélek! Rosszul
mondom: nem a te tüzed van kihülőben. A te atmoszférád
hőmérséklete nem csökken. Hanem én gördítek akadályt
beáramlásának. Én árnyékolom le besugárzását.*

*

**Lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek
mindegyikükre.**

APCSEL 2, 3

*

Milyen csodálatos teremtménye Istennek a tűz! Ami fe-
kete volt, benne fehérre izzik. Ami sötét volt, vakítóan vilá-
gít. Ami hideg volt, égetően forró. Hát még az a láthatatlan
tűz, amely az élőkben él! Ha kiálszik, itt a halál. A halott
hideg. Aki él, az belső tüztől meleg.

NEMESHEGYI P.

*

Hosszú idővel azelőtt, hogy a Szentlélek a Credo egy cikelyévé vált volna, átélt valóság volt az Ősegyház tapasztalatában.

E. SCHWEITZER

*

A mai jámborság tiszteletreméltó: tudja, mi a kötelesség. De csöppet sem vonzó: nincs benne egy csöpp lelkesedés sem.

L. PIPER

*

Isten azt mondta nekünk: Mi az ő választott népe, nem pedig azt, hogy fagyasztott népe vagyunk.

EGY VALL. KÖZ. ELNÖKE

*

A szeretet nem érzés, hanem akarat. Amikor az ember mindenkinek fölött akar szeretni, akkor mindenkinek fölött szeret is. Ha megtörténik, hogy elbukunk a kísértésben, ez arra int, hogy szeretetünk még gyöngé. De azt nem jelenti, hogy szeretetünk nem létezik.

CH. DE FOUCAULD

*

Adj nekünk szerető szívet. Húsból valót, nem kőszívet! A te szívedet a mienk helyébe! A mienknek verése kihagy, amikor másról van szó. Uram, Te szeress általunk!

Add nekünk szívedet! Azzal szeressük Atyánkat, szeressük Anyánkat, Máriát, és szeressük testvéreidet, akik nekünk is testvéreink. Szeressük azokat, akik megelőztek az égben – őket könnyebb szeretnünk. De szeressük azokat is, akik itt élnek mellettünk és meg is löknek néha tudva vagy öntudatlanul.

SUENENS BIBOROS

„Édes lélcikülés.”

A nagy változások korát éljük – jól tudod, Uram. Fordulatokkal teli a világ élete. Zseniális fölfedezésekre számíthatunk, szinte naponta. Időközben fekete fellegek is ijesztgetnek. Uram ne tartozzam azok közé, akik nem bírják a tempót és lemaradnak. Szívesen fogadlak, akár csöndes áramlások, akár világrengető események rezgéseiben nyúlsz bele életembe.

*

Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. belépett és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Rájuk lehelte s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket!”

JN 20, 19.22

*

Isten belénk leheli Szentlelkét. Elfújja bensőnkben a bűn sötét ködét, elárasztja szeretete napjával. Tulajdonjoga jeleként ránk üti a Szentlélek pecsétjét.

NEMESHEGYI P.

*

Isten minden kalandregénynél izgalmasabb műveket ír azokkal az ember-életekkel, amelyek „játékszerévé” válnak, akik készséggel adják át magukat az ő váratlan kezdeményezéseinek. Akik élesen figyelnek, hogy meghallják a kegyelem suttogását s a Lélek hívogatóit.

SUENENS BÍBOROS

*

Az örömet nem tekinthetjük kész árucikknek, fölhalmozódott készletnek. Az öröm nem tartozik életünk álló-

mányához. Mégis csak benne válik tökéletessé életünk. Az igazi öröm ajándékképp jut osztályrészünkül. Forrása Istenben van.

BOROS L.

*

Feszült csönd ülte meg azt a szobát, ahol az apostolok együtt voltak. Szorongásuk még nem oldódott föl. Jézus úgy segít rajtuk, hogy rájuk lehel: Vegyétek a Szentlelket!

G. LE MOUËL

*

A Szentlélek hat kedélyünkre, fölfogásunkra, érzésvilágunkra. De semmiképpen nem venné jó néven, ha összetévesztenék az ő működését az idegnyugtató tablettákéval.

L. PIPER

*

Megadtad, Uram, apostolaidnak a Szentlelket. Ez ideig nádszálak voltak tanítványaid. A Lélek által oszloppá erősödtek, amelyet semmiféle emberi gonoszság nem bírt ledönteni.

Ezt a Lelket kérném tőled, add őt nekem. Ó lelkem! Meddig maradsz még hidegségben? Íme a szeretet tüzét, az igazság Lelkét, Istenedet vetted magadhoz, mégis mily fagyos, tompult és száraz vagyok, bár bennem lakozol.

Tekintsd hát egyszerűségemet. Növeld szeretetemet. Nem azért, hogy külsőleges módon sóhajtsak, jajgassak és siránkozzam, hanem hogy neked tetsző módon teljesítsem akaratodat s mindazt, amire rendeltél.

RÁKÓCZI FERENC

PÜNKÖSD

CSÜTÖRTÖK

„Találjon tetszésre nála énekem!”

Méretre készül körülöttem minden. Megvan a mértékegyisége a vallásosságnak is? Az imára fordított idő ez? Vagy a templomba járás? Buzgalom az önmegtagadásban? A hiteles

*mértékegységet a vallásgyakorlatok mélyén kell keresnem:
tetszésedet találhatod-e bensőmben és egész életemben, a
belső rugókban, amelyek mozgatnak engem.*

*

**Találjon tetszésre nála énekem,
hisz az Úrban lelem örömöm.**

103. ZSOLT 34

*

A Szentlélek nélkül távoli az Isten,
Krisztus: a múlté,
az Evangélium: holt betű,
az Egyház: egyszerű szervezet,
a tekintély: uralkodás,
a misszió: propaganda,
az istentisztelet: emlékek földidézése,
és a keresztény cselekvés: rabszolgamorál.
De a Szentlélekben a kozmosz: fölemelkedik, és
nyögve szüli az Országot,
a föltámadott Krisztus: itt van,
az Evangélium: életerő,
az Egyház: szentháromságos közösség,
a tekintély: felszabadító szolgálat,
a misszió: pünkösöd,
a liturgia: emlék és elővételezés,
az emberi cselekvés: istenszolgálat.

LATTAQUIÉ IGNATIOSZ

*

A nyers fa meg nem gyújtja a holt szenet.

PÁZMÁNY P.

*

Nem mondjuk azt: vagy test, vagy lélek – vagy gimnasztika, vagy misztika. Ne állítsuk szembe az eget a földdel, a hitet a tudással. Hanem teremtsünk harmóniát. Meggyőződésünk az, hogy az ember életét nem szabad széthasítanunk.

Nem szabad örömeit, tehetségeit, vágyait két egymást taszító sark köré csoportosítani, melyeket úgy hívnak, hogy ég és föld. Az egész életet kell fölkarolnunk.

PROHÁSZKA

*

Aki számára a szeretet egyet jelent a szeretkezéssel, az öröm azonos a kéjjel, az hogyan értheti meg, hogy „Isten a szeretet!”

SZABÓ F.

*

Az olyan Isten felé vezető úttal, mely nem az elérhetőkre épül, a mai ember nem tud mit kezdeni. Azt az utat keresi, mely a benső Én-en, az elmélkedő elmélyedésen át vezet. Mintha csak szent Ágostont akarná igazolni: „Isten közelebb van hozzánk, mint mi magunkhoz.”

H. ENOMIYA-LASSALLE

*

Vigasztaló Szentlélek!

Szállj le hatalmas erőddel gyöngé szívem rejtekébe!
Örvendeztesd meg egy villanással ez elhanyagolt
szentély sötét oduit. Az életút porától belepett
és lelki szárazságtól megviselt szívemet öntözd
meg harmatod bőségével.

Jójj már! Jójj!

Te kegyes vigasztalója vagy a szomorkodónak.

Védelmezője vagy a kiszolgáltatottnak.

Segítő erőforrás vagy a gyöngé számára.

Megtisztító fürdő vagy azok számára, akik bemocskolódtak.

Fölemeled azokat, akik elestek.

Add, hogy szeresselek, őrizz, hogy el ne veszítselek.

SZ. ÁGOSTON

„Különböző nyelveken.”

Manapság mi – megbérmáltak – vagyunk hívatta arra, hogy prófétáid legyünk. Szent karizmáddal azért avattál föl engem, hogy képviseljek. Szavammal, hűségemmel, emberiséggemmel, megjelenésemmel, egész lényemmel. A hiteles keresztény élethez nem kell szótár, azt mindenki megérti.

*

Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek.

APCSEL 2, 4.6

*

A prófétaság szót manapság kissé lejáratják. Mintha a prófétaság lényegében abban állna, hogy valaki előre megmondja a jövőt. Nem! A próféta az, aki az igazat mondja az egész nép előtt.

F. MARTY

*

A föltámadott Krisztusba vetett hit fényénél megértjük az egész történelem értelmét: mindennek az a célja, hogy Jézus által a Szentlélek erejéből minden ember szabadon és szívből higgyen Isten jóságában és éljen szeretetében. Így lesz végül Isten „minden mindenkben”.

NEMESHEGYI P.

*

Sem egyikünknek, sem másikunknak nem természetes hozománya a karizma (vagyis a Szentlélek különleges adománya). Korunk „prófétái” közt éppen úgy idézhetnénk laikusokat – mondjuk Frank Duffot, a Mária-légió alapítóját, vagy Calcuttai Teréz anyát – mint a hierarchia tagjait:

egy Bea bíborost, egy Cardijn kanonokot, egy Helder Camarát vagy XXIII. János pápát. Egyébként is nehéz helyesen bánni a „próféta” szóval, és nehéz értékét megállapítani. Nem szükségképpen azok a próféták, akikről a legtöbbet beszélnek. Minden hívőnek hivatása, hogy kifelé és az Egyházon belül is tanúságot tegyen hitéről és fölhasználja a keresztségével járó karizmatikus képességeket.

SUENENS BÍBOROS

*

Lélegezz bennem, Szentlélek, hogy szenthez illően gondolkodjam.

Te késztesz engem, Szentlélek, hogy szenthez illően cselekedjek.

Te hozz bennem gyümölcsöt, Szentlélek, hogy vonzódásaim szentek legyenek.

Adj erőt, Szentlélek, hogy a szentséget őrizzem.

S Te magad légy az én őrzőm, Szentlélek, hogy téged és fényedet soha magamban ki nem oltsam.

SZ. ÁGOSTON

PÜNKÖSD

SZOMBAT

„A lelki adományok különfélék, a Lélek azonban ugyanaz.”

Miért is irigykedném más hivatású, más sorsú embertársaimra?! Nem az a lényeges, hogy ki milyen posztot tölt be, hanem az, hogy hogyan tölti be. Szégyene lennék a keresztény közösségnek, ha nem állnám meg helyemet ott, ahova állítottak.

*

A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. Sokfélék a jelek is, de Isten, aki mindenben mindent véghez visz, ugyanaz.

1 KOR 12, 4-5

*

Mint egy drága edény, úgy foglalja magában az Egyház a Szentlelket. Ez a Szentlélek pedig mindig fiatal. Ezért megifjítja folyton az edényt is, amely a foglalatja.

SZ. IRÉNEUSZ

*

Szolidáris vagyok az Egyház közösségével. Nem szűnök meg imádkozni az elhaltakért. A halál nem választott el tőlük. Az elfelejtetteket el nem felejttem. A névtelen milliók kedvesek nekem.

J. HUDAULT

*

Az Egyház nem a hívek érdekvédelmi egyesülete. Igazságokat kell átadnia és nem követeléseket benyújtania.

F. MARTY

*

A Mester nyelve mindig igazmondó nyelv. A tanítványé sem térhet el az igazságtól. Ha az evangéliumot tolmácsolja, ne térjen el az eredeti mondanivalótól, ne csiszolja le annak éleit, ne csökkentse érvényét. Találja meg a legegyszerűbb szavakat ott is, ahol a legmélyebb igazságokat kell közölnie. A mának szóljon, de ne hamisítsa meg az örök értékeket. Pünkösdi tüzes nyelv legyen, ne kelletlen és unott. Olyan, amely lelkesedést kelt, vigasztal, melegít, támaszt nyújt ott, ahol fogyóban a remény és megingott a hűség.

J. GALOT

*

Egyház. Te közvetítéd számomra az életet. A te rendelkezédre bocsájtottam én is az enyémet. Szép vagy nekem minden hiányosságod ellenére. Hiányosságaidat nem letagadni akarom, még csak elkendőzni sem. Inkább pótolni szeretném. Mindannak ellenére, amit összebeszélnek rólad, múltadról, jelenedről, drága vagy nekem. Szeretlek! Rajtad keresztül szólít meg az Isten. Te kínálsz nekem az élet kenyerét. Te leplezed le igazi valóságomat önmagam előtt. Te igyekszel folyton-folyvást megvilágítani az Isten arcát,

még ha egyik vonása oly szörnyűségesen áll is elénk a Kálvárián. Te ismétled folyvást: testvért lássak embertársamban. Te vagy a világ lelkiismerete. Tiltakozol minden ellen, ami igazságtalan, ami bálványimádás, ami elszegényíti az embert. Te ébresztesz fényt történelmünk sötét egén, a parúzia, a beteljesedés reményét. Te készítesz előrelépésre egy külön világ felé, amelynek magad vagy szimbóluma is, követe is.

A. M. HENRY

•

Szentlélek Úristen!
Szükségünk van a te leheletedre. Nekem is, az Egyháznak is.

SUENENS BÍBOROS

„Testvérek, örüljetek!”

Különösek vagyunk mi emberek! A zaklatott változások fárasztanak. Csak ami stabil, az lehet fogódzó pont számunkra. Az állandóság viszont untat. Mintha csak megéreztetné velünk, Istenem így is, hogy a magad világába hívsz folyton minket. Mert a veled való kapcsolatunk mindig ugyanaz, és mégis mindennap új. Kimeríthetetlenül változatos és szilárdan állandó. Ha nyitottabb tudnék lenni feléd, már most folyton friss örömforrás lennél számomra.

*

Testvérek, örüljetek, tökéletesedjetek, buzdítsátok egymást, éljetek egyetértésben és békében! Akkor veletek lesz a szeretet és a béke Istene.

2 KOR 13, 11–12

*

... Délután, mivel nem volt mit tenni, visszatértem a Notre Dame-ba. Ott álltam a tömegben a kórus bejáratánál, a második oszlopnál, a sekrestye felől jobbra. És akkor következett be hirtelen az az esemény, amely egész életemnek új jelentőséget adott. Egy szempillantás alatt valami megérintette szívemet és hittem. Oly erővel, oly ragaszkodással hittem – egész lényemet fölemelő, hatalmas meggyőződéssel, hogy...

P. CLAUDEL

*

Isten minden ösvényen szembejöhét velünk.

BOROS L.

*

Hiszek egy Istenben. Mindenható Atyában. Rövid mondat – de mekkora az ereje...!

SZ. ÁGOSTON

*

Ma már mindent Isten végtelen békéjének, végtelen boldogságának, a boldog és mindig nyugodt Háromság változhatatlan dicsőségének szemszögéből látok... Számomra minden elvész abban a boldogságban, hogy az Isten: Isten!

CH. DE FOUCAULD

*

Jézus testvérei vagyunk. Maga Jézus él bennünk. Az ő leheleteként a Szentlélek éltet. Az Atya pedig gyermekévé fogad.

BÉKÉS G.

*

Nagy Isten, én Istenem. Szemed a mindent tudás.
Erőd mindent bíró. Léted a legfőbb jó.
Nem mozdulsz, de mindent mozgatsz.
Időt váltasz, s nem változol. Utat rögzítsz, nem utazol.
Ami nekünk holnap, tegnap, neked örök most és egy nap.
Te vagy javam, dicsőségem, amim van, Te adtad nekem.
Vigaszom vagy szenvedésben, gyógyszerem a senyvedésben.
Bús kedvemben lantom, hárfám,
haragomban csöndszívárvány.

H. DE LAVARDIN

SZENTHÁROMSÁG HETE

HÉTFŐ

„Éljetek egyetértésben!”

Az egyetértés nem a megalkuvás gyümölcse. Sokkal inkább a nyitott, kereső párbeszéd. Az igazat, a jót, az igazságot, a valóságot kereső párbeszéd. És ha keresésünk ilyen, mindenben, ami helyes, valamiképpen téged találunk meg, Istenünk!

*

Testvérek, Urunk, Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, éljetek mindnyájan egyetértésben. legyetek egyek ugyan-

**abban a lelkiületben, ugyanabban a fölfogásban. Talán meg-
oszlott Krisztus?...**

1. KOR 1, 10.13

*

Isten diszkrét. Tapintatos. A világmindenségben is diszkrétül lép hozzánk. Mindig tekintettel van az ember autonómiájára, vagyis szellemi szabadságára. Közeledése sohasem lehengerlő. Értelmünk számára sem. Épp a fölmerülő kétyek ennek tanúi: szellemünk szabadságát Isten tiszteletben tartja.

„Föláll az Isten, és elsöpri összes ellenfeleit!” – ez az ő hatalmának megkapó magasztalása, a lehetőségnek leszögezése, némely fölháborodott hívő elvárása, de egyáltalán nem jellemző Isten magatartására történelmünk folyamán.

H. LASSERRE

*

Az igazi istenkeresés annak az embernek a magatartásához hasonlít, aki nyugodtan megáll, leül – és hallgat... S ez logikus. Istent nem megcípíteni kell vagy megalkotni. Ő az a Valaki, akit elfogadni és befogadni kell.

J. LOEW

*

A végtelen Isten nem engedi, hogy tisztára emberi kutatás tárgyává süllyesszék. Minő Isten is lenne az, akit úgy számíthatnánk ki, mint a háromszöget – szögei ismeretéből. Istenségéhez nem a mértan, nem az egzakt tudomány birtoklása vezet. Hozzá nem evilág jóllakottjai jutnak el. Hanem a lelki szegények, akiknek tiszta a szívük.

K. ADAM

*

Istenem, köszönöm, hogy valamennyire ismerhetlek téged. Oly jó tudnom rólad, hogy vagy, hogy élsz. S azt is, hogy nem vagy magányos. Egyetlen vagy, de háromságos. Te vagy számomra a kezdet, aki magad sohasem kezdődöttél.

Te légy számomra a vég, akit nem ér el soha a vég. Te vagy a napom, aki magad vagy a világosság. Te vagy kenyérem, aki soha nem táplálkozik, mert magad vagy a teljesség. Olyan hatalom vagy, akinél nem fordul elő visszaélés. Olyan fölség vagy, aki nem hengerelsz le senkit. Az a valaki vagy számomra, kiért érdemes lelkesedni és rajongani.

SZ. ÁGOSTON NYOMÁN

SZENTHÁROMSÁG HETE

KEDD

„Mózes elégette, porrá zúzta az aranyborjút.”

Az első lépés feléd bálványaink ledöntése. Első parancsod is ezt követeli: az első hely egyedül és kizárólagosan téged illet. Nem te erőszakolod ezt ki, hanem nekem kell érvényre juttatnom. Saját értéked utolérhetetlen mértéke követeli tőled, hogy ezen téren ne ismerj megalkuvást.

*

Mózes fogta a borjút amelyet készítettek, elégette, porrá zúzta, beleszórta vízbe és megitta vele Izrael fiait.

Kiv 32, 20

*

Batyum: a legsúlyosabb Nincsen.
Utam: a nagy Nihil, a Semmi.
A sorsom: menni, menni, menni.
S az álomom: az Isten.

Vele szeretnék találkozni,
Az álommal, nagy bolond hitben
S csak annyit szólni: Isten, Isten!
S újból imádkozni.

Nem bírom már tovább vitézül,
Megtelek Isten-szerелеmmel:
Szeret kibékülni az ember,
Mikor halni készül.

ADY E.

*

Az Isten-probléma olyan totális probléma, amelyre mindenki egész életével ad választ.

J. P. SARTRE

*

Istenhez közeledésünk gyermeki lelkiületet kíván. Vessük le azt, amit annyi felnőtt magán hurcol: hűtlenség, lekicsinylés, megalkuvás, álarc, keserűség...

P. AYMARD

*

Isten megismertetése nem problémamentes. Csak az akadhat rá, aki megfizeti a látás árát: beleegyezik, hogy aszerint is éljen. Ráadásul az Isten a keresés végén ugyanolyan titokzatos marad, mint volt az elején. A kinyilatkoztatás nem fölfedezés. Isten a kinyilatkoztatás után is mindennek fölötti titok maradt.

A. BLOOM

*

Áldott légy, Istenem, hogy megszabadítottál bálványaimtól. Így most már rajtad kívül nem imádok sem Isist, sem Osirist, se a Haladást, se a Természettörvényeket vagy a Művészetet vagy a Szépséget... senki mást, egyedül Téged!

P. CLAUDEL

SZENTHÁROMSÁG HETE

SZERDA

„Munkálkodik...”

A hittudomány tanítása szerint az Isten a szüntelen, a „tiszt” tevékenység. Így tehát, Uram, a te békéd sem az átszőő egyformaság. Nem a tespedő nyugalom. Nem stagnáló feszültséghiány, hanem örök lendületű mozgalmasság. A te tevékenységednek mindig pozitív az iránya: az

egyre tökéletesebb felé. Ebbe az irányba állítottad bele kezdettől a világot. Én is csak addig vagyok a tied, míg ezt az irányt el nem tévesztem.

*

Jézus azt mondta: „Atyám mind máig munkálkodik, azért én is munkálkodom.”

JN 5, 17

*

Ateista értelmiségekkel vitatkoztam. Hamar rájöttem: az az Isten, akit visszautasítottak, nem az én Istenem. Csak karikatúrája neki. Csak bálvány. Ezt a hamisítványt ők éppoly elviselhetetlennek tartották, mint én. Mégis fájó kérdés maradt számomra: mi az oka, hogy a kívülállók ilyen torz képet alkotnak Istenünkről, akinek valódi képét kellett volna megismerniök rajtunk keresztül.

J. C. BARREAU

*

Az „Isten meghalt” az emberek tudatában, avagy csupán az istenhit foszlányai maradtak meg, babonás félelemmel és torz vallási magatartással keveredve. Létük életető forrásától így elszakadtak. Mégis időnként még bennük is, mint a sárba szórt törött tükördarabokban, felvillan olykor valami isteni.

SZABÓ F.

*

Az antropomorf, azaz emberre szabott kifejezéseket a Bibliában eszköznek tekintjük. Nem akarnak mást, mint egy erőteljesen cselekvő, élő Istent megfoghatóbbá tenni érzékeink számára.

P. TURNIER

*

Istenről alkotott fogalmaink az ő valóságához képest mindig torzak lesznek. Korlátozottságunk miatt ez elkerülhetetlen. Az éremnek mindig csak egyik oldala, sőt

részlete áll előttünk. A teljes valóság harmonikus átfogására képtelenek vagyunk. Sem szemünk, sem gondolkodásunk nem képes rá. Szavaink még kevésbé. A kinyilatkoztatás sokat segít. De ez is szavainkba öltözködik, hogy érthető legyen számunkra. Az újra átgondolás így elkerülhetetlen. Erre viszont kevesen képesek és készek. Így a vallásos fogalmak torzult formáira jövőben is számítani kell. Erre nyilván Isten is számít.

L. PIPER

*

Kész vagyok csak neked szolgálni, mert csak Te uralkodol rajtam jogosan. A te hatalmadnak szívesen vagyok alattvalója. Parancsolj, megteszem. Rendelkezzél, és végrehajtom. Hiszen Atyám vagy, tudom, kizárólag csak javamat akarod. Megbízom benned.

De nyisd meg úgy fülemet, hogy kellően megértselek téged. Nyisd meg annyira szememet, hogy intésedet észrevegyem. Űzz ki belőlem minden korlátoltságot, hogy rád ismerjek. Mondd: melyik úton várjalak, hogy találkozzunk? Igen! Remélem, meg fogom mindazt tenni, amit vársz tőlem.

SZ. ÁGOSTON NYOMÁN

SZENTHÁROMSÁG HETE

CSÜTÖRTÖK

„Irgalmas és könyörülő Isten, gazdag kegyelemben és hűségben.”

Akik rólad beszélnek vagy írnak, ezt a fősorolást még sok jelzővel megtoldják. De még így sem tudják fősorolni értékeit. Miért lehet ennyi jót elmondani egy valakiről? Miért vagy Te ilyen? Talán azért, mert lényedből nem hiányzik semmi. És nem hiányzik neked senki. Tökéletesen elég vagy önmagadnak. Háromságos egy voltodban utolérhetetlenül boldog vagy.

*

Az Úr leereszkedett a felhőben. Mózes ezt mondta: „Jáhve, Jáhve, irgalmas és könyörülő Isten, hosszantűrő, gazdag kegyelemben és hűségben! A mi Urunk vonuljon velünk! Bár keménynyakú nép ez, de bocsásd meg bűneinket és fogadj el minket örökségedül.”

KIV 34, 5–6.9

*

Istennek elég önmaga és saját nagyszerűsége. Mivel önmaga hiánytalan, teljes és tökéletes; mivel személyei mindegyike magasztos; mivel szándékuk összecseng, azért megtalálja önmagában boldogságát. Hogy boldog legyen, nincs szüksége senkire. Önmagán tündöklük dicsősége, mely hiánytalan tökéletességéből fakad.

*

Atya, Fiú, Szentlélek. Egyetértésük: egységes akarat. Összetartozásuk nem keveredés. Egységük: zavarmentes. Különbözőségük: tökéletes. Különbözőségüket ki keverheti össze?! Egységüket ki bonthatja szét?!

SZ. EFRÉM

*

Amikor a Szentháromságról nyilatkozott meg Jézus, ezt egyszerűen, természetesen, szinte magától értetődően tette. Ő egyik a Három közül. Ez számára az öröktől való, a legeredetibb, legtermészetesebb élmény. Mikor erről beszélt, saját életéről beszélt.

P. LIPPERT

*

Istenhez igyekszünk. De csak azért, mert Istentől vagyunk. Valami óriási áramlat visz bennünket és mindent Istentől – Istenhez.

NEMESHEGYI P.

*

Szentháromság! Legteljesebb Egy! Egyedülvalóságod nem árvaság, hanem a legteljesebb lét. Annál megfoghatatlanabb, hogy miért hoztál létre másokat, akik sohasem tudják egy arasznyival sem fokozni boldogságodat. És ha már alkottál, miért nem jobb világ került ki mindenhatóságodból? Miért olyan, amelyben ott tátong a hitványságnak, dölyfnek, istenkáromlásnak, kegyetlenségnek, valamint az örökre elbukottak önkirekesztésének lehetősége?! Mindnyájunkat boldognak terveztl, s mégis mennyi köztünk a boldogtalan!

Istenem! Nem tudjuk félrehúzni a téged borító titkoknak fátyolát. De rendületlenül bizunk jóságodban. Ha már úgy tervezted, hogy boldogságodat ránk áraszd időtlen időközön át, úgy nyúlsz sorsunk alakításához, hogy ténylegesen örökké boldogok legyünk.

NEWMAN NYOMÁN

SZENTHÁROMSÁG HETE

PÉNTEK

„Szerette a világot.”

Mi szeretnivalót lehet találni ezen a világon? – kérdezem egyik nap. Hogy létezhet olyan, aki nem örül a világnak? – csodálkozom másnap! – A te irántunk való vonzalmad nem a hangulat hullámain ring. Halálos szeretettel szeretsz minket. Megrendítően hirdetted meg ezt minden idők emberének önnön Fiad keresztyével.

*

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvösséget szerezzen a világnak.”

JN 3, 16–17

*

Nem az ember, hanem Isten és az ő köztünk lakozása a világtörténet célja és végkifejlete. Ezen bibliai tanításon

alapul az embernek önmagáról alkotott fölfogása, az Istennel, embertársaival és a természettel való kapcsolata. Ez az emberi gondolkodás és cselekvés zsinórmértéke – a keresztény erkölcsszemlélet szerint.

DÖPFNER BÍBOROS

*

Istenből köznév, a hétköznapi szótár egy szava lett. E szó nyomán talán valami háromszögű képlet jelenik meg sok ember fejében. Vagy egy fehérszakállú fölséges, de öreg és tehetetlen, ködös lény. Egy fogalom az emlékezetben, egy név csupán, amit túlságosan korán tanultak meg és túlságosan sokszor ismételték ahhoz, hogy égetné az ajkukat.

A. LIÉGÉ

*

Elképzelhető-e, hogy egy zárt egyed, matematikai „EGY” a szeretet kifejezője legyen? Semmiképpen. Ez csak önmagát szeretheti. De még két személy esetében sem, akik minden elképzelhető harmadikat kizárnak, és csupán elfogadásra és adásra szorítkoznak, nem nyilatkozik meg a szeretet a maga valóságában.

A Szentháromságban egy harmadik személy is létezik, s Ő nemcsak a tökéletes Egy pecsétje, hanem a felfokozott belső szeretetnek felénk tárulása is.

A. BLOOM

*

Az imádás csodálattal kezdődik. Csodálkozom azon, hogy ilyen nagyszerű és jóságos lény is létezik, mint az Isten.

K. TILLMANN

*

Te jó vagy, bölcs, tiszta és önzetlen! Te az erős vagy, aki mégis ránk hagyod: elfogadunk-e magunkénak. Te vagy egyedül érdemes arra, hogy uralkodjál a mindenségen, mert Te nem élsz vissza hatalmaddal, mert egészen szent vagy.

K. TILLMANN

„Mily kifürkészhetetlenek szándékai!”

Itt ülök a függöny mögött. Kitekintek. Elöttem a tér. Sürgés-forgás. Autóbuszról le-föl. Boltajtón be-ki. Senki sem érzi magán tekintetemet. Némelyiket zavarná, másokat hidegen hagyna. De a dolgokon nem változtatna. – Én szeretném, Uram, elsajátítani a szemed előtt való járást, hiszen érdeklődő tekinteted előtt ügyis nyitva áll minden. De aki magad megmaradsz számunkra mindvégig a titok függőnye mögött is szerető Atyánknak.

*

Mekkora a mélysége az Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának! Mily kifürkészhetetlenek szándékai, mily megfoghatatlanok útjai!

RÓM 11, 33

*

Istennek sok nevével találkoztam. De egyik sem mondta meg igazán, ki ő tulajdonképpen. Jobban meg tudták róla mondani, hogy mi nem Ő.

ALEX. SZ. CIRILL

*

Isten megnevezhetetlen. Könnyebb megmondani, mi nem, mint azt, hogy mi...

SZ. ÁGOSTON

*

Nem igaz, hogy az Isten mindenben kinyilvánítja magát. Éppoly kevésbé igaz, mint hogy mindenkor elrejtőzik. Elrejtőzik azok elől, akik követelőzve keresik, de kinyilvánítja magát azoknak, akik vágyakoznak utána.

PASCAL

*

Érezni azt, hogy szeretjük Őt, és hogy Ő szeret minket: ez az ég volna. A menny pedig -néhány kivételes pillanattól eltekintve – nem itt van a földön. . .

CH. DE FOUCAULD

Istent nem lehet előállítani. Sem rendőrileg, hogy igazoltassuk. Sem laboratóriumban, hogy ellenőrizzük. Nem arra való, hogy előrángassuk akkor, mikor kifogytunk az emberi szuszából. Kiszámíthatatlan. Abban az értelemben is, hogy nem $2 \times 2 = 4$.

H. LASSERRE

*

Lelke mélyén szinte mindenki idegenkedik Istentől. Isten kimutatja szeretetét. De mi érezzük: megfelelő viszonyra képtelenek vagyunk. Ezért inkább elutasítjuk ezt a szeretetet. Idegenkedünk tőle. Lázadozunk ellene.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Úgy érezzük, Uram, mentetegetnünk kell téged sokszor. Mások előtt is, önmagunk előtt is. Elégedetlenségünk mélyén ez a nehézségünk húzódik meg: miért tűröd el a rosszat, pedig kisujjnyi fáradságodba se kerülne, hogy minden rosszat megakadályozz. Nehezen értjük meg, hogy ezzel szabadságunk iránti hatalmas tiszteletedet bizonyítod. Világunk tele szennyel. Ismered a föld minden undokságának mocskát. Mindez téged mégsem szennyez be. Ahogy a napsugarat sem, pedig az is behatol sok förtelmes zugba, mégis megőrzi ragyogását és tisztaságát. Így deritesz Te is fényt minden vétekre anélkül, hogy Téged csak egy kicsit is megérintene.

NEWMAN NYOMÁN

„Ő bennem, én meg benne.”

Életem mély tartalma: kellek valakinek. Ha egy reggel majd arra ébredék, hogy már senkinek sem kellek, ez életem legszomorúbb reggele lesz. És ha ebbe a helyzetbe nem haszontalanságom sodort bele, hanem hibámon kívül így alakult a sorsom, akkor fogom igazán megérteni Eukarisztiád egy alap-mondanivalóját: mindvégig kínálom magam neked, mert mindörökre kellesz nekem.

*

„Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad én meg benne.”

JN 6, 56

*

Jézus nem tartott fönn önmaga számára semmit. Sem pénzt, sem hírnevet, sem rokonokat, sem lakást, sem párnát, sem titkot, sem hatalmat, sem időt. Semmit. Mindenét mindig csak adni tudja. És nagypénteken oda fogja adni utolsó ruháját, utolsó csepp vérét, életét, mindenét. Csak egy ilyen ember fejezheti ki létét úgy, hogy étellé-itallá teszi önmagát. Mindenki másnál ez hazugság volna. Csak nála, a mindenét odaadó embernél, fenséges igazság.

NEMESHEGYI P.

*

Arra vágyom, hogy szent legyek, de érzem tehetetlenséget. Ezért azt kérem tőled, Istenem, hogy te magad légy a szentségem.

LISIEUX-I SZ. TERÉZ

*

Csak mi ketten vagyunk. Te meg én. Ilyenkor annyit, de annyit szeretnék mondani neked. De csak a lelkem beszél emésztő hévvel. Csak lelkem érti a te isteni szíved dobogását.

BOGNER M. MARGIT

*

Lelkek akkor egyesülnek, ha egyet gondolnak. Szívek, ha egyet éreznek. Emberek, ha szeretetben egyesülnek. Mi az Eukarisztia? Lelkek egyesülése a gondolatok közlésében, szívek összeforrása az érzelmek egységében.

PROHÁSZKA

*

Utolsó vallomásod volt: „Vágyva vágytam elkölteni veletek ezt a vacsorát. „Tizenegy férfinak mondtad. Bár testedet kínáltad, e vágyban nem volt szemernyi „testi”. S mivel nem egynek, hanem tizenegynek, vagyis mindannyiuknak mondtad ez nekem is szólt. Azzal, hogy mindenkié lettél, mindegyikünké lettél. Az én áldott melegítő napom nem lesz kevésbé enyém azzal, hogy más is melegsik sugarában, sem jobb az enyém azzal, hogy más árnyékba bújik. Eukarisztiád a személyemhez való vonzódásod szentsége. Nem a férfi indulatából odalökött élet vagyok a szemedben. Emberileg bármily kétes egyéni értékem, számodra egyetlen, drága és pótolhatatlan vagyok a szívedben.

L. PIPER NYOMÁN

ÚRNAP HETE

HÉTFŐ

„Mannával táplált.”

Érdekes fejezete a biológiának, hogyan épül be a táplálék a szervezetünkbe. E művelődés síkján az ismeretek épülnek bele gondolkodásunkba, szellemi világunkba. – Te tovább vitted a párhuzamot, Uram, mikor mind szavadat, mind testedet ételnek és itálnak mondtad. A magad módján Te belém épülsz, hogy végül is beléd épülhessek, hisz szándékosan erre születtem.

*

„Megalázott és hagyta, hogy éhezz, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek, hogy megtudt: nemcsak kenyérrel él az ember, sokkal inkább azzal él az ember, ami az Úr szájából jön.”

MTÖRV 8, 3

*

Az eledel saját létének fölládozásával táplálja mások életét. Így Jézus is. Aki élt-halt értünk, ételünk-ké-italunkká teszi önmagát, hogy teljesen egybeforrjunk övele, és öbenne egymással.

NEMESHEGYI P.

*

A testi táplálékot mi asszimiláljuk magunkba. A szentáldozásban épp ellenkező az irány: Krisztus hasonít minket önmagához.

MARMION

*

Mi az igazi szentáldozás? Krisztus gondolataival való töltekezés. Krisztus érzelmeitől való fölgulladás. Krisztus hasonmásának kiverődése szemem, homlokom, ajkom, beszédem, szeretetem, szívem, életem. Az egész életem, az egész emberem.

PROHÁSZKA

*

Nem kívánhatjuk, hogy Krisztus akarjon ránk hasonlítani gondolkodásban, erkölcsben, érzésvilágban. Így az áldozásnak csak úgy lesz értelme, ha kiváltja és segíti azt a folyamatot, mely Krisztushoz hasonlóbbá tesz minket. Akinél ez a hasonulási folyamat éveken, évtizedeken át áldozásai ellenére sem mutatkozik, ott hiányzik a szentség vételéhez szükséges őszinte szándék.

A. M. ROGUET NYOMÁN

*

Gramm és csöpp itt a mértékegység, az áldozók a kozmosznál nagyobb méretekben gondolkodnak. Míg a mindennap apró-cseprő valóságával, bibelődnek, kétezer éves múltat hidalnak át, és sok ezer éves jövő föladataival néznek szembe. A vendégek itt önmagukkal viaskodnak úgy, hogy mindenki problémájával szolidárisak.

L. PIPER

*

Jézusom azért veszem szentségedet, hogy egyesüljek veled. Fölfogásomat összhangba hozom a tieddel. Szolgálatodra akarok állni. Terveid eszköze akarok lenni. Hangunk csengjen egybe. Érzésvilágunk legyen rokon. Tekintetünk találkozzék azon, ami mindkettőnket érdekel.

És egyesülni akarok benned minden embertestvérral. Küzdelmével, gyötrelmével, aggodalmával és győzelmével. Elesése fájdalmával, fölkelésével, örömevel és reményével.

G. COURTOIS NYOMÁN

ÚRNAP HETE

KEDD

„Istennek tetsző áldozat.”

Áldozat! Egyet ismersz el: Fiadét. Először felém mutatják: Íme, hitünk szent Titka! Azután tefeléd: Öáltala, Övele, Öbenne . . . Nem múlt ez, hanem jelen. Most. Most mondok én is Áment: Fiaddal együtt fogadj el engem is kedves áldozatul, Istenem.

*

Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul.
Ez legyen szellemetek hódolata.

ROM 12, 1

*

Szent igéktől megoktatva – üdvösséges áldozatra – kenyeret s bort szentelünk.

AQU. SZ. TAMÁS

*

Íme a mise értelme: Igent mondunk annak a szeretetnek, amely kész volt fölhágni a Kálváriára.

A. M. ROGUET

*

Minden eukarisztikus ünneplés csatlakozás ahhoz a kapcsolathoz, amely Istent az ő népével összeköti. Ezt a csatlakozást Krisztus áldozati vére pecsételi hitelessé. A misében kenyér és bor alakját ölti, mert táplálékaül szolgál azoknak, akik ehhez a szövetséghez tartoznak.

ALFRINK BÍBOROS

*

A nap magában foglal minden színt. De csak a fehér fényt prizmán keresztül színeire bontva tudjuk ~~azonban~~ ezt érzékelni. Az eukarisztikus misztérium napját is így adja elének részleteiben a liturgikus év prizmája. A liturgikus év folyamán a mise által élhetjük át Krisztus életét vele együtt.

P. PARSCH

*

A liturgia Krisztus kortársaivá tesz minket. Egyszerre állít oda a kereszt alá a Golgotán és a mennyben annak a Báránynak trónja elé, aki úgy mutatkozik, mint akit föláldoztak.

M. THURIAN

*

Jézusom! Életáldozatodba kapcsolódva följánlom értelmemet: töltsd be gondolataiddal. Följánlom szívemet: töltsd be szeretetteddel. Följánlom akaratomat: töltsd be a te energiáddal. Följánlom terveimet, reményeim, csalódásaimat, fáradozásaimat, elvállalt áldozataimat, kicsit-nagyot egyaránt. Ezek, mint az apró vízcseppek, vegyüljenek el kelyhed borában.

Följánlom embertársaimat is. Ismerem gondjaikat, bajait, küszködésüket, sorsukat. Ha ők elfelejtenék megtenni, helyettük én kérlek: fogadd el őket és életüket.

G. COURTOIS

„Az én emlékezetemre.”

Nem veszett ittléted a ködös múltba, Jézusom. Az emlékezés mikéntjére magad tanítottál meg minket. Ez nem kirakatba tett doboz, amelyből hiányzik az áru. Az emlékezés maga jelenbe hoz nekünk Téged a kenyér és bor öltözékében. Ez a megjelenítés annyira rendkívüli, hogy megfelelő szavakat is alig találunk hozzá. Nem baj. Mi azért jövünk össze, hogy veled egy közösségben ünnepeljünk.

*

„Ne felejtse el az Urat, a te Istenedet, aki kihozott Egyiptom földjéről, a szolgaság házából! A kősziklából vízet fakasztott neked, a pusztában pedig mannával táplált.”

MTÖRV 8, 14.16

*

Az Eukarisztia nem pusztán elmerengés egy dicső múlton, hanem a múlt újjáéledése a jelenben. Megemlékezik az Isten is. Ő nem múlt el a múlttal: örök Isten Ő. Élő Isten, aki ma is hűséges adott szavához. Ő vele kötnek szent egyetiséget az emlékezők. De ez az Isten nemcsak volt és van, hanem jön is. Ha jönni fog az „Úr napja” – mi, akik róla emlékezünk, vele leszünk a diadalban.

NEMESHEGYI P.

*

Valahányszor misén veszek részt, testvéreimmel ünnepeltem a te áldozatodat. Megnyílok velük együtt szereteted árama felé. Ugyanakkor megnyitom a másik zsilipet is, hogy a te jóságod, amellyel találkoztam, a világ felé áramolhasson – rajtam keresztül. Megtiszteltetés és öröm számomra, hogy rajtam keresztül kívánod jóságodat kortársaimra kiszugározni. Ez nem üres szólam, nem szépen fogalmazott jámbor mondat. Ez vagy engem is boldogító valóság, vagy pedig vád ellenem, ha csupán szép szó és nem valóság.

B. HÄRING NYOMÁN

*

Jézus elkötelezte magát mellettünk. Mi pedig mellette. A misében Istennek ajánljuk oda Fia hűségét. Önmagunkkal együtt. Ekkor Jézus Igenje a mi Igenünk lesz. A mi elkötelezettségünk Igenjévé válik, amikor kimondjuk az Áment az eukarisztikus ima végén.

A. M. ROGUET

*

Az Eukarisztia az Egyház szíve. Áhítata feléje árad. De életereje is onnan származik.

BENGSCS BÍBOROS

*

Jézusom, följánlom neked a földműveseket, halászokat, kubikusokat és gyári munkásokat. Följánlom a katonákat, pilótákat, vasutasokat és sofőröket. A fémmunkásokat, gépészeket, bányászokat, technikusokat, vegyészeket és építészeket. Följánlom a kereskedőket, szállítókat, történészeket, orvosokat, jogászokat, tudósokat, tanárokat és diákokat. Följánlom a művészeket és háziasszonyokat, aktívakat és nyugdíjasokat. Mindazokat, akiknek a munka a kenyerük és örömük. Akik biztosítják a kulturált, emberhez illő életet még azoknak is, akik koruk vagy betegségük miatt erre képtelenek.

A többieket pedig, akiknek istenük a has meg a pénz meg a hatalom – akik visszaélnék helyzetükkel, és másokat tévútra vezetnek – azokat irgalmadba ajánlom. Munkájukat nem helyezhetem oltárodra, mert szennyes, oda nem illik. De följánlom értük mindazt, amit Te azért viseltél el, hogy vétkeikért eleget tégy.

L. J. LEBRET

ÚRNAP HETE

CSÜTÖRTÖK

„Részesedés Krisztus vérében. . . testében.”

„Úgy szeretlek, majd megeszlek!” – Több ez, mint tréfa. Több, mint vallomás. Az irányt mondja, amerre a szerelem halad. Irány: az egyesülés. A földön az egyesülés mindig vágy,

sohasem megvalósulás. Irány csupán. Mikor az Oltáriszentséget kitaláltad, kifejezted vele, hogy igényed: az egyesülés.

*

Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde a Krisztus vérében való részesülés? A kenyér, amelyet megtörünk, nemde Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesülünk.

1 KOR 10, 16–17

*

Az Egyház megkapta Krisztus testének szentségét, mert az Egyház maga is Krisztus teste, testének egyik megnyilvánulása.

BENGSCHE BÍBOROS

*

Valaki úgy szeret, hogy meghal értem – ki ne lelkesednék ezen?! Valaki úgy szeret, hogy mindig velem akar lenni s velem bensőleg egyesülni – ki ne nyugodnék meg ezen?!

PROHÁSZKA

*

Amikor elhangzanak a szentségi szavak: „Ez az én testem!” – akkor „Ez” elsősorban a kenyérre vonatkozik. De a második fázisban a szentség anyaga maga a Világ, amelyben szétárad az egyetemes Krisztus emberfeletti jelenléte, hogy beteljesítse ezt a Világot... Minden végeredményben azon dolgozik a teremtésben, hogy közről vagy távolról a Világegyetem konszekrációját segítse előbbre jutni...

TEILHARD DE CHARDIN

*

Jézus már megdicsőült az ő testében. A szentség által mégis újra átélhetjük vele földi élete eseményeit. Egyesülhetünk azzal, aki „az Atya kebelén él.” Leborulhatunk előtte, akár a pásztorok, a bölcsek, a Szűzanya tette. Haláltusáját

is megvívja bennünk. De ő bennünk diadalmas győztes is, aki fölemeli és megdicsőíti emberi értékeinket.

MARMION

*

Krisztus bevon minket, résztvevőket halálába és föltámadásába. De nem a pusztulásba vezető halál jele ez! A kenyér és bor: étel és ital – és így az élet forrása.

NEMESHEGYI P.

*

Jézusunk! Közösséged immár kétezer éve képvisel Téged. A világ azóta nagyot változott, de semmivel sem került hozzád közelebb. Ezért nem tudom elhessegetni ezt a kérdést: Nem vész kárba mindaz, amit ránk pazaroltál: halálod, föltámadásod, szavad és kegyelmed? És nem hiábavaló Egyházad minden erőlködése és benne az enyém? Az ellankadt kéznek, kifáradt buzgóságnak, elernyedtt izmoknak, megterhelt idegzetnek, fonnyadó buzgóságnak lesz-e frissítője?

Bágyadt kérdéseimre folyton friss Eukarisztiád adja meg a választ: „Kétezer év viharait nem vészelte volna át az Egyház, ha nem vagyok mindennap veletek a világ végezetéig.”

B. HÄRING NYOMÁN

ÚRNAP HETE

PÉNTEK

„Testem étel, vérem ital.”

Kedvenc hasonlatod: meghívsz bennünket asztalodhoz. A lakoma minden falatjában ott az öröm és a megtiszteltetés. Ha ezt nem érzik ki a vendégek minden falatból, akkor valami baj van a lakoma körül. Én kiérzem ezt minden szentáldozásból, ezért nem válik sablonossá meghökkent mellverésem: Uram, nem vagyok méltó ekkora megbecsülésre. Sajnos nem vagyok olyan szeretetreméltó, mint amilyen né eddigi áldozásaimnak kellett volna nevelniük.

*

**„A testem valóságos étel, s a vérem valóságos ital.
Engem az élő Atya küldött, s általa élek. Így az is élni fog
általam, aki engem eszik.”**

JN 6, 55.57

*

Az a keresztyén, aki fölfogta hitének értelmét és Krisztus kegyelmének nagyságát, nem terhes kötelességnek, hanem kitüntetésnek fogja tekinteni, hogy minél gyakrabban részt vehet Krisztus családjának lakomáján.

NEMESHEGYI P.

*

Jézus jelen van az Oltáriszentségben. Nálam van, velem van, bennem van. Ez tán sok is az embernek. A szíve elbírja, de az esze! – Annak oly merész, oly különös, oly idegenszerű valami.

PROHÁSZKA

*

Eukarisztikus lakoma. Isten vendégei fősorakoznak. Nem egy közülük testileg vagy lelkileg nyomorék. Mégis az öröm itt az alaptónus. Azé az öröme, amely a kereszti kínyaiból források. Az élet ételét és italát szolgálják itt fel. Azét az ételét, mely halálból született.

L. PIPER

*

Miért akarjátok megfosztani Isteneteket saját tulajdonától: könnyetektől, mely szemetekből buggyan? Hiszen tietek a kehelyben az ő könnye és vére! A ti könnyetek, véretek, verejtéketek is hasonló a borhoz és vízhez, az ő áldozata anyagához! Ezt szomjazza ő. Ez után éheznek! Itt volna az alkalom, hogy egyesüljete az ő sorsával. Szánjátok Őt, aki csak harminchárom évig szenvedhetett. Egyesítsetek szenvedéseteket az övével, mert hiszen csak egyszer lehet meghalni.

P. CLAUDEL

*

Jézus Krisztus! Te csodálatos szentségedben kinszenvedésed emlékét hagyta ránk. Add, hogy ahhoz olyan lellekkel közeledjünk, hogy megváltásod gyümölcsét szüntelen érezzük.

MISEKÖNYV

ÚRNAP HETE

SZOMBAT

„Föltámasztom!”

Köszönöm, hogy nem csupán a lelket szereted bennem. Hanem egész valómat, amelyet Te magad terveztél. Másként nem akarnád föltámasztani testemet. Hagynád az enyészet martalékának. Megpróbálom én testemet úgy látni, ahogy Te látod. Úgy becsülni, ahogy Te becsülsz. Vagyis felelősséget vállalva érte és neked szentelve mindörökre.

*

„Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van, s föltámasztom az utolsó napon.”

JN 6, 54

*

A test nem a kicsapongásért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. Isten ugyanis föltámasztotta az Urat és hatalmával minket is föltámaszt. Nem tudjátok, hogy testetek Krisztus tagja?

1 KOR 6, 13–15

*

Az emberi lét éppoly áthatolhatatlan, titokzatos, abszurd, fölfoghatatlan, akár az eukarisztia. S közvetlenül éppúgy megtapasztalhatatlan, s egyedül a természetfölötti szeretet számára elérhető.

SIMONE WEIL

*

Irányom az élő Isten városa. Fölvételemet kérem a menny ujjongó karába. Keresztelésemkor beírtak Isten gyermekeinek ünneplő gyülekezetébe. Azóta nevem be van írva az üdvözülendők névsorába. Nekem közöm van ahhoz, ami a trón és a Bárány előtt történik. Valahányszor az oltár egyszerű eukarisztikus liturgiájában részt veszek, a menyeyei nagyszerű liturgiának is résztvevője vagyok.

B. HÄRING NYOMÁN

*

Isten, aki mindenkinek szolgálni akar, maga szolgál engem. Az Eukarisztiában egészen nekem adja magát. És örökre adja majd magát az égben.

CH. DE FOUCAULD

*

Ha törik, ha szakad, de föl kell élesztenünk a lángot. Mindenáron föl kell újítanunk magunkban a nagy eljövétel után való vágyat és reménykedést. De hol keressük ennek a megfiatalodásnak a forrását? Világos, hogy ott, ahol Krisztus közvetlenül hat tagjaira.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Mennyei Atyánk! Magadnak teremtetél minket, és szívünk nyugtalan, míg hozzád nem talál.

Töltsd be szívünk vágyát Fiad, Jézus által, ki az Élet Kenyere.

Akik testét-vérét vesszük, tegyünk mellette tanúságot, hogy egyedül benne teljesül minden vágyódásunk.

Szentlelked vezessen minket Krisztus asztalához. Szentáldozásainkkal készítsen elő az örök életre, amikor színről-színre látunk, és dicsőségedben örvendezünk mindörökre. Amen.

41. EUK. VILÁGKONGR.

„Szentek”

Némelyekre azt mondják: szent ember. Akár csodálkozó elismerést, akár gúnyolódást fejezzen ki valakivel kapcsolatban ez a jelző, valami rendkívülit, egészen szokatlant értenek rajta. Pedig szentnek lenni egyszerűen annyi, mint Isten országát őrizni a szívben és azt munkálni a világban. Az szent, aki önmagánál jobban szereti az Istent, és ezért képes befogadni a menny örömét.

*

Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából meghívott apostola, üdvözetét küldi Isten korintusi-egyházának, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, a meghívott szenteknek.

1 KOR 1, 1–2

*

Lassan-lassan felfogtam, mit jelent kereszténynek lenni: az ember nemcsak saját magáért keresztény, hanem másokért is... Ha minden ember a szeretet embere volna, akkor a tudománnyal és a technikával paradicsomot csinálhatnánk a világból. A legsürgetőbb követelmény tehát, hogy megváltoztassuk az embert és eljussunk a szeretethez, vagyis elvezessük az életszentség útjára. A hívő ember szeretetet akar a világban teremteni és terjeszteni, a kereszténységnek ugyanis az ember legemberibb részével van dolga, és ugyanakkor a benne rejlő istenivel is.

H. LEONARDT

*

A szentség összetett valóság, mintegy összefoglalva kifejezi az Isten titkát, de kapcsolatban van az istentisztelettel és az erkölccsel is; benne rejlik a tisztesség fogalma, de több is annál. Úgy látszik, hogy egyedül a megközelíthetetlen Isten számára van fenntartva, mégis állandóan jelzője a vele kapcsolatban álló teremtményeknek is.

J. DE VAULX

*

Uram, Jézus Krisztus! Te életszentségre hívtál minden embert, minket is, akik a tevékenység lázától üldözött, rohanó, kapkodó emberek vagyunk. Segíts minket, hogy megtanuljuk az egyetlen fontosat, s erre elvezethessük felebarátainkat is. Add, hogy szentül éljünk!

H. LEONARDT

ÉVKÖZI 2.

HÉTFŐ

„Hatalmat adott, hogy Isten gyermekévé legyenek.”

Csak Te vagy szent, Jézusom, mert Isten testesült meg benned. Emberéletedet is Isten élte. Szent vagyok én is, ha úgy élek, mint te élted emberségedet. Ha téged követlek, ha már nem is én élek, hanem te élsz bennem, akkor már itt, az emberek világában, Isten országát hordozom és való-sítom. Így vagyok a mennyország örököse.

*

Az Ige testté lett, és közöttünk élt. Akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekévé legyenek.

JN 1, 14.12

*

Az emberi gonoszság legszomorúbb bizonyága az, hogy sok esetben milyen fogadtatásban van része Jézus Krisztusnak. Akik közé jött, az „övéi” voltak, az ő számára teremtett lelkek. S amikor megérkezik, mégsem ismerik fel, hanem elfordulnak tőle, mint valami közömbös idegentől. Pedig ha „befogadnák” őt, azzal új élet kezdőd-nék számukra.

VICTOR J.

*

A felebarát érdekében végzett tettek elengedhetetlenek ahhoz, hogy Isten iránti szeretetünk valódi és hiteles legyen.

CAMILO TORRES

*

Akarok lenni rebbenő gyertyafény,
 Feléd szálló sóhaj,
 Elröppenő fohász,
 Akarok lenni kenyérben a kovász,
 Ki nem mondott óhaj,
 Beléd vetett remény,
 Akarok lenni kupola egy dómon,
 Imára kulcsolt kéz,
 Ámuló áhítat,
 Akarok lenni nagy zarándokcsapat,
 Lecsöppenő méz,
 Akarok . . . ó Uram, mondd hát meg, mi mód
 Lehetek – egészen a Tiéd?

KOSZTY G.

ÉVKÖZI 2.

KEDD

„Istenem, törvényed ott él szívem mélyén.”

Az ember belső törvénye, hogy éljen önmagáért, egészséges önzésben. Isten belső világa nem ismer ilyet. A Szentháromság élettörvénye: odaadás a tökéletesen önzetlen szeretetben. Az a szent ember, akinek szíve mélyén ez az isteni élettörvény az úr: tehát aki nem önmagáé, hanem Krisztussal együtt az Atyáé és az embereké.

*

**Parancsod, Istenem, örömmel tölti el szívemet.
 Igazságodat hirdetem a nagy közösségben.
 Nézd, ajkam nem hallgatott,
 Uram, te ezt tudod.**

39. ZSOLT 9–10

*

Az igazi szeretet nem a bírás és a birtoklás szintjén, hanem a lét magaslatán történik. Az önmagát adó szeretet ajándékai hullámként áradnak felénk a szeretett személyből. Ezért tapasztalja a szerető lény még a legjelentéktelenebb

szeretettelálkozásban is az örömet és a léttér megvilágosodását. Ez az öröm, ez a fény a szeretet kísérő jelensége és egyben megnyilvánulása annak, hogy a szerető ember közel jutott minden lét ősi eredetéhez.

BOROS L.

*

A vihar miatt ne vádold magad.
Reád csak a hajókormányt bízták.
Az sem fontos, hogy látszik-e a part;
Ismered a Célt. Tartsd az irányt!

TÓTH A.

*

A te országod, Atyánk, szereteted kivirágzása a világban, örök tavasz, mely rügyet fakaszt kiszáradt ágainkon. Szeretnénk szemlélni és megérinteni, de érzékeink eltompultak. Ébreszd föl bennünk, Uram, a belső érzéket, Szentlelked ajándékát, hogy felfoghassuk azt az életcsodát, amely a jelen valóságban fáradtságon és fáradalmon át, a szeretet állhatatosságában bontakozik ki, mely legyőzi az önzést a remény mindig megújuló örvendezésében.

LEZIONARIO MEDITATO

ÉVKÖZI 2.

SZERDA

„Ő majd Szentlélekkel fog keresztelni.”

Önmagamnál jobban szeretni egyeseket, ösztönös vágyból, erre képes bennem az ember. De az egészséges önzést túllepve, szeretni mindenkit, és egészen az Istené lenni, teljes odaadásban – erre magamtól nem vagyok képes. Ha mégis ez jellemzi életemet, akkor ez a Szentlélek műve bennem. Nélküle még a Boldogságos Szűz sem szent, csupán ember.

*

„Akire látod, hogy leszáll a Lélek, s rajta is marad, az majd Szentlélekkel fog keresztelni. Láttam és tanúskodom róla, hogy ő az Isten választotta.”

JN 1, 33–34

*

Keresztelő János nem a maga tapogatódzó véleményét hirdette. Mi haszna és értelme lett volna ennek? Amit Isten mutatott meg neki, és bízott rá, arról szólott. Ezért volt szava igazság és erő. És akkor lehet csak igazán „bizonyágtétel” az emberi szó, ha ott van mögötte a „láttam” Istentől kapott ajándéka!

VICTOR J.

*

Isten iránt való szeretetünk azonos az engedelmisséggel.

SIMONE WEIL

*

A másokért való élet elveszti értelmét, ha az ember semmivel sem több a többenél, hanem csak azok útítársa. Egyedül az élhet végül is másokért, akinek van bátorsága másképpen „lenni”, mint a többiek.

J. MOLTMAN

*

Jézusunk! Te tanítottál meg minket arra, hogy minden a szeretet. Ezért áldoztad föl magad a kereszten. Segíts bennünket, hogy ez a szeretet hasson át bennünket, s tegye minden szavunkat, tettünket bizonyágtétellé és hitelessé.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Kevés az, hogy szolgám légy.”

Az ószövetség szentjei a nép fölé emelt, nagyon magányos emberek voltak. A keresztény szent egészen más, mert te, Krisztusom, nem egyéneket, hanem egyetlent, összefort népet tettél szentté. Ha szent akarok lenni és maradni, nem elkülönülnöm kell a közösségtől, hiszen csak az szent, aki vállalja, hogy egészen egy legyen Isten népével.

✱

**„Kevés az, hogy szolgám légy,
s fölemeld Jákob törzseit,
és visszatérítsd Izrael maradékát.
Nézd, a nemzetek világosságává tettelek,
hogy üdvösségem eljusson a föld határáig.**

Iz 49, 6

✱

Az Úr Jézus alfának és ómegának nevezte önmagát: kezdetnek és végnek. A vég korszaka jelent meg vele ezen a földön. Ezért az ember nem élhet többé úgy, mintha ő nem lett volna. Születése és halála óta a vég korszakát éljük, a befejezést. Csak vele teljes a történelem, a hit és a mindennapi élet, mert általa nemcsak lezárult egy korszak, hanem új is kezdődött, amely mindmáig tart. Ez az általa nyitott új korszak hív mindnyájunkat az általa megszentelt útra. Ezért fedezi fel az ember újra meg újra őt, hogy aztán újra meg újra megfedkezze róla, és mégis visszataláljon hozzá.

G. PONTECORVO

✱

Nem menekülhetsz
körülhatárolt lelked
elefántcsont tornya mögé,
sohasem ülhetsz
papíron kitervelt tökéletesség
kicizellált trónja fölé,

nem lehet Isten
felsőbbrendű magányod
szomorú szemű foglya,
semmi bilincsben
nem kötheted Őt pórásra:
én-huzalodra.

Halld, odakint dörömböl,
segíteni vár a
beteg, a gyönges a többi társad,
törj ki önös körödből,
s akkor valahára
a Rejtőzöt is megtaláltad!

CSELÉNYI I. G.

*

Urunk Jézus Krisztus! A kereszten áldoztad föl magadat, hogy kitárt karjaiddal mindenkit magadhoz vonj. A szentmisét is azért rendelted, hogy ezt az áldozatot tegye jelenné számunkra, s egyúttal legyen szereteted örök jele és forrása. Add, hogy amikor benne veled egyesülünk, megtanuljuk: az igazi szeretet mindig jelen akar lenni, hogy szent néppé, szent közösséggé formálja az embereket.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

ÉVKÖZI 2.

PÉNTEK

„Akire látod, hogy leszáll a Lélek . . .”

A Lélek ma is megmutatkozik. Jelenlétét érzékelteti az emberekben és a közösségekben megnyilvánuló minden igaz jószág és önzetlen szeretet. Felvillanásai észrevehetők a vallásokban és nemhivőkben, keresztényekben és másvallásúakban egyaránt. Népesebb a te országod, Uram, mint az a közösség, amelyet látható Egyháznak nevezünk.

*

**„Láttam a Leleket, amint galamb alakjában leszállt rá,
s rajta is maradt.”**

JN 1, 32

*

A Szentlélek jelenléte nem csupán a hit tanítása: sokféle, állandóan megújuló megnyilvánulása átélt tapasztalat az egyházi történelem során. Sokan tettek már tanúságot arról, hogy hitüket valami tapasztalat támogatta, és amint növekedtek a hitben, Isten működése egyre láthatóbb és tevékenyebb lett mindennapi életükben.

SUENENS BÍBOROS

*

Korozaim és Betsaida vagyunk,
hisz nap-nap után itt jár köztünk a Mester,
de mindig csak újabb jelet akarunk,
s nem felelünk az ígére soha tettel.
Csoda-e, hogy nincs hozzánk térni kedve?
Bizony szavából többet teljesít
a „hitetlen” Tirusz és Szidon is.
S mi itt tespedünk magunkba temetve.

CSELÉNYI I. G.

*

Urunk, mennyei Atyánk Egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust küldted el hozzánk, hogy tanítson meg testvérként szeretni egymást. Ő bátorított arra is, hogy Atyának szólítsunk téged. Segíts bennünket, hogy lelkünk elmélyüljön, látásunk tisztább legyen, s így felismerjük másokban is a te hatékony kegyelmedet – még azokban is, akik látszólag nem tartoznak hozzánk.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Igaz voltodat hirdetem.”

Nem igazi szent az, aki önnön nagyságát ambicionálja, aki erkölcsi vagy vallási piedesztálra vágyik. Az is csak hamis utánzat, akiben mások csupán jámborságot, vakbuzgóságot, vagy életszabályokhoz való merev ragaszkodást vesznek észre. A hiteles életszentség Istent és az ő országát juttatja a jóakartú és fogékony emberek eszébe.

*

**Nem rejtettem el szívembe igaz tetteidet,
magasztaltam hűségedet és segítségedet.
Kegyelmedről nem hallgattam,
a nagy közösség előtt hűségedet nem titkoltam.**

39. ZSOLT 11

*

Nem úgy lesz tökéletes valaki, hogy az egyetemes tökéletesség egységes normáját váltja valóra életében, hanem úgy, hogy felel Isten hívására és szeretetére, amely sajátos hivatásának korlátai és körülményei között szól hozzá. Istenkeresésünk egyáltalán nem azt jelenti, hogy bizonyos aszketikus technika segítségével megtaláljuk őt. Inkább egész életünk elnyugvása és rendezése az ima, az önmegtagadás és a jócselekedet által, hogy Isten, aki jobban keres bennünket, mint mi őt, „megtalálhasson” és „birtokba vehessen” bennünket.

T. MERTON

*

Mindenkinek az a vágya, hogy mennél többeknek elismerését vagy csodálatát elnyerje. Ezzel ellentétben Jézus sohasem törekedett földi dicsőségre. Az volt a legfőbb vágya, hogy mennyei Atyjának kedve teljék benne.

VICTOR J.

*

Uram, add, ne legyen meg bennem a „tökéletesek”
önelégült biztonságérzete,
sose légy lusta tehetetlenségemnek menedék,
ne legyél gyerekkoromból átmentett mesehős,
ne kérd az Atyát, hogy dédelgessen tenyerén,
növekedésemmel legyek inkább majd neki felelős,
sose hagyd, hogy csodaautomatának lássalak,
légy nekem inkább nap nap után
feladat, nyűg, kényszerűség, add,
tüzes ostorként lelkiismeretembe bocsássalak,
s mint minden napom építőelemét
találjalak meg az élet kötelékeinek
szövevénye alatt!

CSELÉNYI I. G.

„Hirdette országa evangéliumát.”

Természetfeletti igazságokra, kötelező és tanácsolt élet-szabályokra oktattál bennünket, Jézusom. De észre kell vennem, hogy ezeken túl és mindezek mélyén található csak meg a lényeg. Tanításod és törvényeid akkor vonzzák és ejtik rabul a szívünket, sőt csak akkor értjük meg őket jól, ha felfogjuk az ajkadon csendülő, lényedből sugárzó örömhírt: elérkezett közénk, eljött szívünkbe és földünkre Isten országa.

*

Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országa evangéliumát s gyógyított minden betegséget és fogyatékossgot a nép közt

Mt 4, 23

*

Jézus az embereknek nemcsak a lelkét akarta felemelni, hanem testi nyomorúságaikban is segítséget nyújtott nekik. Terjedő híre előcsalta rejtekhelyéből a szenvedők és nyomorultak sokaságát. Most tűnik csak ki: mennyien vannak, akiknek segítségre van szükségük! Különben az emberek titkon hordozzák sebeiket. Jézus megértette az emberi életnek minden fájalmát, és nem vonta meg segítségét semmilyen bajtól. De a földolog mégis az volt számára, hogy az üdvösség ismeretére és boldog birtokára vezesse el az embereket. Minden evilági jótéteménye hiábavaló lett volna eme örök ajándék nélkül.

VICTOR J.

*

Szükséges, hogy az Isten országának örömhíre eljusson a történelem századain át minden emberhez. De csak az tapasztalhatja meg ennek az isteni szózatnak életmentő hatalmát, aki az egykor történeteket úgy fogadja, mint a

mára is kiható valóságot, mint egyenesen neki szóló személyes üzenetet, amelyet egész magatartásával kész befogadni.

R. SCHNACKENBURG

*

Urunk, te az üdvösség örömhírét hoztad nekünk. Kérünk, nevelj minket arra, hogy életünk földhöz kötő gondjai között is felismerjük és megszeressük az égieket.

LITURGIKUS IMA NYOMÁN

ÉVKÖZI 3.

HÉTFŐ

„Közel van a mennyek országa.”

Közelinek mondtad országodat, a mennyet, Krisztusom. Közeleli volt időben, mert nem volt már messze a hívsvéti beteljesedés. Azóta közel van térben is. A menny nem egyszerűen a boldog túlvilág. Örök országod már most bennünk és közöttünk él. Akik felfogják és élik titkait, azokban is, azok közösségében is megkezdődött és érlelődik már a menny.

*

Jézus elkezdett tanítani. „Tartsatok bűnbánatot – hirdette –, mert közel van a mennyek országa.”

MT 4, 17

*

Mi jellemzi a mában „születő” és a holnap „megérkező” Isten Országát, amely már egyszer s mindenkorra megszületett, mégis, mert örökéletű, folyton születőben van? Állandóan ugyanaz az ihlet, a Krisztus áldozatából napról napra magasra szökő folytonosság, öröm, szenvedés, újrakezdés, a világban szétszórt közösségek világos és egyértelmű tanúságtétele az Egyház mellett, amelynek történelme változó ugyan, de misztériuma mélységesen változatlan.

VASADI P.

*

....
Hallgat az éj. De nekem s barátom, neked
minden a végtelen titokról beszél.

NAGY M.

*

Istenünk, aki hű vagy minden nemzedékhez, amely téged keres, öntsd belénk Szentlelkedet, hogy felismerhessük üdvözülésünk örök tervei között a mai idők jeleit. Add, hogy tudjunk élni ebben a Jelben, aki maga Krisztus, a történelem kezdete és célja, problémáink kulcsa, hogy a mi életünk is jele legyen a reménynek.

LEZIONARIO MEDITATO

ÉVKÖZI 3.

KEDD

„Csodálatos széles e világon a te neved!”

Sok turistának, nézelődőnek nem istenháza, csak műemlék a templom. Én viszont mindig és mindenütt templomban járok. Mert hiszem, hogy a megváltás óta otthon vagy földünk minden zugában, sőt a világmindenség minden szögletében, Istenünk. Oltárodá lettünk, köztiünk és bennünk élsz, csak éppen fel kell fedeznünk téged.

*

**Uram, mi Urunk, milyen csodálatos
széles e világon a te neved!**

8. ZSOLT 10

*

Istenünk mindenütt jelen van, és beborít bennünket szépségével és költészetével. Megengedi, hogy mindaz a látható szépség, amit ő alkotott, a szemünkön és a többi érzékeinken át belénk ömöljön. És mindez még mindig csak tükörképe és halvány visszfénye az ő pompájának és csodálatos szépségének.

E. CARDENAL

*

Isten ott van életed legtitkosabb zugában, ahová nem hat el a világ zaja. Olykor egy-egy hangban, melyről nem tudod, honnan jön és hová megy, megmondja, amit nem akartál meghallani. Emlékeztet arra, amit el akartál felejteni. Megmondja, amiről sohasem akartál hallani. Isten ott van a hangban, amit hallatlanra vettél. Ott van a válaszban, amit még nem mertél kimondani. Bár fájdalmasnak érzed, ám hatásos, mint egy operáció. Ott van ő még a hitetlenséged mélyén is. Ő az, akinek elvesztését fájlalod, de félsz, hogy újra megtaláld, s akit szeretnél magadhoz ölelni, még ha szígyenled is ezt bevallani.

J. ARIAS

*

Mily kedves a te hajlékod, Seregek Ura!
Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba;
lelkem és testem sóvárog az élő Isten után.

83. ZSOLT 2-3

ÉVKÖZI 3.

SZERDA

„Egy a vágyam: hogy az Úr házában lakjam.”

Számkivetésem helye a föld, igazi otthonomra csak a mennyben lelek? Igen, de csak akkor, ha számomra csupán föld a föld. Ám, Uram, tiéd az egész világ. Nemcsak tulajdonodként, hanem úgy is, mint otthonod, hiszen beletestesült egyszülött fiad. Otthon vagyok már, hiszen a te otthonodban élek, Atyám.

*

**Egyet kérek az Úrtól, csak egy a vágyam:
hogy életem minden napján az Úr házában lakjam.
Hogy élvezzem az Úr édességét,
és hogy szemlélhessem szent templomát.**

26. ZSOLT 4

*

A földi élet folyamán külsőleg nem nyilvánul meg az emberen, hogy a Szentlélek temploma lett. Teste alá van vetve a múlandóságnak, mint másoké. Talán cselekedetei sem különböznek a többi emberétől. A megigazultak méltósága mégis természetfölötti. Tetteik indítóoka az istenszeretet és a tiszta embertársi szeretet lehet. A Szentlélek jelenléte rejtettsége ellenére is teljes lefoglalást jelent. Hasonló fölkenést, megszentelést visz végbe bennünk, mint amit Krisztusban végbevitt. A keresztyén élet természetfölötti távlatot kap, isteni feladat hordozójának tekinthetjük magunkat. Isten templomai vagyunk. A bennünk levő Szentlélek meghagyja az ember önállóságát és szabadakaratát. Kegyelmi hatásait sem érvényesíti varázserővel. Segítsége akkor jelentkezik, amikor hitből fakadó tudatos tettet akarunk végrehajtani.

GÁL F.

*

Urunk: te élő kövekből akarsz örök hajlékot emelni fölségednek, és ezek az élő kövek a te választottaid. Légy segítségünkre és add, hogy Egyházad ne csak külső nagyságában, hanem belső életében is gazdagodjék és növekedjék.

LITURGIKUS IMA

ÉVKÖZI 3.

CSÜTÖRTÖK

„Elrejt hajlékában, megvéd sátrának oltalmában.”

A lakás csak akkor otthonom, ha szívemhez nőttek a bútorok, tárgyak, és főleg ha benne édes nekem a család. Otthonom a világ is, ha benne megérzem édes közelségedet, Istenem. Ám ennek feltétele van: jóakaró és önzetlen szeretettel kell felelősséget vállalnom a viláért, benne – amennyire ez lehetséges számomra – mindenért és mindenkiért.

*

**A bajnak napján elrejt hajlékában,
megvéd sátrának oltalmában,
és biztos sziklára állít engem.**

26. ZSOLT 5

*

Lehetne-e otthonom az én kis fészke,
családi ügyeim kis világa,
ez a földi élet,
nagy örömeivel és nagy bánataival,
ha nem nyugodnék mindez
a te végtelen öledben?

Lehetne-e hazám valaha is a föld,
ha nem borulna föléje a te távoli égboltozatod?
És ha makacsul csak
a magam véges létében akarnék hinni,
s ebben látnám életem egyetlen értelmét,
mint sokan teszik és nyíltan vallják;
hol találnám meg fényét
az értelemnek,
mely önmagára hagyottan csak
a végességet fogadja sorsának,
ha nem emelném előbb tekintetemet
arra a távoli horizontra,
ahol a te végtelen léted kezdődik?
Ez az én parányi létezésem
a sötétségbe
s öntudatlan kicsinységébe süllyedne
az utánad való sóvárgás fájdalma nélkül,
a megnyugvás tudata nélkül,
ha az értelem sugara nem hatolna be
saját korlátain túl a határtalan térbe,
melyet te csöndes végtelenségeddel betöltesz.

Hogyan fordulhatnék el tőled,
ha végességem bátorsága
s a sóvárgás a végtelen felé
csak rólad beszél?
Mit is mondhatnék még neked többet rólad,
hacsak azt nem, hogy te vagy az,
aki nélkül nem létezhetem,
hogy te vagy a végtelen,
akiben egyedül élhet
az én véges emberségem.

K. RAHNER

„Világosságom és üdvösségem az Úr”

Akkor borul sötétségbe a lelkem, ha a bajok, a sikertelenségek és kedvetlenség arra a gondolatra visznek: mire való mindez, hiszen csak értelmetlen időtöltés és reménytelen küszködés az élet. Világossá lesz azonban újra minden, valahányszor szeretet ébred bennem emberek, munka vagy bármi érdekes és vonzó iránt. Ha szeretlek, Uram; ha mindenben és mindenkiiben alapvetően hozzád ragaszkodom, akkor világossággént jelen vagy életemben minden sötétség mélyén.

*

Világosságom és üdvösségem az Úr – kitől félnék?

Életem oltalmazója az Úr – kitől rettegnek?

**Uram, mutasd meg ösvényeidet,
s ellenségeim miatt vezess sima úton!**

26. ZSOLT 1.11

*

Csak a szeretet igazolja és magyarázza meg létünket. Továbbá: szeretet nélkül könnyen rabul ejtheti az embert az az áthatolhatatlan sötétség, amelyet a sikertelenség, az unalom vagy az elmagányosodás borít a lélekre. A szeretet állandóan ajándékozni kíván: lényegéhez tartozik, hogy az egész emberiség, sőt az egész világmindenség iránt érzett rokonszenven megnyíljon és kapcsolatot teremtsen másokkal. Ilyenkor világosság támad az emberben. A világ értékei valódi fényüket Isten jegyében érik el, mert benne túl lehet lépni a szeretet minden korlátján. A magát feláldozó szeretet titokzatos mélységei az isteni teremtmény, védő akarat bizonyossága alatt nyílnak meg.

H. U. VON BALTHASAR UTÁN

*

Uram! Tudom és érzem, hogy szeretsz:

Próbáid áldott oltó kése bennem

Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,

Új szépséget teremni sebez engem.

TÓTH Á.

„A halál árnyékában.”

Némelykor megérint a bizonyosság: egyszer lassan, vagy hirtelen elmúlik minden, elvesztek mindent, senkivé válok, nem kellek senkinek, nem lesz rám szükség. A halál árnyéka sötétíti el ilyenkor gondolataimat és érzéseimet. De feltámad bennem a hit: nem múlik el semmi, minden örökre az enyém, és még a halálban is valaki maradok, mert a tied vagyok, és te az enyém vagy Istenem.

*

A nép, mely sötétségben ült, nagy világosságot látott. Világosság támadt azoknak, akik a halál országában és árnyékában ültek.

Mt 4, 16

*

Az elszalasztott lehetőségek, az elkönnyelműsködött órák megkeményítik a szívet. Krisztus megismerése azonban belső kényszer és életünk legnagyobb lehetőség. Isten valamennyi ígérete igenné lett Krisztusban. Az is, amit korunknak szánt – és ezt csak mi ismerhetjük meg. Nyilvánvaló, hogy az ember mindent korának szemével néz. Az is biztos, hogy nincs előfeltételtől mentes ismeret. De legalább a szemüveg legyen a mienk, és ne a dédszülőké! Ugyanis nem Krisztus változik, hanem mi. Ezért kell ebben a változó időben újra és újra megkeresnünk az egyedül Maradandót. Ő világosságot gyújt még a halál árnyékában is.

KOZMA I.

*

Maradj velünk, Urunk, mert már esteledik,
és a nap hamarosan a végéhez ér.
Maradj velünk és egész Egyházzaddal,
maradj velünk a nap alkonyán,
életünk alkonyán, a világ alkonyán.

Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal,
szent igéiddel és szentségeiddel,
vigaszoddal és áldásoddal.

Maradj velünk, ha ránk borul gondunk
és aggodalmunk éjszakája,
a kételkedés vagy a kísértés éjszakája,
a keserű halál éjszakája.

Maradj velünk és minden gyermekeddel
most és az örökkévalóságban.

ÚJ EMBER

„Keressétek az alázatot!”

Alázatosnak lenni annyi, mint a valóság szerint gondolkodni. A valóságot csak az ismeri, aki lelke mélyén érzi, hogy szegény: nem tud, nem tett eleget, és nem szeretett eléggé soha senkit. Csak aki tudja és elismeri ezt a realitást, az képes növekedni emberségben, csak belőle lehet valóban valaki.

*

Keressétek az Urat ti, szegényei a földnek, akik teljesítitek parancsait.

Keressétek az igazságot, keressétek az alázatot, talán menedéket találtok az Úr haragjának napján.

SZOF 2,3

*

Az alázatosság nem jelent erőtlenséget. Az igazi alázatosságban erő feszül, mint a hidakban, amelyek megfeszítik hátukat és hallatlan terheket hordoznak.

PÁLOS F.

*

Jöjjetek, ti szegények,
ti, évszázadok névtelenjei.
Jöjjetek, ti látó-nincstelenek,
Jöjjetek, ti egymással egyetértők,
Jöjjetek, ti számkivetettek, ti bélyegesek,
Jöjjetek, ti mezítlásosok, és ti, akiknek
szeméből perzsel a kétségbeesés.
Jézus Krisztus, a királyok Királya
hív benneteket, hogy megmossa lábatokat,
az Ács Fia nem hagy el, nem tud magatokra
hagyni

J. DE LIMA

*

Tudom, Uram, hogy nem érek sokat ezen a világon. Azt mondják rólam: „semmirevaló ember.” Bizonyos értelemben ez igaz is. Szomorú dolog hasznavehetetlennek lenni. Mikor észrevesszük hogy mi volna a teendő, már mindig késő. Korábban ez nem bántott. Most íme szenvedek miatta. De azért, Uram, szeretném összeszedni magam, hogy ne nyugodjam bele olyan könnyen. Szeretnék még hasznára lenni embertársaimnak.

L. JRPHANSON

ÉVKÖZI 4.

HÉTFŐ

„Ami a világ előtt gyöngé...”

A szelídekről azt tartja a világ, hogy gyengék és gyávák. Pedig rendszerint az támad, aki erőszakos, az mar meg másokat, aki fél: az emberektől, a feladatoktól, az élettől s főleg attól, hogy alulmarad, vagy lenéznek, hibáztatják. Csak az erős, a magabiztos ember képes szelidségre, megbocsátásra, elnéző megértésre.

*

Isten azt választotta ki, ami a világ előtt gyöngé, hogy megszégyenítse az erőseket.

1 KOR 1, 27–28

*

Amikor Jézus mennybemenetelekor eltávozott tanítványaitól, emberfeletti feladattal bízta meg őket. Nem volt-e szinte ironia a tizenegy egyszerű, szelíd galileai kiküldése, hogy az egész hatalmas kultúrvilágot megnyerjék Krisztusnak? Aki azonban kiküldte őket, segítséget is adott nekik. Szelidségre és alázatra intette őket, majd messiási ajándékként elküldte nekik a Szentlelket, s általa minden földöntúli erőt a rendelkezésükre bocsátott. Így tette a gyengéket erőssé, a félénkeket bátorrá s a szelídeket alkalmassá nagy feladatok megvalósítására.

O. HALLESBY

*

Ha botladozva is, a Te utadon akarok járni!
S ha a fecskék — repülve a tenger felett,
a melegebb tájra — nyílegyenes röptét
nem is tudom követni, ne vess meg érte.
Akaratom és vágyam minden akadályon
átszökellve csak egyetlen célt ismer:
követni Téged istenemberi alázatodban.

NAGY M.

ÉVKÖZI 4.

KEDD

„Krisztus Jézus Istentől megváltásunkká lett.”

*Éhes az ember, és sok mindenre szomjazik. De boldogan,
csömör, csalódás és örök kielégítetlenség nélkül örülni csak
az tud, akiben egyetlen éhség és szomjúság él: a vágy, hogy
igaz emberré, méltó gyermekeddé váljék, Atyám.*

*

**Isten akaratából van nektek életetek Krisztus Jézusban,
aki Istentől bölcsességünk és megváltásunkká lett.**

1 KOR 1, 30

*

Az emberi személy méltóságát az Istentől kapott igazságok fényében szemlélve lehetetlen, hogy az embert nagyra ne becsüljük, hiszen az embereket Jézus Krisztus megváltotta, a természetfeletti kegyelem révén Isten fiai és barátai lettek, az örök dicsőség javainak pedig örökösei.

Az embernek joga van az élethez, joga van a testi épséghez, joga van mindazon eszközökhöz, amelyek által tisztességes életet élhet. Ahhoz is joga van, hogy gondoskodjanak róla, ha egészsége megrendül, ha megrokkann, megöregszik, ha saját hibáján kívül nem tudja megszerezni a megélhetéshez szükséges dolgokat.

PACEM IN TERRIS

*

Urunk, ébressz bennünk vágyat, hogy mindig munkálkodjunk testvéreink igazságos fölemelkedésén. Add, hogy ledöntve a választófalakat, az igazságosság erősödjön az emberek közösségében.

LITURGIKUS IMA

ÉVKÖZI 4.

SZERDA

„Ami a világ szemében balga . . .”

A jószívűt, a mások terhét hordozót, a mindenkiért aggódót, a szinte „bután” segítségre mindig kész embert titokban vagy nyíltan ostobának tartja a világ. Okosnak nevezik, aki erőszakosan vagy ravaszul csak a maga hasznát keresi, és azt meg is találja. Én mégis neked hiszek, Uram: az irgalmasság az igazi bölcsesség, mert boldog csak az lehet, akinek könyörületes szíve van.

*

Isten azt választotta ki, ami a világ szemében balga, hogy megszégyenítse a bölcseket, s ami a világ előtt alacsonyrendű és lenézett, azt választotta ki az Isten, a semminek látszókat, hogy megsemmisítse azokat, akik valaminek látszanak. Így senki sem dicsekedhet.

1 KOR 1, 27–29

*

Megértettem, hogy bármilyen kicsiny is az erőlködésem arra, hogy valamivel több igazságosság és gyöngédség legyen körülöttem, mégis tennem kell, mert hiszem, hogy örökévaló dolgokért dolgozom. Tudom, hogy semmi sem vész el, sem a lelkek birodalmában, sem az anyagi világban. Egyszerűen azzal, hogy lelkemet felemelem és feladataimat teljesítem, képes vagyok arra, hogy az emberiség színvonalát emeljem.

Egyetlen lélek is képes arra, hogy maga körül megváltoztassa az egész erkölcsi légkört. Ha megtettük a magunkét, Isten megteszi a többit. Mi imádkozunk és dolgozunk csele-

kedeteink távoli következményeinek ismerete nélkül. Isten beállítja őket terveibe. Fokról fokra hatni fognak, siettetik Isten országa eljövetelét. Más lelkekben s azon cselekedetekben és vágyakban, amelyek általuk születnek, tovább gyűrűznek, amíg bekövetkezik az idők teljessége.

E. LESEUR

*

Mennyei Atyánk! Szent áldásod legyen hatékony bennünk. Éltess és vezess mindnyájunkat egymás kölcsönös megértésére és megsegítésére. Adj nekünk együttérző szívet gondokkal küszködő embertársaink iránt, és vezess el minket az igaz boldogságra.

LITURGIKUS IMA

ÉVKÖZI 4.

CSÜTÖRTÖK

„Boldogok, akik szomorúak.”

Nem bánom, Istenem, sőt köszönöm neked, hogy némelykor sírnom kell, mert fáj a test és a lélek, szomorú az élet. Érzem, az állandó szerencse és jólét kibírhatatlanná tenne engem az emberek, de még teelőtted is, Uram. Csak a szenvedésben edződik nemessé, szerénnyé és együttérzővé a lélek.

*

„Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket. Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld.”

MT 5, 4–5

*

Jézus boldogságot ígér, de világosan megmondja azt is, milyen feltételei vannak ennek a boldogságnak. Tudom, kell „sírní”, átérezve, milyen mélységes volna az én nyomorúságom, ha Isten nem könyörülne rajtam. Igen, így soroz Jézus engem is a „boldogok” áldott társaságába.

VICTOR J.

*

Amikor sírunk, a pillanat és a végtelen kicsap arcunkon. Szemünk legfőbb szépsége talán nem is az, hogy látunk vele, hanem hogy általa adatott meg kinek-kinek a sírás irgalma, kegyelme. Igaz, nem a szemünk, hanem a szemgödrünk sír, mintegy jelezve, hogy sírásunk ősbibb, az előbbre valóbb, s hogy látásunk, szemünk világa a tengerből született, hogy minden világosságunknak sírásunk a fundamentuma.

PILINSZKY J.

*

Istenünk, fáradtságban te vagy a mi erősségünk, bajainkban menedékünk, sírásunkban vigasztalásunk. Tekints ránk irgalmasan, és Fiad szenvedésére való tekintettel töröld le könnyeinket.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 4.

PÉNTEK

„A tisztaszívűek meglátják az Istent.”

Sok ártatlanságot hazudó szem csapott már be másokat. Téged nem lehet félrevezetni, Uram. Csak az bírja el magán örökké a te tekintetedet, akinek szemében valóban egyenes, őszinte és jóakarató lélek fényessége ragyog. A hamisság, a képmutatás, és rosszindulat számára súlyosabb pokol lenne színről színre látni téged, mint maga a kárhozat.

*

„Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak. Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent.”

MT 5, 7-8

*

Körülöttem sokan szenvedik az élet ezersféle fájdalmas nyomorúságát. Érzéketlenül megyek-e el mellettük, vagy „irgalmas” testvérük vagyok-e, aki osztozik fájdalmukban, és ha mással nem tudna is, már ezzel is segítségükre van? Embertársaimmal szakadatlanul együtt élek és sokféle dol-

gunk van egymással. Az önzésnek mennyi bűnös mótelye fertőzheti meg érintkezésünket! „Tisztaszívű” társuk kell, hogy legyek, akinek nincs előttük semmi rejtegetni való hátsó gondolata.

VICTOR J.

*

Uram Jézus, fénylő igazság,
aki ismered és feltárod a szívek titkát,
add, hogy megismerjem, ki vagyok én,
hogy eléd állhassak csupasz valóságomban.
Vedd le rólam az álarcot,
melyet magamra öltöttem tartós szokásaimmal,
megalkuvással és önteltséggel.
S adj bátorságot, hogy szívből őszinte legyek.
Uram Jézus, nem vagyok egyedül:
bennem fohászkodik hozzád
a vámosok és bűnösök sokasága.
Add, hogy helyet kapjunk
– ha szegények vagyunk is –
barátaid ujjongó seregében.

ÚJ EMBER

ÉVKÖZI 4.

SZOMBAT

„A békeességben élőket Isten fiainak hívják.”

Honnét bennem az az ördögi vonás, hogy élvezni tudom mások civódását, hogy örömet találok intrikákban, hogy egymásnak ugratom az embereket, hogy boldogan vetem magam értelmetlen és káros vitákba, veszekedésekbe, sőt olykor gyűlölet is lobban bennem? Pedig tudva tudom: csak az igazi gyermeked, Atyánk, aki szereti, óvja és megteremti a békeességet.

*

„Boldogok a békeességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket. Örüljete és ujjongjatek, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok.”

MT 5, 9.12

*

Összegyűjthetjük a világirodalom legszebb gyöngysze-
meit, egy sem fogja megközelíteni a nyolc boldogság szép-
ségét, gazdagságát. Jézus egész tanítása ebben sűrűsödik
össze. Ha valaki csak egyet is életelvül választ a nyolc
boldogság közül, feltétlenül szent lesz. Ezek a kijelentések
valóban hozzásegítenek ahhoz, hogy az ember túlnőjön
önmagán, és Isten gyermeke legyen. Minden jóakarátú
ember megérzi ezt. Amikor Gandhi először olvasta Jézus-
nak e szavait, így kiáltott fel örömeiben: Ez valóban nagy-
szerű, ezentúl egész életemen át ezt akarom megvalósítani!

A békességszerzőkre pedig sosem volt nagyobb szükség,
mint éppen napjainkban. Szeretnénk két kézzel utánuk
kapni, hogy megtarthassuk őket magunknak.

J. HAMMER

*

Tégy engem, Uram, a béke angyalává, hogy szeretetet
vigyek oda, ahol gyűlölet van; megbocsátást, ahol sérelem
történt; egységet, ahol megoszlás van; igazságot, ahol a té-
vedés uralkodik; reményt a kétségbeesettek szívébe; örömet,
ahol szomorúság honol.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

„Nem keresett szavakkal vagy bölcsességgel...”

Korunkban egyre kevesebb hitele van a szónak, a tetteknek hiszünk. Csak úgy vallhatlak meg kellőképpen az emberek előtt, Uram, ha megérzik rajtam: érted bármire kész vagyok. Elsősorban arra, hogy ne a magamé hanem Istené és az embereké legyek, és hogy keresztre feszítsem magamban a bűnt.

*

Nem keresett szavakkal vagy bölcsességgel akartam nektek hirdetni Isten tanúságtételét. Elhatároztam ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.

1 KOR 2, 1-2

*

Világunk állandóan küzd, hogy új eszméket, új vívmányokat hozzon létre, amelyek az isteni teremtés ajándékainak részeseivé teszik az emberiséget, új kapcsolatokat teremtenek emberek és népek között. Ebben a világban a mi hivatásunk az, hogy hirdessük az egyetlen Urat, az egyetlen hitet, az egyetlen keresztséget, az egyetlen Istent, aki mindnyájunk Atyja, mindannyiunk fölött van, mindannyiunkban működik, és mindenben ott van. Ha testvéri közösségben teljesítjük ezt a feladatot, akkor rendkívüli eredményt érünk el a világ szolgálatában; ez az Egyház küldetésének lényeges része.

VI. PÁL PÁPA

*

Csak akkor elviselhető a világ, ha szolgáljuk egymást, lehajlunk egymás gyöngeségeihez, poros lábaihoz, nyűgös gondjaihoz, bűneihez, rútságaihoz.

A. CAMUS

*

Uram, értem már parancsodat. Értem és tudom: te kel-
lesz nekünk, nem a boldogság, nem a halhatatlanság, nem
valami emberi örültség, hanem te, aki nem e világból való
szeretettel hajolsz hozzánk, kenyerünkkel leszel és sírsz
értünk. Uram, hogy elviselhető legyen ez a világ, segíts
minket, hogy mi is így szeressük egymást.

A. CAMUS

ÉVKÖZI 5.

HÉTFŐ

„A föld sója.”

*Ízetlen ételt dicsérve ajánlani oktalán kísérlet. A jó íz
viszont magáért beszél. Mitől igazán jóízű az élet? Csak
valami nagy-nagy szeretettől. A föld sójaként tanúid leszünk
mi keresztények, ha a szív rendkívüli jósága sugárzik belő-
lünk. Így ismerheti fel a világ, hogy ez: Mindenkit szeretni! –
adja meg az életnek az ízét.*

*

„Ti vagytok a föld sója! Ha a só ízét veszti, ugyan mivel
sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják.”

MT 5, 13

*

Sokszor tapasztalom, hogy szívesen választjuk a jóté-
kony, bebugyoláló közönyt. Pedig nincs több és nincs más
reménye az emberiségnek, csak kizárólag a szeretet. Erre
utal az Egyház válsága is. Én sokat várok ettől a válságtól.
Várom mindenekelőtt, hogy újra fölfedezzük a föld sóját,
amivel újra értelmet és ízt adhatunk ennek a világnak.
Lehet, hogy közben egészen kicsi nyájjá zsugorodunk össze,
de mégis el fogunk jutni valami olyan állapotba, ahonnan
tisztán pillantjuk meg Krisztust, és minden eddiginél vilá-
gosabban tudjuk őt ennek a kornak tolmácsolni és bemu-
tatni.

G. CRESBON

*

Pusztán az a tény, hogy mint Jézus hívei és követői vagyunk itt ebben a földi világban, már hatással van a világ életére. Amikor nem is gondolunk rá, fény sugárzik ki életünkben és megtartó áldás árad belőlünk másokra. Isten nem hiába állított oda a helyünkre!

VICTOR J.

*

Uram, meghatalmazásod és kegyelmi erőid súlyos terhét raktad vállunkra, amikor ránk parancsoltál, hogy a föld sójaként menjünk az emberek közé. Segíts, hogy ne csak barátaink legyünk, hanem a szolgálk is... Olyanok, akik bátran kitartanak testvéreik szolgálatában, s így tanúsítják, hogy a te szíved nagyobb a mienknél...

K. RAHNER

ÉVKÖZI 5.

KEDD

„Jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat.”

Nem alkalmi „kiscserkészes” jócselekedetek hívják föl rád a figyelmet, Jézusom. Hanem csak az, hogyha mindig és mindent lelkiismeretesen, jól, a mások és a köz javára cselekszünk. Ha sohasem a magunk hasznát és kényelmét tartjuk lényegesnek, hanem azt, hogy munkánk kifogástalan, magatartásunk emberi legyen.

*

„A ti világosságotok világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat.”

MT 5, 16

*

Keresztény magatartásunk, ha igazán az, csálhatatlanul kisugárzik és áterjed az emberekre. Az igazán vallásos ember nem képes egyszerűen édes kettesben maradni Isten-

nel, hanem bűvkörébe akar vonni másokat is. Ha megvan bennünk a belső öröm és a jóakarát, akkor ez kifelé is meg látszik rajtunk.

J. LOEW

*

Nagyon fontos, hogy minden emberi kapcsolatunkat, barátságunkat a természetfelettiakkal és jóságos emberi szívvel szabályozzuk. Együtt kell éreznünk a gyengékkel, magatartásunk pedig legyen mindig barátságos, higgadt, komoly, készséges és jóságos, de nem bizalmaskodó. Mindenekelőtt a szeretet érvényesüljön munkánkban éppúgy, mint érintkezéseinkben, hogy az emberek felismerhessék: csak Krisztus szeretete sürget minket. Mutatkozzunk mindig, mindenben Krisztus igénytelen, egyszerű szolgáinak.

BEA BÍBOROS

*

Urunk, keresztény életünk hivatása, hogy a világ tüzes borává legyen, mivel benned minden a lét teljes gazdagságában jelent meg. Add, hogy amikor veled találkozunk, egyben magunkra is találjunk, s a veled való kapcsolatunk révén az őket megillető helyre kerüljenek a világ dolgai. Segíts, hogy így legyünk igazán hasznára a világnak.

ETCHEGARAY BÍBOROS

ÉVKÖZI 5.

SZERDA

„Ha odaadod az éhezőknek kenyeredet...”

A keresztény irgalmasság nem lehet kevesebb, mint az emberi igazságérzés. Ezért nem elég alamizsnálkodva segíteni a szűkölködőket. Minél teljesebb társadalmi és gazdasági igazságosságra, a hátrányos helyzetűek előnyben részesítésére kell törekednünk. Akkor is, ha ez pillanatnyilag sérteni látszik egyéni vagy csoportérdekeinket.

*

**Ha odaadod az éhezőknek kenyeredet,
és jóllakatod az elnyomottat,
akkor felragyog a sötétségben világosságod,
és homályod déli verőfényre változik!**

Iz 58, 10

*

Várom a keresztény lelkiismeret ébredését; várom, hogy az emberek fölfedezzék létük szigorú földi törvényeit a kontinentális ellentétek felett, és eszerint cselekedjenek. Elmúlhatatlanul szükséges az egyéni felelősségtudat drámai növekedése: én cselekszem, én élek, én felelek mindenért. Igaz, még sűrű köd ül a szívek felszínén, de a szeretet felfakadásához nem sok kell.

G. CRESBON

*

Van valami az emberben, ami több az embernél: hatalmas várákozás él bennünk a szeretet iránt. Nem véletlen, hogy különösen a fiatalok – szerte a világon – mostanában annyit beszélnek „Jézus visszatéréséről”. Nekünk, az „öreg Egyház” embereinek az a feladatunk, hogy meglátásainkkal, szolgálatkész akaratunkkal és feltétlen szeretetünkkel segítsük ezt a visszatérést.

ETCHEGARAY BÍBOROS

*

Te, aki válasz lettél imádságunkra,
kenyér éhségünkre,
segíts, hogy mi is válasz és kenyér
legyünk azoknak,
akik hiányt látnak mindabban, amiben
mi bővelkedünk.

O. HARTMANN

„Fogadd be házádba!”

Nem eléggé keresztény, aki így beszél: „Nem engedhetek be az otthonomba akárkit”. Csak ezt mondhatom: Mindenkit meghívni képtelen vagyok. De úgy kell viselkednem kivétel nélkül mindenkiel, hogy megérezze: megtiszteltetésnek venném, ha vendégül láthatnám asztalomnál.

*

**Törd meg az éhezőnek kenyeredet,
és a hajléktalan szegényt fogadd be házádba.
Akkor majd felragyog világosságod, mint a hajnal,
és a rajtad ejtett seb gyorsan beheged.**

Iz 58, 7-8

*

Itt e véső, és itt e kalapács,
s itt a napsütötte szikla, véd belc
elfogyó életed rohanó perceiben,
az alkony tűnő sugárzásában:
a világ dicsősége annyi csak,
mint az a por, amely vésőd alól kihull,
s a földről nem viszel semmit magaddal el,
csak azt, amit másokért tettél
a mindenható szeretet jegyében.

ÖLBÉY I.

*

Egymagamban nem, csak más emberekhez való viszonylataimban élhetem azt az életet, amelyet Jézus boldognak magasztal. Körülöttem sokan szenvedik az élet ezerféle fájdalmas nyomorúságát. Érzéketlenül megyek-e el mellettük, vagy irgalmas testvérük vagyok, aki osztozik fájdalmukban, és ha mással nem tudna is, legalább ezzel segítségükre van?

VICTOR J.

„A mezítelent öltöztessd föl!”

Használt ruha kinek kell manapság? Fagyoskodó ember mégis sok van, mert nem burkolja be őket megértés, tisztelet, szíves érdeklődés, részvétel vagy elismerés, egy szóval: szeretet. Szívem melegébe kell öltöztetnem őket.

*

Ha mezítelent látsz, öltöztessd föl,
és ne fordulj el embertársad elől.
Így előtted halad majd igazságod,
és az Úr dicsősége lesz a hátvéded.

Iz 58, 7-8

*

Menjetek és keressétek
meg bajtársaitokat.
Azokat, akik félrehúzódtak
és meghasonlottak.
A kik a harcokból
becsületesen kidőlték.
Menjetek és békésen
keressétek meg őket.
Keressétek meg a némákat
és fáradtakat.
Keressétek meg az
égen-földön mindazokat,
akik lemondtak magukról
a mellőzöttség miatt.
A kik mélyen a
lehetőségeik alatt élnek.
Segítsetek! Hadd jusson
szóhoz végre a lélek!
Hisz az igazi szeretetnek
még az emléke
is meghatódás és eleven erő,
mely teremő és felemelő,
a legboldogabb magasságokig.

HAJÓVSZKY L.

*

Atyánk, Istenünk, add, hogy dicsérjük a neved. Itt a földön minden népnek és nemzetnek add meg a mindennapi kenyeret. A te végtelen szeretetteddel vezess rá minket is a megbocsátás igazi útjára. A kísértésekben légy mellettünk, hogy hűek maradjunk hozzád és eljussunk az örök életre.

EGY TANULÓ

ÉVKÖZI 5.

SZOMBAT

„Könyörgő szavadra így felel az Úr: » Nézd, itt vagyok! «”

A szeretet lelket felemelő, szívet boldogító párbeszédének Isten és ember között elengedhetetlen és mással pótolhatatlan feltétele van. Ha szenvedő vagy segítségre szoruló vagy megbántott embert látok, azt kell mondanom az Úrnak: „Itt vagyok!” Csak így élem át — jámborkodó önbecsapás nélkül — hogy itt van ő is, és értem van jelen.

*

**Ha eltávolítod körödből az igát,
az ujjal mutogatást és a gonosz beszédet, akkor, ha szólítod,
az Úr válaszol,
könyörgő szavadra így felel: „Nézd, itt vagyok!”**

Iz 58, 9

*

Valahányszor kitárulunk testvéri osztozásra, magát az Urat fogadjuk be. Élet-halál kérdése ez a mai világban mindenki számára: az emberek egyik felének az az élet-halál kérdés, hogy kenyerük legyen, a másik felének pedig lelki élet-halál kérdése az, hogy megosszák a kenyerüket...

J. LOEW

*

Magadba semmi

csak egy gyufaláng
mit elfúj a szél
megcímzetlen kiáltás
céltalan szárnyrebbenés
magányod árnyéka csak

magadba semmi

mással együtt
napsütés
válasz
meghódítója mind a két világnak

magadba semmi

de együtt velük
együtt az emberiséggel
te is bizalom folytatás
nélkülözhetetlen láncszem
teljesülő történelem
Egy
akiért az Isten Fia
leszállott egeiből
alászálla poklainkra

PUSZTA S.

*

Istenünk, te ott élsz minden létezőben, rád találhatunk
a világban, találkozhatunk veled az emberekben, s jótette-
inkkel megragadhatunk. Add, hogy egyre jobban felismer-
jünk és megérezzük, hogy itt vagy velünk.

BERCKER

„A törvénynek nem hallgatója, hanem megtartója.”

Törvény... Nem a legkellemesebb csengésű szó. De talán mégis, ha arra gondolok, hogy minden jó törvény az életet, a szép életet védi. A töled kapott evangéliumi törvények a legteltesebb mértékben ilyenek, Uram. Az örök és egyedül boldog élet útját tárják fel nekünk.

*

**Módodban áll, hogy megtartsd a parancsokat.
Az ember előtt ott az élet és a halál,
megadatik neki, amit választ magának.**

SIR 15, 15–17

*

**Isten szemében a törvénynek nem a hallgatója válik igazzá,
hanem a megtartója igazul meg.**

RÓM 2, 13

*

A törvény követelményeinek most csak azért tudunk eleget tenni, mert Krisztus lakik bennünk. De nem úgy tesszük ezt, hogy a törvényre szegezzük a tekintetünket, hanem Krisztusra. Szívünket ne a súlyos és hideg kötelezettségek gondolata foglalkoztassa, amelyeket meg sem értünk egészen, hanem a Szentlélek jelenléte és szeretete, aki felgyújtja bennünk a szeretetet a jó iránt, és megmutatja, hogy miképp „tegyünk mindent Jézus Krisztus nevében.”

T. MERTON

*

**Uram, magad hirdetted ki törvényedet,
hogy tartsuk meg hűségesen.
Bárcsak szilárdak volnának útjaim,
és megtartanám, amit parancsoltál.**

Sohasem vallok szégyent,
ha ügyelek minden végzésedre.
Megteszem amit elrendeltél,
te pedig ne hagyj el engem soha.

118. ZSOLT 4-8

ÉVKÖZI 6.

HÉTFŐ

„Míg ég és föld el nem múlik, egy vesszőcske sem vész el a törvényből.”

Gyönyörű a világ, mert benne a te törvényed mozgat mindent, Atyánk. Mozgat és nem megmerevít. Nem a megkővült állandóság, hanem a fejlődő, mindig megújuló élet tesz széppé mindent, ami van. Ha törvényeket adott nekünk, nem merev szokásokat akartál ránk erőszakolni, hanem általuk adsz nekünk kibontakozást egy elképzelhetetlenül szép életbe.

*

„Bizony mondom nektek: míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik.”

MT 5, 18

*

A mai keresztény ember erkölcsi felfogása egyénibb, a törvényhez való kapcsolata felelősségteljesebb, személyhez szabottabb, mivel a hite is igényesebb, mint az előző századokban élőké volt. De tudja, hogy Jézus Krisztus törvényei ma is ugyanazok, mint az ősegyház korában voltak, és megszakítás nélkül öröklődtek át az apostoli időktől napjainkig. A hitünk is ugyanaz, mint az ősegyház hite volt. Ha nem lenne ugyanaz, mint pl. szent Ágostoné vagy a többi egyházatyáé volt, akkor — Newmant idézve — inkább némuljon meg a nyelvem, csak megmaradjak a szentek körében.

A. WENGER

*

Uram, alázatosan kérek, taníts meg látni és hallani! Taníts meg, hogy a dolgok mögött meglássam a törvényszerűséget, az életemet pedig a te törvényeidhez szabjam. Segíts, hogy a világ jelenségeiben ne csak az én személyes érdekeimet figyeljem, hanem mindig meghalljam a te szavaidat, s törvényeidben mindig és mindenütt megérezsem ölelésednek azt a csodálatos gesztusát, amellyel magadhoz vonod az egész teremtetett világot.

KELE P.

ÉVKÖZI 6.

KEDD

„Amire vágyol, az után nyújtsd a kezéd!”

Van-e szó, amely magasabbra emel bennünket, mint ez az isteni ige: Válassz! Benne szellemi létünk méltósága ragyog. Minden más teremtmény fölé emel bennünket az a képesség, hogy választhatunk a te bölcsességed és a magunké között, Uram. De ha rosszul választunk, feneketlen mélység nyílik meg alattunk.

*

**Eléd öntötte az Úr a tüzet és a vizet,
amire vágyol, az után nyújtsd a kezéd. Mert igen gazdag az Isten bölcsessége,
erős a hatalma, s mindig lát mindent.**

SIR 15, 16–18

*

A szabadság az embernek egyik legnagyobb kincse és értéke. Szabadság nélkül nincsen az embernek igazi méltósága és nyugalma. A szabadság teszi lehetővé, hogy adott helyzetekben dönteni tudjunk. Az igazi szabadságra Krisztus vezetett el minket. Ez a szabadság a gyakorlatban szeretet is, és önkéntes emberszolgálat is. A test és a lélek harmóniája a lélek uralma alatt. Mivel szabadság, nem ismeri sem a kényszert, sem a bilincset. Újra meg újra döntenem kell mellette vagy ellene. Sőt harcolnom kell érte

a bennem levő rossz hajlamokkal és mindenféle kísértéssel. Viszont számíthatunk a kegyelem segítségére, amellyel Isten áll mellénk, hogy kimunkálhassuk magunkból az Isten képére és hasonlatosságára teremtett embert igazságban és szentségben.

A. ROSENBERG NYOMÁN

*

Kérünk Urunk, adj nekünk bölcsességet, hogy mindenkor a szeretet királyi törvényét válasszuk, és elforduljunk a rossztól. Segíts, hogy tanúságot tegyünk a világ előtt rólad és kitartsunk a jóban.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 6.

SZERDA

„Saját döntés.”

A rózsza nem dönthet arról, hogy rózsává fejlődik-e; követnie kell léte törvényeit. Én más vagyok. Tőlem függ, emberré válok-e igazán. Tőlem függ az is, hogy gyermekednek nevezhetsz-e engem, Istenem. Engem. nem vastörvénnyel, hanem szabadsággal hívsz, hogy igazi önmagamná legyek.

*

**Ő teremtette a kezdet kezdetén az embert,
és kiszolgáltatta saját döntése hatalmának.
keze azokon van, akik őt tisztelik,
ismeri az ember minden egyes tettét!**

SIR 15, 14.19

*

Nem merem azt mondani, hogy keresztény vagyok. Krisztus tanítványa. Inkább úgy kell mondanom, hogy Krisztus keresztény bennem. Ő ragad magával, és én csak a palástja szegélyét érintem, mert hiszek benne, jobban, mint bárki vagy bármi másban.

Sokáig azt képzeljük, hogy az akarat dolga tisztelni a törvényt. Ez pedig nem valami szívvidító. Különösen, ha az emberi erőfeszítés csődöt mond. Aztán észrevevessük, hogy ha az ember feléje fordul, ha őt hallgatja, akkor kezdi megszeretni őt is, meg a törvényeit is. Vagy az is az ő munkája bennünk, hogy végül is őt jobban szeretjük, mint a magunk önző és tévelygő ösvényeit?

A. TURCAT

*

Urunk, áraszd szívünkbe az értelem, az igazság és a béke lelkét, hogy egész szívvel elfogadjuk parancsaidat, és amit hívő lélekkel megismertünk, azt közös akarattal tettekre is váltsuk.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 6.

CSÜTÖRTÖK

„A Szentlélek átlátja Isten mélységeit is.”

Lelkedet adtad belém, Atyám, hogy kinyilatkoztatott törvényeidben felismerjem: az isteni élet felfoghatatlanul mély gyönyörűségét tárják fel előttem. Parancsaidat nem mindig értem, de követni akarom őket mindenkor. Hiszem ugyanis, hogy az örökké diadalmas életre mutatnak utat.

*

Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik. Nekünk azonban föltárta Isten a lélek által. A Lélek ugyanis mindent átlát, még Isten mélységeit is.

1 KOR 2, 9–11

*

Nem az a keresztyén, akit megkereszteltek, szentelt olajjal megkentek, aki eljár a templomba... Sokkal inkább keresztyén az, aki szíve mélyén átadta magát Krisztusnak,

és erről igazi jótettekkel nyújt tanúságot. Mert mi mást, mi egyebet idéz Jézus egész élete, mint maradéktalan szeretetet? Ennek az egyetlen vonásnak kellene megkülönböztetnie híveit a többi embertől!

ROTTERDAMI ERASMUS

*

Isten Szentlelke, te vagy az erő, hogy higgyünk — segíts a mai embernek, hogy ne váljon közömbössé Isten iránt. Te vagy az erő, hogy reméljünk — segíts, hogy föl ne hagyjunk csüggedten a jóra való törekvéssel, hanem mindig újra kezdjük. Te vagy az erő, hogy szeressünk — szabadíts meg minket az önzéstől, adj nekünk mélységes tiszteletet a másik ember iránt, és ha úgy akarod, adj valódi gyengédséget. Tárd föl előttünk Isten csodás mélységeit, hogy megismerve egyre jobban megszeressük.

A. KNORR

ÉVKÖZI 6.

PÉNTEK

„Isten nem rosszra ad parancsot.”

Nem túlságosan sok, és túlságosan radikális, amit tőlünk kívánsz, Urunk? Magad mondtad, hogy gyakran ellenkezik törvényeddel minden porcikánk! Mégis megtartom, az utolsó betűig. Ha szemem kell kívájnóm, kezem vagy lábam lemetszenem, ezen az áron is tartani akarom parancsaidat. Bölcsességed és szereteted titokzatos, de hiszem, mindkettő végtelen.

*

Isten senkinek sem adott parancsot a rosszra, sem pedig engedelnyt arra, hogy vétkezzék.

SIR 15. 20

*

Mivel Isten nem személyválogató, el kell fogadnunk, hogy mindenkinek ad elég világosságot az üdvösség útján. A lelkiismeret szava, mások példája és figyelmeztetése,

a benső kegyelmi megvilágosítás, a gondviselés meglepő intézkedései elegendők arra, hogy felhívják a figyelmet az üdvözítő Istenre. Hogy a készség meglegyen bennünk, arról nekünk magunknak kell gondoskodnunk. Kutatni kell a jeleket, útbaigazítást kell kérnünk, mert a közösség az atyai szeretet visszautasítása.

GÁL F.

*

A legjobb és legnagyobb dolgok közé tartozik, ami sikerülhet az életedben, hogy hallgatsz, és hagyod az Istent működni és beszélni.

DAG HAMMARSKJÖLD

*

Bocsásd meg, Urunk, a félelem és bizonytalanság szülte vétet, hogy elszánt lendülettel szabad prédaként nem vetjük oda magunkat neked, és csak ritkán hisszük el igazán: egyedül te vagy az, aki megőrzöl minket magadnak és önmagunknak. Az ember akkor lesz igazán önmagáé, ha egészen a tied lesz.

NAGY Á.

ÉVKÖZI 6.

SZOMBAT

„Boldog, aki egész szívével keresi őt.”

Nem egyszerően hívő engedelmességgel akarok szót fogadni neked, Istenem. Nem a törvény a fontos nekem. Én téged akarlak megtalálni, hogy enyém légy örökre, és én a tied. A törvény csak út, amelyen vágytól égő szeretetem feléd repes.

*

**Boldog, akinek útja szeplőtelen,
aki az Úr törvénye szerint él.
Boldog, aki követi útmutatásait,
s aki egész szívével keresi őt.**

118. ZSOLT 1-2

*

A tökéletesség keresztlény útja mindenképpen a szeretet, a hála és az Istenbe vetett bizalom. Sehol sem vagyunk a saját erőnkre vagy világosságunkra utalva: mindig Krisztusra vetjük tekintetünket. Ő ad minden világosságot és erőt misztikus testén, az Egyházon át. Szívünk a Szentlélekre figyel. Akkor maga az Úr ad erőt nekünk és vezet felfoghatatlanul, annak arányában, ahogyan egyesülünk vele szeretetben, mint testének, az Egyháznak, élő és cselekvő tagjai.

T. MERTON

*

Az evangélium Isten szava, ezért akkor is hinnünk kellene benne, ha mindenki más elfordulna tőle.

CH. DE FOUCAULD

*

Mily szép vagy Istenem, hiszen te oly sok szépet alkottál!

Mily jó vagy, de hisz oly sok jót is teremtetél!

Mennyi kegyelemmel árasztasz el engem!

Ki érdemli meg legjobban szívemet, ha nem te?

Ki ajánl nagyobb árat szívem birtokáért, mint te?

Kinek ajándékozzam, ha nem neked, aki a magáét is

nekem adta?

Kinek kínálnám, ha nem neked, aki a vérével fizetett érte?

Ezután mindig szeretni akarlak!

F. LELOTTE

„A világ bölcsessége balgaság Isten előtt.”

Értelmet adtál nekem, Uram, és azt akarod, hogy éljek is vele. De értelmem véges, eléggé okos és bölcs nem lehetek. Életemről csak önmagamra hagyatkozva nem akarok dönteni. Rád akarok figyelni, végtelen Bölcsesség: a végső kérdésekre csak te adsz feleletet.

*

Senki se ámítsa magát. Aki közületek bölcsnek tartja magát ezen a világon, váljék balgává, hogy csakugyan bölcs lehessen. Hiszen a világ bölcsessége balgaság Isten előtt.

1 KOR 3, 18–19

*

Amikor a tékozló fiú elment hazulról, romantikus volt, amikor hazatért, klasszikus. Amikor elment, áldozatául esett tér és idő játékanak, és csupán amikor hazatért, értette meg, hogy a szabadság, amit keresett, mindenütt jelen van — vagy schol sincs jelen.

A szabadság romantikus értelmezője kilátástalan bolyongásra és keresgélésre van ítélve. Szabadság csak a szeretetben létezik, s a szeretet mindenben megtalálja tárgyát és vele együtt szabadságát, de elsősorban ott és abban, ami adott, ami eleve az övé. Ennek szimbóluma az Atya, az atyai ház, a megígért paradicsom, ami semmiképp se mesebeli sziget, hanem örökös és kifogyhatatlan hazatalálás. Az evangélium a romantika horizontális bolyongásával szemben egy vertikális utazásra hív meg, egyenesen a lét szívébe, vagyis az egyedül érdemes utazásra.

PILINSZKY J.

*

Az Úr félelme a bölcsesség kezdete,!

110. ZSOLT 10

*

Uram, vezess engem igaz úton; add, hogy kezem megbecsülje mindazt, amit teremtettél. Hallgatni akarok

szavadra. Tégy képessé arra, hogy mindenben meglássam jelenlétedet: a virágokban éppúgy, mint a kövekben. Tedd, hogy kezem tiszta legyen, a szemem pedig fényes, hogy amikor életem lehanyatlik, mint a nap az ég alján, hozzád siessek kitörő örömmel.

INDIÁN IMA

ÉVKÖZI 7.

HÉTFŐ

„Legyetek szentek!”

Mindig szerettem volna egész ember lenni. Azt mondod erre, Uram, hogy ez nem elég. Szentté kellennem, azaz emberfelettivé, hasonlóvá hozzád. „Olyan tökéletesek legyetek, mint Atyátok!” Nem kívánsz túlságosan sokat, Jézusom? Szavad teremtő parancs: belső képességet is ad. Szent akarok lenni.

*

„Legyetek szentek, mert én, az Úr, a ti Istenetek, szent vagyok!”

LEV 19, 2

*

Isten nagysága ad nekem erőt, és nem enged félnem, amikor a szentek nyugtalanítanak, és gyengének érzem magam az életszentségre. Ne félj hát, én lelkem — légy tökéletes, amennyire tőled telik; nem úgy ahogy ez, vagy az az ember tökéletes, hanem amilyennek a magad egyénisége szerint lenned kell! Minden tökéletesség Istentől származik. Isten nem sablonszenteket akar, hanem azt hogy minden ember szentté legyen a neki adott kegyelem szerint. Menj hát a magad útján az életszentség felé, menj lelkesen!

M. NOËL NYOMÁN

*

Istenünk, te minden embert meghívtál a szeretet tökéletességére s azt akarod, hogy szentekké legyünk. Add, hogy

irántunk való szeretetéről életünkkel tegyünk tanúságot a világban és elszánt odaadással törekedjünk előbbre az életszentség útján.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 7.

KEDD

„Minden a tietek, ti Krisztuséi, Krisztus pedig az Istené.”

Hiába lenne minden az enyém, koldus maradnék, ha én magam nem lennék senkié. A te egyedüli gazdagságod is az, Jézusom, hogy az Atyáé vagy. Legmélyebb vágyam; lenni valakié, hogy szeretetében valakinek és gazdagnak tudjam magam. A tied akarok lenni, Istenem! Csak így maradhatok örökre gazdag és örökké valaki.

*

Minden a tietek: a világ, az élet, a halál, a jelenvalók, az eljövendők: minden a tietek! Ti azonban Kristuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.

1 KOR 3,22–23

*

Jó kedvvel, teremő szándékkal végezni munkánkat, nézni, megoldani feladatainkat, elviselni bajainkat, nagyon fontos tényező az életünkben. Mindehhez hatalmas lendületet ad az a tudat, hogy tartozunk valakihez: a hitvestárshoz, a családhoz, egy közösséghez. Egyszerre értelmessé változik minden küzdelmünk. Mindjárt jobb kedvvel, jobb szándékkal közeledünk egymáshoz, hogy segítségére legyünk egymásnak, hogy „társ” legyünk mások számára. De a legnagyobb öröm, hogy Istenhez tartozunk, hogy Jézus Krisztuséi vagyunk! Még a múltunkba is jobb kedvvel tekintünk vissza, bármennyit vétkeztünk és bűnhődtünk benne. A jövőbe tekintésünk pedig tele van bátorítással, mert minden problémánkban számíthatunk Isten segítségére.

SINKÓ F. NYOMÁN

*

Uram, igazában csak te találhatod meg az utat a lélek középpontjába. Te, akinek szelíd mindenhatósága elől egyetlen szív sem zárkozhatik el. Így egyedül te vagy az út és a kapu, amelyen keresztül a testvérem lelkéhez juthatok. Ezért csak az viselheti igazán testvérei gondját, aki egészen a tied, Uram.

K. RAHNER

ÉVKÖZI 7.

SZERDA

„Ha csak barátaitokat köszöntitek. . .”

Sokan lakunk a házban, és még csak nem is köszönünk egymásnak. Mintha villanyoszlop mellett mennénk el. De ha ennyire tárgynak, senkinek nézzük egymást, nem lesziünk-e magunk is élettelen és névtelen senkik?

*

„Ha nem köszöntitek, csak barátaitokat, mi különöset tesztek? Nem így tesznek a pogányok is? Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!”

MT 5, 47-48

*

Sose vonjam szeretetem körét olyan szűkre, hogy csak azok férjenek el benne, akiket könnyű szeretnem. Az ilyen szeretet rövidlátó. Mert hátha azoknak, akik ellenséggént állanak velem szemben, többet köszönhetnek, mint legjobb barátaimnak? Mennyi üdvös önvizsgálatra, vigyázatos-ságra, és fegyelemre nevelhet az ő rosszakaratuk! Milyen hasznos iskola lehet számomra gyűlölködő támadásuk keresztültűzésében állani! Ne haragudjam rájuk! Szeressem őket! A válogató szeretet közönséges emberi dolog, holott a szeretet arra való, hogy általa Istennel legyek közösségben.

VICTOR J.

*

Ments meg, Uram, a szűkkeblűségtől, attól, hogy szeretetből bárkit is kizárjak. Tudom, téged nem érhetlek utol a szeretetben, de legalább szereteted útján akarok járni. Add, hogy soha ne állja utamat se közöny, se ridegség, se gyűlölet, se harag.

KELE P.

ÉVKÖZI 7.

CSÜTÖRTÖK

„Atyátok felkelti napját jókra is, gonoszokra is!”

Köszönöm a napsugarat, Uram! Melegít és jókedvre derít. Engem is napnak szántál, hogy kedves tekintettel, egy-egy jó szóval melengessem mások didergő szívét. Ettől ragyog fel bennem is az életkedv.

*

„Szeressétek ellenségeiteket! Így lesztek fiai mennyei Atyátoknak, aki fölkelte napját jókra is gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is.”

MT 5, 45

*

Isten szeretete nem válogat érdemesek és érdemtelenek között. Szeretne-e akkor engem is? Milyen gazdagon áradnak ki áldásai bűnös gyermekeikre is! Legyek őhozzá ebben hasonlatos! A viszontszeretethez igazodó szeretet voltaképpen nem is szeretet. Adok-veszek alapján álló üzleti számítás. Ilyen álszeretet lehet akárhelyen. Ilyenre telik legsilányabb lélek erejéből is. De Jézus követőjének szégyenkeznie kell, ha ő is csak ennyire képes. Tőle el lehet várni az igazi szeretetet; azt, hogy azokat is szeresse, akik őt éppen nem szeretik!

VICTOR J.

*

A szeretet Szentlelkével gyullaszd fel szívünket, Urunk, hogy testvéreinkben — barátban és ellenségben — őszinte szívvel szerethessünk téged.

LITURGIKUS IMA

ÉVKÖZI 7.

PÉNTEK

„Imádkozzatok üldözőitekért!”

Könyörögjek hozzád rosszakaróimért, Uram? De hiszen a barátaimért és a jótevőimért, sőt szeretteimért is alig imádkozom. Talán azért is vagyok olyan távol az emberektől. Ha közelebb akarok kerülni hozzájuk — és enélkül nem lehetek igazán ember — előbb az imádságban kell szívembe zárnom őket.

*

„Én azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért.”

MT 5, 44

*

Jézus meg akar győzni bennünket, hogy a keresztyén ember számára nem létezik ellenség. És ha mégis föltámadna bennünk az ellenszenv, vagy a gyűlölet bárkivel szemben, le kell azt gyűrnünk, és úrrá kell lennünk rajta. Mire való az, hogy kényszerítsük a szívünket — szeresd ellenségedet — és kényszerítsük a kezünket — tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek — amikor emberi természetünk épp az ellenkezőjére törekszik? Csak így közelíthetjük meg a tökéletességet, amire törekszünk. Az irgalmas Isten egyformán ragyogtatja napját jókra és gonoszokra. A keresztyén embernek ezt a jóságos irgalmat kell visszatükröznie, mint a reggeli harmat a nap fényét.

J. HAMMER

*

Isten szerető Szentlelke segíts minket, hogy helyesen beszéljünk; segíts, hogy szavainkkal se sértsük ember-

társainkat. Te meg akarod újíítani a föld színét — erősíts meg a világon minden becsületes, szeretetet sugárzó, békességre törekvő emberi igyekezetet.

A. KNORR

ÉVKÖZI 7.

SZOMBAT

„Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket...”

Uram, rosszabb vagyok, mint szavad feltételezi rólam. Hiszen én még a szeretetet is nagyon sokszor viszonzatlanul hagyom, sőt olykor gorombán elutasítom! Ádám bűne dolgozik bennem: nem akarok senkié lenni csak önmagamé. Aki szeretetében válogat, az nem szeretni, csak uralkodni, csak birtokolni, csak élvezni akar.

*

Az Úr irgalmas és könyörűletes,
szelíd a haragban és gazdag az irgalomban.

102. ZSOLT 8

*

Szeretni testvért, jóbarátot, jótevőt, nem nehéz. Jót jóval viszonzni illő és tisztességes cselekedet. De ha egy keresztény nem tud tovább lépni, ha keresztényi mivoltát csak e körön belül kívánja megélni, akkor nem lesz több, mint az életszentség komédiása. Semmit sem fog megérezni még kevésbé másokkal megéreztetni abból az örömből, amit az igazi, önzetlen, minden áldozatra kész szeretet ad. Kétségtelen, hogy ez a szeretet arra a magaslatra készít fölemelkedni, ahonnan Jézus nézett irgalmasan ellenségeire: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek. Ám ha valaki eljut a szeretetnek erre a magaslatára, egyszerre megtelik az élete örömmel, fénnel, ragyogással, bármilyen mélyről indult is el e magasságok felé.

J. HAMMER

*

Amikor lezuhant életed roncsai körül
 már időtlen idők óta bolyongva
 a menekülés lehetőségeit keresed
 az elpárolgó képzetek,
 szétguruló homokszem-dolgok
 sivatagi káprázatában,
 és a szemed hirtelen megtelik fénnel,
 akkor tudni fogod,
 hogy érkezett ama bizonyos óra.
 Ettől kezdve meggyorsul az idő,
 megrendülnek az egek,
 az ember földjének burka megreped
 és — mint kopár faágból tavasszal a rügy —
 kibomlik
 erőfeszítésed reménysége: —
 a legemberibb ember földjének
 dicsőséges ragyogása.
 Ez a fényözön,
 ez a fényzuhatag,
 ez a fényrészegség
 az egyetlen, amely kielégítheti
 sivatagi bolyongásaid kínzó kísérő tünetét: —
 csillapíthatatlanul gyötrő
 szomjúságodat.

SZABÓ I.

*

Urunk, öltöztess minket egyszülött Fiad erényeibe. Az ő
 Szívének szeretete lángoljon bennünk, hogy képmására
 alakuljunk és részesüljünk a megváltás örök jutalmában.

MISEKÖNYV

„Elhagyott az Úr.”

Amikor semmi sem sikerül, sőt bajt baj ér, úgy érzem, elhagyta te is, Uram. De hát te sohasem nevezted magad a siker, a kényelem, a szerencse Istenének. Azt mondtad magadról, te vagy a Szeretet és az Élet. Ha elsőtétül minden, akkor is velem vagy, a sötétséget értem bocsátod rám. Gyakran így kell szeretned engem, mert csak így menthetsz meg a valódi életnek.

*

**Így panaszkodott Sion: „Elhagyott az Úr!
Megfeledkezett rólam!”
De megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony?
S még ha az megfeledkeznék is:
én akkor sem feledkezem meg rólad.**

Iz 49, 14–15

*

Hetek óta nem megy a munka. Ez a legnehezebb állapot. Üres feszültség. Nincs rá vigasz. Hiába, tudom hogy az imádkozó ember is megtapasztalja a hit éjszakáját, a sivatagot. Mégis kétségbeejt, hogy a leírt sorok üres füzérként száradnak el a tollam alatt.

De hát a sivatag? Hány szemlélődő merített éppen a sivatagból örök életet és reményt... Talán épp ez a lelki szárazság a kegyelem pillanata? Fontos, hogy ne tévedjek el a külső tényezők latolgatásában. Mindenért egyedül én vagyok felelős. Amíg ezt tudom, mindig lehetséges, hogy enni és inni kapok.

PILINSZKY J.

*

**Légy hű mindhalálig, és életet adok neked győzelmi
koszorúul.**

Jel 2, 10

*

Istenem, add, hogy ne a sivatagtól, az éhezéstől és az éjszakától féljek, hanem a „tükörben megterített asztaltól”, igen, a jóllakás, az önteltség és az önelégültség veszélyes káprázatától.

PILINSZKY J. NYOMÁN

ÉVKÖZI 8.

HÉTFŐ

„Nem rendülök meg.”

Csak alacsonyrendű élőlény az, amely engedi, hogy sodorja tehetetlenül az ár. Aki valóban ember, az irányítani akarja a maga sorsát. A keresztény helytáll, feladatként vállalva, amit elébe állít a sorsa. Így kényszeríti magát, hogy azzá formálja magát, amivé lenni akar: a gyermekeddé, Atyám.

*

Istenben keress, lelkem, nyugodalmat,
segítség csak tőle jön!
Egyedül ő a sziklám és az üdvösségem,
ő a váram, nem rendülök meg.

61. ZSOLT 6–7

*

A teremtés az Isten műve. A befejezés az emberé. Tekints a völgyre: Isten műve. Nézd a hatalmas gátat: az ember munkája.

CH. PÉGU

*

Ha napjainkig az ember nagyjából csak tárgya volt az evolúciónak — ezután, úgy tetszik, fokozatosan kezébe veszi a fejlődés irányításának fogantyúját is. Elég csak a biológiai kutatások eredményeire gondolnunk — mindarra, ami lehetővé teszi, hogy az anyag legbensőbb szerkezetébe hatoljunk, s fokról fokra szinte az „élet és halál” urai legyünk.

Azt jelenti ez, olyanok leszünk, mint az Isten?

Igen — azt jelenti. De nem az ősi Kísértő szellemében nem a lázadás jegyében, hanem az ősi isteni parancs értelmében: „Hajtsátok uralmatok alá a földet!”

GERLEI J.

*

Uram, jóságod és szereteted esőjében
akarok élni, hullasd rám ezt az égi
harmatot, mely annyi szívet vonzott
már feléd. Ne felejts ki engem se
az embersorsok áramló menetéből,
amely sugárzó Szíved vonzásában halad.
Ha botladozva is, a te utadon akarok járni!

NAGY M.

ÉVKÖZI 8.

KEDD

„Ne aggódjatok életetek miatt.”

*Azt mondják, kenyérharc az élet, tülekedés a pénzért.
Igaz, dolgozni kell, és szükséges gondoskodni a holnapról.
De csupán ennyi lenne az élet? Aki nem tud mást, csak erre
figyelni, az elfelejt élni, és — szinte észrevétlenül — örökre
elveszíti az életet.*

*

„Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit esztek vagy mit
isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök. Nem több
az élet az eledelnél?”

MT 6, 25

*

A munkát Isten akarta és megáldotta. Az Isten képmá-
sára teremtett embernek együtt kell működnie Teremtőjével
a teremtés befejezésén, és rá kell nyomnia a földre annak
a szellemnek a bélyegét, amit szintén Istentől kapott.

A közös munka pedig, amelyben közös a remény, a szenvedés, a becsvágy és az öröm, egyesíti az akaratokat, közel hozza a lelkeket, összeforrasztja a szíveket: az emberek felfedezik egymásban a testvért.

POPULORUM PROGRESSIO

*

Hogy meglegyen nekünk és szeretteinknek napról-napra az, ami élelmünkhöz és ruházódásunkhoz szükséges, arról gondoskodni és azért fáradni Isten rendelte kötelességünk. De gyötrődő és emésztődő lélekkel aggodalmaskodni érte — bűn! A hálátlanság bűnébe esünk vele, mert hiszen nagyobb ajándékokat kaptunk már, mint amilyenekre még szükségünk van. A hitetlenség bűnébe is beleesünk, mert nem vesszük komolyan: milyen kegyelmes és fenséges céljai vannak Istennek minden teremtménye között éppen velünk, emberekkel.

VICTOR J.

*

Istenünk, jóságos vagy minden teremtményedhez és mindenkinek gondját viseled. Add meg nekünk mindennapi kenyerünket, hogy szabad szívvel gond nélkül szolgáljunk neked.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 8.

SZERDA

„A ruházat miatt miért nyugtalankodtok?”

A ruha teszi az embert? Inkább érezzék bennem azt, hogy ember hordja a ruhát! Fontos, hogy testi növekedésével egyre nagyobb, hosszabb, bővebb ruhát kapjon az ember, de fontos az is, hogy lelki növekedése tartson lépést a korával. A ruhámat más szabja, életemnek és önmagamnak én adok fazont.

*

„A ruházat miatt miért nyugtalankodtok? Nézzétek a mező liliomait! Ne aggodalmaskodjatok hát! Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van.”

MT. 6, 28.31–32

*

Semmim sincs, amit ne úgy kaptam volna. Mégis szükséges, hogy mindazt, amit látszólag rámkényszerít a léttel együtt valami titokzatos hatalom, mindazt, amit elviselek, valóban akarjam, tegyem megamévá, szentesítsem, és mintegy újjászüljem szabad beleegyezésem által. A teremtéssel megkaptam az első meghatározást, a „természetemet”, de személyiségetem önmagam formálom szabadon, önmagam határozom meg — a kegyelemmel együttműködve — végső sorsomat is.

M. BLONDEL

*

A keresztény ember soha sincs készen, sohasem befejezett; amíg él, fejlődnie kell, nőnie, mígnem eljut a hitnek és az Isten Fia megismerésének olyan tökéletességére, melynek mértéke Krisztus teljessége.

SIK S.

*

Uram! Nem akarok lenni zengő fárosz,
Világító tornya a világnak,
Büszke ívlámpája élettengereknek.
Csak engedd meg: halk, de tiszta fénnel
Szolgálhassak neked
És az embereknek!

PUSZTA S.

„Remélj benne minden időben!”

*Benned remélni nem tétlen várás a sültgalambra, Uram.
A keresztény remény aktív magatartás. Benned bízva kell
megtennünk mindent, hogy mi magunk és világunk méltók
legyünk hozzád.*

•

**Üdvöm és dicsőségem Istentől várom,
ő az én erős sziklám, igen, Isten a menedékem.
Népem, remélj benne minden időben!**

61. ZSOLT 6-7

•

A keresztény élet a remény gyümölcse. Lényegében nem más, mint a jövőbe tekintés, a jövőre irányulás, exodus. Krisztus előttünk ment az abszolút jövő titkába. A „várás Krisztusra” az életnek az a közege, a létnek az az alap-hangulata, amelyben a keresztény ember megismerkedik hitének tulajdonképpeni tartalmával: a reménnyel. A világ a maga teljességében csak akkor jön majd létre, ha az ember átlépte a mennyország küszöbét. Az élet még nincs „itt”, de reményként már közeledik felénk. Ez a remény nem jelent kevesebbet, mint egész keresztény mivoltunk dinamikáját.

BOROS L.

•

A keresztények reménye nem magától értetődő. Hiszen a hit eleme, és a hit merészségén alapszik; az örökkévalót még akkor is igenli, ha ennek minden mulandó ellene mond. Aki ezt a merészséget bírja, az itt és most megtapasztalja az örökkévalóságot, és szembe tud nézni a mulandósággal. Képes túllátni önmagán, képes észrevenni másokat: közelieket és távoliakat, a világ teljességét.

P. TILlich

•

Istenünk, Atyánk, vigyázz ránk a mennyből. Segíts, hogy boldogan éljünk országodban. Kéréseink közül azt teljesítsd, ami szerinted is jó. Váltsd valóra reményeinket, hogy országodban örökre boldogok leszünk.

EGY TANULÓ

ÉVKÖZI 8.

PÉNTEK

„Ne ítélkezzetek!”

Gyakran csodálkoznom kell önmagamon, mert egyszerűen nem tudom, miért mondtam vagy tettem ezt vagy azt. Többnyire az is titok marad, mit akarok, mire vágyom tulajdonképpen. De ha magamat sem értem, hogyan gondolhatok és beszélhetek másról úgy, mint ha szívük mélyéig ismerném őket? Ne engedd, Uram, hogy ilyen ostoba legyek!

Istenem, te ismered a szív gondolatait, és előtted nincs rejtve semmi. Őrizz meg engem attól, hogy valakit is megítéljek, és őrizz meg engem mások ítéletétől.

*

Ne ítélkezzetek időnap előtt, míg el nem jön az Úr. Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és földéri a szívek szándékait.

1 KOR 4, 5

*

Annak, hogy valakit nem ítélek meg, van egy másik oldala is: a felebaráti szeretet. Ami fordítva is igaz: csak a felebaráti szeretet képes a nemítélkezésre. Mi emberek a szeretetre kaptunk meghívást és nem az ítélkezésre. Persze megkreálni élő és alakuló emberi sorsokból már most és már a mi számunkra valamiféle végítéletpótló hierarchiáját kárhozottaknak és üdvözülteknek — nagy kísértés, talán a legnagyobb. Viszont a saját bűneinkkel szembesülni: nehéz, talán a legnehezebb és leggyötrelmesebb valami. A mi biztonságunk egyedül Istenben van,

*

ahogy az ítélkezés is egyedül az övé, mivel egyedül ő az abszolút Szeretet. Minden egyéb szeretet — épp hiányságai miatt — alkalmatlan az ítélkezésre.

PILINSZKY J.

ÉVKÖZI 8.

SZOMBAT

„A gondnok hűséges legyen!”

Bármilyen feladatot kapok az élettől, te bízol meg vele, Uram. Azt is csak te ítélheted meg, mikor jár elismerés, mikor elmarasztalás szándékaimért, tetteimért. Úgy tekintesz rám, mint anya a gyermekére: jóindulatú és bennem bízó várakozással. Ne engedd, hogy csalódást okozzak neked!

*

Úgy tekintsenek minket az emberek, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak gondnokait. A gondnokoktól természetesen egyet követelnek meg: hogy hűségesnek bizonyuljanak.

1 KOR 4, 1

*

Isten értelemmel, képzelőerővel, érzékelő tehetséggel ruházta fel az embert. Így ellátta azokkal az eszközökkel, amelyekkel valami módon befejezheti a teremtés isteni művét. Legyen bár művész vagy mesterember, vállalkozó, munkás vagy paraszt, minden dolgozó ember teremtő, az Isten megbízottja. A magát könnyen meg nem adó anyaggal foglalkozva rajta hagyja keze nyomát a világon, ugyanakkor kitartásra, ügyességre és leleményességre tesz szert.

A hívő embernek Krisztus hűségét kell utánoznia, mégpedig halálíg tartó állhatatossággal. Hűségében mindig számíthat Isten kegyelmére, akinek irántunk való hűsége még akkor is megmarad, ha mi hűtlenné válunk. Hűségünknek meg kell mutatkoznia az élet legapróbb részleteiben is, mert aki a kicsiben nem hű, nem az a nagy dol-

gokban sem. A hűség küzdelemmel jár, virrasztást és imádságot igényel, de a halálig való hűség elnyeri az élet koronáját.

C. SPICQU

*

Hűséges Istenem, ments meg engem az állhatatlanságtól és segíts meg, hogy Krisztusod példájára mindig hűséges sáfárod lehessek.

M. F. LACAN

„A megigazulás”

Különös szó: megigazulás. De jól kifejezi a lényegét. Azt mondja: Isten szemében igazzá válik, Isten gyermekévé lesz az ember. A megigazulás, a fogadott fiúság állapota a kegyelem műve, Isten ingyenes ajándéka; kiérdemelni nem lehet.

*

Az Isten előtti megigazulás a mózesi törvénytől függetlenül lett nyilvánvalóvá, amint a törvény és a próféták is tanúsítják: az az Isten előtti megigazulás, amely a Jézus Krisztusban való hitből ered.

RÓM. 3, 21–22

*

A megigazulás igazában Isten országának valósulása és terjedése, amely Krisztusban megjelent. A megigazulás által az ember tagja lesz Krisztusnak, a főnek, és vele együtt – a tőle való függésben – hordozza Isten országát. Az a hivatása, hogy életével, tetteivel tanúságot tegyen róla.

A természetfölötti rendben Isten a kezdeményező, s a kegyelem az ő ingyenes ajándéka. Az első kegyelmet, amely megigazulttá tesz, nem lehet kiérdemelni. Természetes képességeinkkel nem tehetünk semmi olyan jót, ami miatt Isten köteles volna gyermekévé fogadni. Gyermekké „fogadásról” van szó, nem valamilyen velünk született jog kiharcolásáról. A megigazuláshoz Isten a felnőtteknél tudatos megtérést követel. A megtérés azonban nem előfeltétele a megigazulásnak, hanem maga a megigazulás. A bűn eltörlése és a kegyelem kiárasztása csak két szempontja a megigazulásnak, de nem két külön mozzanata. Maga a kegyelem törli el a bűnt, hiszen a kegyelem nem más, mint Isten személyes szeretetének kiáradása az emberre.

GÁL F.

*

Könyörülj rajtunk, Urunk, és bocsád meg bűneinket, hogy amire bűneinkkel rászolgáltunk, azt irgalmad tartsa távol tőlünk.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 9.

HÉTFŐ

„Isten kegyelmének erejéből. . .”

Megigazult ember, a te fiad vagyok, Istenem. Te nem egyszerűen értelmes, lélekkel bíró, a világot és önmagát formáló lénynek akarod az embert, hanem teremtett természete fölé emeled. A kegyelem az a titokzatos valami bennem, amely emberi önmagam fölé nőveszt, mert istenivé, a te gyermekeddé alakít engem, Atyám.

*

Mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik az Isten dicsőségét. Megigazulásukat azonban ingyen kapják, Isten kegyelmének erejéből, Jézus Krisztus megváltása árán.

RÓM 3, 23–24

*

A természetfölötti hatás nem változtatja meg a természetet, hanem új létsíkra emeli. Az emberben mindent a maga helyén hagy, s a lelki átalakulás a tudatos tettek törvényszerűségét követi. A kezdeményezés ugyan Istené, tőle jön az első megvilágosítás és ösztönzés, sőt az egész folyamat a kegyelmi hatás alatt megy végbe, de mégis emberi folyamatról beszélünk, hiszen az ember tér meg, ő válik Isten gyermekévé.

Az ember szabadon elfogadhatja, vagy visszautasíthatja a kegyelmet. Az elfogadás tehát aktív magatartás, de azt sem magától teszi, hanem a Szentlélek megvilágosítására és ösztönzésére.

GÁL F.

*

Ma reggel
rendbe simultak makrancos dolgok.

Sütött a nap,
egy ismeretlen gyermek rám mosolygott.

Semmi se történt.
Lehullott rólam sok balga vétkem!

Isten észrevett,
és szeretettel lehajolt értem.

BARSY I.

*

Add, Uram, hogy e földön elszenvedjem büntetéseimet
a bűnbánat által; add, hogy adományaiddal ebben az élet-
ben kegyelmed szerint éljek, és örömeid részese legyek az
örök hazában.

AQU. SZ. TAMÁS

ÉVKÖZI 9.

KEDD

„Megigazolásukat ingyen kapják.”

*Ingyen kaptam az életet, amikor megszülettem, de képes-
ségeimet nekem kell kifejlesztenem. Ingyen kaptam az
isteni élet csíráját, amikor megkereszteltek. De rajtam áll,
megmarad-e és kiteljesedik-e bennem az isteni ember, aki
méltó arra, hogy örökké a tied legyen, Istenem.*

*

A Trentói zsinat határozata leírja a megigazulás egymás
utáni mozzanatait, ezzel azonban nem a kegyelmi rend
tapasztalhatóságát akarja hirdetni, hanem az általános
emberi magatartást, illetőleg a lélektani szempontokat
veszi alapul. Az első aktus a hit: az ember szabadon elfo-
gadja, amit Isten kinyilatkoztatott és megígért. Azután
üdvös félelmet érez Isten előtt, akinek engedelmisséggel

tartozik. Majd reméli, hogy Isten irgalmas lesz hozzá Jézus Krisztus miatt. Végül kezdi szeretni Istent, az irgalmasság forrását, s ez a szeretet a bűn elhagyására készíti.

Bár az előkészítő tettek a segítő kegyelem hatása alatt mennek végbe, mégsem okai a megigazulásnak, hanem csak az embert teszik alkalmassá a megszentelő kegyelem befogadására. A zsinat így akarta ellensúlyozni azt az állítást, amely „egyedül a hitben” – sola fides – látta a megigazulás forrását. Bár ha arra gondolunk, hogy az előkészítő tettek mind a hitből folynak, lehet katolikus értelmezést is adni a kijelentésnek.

GÁL F.

*

Add, hogy érezzem a te igédet, Uram; add, hogy csilapíthatatlanul kívánozzam teutánad. Add, hogy – mint egy a tömegből – nyílt szívvel és bizalommal keresselek téged.

LEZIONARIO MEDITATO

ÉVKÖZI 9.

SZERDA

„A Jézus Krisztusban való hitből.”

A hit tesz igazi, Isten akarta emberré. Nem az a hit, amely csak elfogadja, hogy létezel, Istenem. Hanem az olyan hit, amely befogadja azt, akiben az istenség és az emberség teljessége lakozik: a te Krisztusodat, Atyám. Jézust befogadni annyi, mint tetteken élni az ő tökéletes isten- és emberszeretetét. Ez az egyetlen út megváltott önmagam felé.

*

Az az Isten előtti megigazulás, amely a Jézus Krisztusban való hittől ered.

RÓM 3, 22

*

Ha a megigazulás mibenlétének kifejtésében teljességre törekszünk, nem állhatunk meg annál a változásnál, amit a megszentelő kegyelem idéz elő az emberben. Az istengyermeki kiváltságot annyiban birtokoljuk, amennyiben Isten megteremti köztünk és maga közt a természetfölötti kapcsolatot, illetőleg amennyiben benső életét kitarja felénk. De ez a jelen életben csak rejtett módon van jelen, azért egyúttal mindig a remény tárgya is marad. Sohasem rendelkezünk vele úgy, mint saját tulajdonunkkal. Legföljebb annyit tapasztalunk meg belőle, hogy képesek vagyunk a hitben, reményben, szeretetben Isten felé fordulni, de kegyelmi állapotunkat csak annyiban biztosíthatjuk, hogy minduntalan az ő irgalmához menekülünk. Hiszen állhatatlanságunk következtében állandóan ki vagyunk téve a bűnnek.

GÁL F.

*

Teremts, Úristen, új és tiszta szívet énbenem, mely állhatatos legyen a jóban, hogy téled soha el ne szakadjon, okos legyen, hogy az ördögi csalárdságtól meg ne győzetessék, hanem örvendezve járjon parancsolataid útján.

PÁZMÁNY P.

ÉVKÖZI 9.

CSÜTÖRTÖK

„Homokra épített ház.”

Valamire rá kell építenem életemet, különben szétfolyik bennem és körülöttem minden. Mire építsem? Pénzre, karrierre, élvezeteg vágyakra, egy-két szeretett emberre? Előbb-utóbb valamennyiről kiderül, hogy futóhomok, nem örök alapnak való. Az egyedül megrendíthetetlen, el nem múló szikla te vagy, Uram.

*

Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette.

MT 7, 26

*

Minden ember élete olyasvalami, mint a házépítés. Az alapvetés dönti el az élet sorsát. Látszatra egyformán állhat két épület, amíg a jó napok tartanak. Csak az a rejtett különbség van köztük, hogy az egyik a mélybe nyúló sziklákra van fundálva, a másik a felületi fövenyre. Ezért omlik össze az egyik, és áll sértetlenül a másik a próba idején. Nem a külső szín dönti el! Jézus maga kínálkozik nekünk biztos sziklaalapul, amelyre nyugodtan építhetjük életünket. Aki reá hallgat és neki engedelmeskedik, annak élete nem veszhet kárba, és nem szenvedhet szégyenletes összeomlást sohasem.

VICTOR J.

*

Ébreszd, Uram, Egyházadat,
de először bennem ébreszd.
Építsd fel közösségedet,
de először bennem végezd,
Szereteted, igazságod
mindenkit betöltsön.
De nálam kezd először.

KÍNAI IMA

ÉVKÖZI 9.

PÉNTEK

„Más istenek.”

Hamis isten a pénz, a siker, az élvezet, de az lehet még a szerelem, a család, az alkotás, a munka, az egészség is, ha bennük látja az ember a végső célt. Meg kell tanulnom, hogy mindent a hit szemével nézzek, és mindent az őt megillető helyre soroljak az értékek ranglétráján.

*

Átkot érdemeltek, ha nem engedelmeskedtek az Úr, a ti Istenetek törvényeinek, hanem letértek arról az útról, amelyet ma mutatok nektek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek.

MTÖRV 11, 28

*

A kegyelmi élet újjászületéssel kezdődik; a feltámadt Krisztus életében részesedünk. Ugyanakkor a földi lét minden viszontagsága, bizonytalansága, nehézkessége is megmarad. Ismeretünk töredékes, homályos, akaratunk állhatatlan és kapkodó. Ennek megfelelően kegyelmi életünk is törékeny, ingatag és az átmeneti állapot jegyeit hordozza. Végső tökéletesedése felé mutat, de azt valósítani is kell. A megigazulás tehát nem a beérkezetttség állapota, hanem kiindulás: az önnévelésnek, az önuralomnak, Krisztus tudatos magunkra öltésének a kezdete. Amíg a földön járunk, mindig gyötrelem és megpróbáltatás közegette haladunk Jézus nyomdokain, és úgy társulunk szenvedéséhez, mint test a főhöz.

GÁL F.

*

Adj Úristen, oly éber szívet nekem, amelyet semmi el nem téríthet tőled; adj nemes szívet, amelyet méltatlan érzélem le nem alacsonyíthat, adj erős szívet, amelyet semmi viszontagság le nem törhet; adj hűséges szívet, amely téged kíván szolgálni egész életében.

AQU. SZ. TAMÁS

ÉVKÖZI 9.

SZOMBAT

„Légy megmentő sziklám, erős, szabadító váram!”

Nem az szabad, aki mindenkor azt teszi, amit akar. Csak az szabad, akit senki és semmi meg nem gátolhat abban, hogy kialakítsa önmagában a krisztusi embert. Ez a szabadság azé, aki benned bíz, és életét a te szavadra építi, Jézusom.

*

**Légy megmentő sziklám, erős, szabadító váram!
Valóban te vagy a sziklám és váram,
nevedért vezess és irányíts engem.**

30. ZSOLT 3-4

*

Tedd életedet végre Isten kezébe, hadd tegye vele azt, ami neki tetszik. Ezentúl ne utasítsd el magadtól se az örömöket, sem a nehézségeket, amiket Isten beleszótt az életedbe. Elég, ha azt tudod, hogy minden a dicsőségedre szolgál, hogy minden terved jó, mert mind a szeretetből fakad... Ha emberekkel találkozol, akik dicsérnek, ne törődj a dicsérettel. Ha szidnak, az se bántson, inkább tegyen vidámbbá. Fogadd a munkát örömmel, és a pihenésed is legyen Isten tetszésére. Fogadd el nyugodtan Isten akaratát. Akkor felgyullad majd szívedben az öröm fénye: szabad leszel, az Isten szabadosa.

T. MERTON

*

Istenünk, te vagy az „örök és egyetlen Szikla”, adj nekünk szent neved iránt őszinte bizalmat és örök szeretetet; mert gondviselésedtől sohasem fosztod meg azokat, akiket szereteted állhatatosságára tanítasz.

LITURGIKUS IMA

„Eljön az Úr, eljön, mint a hajnal.”

Boldog az az ember, aki azért koránkelő, mert szomjas az új napra. Boldog az az ember, aki veled ébred, Istenem. Ez az örökkévalóságra szomjas. Minden új napomnak és bennük örök életemnek kovácsa én vagyok. De te fogod a kezem, te vagy bennem az erő, Jézusom!

*

Ismerjük meg,
törekedjünk megismerni az Urat:
biztosan eljön, mint a hajnal,
ítélete elérkezik, mint a világosság.
Megjön, mint a zápor,
mint a tavaszi eső, amely öntözi a földet.

Oz 6, 3

*

Az élet minden területén fontosak és áldottak azok a pillanatok, melyeket a magányban töltünk. Bizonyos forrásokat csak ilyenkor és egyedül nyithatunk meg. A művész, aki alkot; az író, aki gondolatait a magány csendes perceiben formálja; a muzsik, aki zenét szerez, s a dallamot a csend mélységeiből hallja; a szent, aki imádkozik, s tudja, hogy a magány csendességében könnyebb meghallani Isten szavát – mind sokat, szinte mindent a csendnek és a magánynak köszönhet.

Ha otthonunkban találunk időt a csendes magányra, akkor majd a templomban is könnyebb lesz befogadni a mélyreható megújulás vágyát. A vágyat a megerősödésre, a tökéletesedésre, önmagunk odaadására.

A. M. LINDBERGH

*

Te mindenütt ott vagy, Urunk, mi Istenünk. Nemcsak a térben, a pillanatban is, mikor szent nevedet kimondjuk.

Ott vagy, ahol mi élünk, öröktől és örökké. Mikor rólad beszélünk, ajkunkon nyilvánítod ki magadat. Maradj velünk, Uram, mindörökké.

LEZIONARIO MEDITATO

ÉVKÖZI 10.

HÉTFŐ

„Eljön az Úr, mint a zápor, mint a tavaszi eső, amely öntözi a földet.”

Uram, ha áldott jelenléted átjárja tudatomat és szívemet, kivirul bensőm, mint májusi eső után a napsütötte táj. Amikor üde lelkű embert látok, ha ő maga talán nem tud is róla, én biztosan tudom, hogy Szentlelked dolgozik benne, Jézusom.

*

**Ujjongjatok az Úrnak, országok,
mind, örömmel szolgáljatok neki,
lépjetek színe elé vigadozva!**

99. ZSOLT 1-2

*

A mi Istenünk – öröm. Krisztus az út – rajta lépdelünk az öröm felé. És mert ő igazság is, ezért felülmúlhatatlan forrása az örömnek. Akkor pedig élet is, amely az örömből fakad. Ha tehát lemondunk az örömről, megtagadjuk Istent. Akkor is, ha rosszul fékezett hangulataink, kishitű sértődékenységek, ijedős besavanyodásunk hatása alatt átfaragjuk őt a magunk hasonlatosságára. Dédelgetjük szomorkás eszméinket önmagunkról, másokról, s szeretnénk megbújni a homályukban, hogy tartósíthassuk kedvelt elégedetlenségünket. Ó, örülni valóban hősies dolog!

J. FOLIET

*

Add, Uram, hogy a te életedet éljük; értesd meg velünk, hogy találkozol azokkal, kik benned találkoznak. Add, hogy jelenlétednek bizonyosága lehessünk az emberek között.

LEZIONARIO MEDITATO

„Hűséged, mint a harmat, hamar tovatűnik.”

Mi haszna a földnek az olyan felhőből, amely feltűnik, aztán tovaúszik? Mi haszna a földnek az olyan hívőből, akinek kereszténysége csupán annyi, hogy időnként jámborodik? Add meg, Urunk, a jóban való haladás és ez állhatatosság kegyelmét.

*

Mit tegyek veletek? Hűséged, mint a reggeli felhő, és mint a harmat, hamar tovatűnik.

Oz 6, 4

*

Az evangéliumhoz való hűség megköveteli, hogy az egyház tagjai, a legkisebbtől a legnagyobbakig, állandóan tökéletesítsék magukat, egyre jobban elmélyüljenek az igazi jámborságban. A keresztények mint a krisztusi jóhír hordozói nem vesztegelhetnek egyhelyben, miközben az emberiség egyre inkább a végtelen felé tágítja látóhatárát. A hívőknek állandóan előre kell haladniuk a tökéletesség útján, de úgy, hogy mindeme változások közben is biztosítaniuk kell a kereszténység azonosságát a folytonosságban.

A. WENGER

*

Gyűjtsd föl szívünkben, emberszerető Urunk, istenséged ismeretének tiszta világosságát. Nyisd meg lelki szemünket evangéliumi tanításod megismerésére. Oltsd belénk a te boldogító parancsaid félelmét, hogy minden testi kívánságot legyőzve lelki életet éljünk, mindent tetszésed szerint gondoljunk és cselekedjünk.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS LITURGIÁJÁBÓL

„Nem az áldozat kell nekem, hanem a szeretet.”

Nem időnkénti ajándékot vársz tőlem, Istenem. Azt akarod, hogy magam legyek a tied. Neked adom egész életemet úgy, ahogyan te kívánod: az embereknek osztom szét – választás és fenntartás nélkül – a szívemet.

*

„Nem az áldozat kell nekem, hanem a szeretet, nem az égőáldozat, hanem az Isten ismerete.”

Oz 6, 6

*

Parancsolom neked, szerelmes fiam, hogy mindenütt és mindenekben, a malasztól gyámolítatva, ne csak atyádfiaihoz légy kegyelmes, hanem az idegenekhez is, és mindenekhez, akik tehozzád jönnek. Mert a kegyességnek míve téged mindeneknél nagyobb boldogságra vezet.

Légy irgalmas mindenekhez, kik erőszakosságot szenvednek, mindiglen amaz isteni példát tartván a te szívedben: irgalmasságot akarok és nem áldozatot.

Légy türelmes mindenekhez, ne csak a hatalmasokhoz, hanem a hatalom nélkül szűkölködőkhöz is. Légy végezetül erős, hogy a jó szerencse felette föl ne emeljen, avagy a rossz szerencse le ne verjen.

Légy alázatos és bizony mértékletes, Légy szelíd, hogy az igazságnak soha ellene ne állj. Szántsándékkal soha senkit szégyenre ne vígy.

SZ. ISTVÁN KIRÁLY INTELMEI

*

Gondviselő Atyánk, aki a mennyből tekintesz ránk, világosíts meg bennünket, nehogy hamis jámborságban megmerevedve bárki előtt is bezárjuk a szívünket. Add, hogy igaz jámborságunk tetteinkben jusson kifejezésre, s így másokat is megnyerjünk a te szolgálatodra.

KELE P.

„Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

Hányan panaszkodnak, hogy hálát és viszonzást nem kapnak, pedig feláldozzák magukat ezért vagy azért az emberért vagy a közösségért. Lehet, hogy bennük a hiba. Áldozatuk talán látszólagos és valójában önző célokat követ, bántóan vagy leereszkedő formában jelentkezik. Többre megy a megértő, másokhoz igazodó, együttérző szív.

*

Tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot!

Mt 9, 13

*

Édeskevés hasznom volna abból, ha csak a magányban volnék mélységesen áhítatos, de mikor az emberek közé mennék, és szándékaimat valóra válthatnám, akkor éppen az ellenkezőjét cselekedném. Cselekedeteimnek az áhítatomból kell kinőnie. A szeretet, ha egyszer igazán megvan, nem tud azzal megelégedni, hogy változatlan maradjon egyazon állapotban. Fordítsuk hát tehetségünket azok javára, akikkel együtt élünk. Az Úr nem a tettek nagyságát nézi, hanem a szeretetet, amellyel őket végrehajtjuk. Ha tehát megteszszük, ami tőlünk telik, akár adakozásról, akár ismétlődő megbocsájtásról van szó, az Úr meg fog bennünket segíteni, hogy napról napra többre legyünk képesek. Ezért ne veszítsük el bátorságunkat, hanem ajánljuk fel külső és belső áldozatként azt, ami éppen hatalmunkban van. Urunk majd egyesíti ezt azzal az áldozattal, amit érettünk felajánlott Atyjának a keresztfán. Így legyen az bármilyen csekélység, irgalmas tettünknek oly értéket kölcsönöz, amelyet szeretetünk megérdemel.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Vezess engem utadon, Uram, végig e világon, hadd keressek kenyeret a bajban levőnek, s hadd keresselek mindig mindenben Téged. Hadd tegyek hasznosat anélkül, hogy

kényszerítenének rá. Hadd legyek segítségére másoknak anélkül, hogy terhükre lennék. Fordítsd szívemet mind-azokhoz, akik reménytelenül birkóznak problémáikkal. Hadd törődjem azokkal, akikkel senki más nem törődik.

H. OESTERHUIS

ÉVKÖZI 10.

PÉNTEK

„Mindig mindenért adjatok hálát!”

Áldozati oltár a szívem, ha munkám, igyekezetem, egész életem másoké, és így a tied, Uram. De minden odaadásom izetlen marad, mint só nélkül az étel, ha hiányzik belőlem az őszinte hála mindazért, amit tőled kapok szüntelen, és amit az emberek adnak nekem.

*

Adjatok hálát mindig mindenért Urunk, Jézus Krisztus nevében az Istennek, az Atyának!

Ef 5, 20

*

Mondjunk köszönetet Istennek azért a sok jóért, amelyekben életünk során részesültünk, és amelyekről nem mindig vesszük észre, hogy Istennek gondviselő és atyai kezéből erednek. Akkor is, ha a fáradtság, a szenvedés, a nélkülözés, az elemek és események ellenségeskedése elrejtí elölünk ezt a kezet. El kell ismernünk, hogy minden az ő ajándéka. Minden kegyelem – mondta valaki. Szép a világ? Köszönjük meg Istennek. Termékeny a föld? Köszönjük meg Istennek. Titokzatosság és bizonyosság, a tudás és a birtokolás öröme, a munka és a gondolkodás jutalma, vigasz a fájdalomban és még a halálban is – amelyről jól tudjuk, hogy számunkra nem a véget jelenti – minden a szeretet és a hála indulatára kötelez. És ha minden dolog alapja a gondviselés fölséges törvénye, amely joggal várhatja el, hogy az egész emberség foglalkozzék vele és a gyakorlatban alkalmazza, akkor nem kell-e magunknak is örömmel és hálával

„Isten utánzóivá” lennünk, hogy adjuk meg minden embernek a földön Isten kenyerét? **Ha** fölismertük ezt, ezért is Istennek legyen hála!

VI. PÁL PÁPA

*

Köszönjük Neked, Istenünk, azokat az ajándékokat, melyekben szereteted nyilvánul meg; a föld gyümölcsét és az ember munkájának eredményeit; Jézus Krisztus szenvedésének, halálának és feltámadásának kincseit.

O. HARTMAN

ÉVKÖZI 10.

SZOMBAT

„Miért eszik bűnösökkel?”

Uram, te nem nézted, kifélék-mifélék azok, akik egy asztalhoz telepedtek veled. Hogyan merhetek válogatni én? Mindenkiel keresem a jó viszonyt. Háttha éppen általam hívsz meg közülük valakit, hogy építse országodat. És az is könnyen előfordulhat, hogy éppen egy lenézett ember visz engem közelebb hozzád.

*

„Miért eszik Mesteretek vámosokkal és bűnösökkel?”
Jézus meghallotta és így válaszolt: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek.”

MT 9, 11–12

*

Jézus azért jött e világra, hogy a bűnösöket felemelje magához. Végre van valaki, akitől a bűneiben sínylődő ember nem megvetésben és ítélkezésben részesül, hanem gyógyításban és segítségben! Őelőtte az „igazak” is levetetik álarcukat, és megvallhatják, hogy ők is bűnösök!

VICTOR J.

*

Figyelni kell azokra az emberekre, akik körülvesznek bennünket. Egy pillantás révén, ha kíváncsiskodás nélkül tudjuk leolvasni egy emberi arcról annak örömét, fájdalmát, erényeit és gyöngeségeit, mélységes közösség jön létre közöttünk; az egységnek, a szolidaritásnak ez az érzése, amely így megszületik bennünk, segít magunkhoz ölelni mindenkit az ő egész életsorsával. Nagyon sok felszínes reakció, tartalom nélküli szó, maradi állásfoglalás tűnik majd el így az életünkben.

A. LIÈGÉ

*

Légy segítségére, Urunk, azoknak, akik híjával vannak a legszükségesebbnek is. Add, hogy az igazához jusson mindenki, akivel jogtalanul bántak. Engedd, hogy új élet lehetőségére leljen minden szerencsétlen, és gyógyulást nyerjenek a szenvedők és a betegek.

H. OOSTERHUIS

„Ajándékod mutatta meg édességedet.”

Megütötte szívemet ez a szó: „édes a mi Istenünk”. Édes a gyermek, az unoka, a kedvelt házastárs, a kismadár... Téged inkább fenségesnek képzelek, Uram. Bár ima közben néha érzem, hogy édes vagy te is. De hiszen gyermekeimben, unokáimban, életem párjában és a kismadárban is te szeretsz engem. Tulajdonképpen bennük is te vagy édes, Istenem.

*

Ajándékod megmutatta édességedet gyermekeid iránt, hiszen alkalmazkodott annak ízléséhez, aki ette.

BÖLC 16, 21

*

Ideje volna már szakítani azzal az Istennel, akit lehetőségeink határához érve hézagpótlóként alkalmazunk, és akkor hívunk segítségül, amikor a vég közeleg. Az emberi egzisztencia ugyanis szükségben és bőségben egyaránt Istenre utal. Ahol az ember a lét teljét, gazdagságát, szépségét és nagyságát tapasztalja, ott újra meg újra tudatára ébred annak, hogy ezért a létért köszönet jár; éppen derűjében és nagyszerűségében ismerem fel: nem magam szereztem, hanem ajándékba kaptam attól, aki megelőzött engem, jóságában elfogadott engem, mielőtt még bármit is tettem volna, és azt kívánja tőlem, hogy értelmet vigyek a lét gazdagságába, hogy ezáltal az én létem is értelmet nyerjen.

J. RATZINGER

*

Szeresd feleségedet lélekkel, szívvel, testtel,

Légy vele egy és elválaszthatatlan,

De ne tedd őt bálványoddá!

Apádat, anyádat tiszteljed, szeressed gyermekeidet,

De ne engedd, hogy elzárják előled az isteni

láthatárt.

J. LOEW

*

Istenem!
Sarjadsz a fűben – bár hallhatnálak
Suhogsz a fáknak – bár láthatnálak
Zúgysz a viharban – vígy a magasba
Rásütsz a napra – égezz Magadba!

PÁPAY K.

ÉVKÖZI 11.

HÉTFŐ

„Ha megtartjátok szövetségemet. . .”

Házasságunknak szövetségnek kell lennie, különben mit ér? És olyan jó lenne, ha gyermekeinkkel is, szüleinkkel is szövetségesi jó viszonyban lennénk. A szép családi élet és összetartó megértés – szövetség veled, Istenem. Egyszerűen azért, mert a házasság szentsége révén közös életünket a magad szentháromságos életének áramába kapcsoltad be, Uram.

*

„Ha hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor az összes népek között különleges tulajdonomná teszlek benneteket, hiszen az egész föld az enyém.”

Kiv 19, 5

*

A családban a férfi és a nő egyenlő jogoknak és kötelességeknek örvend. A család gyökere a házasságban van, amelyet mindkét fél szabadon köt meg, amely monogám és felbonthatatlan. Ezt a házassági szövetséget mintegy az emberi társadalom első és természetes csírájának kell tartanunk. Ebből következik, hogy mind gazdasági és társadalmi vonatkozásban, mind a tudomány és az erkölcs terén gondoskodni kell a családról: mindezeknek azt kell szolgálniuk, hogy a család – annak belső békéje, harmóniája és szépsége – erősödjék és célja eléréséhez segítséget kapjon.

PACEM IN TERRIS

*

Isten ígéje többször is biztatja a jegyeseket és a házastársakat, hogy táplálják és ápolják jegyességüket tiszta szerelemmel, házasságukat pedig osztatlan szeretettel. Ez a szerelem ugyanis kimagaslóan emberi jelenség. Akarati állásfoglalással irányul személyről személyre, kiterjed a teljes személyiség egész javára, és így sajátos méltósággal képes gazdagítani a testi-lelki megnyilatkozásokat, és a hitvesi barátság gyönyörű mozzanataivá és jeleivé tudja őket nemesíteni.

II. Vatikánum: Mai világ

ÉVKÖZI 11.

KEDD

„Sasszárnyon hordoztalak benneteket.”

A szerelem is, a szülői érzés is a magányosság mélységeiből repít a magasba. Sohase feledjem, hogy nem egyszerűen érzelmi lebegés ez, hanem együttszárnyalás veled, teljes Szentháromság! Három-egy Személy, egymás iránti szeretetek boldogan szédítő érzése az, amit ilyenkor kicsinyben átél a szívünk.

*

Hirdesd Izrael fiainak: Láttátok, mit tettem az egyiptomiakkal, s hogy mintegy sasszárnyon hordoztalak benneteket, s ide hoztalak magamhoz.

Kjv 19, 4

*

A világ rideg ok-okozati zónáját reálisan elnyel a szeretet haladja meg. Egyedül a szeretet számára indokolt maga a lét, egy konkrét ember élete. Semmiféle filozófia nem tudja megindokolni egy konkrét ember konkrét jelenlétének az értelmét. Ez egyedül csak a szeretet számára indokolt, ennek értelmét egyedül a szeretet nem kérdi meg, mi több a szeretet tán nem is egyéb, mint a létezés szélességi – ok és okozati – szintjének meghaladása, túllépése és vertikális

szintjének befogadása, vagyis mélységének megértése. Ilyen vonatkozásban a szeretet minden filozófia meghaladása is egyben.

PILINSZKY J.

*

Add Urunk, hogy a családi élet meghitt közösségében, az egymásért hozott áldozatokban, és az együtt megélt örömeinkben megsejtsük, milyen csodálatos magasságokba hívsz minket, amikor a Szentháromság szeretetközösségét tárod fel előttünk.

ÉVKÖZI 11.

SZERDA

„Ujjongjatok üdvünk sziklája előtt!”

Uram a templomok áhítatos és csendes komolysága talán egy kicsit félrevezet minket. Úgy képzeljük, hogy csak ilyen hangulat illik hozzá, csak összeszedett lélekkel állhatunk eléd. Pedig te örülsz a lelkendező vidámságnak. A házassági és családi élet sok kiáradó öröme is a te ajándékod, jelen vagy bennük is. Kicsattanó jókedvünkkel is téged kell magasztalnunk.

*

**Gyertek, zengjünk dalt ez Úrnak
ujjongjatok üdvünk sziklája előtt!
Dicsőítő énekkel lépjetek színe elé,
magasztaljátok hangosan, zsoltárt énekelve!**

94. ZSOLT 1-2

*

A keresztény derű legfőbb forrása Jézus újraeljövételének várása. Az a reményünk, hogy jobbára állhatunk majd, ha eljön, és ha felmutatjuk életünkben megvalósított szeretetünket mint a hozzátartozás jelét, akkor irgalmazni fog.

Szent Pál felfogása szerint a keresztény ember hétköznapi magatartása az Úr eljövetelének jele a világban. Joggal lehet tehát félni a mosolytalan, derű nélküli keresztény élettől. Nem komolytalanságról van itt szó, hanem arról a derűről, amiben jóhiszeműség, optimizmus, biztonság, a magány feloldása, szeretet és öröm él. Nem anyagi biztonság, siker, vagy egészség táplálja ezt a derút, hanem a dolgokban, eseményekben és az azok fölött élő hit és Istenhez tartozás.

T. MERTON

*

A tanítványnak oly mértékben kell örvendeznie, amilyen mértékben osztozik mesterének, Krisztusnak a szenvedéseiben. Megízleli a kereszt örömét, s ez az öröm lesz tanúságtételének egyik eleme.

A. RIDOUARD

*

Adj nekünk, Uram, egészséges és kiegyensúlyozott derút. Engedd meglátnunk, hogy minden baj és megpróbáltatás mögött is te vársz bennünket. Add, hogy ennek tudata legyen igazi örömünk.

PATTON J.

ÉVKÖZI 11.

CSÜTÖRTÖK

„Isten tanúságot tesz irántunk való szeretetéről.”

Az igazi keresztényben a te Lelked lakik, Istenem, a szeretet Lelke. Nem szabad soha elfelejtenem, hogy nem elég csak a szív mélyén szeretni házastársat, gyermeket, szülőt, testvért, rokont. A szeretetet állandóan bizonyítani kell. A kegyelemtől ihletett emberek ebbe nem unnak bele sohasem.

*

Isten azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk, noha az igazért is alig hal meg valaki, legföljebb jó emberért vállalják a halált.

Róm 5, 7-8

*

A házasság elkötelezettség. Rosszul kezdődik és kudarcra van ítélve, ha arra épül, mit kapok a másiktól. A helyes kérdés: mit adhatok neki? Saját személyes boldogságom azon múlik, ahhoz van kötve, hogy mennyire kötelezem el magam a másik szolgálatára.

ROSDY P.

*

Mindig igen sokra tartjuk, amit másokkal teszünk; de amit más tesz velünk, azt csekélybe vesszük. Szóval két szívünk van: szelíd, szeretetteljes, jóindulatú, ha magunkról van szó, de könyörtelen, szigorú és kemény, ha másokról ítélkezünk.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Mennyei Atyánk, add, hogy a házastársak kegyelmed erejéből mindig egy szívvel-lélekkel szeressék egymást. Azokat, akiket a család szent közösségébe kapcsolnál, töltsd el egymás iránt kölcsönös tisztelet, szolgálatra kész szeretet és isteni béke.

LITURGIKUS IMA

ÉVKÖZI 11.

PÉNTEK

„Elcsigázott és kimerült.”

Uram, a modern élettempó nem tesz jót a családban a szép szeretetnek. Amikor elcsigázott és kimerült az ember, nehéz meleggé, meghitté tenni a légkört. Szánj meg bennün-

ket, légy olyankor is, jó pásztorunk, Jézusunk! Vigasztalást, erőt, felüdülést keresünk egymásnál; azt nyújtunk családtagjainknak, ne fáradt elkeseredésünket zúdítsuk rájuk!

*

Amikor Jézus látta a tömeget, megesett rajta a szíve, mert olyan volt, mint pásztor nélkül a juhok: elcsigázott és kimerült.

MT 9, 36

*

Ahol féltve őrzik a családi tűzhelyet, amely maga köré vonz, pirosra festi az arcot, s az imbolygó árnyak között meghitté teszi az otthont, ott szeretet is van. Ahol pedig szeretet van, ott megszólalhat a tűz, ahogy megszólalt az égő csipkebokorban is. Ahol pedig a szeretet szavára fölfigyelnek, ott mindig erő, vigasztalás, felüdülés és megnyugvás lesz egyik ember a másinak.

VASADI P. NYOMÁN

*

A keresztény hitvestársak a kegyelem munkatársai és a hit tanúi kell legyenek egymás és gyermekeik előtt. Gyermekeik számára így lesznek a hit első hirdetői és oktatói. Szavukkal és példájukkal keresztény és apostoli életre nevelik őket. Segíteniök kell őket az életpálya okos megválasztásában is, és különös gonddal kell melegengetniök a gyermekeikben nyiladozó papi hivatást.

II. Vatikánum: Világiak

*

Istenünk, te azt akartad, hogy az evangélium ereje kovászként járja át a világot. Add, hogy a krisztusi lélek töltsön el minket, akik a világ forгатagában és gondjai között élünk. Add, hogy evilági tennivalónk végzésével is a te országot építsük.

LITURGIKUS IMA

„Menedékünk vagy nemzedékről nemzedékre.”

Uram, te nem kivételezel, minden nemzedéket egyformán szeretsz. Segíts, hogy utánozni tudjunk! Ne hanyagolják el a házastársak egymást vagy szüleiket a gyerekek kedvéért. Ne állítsa szembe a szülőket és a nagyszülőket az unoka. Ne ejtsék ki a családokban sem az „öregek”, sem a „fiatalok” szót elítélő, ellenséges hangsúllyal.

*

**Uram, te voltál menedékünk nemzedékről nemzedékre,
mert ezer év előtted annyi,
mint a tegnapi nap, amely elmúlt.**

89. ZSOLT 1, 4

*

Boldogok az irgalmasok, mert irgalmasságot nyernek.
Boldogok, akik megértik ifjúságom lángolását, és szeretettel irányt mutatnak.

Boldogok, akiket lelkesít ifjúságom lendülete, akkor is, ha már nem tudnak lépést tartani velem.

Boldogok, akik megértést mutatnak botladozó lábam és reszkető kezem iránt.

Boldogok, akik megértik: micsoda erőfeszítést kell tennem, hogy meghalljam, amit mondanak.

Boldogok, akik tudják, hogy fátyolos a szemem, és a gondolkodásom lomha.

Boldogok, akik kedves mosollyal elidőznek nálam, és egy kicsit eltársalognak velem.

Boldogok, akik nem mondják: „Ezt ma már másodszor tetszik mesélni”.

Boldogok, akik értik a módját, hogy régmúlt idők emlékeit idézzék fel bennem.

Boldogok, akik éreztetik velem, hogy tisztelnek szeretnek s nem hagynak egyedül.

Boldogok, akik hátralévő napjaimat jóságukkal megkönnyítik.

K. BRADEN — H. NAGEL

*

Uram, töredelmesen bevallom neked, romlik a látásom és hallásom. Korábban, évekkkel ezelőtt, észrevettelek hétköznapijaimban is. Rád ismertem, ha az utcán egy gyerek rám nevetett; tudtam, hogy te szólsz hozzám a szegények szavával, s hogy te nevelsz, ha a bölcsek beszédét hallgatom. Segíts, hogy megértő és tanulékony legyek ma is, és téged lássalak ifjúban, öregben egyaránt.

KELE P.

„Jogtalanul bántalmaznak.”

Sok jóindulattal találkoztam már életemben. Mégis néha úgy érzem, mintha több volna a rosszakaró, irigy, intrikus, kárörvendő ember. Ez minden bizonnyal optikai csalódás. Sajnos a jót hamar elfelejtem, a kellemetlen mélyebben és hosszabb ideig rágja a lelkemet. Ha jobban figyelnék a valóságra, ha inkább lennék hálás, mint sértődékeny, jobbnak látnám az embereket és többet érőbb lennék magam is.

*

**Többen vannak, mint fejemen a hajsza,
akik ok nélkül gyűlölnék.
Akik jogtalanul bántalmaznak,
erősebbek, mint tagjaim.
Istenem, ismered balgaságomat,
vétségem nincsenek rejtve előtted.
Nagy jószágodban hallgass meg,
segíts rajtam hűséged szerint!**

68. ZSOLT 5–6, 14

*

Az összeütközések türelmes és áldozatos feloldása egyetemes érvényű emberi követelmény és különös nyomatékkal érvényes a keresztények számára mint krisztusi felszólítás. A kiengesztelés áldozata, Krisztus, nemcsak az Isten és az ember, hanem az ember–ember közötti kapcsolatban is fordulatot hozott. A kiengesztelés nem „jámbor” híveknek szánt magánájtatosság, hanem a másik fél felé irányuló, benső meggyőződést tükröző, mindennapi tevékenység. Jézus Krisztus példáját követve nekünk is szeretetben és áldozatban kell mindenki felé fordulnunk, mégpedig előítélet, gyanúsítgatás nélkül, a tiszta lelkiismeret bizalmával.

SZENNAY A.

*

A társasélet az emberhez nem melleleg hozzáadódó mozzanat. Ezért az ember csak akkor gyarapszik minden adottsága szerint, és csak úgy tud hivatásának megfelelni, ha kapcsolatot tart másokkal, ha a kölcsönösség jegyében szolgálatára van másoknak, és ha testvéri párbeszédbe bocsátkozik.

II. VATIKÁNUM: MAI VILÁG

*

Ó, add, Uram, hogy életem hátralevő éveiben
a te sugárzó egyéniséged varázsában élhessek!

NAGY M.

ÉVKÖZI 12.

HÉTFŐ

„Seregek Ura, hadd láthassam, miként állsz rajtuk bosszút!”

Jeremiás szent ember volt, de szent a megváltás előtt. Nem ismert még téged, Jézusom, ezért imádkozott égi bosszúért. Én már nem büntetést, hanem elnéző irgalmat kérek mindazok számára, akik bármikor, bármit vétettek ellenem. Ha nem így tenném, saját fejemre gyűjtenék parazsat, és nem érdemelném meg, hogy gyermekedként szeress, Atyám!

*

**Seregek Ura, igazságos bíró,
engedd, hadd láthassam, miként állsz rajtuk bosszút,
mert eléd tártam ügyemet!**

JER 20, 12

*

Az a tökéletesség, amit Jézus kíván követőitől, az irgalmasság kötelességében áll. Ennek a gyöngédségnek közel kell vinnie ahhoz, és csupa könnyörülettel eltöltenie azíránt, aki megbántott. Az indok erre az, hogy Isten is megkönyö-

rült rajtam, s noha bűneimmel ellensége voltam, lehajolt hozzám, hogy megbocsásson és felemeljen.

A keresztény embernek szeretnie kell azokat is, akik ellenségesen állnak szembe vele, míg az ószövetségi ember még bosszúért kiáltott Istenhez, és átkokkal halmozta el ellenségeit. Jézus hangsúlyozza, hogy csak az tud megkímélni másokat az igazságtalanságtól, aki maga is képes elviselni személyes igazságtalanságokat. Ellenségeinket, megbántóinkat következetes jótetteinkkel kell jobb belátásra ösztönöznünk.

U. PLOTZKE

*

Uram, sokszor megbántva érzem magam, pedig lehet, hogy csak én vagyok érzékeny. Elvárom a másiktól, hogy gondolkodásában, ítéleteiben, tetteiben hozzám igazodjék. Segíts, hogy ezentúl helyes mértéket tartsak, és minden jogos vagy jogtalan megbántást szívből megbocsássak.

KELE P.

ÉVKÖZI 12.

KEDD

A barátság.

Mértéktartás szükséges a barátkozásban is. A túlságosan sok együttlét, a túlzott érzelmi összefonódás és kitárulkozás eredménye könnyen lehet megunás, sőt ellenszenv. Sajnos, a legjobb barátokból lesznek némelykor a legádázabb ellenségek. Meg kell próbálnom okosan barátkozni, a veszélyeket időben észrevenni, és minden körülmények között megmaradni a szeretetben.

*

**Még azok is, akik barátaim voltak,
bukásomra lestek.**

JER 20, 10

*

A hűséges barát felbecsülhetetlen. Széppé teszi az életet, kitart a megpróbáltatás idején egészen a halálig, sőt tovább él a szívben.

De vannak látszat barátságok is. Ezek érdekre épülnek. Ezért van sok barátjuk a gazdagoknak, s alig akad barátjuk a szegényeknek és a szenvedőknek. Ez a tapasztalat arra készítet, hogy világos fővel válasszuk meg barátainkat, hiszen még az őszinte barátság is lehet csalóka, sőt rosszra vivő. Ha a barátság megromlik, ádáz ellenségeskedés lesz belőle. Ilyenkor döbbenet tapasztaljuk, milyen elkeseredett gyűlöletté válhat a korábban őszintének gondolt szeretet. Ezért legyen a barátságunk mindig mértéktartó, és kerüljünk minden bizalmaskodást.

SZABÓ F.

*

Mennyei Atyánk! Fiadat úgy adtad nekünk, mint ismeretlent, a legkisebb lett az emberek között.

Taníts arra, hogy felismerjük őt minden emberben, akit csak találkozunk: a gyöngékben, a szenvedőkben, és őt szeressük még a jóbarátban is. Barátságunk így marad mindig tiszta és mély.

H. OOSTERHUIS

ÉVKÖZI 12.

SZERDA

Üldözőim.

Képzeletemre vigyáznom kell. Sokszor gyanítok rosszindulatot, intrikát ott is, ahol nincs. Máskor meg nem veszem észre, hogy magam adtam okot – sértő szóval, pletykálkodással, tetteimmel és mulasztásommal – a neheztelésre. Ha bárkivel megromlik viszonyom, magamban is kell keresnem a hibát; a másik emberben sajnos minden kutatás nélkül is megtalálom.

*

„Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért. Így lesztek fiaí mennyei Atyátoknak, aki fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is.”

MT 5, 44–45

*

Az üldözés problémája végigvonul egész történelmünkön. Tetőpontját Jézus passiójában éri el. Ez a sötétség fejedelmének órája, de ugyanakkor Jézus órája is: a haláláé és a megdicsőüléséé. Az Egyházban az üldözések Krisztus és a keresztények végső győzelmének a jele és feltétele. Azok az üldözöttek, akik hűségesek maradnak, máris győztesek. A hívő ember hite behatol az üldözés misztériumába, ezért reményében megtalálja az erőt, hogy az üldözést örömmel viselje. Az ártatlan Jézus adta erre a legnagyobb példát.

A társas együttélés számtalan lehetőséget nyújt arra, hogy üldözöttek érezzük magunkat, vagy mi magunk legyünk üldözővé. Ezért kell minduntalan felülvizsgálni magatartásunkat, hogy szándékosan semmi olyat ne tegyünk, ami társaink lelkén sebet üthetne, s érzékenykedve ne sejtünk bántó rosszindulatot ott, ahol nincs. Mindenben Jézus legyen az eszményképünk.

NAGY F.

*

Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek! Bocsáss meg nekünk, mert gyakran nem gondoljuk végig, mit teszünk!

KELE P.

ÉVKÖZI 12.

CSÜTÖRTÖK

„Folyton gúnyolnak, idegen lettem.”

Valóban nagy fájdalom mind a kettő: az is, ha észreveszem, hogy gúnyosan összenevetnek a hátam mögött, és az is, ha egy bizonyos baráti vagy munkatársi kör nem fogad be. Mégsem vethetek rájuk követ, hiszen én sem vagyok különb. So-

kakról beszélek gúnyosan, fensőbbiségesen, és még többet tartok magamtól távol, mert ostobán lenézem, vagy ellenszenvesnek érzem őket.

*

**Istenem, miattad viseltem az átkot,
szégyenpír fődte arcomat.
Elidegenedtem testvéreimtől,
anyám flai szemében idegen lettem.
Ellenségeim folyton gúnyolnak.**

101. ZSOLT 9

*

Mi keresztények védekezhetünk, ha támadás ér, ha rágal-maznak, vagy ha méltánytalan bánásmódban részesítenek hát mögötti gúnyos megjegyzésekkel, csak egyet nem szabad tennünk: rosszat rosszal fizetni vissza. Nagy veszély rejlik ugyanis abban, ha rágalommal, megvetéssel, gúnnal vagy más hasonló módszerekkel harcoló ellenféllel szemben úgy akarunk érvényesülni, hogy hasonló eszközökkel küzdünk ellene. Az efféle megoldás lelki öngyilkosság lenne. Elárulnánk vele Isten ügyét még akkor is, ha éppen Isten ügyéért szállunk síkra.

P. ROTH

*

**Ó, engedd, Uram, hogy beléd ömöljek,
mint tengerbe cseppje a folyónak.
Mert csak annyi vagyok, mint a vízcsepp,
a homokszem, mely csak a Te fényednél
csillan meg, és én nem akarok több lenni
annál, amivé a Te fényed tesz.**

NAGY M.

„Az Úr mellettem áll.”

Nem merem kérni tőled, Istenem, hogy tégy igazságot köztem és ellenségem között. Ha magam mégoly ártatlannak tudom is, nem biztos, nem én vagyok-e bűnösebb mégis. Azért imádkozom tehát, irgalmazz nekik is, nekem is, és segíts több megértésre, őszinte szeretetre minket.

✱

**Az Úr, mint hős harcos, mellettem áll.
Ellenfeleim meginognak, s nem bírnak velem,
szégyent vallanak és elbuknak.**

JER 20, 11

✱

Jézus, a tökéletesen ártatlan Isten, aki nagyon jól tudta, hogy a legnagyobb bűnbánó is visszaeshet bűnébe, arra int, hogy a visszaeső bűnösnek hetvenszer hétszer, vagyis mindig meg kell bocsájtanunk. Nekünk ez az egyetlen módunk, hogy mi is bocsánatot nyerjünk. Isten tudja, hogy egyedül ezzel az alázatos magatartással segíthetünk másokon is, magunkon is.

PILINSZKY J.

✱

**Ahogy magam látom – az nem én vagyok.
Ahogy mások látnak – az sem én vagyok.
Ahogy Isten lát: talán csak az vagyok.**

BERÉNYI G.

✱

Emberek között élve egyetlen és legfőbb dolgunk: szeretni őket, de nem akárhogyan, hanem olyan folyton megbocsátó szeretettel, mint Isten szeret minket.

R. VOILLAUME

✱

Istenünk! Te a szeretet parancsával azt akartad, hogy bántalmazóinkat is őszintén szeressük. Add, hogy kövessük új parancsodat, mindig jóval fizessünk a rosszért, és törekedjünk egymás terhét hordozni.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 12.

SZOMBAT

„Ne féljete az emberektől!”

Talán onnan ered a legtöbb súrlódás ember és ember között, hogy oktanul félünk egymástól. Félelmünkben támadunk, marunk bele egymásba. Félünk, hogy mások mögött lemaradunk, ezért mocskoljuk, gáncsoljuk őket. Félünk a visszautasítástól, hát inkább ridegek vagyunk. Félünk, hogy valaki lenéz, ezért kutatjuk hibáit, hogy mi nézhessük le őt. Jobb lennék, ha sikerülne legyőzőm alaptalan vagy éppen bűnös félelmemet. És ha eléggé bíznék benned, Uram, akkor valódi rosszakaróimtól sem rettegnék.

*

„Ne féljete az emberektől! Hiszen semmi sincs elrejtve, ami nyilvánosságra ne kerülne, s olyan titok sincs, ami ki ne tudódnék.”

MT 10, 26

*

Minden erőmből hiszem, hogy az ember Isten gyermeke, mégha erről nem tud is. Hogyan is ne bíznék hát az emberben, még ha folytonosan megismétlődő csalódásokkal fenyeget is. Ilyenkor azt mondom: és és és?

Szeressünk hát minden pillanatban, minden találkozásban. Ez a keresztények királyi titka. Ez ugyanazt jelenti, mint Jézus mondása: „Csak az igazság szabadít fel benneteket!” Meg vagyok győződve arról, hogy ez a mondat az ember és az emberi szeretet örök sorsát tartalmazza. Egyedül a szeretet és semmi más...

Mi hát ez a szeretet, amelyet annyiszor és oly sokféleképpen, igaz és hamis utakon próbáltunk már megérteni?

A szeretet az örök első lépés. Az örök kezdeményezés. Az örök kitekintés a labirintusból vagy a kitekintés pusztá kísérlete. A megszólalás a hallgatásban. Az a mozdulat, amellyel levesszük az emberi konfliktusok totem-maszkját.

G. CESBRON

*

Bocsáss meg, Uram, ha magamat a legfontosabbnak ítélem és azt szeretném, ha mások is annak tartanának. Vezess szent Lelkeddel, hogy ugyanazt adjam embertársaimnak, amit tőlük várok. Élesítsd meg látásomat, hogy felismerjem és komolyan vegyem egyéniségüket. Add meg a helyes szót a beszédben és a hallgatást a szükséges pillanatban.

E. SCHNYDRIG

„Személyes kapcsolatokat – nem személytelen jótékonykodást!”

Az autó, a tévé, a rohanó élet kevés időt és kedvet hagy arra, hogy családok, baráti körök felkeressék egymást. Városokban szomszéd a szomszédnak gyakran még a nevét sem ismeri. Úgy érzem, Uram, nem jól van ez így. Arra teremtettél, emberi természetünket úgy alkottad meg, hogy keressük egymást, hogy időnként felüdüljünk a szép együttlétben. Megsínyli bennünk az ember is, az istengyermek is, ha elzárkózunk, és csak magunknak élünk.

*

A sunemi asszony így szólt férjének: „Nézd, tudom hogy Istennek szent embere az, aki mindig betér hozzánk. Rendezünk hát be neki a tetőn egy kis szobát. . . , s ahányszor csak betér hozzánk, fölmehet majd ebbe a fönti szobába és lefekhet.”

2 KIR 4, 9–11

*

A földön nem lehet nagyobb boldogságot képzelni a jó-teteményből és háládatosságból származó gyönyörűségnél.

FAZEKAS M.

*

A segítő szeretetről alkotott rövidlátó és visszás fogalom arra is készíti a keresztényeket, hogy az úgynevezett „irgalmasság cselekedeteit” vigyék végbe, mint jelképes tetteket a jóakarat kifejezésére. Az ilyen jótékonyosság nem segít lényegesen a szegényeken: eredménye az, hogy hallgatólagosan szemet huny a társadalmi igazságtalanságok felett, és abban segít, hogy a rossz állapotok fennmaradjanak: segít szegénységben meghagyni az embereket.

T. MERTON

*

Nyisd meg szememet, Uram, hogy lássam, a te házában mindenki szeretetre talál, és hogy ennek forrása isteni jelenléted. Add, hogy ebben a házban minden arc kedves legyen nekem, s hogy én is lehessen mások számára a te élő bizonyosságod.

ÚJ EMBER

ÉVKÖZI 13.

HÉTFŐ

„Meghívta asztalához.”

Az ebédre szóló és vacsora meghívások szinte eltűntek az életünkben. Ha vannak még, csupán terhes, mintegy protokolláris kötelességnek tekintjük, és inkább a jólét fitogtatásának vagy mértéktelen evés-ivásának az alkalma, mintsem a barátság pihentető ápolása. Keresztény őseink mindig Krisztust látták a vendégben.

*

Elizeus próféta egy nap elindult és átment Sunembe. Ott lakott egy előkelő asszony. Ez meghívta asztalához, s így ahányszor csak átment, mindig betért hozzá enni.

2 KIR 4, 8

*

Az átutazó vendég, aki szállást kért, mert nincs hová meghúzódnia, a választott népet először is elmúlt állapotára emlékeztette, amikor maga is szolgasorban levő idegen volt; de figyelmeztetés volt arra is, hogy csak vándorok a földön. Ez a hajdani szolgálatkész és vallásos vendégfogadás azt a testvéri szeretetet jelzi, amelyet a keresztény embernek is gyakorolnia kell.

A vendégen át, a vendég személyében Krisztust fogadjuk be vagy utasítjuk el, ismerjük vagy nem ismerjük föl, mint akkoriban, amikor eljött övéihez. Ezt a tényt Jézus az utolsó ítéleten majd ki is nyilvánítja, amikor szerepet cserél a jólelkű vendéglátókkal, asztalához ülteti őket, és felszolgál nekik.

P. M. GALOPIN

*

Uram Jézus, jöjj ma este és minden este közénk, hogy elköltsd velünk a jóbarátok vacsoráját. Add, hogy a szeretet boldog óráját tölthessük veled, és kiönthessük előtted szívünket.

ASZTALI IMÁDSÁG

ÉVKÖZI 13.

KEDD

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”

Másokat csak kihasználni, a szívességek elől elzárkózni – utolsó dolog. De az sem szép viselkedés, ha méricskélem, kinek mit és mivel vagyok köteles viszonzni, hogy meg ne szóljanak. Nincs bennem szeretet, ha inkább semmit sem fogadok el másoktól, csak viszonznom ne kelljen. Emberiségét árusítja ki, aki engedi, hogy a lustaság és az érdek megölje benne a szívet.

*

„Minden tekintetben példát adtam nektek, hogyan kell dolgozni s a gyengéknek támaszokra lenni, Urunk Jézus szavaira emlékezve: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”
APCSEL 20, 35

*

Krisztus áldozata óta, amely egyszerre volt Isten ajándéka az emberiségnek és az emberiség ajándéka Istennek, az embereknek már nem kell más adományt bemutatniok, hanem egyesülniök kell Krisztus ajándékozó áldozatával: Istennek kell adniok magukat, az ő rendelkezésére kell bocsátaniok magukat mások szolgálatában. Akár anyagi javakról, akár lelki adományokról van szó, a keresztyének mindent olyan gazdagságnak kell tekintenie, amelynek ő csak sáfára, s azért kapta, hogy másoknak szolgáljon vele. Az egymásnak tett szívesség, adomány, megvalósítja a szeretetben való egységet, és mindeniben hálát ébreszt. Aki ad, éppúgy vagy még jobban köszönetet mond Isten-

nek, mint aki kap, mért tudja, hogy nagylelkűsége is az Istentől származó szeretet gyümölcse. Ezért is „nagyobb boldogság adni, mint kapni!”

A. VANHOYE

*

Tégy méltóvá bennünket, Uram, hogy mindenütt a felebarátainkat szolgáljuk. Add meg kezünk munkája által a mindennapi kenyeret. Megértésünk és szeretetünk által adj nekik is, nekünk is békét és boldogságot.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

ÉVKÖZI 13.

SZERDA

„Boldog a nép, amely ujjong, Uram, igazságosságod miatt.”

Boldogan ujjonghat az a nép, amelynek soraiban a jóság, a könyörület, az együttérzés, a segítő készség dallama zeng. Ne engedd, Uram, hogy bennem rekedjen, hogy elhallgattassa bármiféle „józan megfontolás”. A szeretet művészenek akarsz engem, és művész csak az lehet, aki napvilágra hozza azt, ami lelkében szép.

*

**Boldog a nép, amely ünnepelhet,
és arcod fényében járhat, Uram!
Mindvégig örülnek nevednek,
ujjonganak igazságosságod miatt.**

88. ZSOLT 16–17

*

Napjainkban a szegénység és a szenvedés problémája mindenki gondja lett. Nem csukhatjuk be a szemünket még a leggazdagabb nemzetek nyomorúsága előtt sem. A keresztny embernek szembe kell néznie a ténnyel, hogy ez a kimondhatatlan szegénység semmiképpen sem az Isten

akarata, hanem a mi rohamosan fejlődő világunk hozzá nem értésének, igazságtalanságának, gazdasági és társadalmi zavarainak a következménye.

Éppen ezért a keresztény embernek nyitott és minden áldozatra kész szívvel kell járnia a világban.

A szeretet és az igazságosság minden kereszténytől megköveteli, hogy tevékenyen törekedjék megjavítani az emberek helyzetét. Más szóval: a keresztény szeretet nem igazi, nem reális, ha nem kíséri a társadalmi igazságosság gondja.

T. MERTON

*

Áldd meg az én szívemet, Uram, hogy gazdag legyek szeretettel, mint a hajnalt váró levegő, mely a környéket tápláló harmattal vendégeli.

FAZEKAS M.

ÉVKÖZI 13.

CSÜTÖRTÖK

„Hűségedet megszilárdítottad.”

Ha a jóság részemről csak időnkénti fellángolás, és ha azokra pazarlom, akikre nekem jólesik, nem jó vagyok, csak játszom a kegyet gyakorló nagy urat, hogy ostobán gyönyörködhessem magamban. Rendíthetetlen hűséggel meg kell adnom mindenkinek mindenkor azt, ami neki tőlem jár. Meg kell értenem, hogy a hiteles szeretetszolgálat először is köteleességteljesítés – feltétel nélküli állandósággal.

*

Kegyelmed alapját örökre megvetted a szövetségben, hűségedet megszilárdítottad a mennyben.

88. ZSOLT 3

*

Az igazi szeretet, bár mindig konkrét, lényege szerint valójában az ember legegységesebb értéke. Aki valóban szeret valakit, valójában mindenkit szeret, senkire sem fél-

tékeny és mindenekelőtt nagylelkű. A lét teljes egészében szeretetreméltó és mélységesen indokolt számára.

A szeretett lény a szerető számára: abszolút érték, örök és halhatatlan. De a szeretet, épp mivel érték, és épp mivel tisztánlátó, először fogja föl igazán a másik s ezzel mindannyiunk veszendőségét, földi halandóságát is. Ebben az összefüggésben érthető csak igazán Jézus kinyilatkoztatásának súlya, amikor is arról beszél, hogy az Emberfia azért jött a világba, hogy megkeresse, ami elveszett.

PILINSZKY J.

*

Add, Uram, hogy őszintén szeressek, fenntartás és hátsó gondolat nélkül, mindig kezet nyújtva a rászorulóknak.

ÉVKÖZI 13.

PÉNTEK

„Nem méltó hozzám, aki nem veszi vállára a keresztyét.”

A kereszthordozás nem rendkívüli dolog, hanem a keresztyén ember mindennapi feladata. Annyit jelent, mint teljesíteni minden kötelességet, amellyel családnak, embertársnak, társadalomnak, hivatásunknak és önmagunknak tartozunk, és vállalni minden szenvedést, ami ezzel jár. A hét-köznapiak hősei az igazán nagy emberek, sőt csak ők azok.

*

Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, nem méltó hozzám.

MT 10, 38

*

Egy ember élete, életünk, kívülről nézve vízszintes vonalnak hat, mely a születés pillanatától a sírig ér. Életünk valószínű realitása azonban magasság és mélység függőleges síkján zajlik le, pontosabban: egyszerre két síkon, vagyis a keresztyén realitásában valósul meg. Azáltal, hogy

keresztre verve élhetünk-halhatunk, életünk épp ettől reménységgel és megváltással teljes. Ezért az életünk nem holmi hernyó-araszolás pillanatról pillanatra bölcső és koporsó között, hanem a keresztnek mélységgel és magassággal beoltott „boldog meghasonlottsága”.

PILINSZKY J.

*

A mai nap csak egy nap.
Milyen rövid idő! Ennek a napnak
Szomorúságát és szenvedéseit is
Néked ajánlom, Uram.
Ma azonban történjék
Minden, amint Te akarsz.
Ma a kereszten –
Holnap a mennyben.

VIANNEY SZ. JÁNOS

ÉVKÖZI 13.

SZOMBAT

„Nem lesz híjával a jutalomnak.”

„Jótettért jót ne várj!” – meg kell tanulnom ezt, különben csalódás csalódásra torlódik életemben. Különben is, jutalomért tenni jót – ezt nem lehet szeretetnek, istengyermeki magatartásnak nevezni. Egy jutalmat mégis várok, és ha valóban megteszem a magamét, el is nyerem: egyek leszünk veled, Istenem, Mindenem!

*

„Ha valaki a legkisebbnek is csak egy pohár hideg vizet ad, mert tanítvány, bizony mondom nektek, nem lesz híjával a jutalomnak.”

Mt 10, 42

*

Mi külső jelentőségük szerint vélnők megmérhetni cselekedeteink értékét. Jézus ellenben azt tanítja, hogy látszólag apró dolgok örökkévaló jelentőséggel bírhatnak.

Egy szegény vándor befogadása, aki az ő nevében jön,
annyit jelenthet, hogy Istent fogadtuk be, aki általa hoz-
zánk látogatott. És egy pohár víz olyan szolgálat lehet,
amely maradandó emlékezetre fel van jegyezve a mennyben.

VICTOR J.

*

Tölts és utána töltekezz,
a fénylő magasságnak
áldott törvénye ez.
Legyen tovább mit adni át,
átönteni rokon szívekbe
egy más világnak sugarát.
Költsd fel a létnek mélyein
szendergő titkokat;
van itt még bőven isteni,
elhinteni, szétönteni való
a szikla-rétegek alatt.
Van itt még bőven isteni
és megengedett
velük telemeríteni
sok szomjas serleget.

NAGY M.

„Alázatos, számaron jó.”

Nem a nyomorúság szentesítésére születél és maradtál szegénynek, Jézusom. Nem is azért, hogy a gazdagok példával inthessék türelemre a kisemmizetteket. Hanem, hogy a tied a pénzért ne tülekedjenek, életcéljuk ne a meggazdagodás legyen, és hogy a nehezen élőkben téged látva, fölemelkedésükért és az anyagi javak igazságos elosztásáért – a maguk előnyeiről önként lemondva – mindent megtegyenek.

*

**Nézd, közeleg királyod:
igaz és győzedelmes,
alázatos, számaron jó,
számár hátán, számárnak csikáján.**

ZAK 9, 9

*

A szegények, akikről a klasszikus irodalom gyakran megfedlekkezik, jelentős helyet foglalnak el a Szentírásban. Bár ez a szegénység nemcsak gazdasági és társadalmi állapot, hanem belső magatartás is lehet. Jézus az igazi szegényekben mutat rá Isten országának kiváltságos örököseire. Sok szegény a sors vagy az emberek kapzsiságának áldozata. A kisemmizettek a prófétákban találtak hivatásos védelmezőikre, akik szünet nélkül leleplezik az erőszakos rablást, a tisztességtelen csalást a kereskedelemben, a földek összeharácsolását, a gyengék leigázását, a visszaélést a hatalommal és az igazság más sérelmeit. Jézus egyik főfeladatának tartotta a szegények jogainak védelmezését.

A gazdagoknak súlyos kötelességeik vannak a szegényekkel szemben, és azzal a feltétellel nyerik el örök boldogságukat, hogy Isten példája szerint befogadják és barátjaikká teszik őket.

L. ROY

*

Te, aki válasz lettél imádságunkra,
kenyér éhségünkre, segíts, hogy mi is
válasz és kenyér legyünk azoknak,
akik hiányt látnak mindabban, amiben mi
bővelkedünk. Segíts, hogy mi is meghalljuk
azt a kiáltást, amelyet Te meghallottál, és
Megértsük azt a szükségét, amelyet Te megértettél.
Hadd szolgáljuk azt az emberiséget, amelyet
Te is szolgáltál. Tárd fel asztalod
titkát: az egy kenyér és egy emberiség titkát.

O. HARTMAN

ÉVKÖZI 14.

HÉTFŐ

„Az igazság gyümölcse a béke.”

A keresztyén ember a maga szegényes életkörülményeit szívesen vállalja. De nem nézheti tétlenül, hogy sorstársain mások élösködjenek. Ha az elnyomottak sorsuk jobbításáért harcolnak, szolidáris velük. Tudja, hogy a különböző társadalmi rétegek között a békét nem az igazságtalan státusquo megőrzése, hanem az igazság felé való haladás teremti meg.

*

Az igazság gyümölcset békében vetik el azok számára, akik békét teremtenek.

JAK 3, 18

*

A próféták és a bölcsek reménysége valósággá válik Jézus Krisztusban, mert őbenne és őáltala legyőzetett a bűn; de addig, míg a bűn meg nem hal minden emberben, addig, míg az Úr vissza nem tér az utolsó napon, a béke csak eljövendő jó. A prófétai üzenet tehát megtartja érvényét: „Az igazságosság gyümölcset békében vetik el azok számára, akik a békét megteremtik.”

A keresztyén a békéért folytatott erőfeszítésben hallgat arra az Istenre, aki egyedül adja a békét: „Igazságosság jár előtte, és léptei útján a béke”.

X. LEON-DUFOUR

*

Add meg, Uram, a kegyelmet, hogy inkább én vigasztaljak, mint engem vigasztaljanak; hogy inkább én értsem meg a szerencsétleneket, mint hogy engem megértsenek; hogy inkább én szeressek másokat, mint hogy mások szeressenek engem; adj belső békességet, hogy békét sugározhassak magam körül.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

ÉVKÖZI 14.

KEDD

„Az égből igazságosság tekint le.”

A történelem Ura vagy te, Istenünk. Az igazságosság országát meg fogod valósítani. Azt akarod, hogy ebben munkatársad legyen mindenki, aki tisztelve szeret téged. Ha nem mozdulunk, vagy éppen ellene teszünk, a jó ügy akkor is előre halad, mert jóakarató emberek viszik zászlaját. Nekünk ilyenkor meg kell vallanunk: inkább kedvedre vannak ők, mint önző és lusta, csak saját érdekükkel törődő híveid.

*

A földből kisarjad a hűség,
az égből igazságosság tekint le.

84. ZSOLT 12

*

A rossznak földi erővel leküzdhetetlen része – amilyen pl. emberi tökéletlenségünk, az elháríthatatlan szenvedés, a gyógyíthatatlan betegség, a halál – alighanem csak látszólag rossz. Hiszen életünk szöttezésének mi csak a fonákját látjuk: az Úr azonban színére fordítja ezt a szöttest: „Ja-

vunkra változtatja a rosszat is”. Mert az Úr a szenvedőt szenvedése által váltja meg, s keserve által nyitja meg szemét.

SZEDŐ D.

*

Nem ismerni téged, Uram, oktalanság; követésed pedig béke, öröm, lelki vidámság; annak akarása, amit te akarsz, maga a boldogság. Világosságban jár az, aki szívesen követ, s e világosság a te rendelésed. Istenem, nem jutalmadat kívánom és áhítom, hanem tenmagadat. Nem a boldogságot óhajtom, mint végcélt, hanem Téged e boldogságban.

RÁKÓCZI FERENC

ÉVKÖZI 14.

SZERDA

„Nem test, hanem lélek szerint.”

A lelkesedés szóban ott rejlik a lélek szerinti élet fogalma. Lelkesen dolgozni, jóakarattól és együttérzéstől hevülni, szebb világért lelkesülni, a nemeset egész odaadással cselekedni – ez az, ami lélekre vall, ez az, ami átszellemíti a testet és annak életét.

*

Ti nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. Akiben nem lakik Krisztus Lelke, az nem az övé.

RÓM 8, 9–10

*

Krisztus tanításából nyilvánvaló, hogy az isteni szeretetkiáradásba csak úgy kapcsolódhatunk bele, ha magunk is szeretünk, ha az isteni élethez hasonlóan mi is személyi kapcsolatokat építünk ki. Úgy tölthetjük be az istenkép más hivatását a világban, ha dolgozunk a világ dolgainak, tárgyi viszonyainak személyes viszonyokká való átformálá-

sán. Feladatunk minden emberi viszony megtisztítása, lelkivé, szellemivé formálása. Csak a többi ember felé megnyílt személyiség méltó a Szentháromság életközösségére, a Lélek bennlakására.

CSELÉNYI I. G.

*

Istenünk, a Szentlélek megvilágosító kegyelmével tanítottad híveid szívét. Add meg nekünk, hogy a Szentlélekben rátaláljunk az igazságra, és kegyelme lelkesítsen a Lélek szerinti életre.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 14.

CSÜTÖRTÖK

„Nagy a türelme, és csupa könyörület.”

Türelmed végtelen, Uram, de véges az én időm. Ha az idő elfogy, megkérded tőlem, mit tettem másokért, mit a közösségért, mit a mindenki – nemcsak a magam – szebb életéért. Ha kérdésedre elnémulnék, mit tehetnél velem? Némának hagynál mindörökkre, és akkor jaj lenne nekem, mert sohasem lennék képes kimondani azt a szót, amely pedig egyedül boldogít: tele a szívem szeretettel.

*

**TérjeteK vissza az Úrhoz, a ti Istenetekhez,
mert jóságos és irgalmas,
nagy a türelme, és csupa könyörület;
utálja a gonosztságot.**

Jo 2, 13

*

Szent Pál apostol úgy fogja fel az ószövetséget, mint azt az időt, amikor Isten elviselte népe és a nemzetek bűneit, azzal a szándékkal, hogy a „jelenben” kinyilvánítsa üdvözítő igazságát. Jézus a bűnösök iránti magatartásával és

tanításával az isteni türelem bemutatója és megtestesítője. Szemrehányást tesz türelmetlen tanítványainak; példabeszédei mind megannyi kinyilatkoztatása Isten türelmének, aki meg akarja menteni a bűnösöket, s ugyanakkor leckét és példát ad nekünk is a türelemről. Ezért a választottaknak addig kell meghallaniuk Isten szavát, amíg Isten türelmének és hívásának áldott ideje tart.

R. DEVILLE

*

Íme, itt vagyok előtted, hosszantűrő Istenem! Mily nagy volt irgalmad hozzám, s mily nagy hálátlanságom veled szemben! Mindez eléem állítja egész életemet, mert te intéztél mindent körülöttem úgy, hogy megments; én pedig úgy éltem vele vissza, hogy elkárhoztass. Ím, itt vagyok színed előtt, cselekedj velem irgalmasságod szerint.

RÁKÓCZI FERENC

ÉVKÖZI 14.

PÉNTEK

„Szétzúzza az íjakat.”

Mennyi mérgezett nyíl lapul szivemben készen arra, hogy újra meg újra mások felé repítsem őket! Harag, sértődöttség, bosszúvágy, ellenszenv, irigység feszül bennem és ilyenkor magam vagyok az íj, amely nyilakat lő ki. Tudom, ha nem teszek meg mindent, hogy efféle harci íj ne legyek többé, akkor te törsz össze engem.

*

Gyertek, lássátok, mit művel az Úr!
Rettegésbe taszítja a földet,
megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig,
szétzúzza az íjakat, összetöri a lándzsákat,
s a pajzsokat tűzben elégeti.

45. ZSOLT 9–10

*

Az ellenségeskedés teljes dimenzióját Jézus tárja fel éppen abban a pillanatban, amikor legyőzi. Az ellenségeskedés nem olyan tény, mint a többi; igazában misztérium, a Sátán uralmának jele. Ezért vagyunk kitéve támadásainak. De Jézus hatalmat adott övéinek az ellenségeskedés mindenfajta tevékenységével szemben. Ez a hatalom annak a győzelemnek a gyümölcse, amelyet Jézus aratott a Sátán felett. A kereszténynek Jézussal együtt kell harcolnia az emberi nem ősi ellensége ellen. Bár körülötte sokan úgy viselkednek, mint Krisztus keresztjének ellenségei, mégis tudja, hogy a kereszt győzelemre viszi. Ez a kereszt az az egyetlen hely, ahol kiengesztelődhetünk Istennel és egymással is.

P. BEAUCHAMP

*

Istenünk, te megtöröd a háborúskodást és megfékezed a gögös embert, kérünk siess segítségünkre, hogy elvetvén magunktól az ellenségeskedést, mindnyájan békében élhessünk.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 14.

SZOMBAT

„Gyertek hozzám, megkönnyítlek.”

Hozzád futok, Jézusom, ha nehéz terhet raknak rám az emberek vagy az élet. Te azt mondod: „Vedd magadra az igát, így tettem én is!” Hát felüdítést, megkönnyebbülést ad ez a szó, Uram? Valahányszor hittem neked, és követtelek téged, megtudtam, hogy igazat beszélsz. Az elvállalt íga valóban könnyebb, és ha lélekkel hordozom, édes akár a leg-súlyosabb teher is.

*

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket.”

MT 11, 28

*

Csodálatos ígéretei vannak Jézusnak a terhei alatt görnyedező és vergődő emberi lélek számára! De ezek az ígérek parancsokhoz fűződnek!

Jöjjetek hozzám! Ki kell lépünk a magunk nyomorúságának elzárt világából, és oda kell kapcsolódunk öhozzá. Nála megszűnik erőnk meddő emésztődése, mert megnyugtat és felüdít.

Oda kell hajtánunk a vállunkat azok alá a terhek alá, amelyeket ő helyez ránk. Vállalnunk kell szolgálatát és mindazt a gondot, felelősséget, amit ő bíz ránk. Akkor megtapasztaljuk, hogy vannak édes és könnyű terhek, amelyeket hordozni gyönyörűség.

Csalódott-e valaha ígéreteiben bárki is?

VICTOR J.

*

Uram, ha te egykor nemet mondtál volna a szenvedésre, nekem akkor is szenvednem kellene, de reménytelenül, mert nem volna megváltóm. Így azonban beléd kapaszkodom, és kegyelmedet kérem nehéz keresztem hordozásához. Maradj velem, Uram!

M. NOËL

„A természet mulandóságnak van alávetve.”

Alvó vagy éppen vadul szaladgáló gyermekeidet nézve, néha sötét gondolat suhan át rajtam: egyszer majd bevégezik ők is. De előbb megöregszenek, sőt talán felesleges nyűg is lesznek a következő nemzedék nyakán.

*

A természet mulandóságnak van alávetve, nem mert akarja, hanem amiatt, aki abban a reményben vetette alá, hogy a mulandóság szolgálai állapotából majd felszabadul az Isten fiainak dicsősége szabadságára.

RÓM 8, 20–21

*

A születés és a halál között húzódik az a fehér lap, amelyet kinek-kinek az életével kell teleírnia. A keresztyén ember a mondanivalóját a hitében fogalmazza meg. Felismeri, hogy Isten hívta meg arra, hogy a „fehér lapot” teleírja olyan mondanivalóval, amely a szívéből jön. A témát Istentől kapja. Komoly feladat ezt a témát egész szívvel befogadni. Nem is megy egyszerre. A hívás befogadása állandó növekedést, elmélyülést kíván, és egyben állandó visszatérést, megújulást. Életünket tehát az Isten iránti engedelmisség és szeretet szolgálatában kell megélnünk, személyiségünk kibontakozását és fejlődését ebben a keretben kell értelmeznünk.

KIRÁLY E.

*

Istenem, add, hogy életem fehér lapjára mindig csak az irántad és embertársaim iránti szeretet tintájával írjam életem történetét.

KELE P.

„Hordozzuk a Lélek csíráit.”

Gyermekeim keresztények, tehát, a te Lelked él bennük, Istenem. Az én testi és lelki tulajdonságaimból sok minden láthatóan él bennük. Azt azonban már csak hiszem, de minden tudásnál biztosabban, hogy örökölték – a keresztségben – a te vonásaidat is, Atyám. Az életük tehát a tiedhez hasonlóan örök, a lelkük pedig mindig fiatal.

*

Az egész természet sóhajtozik és vajúdik mindmáig. De nemcsak az, hanem mi magunk is, akik bensőnkben hordozzuk a lélek csíráit, sóhajtozunk, és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását.

RÓM 8, 22–23

*

Minden teremtetett létező közül az ember az, aki a legjobban szorul másokra. Kiteljesedése – s ez egy életen át tart – mindig „emberközelen”, családi, társadalmi együtt hatásokban s főképp személyes kapcsolatok bensőségében megy végbe. Döntően ezekhez a termékeny, fakadó, lelki forrásvidékekhez van kötve. Az ember tehát mindig nyitott a más, a Másik, a Te felé. Ahogyan a fennmaradásához rászorul az étkezésre, a világ anyagának magába építésére, ugyanúgy nem élhet magányos elszigeteltségben sem. Szellemileg is szüntelenül magunkba fogadjuk mások világát.

KONCZ L.

*

Istenem, amikor megteremtettél, nagyot és szépet gondoltál el rólam. De hogy valóban értékes és boldog ember is legyen belőlem, annak megvalósítását rám bízad. Tudom, Uram, az élet nem játék, nem szórakozás, hanem gyönyörű feladat, amelyet komolyan venni érdemes. Segíts, hogy mindig komolyan vegyem, és benned bízó lélekkel vállalni tudjam.

SIK-SCHÜTZ IMAKÖNYV

„Várjuk a fogadott fiúságot.”

A búzamagot elvetik, aztán nincs gond vele aratásig. Ki-fejlődik magától is, ha kicsit is kedvezőek a körülmények. Az én kicsinyeim lelkébe kényesebb magot vetettél, Uram: a kegyelmet, amely az örök életre érdemes istengyermeki élet csírája bennünk. Ez őrizhetné meg őket nemcsak a sír, hanem valóban örökké tartó fiatalságban. De tudom, ezzel a maggal sok a vesződség. Nekik maguknak is akarniuk kell, hogy beérjen a mennyre. De hogy valóban akarják is, az az én felelősségem is.

*

Sóhajtozunk, és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását.

RÓM 8, 23

*

Minden egészséges nép az isteni áldás jelének tekinti a termékenységet: az unokák az öregek koronája. A bibliai szerzők emellett nem felejtik, hogy a gyermek befejezetlen lény, és igen erősen hangsúlyozzák a szilárd nevelés fontosságát. Az Úr Jézus szemében a gyermekek az „igazi” tanítványokat jelképezik, akik egyszerű lélekkel, mint az Atya ajándékát, s nem mint valami nekik kijáró dolgot fogadják az Isten országát. Az igazi nagyság titka: kicsinnyé lenni, mint a gyermek, azaz olyan bizalommal fordulni Istenhez, mint egy gyermek fordul az édesapjához.

A keresztyén szülőknek mindent el kell követniök, hogy gyermekeik lelkében elültessék az Isten utáni vágyat, és segíteniök kell, hogy a hitben fejlődjenek, megerősödjenek és nagykorúvá váljanak. Mert a gyermekség a hit vonalán sem befejezett valóság, hanem egyre jobban növekedni kell benne egészen a halálunkig.

L. ROY

*

Áraszd, Urunk, Szentlekedet gyermekeinkre, hogy kiáradó szeretete által megerősödvé eljuthassanak a tökéletes krisztusi nagykorúságra.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 15.

SZERDA

„Barázdáit megöntözted, göröngyeit simára porlasztottad.”

Napsugár, harmat és eső, hasznos sók a földben, – mind azt hirdeti, nemcsak megteremtetted a magot, hanem ki is fejleszted, Urunk. A kegyelem magváról is gondoskodik. Többek között azzal, hogy szívünkbe szülői szeretetet és mellé hitet adtál. Engednem, sőt inkább akarnom is kell, hogy szeretetem harmata és hitemnek melengető fénye bőségesen áraszsa el gyermekeim isteni csírákat hordozó lelkét.

*

**A földet előkészítetted:
barázdáit megöntözted,
göröngyeit simára porlasztottad,
esővel fellazítottad,
és a sarjadó vetést megáldottad.**

64. ZSOLT 10–11

*

Ha a mai ember a názáreti Jézus valódi lényét akarja megragadni, sok szokást kell lehántania magáról: a „pontatlan olvasást”, amely Jézus egzisztenciáját előregyártott szkémák szerint próbálja megérteni; a „begyakorlott beszédet”, amely klisészerű felfogásával Jézus sajátos létmódját inkább eltakarja, mint felfedi; az „édes Üdvözítő” elrajzolt képét, amely sokszor érzélgősen ábrázolja őt, titkát pedig szentimentális középsepré szűrűkíti. Minden valótlan, kicsinositott félre kell tennie, míg végre megérzi, milyen nyugtalanító és titokzatos volt alapjában véve Jézus léte.

Mutatis mutandis ily módon kellene a szülői háznak is a gyermeket közel vinnie Istenhez, Jézushoz.

BOROS L.

*

Uram, ki megáldod a téged áldókat,
és megszenteled a benned bízókat,
üdvözítsd népedet, és áldd meg örökségedet.
Egyházad teljességét őrizd meg...
Dicsőíts meg minket isteni erőddel
és ne hagyj el minket, kik benned bízunk.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS LITURGIÁJÁBÓL

ÉVKÖZI 15.

CSÜTÖRTÖK

„Némely szem az útszélre esett.”

Egy pillanatra megütköztem azon, miért kérdi a keresztlő pap, kereszténynek akarom-e nevelni a gyermekemet. Aztán rájöttem, hogy igaza van. Hány szülő van, aki számára utolsó ténykedés gyermeke kereszténysége érdekében, hogy kereszteltetni viszi, vagy éppen csak küldi. Jó lesz, ha magam is lelkiismeretvizsgálatot tartok: eléggé számon tartottam-e azt, amit akkor kissé sértődötten, de magától értetődően megígértem?

*

„Kiment a megvető vetni. Amint vetett, némely szem az útszélre esett. Jöttek az égi madarak és fölcsipegették.”

MT 13, 4

*

„Fiam, vasárnap szentmisére k e l l menned!” – ez hitoktatás.

„Fiam, vasárnap van, jöjj v e l e m a szentmisére!” – ez vallásos nevelés.

„Leányom, imádkoznod k e l l!” – ez hitoktatás.

„Leányom, imádkozzunk e g y ü t t!” – ez vallásos nevelés.

„Fiam, a gyerekek kötelessége az öreg szülőkről gondoskodni!” – ez hitoktatás.

„Fiam, csak természetes, hogy mi gondoskodunk a nagyszülőkről!” – ez vallásos nevelés.

A hitoktatás azt jelenti: megtanítom, mit kell hinni és tenni. A vallásos nevelés pedig azt jelenti: megvallom és megmutatom, hogyan ölt bennem, szavaimban és tetteimben egyformán testet a hitem.

A tanítás csak elhangzik, de a példa vonz.

EDELÉNYI I.

*

Istenünk, hallgasd meg kegyesen imádságunkat és Szentlelked erejével alakítsd át szívünket úgy, mint az apostolok szívét átalakítottad. Add, hogy lobogjon bennünk szereteted lángja, s ezt a tüzet továbbadhassuk mindazoknak, akik körülöttünk élnek.

KELE P.

ÉVKÖZI 15.

PÉNTEK

„Amikor forrón tűzött a nap, elszáradt.”

A szeretet napsugár, amely neveli gyermekeim életét. De tudnom kell, van olyan szeretet, amely csak nevében az, igazában azonban önzés, mert okatlanul és csak magának szeret. A Szentlélek azt akarja, hogy gyermekeim önistenítő ádámfiból önzetlenül szeretni képes istengyermekek legyenek. Vajon az én majomszeretetem nem azt szuggerálja-e nekik, hogy ők az isten, és körülöttük forog a világ? Szentlélek Isten, nem akarok ellened dolgozni!

*

„Más mag köves talajba hullott, ahol nem volt neki elég föld. Gyorsan kikelt. Amikor azonban forrón tűzött a nap, elszáradt, mert nem volt gyökere.”

MT 13, 5-6

*

Korunk tragédiája, hogy az asszonyok az anya, a férfiak pedig az apa szerepe elől menekülnek. A szellemileg képzett és hivatással rendelkező asszony gyakran méltósá-

gán alulinak tartja az anyaságot. Így lemond a legnehezebb, a legigényesebb és a legszebb hivatásról: az emberformálás magasztos feladatáról.

T. BOVET

*

„Engedjétek hozzám a gyermekeket!” – mondta Jézus. Mint minden szava, ez is hallatlanul mélyértelmű és sokrétű. Mert a kicsinyeket valóban oda kell engedni hozzá, hogy lábához boruljanak, vagy hogy játsszanak vele. De mindezt finom tapintattal, alkalmazkodva kell tennünk, nem türelmetlenül „taszigálva”. Szeretetből és szeretetreméltóságból álló teljes lelkükkel kell őket odaengedni a Mesterhez.

K. P.

*

Istenem, örök Atyám!
Gyermekem boldogsága láttán
megköszönöm, hogy őt adtad nekem.
Tőled kaptam azt a jogot,
hogy gondozzam és neveljem.
Engedd, hogy most ünnepélyesen
oltalmazd ajánljam őt.

KARDOS M.

ÉVKÖZI 15.

SZOMBAT

„A világi gondok s a csalóka gazdagság elfojtja az isteni szót.”

Amint a föld, a gyermeki lélek is dudvakkal van tele. Felmérhetetlen a felelősségem, hogy tetteim és szavaim ne gázt – a kapzsiságot, az önzést, az irigységet, a rosszindulatot és a többi – erősítsék az anyám szívében. Inkább ellenállónak kell tennem őket minden kísértéssel szemben, amely az ősbűn következtében belülről támadja istengyermeki ártatlanságukat.

*

„A szűrés bogáncs közé hullott mag az, aki meghallgatja a tanítást, de a világi gondok s a csalóka gazdagság elfojtja az isteni szót.”

MT 13, 22

*

A gyermek sokhúrú hangszer; keveseknek adatott meg, hogy zengését meghallják. Könnyen elsikkadhat egyik vagy másik hang. A szülön múlik leginkább, hogy a húr tisztán zendül-e. Olyan gyermeket kívánunk például, aki jól érzi magát a társadalomban, nem válik különccé és antiszociálissá. De könnyen azzá válhat, ha nincsenek testvérei, és ha a szülő nem foglalkozik vele. A gyermek közelsége a szülő számára a legnehezebb pillanatokban sem jelenthet áldozatot; a vele való törődés gazdagíthatja a szülő személyét is, hiánya pedig sivárrá teheti.

TOPOLYAI M.

*

Istenem,
Te tanítsd gyermekemet
igaz szeretetre.
Őrizd meg őt
tisztá szívű, jó embernek.
Segítsd, hogy szent Fiadhoz,
Jézushoz hasonlóan
növekedjen korban és bölcsességben
előtted és az emberek előtt.
Kérlek, tedd boldoggá
most és örökre.
Segítsd, hogy mindig
választott gyermeked legyen
Szent Fiad, Jézus Krisztus által. Amen.

KARDOS M.

„Bölcs ember gondolkozik”

Istenem, gondolkodó lénynek teremtetted. Én mégis rendszerint gondolkodás nélkül beszélek, ítélek, teszek-veszek. Gyakran még imámban is több a szó, mint a gondolat. Időt kell hát teremtenem magamnak és imádságos csendet minden nap, nehogy értelmetlenné legyen bennem az értelem.

*

Az igazán bölcs ember így gondolkozik: Isten nincs rajtad kívül, aki mindenneknek gondját viselné, úgyhogy bizonyítanod kellene, hogy nem ítéltél igazságtalanul. Igazságosságodnak hatalmad az alapja: mivel mindennek ura vagy, mindent kímélhetsz.

BÖLCs 12, 13. 16

*

Az a feladatunk, hogy életünk teljes gazdagságát felderítsük. Nincs rá jogunk, hogy tompa közönnyel éljük le napjainkat, mert akkor minden, ami képességeinkben rejtőzik, elszorvad. „Olyanok vagyunk, mint a tűz, amely a száraz ágba vagy a kovakőben szunnyad – hangzik Hölderlin Hyperionjában –, és a küzdelem és keresés minden pillanatban végét veti e szűk fogságnak.” Ha figyelemmel fordulunk azok felé a dolgok felé, amelyekkel összetalálkozunk, ha intenzívebb lesz életünk azáltal, hogy élményeinken elgondolkozunk és belsejükig hatolunk, akkor mi magunk is átalakulunk. Oda kell hát néznünk pontosan, oda kell figyelniünk gondosan, meg kell kóstolnunk a dolgok ízét. Meg kell tanulnunk a világ különböző hangjait észrevenni és megkülönböztetni. Mindennapjaink is tele vannak rejtett kincsekkel.

O. BETZ

*

A keresztény ember olyan ember, aki messzire tekint, egészen az isteni horizontig,

hogy így bátorságát ébren tartsa, és a cél felé egy-egy kis lépsét mindig újból megtegyen. Kitartóan!

G. BESSIERE

Istenem, segíts előbbre, és add fényeidet, hogy ne álljunk már olyan sokáig saját magunknak útjába!

GOETHE

ÉVKÖZI 16.

HÉTFŐ

„A Szentlélek a szíveket vizsgálja.”

Élek és cselekszem, de vajon tisztában vagyok-e, hogy tulajdonképpen mit is akarok? Sokféle vágy kavarg bennem, tudatosan vagy ösztönös homályossággal. De ez csak a felszín. Elmélkedéseimben le kell szállnom a mélybe. Meg kell tudnom, mi lakik igazán szívemben. Vajon a Szentlélek vagy pedig az önistenítő Ádám kívánsága erősebb-e bennem?

*

A Szentlélek, aki a szíveket vizsgálja, tudja, hogy mi a lelkünk kívánsága, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.

RÓM 8, 27

*

Az ember nem fogadja el önmagát annak, ami. Pedig alapjában véve nagyon egyszerű: az ember nem isten; az ember nem állat; az ember ember. De ebbe a megváltoztatlanba nem nyugszik bele. Ez tragikus. Valami katasztrofális „öntudat”-zavar él az egész emberiség „tudatalatti” világában.

Az ember az szeretne lenni, ami nem lehet. Közben az sem lesz, ami pedig lehetne. Tulajdonképpen ez az ember tragédiája.

Az Ószövetség az ember ősi elbukását mégsem tragédiának fogja fel, hanem: küzdelemnek. Világra szóló nagy

küzdelemnek. Ez a küzdelem pedig nem reménytelen, sőt: végső győzelemmel fog végződni.

Mi már tudjuk, hogy az ember istenülési vágyálma is teljesül, csak módosultan: úgy, ahogy lehet. Istenember született a földre, és magába öleli, teljes testévé teszi az emberiséget.

KLEMPA S. PÜSPÖK

*

Nyílt lelkű emberek azáltal akarják önmagukat biztosítani, hogy valami magas célt tűznek ki maguk elé. A legmagasabb cél mindig Isten szeretete marad. Aki magát erre a célra állítja rá, és rendületlenül kitart mellette, egységgé tudja tenni belső világát, és a legnagyobb erőket ébreszti fel önmagában. Egyszer majd örömét találja abban, hogy „hatvanévesen is hű maradt húszéves korának álmaihoz.” És ez valóban lehetséges, mivel nemcsak az ember kíván Istennel találkozni és neki szolgálni, hanem Isten is így van az emberrel.

N. RATHGEB

*

Istenünk, Atyánk! Fiad a nagy igazságot közölte velünk: Te mennyei Atyánk vagy! Te vagy az eredet, mindenek Teremtője és forrása. Te irányítod az emberi sorsokat, a történelmet, az általad létrehozott erők csodálatos fejlődését, az emberi értelem és szív mind tökéletesebb kivirágzását. Mindezekon túl: te mindig megértő, gondoskodó és a kicsiny embert magadhoz ölelő Atya vagy.

Atyám! Nem kérek tőled erőt, hatalmat és gazdagságot. Irgalmadért és világosságodért esedezem csupán. Ebben reménykedem. Amen.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

„Szelidséggel ítélsz és kímélettel vezetsz.”

Uram, ismerem parancsaidat, de ismerlek-e eléggé téged? Amikor elmélkedem, közeledben vagyok, találkozom veled, megihletsz engem. Ilyenkor sikerül egy kissé hasonlóbba válni hozzád.

*

Urunk, bár hatalom van a kezében, szelidséggel ítélsz, és nagy kímélettel vezetsz bennünket; mert a hatalom rendelkezésére áll, mihelyt akarod. Ezzel a bánásmóddal arra tanítottad népedet, hogy az igaz legyen emberszerető.

BÖLCS 12, 18–19

*

Semmi sem áll útjában annak, hogy elérjük „a krisztusi teljességet” (Ef 4,13), ha komolyan akarjuk. Még azok az emberek is, akik a világ zajos rohanásában élnek, azok is részesülnek Isten nagy ajándékaiban, ha hivatásukban hűségeselek.

A lélek minden megvilágosodása a végtelen felé mutat. Aki megkapja ezt, az ugyan érzéki ismerismódjának határára ér el, de egyben elkezdődik benne a szellemi megismerés. Lehetetlen, hogy az, aki egész lelkéből keresi, rá ne találjon – habár most csak töredékes módon, nem a teljes megértéssel és mindig annak tudatában, hogy ismerete elmarad a valóság mögött; de a jövő világban majd tökéletesen megtalálja az isteni világot a többi szenttel együtt.

SZ. SIMEON

*

Az ember szemben áll a mindenséggel, és az, lám, semmiségnek tűnik a szemében. Az ember Isten fényessége előtt áll, és e fényesség olyan számára, mint a sötétség: megfoghatatlan. Az ember küzd a jóért, s közben úgy érzi, hogy elbukik a rosszal. Minden töprengése ellenére mindig tanácstalanabb és minden fáradozása ellenére mindig bátor-

talánabb lesz, de mégsem tud lemondani arról, hogy töprengjen és alkotson.

De ha egyszer megtalálja az ember a szeretet szavát, akkor ez egyszersmindenkorra az utolsó szó számára. Mihelyt belép a szeretet csöndjébe, őbenne is megszületik a csend.

P. LIPPERT

*

Istenünk, Urunk! Teremtményeid és gyermekeid vagyunk, s így szólítunk meg: Atyánk! Mindannyiunk közös Atyja vagy, s mégis külön hívsz engem. A szeretet külön szavával keresel föl állandóan, mindig újabb megtérést és elmélyülést vársz tőlem. Fiadban, Krisztusban istenemberi tökéletesség magaslataira kívánsz vezetni.

Add, Uram, hogy hívásodra mindig gyermeki szeretettel tudjak válaszolni. Amen.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

ÉVKÖZI 16.

SZERDA

„A Lélek maga jár közben értünk.”

Szeretnék mindig jól imádkozni, de olyan szétszórtak a gondolataim! Újra meg újra érzem, Istenem, hogy nem mondtam eleget neked, és nem figyeltem eléggé rád. Bár pótolná imám hiányosságait életem! Szeretnék a Szentlélek hárfája lenni, hogy egész életem dicsőítő éneked legyen.

*

Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még ezt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk szavakba nem önthető sóhajtasokkal.

RÓM 8, 26

*

Többen visszahúzódnak az emberekkel való érintkezés-től, és magukban szeretnek maradni; azt mondják: az

összeszedettség miatt van erre szükségük. Pedig akinek jó a felkészülése, az mindenütt és mindenféle ember társaságában is tud összeszedett lenni; aki viszont rosszul lát hozzá, annak sehol sem sikerül: semmiféle helyen és semmilyen ember társaságában sem. Mert aki helyes lelkülettel rendelkezik, az Istent maga mellett találja, márpedig ha Isten velünk van, akkor mindenütt velünk van: az utcán vagy az emberek között éppúgy, mint a templomban, a magányban vagy egy cella mélyén.

Az ilyen ember számára Isten a minden. Tőle akar tanulni mindenben, és tiszta lelkülettel közeledik hozzá. Az ilyen ember mindenhol és minden tevékenysége közepette Istennel van, sőt igazában Isten műveli általa azt, amit tesz.

ECKHARDT MESTER

*

Jézus így szól hozzánk: A léleknek azt a békéjét, amely engem a földön eltöltött, azt hagytam rátok is. Nem olyan békét adtam nektek, mely nem más, mint két szorongatás közötti fellelegzés. Az én békém olyan mély, hogy azt semmi sem képes elrabolni tőletek. A léleknek ez a békéje a velem való összeforrottságtok.

A bensőséges imában mind közelebb kerültök hozzám. Minden szavatokra figyelek, mert ami veletek történik, a számomra is történik, s amit valaki veletek tesz, azt velem is teszi. Ennyire egyek vagyunk! Bízotok bennem és én bízom bennetek! Ez az imádság!

CHALLENGE C. IMAKÖNYV

*

Uram, nem dölőfös a szívem,
szemem nem tekintet gögösen.
Nem keresek nagy dolgokat,
amelyek meghaladják erőm.
Megtanítottam hallgatni a lelkem,
így békét szereztem neki.
Mint anyja ölen a gyermek,
mint a gyermek, úgy pihen bennem a lelkem.
Remélj, Izrael, az Úrban
most és mindörökké!

130. ZSOLT

„A kovász.”

Türelmetlen vagyok magammal, pedig a türelmetlenség rossz tanácsadó; elpárolog tőle a kedv és a buzgóság. Be kell látnom: idő kell ahhoz, hogy igéd kovásza egészen átjárjon. Jézusom. És te türelmesen vársz rám, hogy megérjek számodra.

*

„A mennyek országa hasonlít a kovászhoz, amelyet fogott az asszony, belekeverte három mérő lisztbe, s az egész megkelt tőle.”

MT 13, 33

*

Mindnyájan vándorok vagyunk, a vándorlás pedig előrehaladást jelent. Vizsgáljuk meg hát magunkat becsületesen – se nem hízelegve magunknak, se el nem csüggedve – hogy valóban haladunk-e.

Senki előtt sem kell pirulnod, aki veled együtt úton van; de másrészt ne is dicsekedjél senki előtt. Egyedül Isten van fölül, öneki pedig az alázat tetszik, és ő az, aki előtt bizonyítanod kell. Így vizsgálj hát magadat! És sohase légy elégedett azzal, ami éppen vagy, hogy előrehaladhass afelé, ami még nem vagy.

SZ. ÁGOSTON

*

Az ember nem születik készen. Napról napra tökéletesebb személyében és munkájában, amíg képességei mind ki nem bontakoznak. Vannak, akik soha el nem érik kiteljesedésüket, mások késve érnek csak meg.

Nagy szívre és nagy türelemre vall, ha az ember sohasem hajszoja magát, soha szenvedélyesen nem robot a teljesség felé. Idő kell az érlelődéshez. Az idő mankója előbbre segít, mint Herkules vasbuzogánya. II. Fülöp király nagy mondása volt: „Az idő és én együtt felvesszük a versenyt a többiekkel.”

Sohase vegyük úgy a dolgokat, mintha kereszteznék utunkat, bárhogya alakulnak is! Mindennek van színe és visszája. Sok minden fölött keseregtek már az emberek, aminek inkább örülhettek volna, ha meglátták volna a belőlük fakadó előnyt. Mindenben van előny és hátrány. Nagyon fontos szabály ez mindenki számára.

B. GRACIAN

*

Uram! Könyörgünk a derűsekért és a szerencsésekért; azokért, akik az örömtől alig tudják, merre kell menniük, hogy magadhoz vond őket, és megtanítsd, merre tartsanak;

könyörgünk a szenvedőkért, akik nyomorúságában nem ismerik fel a helyes utat, hogy őket is magadhoz vonzzad;

hogy így mindkettő – a szenvedő is, és a boldog is – bármennyire különbözök is körülményeik, ebben az egyben összetalálkozzanak: ne lássák útjuk célját semmi másban, mint tebenned. Amen.

S. KIERKEGAARD

ÉVKÖZI 16.

PÉNTEK

„Konkoly és búza.”

Nincs jogom konkolynak nevezni senkit. Erről csak te ítélsz, Istenem. Azt tudom, hogy mindenkiben benne van a csírája a jónak is, a rossznak is. Az én dolgom az, hogy segítsék másokat – és magamat is – dús kalászu búzává válni.

*

„... nehogy a konkolyt gyomlálva vele együtt a búzát is kitépjétek. Hagyjátok, hadd nőjön mind a kettő az aratásig. Aratáskor majd szólok az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze, kössétek kévébe és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek csűrőmbé.”

MT 13, 29-30

*

Magamat egy közösségbe foglalva látom az emberek legkiválóbbjaival és legutolsóival. Észre kellennem, hogy tevékenységem túlél engem, elindító oka lesz egy le sem mérhető cselekvésláncnak, s mindig újabb események fakadnak ebből a láncból, egészen az idők végéig hatékonykodva és szaporodva. Az én megszámálhatatlanul sok tettem tetet ölt, és hangját hallatja a világ nagy kórusában. Mégpedig vagy az áldás hangját zengik, belőlem kiindulva, vagy pedig vádolnak engem – s nem csupán az én személyes tetteimért, hanem mindazon tettek miatt, amelyeket mások műveltek az én elindító tettem következtében.

Ha ezt így szemem elé állítom, nem tehetek mást, mint hogy tisztelettel és csodálkozással leborulok Isten előtt.

D. CORTÉS

*

Csak akkor beszélhetünk lelkiismeretünk tisztaságáról, ha előzőleg már bocsánatot nyertünk – az egyedül szent Istentől. Legyünk hát őszinték és mondjuk csak: Mi Atyánk, bocsásd meg a mi vétkeinket!

Egyszer Szent Klára és nővérei lelkiatyjukat, Szent Ferencet, akit már akkor szentként tiszteltek, valamilyen épületes kis tanításért kérlelték. Ő erre eléjük állva, a földről port vett föl, fejére hintette, és elkezdte imádkozni a Miserere zsoltárt: „Könyörülj rajtam, Istenem...” Az elmulasztott jócselekedetekre gondolt. Ugyanez a Szent Ferenc egy látogatás szerint gonosz ember láttán így gondolkodott: „Vajon mivé lettem volna én az ő helyében?”

O. KARRER

*

Uram, segíts, hogy megértsem azt a választ, amelyet Jézus adott erre a kérdésre: „Ki az én felebarátom?”

Tégy fogékonyabbá azok iránt, akikkel találkozom – otthon, az üzletben, a buszon, a tömegben.

Legyek tudatában annak, hogy mindenki – a névtelen, a dühös, a megkínzott, akár ismerem őket, akár nem – tebenned testvérem. És hogy senki sem idegen számomra, hacsak – én magam nem teszem őt azzá.

R. ARMSTRONG

„A mustármag fává terebélyesedik.”

Napról napra érzem, milyen keveset tehetek az emberek üdvösségéért. De bízom benne, hogy a jó szó, kedves szolgálatkészség, az együttérző szeretet, amit másoknak adok, olyan, mint az apró mustármag: kikel és felnő sokak lelkében.

*

„A mennyek országa hasonlít a mustármaghoz, amelyet fogott a gazda és elvetett kertjében. Ez kisebb minden más magnál, amikor azonban felnő, nagyobb minden veteménynél, fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai s fészket raknak ágai között.”

Mt 13, 31-32

*

A mustármagról és a kovászról szóló hasonlatok ikerpárt alkotnak. Mindkettő ugyanazt célozza: hogy megmutassa nekünk, miképp megy végbe Isten országának születése és kibontakozása, és hogy mivé fejlődik. A mustármag maga Jézus Krisztus: a földre született, a keresztre feszített, a megölt és eltemetett. És ő maga a kovász is. Szava, léte, működése a rejtekben fejti ki hatását. Mint az elvetett mag, ő is ki van vonva a kíváncsi tekintetek és önkényes beavatkozások hatásköréből. Sem nem siettethetjük, sem nem akadályozhatjuk.

Ez a felismerés megóv minket a magabiztos és lázas tevékenykedéstől éppúgy, mint az eltúlzott aggodalmaskodástól. Mert a végén majd ott áll az isteni magból felnőtt fa, amely nagyobb az összes többi fáknál, úgyhogy az egész világ az ő árnyékában talál otthont. És az átjárt lisztből létrejön az új ég és új föld, amely már igazsággal van telítve.

P. HERLYN

*

Az Isten hatalma megőrzött titeket a hitben az örök üdvösségre, amely készen áll, hogy az utolsó időben majd

megnyilvánuljon. Ezért örülni fogtok, noha most egy kicsit szomorkodnotok kell, mert különféle kísértések érnek benneteket, hogy a próbát kiállva hitetek, amely értékesebb a tűz próbálta veszendő aranyánál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltó legyen a dicséretre, a dicsőségre és a tiszteletre. Noha nem láttátok, mégis szeretitek ; bár most sem látjátok, mégis hisztek benne. De mivel hisztek, ujjonghattok a megdicsőültek kimondhatatlan örömeivel, mert elértek hitetek célját: lelketek üdvösségét.

1 PT 1, 5-9

*

Megváltó Jézusunk, te magadon mutattad be Isten üdvözítő terveinek rejtett útját és az üdvösségnek alázatos szolgálatát. Nem lennék a te tanítványod, ha én más utat akarnék járni, mint amit te jártál. Nem nevezhetném magamat követődnék, ha sikereket, gyors eredményeket, földi diadalt kívánnék – olyan dolgokat, amikről te tudatosan lemondtál. Nem nevezhetném magam követődnék, ha ilyen lelkület élne bennem, pedig te többnek is neveztél minket, mint követőidnek. Azt mondtad: a barátaid vagyunk! Arra kérlek hát, isteni Barátom, segíts, hogy ne csak kényszeredetten vállaljam az alázat és szolgálat útját, hanem örömmel, Örömmel, hisz ezen az úton mindig együtt vagyok veled. Amen.

BÁN E.

„Szántóföldben elrejtett kincs.”

Jézusom, ha országodról van szó, önkéntelenül az égre, egy másik világra gondolunk. Pedig a menny ott van, ahol te vagy, te pedig bennünk és köztünk élsz. Csak fel kell fedeznünk téged és mindent megtennünk, hogy napvilágra kerüljön jelenléted.

*

„A mennyek országa hasonlít a szántóföldben elrejtett kincshez. Megértettétek mindezeket?” „Igen” – felelték.

MT 13, 44. 51

*

Tény az, hogy nem nyilvánvaló Isten uralma a világban. De ha egyszer valaki ezt mégis felismeri, akkor az olyan, mint egy óriási felfedezés, amely képes megváltoztatni az egész életet, amint Jézus hirdeti példabeszédében. – De hol találhatom meg ezt a kincset? Nincs szükségünk hosszas keresgélésre. Isten szava ez a rejtett kincs. A Jézusról szóló evangéliumban megtaláljuk ezt az elrejtett istenországot. És ez nem diktatúra, erőszak és kényszer. Az Isten szeretetének túláradása érezteti meg velünk Isten országát.

P. GLÖCKNER

*

Az erényes lelkiélet első foka, amelytől egyenes út vezet Isten közelébe, abban áll, hogy az ember teljesen Isten rejtett jóságának áradata, csodálatos művei és a kinyilatkoztatás kimondhatatlan adományai felé fordul.

Az első fokon – ujjongásnak nevezhetnénk – buzgón figyel az ég és föld csodáira, amelyek Isten irántunk való szeretetének tanújelei, meglátja azt a sok jótétéményt, mellyel minket és összes teremtményeit elhalmozta. Észreveszi, hogyan zöldell, virágzik és Istennel teli a természet, hogy Isten felfoghatatlan szelidsége minden teremtményét jósága özönével halmozza el; közben elmélkedik azon,

hogyan kereste, vezette és látta el tehetséggel az embert; meghívta, intette, sok türelemmel várta; hogyan lett az emberért emberré, hogyan áldozta fel egész életét az emberért, miképp szenvedett érte, hogyan várt rá a magasztos teljes Szentháromság, hogy az ember az örökkévalóságon át élvezhesse.

Ha az ember mindezt figyelemmel és hálával szemléli, nagy, hatékony szeretet tölti el.

J. TAULER

*

Úr Jézus Krisztus, világ Megváltója! Te nem azért jöttél, hogy megítéld, hanem hogy megmentsd a világot. Tekints, kérünk, ránk.

Te vagy az út – mi sokszor csak a magunk útjait járjuk. Te vagy az igazság – mi gyakran csak a magunk bölcsességét keressük. Te vagy az élet – mi szívesen éljük csak a magunk életét. Ajándékozd nekünk a jóakarat és az igazi megtérés kegyelmét. Amen.

KÉZENFOGVA C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 17.

HÉTFŐ

„Kedves nekem szádnak törvénye.”

Jézusom, parancsaidat jobban kell szeretnem, mint bármely kincset. Nemcsak azért, mert bennük te szólsz hozzám, és öröm hallani hangodat. Hanem azért is, mert ha megtartom őket, akkor a te életed lüktet bennem. Általuk bennem élsz, és én tebenned.

*

**Kijelentem, Uram: az az osztályrészem,
hogy engedelmeskedjem szavadnak.
Kedvesebb nekem szádnak törvénye,
mint ezüstnek, aranynak minden gazdagsága.**

118. ZSOLT 57, 72

*

Jézus csodálókat, szimpatizánsokat mindig is talál. Miért is ne? Kijelentései csodálatosak, viselkedése példamutató. Haszonnal lehet róla tárgyalni. Mindig is az emberiség nagy példaképei közt fog szerepelni. Mindaddig – amíg a mi tulajdonunkról nincs szó. Mert itt tűnik ki igazán, hogy milyen lelkülettel tekintünk rá!

Nagy szavak hangzanak el ajkunkról, és aztán – sorra kerülne egy kis pénzadomány. Az élet ajándékait átvettük, s most tovább kellene ajándékozni belőlük, „birtokolni, mintha nem birtokolnánk”. Elérkezik a pillanat, amikor adnunk kell, lemondanunk, Jézushoz ragaszkodnunk, tudatosan, következetesen, egészen. És erre bosszankodás fog el, zavarba jövünk. Látjuk Jézust, és látjuk önmagunkat, minden tulajdonunkkal együtt.

Hogyan is döntünk hát?

Hitünknek ezt a próbáját nem kerülhetjük el!

P. ARING

*

Aki sohasem tud lemondani a megengedettről, a döntő pillanatokban a tiltotról sem tud majd lemondani. A lemondás gyakorlása által őrizzük meg belső és külső szabadságunkat, és tesszük szabaddá magunkat a megszokástól.

T. GUNKEL

*

Tudod, ó Uram, hogy amire az ember leginkább rászorul, az nem valami külső, látható vezetés – bár az is szükséges – hanem a belső, bensőségesen közeli, láthatatlan segítség. Ezért is búcsúztál el tanítványaidtól, hogy a Szentlélek által térj vissza. Most már mindörökre bennük lakol, olyan közösségben velük, mely sokkal közvetlenebb és valóságosabb, mint a külső együttlét: a vigasztaló Szentlélek által.

Ó Isteni segítő Lélek, általad ébredünk fel a bűn halálos állapotából, hogy a teremtmények imádása helyett a Teremtő tiszta szeretetére gyulladjunk. Maradj velünk!

NEWMAN

„Irgalmad lebegjen fölöttem, hogy éljek.”

Ha nem szeret senki, mit ér az élet? Ha te szeretsz, Uram, az maga az élet. Tőlem függ: szereteted elér-e engem. Istennem, te vagy jutalmam, és veled az igazi élet – ha én is szeretlek téged.

*

**Éreztesd irgalmad vigasztalásomra,
így ígérted ezt meg szolgádnak.
Irgalmad lebegjen fölöttem, hogy éljek,
hiszen törvényed gyönyörűség nekem.**

118. ZSOLT 76–77

*

„Hol lakik az Isten?” – ezzel a kérdéssel lepte meg egyszer egy rabbi néhány tanult vendégét. Azok nevettek rajta: „Miket is beszélsz? Hiszen az egész világ tele van Isten fenségével.”

A rabbi azonban így válaszolt: „Isten ott lakik, ahol az ember befogadja őt!”

CHASSIDIM

*

Megigazulva a kegyelem által, békében élünk Istennel, – írja Sz. Pál (Róm 5,1). A kegyelem valami új, az égből nyert lélek a mi önzéstől sebzett emberségünkben. A kegyelemmel valahogy úgy van, mint a csillagos ég tükörképével a víz színén: amint az égi képet befogadja a nedves földi elem, és az ég képmását hozza létre a víztükörön – úgy a kegyelem is, ha a lelkünkbe árad, és ott gyökeret ver, Isten hasonlóságát hozza létre bennünk, és közli velünk Isten létmódját és tulajdonságait.

A kegyelem behatására megnyugszik az akarat, és eltűnik az a szerencsétlen rettegés Istentől: „Békében élünk Istennel.” Akaratunk és értelmünk, melyek általában harcban állnak egymással, harmóniába kerülnek; hangulataink és kevésbé szellemi erőink, melyeket az indulatok és vágyódá-

sok kormányoznak, lassanként lecsillapulnak, és – mintegy jól idomítottan – saját helyüket foglalják el.

Így azután végül is a belső lelki béke meghozza Isten tetszésének megtapasztalását.

L. DE LEON

*

Ó Istenem, mit tudsz tenni, hogy legyőzd szívünk rettene-
tes keménységét? Uram, új szíveket kell adnod nekünk,
hajlékonyabb, érzékeny szíveket, hogy a mi köből és ércből
való szívünk helyére tedd.

A saját szívedet kell nekünk adnod, Jézus. Jöjj, Jézusom
szeretetreméltó Szíve! Helyezd szívedet mélyen szívünk
közepébe, és gyullaszd fel mindnyájunk szívében a szeretet
lángját oly erősen, oly hatalmasan, mint amennyire meg-
érdemled szeretetünket, ó Istenem!

B. COLOMBIERE K.

ÉVKÖZI 17.

SZERDA

„Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.”

*Ott van a menny, ahol te vagy, Istenem. A te szerelmed
nem vakká tesz, hanem inkább felnyitja a szemet. A hit sze-
mével nézve valamiképpen mindenben téged pillantalak meg.
Így mindenünnen e menny mosolyog felém.*

*

Tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden ja-
vukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki
őket. Akiket ugyanis eleve ismert, azokat eleve arra rendelte,
hogy Fiának képmását öltsek magukra, így lesz Ő elsőszülött
a sok testvér között.

RÓM 8, 28–29

*

Aki elnyerte azt a kegyelmet, hogy az élet értelmében és
ezzel – minden földi nehézség és homály ellenére – Isten
szeretetében hinni tud, az képes legyőzni minden gondot.

„A világban üldözést szenvedtek, de bízzatok, mert legyőztem a világot!” (Jn 16, 33) Van ember, aki kételkedik Isten szeretetében, s valóban nem magától értetődő korunkban Isten szeretetében hinni. De nem abból származik-e kéte-lyünk, hogy földies, időhöz, térhez kötött gondolkodásunk rabjaiként teljesen emberi módon gondoljuk el Isten szere- tetét – ahelyett, hogy hinnénk abban, hogy ő isteni módon szeret minket?

O. KARRER

*

Ha követed Krisztust, ha Isten ígében megmaradsz, és éjjel-nappal Isten törvényein elmélkedel, akkor mindig Isten szentélyében vagy, és azt soha el nem hagyod. Mert nem valamilyen meghatározott helyen kell keresni a szentséget, hanem a mindennapi élet folyamatában, a helyes viselkedés- ben. Ha viselkedésed Istenhez igazodik, akkor akár otthon, akár az utcán vagy akár a színházban is lehetsz: mindenütt Isten ígjét követed, és szent helyen tartózkodol.

ORIGENÉSZ

*

Jézusom! Mikor nehéz helyzetekben belső erőre van szük- ségem, nem felejtkezhetem meg arról, hogy te tevékeny- kedel bennem Szentlelked által. Alá kell vetnem magamat irányításodnak, s ha az ájulásig, a megsemmisülésig ma- gamra vagyok hagyatva, akkor lesz erőd a legnagyobb, és a győzelem a legbiztosabb.

Legyek, Uram, eszközöd abban, hogy kegyelmi erőidet lelkem megszentelésére és mások boldogítására fordítsam. Amen.

CSERHÁTI J. PÜSPÖK

ÉVKÖZI 17.

CSÜTÖRTÖK

„Örömeben eladta mindenét.”

Nem lehetsz envém, Istenem, ha más valamim is van kívülled. Nincs már semmim, mert mindenem a tiéd. Téged szolgál minden érték, ami bennem van, és minden, ami az

enyém. Ha mindenemet végleg neked adtam, akkor leszek egészen gazdag, mert akkor leszel enyém.

*

„A mennyek országa hasonlít a szántóföldben elrejtett kincsekhez. Amikor egy ember megtalálta, újra elrejtette, aztán örömeiben elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet.”

MT 13, 44–45

*

Az összes „írástudóknak” mind a mai napig azonos a kísértése: szeretnék Istent bebizonyítani. De ha Istent begyömöszöljük gondolkodásunk kereteibe, akkor bizonyos értelemben már rendelkezünk is vele. Istent azonban nem lehet kényszeríteni. Ezért a hitet sem lehet „bebizonyítani.” De kipróbálni, azt lehet! Ha te egy folyó egyik partjáról a másikra akarsz jutni, nem segít semmiféle elméleti bizonyíték a komp horderejéről és megbízhatóságáról; szállj be, és majd megtapasztalod, hogy kibír téged. Ez a példa képe lehet a hitnek. Bíz magad a „kompkezelőre”, s majd rájössz, hogy átvisz téged. Ő már teelötted kipróbálta a pályát.

P. NÄGELSBACH

*

Hadd szóljak most, Uram, arról a gyönyörűségről, melyet a te világod nyújt nekem! Arról a nyugalomról, mellyel megpihenek ebben a világban, s arról az örömről, mellyel világodat a magam házának tekintem.

Csodálatos napot helyeztél a kék égre. Hogyan is adjak hálát érte? Leírhatatlanul szép az, amikor fénye elönt minket. És micsoda ragyogás az, amely végigömlik földeden, a hegyeken, tavakon, völgyeken! Valóban nagyon jó ez a te műved.

Én azonban még inkább örülök annak a Napnak, amely bensőnket világítja meg. Hála neked, Uram!

P. LIPPERT

„Hasonló a mennyek országa a hálóhoz.”

Bekerítettél, szeretetteddel behálóztál, Uram. Hála ezért neked! Nincs nagyobb boldogság, mint ha rabul ejted a szívet. Egyet kérek tőled: rá ne kényszerítselek selejtes életemmel hogy szereteted hálójából kivess engem!

*

„Hasonló a mennyek országa a tengerbe vetett hálóhoz, amely mindenféle halat összefog. Amikor megtelik, partra húzzák, nekiülnek, és a javát edényekbe válogatják, a hitványát pedig kiszórják. Így lesz a világ végén is.”

MT 13, 47–49

*

Senki sem tudja biztosan, milyen szilárdan áll, amíg csak vágyai támadását ki nem állta; senki sem tudja biztosan, milyen erős, amíg csak az emberi gonoszság szorongatásának ki nem volt téve; senki sem tudja biztosan, mennyire jó, mindaddig, amíg jó befejezést nem nyer élete.

Közted és Isten között ezért hát mindig szeretet legyen; közted és a világ között óvatosság; közted és a bűn között gyűlölet; közted és a menny között remény!

SZ. MECHTILD

*

A lelkünk növekszik azáltal, hogy részt kap Istenből, aki mindig nagyobb nálunk, így lelkünk egyik lépcsőfokról a másikra hág, önmagát túlszárnyalva, és növekedésének nincs vége. Az a kincs azonban, amelyből lelkünk részesül, mindig ugyanaz marad, vagyis minden újabb és bőségesebb részesedés után is úgy találjuk, hogy még mindig nagyobb nálunk. Az Énekek Éneke ezt úgy mutatja be, hogy a menyasszonyt kézen fogva vezeti az isteni ige ereje, s mind magasabb fokra emeli, de vágyódásában mégis mindig ugyanazt a hívást hallja: „Kelj fel!”, és haladása közben is így hívogatja őt Isten: „Jöjj” Aki ugyanis az

Úristen felé fut, sohasem ér el olyan pontot, melyben az Istenség terét már maga mögött tudná. De az isteni hívás: „Kelj fel és jöjj!” erőt ad a léleknek, hogy mindig magasabbra emelkedjék. Minden megtett út és elért cél kiindulópontja lesz a további emelkedésnek. Isten a lélekbe költözik, és a lélek Istenbe változik át, s mégis úgy érzi a lélek, mintha még mindig a kezdet kezdetén lenne.

NISSZAI SZ. GERGELY

*

Uram, segíts meg, hogy soha el ne feledjem:
szent terveid vidám befogadásával leszek csak alkalmas
arra, hogy a világot szebbé tegyem. Amen.

J. KELLER

ÉVKÖZI 17.

SZOMBAT

„Kérj! Mit adjak?”

Páratlan kitiűntetés, hogy ilyen felszólítással fordulsz az emberhez, Atyám. Első kérésem az, hogy taníts meg engem helyesen kérni: azt, ami tetszésedre talál, és így a javamra szolgál.

*

Megjelent az Úr Salamonnak éjszaka álmában. Így szólt Isten: „Kérj, mit adjak neked!” Salamon azt felelte: „Adj szolgálóknak éber szívet!”

1 KIR 3, 5. 9

*

„Eddig nem kértetek semmit a nevemben” — mondta Jézus (Jn 16, 24). Hogy mondhatott ilyent tanítványainak? Persze ő tudta, hogy az Isten képmására teremtett ember miben talál megnyugvást. A tanítványok még nevelésre és előkészítésre szorultak, hogy „lelki ételt” kívánjanak. Amit eddig kértetek — ezt akarta Jézus mondani nekik — „semmi” ahhoz képest, amit el kell nyernetek.

Miért kell hát imádkoznunk? Jézus kifejezetten nem nevezi meg, de megérthetjük szavaiból, hogy mi legyen igazi tárgya törekvésünknek. „Kérjete, és kaptok, hogy örömtök teljes legyen!” (Jn 16, 24) Azért imádkozzál tehát, ami ki tud téged elégíteni! Mert ha valami múltó dologért könyörögsz, az (a lényegessel összehasonlítva) semminek számít. „Aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik”. (Jn 4, 13). Leeresztjük emberi kívánságaink meritővödrét a kútba, kihúzzuk és iszunk, hogy azután újból megszomjazzunk. Azért imádkozzál, hogy „örömd teljes legyen!” Imádkozzál azért, ami képes kielégíteni! Mondd Fülöp apostollal: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég lesz nekünk!” (Jn 14, 8)

SZ. ÁGOSTON

*

A keresztény életben nincs más termékenység, mint az Istentől származó. A szeretetszolgálat és apostoli munka természeténél fogva megköveteli, hogy akik Krisztus szeretetét próbálják a világba vinni, előbb megismerjék őt személyes megtapasztalás, ima által. Feltétele ez annak, hogy tanúságtételünk hiteles legyen.

Ahol testvérek vannak, ott szülőnek is kell lennie. Nincs igazi testvériség a földön anélkül, hogy az Atyát ne ismer-nénk el, mint annak forrását. Nincs apostoli munka küldetés nélkül, nincs igazi szeretet a földön, mely ne attól jöjjön, aki maga a Szeretet.

LELÓCZKY GY.

*

Uram, szívünk nem talál nyugtot máshol, csak benned. Állandó keresésben élünk, nap nap után. Meg akarjuk találni életünk értelmét mindenképpen. S mégis mindig üresek vagyunk: üresek, nem pedig jóllakottak. Lelkünk mélyén az éhség utánad kiált, Urunk, Istenünk! Amen.

R. McGRATH

„Minden élet betöltesz javaiddal.”

Első, napsugár, jó föld kell, és a növény máris kivirul. Milyen kevés kell az állatoknak is, hogy elégedettek legyenek! Az ember azonban mindig éhes: ha a teste nem, hát a lelke, a szíve, az értelme. Köszönöm ezt az éhséget, Uram. Köszönöm, hogy nekünk csak a végtelen elég!

*

**Az Úr jóságos mindenkire,
telve irgalommal minden iránt, amit alkotott.
Minden szem terád vár,
te adsz nekik ételt a kellő időben,
és megnyitod a kezed,
hogy minden élet betölts javaiddal.**

144. ZSOLT 9. 15–16

*

Ha megtekintünk egy népes várost, ha az utcákon tolongó tömeget látjuk, milyen igazságra bukkanunk? Arra, hogy ebben a forgatagban minden egyes ember önálló személyként létezik, mindegyiknek megvan a saját középpontja, megvannak a saját reményei és félelmei, kívánságai, gondolatai, céljai.

Minden ember, aki a földön él vagy élt, saját léttel rendelkezik, s ez a léte az örökkévalóságra szól, nemcsak a látható, hanem a láthatatlan világra is. Mindegyiküknek, még a legnyomorultabbnak is lelke van, és szereti önmagát, amint a szomszédja is szereti önmagát. És minden egyes lélek, aki valaha a földön volt, annak a két állapotnak egyikében van, amelyekről az evangéliumban ez áll: „Ha ketten lesznek a mezőn az egyiket fölveszik a másikat ott hagyják. Ha két asszony öröl a malomban, az egyiket fölveszik a másikat otthagyják. Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok!” (Mt 24. 40)

NEWMAN

*

Bár Isten sokáig türelmes az emberrel, végül azonban mindent kíván tőle. A szívét kívánja, hogy önmagát adhassa cserébe, a Szentlelket, a szabadságnak, a szeretetnek és az örök élet legyőzhetetlen reményének Lelkét. Ennek a reménynek pedig végül nincs másra szüksége, csak egyedül Istenre.

K. RAHNER

*

Uram, úgy teremtettél, hogy kellesz nekem, te pedig bennem lakni vágyol. Úgy teremtettél, hogy szomjazzalak téged, te pedig szomjazol engem. Úgy teremtettél, hogy keresve keressem a te tüzedet, te pedig meggyújtasz engem. Úgy teremtettél, hogy éhezlek téged, te pedig magadat adod nekem mennyei ételül. És lelkem beléd horgonyoz kitéphetetlenül, és örvendezve tudja, hogy a tiéd, s te kellesz néki, Jézusom! Amen.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 18.

HÉTFŐ

„Gyertek ide hozzám, élni fog lelketek.”

Tudom, Uram, hogy nem elég nekem semmi és senki. Bármivel ajándékoz meg az élet, rövid az öröm, gyors a megszokás és újra kielégítetlen a vágy. Csak te tudsz egészen betölteni. Lelkemet ez a remény élteti, hogy egyszer rád találok.

*

**Fordítsátok ide fületek és gyertek ide hozzám;
hallgassatok rám és élni fog lelketek.
Örök szövetséget kötök veletek,
a Dávidnak megígért irgalom jegyében.**

Iz 55, 3

*

Az Újszövetségben szereplő gyógyulások alkalmával nem másról van szó, mint a hitről: mindig a Jézusba, a világnak Istentől küldött Üdvözítőjébe vetett hitről! Sohasem maga az ajándékba kapott új egészség hozza a nagy változást és megújulást a beteg életébe, hanem az Isten Fiába vetett hit.

Aki ezt másképp akarja átélni, az keveset tapasztal meg Jézusból.

P. DANNENBAUM

*

Minden keresztény számára, aki az üdvösségre törekszik, egy az alapkövetelmény, és ez így szól: hittel történő csatlakozás Jézus Krisztushoz, Urunkhoz. Enélkül az ember szakadékok és pusztaságok között bolyong. És semmiféle irányítást sem követni — egyet jelent azzal, mint egy szégyenteljes önkényt követni, melynek kezdetén az Istentől való menekülés, végén pedig a teljes értelmetlenség áll. Ami pedig e kettő közé esik, az nem más, mint hiába-való fáradozás és hajsza, amelyben semmiféle üdvösség nincs.

Az Úr azt mondja: „Azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról.” (Jn 18, 37) De Pilátusnak, aki megkérdezte őt: Mi az igazság? — egy szót sem válaszolt: alkalmatlannak tartotta őt arra, hogy az elrejtett titkot felfogja.

Előbb tehát Jézusnak kell uralkodnia az emberen, mert különben az ember legbelső lénye nem tud igazán kibontakozni, s mert különben nem lehet legyőzni a gonoszság hatalmaskodó szellemét.

SZ. SIMEON

*

Uram, Istenem! Te közénk jöttél, hozzánk hasonlóvá lettél, emberi nyelvünkön szóltál, elfogadtad értelmünk nehézkes, szegényes formáit, és természetfölötti kincseidet beöltöztetted a mi gyarlóságunk gyermekszavaiba: Ráadtad az igazságra az emberszabta gondolatruhákat, hogy ráismerjünk isteni eredetünkre, eltompult lelkeségünk örök titkaira, melyeknek tiszta látásától megfosztott a bűn.

Ajkaddal megszentelted emberi beszédünket, és igazságaid-
dal értelmet, célt adtál szavainknak. Hallgatom, lesem,
örzöm e szókat! Amen.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 18.

KEDD

„Ingyenes ajándék”

*Mennyi minden van még a földi életben is, amit pénzzel
megfizetni nem lehet: egészség, munkakedv, szeretet, boldo-
gító közösség. Hogyan is gondolhatnám, hogy a te szeretete-
det meg tudnám vásárolni vagy fizetni, Istenem? Nem hivat-
kozom hát érdemeimre, hanem a te irgalmas jószágodra.*

*

**Ti szomjazók, gyertek a vizekre mind,
és bár nincsen pénzetek, siessetek ide.
Vegyetek ingyen gabonát és egyetek;
vegyetek pénz nélkül bort és tejet.**

Iz 55, 1

*

Ki képes arra, hogy mást megvigasztaljon? Az indiánok
szerint az embernek előbb harminc napig a másik ember
cipőjében kell jönnie-mennie, mielőtt a cipő tulajdonosával
szót érthetne.

Isten Fia nemcsak harminc napig, hanem harminc évig
járt a mi cipőnkben. Ezért oly erőteljesek és vigasztalók
az ő szavai az elfáradottakhoz és megterheltekhez.

SPECHT

*

Ne veszítsük el bátorságunkat, ha néha csődöt mondunk
is, mert Isten még ebből is tud jót kihozni. Éppen ezért
Isten irgalmára és nem saját magunkra akarunk támasz-
kodni, és meg fogjuk látni, hogyan vezet és őriz meg minket
Isten fensége.

A nyugtalanság idején próbáljuk meg — de ne erőszakosan, hanem nyugodt módon! — belsőleg összeszedni magunkat. Mert ez ellen a baj ellen nincs más orvosság, mint mindig újból elkezdni a dolgokat.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Istenem, te valaha azt mondtad Izaiás prófétának, hogy az, ki benned bíz, sasszárnyakat kap.

Uram, lásd, engem lehúznak a dolgok. Szükségem van a szárnyakra, de nemcsak nekem! Ha megkapom őket, bukásom sohasem lesz végzetes, és a világ — az én állhatatosságom által is — kitart a végső győzelemig. Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 18.

SZERDA

„Miért költitek a pénzt?”

Ostoba gondolat az, hogy az a jó, ami drága. Aki mindig osztályon felül akar vásárolni, igazában nem is veszi észre a dolgok belső, valódi értékét, hanem csak a külsőséges előkelőségre ügyel. Az ilyen ember csukott szemmel és csukott szívvel megy el az élet sok szép, ingyenes ajándéka mellett.

*

Miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér, és a keresztet arra ami jól nem lakat?

Iz 55, 2

*

A pille minden fuvalomnak enged,
s úgy imbolyog, mint a virág s a gally,
mit körmenetkor gyermek keze lenget.
Reggel van, ó Uram, és az imák
hozzád suhannak, pille meg virág
röpül feléd s a kötőrők zaja.
A zöld platán is most van virulóban,
reped a föld e júliusi hóban,

és a tücsök elbújva hegedül,
hogy te vagy a jó és nagy egyedül.
A bús rigó, hol feketül a lomb,
egy dalba kezd, és egyre csak búsong.
Nem tudja, miye fáj. És hirtelen
továbbnyilall, mert itt fütyülni nem mer,
és arra száll, ahol nem látja ember.

Uram, az élet édes telje zsendül,
a fény, a bőség ma is édesen dül.
Mint a pillangó és a kötőrő,
mint a tücsök, a napba dőzsölő,
mint a rigó, a hűs, fekete lombban,
hadd éljek, ó Uram, szelíd derűben,
alázatos-szegényen, egyszerűen.

FRANCIS JAMMES

ÉVKÖZI 18.

CSÜTÖRTÖK

„A kicsinyeknek kinyilatkoztattad.”

Urunk, ott vagy a miénk, ahol nem játsszuk meg a nagyot, önmagunkban nem tetszelgünk, érdemeinkre nem hivatkozunk, és nem akarunk többnek látszani másoknál. Boldog az, aki tudja, hogy kicsiny, s te mégis szereted, hisz magadnak teremtetted.

*

„Dicsőítelek Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsék elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad.”

MT 11, 25

*

„Plébános úr, én egyáltalán nem vagyok vallásos lelkületű” — gyakran kell ezt hallanom. S aki így beszél, azt hiszi, hogy aki „vallásos”, az eltalál a hithez, aki viszont „nem-vallásos”, annak nehezebb a hit.

Nem vitás, hogy létezik, bizonyos vallásos lelkiület. De hogy a hit képessége valami ilyen felkészültségtől függ ne, annak Jézus határozottan ellentmond. Ő éppoly jól tudja, mint mi, hogy a természet rendje szerint a kicsinyek, a tehetségtelenebbek, a kevésbé kifejelettek mindig hátrányban vannak. Ezek közé tartoznak tanítványai is, az egyszerű halászok. Az ún. bölcsek és okosak — akkoriban az írástudók — mindig előnyösebb helyzetben vannak. De Isten-nél nem számít ez az előny. Az ő kegyelme mindenkihez utat talál, mégpedig leghamarabb a hátrányban levőkhöz. És ezért a tényért Jézus dicséri Atyját.

E téren még sokat kell tanulnunk!

BORNHÄUSER

*

A mennyek országa az isteni szeretet ajándéka. Megkaphatja az ember úgy is, hogy egyetlen érdemet sem tud felmutatni. Ez válik nyilvánvalóvá a kisgyermekes keresztelesekor.

O. KARRER

*

Ó mennyire igaz, hogy az Istenbe vetett teljes bizalom minden aggodalmaskodástól tehermentesít. Naponta megismétlődik szemem láttára a „semmijük sincs, mégis mindenük megvan” igazsága (2 Kor 6, 10). Mindig ott áll a jövőért való gond az ajtóm előtt, de mindig minden szükségeset megkapok a jó Istentől, sőt többet is.

XXIII. JÁNOS PÁPA

*

Mindenható Úristen! Hatalmas kezedbe ajánlom ma és mindenkor testemet, lelkemet, gondolataimat és érzelmeimet, szavaimat és tetteimet, testi-lelki javaimat, értelmemet és emlékezetemet, hűségemet és állhatatosságomat, hogy mindennap, minden éjjel, minden órában és minden percben örökjél felettük! Amen.

SZ. ÁGOSTON

„Diadalmaskodunk ő általa, aki szeret minket.”

Mi mindent legyőz a szerelem, a szülői vagy baráti szeretet! Nincs semmi, amit le ne győznék, amit ki ne bírnék, amire ne lennék képes, ha valóban szeretlek, Istenem. De erőm forrása mégsem az, hogy én szeretlek, hanem az, hogy te szeretsz engem.

*

Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhinség, ruhátlanság, életveszély vagy kard? De mindezeket diadalmaskodunk Ő általa, aki szeret minket.

RÓM 8, 35.37

*

„A szeretet türelmes.” Ez magáról Istenről szóló kijelentés, mert ő ilyen szeretet. Nagy kegyelem, hogy ismételtén és újból vár ránk. Isten bizonyos fokig nekigyürkőzési időt hagy nekünk ahhoz, hogy szeretetünk meghitté váljon. Eközben megbocsátja ügyetlen kísérleteinket, sőt ballépéseinket, hibáinkat és rosszindulatunkat is.

Isten vár ránk — talán minden remény ellenére is — mert a szeretet tud várni. Isten nem oltja ki a füstölgő kanócot, nem töri el a megroppant nádat. Tudja, hogy a szeretet győzni fog. Ebben gyökerezik türelme. Isten sokáig elnéző. Nem hagyja magát eltántorítani még akkor sem, ha szeretetét visszautasítjuk, és megöljük őt. Ekkor Isten utolsó leheletéig szeret, szeret a kereszthalálig.

E. LEGLER

*

Ha valaki megkérdezi tőlem, miért vagyok szelíd és jó, azt kell mondanom: mert egy olyan jónak vagyok a szolgája, aki jobb, mint én. Ha tudnátok, milyen jó az én Mesterem, Jézus!

Szeretnék annyira jó lenni, hogy ezt mondják az emberek: „Ha ilyen a szolga, milyennek kell lennie a Mesternek!”

CH. DE FOUCAULD

*

Nincsen szavam: én Téged láttalak,
S oly kicsi minden ott, ahol Te vagy!
Olyan nem-fontos, ami nem Te vagy!
Elvesztegetett minden szó nekem,
Mely nem egyedül Tégedet dicsér!

Ó engedd, engedd csak azt mondanom,
Amivel lelkem színültig tele:
Az egyetlenegy boldog dadogást:
Hogy vagy, vagy, vagy, ó milyen nagyszerű!
Hogy énnekem vagy! milyen édes, édes!
Hogy Te vagy, nagy vagy, szép vagy, jó vagy,
szent vagy!
SÍK S.

ÉVKÖZI 18.

SZOMBAT

„Megesett rajtuk a szíve.”

Istenem, te ingyen szeretsz, bár én hitvány, kicsinyes, sőt nemegyszer rosszindulatú vagyok. Ha te így bánsz velem, lehetek-e én válogatós a szeretetben? Tudnom kell, hogy ha megtagadom másoktól — bűnösöktől – szeretetemet, a te szereteted sem érhet el engem – a hasonlóképpen bűnös embert.

*

Jézus elhajózott egy elhagyatott helyre, hogy egyedül legyen. De a tömeg tudomást szerzett róla, és gyalogszerrel utána tódult a városokból. Amikor kiszállt, már nagy tömeget talált ott. Megesett rajtuk a szíve.

MT 14, 13–15

*

A világ kemény törvénye szerint a megtörtnek végképp össze kell törnie, a pislákolónak ki kell aludnia. Isten törvénye szerint azonban mindannak, ami sérült, ami a pusztulás veszélyének van kitéve, élnie kell, meggyógyulnia, Isten számára fénylenie. Megvalósítható ez? Nem! Ez a mi világunkban nem valósul meg, még a legjobbaknál, a legvallásosabbaknál sem. Ezért Isten maga valósítja meg: szenvedő szolgája, Fia által. Ő viszi győzelemre a lehetetlennek látszót, belépve a mi sötétségünkbe, magára véve bűneinket, részesedve a mi halálunkban. És így végül is létrejöhet a győzelem: „Sem szenvedés, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert ami eddig volt, az elmúlt.”

KOHLER

*

Mi Isten türelméből, elnézéséből, nagylelkűségéből élünk, ezért legyünk mi is türelmesek egymás iránt, és ez azt jelenti, hogy viseljük el egymást. Ne csak látszatra, mert muszáj, hanem szívből, szabadon, szeretetből.

Egymás elviselése a szeretet kezdete.

T. GUNKEL

*

Uram, Jézus Krisztus, aki megparancsoltad, hogy a rosszat ne viszonzzuk rosszal, hanem imádkozzunk azokért, akik gyűlölnek és irigyelnek minket, add, hogy a Szentlélek irányítása alatt szeressük ellenségeinket, és különösképpen is imádkozzunk értük.

Isten Fia, Jézus Krisztus, segíts, hogy az értük mondott imánk őszinte legyen. Amen.

SZ. ANZELM

„Mutasd meg, Urunk, irgalmadat!”

Fájdalmakban, vagy ha nehéz volt az élet, sokszor kértelek már, Uram, hogy mutasd meg nekem irgalmas szívedet. Ha eloszlott felőlem a baj, úgy éreztem, oltalmazó kezéd árnyékában élek. Ha emberi részvét vagy jószág hoz segítséget, abból is kiérzem a te segítő közelségedet.

*

**Mutasd meg, Urunk, irgalmadat
adj nekünk kegyesen szabadulást!
Hadd hallom mit hirdet az Úr, a mi Istenünk!
valóban ő a békét hirdeti.**

84. ZSOLT 8-9

*

A kétségbeesés az önszeretet abszolút véglete. Ez akkor következik be, amikor valaki szabad elhatározással hátat fordít minden mástól jövő segítségnek, hogy tudatosan megízlelje önmaga elveszettségének rohadt fényűzését.

Mindenkiben benne rejlik a kétségbeesés valamiféle gyökere, mert benne él az a gőg, amely mindjárt megtermi az önsajnálát szerteburjázó gyászvirágait, mihelyt saját erőforrásai felmondták a szolgálatot. És mivel saját forrásaink kikerülhetetlenül cserbenhagynak minket, többé-kevésbé mindnyájan ki vagyunk téve az elbátortalanodásnak és a kétségbeesésnek.

A kétségbeesés annak a nagy és kemény nyakú gőgnek végső kibontakozása, amely inkább választja az elítélés abszolút nyomorát, mintsem hogy elfogadja a boldogságot Isten kezéből, és ezzel elismerje, hogy ő fölöttünk van, és mi képtelenek vagyunk arra, hogy ránk vonatkozó terveit egyedül megvalósítsuk.

De az igazán alázatos ember nem tud kétségbeesni, mert már régen nyoma sincs benne az önsajnálatnak.

T. MERTON

*

Istenem, köszönöm, hogy vagyok.

Szép, csodálatosan szép az élet. Nekem is megvannak ugyan a magam nehézségei, gondjaim, keserveim, mindenféle bosszúságom magammal és másokkal, és tudom, hogy még sok nehézségben lesz részem. De mi ez mind az étellel szemben!

Minden reggel csodálkozom és örülök, hogy vagyok, hogy élek, hogy gondolkozom, ember vagyok, tudok beszélni és nevetni, intézkedni és dolgozni, s a nappalok mindig rövidek. Bármily szép és jó az alvás, erőt veszek magamon az ébrenléthez, mert még sokat akarnék végezni, és ki akarom az életet használni. De majdnem szebb a tevékenységnél a semmittevés, gondtalanul létezni és élvezni az életet, melyet tőled kaptunk minden gazdagságával: az időt, az értelmet, a napfényt, a csillagokat, a szelet, esőt és szivárványt, a földet minden szépségével, csodáival és jó dolgaival.

Ó Istenem, köszönöm, hogy vagyok és élek! Amen.

F. CHR. BLUM

ÉVKÖZI 19.

HÉTFŐ

„Igazság és hűség találkoznak.”

A kedvességért, a segítségért egészen gépiesen mondjuk: „Köszönöm!” De másnapra vagy a következő órában már el is felejtjük a vett jót. Pedig az az igazság, hogy a kedves előzékenység hasznunkra volt. Uram, közelebb lenne hozzánk országod, ha az igazság és hűség egymásra lelnének a mi szívünkben is, ha nemcsak a sérelmek emlékét őrizgetnének, hanem a kapott szeretetet is.

*

**Igazság és hűség találkoznak,
az igazságosság és a béke csókot vált.**

84. ZSOLT 11

*

Mindjárt mindenben rábukkanni a jóra: ez jó ízlésből fakadó szerencse. Nincs olyan dolog, amiben ne lenne valami jó; csak hogy vannak olyan szerencsétlen lelkialkatú emberek, akik ezer tökéletes dolog között is rögtön az egyetlen becsúszott hibát veszik észre. És akkor csak ezen rágódnak, és csak erről beszélnek, mintha mások tévedéseinek és hibáinak hivatásos gyűjtői lennének. A bűnöknek egész listáját gyűjtik össze — sokkal inkább saját büntetésükre, mint éles értelmük foglalkoztatására. Szomorú az életük, de ez attól van, hogy mindig a keserőségeken rágódnak és tökéletlenségekkel táplálkoznak.

Mennyivel szerencsésebb azok ízlése, akik ezer hiba között is azonnal észreveszik az egyetlen odavetődött jót.

B. GRACIAN

*

Egy szegény asszonyt otthagytott a férje minden kézzelfogható megélhetési alap nélkül. Mikor a valóperes tárgyalásra került a sor, a bíró megkérdezte az asszonyt: „Mondja csak, van egyáltalán valami megélhetési alapja?” „Igenis, uram – válaszolta –, az igazat megvallva három is van.”

„Három” – csodálkozott a bíró. – Mik azok?”

„A kezem, a jó egészségem és az Isten” – felelt a nő.

JAMES KELLER

*

Jézus Krisztusom, ha szent kereszted megsebez és szétromcsol, adj még erőt és irgalmasságot, hogy mosolyogni tudjak! Amen.

J. D'ARNOUX

ÉVKÖZI 19.

KEDD

„Bátorság! Én vagyok.”

Ha szomorú arcot, ha fájdalomtól megtört tekintetet látok, hadd halljam, Istenem, mit mondasz nekem. S te azt mondod: általam akarsz jó lenni ehhez a szenvedőhöz. Ha én,

a hívő keresztény nem mutatok iránta jóságot, hogyan értesülhetne a te szeretetedről?

*

Éjszaka a negyedik őrváltás idején Jézus a víz tükrén elindult feléjük. Amikor a tanítványok észrevették, hogy a vízen jár, megrémültek. „Kísértet!” mondták s félelmükben összevissza kiabáltak. Jézus azonban megszólította őket: „Bátorság! Én vagyok.”

MT 14, 25–27

*

Küszködnek a tanítványok a hullámokkal; éj van s szélvész; nehéz, kellemetlen s veszedelmes a hajózók élete. keserves a munkája. Lelkük is könnyen oly keserűvé válik, mint az a kegyetlen, ellenséges hullám; pedig Jézus tud róluk, sőt jár a tengeren; jár sötétben, elrejtőzve, de jóindulattal. — Isten láthatatlanul jár köztünk. Belőle fakad folyton a lét, a lelkek érintkeznek vele legmélyebb gyökerekkel; belenyúl, belefolyik életünkbe. Az erkölcsi világ, tehát az öntudatos emberi élet, bármennyire hullámozgék, Isten lábnyomainak útja. Titokzatos dolog, de tény!

PROHÁSZKA

*

Láztól lesorvadt két karom
a betegágyról feléd tárom:
Ne rajtam, Uram, rajtuk könyörülj,
könyörülj a vergődő világon!

Nekem már jó a csendes végtelen,
kettesben üldögélni véled,
míg nyitja halkan ajtaját
a csodálatos örökélet.

De vérben, jajban áll a Föld,
s engem iszonyú jajszó ráz át:
Testvér, barát, . . . és embermillió!
Jaj, csitítsd el a kínok lázát!

Ha áldozat kell, én legyek.
kiesi szívárvány komor égen:
add nekik látni boldog magadat,
ahogy megadtad nékem.

HARANGI L.

ÉVKÖZI 19.

SZERDA

„Te kishitű, miért kételkedtél?”

Nem múlik el hamar minden testi-lelki baj. Némelyik megmarad, sőt rosszabbodik egy életen át. Mégis rálelhetek a szív békéjére, fájdalmaik közepette is, ha erős a bizalmunk.

*

Péter kilépett, a bárkából, és elindult Jézus felé a vízen. Az erős szél láttára azonban megijedt, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: „Uram, ments meg!” Jézus kinyújtotta kezét és megfogta. „Te kishitű – vonta kérdőre –, miért kételkedtél?”

MT 14, 29–32

*

Minket nem szólít fel Krisztus arra, hogy a víz hátán járjunk. S mégis gyakran a nyakunkig ér a víz. Mert minket is kikerget biztos fedezékünkől az élet, s magasra csapnak körülöttünk a hullámok. Mindennap döntésekre kényszerülünk. A gyerekek, a szülők, az embertársak igénylik állásfoglalásunkat. És senki sem veszi el a felelősségünket a pillanatnyi szituációban. Nem passzolhatjuk át a dolgokat. Döntenünk kell, mégpedig — mások javára. Eközben azonban magunkat is menteni akarjuk, és saját boldogságunkat is keressük. Ezért kiált felénk Krisztus: „Élj következetesen az én példám szerint! Vállald annak kockázatát, hogy ellenségeskedésbe kerülsz! Kapcsolódjál be a dolgokba! Merj újszerűen gondolkozni és újszerűen szeretni!”

GIESEN

*

Megint megjártam egy hullámvölgyét belső életemnek. Ilyenkor látom, hogy szép föllendüléseink, képzelt szépségünk és erényünk mennyire csak az Isten ajándéka, ránk vetődő sugár. Üres, fekete, ami bennem ásít, csak egy jó van bennem: a nagyra vágyó, égre kiáltó istenvágy.

Igyekszem megtartani magamban, ami kegyelméből érezhető, éleszem a reményt, bízom és alázattal várok. Rázogatom a hétköznapiak porát elhanyagolt, lomha lelkemről.

HARANGI L.

*

Ó isteni Segítő Lélek! Általad vagyunk képesek hinni, remélni, szeretni, bánatot kelteni.

Általad tudjuk magunkat Isten országának szolgálatára szentelni.

A te tüzed, melyet bennünk gyújtasz, imára, szemlélődésre, bánatra tanít. Amily kevésbé tudnák földi életünket folytatni, ha a nap tüze kialudnék, éppoly kevésbé tudna tovább élni lelkünk, ha nem lennél velünk.

Maradj velünk, Urunk! Amen.

NEWMAN

ÉVKÖZI 19.

CSÜTÖRTÖK

„Inkább magam legyek átok alatt!”

Segítek, ha éppen ahhoz van kedvem, vagy ha úgysem tudok kitérni előle. Sajnállok másokat, ha eszembe nem jut a magam baja. Részvétellel vagyok, hacsak nem unom már a panaszkodást, vagy azt nem érzem, hogy megérdemelte az illető a baját. De hát keresztény jóság ez, Uram?! Tudok-e segíteni Szent Pál módjára, „önmagamat feláldozva?”

*

Tanúskodik mellettem lelkiismeretem a Szentlélekben. Nagy a szomorúságom és állandó a szívem fájdalma. Inkább

azt kívánom, hogy magam legyek átok alatt távol Krisztustól, testvércimért.

RÓM 9, 1-3

*

Az ember szolgálata a legkönnyebb és ugyanakkor a legnehezebb dolog. Az ember egészen ember, legyen bár szent vagy bűnöző, amerikai vagy kínai, arab vagy zsidó, fehér vagy fekete, klerikális vagy antiklerikális. Ha képesek volnánk arra, hogy Isten segítsége nélkül, Krisztus nélkül szeressük embertársunkat, egészen önmagunk feláldozásáig, felesleges lett volna a megtestesülés. Egyedül Isten segíthet minket, hogy szeressük az embert, csak Krisztustól tanulhatjuk meg ezt a nehéz leckét.

C. CARETTO

*

„Nem vagyok a te testvéred!” Csodáltnivaló, hogy egy ember beszél egy másikkal, és nem restelli ezt mondani: „De hát nem vagyok a testvéred!”

Ha te nem vagy az ő testvére, kinek vagy egyáltalán? Ő ember, – na, és téged minek neveznek? Angyalnak talán vagy ördögnek? Mondd meg, kérlek!

Te azt mondod a másik embernek: „Nem vagyok testvéred” – én ugyanis előkelő vagyok, ő alacsonysorsú, én gazdag vagyok, ő pedig szegény; engem tisztelnek, őt senki sem, én jó vagyok, ő pedig...

Nézz Krisztusra, ember! Ki előkelőbb, gazdagabb, híresebb, jobb vagy bölcsebb nála? És ő mégsem szégyenli az embereket testvéreinek szólítani!

És tekints a holtak sírjára: róluk leolvashatod, hogy mindegyiknek a testvére vagy. Hogy te is éppoly ember vagy, mint a többi, azt a születés és a halál mutatja a legjobban.

TYCHON

*

Uram, legszentebb szívedben ma is úgy tükröződnek az események, mint mikor végigélted őket. Jó nekünk, ha evangéliumodban, szívedben, szellemedben nem múltat,

hanem jelent, nem elsápadt emlékezést, hanem színesen, frissen ömlő életet birtokolunk, belőle meritünk, benne megújulunk.

Ma is a te világodat éljük, ma is a te elévülhetetlen igazságaidon épülünk, ma is lelkünkbe ömlik az evangélium szelleme.

Igen, Uram, te magad vagy eleven ideálunk. Példát adtál, hogy amint te tettél, úgy tegyünk mi is, hogy a szívedet és szellemedet éljük, érvényesítsük mi is, hogy bennünk lakozzék a lelked, és az egyetlen emberi cél legyen: hozzád hasonlítani. Amen.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 19.

PÉNTEK

„Hegyeket tépő, hatalmas szélvész haladt az Úr előtt.”

Uram, téged szeretnélek elérni. De mert bűneim mindig elzárják szívemet tőled, talán szükség van néha arra, hogy „szélvész, földrengés, tűz” vágjon utat számodra az én szegény szívemhez. Ha ezek a te előhírnökeid, akkor nem kell megrettennem tőlük.

*

Illés próféta bement egy barlangba és ott töltötte az éjszákát. S lám, az Úr hallatta szavát. Így szólt hozzá: „Menj és a hegyen járulj az Úr színe elé!” S lám, az Úr elvonult arra. Hegyeket tépő, sziklákat sodró, hatalmas szélvész haladt az Úr előtt.

1 KIR 19, 9.11

*

Semmi sem okozott nekem annyi szenvedést, mint a szívem. Életemben még semmi sem rakott rám súlyosabb bilincseket. Még ma is: oly sok év erőfeszítései, lemondásai, harcai után – beteg a szívem. Legszívesebben kidobnám magamból, de nem tehetem, nem szabad megtennem. Csak egy tennivalóm marad: arra kell törekednem, hogy megvál-

toztassam. Isten így bátorít a Szentírásban: „Kitépem a köszívet, és hús szívet adok.” (Ez 11, 19) – de még ma is csak várok, és azt kérdezem, mikor és hogyan fog ez megtörténni.

C. CARETTO

*

Nem az a mi igazi bűnünk, hogy vétkeztünk vagy vétkeztünk: amint a vak ember számára sem abban áll a vakság, hogy elbotlott vagy botladozik, vagy mint a beteg embernek sem a vágyódása valamilyen ártalmas étel után maga a betegség, hanem annak jele, így van ez itt is: az, hogy nincs részünk Krisztus isteni természetében, az Isten Fiában, aki értünk a kereszten függött: ez az igazi bűnöségünk.

Aki nincs közösségben Jézus Krisztussal, az biztosan bűnbe esik; ezzel szemben a mi „igaz voltunk” nem más, mint a Krisztusban részesedés, a vele való közösség. Isten annyira leereszkedett hozzánk, hogy magára vette a mi alakunkat és természetünket, hogy átalakuljunk, s így, vele egyesülve, megtaláljuk az emberhez méltó életet.

SZ. SIMFON

*

Uram, mennyiszer kínozzuk magunkat tökéletlenségeink miatt! Pedig hát ez a természetünk. Az ember nem tud és nem akar belenyugodni abba, hogy ilyen szégyenletesen, szármalmasan önzők, tehetetlenek vagyunk. Vergődünk szép vágyaink, ábrándjaink és a szomorú valóság között.

Aldott Megváltóm, te azért jöttél, hogy békét teremts a mi szegény szívünkben is. Rád bízom hát vergődő szívemet. Eddig én magam akartam széppé, tündöklővé, boldoggá tenni. Megpróbáltam, nem sikerült.

Uram, most végre rajtad a sor! Most végre rád bízom magam. Most végre téged kérlek: szentelj meg engem! Amen

BÁN E.

„Enyhe szellő” susogása

Megpróbáltam már, Uram, másoknak beszélni rólad, a te üdvözítő jóságodról, de sokszor hasztalanok voltak szavaim. Talán feleslegesek is az ilyen szavak. Olyan szavakra van szükség, amelyek nemcsak beszélnek rólad, hanem megjelenítenek téged. Szavaimnak enyhe szellőként kell enyhíteniük a lázban égő szíveket; akkor majd megéreznek téged.

*

Az Úr nem volt a szélviharban. A szélvésznek földrengés lépett a nyomába, de az Úr nem volt a földrengésben. A földrengés után tűz következett, de az Úr nem volt a tűzben. A tüzet enyhe szellő kísérte.

I KIR 19, 11–13

*

Isten azt akarja, hogy békülékenyen, elnézően, egyetértően lakjunk az ő házában. Azt akarja, hogy olyanok maradjunk keresztségi újjászületésünk után, amilyeneknek második születésünkkel megalkotott. Mint Isten gyermekei, maradjunk Isten békéjében. A Szentlélek lakik bennünk, legyünk is hát egy szív és egy lélek.

Isten nem fogadja el a meg nem bocsátó ember áldozatát. Felszólítja, hogy hagyja ott az oltárt, és béküljön ki testvérével, hogy engesztelő imák által Isten is megengesztelődjék. Isten előtt a legnagyobb áldozat a békés, testvéri egyetértés, az egységes nép, mely egyesült az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek egységében.

SZ. CIPRIÁN

*

Viseljük el mások gyengeségeit, betegségeit, idegességét. Az együttélés feltárja a gyengeségeket. El kell viselni egymás sajátosságait. Viseld el, hogy Isten különbözőknek teremtette az embereket. Viseld el, hogy valaki más, mint te vagy.

Örvendj ezen: Isten kertjében sokféle virág van – gyakran nagyon különös növények, mégis mindegyiknek megvan a maga szépsége. És ha Isten teremtette őket, és örül nekik, mi is megtehetjük azt. Viseljük el egymás hibáit is mert valamennyiünknek vannak hibái.

T. GUNKEL

*

Mennyei Atyánk!

Ajándékozz nekünk naponta egy kis örömet!

Küldj valakit utunkba kedves mosollyal, tiszta tekintettel, bátorító szóval. Hadd érkezzék meg a régóta várt levél, gyógyuljon meg egy kedves személy, váljék világossá egy félreértés.

Mutass nekünk naponta valami szépet: egy nyíló virágot vagy egy bátor embert, egy igazi jótettet!

Tedd meg ezt, hogy ezáltal örvendhessünk, és mi is továbbadjuk másoknak az örömet! Amen.

P. ROTH

Az Úr napja szent

Úgy is gondolhatok a vasárnapra, mint embervoltunk ünnepére. Egyetlen más élőlény sem képes vasárnapot csinálni magának, mindegyik monoton egyformaságban él. Uram, a te ajándékokból bennünk szellem él, s így képesek vagyunk kitörni a megszokott keretektől és ünnepelni. Emberségem ellen vétenék, ha kitörölném az ünnepet életemből.

*

Aki megtartja a szombatot s vigyáz, nehogy megszentés-telenítse, azt mind elvezetem szent hegyemre, és örömmel töltöm el őket házamban, az imádság helyén.

Iz 56, 6-7

*

Az emberek azt szokták mondani, hogy Isten hallgat, távoli, fel nem lelhető.

Isten ezzel szemben az egész kinyilatkoztatáson át azt tanúsítja, hogy ő szól hozzánk, hív minket, felrázza az embereket, csak hogy az emberek nem hajlandók figyelni rá.

Ez pedig azt jelenti, hogy Istent kizárjuk életünk valóságából, hogy élethelyzetünk megszentelését elutasítjuk, hogy Isten szeretetét összeegyeztethetetlennek tartjuk azzal az élettel, amelyet folytatunk.

Aki az Istenhez fordulással mindaddig vár, amíg kellő kényszerítő körülmények nem merülnek fel, vagy amíg körülményei meg nem változnak, az azt igazolja ezzel, hogy magatartását nem hajlandó megváltoztatni.

L. EVELY

*

Ezt a kettőt kell valahogy összehoznunk: Isten fenségét és a mi fénytelen kis életünket. De nem túlságosan végtelen, távoli és elérhetetlen számunkra Isten valósága?

Itt jön segítségünkre a Biblia csodálatos közlése, hogy maga Isten hidalta át ezt a szakadékot, és kinyilatkoztatta

nekünk a nevét. Nevünkkel ismertetjük meg magunkat. Nevünk közlésével adjuk meg másoknak a lehetőséget, hogy megszólítsanak. Ezért nevezte Izrael népe a templomot annak a helynek, ahol „Isten neve lakik.” Isten találkozik velünk.

K. SCHEFFBUCH

*

Uram, Jézus Krisztus! Oltárunk keresztje a te szereteted és áldozatod szimbóluma. Mennyire fontos, hogy életem istentiszteletét oltárod előtt áldozatod jelvényével mutassam be. Ezért kezdem vasárnapom ünneplését ezzel a tiszteletteljes bevezetéssel: „Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.”

Szívemnek azonban tisztának, ragyogónak kellene lennie. Nincs erre más lehetőség, mint hogy alázattal valljam be bűnösségemet, s mellemet verjem bűneim miatt. De ezután már, egyesülve testvéreimmel s megerősödve kegyelmed által, életem szürke hétköznapijaiból felemelkedem a szentek szentjébe, a te közeledbe, Istenem! Amen.

J. O'MALLEY

ÉVKÖZI 20.

HÉTFŐ

„Minden örüljön és ujjongjon.”

Sokkal több örölnivalóm van, mint amennyit észreveszek. A felismeréshez idő és eszmélés szükséges. A vasárnapi pihenés alkalmat ad arra, hogy elgondolkozva észrevegyem a természet, az élet, a család, az embertársak, az alkotás és munka szépségeit. Nemcsak a gyomrom, hanem a szívem is éhes. Miért ne engedném, hogy beteljék örömmel?

*

**Magasztaljanak a népek, Istenünk,
minden nemzet dicsőítsen téged!
Minden törzs örüljön és ujjongjon,
hisz te igazságosan ítéled meg a földet.**

66. ZSOLT 4-5

*

Az öröm az egész teremtetett világból, és nem csupán az emberből származik. Isten minden teremtménye jó, és örömmre képes hangolni az embert. Ha egyszerű és tiszta a szívünk, akkor a teremtményekkel való legjelentéktelenebb találkozás is olyan élmény, amelyben az öröm kivirágzik. Minden dolog, amivel találkozunk, olybá tűnik, mint valami új teremtés.

Így bontakozik ki az öröm Krisztus feltámadása által, mely az életet felszabadítja, és lehetővé teszi az emberek és minden teremtmény iránti szeretetet.

M. THURIAN

*

Ha Isten szolgálja törekszik megőrizni lelkületének külső és belső vidámságát, azt a vidámságot, amely a szív tisztaságából fakad, akkor a gonosz lélek tehetetlen vele szemben.

ASSISI SZ. FERENC

*

Magát az istenkeresést is hálával kell fogadnunk, mint Isten kezéből való kegyelmet. Gondoljuk meg, hogy Isten keresése azt jelenti, hogy ő keres minket.

BOROS L.

*

Szeretteink szemének csillogásáért,
egy baráti kéz érintéséért,
a kenyérért, melyet megeszünk,
a szikrázó csillagokért,
a hullámok morajlásáért,
szent ígédért, melyet nekünk mondtál el,
a lehetőségért, hogy vagyunk és tevékenykedünk –
hála neked, Urunk, Istenünk! Amen.

R. ARMSTRONG

Az imádság háza

Imádkozni otthon is lehet, vagy akár az utcán, az autóbuszban. De te, Istenem, egy családnak teremtetted az emberiséget, és együtt akarsz látni bennünket. A szentmisén én sem akarok hát elzárkózni magányos imámba, hanem szívvel-lélekkel együtt akarok lenni azokkal, akik testvéreim a hitben.

*

Isten nem bánja meg kegyelmi adományát és meghívását. Isten ugyanis minden embert az engedetlenségben fogott össze, hogy mindenkin könyörüljön.

RÓM 11, 29.32

*

Egy új összetartozás tárul fel az emberek között: Jézus az új emberiség alapszabályának a mennyei Atya akaratát nevezi meg! Ő maga is így élte földi életét: a legteljesebb akarat egységben mennyei Atyjával. Mindazt, amit tett, az Atya szeméből olvasta ki, mindez tökéletes fiúi szeretet volt — egészen a végsőig, a kereszthalálig. És ugyanez a keresztény közösségnek, az új, Istenből forrásozó testvériségnek is az ismertetőjegye.

HESS

*

A szentáldozás nem más, mint Isten viszonzása az áldozatért. Milyen viszonzás? Lakoma: közös, szentségi lakoma. Ha a viszonzás közösségi, magának az áldozatnak is közösséginek kell lennie. Közös istentiszteletünket megpecsételi, hitelesíti a közös isteni ajándék.

R. E. CAHILL

*

Az olyan ember, aki magát Isten nagyságának átadja, testvéreivel pedig egy szintre helyezi magát, az nemcsak szeretetet fog érezni mások iránt, hanem képes lesz arra is, hogy másokat szeretettel töltsön el. Bár őt tökéletesen birtokba veszi a lángoló istenszeretet, ezáltal egyáltalán nem veszti el emberi érzelmei gazdagságának legkisebb szálát sem, – hasonlóan az égő csipkebokorhoz, amely nem emésztődött meg a benne lobogó lángoktól.

NEWMAN

*

Ó Istenünk, tedd, hogy hatásos eszközöd legyek annak megértésében, hogy igazi testvériség nem jöhet létre annak elismerése nélkül, hogy mindnyájunk közös Atyja vagy. Amen.

JAMES KELLER

ÉVKÖZI 20.

SZERDA

„Nagy a hited!”

A szentbeszédet hallgatva nem a szónok személyére akarok figyelni, nem is gondolatokat gyűjtök. Téged akarok megtalálni benne, Jézusom, s ezért akarok figyelmes lenni. Sem élvezni, sem átunatkozni nem akarom a szentbeszédet, hanem téged akarok általa is mindjobban felfogni.

*

Az asszony így szólt Jézushoz: „Uram, a kiskutyák is esznek a maradékból, amely lekerül uruk asztaláról.” Erre így szólt Jézus: „Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint.” Még abban az órában meggyógyult a lánya.

MT 15, 27–28

*

Az a gyermek, akivel senki sem beszél, nem lesz képes kifejlődni. Az a fiatal, aki nem talál beszélgető társat, nem talál rá önmagára sem. Az olyan felnőtt, akivel nem hajlandók szóba állni, az életet tehernek érzi.

Ha Jézus hallgat, mint ezzel a kananeus asszonnyal szemben, az elviselhetetlen. „Azáltal leszek valamivé, hogy beszélt velem”: ez az emberi tapasztalat egészen különös értelemben áll a Jézussal való beszélgetésünkre. Ha ő hallgat, vagy ha mi nem halljuk szavát, az életünk már nem igazi élet.

Jézus akkoriban nem tartott ki hallgatásában, mert a kananeus asszony nem engedte, hogy a beszélgetés megszakadjon. Könyörgött. Ezért teljesült vágya: „Nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint.”

P. CLASS

*

Egy ember sorsa aszerint változik meg, hogy ö maga mássá lesz: valóban mássá, belsőleg, igazán és határozottan. Hogy ezt felfogjuk, csak azt kell egyszer átélnünk, hogy mi történik, mikor valamilyen szenvedély rabja rádöbben arra, hogy rossz úton járt, vagy ha egy önző ember egyszer elkezd szeretni.

Már most Jézus azt mondja: a tulajdonképpeni megváltás, a nagy megtérés, amelyen minden megfordul, abban áll, hogy az ember befogadja a krisztusi örömhírt: hogy hinni kezd az élő Istenben, aki Krisztusban nyilatkoztatta ki önmagát.

GUARDINI

*

Megváltóm! Hallgatom, lesem, őrzöm szavaidat; az enyéme, nekem szólnak, engem mintáznak, bennem virágznak. Mindenik egy-egy tündöklő mélység, mindenik lelkedre nyit egy-egy kaput, mindenik szeretetednek oldja le zsilipjeit. „Akinek füle van, hallja meg!” – zengted végig évezredek bolthajtásain, és szavadat erősítve visszahangozzák a századok. Kis országban, keveseknek sügtad őket, de a te hangodat nem oltja ki, hanem hatalmasítja a köréje növekvő tér és idő. S ma az ezredévek távolából is mintha arcunkhoz simuló ajkad suttogását hallanók. Óh, mert téged megifjít az idő, és növeszt a távolság, ez a te Végtelenséged törvénye, Uram, s e Végtelenség egyre hangosodó, egyre tüzesedő szavakat hagyott itt nekünk, melyeknek élete öröklétből öröklétbe nyúl.

PROHÁSZKA

„Vezess szent hegyedre, hajlékodbá!”

Talán azoknak a legszebb a vasárnapjuk, akiknek módjukban áll kimenni a természetbe. Ott valahogy közelebb van hozzád az ember. De hasonló élmény az is, ha elmélkedő imádságban kapaszkodom fel szent hegyedre. Ha Isten közelebe emelkedik a gondolat és az érzélem, szépséggel telítődik a lélek, tisztul az értelem, erősödik az akarat.

*

**Küldd el világosságodat és hűségedet,
hogy vezessenek szent hegyedre, hajlékodbá.**

42. ZSOLT 3

*

Itt a hegyen, ahol minden levők :
Menny-kupola, hétágú-gyertya fák,
Kakukkfű-tömjén, hangyakörmenet,
Szóló madárdal és szellő-karének
Egy szolozsmába olvad fel Tehozzád –
Hozzád, kit megnevezni nem tudok,
De a Te neved minden szó a számon;
Akit keresni hiábavaló,
Mert nem vagy ember-érhető helyen,
De kereslek, mert megtaláltalak,
És aki keres, az is csak Te vagy;
Akinak halló füle nincs szavamra,
De minden szómat visszhangozod,
Gondolatomat, a vérem verését,
És minden szómat Te vagy, aki mondod:
Hadd tárom Hozzád én is mindenestül
Veled csordultig-édes lelkemet

Első szavam a néma bámulat,
Az alázatos mámor: a csodán,
Hogy az útszéli csöpp üvegszilánknak
Engedtetett tükrözni a Napot,
Hogy aki nem is tudom biztosan még,
Vagyok-e hát, és mi az, hogy vagyok:
Tudom és érzem, élhetem a v a n-t.

Hogy életem – e gyűjtő-villanás,
Megpillantanom alig elegendő
Mind a sok mozgó, fényes furcsaságot,
Ami hozzám ér kívül és belül –
Ez a sikolynyi pillanat: elég
Meglátnom az egyetlen Látomást:
Láthatatlan, időtlen Arcodat.

Hogy tapogató, vaksi ujjaim,
Amelyek még magamig el sem értek,
Fogják, szorítják a Megfoghatatlant,
És ölelik és érzik ölelését.
Hogy bennem, ki magamnak szűk vagyok,
Elfér a Fértelen, a Végtelen.
Hogy imádkozhatok: hogy én, a semmi
Tegezhetem a Mindent és Atyának
Szólongathatom és szerethetem,
És kéréseket gügyöghetek Hozzá.

Add meg a mindennapi kenyeret,
És add meg a mindennapi kegyelmet,
Hogy jó lehessen, hogy ember lehessen,
És el ne rontsam a Harmóniát.
A mindennapi szépséget is add meg,
Hogy legyen mindig lehelnem belőle
És szétlehelnem a testvér világnak.
És add meg, add meg ugyanezeket
Minden embernek és minden nap. Amen.

Sík S.

ÉVKÖZI 20.

PÉNTEK

„Elfogadom áldozataikat.”

Mindig olyan valakiről álmodoztam, akinek nem ez vagy az kell tőlem, hanem én magam, és aki egészen elfogad, mert maradéktalanul szeret engem. Te vagy ez, Uram! Megígéred, hogy elfogadod áldozatunkat. A szentmisében Fiaddal együtt engem is magadénak akarsz, Atyám!

*

Elfogadom áldozataikat oltáromon, mert házam minden nép számára az imádság háza lesz.

Iz 56, 7

*

Miért mondjuk, hogy a hit az égbe vezető út?

Mert Isten a hit által ragad ki minket saját önző magunkból, hogy ne mi legyünk önmagunknak középpontja. Istent kell önmagunk középpontjává tenni. Mert az a kívánság, hogy önmagunk körül forogjunk, az gög, a sátáni bűn.

NEWMAN

*

Tapogatózó tisztelettel megérinteni Istent – ez a lélek nagy boldogsága; Istent egész valóságában megragadni – ez képtelenség

A lélek Isten megismerésére van teremtve, amint szemünk a testi dolgok látására, – de úgy gondold talán, hogy szemünk képes akár csak a testi dolgokat is teljes egészükben felfogni? Látod például a dolgot, de nem látsz a belsejébe. Látod például az arcát, de akkor nem látod a hátát, és fordítva. Ha ez így van testi szemünkkel, milyen emberi szem lenne képes Istent magát egészen felfogni? Már az is sok, ha megérintjük Istent – amikor tiszta a szívünk. S ha megérintjük őt, ez csak valami érzékfölötti, lelki sejtéssel történhet, nem pedig Isten teljes megragadásával. És csakis a tiszta szív képes erre.

Boldog az ember, ha szívével érinti azt, aki lényege szerint boldog. Boldog lesz az ember ezzel az érintéssel, élővé lesz azáltal, aki örökké él, bölcs lesz az örök bölcsesség által, megvilágosodik a halhatatlan fény által.

SZ. ÁGOSTON

*

Fölaajánlom neked, örökkévaló Atyaisten, azt az áldozatot, melyet Fiad, Jézus kereszthalálakor neked bemutatott, és oltárainkon újra bemutat. Fölaajánlom neked mindazokkal a szentmisékkal együtt, amelyeket e napon az egész világon bemutatnak, vagy ezután fognak bemutatni. Amen.

CHALLENGE C. IMAKÖNYV

„Elfogadom áldozataikat oltáromon.”

A megszentelt oltár a régi időkben szentté, hozzád méltóvá tette az áldozati ajándékot, Atyám. A mi oltárunk élő személy: Jézus. A szentmise eggyé tesz vele, s az ő oltárán a legbűnösebb ember ajándéka is szentté válik.

*

Ezt mondja az Úr: „Tartsátok meg a törvényt, szabjátok tetteitek az igazsághoz, mer tnemsokára eljön szabadításom és megnyilvánul igazságom.”

Iz 56, 1

*

Jézus Krisztusban az Isten egészen együdüálló és emberileg fogható, tapasztalható módon kifejezte önmagát: Isten emberré lett. Így érte el Isten célját az emberrel, mert Jézus Krisztusban az emberiség első tagja, a megváltás zsengeje egyesül az Istennel (feltámadás és mennybemenetel), és az egész emberiség áldást nyer. Jézus központi szerepét az Isten terveinek megvalósításában egy a fizikai világból vett hasonlattal világíthatjuk meg. A nagyító fókuszába gyűjtött napfény lángra lobbantja az ott levő gyúlékony anyagot, és maga körül mindent lángba borít. Először a mozgás iránya kívülről befelé halad, és egy pontban összpontosítja a fényt. Mihelyt a fény lánggá változott, a mozgás iránya ellenkező lesz, kifelé halad, és az egy központból minden irányba kiterjed. Amikor az ember nem volt hajlandó szabadon a központ felé haladni, Isten nem hagyta magára, mert az Isten számára nem közömbös az ember sorsa; a választottak útján vitte a fényt a középpont felé. Amikor elérkezett a kritikus pillanat, Isten még határozottabban közbelépett, Ő maga lett emberré. Benne a fény lángra lobbant, „új emberré, új teremtménnyé” lett. Ettől a pillanattól kezdve a láng belőle, az Isten és az ember közötti egyetlen közvetítől járja át az egész emberiséget.

BABOS I.

*

Pilátus megkérdezte Jézust: „Te vagy a zsidók királya?”
És Jézus válaszolt: „Én vagyok.” (Mt 27, 11)

Sohasem igényelte volna magától ennek a méltóságnak elismerését. De mivel megkérdezték, vállalta. – Izrael megtagadta királyát. Nem akarták, hogy olyan valaki uralkodjék rajtuk, aki védtelenül áll Pilátus, a rómaiak előtt. És Jézus mégsem tagadta meg népét!

WARTH

*

Megváltó Jézusom, te nem vesztesz el szemed elől. Te mindenkihez, minden egyes emberhez közel vagy. Te vagy a mi életünk alapja.

A te állandóan rám irányított tekintetedből értem meg irántam való szeretetedet. S mivel szereteted mindig körül fog, s e szeretet nem más, mint a te szerető lényed, így hát te magad vagy mindig mellettem. Hála Neked!

NICOLAUS CUSANUS

„Mondom neked: Péter vagy.”

Boldog ember volt Simon, mert Péterre, azaz Kösziklává tetted, Jézusom. Boldog, aki tudja, miért él, akinek hivatást adott. Tudom azonban, Uram, hogy az apostollal nem kivételeztél, hisz mindenkinek van hivatása, s fel is ismeri, míhelyt tőled származó küldetésnek tekint mindent, amit róla az élet.

*

„Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, és az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.”

MT 16, 18–19

*

Jézus követése egész embert kíván. Az apostolok – és nyomukban Krisztus tanítványai ezerszámra – életüket adták oda tanúságként a Mesterért. Senki sem lehet apostol, ha nem kész arra, hogy mindent feláldozzon embertársai üdvösségéért.

G. BROLL

*

Uram Jézus, már mindent értek!
Ő most már tudom, ki vagyok.
Légyen a te akaratod!

Lehet, hogy már nem sok van hátra.
Jól van úgy minden, ahogy kellett;
Nem kérek mást, csupán kegyelmet.

Mégis, ha füled nyitva szómra;
Oly drága nekem minden óra,
És minden perc egy nagy ajándék.

Az élet, amit úri módban
Durcás gyerek módjára szórtam,
Oly drága szentség most nekem.

S az édesek, kik mellém ülnek,
Meleg szokat fülembé súgnak:
Mind olyan szentek, olyan újak!

Pihető, gyenge szívverésem
Örök erők árama hajtja:
Azok segítik diadalra.

Apró munkák, aprócska élés,
Mindenben annyi most a mélység,
És minden egyet énekel.

S én ámulok, Uram, mi lettem!
Ki életemet hordja most helyettem,
Láthatatlan előre visz.

Lelkem, piciny fuvallatával
A nagy viharral együtt szárnyal,
Mit a Lélek szent szárnya ver.

Alig lüktet az érverésem,
S mégis a te munkádat végzem:
Világot váltok és megszentelek.

Ameddig, addig... Ó felséges,
Csodást alkotó beteg-élet!
Áldassék érte szent neved!

HARANGI L.

ÉVKÖZI 21.

HÉTFŐ

„Mily megfoghatatlanok az Isten útjai.”

*A mindenség alapját, Istenem, te vetetted meg, és mégis
ránk építesz, s azt akarod, hogy a magunk helyén kösziklák
legyünk. Az embert a feladatok elvállalt és teljesített sora*

*érleli emberré. Ha mindezt érted teszi az ember, isten-
gyermekké nemesedik általa.*

*

Mekkora a mélysége az Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának: Mily kifürkészhetetlenek szándékai, mily megfoghatatlanok útjai! Vajon ki látta az Úr gondolatait, s tanácsot ki adott neki? Ki kölcsönzött neki, hogy visszakövetelhetné tőle?

RÓM 11, 33–35

*

Ma is hív Krisztus. Ugyanúgy köztünk jár és meghív minket, egy kézmozdulattal, egy szemvillanással vagy ajkának egy szavával; hív, hogy kövessük őt. Nem fordult még elő velünk, hogy hirtelen olyan belátással álltunk szemben, amely eddig még fel sem merült bennünk? És most hirtelen szemünk elé került, mintegy idegen kéz műveként. Ismeretek támadtak bennünk, melyek felelősséghez kapcsolódtak és felszólításokként hatottak. Semmi csodálatos vagy rendkívüli nincs Jézus vezetésében; ő mindezt természetes képességeink keretein belül, életünk körülményei közt viszi végbe.

Az isteni hívások általában éppoly váratlanok és határozatlanok és jövőnkre való kihatásaikban éppoly homályosak, mint az ősidőkben voltak. De mindig egy magasabb élet felé való hívások!

Bárcsak meglenne bennünk a lelkiület, hogy így szóljunk: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”

NEWMAN

*

A természet és szabadság ellentétpárjának eleven összeegyeztetéséből fakad az igazi életerő. Amit az ember természetéből kifolyólag szeret, azt sokszor a magasabb, természetfeletti cél érdekében el kell hagynia – és mégis! ezt a magasabb célt természetes erőivel kell elérnie. Meg kell időnként tagadnia akaratát, de – sohasem szabad elvesztenie akaratát! Saját önmagát át kell adnia Isten akaratának, hogy éppen ezáltal valósítsa meg önmagát

igazi önálló, szabad lényként; alá kell vetnie magát Istennek, hogy ne legyen alávetve a halálnak.

Ez az élet titka, amelynek megoldása csak valóban szabad szeretetben történhet. A szeretet az élet kelyhében az a bor, amelyet Istennek áldozatul hozunk, s amely áldozattá válva, az isteni és emberi világ közösségét létrehozza.

M. DEUTINGER

*

Hogy mindazok, akik Isten népéhez tartoznak, tudatában legyenek a keresztségben kapott méltóságuknak és felelőségüknek, és örvendező szívvel tegyenek tanúságot az evangéliumról — halgass meg, Urunk!

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 21.

KEDD

„Mint a szeget, szilárd helyre verem be.”

Sokszor tapasztalom, hogy számítanak rám az emberek ebben is, abban is. Tudom, Uram, hogy te is várakozva tekintesz rám. Nem szeretném, ha bárki is csalódnék bennem! Te se csalatkozzál bennem, Istenem!

*

Így szól az Úr:

**Az ő vállára teszem le Dávid házának kulcsát, amit kinyit,
azt senki be nem zárja,
s amit bezár azt senki ki nem nyitja.
Mint a szeget, szilárd helyre verem be.
és dicsőséges trónjává lesz atyja házának.**

Iz 22, 22–23

*

Egy rabbi az ablaknál állt, és az utcát szemlélte. Mikor egy ember haladt el előtte, behívta őt. „Mondd csak, ha egy dukátokkal teli erszényt találnál, visszavinnéd-e tulaj-

donosának?” – „Habozás nélkül, mester, ha tudnám, hogy ki a tulajdonos.” – A rabbi így felelt: „Bolond vagy!”

Ismét az ablakhoz állt, s egy másik embert hívott be, majd ugyanazt a kérdést tette fel neki. „Nem vagyok bolond – válaszolta az ember –, hogy egy erszényt, amely kezembe került, kiadjak belőle.” – „Gonosz vagy” – mondta erre a rabbi.

Azután egy harmadikat is behívott. Ez a következőt válaszolta: „Mester, honnan tudhatnám, milyen lelkület támadna bennem ilyen helyzetben: hogy vajon sikerülne-e a feltámadó gonosz kívánságnak ellenállnom? Adja Isten, hogy a talált dolgot visszaadjam jogos tulajdonosának!” – „Milyen szépen beszéltél! – kiáltott fel a rabbi. – Te igazi bölcs vagy.”

CHASSZIDIM

*

Nem magától értetődő dolog Jézust üdvözítőnknek és urunknak elismerni és szavait isteni szavakként fogadni. Éppen ezért kell a már megismert isteni igazsághoz hűnek lenni. Aki bezárja fülét, az elveszti hallását. Az emberek régebben csupán nem akartak tudni Jézusról, ma már viszont képtelenek egyáltalán felfogni az ő hangját. Aki viszont hűséges a figyelő hallgatásban, annak hallása Jézus szava iránt megerősödik. „Akinek van, annak még adnak.”

BRANDENBURG

*

Vezess és erősíts meg, Szentlélek, hogy törekedjem betölteni élethivatásomat.

Azt a hivatást, melyet te jelöltél ki számomra, de amely mégsem gyerekjáték egy ember számára. Ha azonban rágondolok Ábrahámra, Mózesre, Szent Pálra, abbahagyom a panaszkodást, és vágy támad bennem, hogy a te dicsőségedre jót tegyek sok emberrel, és csak utána pihenjek meg tenálad – mindörökre. Amen.

R. ARMSTRONG

„Mit mondtok, ki vagyok?”

Jó lenne tudni, mit gondolnak felőlem igazán az emberek. És te mit gondolsz rólam, Istenem? Többet tudnék magamról, valódi értékemről, ha nem elfogultan gondolnék tetteimre, hanem egyrészt kívülről, mások tekintetével, másrészt szívem mélyéig hatolva, a te szemeddel vizsgálnám életem.

*

Amikor Jézus Fülöp Cezaréájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik más próféta-nak.” Jézus most hozzájuk fordult: „Hát ti mit mondtok, ki vagyok?”

MT 16, 13–15

*

Mi is az ember a világon?

Semmi a Végtelennel szemben, –

Minden a Semmivel szemben, –

középpont a Semmi és a Minden között.

Mi éppoly képtelenek vagyunk felfogni a Semmit, amelyből vétettünk, mint felfogni a Végtelent, amelyben majd elmerülünk.

PASCAL

*

Mivel életünket egy kísértésekkel teli világban töltjük, keresztségünk óta is már sokszor vétkeltünk, „és ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, saját magunkat vezetjük félre, és nincs bennünk az igazság.” (1 Jn 1, 8)

Ha elismerem bűnösségemet, akkor igazság van bennem, az igazság pedig fény.

Mi tehát a mi reményünk? Mindenekelőtt az őszinte beismerés. Azután itt van a szeretet, amely szintén reményt ad. Mert mit is ír róla a Szentírás? „A szeretet leplet borít a rengeteg bűnre.” (1 Pt 4, 8)

Mutasd hát magad olyannak a másik ember előtt, amilyen valóban vagy, és mutasd magad Isten előtt olyannak, amilyen vagy! Ismerd el Isten előtt, hogy mi vagy, – nehogy öneki kelljen elítélnie azt, amit benned lát! Ha nem akarod, hogy Isten megítéljen, íteld meg te önmagadat!

SZ. ÁGOSTON

*

Uram, valóban nem könnyű az embert igazság szerint megítélni. Minden összevissza megy benne. Se nem fekete, se nem fehér, hanem szürke. Még a legkisebb részecskéje is keveréke a fénynek és a homálynak. Szétszedhetjük az emberi jelenségeket a legapróbb részletekig, hasogathatjuk és boncolhatjuk akár az örökkévalóságig: még a legpicibb részecskében is találunk valami jót, de ugyanakkor van benne valami közönséges, nevetséges vagy rossz. Nagy is, és nyomorúságos is egyszerre az ember.

Ó, de biztosan jön majd egy nap, amikor az ember, a te gyermeked mosolyogni fog, éppúgy mint Atyja mosolygott, amikor szeretetből megalkotta; biztosan eljön az a nap, mikor az ember szeme beszélni kezd és ajka szóra nyílik: „Atyám!” Akkor majd tudni fogjuk, mi is az igazság az ember körül, és te miért szeretted őt az örökkévalóságtól fogva. Amen.

P. LIPPERT

ÉVKÖZI 21.

CSÜTÖRTÖK

„Irgalommal tekint a gyöngére, a kevélyt messziről felismeri.”

Örül a fiatalember, hogy hatalma van: az anyagon, a maga életén, egy másik ember szívéen, gyermekein, beosztottjain. Aztán lassanként rájön, hogy hatalma semmi, és nincs, aki igazán elismerné, vagy pláne örülne neki. Minden hatalom csak feladat, szolgálat. Ha így tekintem, megmarad mindig, és dicsőségemre válik – még ha kereszt volt is – az utolsó napon.

*

Amely napon hozzád kiáltottam, meghallgattál,
gyarapítottad a lelkem erejét.
Valóban fölséges az Úr,
irgalommal tekint a gyöngére,
a kevélyt messziről felismeri.

137. ZSOLT 3.6

*

Sok ember, ha filmet néz vagy egy könyvet kezd olvasni, már az elején kíváncsi a végére. Különben, attól tartanak, elmenne a kedvük vagy bátorságuk végigmenni azokon a kalandokon, rizikókon és bukásokon, melyek a történet hőseivel megesnek.

De miért nincs meg bennünk ez a kíváncsiság életünk regényével szemben? Hogyan is fog az végződni? Mi lesz a befejezés? – Ez nem érdekel minket, ez kevésbé nyugtalanít?!

És az, hogy mi lesz a világtörténelem befejezése? Hogyan ér minden véget? – Ezt sohasem kérdezzük?!

L. EVELY

*

A hit fénye a sötétségben ragyog a legfényesebben, s akkor veti világosságát a legmesszebbre.

Az igaz hit ereje abban áll, hogy nem vár önmagától semmit sem, hanem mindent Istentől – akinek semmi sem lehetetlen.

A hívő ember mindig derűs, mert abban a biztos tudatban él, hogy megérkezik a segítség, és eljön majd a nagy győzelem.

Hinni annyit jelent, mint győzni. Nem bukhat el az, akinek a Mindenható áll az oldalán.

M. B. SCHLINK

*

Istenem, nem hivatkozom kezem műveire; attól tartok, hogy ha rájuk tekintesz, több hibát találsz bennük, mint érdemet. Csupán egyért könyörgök hozzád: „Kezed művétől ne fordulj el!” (137. zsolt 8) Bennem se a magam művét tekintsd, hanem a tiédet; mert ha az én részemet

nézed, el kell vetned magad elől; ha viszont a te részedet nézed bennem, akkor megkoronázod. Hisz minden igazi jó énbennem tőled származik, s ezért inkább a tied, mint az enyém. Amen.

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 21.

PÉNTEK

„Kezed művétől ne fordulj el!”

Idősek sorsán mérem le a magam jövőjét. Egyszer majd nem kellek semmire. Te akkor sem fogsz megvetni, Uram. Beteg és megtört testemet, meggyöngült képességeimet megerősíted, ha áldozatul ajánlok mindent. A kereszthordozókra építed az örökké új világot.

*

**Uram, jószágod mindörökké megmarad.
Kezed művétől ne fordulj el!**

137. ZSOLT 8

*

A feltámadás a mi időnk és a mi világunk keretein belül elképzelhetetlen. Egy örök élet, mely mostani világunk törvényei szerint folyik – délibáb. Így megérthetjük az emberek megdöbbenését, amikor Jézus nekik a feltámadásról beszélt. „Hogy minden, ami most van, örökké tartson? Nem, ez kibírhatatlan!”

Hála Istennek, ennek a délibábnak nincs semmi köze a Bibliához. A Bibliában egy új világról van szó, amely Istené, amelyben minden élet céljához ér, melyben Istenünk szeretetéé és irgalmáé a végső szó. Ez az örök élet nem félelmet ébreszt, hanem zavartalan örömet.

SIERING

*

Isten nem jutalmazhat meg engem tetteim alapján, de ez mit sem számít: abban bízom, hogy saját tettei alapján fog engem megjutalmazni.

Ezt kell mondanunk a jó Istennek: Tudom jól, hogy sohasem leszek méltó a remélt javakra, de kinyújtom a karomat feléd, mint egy kéregető gyermek, s tudom, hogy te gazdagon teljesíted kérésemet, mert annyira jó vagy. „Ahogy az apa megkönyörül fiain, úgy könyörül az Úr azokon, akik őt félik.” (102. zsolt 13) Ez az, amit én az Isten igazságosságáról gondolok. Az én utam a bizalom és a szeretet. S nem tudom megérteni azokat, akik félni tudnak egy ilyen jó, szeretettel teljes baráttól. Nem tudok félni az elkárhozástól. Kis gyerekek nem jutnak a kárhozatba.

LISIEUX-I SZ. TERÉZ

*

Ó végtelenül tökéletes Isten, Atya, Fiú és Szentlélek, akinek szemlélése az üdvözültek boldogsága,

segíts, hogy szentül éljünk, s egykor méltók legyünk téged látni, szeretni, bírni és dicsőíteni mindörökre az égben. Amen.

DÉMURGER

ÉVKÖZI 21.

SZOMBAT

„Jól van, te hűséges, derék szolga!”

Ha nem ér is az a szégyen, hogy valamely tisztaságomból el kell mozdítani engem, az idő egyszer mindenből kikoptat. De amiben helytálltam, azt nem veheti el tőlem senki. Amiért önzetlenül dolgoztam, az mind az enyém lesz a te örök világodban, Atyám.

*

„Jól van, te hűséges, derék szolga. Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe.”

MT 25, 21

*

Nincs mégoly kicsi tevékenység vagy mégoly jelentéktelen közügyesség, mely ne Istentől származnék, s ne lenne kegyelem, ha azt mások érdekében gyakoroljuk. Szeretet és kegyelem van bennük. Tudjátok hát, hogy ha valaki nem akarja a maga részét hozzátenni az embertársak jólétéhez, az számadással tartozik ezért Istennek, mint azt az evangélium az intézőről szóló példabeszédben jelzi.

Ha tehát elégedetlen vagy, úgy ennek okát ne körülményeidben keresd, hanem önmagadban.

J. TAULER

*

Az emberi élet nem a célok utáni vágyódásban, hanem a cél felé vezető fáradságos vándorúton bontakozik ki.

A munka a mi hivatásunk, és az emberiség történelmének legfeltűnőbb jegye az a legyőzhetetlen kitartás, amelyel minden kor legkiválóbbjai a körülmények tökéletesítésének, a természet legyőzésének, a művészi haladásnak, a társadalmi formák javításának szentelték magukat – habár jól tudták, hogy a maguk az élet igazi élvezetét csak az Istennel való csendes együttlét pillanataiban lelhetik fel.

R. H. LOTZE

*

Uram, őrizd mindazokat, akik a gazdasági élet bármely ágában dolgoznak,

hogy mindig szem előtt tartsák a közösség érdekét: igaz reklámozással, megbízható termékekkel és tisztességes eljárásokkal. Amen.

R. ARMSTRONG

„Jézus Krisztus által a kegyelem és megigazulás.”

Aki csak úgy él a világban, minden elképzelés nélkül, az lemondott embervoltáról. Az ember sajátossága, hogy megtervezze életét – egészen a sírig. De aki a te gondolataiddal tervez, Istennem – az a síron túlra is tervez.

*

Ha egynek bűnbe esése következtében egy miatt uralomra jutott a halál, mennyivel inkább uralkodnak az egy Jézus Krisztus által az életben azok, akik a kegyelem és megigazulás bőséges ajándékát kapják.

RÓM 5, 17

*

Sokan – be nem vallottan – cinkostársai a halálnak. „A halállal minden véget ér – mondják –, ebbe bele kell nyugodnunk.” Isten azonban nem nyugodott ebbe bele. Ő fölvette a harcot a halállal, és győzelmet aratott. Meglepő, de érthető, hogy sokan sokkot kapnak ettől, hiszen a feltámadással a mi világunk törvényei fejtetőre állítottak: az életé és nem a halálé lett az utolsó szó. Ez a fejtetőre állítás azonban egyúttal és elsősorban az öröm létalapja: reményt teremt, a sírt is túlélő reményt.

SIERING

*

Jákob álmában a másvilágot látta: „Íme, egy létra volt a földre állítva, s a hegye az eget érte. S lám, Isten angyalai le- és feljártak rajta.” (Ter 28, 12) Általában úgy szoktunk beszélni, mintha a másvilág most még nem lenne jelenvaló, hanem csak halál után; de ez nem igaz: már most itt van, csak most még nem látjuk; köztünk van és körülölel minket. A lelkek világa jelenlevő, nem jövőbeli, nem távoli, nem az égbolton túli, jelen van, itt és most: Isten országa köztetek van. A látható világ elmúlása a láthatatlan világ megjelenését jelenti. Amit jelenleg látunk, olyan mint egy válaszfal, amely elfedi előlünk Isten és a lelkek világát.

Ezért komolyan és mélyen vágyódunk és fohászkodunk az után, hogy az érzékelhető világ fátyla félrehúzódjék, mivel kívánságunk a láthatatlan világ felé szárnyal.

NEWMAN

*

Uram Jézus, hozzád megyek, mert megígérted: „Kérjétek, és megadatik nektek.” Hozzád megyek, mert te magad vagy az Élet.

Jézus, te elvetted a haláltól a hatalmat, s hatálytalánítottad a lelkem fölötti uralmát. Harcba szálltál a halállal, kiszolgáltatad magadat, igen, és a halálból hoztad elő az életet. Így hát, Jézusom, győztes vagy a halálnak lelkemben működő erői felett is, s kereszteden számomra is megszerezted az életet, azt az életet, amely szeretet és odaadás irántad és országod iránt. Amen.

M. B. SCHLINK

ÉVKÖZI 22.

HÉTFŐ

„Aki meg akarja menteni életét...”

Az életemet sem szabad mindenáron megmenteni akarni. Csak egyedül terád szabad, Istenem, mindent feltennem. Nem az játszik hazard módon életével, aki nagyvonalúan merész, hanem az, aki semmit érő, veszendő tétre megy. Én a biztos nyereségre, a végtelenre törekszem!

*

Jézus így szólt tanítványaihoz: „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye vállára keresztyét és kövessen. Aki meg akarja menteni életét, elveszíti, aki azonban értem elveszíti, megtalálja.”

MT 16, 24–25

*

Isten olyan valamire hívta Jézus Krisztust, ami helyrehozhatatlan katasztrófának látszott. Jézus Krisztus pedig meghívja tanítványait, hogy nézzék meg, hogyan ölik meg

őt. Arra a helyre vitte őket, ahol a szívük összetört. Jézus Krisztus élete mindenféle szempontból teljes kudarc volt – kivéve Isten szempontját! De ami az ember előtt kudarcnak látszott, az Isten szemében hatalmas győzelem volt, mert Isten szándékai egészen mások, mint az emberek elgondolásai.

A mi életünkben is felhangzik Istennek ez a rejtélyes hívása. Azt, hogy hív, sohasem lehet félreérthetetlen biztonsággal megállapítani, mert mindig csendben jelentkezik. Nem lehet pontosan meghatározni, mire hív el Isten, mert az az igénye velünk szemben, hogy az ő rejtett céljai érdekében lépjunk vele munkaközösségre. A mi próbánk pedig az, vajon valóban hisszük-e, hogy Isten tudja, mit akar elérni.

O. CHAMBERS

*

Mi emelhet föl téged, ha már semmi más érzés nem marad benned, mint a tehetetlenség?

Az ilyen órákban gondold meg: 1. ami legjobb pillanataidban igaz, jó, szép és mennyei volt, az most is az, mégha ezekben a napokban kihalt is belőled az a jó érzés; 2. amit a keresztyénység erejében már megtapasztaltál, az most is igaz, jó, szép és mennyei, és mindig is az marad; ezt persze – hited elmélyítésével – még tanulgatnod kell.

Nagyon-nagyon fontos alapelv az, hogy itt lenn nem lehetséges számunkra más vallási látás, mint a hité. Itt a földön látni akarni – a bölcselőket hitetlenné, a hívőket rajongókká teszi. Minél jobban megtisztul azonban az ember belsőleg a bűntől, és minél jobban megerősödik a jóban, annál tisztább és erősebb lesz benne a hit látni tudó szeme. A Krisztusban megnyilvánult szeretet: ez most a mi hitünk, majdan pedig boldog látásunk tartalma.

J. M. SAILER PÜSPÖK

*

Uram, add nekem az alázatos hit bátorságát!

„Ha az egész világot megszerzi. . .”

Elérni mindent, amit a földi élet adhat – életveszélyes szerencse! Akit mindennel elárasztott a sors vagy saját törtétese, az könnyen életunttá lesz, s így elveszíti önmagát. Mert addig ember az ember, amíg mindig új lendülettel keres új értékeket. De ez csak a lelki értékekkel valósítható meg.

*

„Mi hasznára van az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárát vallja? Mit is adhatna az ember cserébe a lelkéért? Eljön ugyanis az Emberfia Atyja dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek a tettei szerint.”

MT 16, 26–27

*

Az élet összes értékei és javai csak akkor lesznek a miénk, ha eleven lelki élményként belsőleg a magunkévá tesszük. És amikor egyszer életünk összes éveit elsuhantak, akkor tulajdonképpen nem „kerülünk” a mennybe vagy a pokolba, vagyis valami kívülünk levő helyre, hanem a menny, illetve a pokol már készen állnak – ha csupán csíraszerűen is – mibennünk, már eljöttek hozzánk és bennünk vannak: mint saját magunk belső állapota. A menynyet magunkban hordozzuk, ha az Istennel egyesült béke tölt be. És ez a helyzet a hitből fakad, a hitnek abból a mélyebb értelméből, ahogy ezt a Biblia érti: az Istennek való hívő önátadásból.

O. KARRER

*

Mikor Ábrahám Mamre irányába vonult, ott a Hebron menti hegyvidéken nem talált olyan jó legelőket, olyan dús fűvet, mint a Jordán-völgyben. Ezzel szemben rengeteg kő hevert szanaszét. S e kövek Ábrahám foglalkozását és gazdasági életét tekintve méreg és bosszúság voltak szá-

mára. Neki fűre volt szüksége rengeteg nyája miatt, mégpedig bőséges fűre. – Mit csinált Ábrahám a kövekkel? Oltárt épített belőlük!

Talán neked is kövek vannak életutadon: foglalkozási nehézségek, összevisszaságok az életben. Bosszankodol és mérgelődöl miattuk. De nehogy kifáraszd magadat, nehogy szétmorzsold erőidet a kövek miatti emésztődésben! Fogd kézbe életed nehézségeit, vidd őket Isten színe elé, és építs belőlük oltárt az Úrnak!

P. HUMBURG

*

Vágyva jöttem színed elé e szent helyre, Istenem.
Hol az ember búja, gondja szép csendesen elpihen.
Itt az oltár lépcsőjénél, az oltári nagy Szentségnél
Bánatom ha kiönthetem, lelkem szinte újra él.

SZVU 231

ÉVKÖZI 22.

SZERDA

„Ha lelke kárát vallja. . .”

„Lelked kárát vallod” . . . „Elveszítéd önmagadat” . . . „Beszennyezed magad” – mindezek ugyanazt jelentik. Valóban mit ér a legnagyobb élvezet, vagyon vagy hatalom, ha elpusztítanak, vagy szennyessé tesznek.

*

Testvérek, Isten irgalmára kérlek benneteket: Adjátok tetteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul! Ez legyen szellemetek hódolata.

RÓM 12, 1

*

Egyetlen ősi és jelenkori nép történetébe sincs olyan mélyen beleírva Isten szent neve, mint Izrael népének történetébe. Ez a nép ugyanis „sem Isten nélkül, sem Istennel”

nyugton élni nem tud. Történelmi tragikumának itt a gyökere, mindig ebből sarjad. Megragadja Istent, miként ös-
atyja, áldását kéri, és méltán dicsekszik: „Hol van olyan
nagy nép, amelyhez istenei oly közel volnának, mint hoz-
zánk az Úr, a mi Istenünk?” (MTörv 4, 7) Ugyanakkor
szembefordul Jahvéval, lépten-nyomon lázad és vétkezik
ellene. Nagy vezére, Mózes mondja: „Gonosz és elvete-
mült nemzedék! Ezzel fizettek az Úrnak, te ostoba és balga
nép? Hát nem atyád és teremőd? Lélet adott neked és
életben tart!” (MTörv 32, 5–6)

Izrael népe remekművű zsoltáraiban méltán nézi le és
veti meg a bálványistenségeket. Mégsem eszmél rá, hogy
Jahve, az egészen Más, nem lehet egyenlő rangú ellenfele
vagy érdektársa az embernek, még Izrael népének sem.

Izrael tragikus tévedése abban a föltételezésben áll, hogy
Jahvénak szüksége van az imádásra és az engedelmségre.
E tévedésből következik, hogy így szüksége van Izraelre is,
mert e népen kívül nem imádják Őt a nemzetek. Mintha
Isten és népe egymásra szorulna kölcsönösen!

KLEMPA S. PÜSPÖK

*

Hatalmunkban áll Isten hívása elől elzárkózni, megaka-
dályozhatjuk, hogy Jézus életének törvénye a mienké is
legyen, megpróbálhatjuk Jézus életét, amennyire módunk
van rá, életünkben kiküszöbölni – mindez végső soron nem
fog sikerülni: Jézushoz kötöttségünk még személyes el-
utasításunk ellenére is emberségünk alkotó eleme, s így az
egyetlen, amit e kísérlettel elérhetünk, az, hogy mennyei
rendeltetésünket a pokolra cseréljük át.

K. RAHNER

*

Hozzád jövök, Jézusom, mint beteg az orvosához a gyó-
gyulás reményével. Te mondtad, hogy a betegnek orvosra
van szüksége. Így jövök eléd, mert te vagy ez az orvos.
Az evangéliumi leprással kiáltom: „Uram, ha akarsz, meg-
tisztíthatsz engem!”

Arra kérlek, tölts el engem is azzal a szent bizalommal,
mellyel földi életed során a betegek hozzád folyamodtak!
Amen.

J. W. O'MALLEY

„. . . cserébe a lelkéért. . .”

Legmélyebb vágyam: lenni valakié. A legeslegmélyebb vágyam: a tiéd lenni, Istenem. De ha nincs bennem lélek, mert eladtam értéktelen holmikért, kinek kellem? Eleven holttesttel mit kezdene bárki is? Legfeljebb te fogadsz el, Uram, ha engedem feltámasztani magam.

*

**Lelkem eltelik veled,
A szám újjongó örömmel mond dicséretet,
Valóban, te lettél gyámolóm,
szárnyad oltalmában vigadozom.
Lelkem tehozzád ragaszkodik.
s jobbod szilárdan tart engem.**

62. ZSOLT 6, 8-9

*

Jézusnak itt a földön tiltakozó csapatra van szüksége, olyan emberek csapatára, akik tiltakoznak a halál iránti általános tisztelet ellen. Ez a haláltól való remegő tisztelet hoz ki minden rosszat az emberből, ami a siralom völgyévé teszi a földet. A gonosztettek és a törvény ridegsége, a gyűlölet és a bosszúállás, a farizeusi lelkiség és a szívtelenség: mind a haláltól való rettegésben gyökerezik – a haláltól, mely elől riadtan menekülünk, mint a legnagyobb rossztól, de amelyre mégis feltekintünk, mint a dolgok egyetlen örökösére és minden úr fölötti úrra. A halálímádat a földön, ez Jézus legfőbb panasza. Neki olyan emberekre van szüksége, akiket kiragadhat, akik hagyják magukat kiszólitani ebből a halál uralma alatti nagy meghódolásból. Jézus tanítványainak, vagyis nekünk rendíthetetlen hittel kell rendelkezünk az isteni életnek a halálon való hatalmáról és győzelméről. Akiben nincs meg ez a hit, az képes lehet ugyan összeszorított fogakkal meghalni, de győzni képtelen.

H. GOLLWITZER

*

Hogy Isten országához tartozunk, annak nincs emberi előzménye. Csak az önmagunktól való elfordulás, csak a teljes Jézushoz fordulás – ez az igazi bűnbánat! – állít minket a helyes útra. A bűnbánat tehát nem újabb törvényszerű előírások halmaza, nem a régi életnek erkölcsileg javított kiadása, hanem egy tökéletesen új létezési és cselekvési mód: egész elhibázott létemnek átadása Jézusnak, a világ Üdvözítőjének kezébe.

P. DEITENBECK

*

Ó fogj át engem, te hatalmas Úr, fogj át és suhogtasd meg végtelen szárnyadat, az én erőm legyen a fogódzásom, az én akaratom legyen a könyörgésem, az én tettem legyen az odaadásom.

Tüntesd el erőmet hatalmadban, látásomat tekintetedben, szeretetemet szívedben, és add nekem a legkisebb eleven szikrát önmagadból, hogy égjek benne és égjen bennem mindörökké! Amen.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 22.

PÉNTEK

„Ne hasonuljatok a világhoz!”

Elveszti lelkét, sőt arcát is, aki akarát és gondolat nélkül sodródik minden magatartásbeli divattal. De az sem őrzi meg magában a lelket, aki görcsösen ragaszkodik a régihez. Aki a sok újtól megtermékenyített önmagát változatlanul Istennek és az embereknek adja, az követi a legősibb keresztény hagyományt.

*

Ne hasonuljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, a kedves előtte és mi a tökéletes.

RÓM 12, 2

*

Az emberben egészen bensőségesen lakik a bíró, a lelkiismeret; ez nem csal, és szavára jobban kell adnunk, mint az egész világ véleményére.

Tanulj szívesen másoktól, és ahol bölcsességről, boldogságról, világosságról, szabadságról, erényről folyik a beszéd, légy nagyon figyelmes, de azért ne ajándékozd oda nyomban bizalmadat! Vannak emberek, akik azt hiszik, hogy már birtokolják is azokat a dolgokat, amikről beszélni tudnak vagy beszélni szoktak. Ez azonban nincs így: semmit sem birtokolunk azáltal, hogy beszélünk róla.

M. CLAUDIUS

*

Egyetlen véges dolog sem felel meg tökéletesen az eszmény gazdagságának, és a teremtettség valóság csak végtelen előrehaladás által éri el az eszmény megfelelő megvalósulását.

A történelemnek azt az üdvös elvet kell megvédenie, hogy állandó növekedés megy végbe benne, melyet nem lehet beszorítani meghatározott időbe. A régi elmúlik, az új állandóan jelentkezik, és az új mindig magába olvasztja a régit. Míg alul az elhalt formák foszlányai hevernek, fenn már szövi új formáját az élet. S mind e szorgos munka fölött ott áll Isten nyugodtan, komolyan, mozdulatlanul. A lenti sötét mélységekben zúgó folyamatok fölött úgy terjeszti ki csendes világosságát, mint oltalmazó palástot. Tőle indultak el az idők, s hozzá kell visszatérniük szüntelen körforgásukban.

J. v. GÖRRES

*

Növeld bennünk és embertársainkban, Urunk, a beléd és terveidbe vetett hitet, hogy így alkalmasabbá váljunk terveid szolgálatára! Amen.

„Az Úr szava gyalázatomra vált.”

Aki a lelkét teszi ki másokért, gyakran nem kap érte semmit cserébe, sőt nevetség tárgya lesz. Úgy érzi, oktanul fosztotta ki önmagát, és hogy becsapta a feltétlen és egészen önzetlen szeretetet hirdető isteni ige. Uram, én erősen hiszem, hogy aki így veszítette el életét, tőled megkapja a valóban hatalmas áldozatának megfelelő jutalmat.

*

**Az Úr szava mindennap
gyalázatomra vált és csúfságomra.
Már azt gondoltam: Nem törődöm vele,
nem beszélek többé a nevében.
De ilyenkor mintha tűz gyúlt volna szívemben,
és átviharzott minden csontomat.**

JER. 20, 8–9

*

A hívő ember vállalja a hit kockázatát. Kockázata abban áll, hogy nem nyer százszázalékos tapasztalati bizonyítást, vajon a Szentírás, mint emberi mű egyúttal valóban Isten megnyilatkozása-e. A biztos százhoz a hiányzó pár százalékot a hívő ember szabad elfogadással pótolja. Tehát tisztában van azzal, hogy egy egészen „Más”-nak ad hitelt emberi gondolkodásában és magatartásában. Tudja, hogy hisz.

A nem-hívő ember viszont a nem-hívés kockázatát vállalja, ugyancsak szabadon. Csakis emberi értelemnek ad hitelt és hitet. Ha elismer más emberi, értelmi tekintélyeket, mindig maga határozza meg, kik legyenek azok. Végeredményben így csak a saját értelmének hisz. A tévedés lehetősége így mindig fennáll. Különösen olyan kérdésekben, amelyek az egész emberiség tudományos tapasztalatát szükségképpen felülmúlják. Az adott kérdésekben a tévedés kockázatát állandóan vállalja. Hiszi, hogy tud.

KLEMPA S. PÜSPÖK

*

Diadalmasan átmenni egy válságon egészen más, mint mindennap Istent dicsőítve élni, amikor ennek nincs tanúja, nincs rivaldafény, amikor senki a legcsekélyebb figyelemre sem méltatja. Ha tán nem kívánjuk is a középkori szentek dicsőségét, mégis legalább annyit megkívánnánk, hogy az emberek megjegyezzék rólunk: „Milyen csodálatosan imádkozik ez az ember!” „Milyen kegyes, áhítatos asszony!” Pedig amikor igazán odaszántad magad Jézus Krisztusnak, akkor elérted azt a fenséges magaslattot, ahol már soha senki sem gondol arra, hogy téged észrevegyen, hanem csak azt az egyet veszik figyelembe, hogy Isten hatalma rajtad át mindig újra kiárad.

O. CHAMBERS

*

Istenem, nem ismerlek téged, de lelkem feléd hajt. Olyan vagy, mint egy szakadék, de mégis bele kell ugornom, ha dobogó szívvel is; arcodat ugyan eltakartad előlem, de karodat mindenkor szélesre tártad. Karjaidba kell hullanom. Így hát ölelj szorosán karjaiddal, többé nem tépem ki magamat ölelésedből, ó hallgatag, ismeretlen Istenem!

P. LIPPERT

„Ne törj házasságot!”

Keresi egymást férfi és nő; ilyenek teremtettél minket, Istenünk. Bensőséges találkozásban élheti át az ember, hogy nem veszett el egészen az ősi paradicsom. De csak akkor, ha ők ketten nem az öncélú, múltó gyönyört, hanem igazán egymást szeretik. Úgy, amint embernek kell szeretnie az embert: visszavonhatatlanul, a személyt.

*

Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja. Hiszen a parancs: ne törj házasságot, ne ölj, ne lopj, a másét ne kívánd, s ami egyéb parancs még van, mind ebben az egyben tetőződik: Szeresd embertársadat, mint saját magadat!

RÓM 13, 8-9

*

Sokan azt tartják, hogy nem lehet megkívánni egy embertől, hogy – miközben az idők folyamán szokásai, ízlése, érdeklődése megváltozik – éppen a szeretetben tartson ki egy életen át egy egyszer meghozott döntése mellett. De ez az összehasonlítás kifelejt valami lényegeset. A szeretet több, mint az ízlés, a házasság több, mint egy szokás.

És ezt az igazságot még a legkevésbé belátó egoista is megérti később, mikor már az otthagyt házastárs élete – és szíve – tönkremegy, és amikor a gyerekek egész életükre szóló károsodást szenvednek.

Képes hát két ember egy egész életen át derűsen egymás mellett élni? Igen, képes! Akkor képes rá, ha egymást kölcsönösen Isten kezéből fogadják el. Ez esetben kitanának döntésük mellett: Isten adta a társamat, ezért számomra ő a legmegfelelőbb.

PORSCH

*

A hűség már a külsődleges és kiesi dolgokban is nagy érték; így nyilvánvaló, hogy a házasságban a legértékesebb kincs, és többet jelent, mint a földi élet alapjául szolgáló anyagi jólét biztosítása.

SZ. ÁGOSTON

*

Istenünk, a házasság a te elgondolásaidat tükrözi, a te szeretetedből fakadt, így valamiképpen kell, hogy rád emlékeztessen. Te, Urunk, mindvégig hűségesnek mutatkoztál az üdvtörténet folyamán. Türelemmel, megbocsátó jósággal, sőt igazi szerelemmel tekintettél ránk, bűnös emberekre.

Hűséges Istenünk! Segítsd megértenünk azt, hogy a házasságok csak akkor lesznek isteniek, csak akkor visznek közelebb hozzád, ha utánozni próbáljuk a te hűségedet. Urunk, te képmásodra és hasonlatosságodra teremtetted az embert; add kegyelmedet, hogy a hűségben is hasonlók legyünk hozzád! Amen.

BÁN E.

ÉVKÖZI 23.

HÉTFŐ

„A szeretet nem tesz rosszat.”

„Szeretlek” – mondják az emberek, de ezzel a szóval gyakran bűnre csábítanak. Hiába gondolják, hogy nem rossz az, amit tenni akarnak. Igazi, emberi szerelem helyett unalmassá váló, rutinszerű, sablonos élményt keresnek. De te nem ilyen silány dolgot gondoltál a szerelemről, Istenünk.

*

A szeretet nem tesz rosszat az embertársnak. A törvény tökéletes teljesítése tehát a szeretet.

RÓM 13, 10

*

„Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá!” (Ter 1, 26) Istennek a képről mondott szava úgy valósul meg, hogy testünk eszköze személyünknek, lelkünk-

nek. De miért szerepel a Bibliában mindkét szó: a képmás is, és a hasonlóság is?

Isten képét megkaptuk a teremtéskor, hogy viszont hasonlókka váljunk isteni ősmintánkhoz, az már célként áll előttünk, és szabad döntésünkre van bízva. Istenképiségemből adódik, hogy szellemi lény vagyok, Istenhez hasonlóvá viszont csak akkor leszek, ha megszentelődöm. „Legyetek tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!” (Mt 5, 48) Istenhez való hasonlóságunkat tehát csak az evangélium által érjük el. Mert mi mást jelent a megszentelődés, mint az Istenhez való hasonlóságot, már amennyire ez embernek lehetséges.

A nő is, akárcsak a férfi, megkapta azt, hogy Isten képmása (és feladatként megkapta az Istenhez való hasonlóságot). Egyenlő a méltóságuk, egyenlő a képességük, hogy tökéletesedjenek, és egyenlő a küzdelmük, közös a felelősségük.

Ne akadj meg tehát a külsőségeken! A külső csak burok. Lélek él benned a testi látható burok mögött. A lélek férfiban és nőben egyforma méltóságot nyert Istentől.

NISSZAI SZ. GERGELY

*

Ahol a szeretet ereje két személyből egyet alkot, és szívet szívhez fűz, ott a halálnak sincs hatalma elválasztani őket; oly csodás dolog ez, hogy egyedül Isten szeretetéhez hasonlítható.

J. V. DEN VONDEL

*

Urunk, a házasság szentségének kegyelme őrizze meg a házastársakat az igazi szeretetben! Amen.

ÉVKÖZI 23.

KEDD

„Bárcsak meghallanátok ma a szavát!”

Uram, ki ismerne és ki szeretne jobban bennünket, mint te, aki alkottál minket? Igéid a házasságról, a tisztaságról, az igazi szeretetről és hűségről nem önkényes parancsok, hanem

boldogságunk törvényei. Csak aki rád hallgat, az tapasztalja meg az egész embert eltöltő örömet.

*

**Bárcsak meghallanátok ma a szavát:
„Ne keményítsétek meg a szíveteket!”**

94. ZSOLT 8

*

Bármennyire fogyatékos is általában a tudásunk, a szerelem és házasság dolgában mindenki szakértőnek hiszi magát.

Valóban olyan sokat tudunk a férfi és nő összetartozásának titkáról? A szerelem Istentől származik. A szerelem jó, Isten művei közé tartozik. Jó az, hogy az ember nincs egyedül. Ez az egymásra utaltság, ez a kötelék sajátságos, és erősebb minden egyéb köteléknél, még a szülők és gyermekek között is.

Honnan hát a házasságtörések? Onnan, hogy szívünk és eszünk kapui tárva-nyitva állnak a kísértő felé. Amit Isten törvényével megszentelt és különös oltalma alá helyezett, azt Isten ellenfele meg akarja szentségteleníteni és védtelessé tenni. S mi milyen könnyen válunk szövetségeseivé! Mily könnyen kiengedjük házastársunkat szeretetünk oltalmazó légköréből! Vagy valóban nem sejtjük, hogy szeretetlenségünkkel mennyire megzavarjuk életünk társát, s ezzel benne is (és magunkban is!) megteremtjük a házasságtörés feltételét?

P. NITSCHÉ

*

A házasságot teljes életközösségnek kell tekintenünk, nem pedig üzletnek. Isten bölcsessége úgy intézkedett, hogy a két nem adottságai különbözök legyenek. Isten nem adta meg egyik nemnek sem az összes értékeket, hogy így egyik nem se legyen a másik szemében csekélyebb vagy fölösleges.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Add, Urunk, hogy a keresztény családok által növekedjék Egyházad!

Add, Urunk, hogy a békés családi élet által erősödjék a nemzet és a társadalom!

Kérünk téged, hallgass meg minket. Amen.

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 23.

SZERDA

„Őrnek állítottalak.”

Akit házasságra hívsz, azt őrállónak rendeled, Istenem. Házasságot kötni annyi, mint felelősséget vállalni egy másik ember életéért, sőt örök életéért. Őszinte szerelemmel szeretni annyi, mint örködni a másik boldogságán.

*

Igy szól az Úr: Emberfia, őrnek állítottalak Izrael háza mellé, hogy halld számból szavaimat és közvetítsd intelmeimet. Ha azt mondom az istentelennek: Istentelen, meg kell halnod, és te nem teszel semmit, hogy az istentelent visszatérítsd útvjáról, az istentelen vétke miatt hal ugyan meg, de vérét tőled kérem számon.

Ez 33, 7-8

*

Madame de Montespan figyelmeztette férjét, hogy azt hiszi, a király beleszeretett, majd azt sem titkolta előre, hogy immár nem kételkedhetik ebben a szenvedélyben, továbbá hogy egy bizonyos ünnepséget, amelyet a király adott, az ő kedvéért rendeztek, s határozottan unszolta, sürgette, esdekelve kérte férjét, hogy vigye magával guyenne-i birtokaira, s hagyja ott, míg a király el nem feleli, és új szenvedélyre nem lobbant. Nem tudta azonban rábírní Montespant, aki ezt csakhamar meg is bánta, és holtáig szerelmes volt feleségébe, sokat szenvedett ezért, jóllehet a botrány kipattanása után akarta viszontlátni többé.

SAINT SIMON EMLÉKIRATAIBÓL

*

A házastársaknak osztózniuk kell egymás gondjaiban. Ne szírt legyenek egymás számára, melyen életük és tulajdonuk zátonyra fut, hanem olyanok legyenek, mint a béke sóvárgott kikötője.

Az asszonyé a feladat – természetes adottságából kifolyólag – hogy a férfi mellett szolgáló szeretettel álljon, hogy őt támogassa az élet fáradságaiban, és hogy közös javaikat őrizze. De a férfi is legyen tudatában, mi az ő dolga. Ha a Szentírásban azt olvassuk, hogy a jó asszony „kincshez” hasonlítható, akkor ebben utalás van arra, hogy a férfi csak akkor szolgál rá erre a kincsre, ha megfelelő módon tiszteli és szereti.

L. DE LEÓN

*

Add, Urunk, hogy a Szent Család legyen példája a keresztény családoknak!

Add, Urunk, hogy a házastársak esküjükhöz híven hűségesek legyenek mindhalálig!

Kérünk téged, hallgass meg minket! Amen.

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 23.

CSÜTÖRTÖK

„Gyertek, zengjünk dalt az Úrnak!”

Boldogok, akik Istenben örvendeznek egymásnak egy életen át. Színed előtt élni és szeretni, Uram, nem kevesebb, hanem több örömet jelent. Aki a házasság szépségében rád talál, az többé már nem marad egyedül, még özvegységében sem, mert szeretetedben felolvad magányossága.

*

**Gyertek, zengjünk dalt az Úrnak,
ujjongjatok üdvünk sziklája előtt!
Dicsőítő énekkel lépjetek színe elé,
magasztaljátok hangosan, zsoltárt énekelve!**

94. ZSOLT 1-2

*

Szép házasságra kell törekedniük az embereknek saját boldogságuk érdekében, és meg kell tapasztalniuk ezáltal a harmonikus szeretet áldását. Legyen az egyik fél a másik számára kikötő, menedék és lelki erőforrás az élet nehézségei között, és legyen öröm mindkettőjük számára, ha értékeiket kölcsönösen kicserélhetik.

Milyen keveset számít a pénz – mely pedig sokaknak olyan nagyon fontos – a házasság boldogságához, ha hiányzik a lényeg: a jó szív! A vallásos lelkület, a kiművelt szív és a kedvesség teszik a jó asszony igazi értékeit. A testi szépség nem mellőzheti a lelki szépség kíséretét. Különbözően csak egypár évre tudná lekötni férjét az asszony, de tartósan nem. Akinek azonban legfőbb szépsége a szíve, múlhat az idő, mégis megőrzi vonzását, sőt minél több idő telik el, annál vonzóbb, és férje szeretetét is mind bensőségesebbé és szebbé tudja alakítani.

A szívből forraszó és igazi barátság a házastársak között: ez a legjobb megőrzője a tartós boldogságnak és Isten áldásának.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Madár vagyok, amely tüskés bokorban is énekel.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Urunk, tekints megengesztelődve hozzád könyörgő népedre, mely nélküled nem létezhet, és azért irgalmasban bizakodik. Állj mellette jószággal, és úgy engedd boldogulni itt a földön, hogy elnyerje az örök életet. Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 23.

PÉNTEK

„Most már többé nem két test.”

Akik egymásnak ajándékozták életüket, már nem ketten vannak, hiszen egészen eggyé lettek. Ha egymást bántják, önmagukat marcangolják. Minden sértő szavuk önnön szí-

vükre hull. Ha megbocsátani nem tudnak, önmagukkal lehetetlen a kibékülés. Aki hűtlenné lesz, elveszti igazi önmagát.

*

„A férfi elhagyja apját, anyját, a feleségével tart, és egy test lesz a kettő. Most már többé nem két test, hanem csak egy.”

MT 19, 5–6

*

Talán azt kérditek: hogyan viselhetjük kölcsönösen egymás terhét, mikor mindegyikünknek saját terhét kell viselnie?

Kölcsönös gyengeségünk tudatában viseljük egymás terheit. Mindnyájan emberek vagyunk, és nem többek; ezért gyengék vagyunk, és nem tudunk hiba nélkül élni; ebben a tekintetben kell segítenünk hordozni egymás terhét. Ha úrrá lesz rajtad a botrányozás vagy utálozás a másik bűne miatt; vagy ha ő bosszankodik a te hibád miatt, úgy egymás elhanyagolásának bűnébe estek. Ha viszont te elviseled az ő gyengeségét, ő pedig a tiédet, akkor „egymás terhét hordozzátok, így teljesítitek Krisztus törvényét.” (Gal 6, 2)

SZ. ÁGOSTON

*

A világ azt a szabályt ismeri, hogy törődjék mindenki a maga szennyesével. Jézus azonban övének azt az útmutatást adja, hogy ne hagyják testvérüket egyedül vesződni a bűnnel. Könnyű dolog a bűnösöktől elhatárolni magunkat és pletykálkodni róluk. Az viszont nagyon nehéz, hogy hozzájuk forduljunk és beszéljünk velük. De megmenteni őket csak így lehet.

H. SCHMIDT

*

Mindenható örök Isten: atyai jószágodban mindig többet adsz könyörgő hivednek, mint amit megérdemelnek vagy

remélhetnek. Áraszd ránk irgalmatod; szabadíts meg lelkiismeretünk terhétől és adj további kegyelmet. Krisztus a mi Urunk által. Amen.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 23.

SZOMBAT

„...világítson a házban...”

Nem elég befelé szeretni, a szeretetet ki is kell mutatni, és beszélni is szükséges róla. A gyöngédség nem szégyellni való, a szép érzést nem kell rejtegetni. A szerelem nem magától hal meg. Elevenen szokták eltemetni: hallgatásba, túlfeszített hajszába, időhiányba, lélektelen együttlétekbe, egymásra nem figyelő hálátlanságba.

*

„Ha világot gyűjtanak, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat.

MT 5, 15-16

*

Egy utazó az Andok egyik hegyi ösvényén találkozott egy paraszttal, aki öszvéren ült, míg felesége mellette ballagott.

„Miért nem utazik a feleséged öszvéren?” – kérdezte az utazó a parasztot.

„Azért – válaszolta a paraszt –, mert nincs neki öszvére.”

Nagyon is elképzelhető, hogy a paraszt sajnálta a feleségét. Talán még gondolta is magában: „Szegény asszony, de nehezen gyalogol. Bárcsak volna egy öszvére!”

Milyen gyakran vagyunk így mindnyájan! Milyen gyakran úgy érezzük, hogy jószívvel vagyunk a nélkülözők iránt, mert jómódunk ellenére is meg tudjuk sajnálni őket. Szimpátia: az van bennünk. De semmi több!

JAMES KELLER

*

Mindennap boldognak lenni: – ez igen! Ez a célkitűzés kedvünkre való, s kívánjuk, bárcsak igaz lenne.

Nos, próbáld csak meg egyszer minden reggel elhatározni, hogy aznap valakit megörvendeztetsz, s amennyire tudod, boldoggá teszed. Aztán ezzel az elhatározással menj nyugodtan munkádba, és tedd a dolgodat: meglátod, vidám és derűs leszel. Mert a jótékony gondolat vidámmá tesz. És elhatározásodhoz nem is kell sokáig várnod alkalomra. Nem kell valami nagy dolognak lennie, amit a másiknak adsz vagy készítesz; csak barátságos tekintettel és szívvel tedd, és biztosan sikerül.

B. AUERBACH

*

Szelíd és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívünket a te szent szíved szerint! Amen.

„A düh és a harag utálatos.”

Zaklatott az élet, sokszor pattanásig feszülnek az idegek. Jórészt innen származik az a sok sértő kifakadás, felbőszült harag. Tudnom kell, hogy többnyire nem is nekem szól, ami rajtam csattan, csak éppen én voltam ott, amikor valakiben elpattant a fegyelem húrja. Ha erre gondolok, talán elnézőbb, szelidebb, hozzád hasonlóbb leszek, Istenem.

*

**A düh és a harag egyaránt utálatos,
Csak az ragaszkodik hozzá, aki bűnös.
Aki bosszút áll, azon bosszút áll az Úr is,
kemény számadást tart vele bűneiért.**

SIR 27, 30–28,1

*

Epiktétosz szerint a legelső életszabály, amelyből minden életbölcesség felerészben származik: az elviselés tudománya.

Általában a legtöbbet azoktól kell eltűrnünk, akiktől leginkább függünk. Éppen ezért a türelemből fakad az a felbecsülhetetlen béke, amely nagy szerencsének tekintendő e világban.

Aki úgy érzi, hogy semmi kedve sincs a türelmes elviseléshez, az vonuljon vissza önmagába – s nézze meg, hogy önmagát el tudja-e viselni?

B. GRACIAN

*

Ha a közös élet – saját hibánk miatt! – bonyolult, magányos életünk még bonyolultabb lesz.

Ne menekülj a közösségből a magányba. Először a közösségben találd meg Istent, azután ő fog elvezetni a magányba.

T. MERTON

*

Uram, a Sinai félszigettől Indokína mocsarakig az emberek szájukkal a békét szolgálják, kezükkel pedig a háborút. Semmi más nem mutatja annyira az ember alapvető sérültségét és a te segítségedre való rászorultságát, mint az embertestvérét gyilkoló ember.

A béke, akárcsak nővére, az igazságosság, tiszta látást, fegyelmezettséget és szeretetet kíván meg, – de mindezeket te tudod nekünk megadni.

Add meg, Urunk!

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 24.

HÉTFŐ

„Állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával!”

Nem az a tragikus, hogy időnként felcsattanunk, és hirtelen meggondolatlansággal megbántjuk egymást. Nagyobb a vétke annak, aki az ilyen félig akart és hamar megbánt sértéseket feledni, gyorsan megbocsátani nem tudja. A mennydörgés nem teszi tönkre a szép szeretet virágait, csak az, ha sértődött fagyot lehel a lélek.

*

Egy alkalommal Péter odalépett Jézushoz és megkérdezte: „Uram, ha vét ellenem embertársam, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?” Mondom neked – felelte Jézus –, nem hétszer, hanem hetvenhétszer?”

MT 18, 21–22

*

Ha bűnbe esett a másik ember, éppen ezért támogasd őt. Mint lelki ember, a szelidség szellemében szólj hozzá! Isten előtt majd úgysis számot kell adnia hibájáról, mert mindenki saját terhét viseli. De ha te elhanyagolod az ő lelki sebeit, neked is számot kell adnod hanyagságodról.

Segítsetek hát kölcsönösen egymásnak a terhet hordozni, s akkor Isten is megértéssel lesz irántatok, úgyhogy ki-ki a saját terhét elbírja majd hordozni.

SZ. ÁGOSTON

*

Előfordulhat, hogy az ellenünk vétőt még figyelmeztetés után sem sorolhatjuk a társaságunkba, hanem úgy kell tekintenünk őt, mint a „vámost és bűnöst.” De még ez esetben is azok közé tartozik, akiket Jézus Krisztus meg akar menteni.

H. SCHMIDT

*

Az Istennek felajánlott, Isten kedvéért örömmel fogadott szenvedés olyan, mint az életre törő ellenerő, melyet a lélekművészet váratlan fordítással az élet pozitívumának irányába állít. Mint az emberi technika, mely magukban véve romboló természeti erőket visz az emberi akarat szolgálatába, pusztító elemeket, tüzet, vizet, szélvész, villámot soroz érdekeinek műhelyébe, vagy fog szándékainak igájába.

PROHÁSZKA

*

Taníts meg, Urunk, a nehézségeken győztes türelemre!

ÉVKÖZI 24.

KEDD

„Bocsáss meg a másik embernek!”

Hányszor kell megbocsátanom? Legalább annyiszor, ahányszor én magam is megbocsátásra szorulok. Nagy baj, hogy többnyire csak azt veszem észre, ha mások bántanak, de a saját vétkeim súlyára ritkán döbbenek rá. Sértődékenységem és haragtartó keménységem szomorú bizonyítvány ostoba és vak önteltségemről.

*

**Bocsáss meg a másik embernek, ha vétett,
imádkozz, s neked is megbocsátják vétkeid.
Aki más emberre konokul haragszik,
hogy keres Istennél gyógyulást magának?
Aki nem könyörül meg az embertársán,
a saját bűneiért hogyan imádkozik?**

SIR 28, 2-4

*

Emberben még sohasem csalódtam. Nem illúziókkal aggattam tele őket, önkényes fantáziajátékkal, hanem meglévő jótulajdonságaikat láttam esetleg megnagyítva. Volt, hogy a gyarlóságukat csak később láttam erősebben, és azok fájtak is, de nem csodálkoztam, hisz mindig tudtam, hogy „emberek”, nem hősök és nem égi lények. Talán mert sohasem „vártam” semmit az emberektől, azért nem csalódtam bennük. Azt hiszem, hogy az a sok jó, amit bennük látok, igazán megvan a gyengeségek alatt, ha esetleg ritkán tud is érvényesülni, és hogy mégis az az értékes rész bennük: az igazi én. Hisz tudom magamról, hogy milyen ritkán sikerül olyanok lennem, amilyen forró vággyal lenni szeretnék, és amilyen lelkeséget igazinak érzek magamban. Vágya szerint minden ember jó.

HARANGI L.

*

„Ha a pásztort megverik, szétszélednek a juhok.” Lám, ennyire függünk Jézustól. A nyáj semmivé válik a pásztor nélkül. Csak a pásztor keze alatt vannak biztonságban.

Éppen ezért a mi hitünk nem függhet a többi kereszténytől, csak Istentől. S nem is kell csodálkoznunk, ha egyes keresztények vagy maga az Egyház kiábrándítóan hat néha ránk. Hisz mi magunk sem vagyunk mások. A lényeg az, hogy Jézus sohasem ad okot a csalódásra.

KÖHLER

*

Urunk, ha valamilyen módon mi is okozói voltunk annak a sérelemnek, mely bennünket ért, akkor javíts minket, és egyengesd az utat a szent kibékülés felé. Tedd, hogy ellenségeink irántunk való gyűlölete ne izzék tovább, hanem

szabadítsd meg őket is, minket is a gyűlölet gonosz hatalmától, és add, hogy mindkét részről készek legyünk jóvátenni a hibát. A te békéd irányítsa szívünket most és mindörökké. Amen.

SZ. ANZELM

ÉVKÖZI 24.

SZERDA

„Amilyen magas az ég a föld felett. . .”

Kicsinyek vagyunk, Uram, és bizony sokszor azzal akarunk nagyobbnak látszani, hogy éreztetjük másokkal haragunk és bosszúnk keménységét. Milyen szánalmas és ostoba erőlködés ez önmagunk növelésére, ahelyett, hogy hozzád iparkodnánk felnőni, nagylelkű és könyörületes Isteniünk!

*

**Az Úr irgalmas és könyörületes,
szelíd a haragban és gazdag az irgalomban.
Nem bűneink szerint bánik velünk,
és nem vétkeink szerint fizet vissza.
Mert amilyen magas az ég a föld felett
olyan nagy irgalma az igazak iránt.**

102. ZSOLT 8, 10–11

*

Az a szabadság és tágasság, melybe Isten el akar vezetni minket, az a felismerés, hogy ott is, ahol ellenségünkkel szemben látszólag teljesen a mi oldalunkon van az igazság, ott sem egyedül állok ellenfelemmel szemben, hanem – Isten színe előtt állok, aki ellenségemnek is Istene. Ellenfelem nem tartozik az én hatáskörömbe.

Más lelkülettel soha ki nem szabadulunk sokféle szűkösségünkől a táglelkűség és lelki szabadság felé. Minden feszültségünkben és viszályunkban Isten közelít hozzánk, hogy lehetővé tegye a bosszúállás helyett a megbocsátást.

V. HOUVALDT

*

Isten ítélőszéke elé mindenki maga viszi vádlóját és ítélő bíróját: saját tettei és gondolatai lesznek a bizonyítékok.

RÉGI MONDÁS

*

Uram, ha végignézem, hogy mennyi helyen, mennyi alkalommal, mily könnyű okok következtében tértem le arról az útról, melyet te mutattál nekünk, nem tehetek mást, mint hogy irgalmatat kérjem. Bűneim láttán könnyen feltámad bennem a csüggedés, pedig – tudom – ez lenne a legnagyobb hiba. Így nincs más megoldás számomra, mint jóságos megbocsátásodért esdekelnem – mások számára is, hisz ha mindenki számára kérem irgalmatod, ez az irgalom engem is megtalál és felkarol. Amen.

E. J. MC MAHON

ÉVKÖZI 24.

CSÜTÖRTÖK

„Adósságát elengedte.”

Könnyen megdermed bennem a jóság, ha úgy érzem, nem kapom meg másoktól azt, amit tőlük joggal elvárhatnék. De hát én nem vagyok ilyen tekintetben adósa százaknak, és mindenek előtt neked, Atyám? Nem valósulhat meg bennünk és köztünk a te országod, ha nem vagyunk eleve készek elengedni egymásnak a sokféle tartozást.

*

A szolga leborult előtte és úgy kérte: „Légy türelemmel irántam!” Az Úr megkönyörült a szolgán, szabadon engedte s adósságát is elengedte.

MT 18, 26–27

*

Létezhet ilyen egyáltalán: öntelt keresztény? Jézus közelében felnyílik az ember szeme, és túlzott önbizalma elenyésczik. Így történt ez Jézus tanítványaival az utolsó vacsorán.

Jézus egyiküket az árulás ocsmány bűnével vádolja. És ők mégsem tiltakoznak felháborodottan: „Hogy képzelsz ilyent, ez tiszta képtelenség!” Épp ellenkezőleg! Egyik a másik után aggodalommal kérdezi: „Csak nem én vagyok, Uram?” Jézus közelségében ennyire elveszíti az ember túlzott önbizalmát!

De Jézus tekintete előtt nemcsak hamis önbizalmát veszti el az ember, hanem szótlanságát is. A tanítványoknak nem kell keserű beismerésüket a másik elől féltve rejtegetniük, hanem bátran kibeszélhetik nyomorúságukat. Közösén várják Uruk ítéletét.

Mi is, mint Jézus tanítványai, így éljünk egymás mellett: a kíméletlenségig igaz önismerettel, félelmet nem ismerő nyíltsággal, de ugyanakkor azzal a bizalommal, hogy Urunk, bár tökéletesen ismer mindegyikünket, mégis szeret minket.

LÜHRMANN

*

Miként a Mindenható maga ismeri az atyai részvétet gyermekei iránt, úgy mi is felhívást kaptunk, hogy az ő példája nyomán igazi emberiséget mutassunk. Ez olyan erény, amely Isten kegyelméből forrásozik, és az istenszere-tetből táplálkozik, habár az ember természetében is adva van. „Irgalom”, „jóság”, „szelídség”, „türelem” és „minde-nek fölött szeretet”: ezek tipikusan szentpáli gondolatok. (Kol 3, 12) Az apostol tisztán látja, hogy ő is ember, és ez a mások iránti szeretet tulajdonképpen hozzá hasonlóknak szól; így azután viselkedésében és gondolkodásában szinte teljesen megelégedik saját adottságairól, jogairól, helyze-téről és méltóságáról, kivéve ha a kötelesség kényszeríti erre. Ő csupán törekeny embernek tekinti magát, aki szintén törekeny emberekhez szól. Ezért tud annyira finom lenni a gyengékkel szemben.

NEWMAN

*

Urunk, hallgasd meg népedet! Érdemtelenek vagyunk, amikor hozzád könyörgünk, kegyelmeddel azonban mindig élénk sietsz, hogy bőkezűen teljesítsd kérésünket. Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

MISEKÖNYV

„Nem kellett volna megkönyörölnöd szolgatársadon?”

Hányszor bánt, ha látom, milyen kicsiségek miatt romlik el a jó viszony olyan emberek között, akikkel kapcsolatban szeretném, ha megértenék egymást. Úgy tudnék tanácsot adni nekik! De hát efféle jó tanácsokat adhatnék magamnak is. Vagy talán az én viselkedésem sohasem szomorít el másokat és téged, Uram?

*

Amikor a többi szolga látta a történeteket, igen elszomorodott. Elmentek és jelentették uruknak mind, ami történt. Az úr maga elé hívatta, és így szólt hozzá: „Te gonosz szolga! Kérésedre minden adósságodat elengedtem. Nem kellett volna néked is megkönyörölnöd szolgatársadon, ahogy én megkönyörültem rajtad?”

MT 18, 31–33

*

Nagyon könyörtelennek kell lennie az ítélkezésnek és nagyon keménynek az ítéletnek, ha maga Isten nem engedi meglágyulni a szívét. Döbbsentsük rá magunkat erre: úgy járhatunk, mint a szívtelen szolga! Nem azért, mintha Isten nem értené a szív szavát. Nem mintha ő gyengeségnek tartaná a szeretetet. Jézus olyannak nyilatkoztatta ki Istent, mint atyánkat, aki kegyelmével ajándékoz meg minket, aki hozzánk hű marad, és aki nem húzódik vissza tőlünk engedetlenségünk láttán.

De igenis visszahúzódik tőlünk – szívtelenségünk láttán!

OCKERT

*

A felebaráti szeretet mindig találkozásokban jön létre. A szeretet nem valami általános dolog, hanem emberek konkrét találkozásában valósul meg: találkozással azzal, aki által vagy akinek az érdekében a szeretetre kötelezve érezhetem magam. Az ún. általános szeretet csak annyit akar

kifejezni, hogy alapjában véve kivétel nélkül mindenki iránt jóindulattal kell lennünk: ha tehát valakivel szorongatott helyzetben találkozunk, segítőkészségünket nem tehetjük függővé előítéletektől vagy személyes vonzalomtól.

Jóakaratumk nem indulhat ki abból, hogy az illető megérdemli-e segítségünket, vagy adott esetben érdemes-e segíteni. A vallásos szeretetben éppen ezek a szempontok nem merülhetnek fel.

O. KARRER

*

Boldog Maximilian Kolbe, te haláloddal tanúskodtál Krisztusnak mindent felülmúló szeretetéről. Életedet adtad egy másik ember helyett.

Könyörögj értünk, hogy a mi életünkben is megvalósuljon a keresztszent titka!

Te tanúja lettél egy, a halálnál is erősebb szeretetnek: könyörögj értünk, hogy a világnak semmilyen hatalma el ne szakítson minket Krisztus szeretetétől! Amen.

ZEUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 24.

SZOMBAT

„Légy türelemmel irántam!”

Kárhozatunk lenne az, ha elfogyna a türelmed, Istenem. És pokollá teszi az életet az, ha egymáshoz nem vagyunk türelemmel. Bár megérteném a mások tekintetéből, szavából és tetteiből esengő kérést: Légy türelemmel irántam!

*

A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki el akarta számoltatni szolgáit. Amikor elkezdte a számadást, eléje állítottak egyet, aki tízezer talentummal tartozott neki. A szolga leborult előtte és úgy kérte: „Légy türelemmel irántam, s mindent megfizetéék neked.”

MT 18, 23–24.26

*

Mindnyájan úton vagyunk – a Bíró elé. Velünk együtt tartanak a többiek is: rokonok, kollégák, barátok, szomszédok. Rájuk is vár a Bíró. Mindenki sejti ezt. Senki sem örül neki. Ezért folyik közös utunkon az állandó vádaskodás egymás ellen, miközben magunkat folyton mentegjük. Mások elítélése és magunk igazolása. Jól ismerjük ezt Csakhogy így nem jutunk át az ítéleten! Jézus megmondta: Amint ti ítélkeztek, úgy ítélnék meg titeket is.” Csak így, reménykedhetünk egy irgalmas Bíróban: „Ha ti megbocsátok egymásnak, mennyei Atyám is megbocsát nektek.”

KOLLER

*

A szánalmat nem lehet szenvedés nélkül megtanulni. Alapja nem az öntetszelgő életben van, amikor is platonikus módon megbocsátjuk mások bűneit, közben azt hisszük, hogy nekünk magunknak semmi közünk a bűn világához.

Ha ismerni akarjuk Istent, meg kell tanulnunk, hogy úgy értsük meg a másik ember gyöngeségét és bűnét, mintha az a sajátunk volna. Úgy kell éreznünk mások szegénységét, ahogy Krisztus megtapasztalta a miénket.

T. MERTON

*

Uram, hiszek, mert szeretek; remélek, mert szeretek; áldozatot hozok, mert szeretek. Téged, téged szeretlek, Uram, ki a miénk lettél, téged szeretlek, ki a véreden megvettél, téged, aki úgy szerettél, hogy szépséges ifjú emberséget halálra adtad a lelkemért! Amen.

PROHÁSZKA

„Az Urat keressétek!”

Aki csak dolgokat lát és kíván, az szerencsétlen ember. Boldoggá tenni a tárgyak nem tudnak. Igazi örömet mindig az szerez, amiben felfedezünk valamilyen szerető, ajándékozó személyt. A menny sem valamilyen tárgy, hanem Te vagy, Istenünk. És földi életem is mennyországgá kezd válni, ha át-élem, hogy életem eseményei mögött a te személyes szereteted húzódik meg.

*

**Keressétek az Urat, amíg megtaláljátok,
hívjátok segítségül, amíg közel van!
Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok.
és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr.
Igen, amennyivel magasabb az ég a földnél
annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál,
az én gondolataim a ti gondolataitoknál.**

Iz 55, 6.8–9

*

Nem győzöm eleget ismételni: életemben az került a leg-
iszonyúbb fáradtságomba, hogy higgyek.

Gondolom, ti is így voltatok.

A hit nem a természet egy dimenziója, hanem már egy
isteni dimenzió bennünk. Krisztusnak az eukarisztiában
való jelenlétét és halottaiból való feltámadását nem az érte-
lemmel állítom.

Hanem a hittel.

A hit pedig az az istenies erény, melyet Isten olt belénk,
ahogyan és amikor akarja. Azt tudom, hogy a látható való-
ság ellentmond a láthatatlan valóságnak, tudom, hogy a
földi események érthetetlenek.

De azt is tudom, és ezt ezerszer megtapasztaltam, hogy
amikor hiszek, és minden erőmmel állítom, hogy Isten szava
örök, hogy a prófétai üzenet beteljesedik, túllépek az engem
lehúzó nehézkedésen, belépek a fény körébe, isteni közegben

élek, megvalósítom magamban az Országot, legyőzöm azt a világot, amely fojtogatva körülvesz.

Amikor hiszek, már nemcsak egyszerű ember vagyok, hanem Isten fia.

C. CARETTO

*

Istenem, ahogy a napból számtalan sugár tör elő, úgy sugárzik irgalmas jóvoltodból számtalan öröm és jótétémény. Jelenléted élet. Életed szeretet. Szereteted kimeríthetetlen, felejtethetetlen örömforrás.

Lelkemnek minden reggel örülnie kellene neked és a tőled kapott új napnak, amelyet még nekem szánsz, és szívemnek új bizalomra kellene gyulladnia, valahányszor este lehunyom szemeimet. Te befejezed azt, amit elkezdesz – nem fogod levenni kezedet rólam, míg lélegzem és jobbod nem hagy el, míg koporsómban megpihenhetek.

Szereteted jobb az életnél! Amen.

J. K. LAVATER

ÉVKÖZI 25.

HÉTFŐ

„Krisztus megdicsőül testemben.”

Gyorsan unalmassá válik a legszebb test is, ha csupán tárgynak tekintjük. De vonzó lehet a formátlan, hibás vagy megrokkant test is, ha átsüt rajta a lélek szépsége. Jézusunk, ennek a sugárzó szépségnek te vagy a forrása.

*

Krisztus megdicsőül testemben, akkor is, ha élek, akkor is, ha meghalok. Hiszen számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség.

FIL 1, 20–21

*

Életem az Isten kezében,
a vontatógép elhagyott,
az ég merev kék óceánja
szárnyára vett, körülfogott.

Lomha dagálya és apálya
fölém kerül, alám tolul,
emel, süllyeszt, lendít, el-elhagy
testetlenül, láthatatlanul.

A nap hanyatlik, kél az este,
lilás a kék mennyboltozat,
lankad a szél hullámverése,
álmosodik, ernyed, apad.

De én feszült vitorlaszárnyam
minden kis habra rávetem:
szellő ha rezdül, lég ha mozdul,
szállok, küzdök, emelkedem.

Ne még! Ne még! Azért se! Nem még!
Hisz oly szép minden pillanat:
a szél, a szín, az illat-pára,
a rézsút szálló sugarak.

Birkózni, szállni, fennlebegni!
És nézni, nézni, míg lehet,
a Nap kiomló szíve-vére
hogyan festi meg a felleget.

Az árnyak lassú tolvaj-lépte
hogyan oson a domboldalon,
sárgából kékbe, majd homályba,
hogyan süllyed át erdő, halom.

Feszült szárnnal magasba törni
egy kis métert sem adni fel,
de alázattal hullni lejjebb,
ha lassan mégis hullni kell.

Lenn a mezők már ködbe vesznek,
nyirkos setét rájuk terül,
kerengnek elszántan felette,
kékben, napfényben, egyedül.

Felnézni, fel! Fogom a kormányt!
Ki nem bocsátom percre sem,
s halk dűdoló imádságot
mormolok békén, csendesen.

Köszönöm, magasságos Isten,
véghetetlen jóságodat,
hogy szállnom napsugarad fényén
most még lehet, most még szabad.

Hogy tiszta égben rámragyogtad
boldogságos kegyelmedet,
s azúrkék szűz kupolában
lebeghetem az életem.

Hogy minden percem a magasban
álomszerű, boldog csoda,
hogy porba, rögbe, sárba, zajba
le nem merítettél soha.

Hogy nyirkos réten nem lapultam
reménytelen, virágtalan:
hogy olyan jó és olyan drága
a hulló nap minden sugára,
és olyan szép az, ami van!

HARANGI L. (UTOLSÓ VERSE)

ÉVKÖZI 25.

KEDD

„Viseltük a nap terhét.”

Nem kell irigyelnem qzokqt, kik sok pénzt keresnek. Sokkal irigylésre méltóbbak azok, akik élvezik a munkát. Azt is, amely piszkos, nehéz, idegörlő, nem kifizetődő. A kereset öröménél nagyobb az alkotás gyönyöre.

*

„Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak – zúgolódtak a reggeltől fáradozó szőlőmunkások –, s ugyanúgy bántál velük, mint velünk, akik viseltük a nap terhét és hevét.”

MT 20, 12

*

Ha a szenvedést választom, ez azt jelenti, hogy rossz nyomon járok; de ha Isten akaratát választom akkor is, ha szenvedést jelent, ez már egészen más. Az egészséges szent sohasem választja a szenvedést, hanem Isten akaratát választja, éppúgy mint Jézus tette, akár szenvedést hoz, akár nem.

Aki sajnál bennünket, nem tesz jót velünk, inkább akadályoz, mert a részvét erőtlenné tesz. Ha elfogadjuk a részvétet, ennek hatására úgy érezzük: „Isten keményen bánt velem.” – Ezért mondja Jézus, hogy az önsajnálkozás az ördögtől van (Mt 16, 23). Kíméld Isten tekintélyét! Könnyű Isten jellemét befeketíteni, mert Isten soha nem üt vissza, sohasem védi önmagát. Őrizkedjél attól a gondolattól, mintha Jézusnak szüksége lett volna rá, hogy földi életében sajnálják. Ő visszautasította az emberek részvétét, mert nagyon is jól tudta, hogy e földön senki sem értette meg, mire törekedett. Egyedül Atyjától fogadott el együttérzést és az ég angyalaitól. (Lk 15, 10)

O. CHAMBERS

*

Hogy minket szent szolgálatodban megerősíteni és megtartani méltóztassál;

kérünk téged, hallgass meg minket! Amen.

ÉVKÖZI 25.

SZERDA

„Menjetek ki a szőlőmbé!”

Szép ez a világ, és szép az, amit az ember alkotott benne. Ha jól végzem munkámat, egy kissé az én kezem nyomát is viseli ez a mindenség. Boldogság fakad fel az emberben, ha rádöbben: a tied minden, neked dolgozunk, a te országotod építjük. Istenünk.

*

A mennyek országa hasonlít a gazdához, aki kora reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőlejébe. Megszólította őket: „Menjetek ki a szőlőmbé!”

MT 20, 1.4

*

A világ legbensőbb rendeltetése az, hogy környezete, élettere legyen magának a megtestesült Istennek; így a világ lehetősége tulajdonképpen a megtestesülés lehetőségében gyökerezik.

Nincs tehát egyetlen olyan ember sem, aki végső soron ne azért léteznék, hogy létével, embertársi közreműködésével a megtestesült Isten szeretetkalandjához hozzájáruljon. Isten ilyen tekintetben valóban rászorul az emberekre, mert – véges emberré lévén – lényege szerint embertársaira van utalva. Így az egész emberiség kezdettől fogva létének értelmi középpontja, az Emberfia köré koncentrálódik.

K. RAHNER

*

Isteni Lélek! Tedd, hogy mindjobban eláradjon az evangélium fénye és ereje az emberi társadalomban; új lendületet kapjon a katolikus vallás és missziós buzgósága;

jussunk el az Egyház tanításának mélyebb ismeretére és a keresztény erkölcs színvonalának üdvösséges emelkedésére.

Azokért a bárányokért is kérünk, akik nem tartoznak Krisztus egy aklához; ők is keresztény névvel dicsekszenek, találjanak hát végre vissza az egyetlen pásztor alatti egységbe.

Legyen korunk új pünkösde, amelyben megújítod csodáidat, és engedd, hogy az Anyaszentegyház egyetértő, bensőséges imádságban egyesülve Mária, Jézus anyja körül, Péter vezetése alatt terjessze az isteni Üdvözítő országát, az igazság, az igazságosság, a szeretet és a béke országát. Amen.

XXIII. JÁNOS PÁPA

ÉVKÖZI 25.

CSÜTÖRTÖK

„Megadom, ami jár.”

Minden a tied, Istenem, én csak dolgozom a te tulajdonodban. Azt mondod: ami jár munkámért, megadom neked. De ez nem csekélyke bért jelent, hiszen mindent nekem adsz.

mint gyermekednek és örökösödnek. Amikor hozzád költözünk, nem veszítjük el ezt a világot, hanem éppen akkor nyerjük meg boldogító teljességében.

*

A szőlősgazda a harmadik óra körül megint kiment, s látta, hogy mások is ácsorognak ott tétlenül a piacon. Megszólította őket: „Menjetek ki ti is a szőlőmbe, és majd megadom, ami jár nektek.” Azok ki is mentek.

MT 20, 3–4

*

Isten dolgozik mindenben, s mi vele! Minél nemesebb s lelkibb a munka, annál igazabb, hogy Istennel dolgozunk. Isten legszebb műve az ember, s a világban minden munka valamiképp érte folyik, de különösen az, mely közvetlenül szolgálja a lelki világot, a fölvilágosodást, a hitet, az erkölcsös életet, az erényt. Fektesünk erre nagy súlyt, s ha csak egyetlen egy jó érzelmet ébresztettünk valakiben, higgyük, hogy ezzel is jobb lett a világ.

PROHÁSZKA

*

A jutalom várása kísértés is lehet némely vallásos emberre. Nem mintha önmagában igazágtalan dolog lenne a jótettek jutalmában remélni; ez az erkölcsi rendben hordja alapját, és maga Jézus is megígéri a mennyei jutalmat.

A kísértés másfajta dolog, mindenekelőtt abban áll, hogy az ember természetes jogigényt formál a jutalomra, vagy pedig hogy az isteni jutalmat a földi jómódban látja. Ebből aztán kiábrándultság, kétely, néha keserűség, sőt hitetlenség fakadhat.

A Szentírás tele van ígéretekkel a jótettek fejében, de ezek az ígéretek az ember belső világának lényeges javára vonatkoznak. „Kegyelem, irgalom, békesség”: ezek a Szentírás áldó kívánságai, a liturgikus ima szerint pedig az, „hogy a földi vágyakból kiszabadulva mennyei vágyakkal telítődjünk.”

O. KARRER

*

Szűz Mária, Urunk édesanyja és a mi anyánk is, kérjük a te hathatós közbenjárásodat.

Az isteni Ige szolgálóleánya, könyörögj érettünk, hogy készségesebb szívvel szolgáljunk!

Bölcsességnek széke, könyörögj érettünk, hogy bölcs szívet nyerjünk az Úrtól!

Reménységünk, könyörögj érettünk, hogy az örök üdvösséget elnyerjük! Amen.

ZEUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 25.

PÉNTEK

„Jó vagyok” – mondta a gazda.

Zúgolódní azért, hogy más kevesebbét gürcöl, mégis jobban él – nagyon is emberi dolog. Az isteni vonás ott kezdődik életünkben, ha az fáj nekünk, hogy mi igazságtalanul jobb sorban vagyunk, mint mások. A magam területén nekem is törekednem kell a javak és feladatok jobb és igazságosabb elosztására.

*

Zúgolódní kezdtek a gazda ellen. „Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak – mondták –, s ugyanúgy bántál velük, mint velünk, akik viseltük a nap terhét és hevét.” „Barátom – felelte egyiküknek –, nem követek el veled szemben igazságtalanságot. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? Rossz szemmel nézed hogy jó vagyok?”

MT 20, 11–13.15

*

„Mindannyian az ő teljességéből részesültünk” (Jn 1, 16). először a hitben, aztán a kegyelemben. Ez az első kegyelem, amely által bűneink bocsánatát is megkapjuk – Isten irgalmából.

Tehát ajándékként, nem pedig tetteink díjaként lettünk megigazultakká, s a „hitből megigazult” emberről mondja a Szentírás, hogy az ilyen „él” (Róm 1, 17); ezáltal tudsz

Istenhez méltó lenni, ezáltal tudod elnyerni a halhatatlanság és örök élet jutalmát.

Ez is kegyelem tehát, ingyenes jóság. Nem saját erőlködésed hoz abba a helyzetbe, hogy valami téged megillető dologban részesülj; Isten saját ajándékait koronázza meg az örök életben, nem pedig a te érdemeidet.

SZ. ÁGOSTON

*

Ha Szent Pál összes tetteit én vittem volna végbe, még akkor is olyannak látszanám magam előtt, mint a „haszon-talan szolga”. (Lk 17, 10) Még akkor is úgy találnám, hogy üres a kezem. Nekem azonban éppen ez szerez örömet; mivel semmim sincs, mindent Istentől kell kapnom.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Kérünk, Urunk, add, hogy néped örvendezzék a tőled kapott jótéteményeken. Te adsz neki bizalmat, hogy jóságodban reménykedjék; teljesítsd azért kegyesen, aminek elnyeréséért irgalmadhoz esedezik. Krisztus a mi Urunk által. Amen.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 25.

SZOMBAT

„Mit ácsorogtok tétlenül?”

Nem szabad hagynom, hogy tétlen ácsorgás legyen az életem. A leglázásabb munka is céltalan ténfergés, ha nem áll mások szolgálatában. A pénzvágý, a pihenést nem ismerő robotolás, az érvényesülésért folyó hajsza: nem igazi emberi munka. A szebb világot azok munkája építi, akik tudnak önzetlenné lenni.

*

Ha tovább kell élnem, az gyümölcsöző munkát jelent. Nem tudom tehát, mit válasszak. Mind a kettő vonz:

Szeretnék elköltözni, hogy Krisztussal egyesüljek, mert ez mindennél jobb volna. De hogy értetek életben maradjak, arra nagyobb szükség van.

FIL 1,22–24

*

Az embereknek nem mindig csak arra kellene gondolniuk, hogy mit is kell megtenniük: inkább azon kellene gondolkodniuk, hogy milyeneknek kell lenniük. Ha ők maguk jók lennének, finomak, a tetteik is ragyogóak lennének. Ha temagad igazságos vagy, a műveid is igazságosak lesznek.

Ne hidd tehát, hogy üdvösséged valamilyen cselekedeten múlik: saját belső mivoltodon múlik. Nem a tetteink szentelnek meg minket, hanem nekünk kell megszentelnünk tetteinket.

ECKHARDT MESTER

*

Ha azért szeretsz, mert téged is szeretnek, vagy azért, hogy szeressenek, akkor tulajdonképpen nem az embert szereted, hanem a viszonzást, melyet remélsz. Kereskedő vagy csupán, és így is kapod bérédet.

Az a szeretet, mely minket szeretett, mielőtt még lettünk volna, és mielőtt még bármi szeretetreméltót tettünk volna, az az ősforrása minden bennünk levő jónak.

SZ. GUIDO

*

Atyánk, a te Fiad is dolgozott a földön.

Írányítsd sugallatoddal a hivatalokban, gyárakban, gazdaságokban és boltokban dolgozókat, hogy szívüket beledadják munkájukba, hogy büszkeségüknek tekintsék a komoly munkát és fáradozásuk eredményét. Jézus legyen a munkában is példaképük! Amen.

R. ARMSTRONG

„Tegyétek teljessé örömet azzal, hogy egyetértetek.”

Lépten-nyomon szó esik arról, hogy valami nincs rendben az idősebbek és fiatalok viszonyában. De talán így volt ez mindig a világban. Kár hát túlzottan – és haszontalanul – sópáncodni, keressük inkább az utakat a két generáció közti megértés felé.

*

Testvéreim! Tegyétek teljessé örömet azzal, hogy egyetértetek, ugyanúgy szerettek, és közös lelkesedéssel ugyanarra törekeszték! Semmit se tegyetek vetélkedésből vagy hiú dicsőségvágyból. Inkább mindenki alázatosan a másikat tartsa magánál kiválóbbnak. Senki se keresse csak a maga javát, hanem a másét is.

FIL 2, 2-5

*

Minden ember teher a másik számára, és közben talán – ó, milyen nehezen is fogjuk ezt fel – kegyelem is. Talán igazságtalanul bánik velünk. Talán valóban úgy kell elviselni őt. Talán nem volna szabad így viselkednie. És mégis: ilyen terhek hozhatják, meg egy keresztény ember számára a kegyelem túlcserdülő bőségét, a kegyelem túláradását. Ezért kellene elviselnünk egymást, és azt, ami a mások terhes voltában valóban szándékos, megbocsátanunk. Meg kell egymásnak bocsátanunk, és így egymás számára kegyelemmé válnunk, amint Urunk is tette velünk.

K. RAHNER

*

Az ember számára éppolyan szükséges a megbocsátás, mint a mindennapi kenyér. Nem véletlenül kötötte össze Krisztus a Miatyánkban a megbocsátásért való könyörgést egy „és” szócskával a mindennapi kenyérért való előző kéressel.

Ha nem lenne egyáltalán megbocsátás, a mindennapi kenyér sem érne semmit. A megbocsátás egyike azoknak a nagy titkoknak, melyek Isten és ember, ember és ember viszonylatában végbemennek. Sőt talán a legnagyobb. A megbocsátás mindig ajándék, amely szabad szeretetből fakad, és olyan esemény, amely a vétessel minden mellétekintet nélkül történik meg. Ahol megbocsátanak, ott az Isten és ember, ember és ember közti egészségtelen kapcsolat rendbe jön. A megbocsátás szabadít fel minket a szeretetre. A bűnösség szolgaság, a megbocsátás szabadság. A bűnösség halál, a megbocsátás élet.

HASEBORG

*

Az időkért imádkozom, Uram.

Hosszú utat tettek meg, és mégis úgy rémlik nekik, mintha csak éppen elkezdtek volna útjukat. Megtapasztalták a boldogságot, de a bajokat is. Barátokat szereztek maguknak, és – sajnos – ellenségeket is. Szerencse várt rájuk itt, balszerencse ott.

De ők valóban iparkodtak. És azt mondják: több dolgot őszintén sajnálnak. Én hiszek nekik, de sokkal fontosabb, hogy te is tudj hinni nekik, Uram. Légy irgalmas Atyjuk, ha magadhoz hívod őket. Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 26.

HÉTFŐ

„Nem a ti útjaitok nem igazak?”

Saját fiatalságunkra így emlékezünk: rosszabb volt az élet, de különbek voltunk mi magunk, mint a mai fiatalok. Pedig apáink és dédapáink ugyanilyen alapon ítélték el az akkori fiatalokat. Mint mondasz minderre, Urunk? Ugye azt: Ne ítéljetez, különösen a magatok ügyében ne! És gondoljátok meg: nem vagytok-e igazságtalanok?

*

Azt mondjátok: „Nem igazságos az Úr útja.” Halljátok hát Izrael háza: Vajon az én utam nem igazságos, s nem inkább a ti útjaitok nem igazak?

Ez 18, 25

*

Aki egyszer már tisztába jött az emberi természet gyengeségével, és tapasztalatból ismeri Isten erejét, az – bár erőteljesen fáradozik a jóért – mégsem néz le közben senkit. Nagyon jól tudja, mennyit segített neki az Isten, és hogy Isten másoknak is éppen úgy segítséget ad; és ha Isten, terveinek megfelelően nem szabadít is ki mindenkit azonnal nyomorúságaiból, a kellő időben mindazokat megmenti, akik őszintén törekszenek felé.

HITVALLÓ MAXIMUS

*

Tudatára kell ébrednünk, milyen súlyos hiba az, ha másokat megítélünk. Kicsiny kezdetből egészen sötét dolgokig jutunk el így. Az ember először csak kis gyanút táplál a másik ellen, azután már a saját gyengeségéről meg is feledkezik, hogy annál jobban foglalkozhassék a másiknak az ügyeivel. És így végül eljut a szeretetlen ítéletig és szeretetlen beszédig – ebertársának lelki bántalmazásáig.

Pedig valójában egy ember sem tudja, hogy ki hogyan áll Isten előtt. Csak Isten ismer mindenkit. És nagyon is elképzelhető, hogy valaki hibázik, de ugyanakkor olyan érték van benne, ami Istennek jobban tetszik, mint a te egész életed. Hogyan tolazkodhatol hát fel a bírói székbe? De még ha valaki hibázott is, tisztában vagy azzal, hogy mennyit küszködött, mielőtt a gyengeség leteperte őt? Talán olyan csekélység az ő hibája Isten előtt, mint – a te jószágod!

GAZAI DOROTHEUS

*

Urunk, taníts minket igaz alázatra, és az igazságalan ítéletektől ments meg minket! Amen.

„Uram, mutasd meg nekem utaidat!”

Talán örülnünk is kellene azon, hogy a fiatalok a maguk útját járják, s nem kíváncsiak a miénkre. Mert bizony mi sem találtunk rá mindenkor a helyes útra; jobb, ha nem jönnek mindenben utánunk. S ezenfelül más ma az élet, más ma a világ. Kérdés, hogy használhatók-e akár a mi legjobb ösvényeink is?

*

**Uram, mutasd meg nekem utaidat,
taníts meg ösvényeidre!
Vezess igazságod szerint és taníts engem,
hiszen te vagy az én Istenem és gyámolom,
minden időben benned bizakodom!**

24. ZSOLT 4-5

*

Jean Cocteau már korán megtanulta életében, miért jobb a változatosság, mint az egyformaság.

Fiatalember volt még, amikor egy színpadi diszletterven dolgozott, melynek háttérében egy fának kellett állnia. Éjszakákat töltött el a színház alagsorában, vagdosva a diszlet-fához a leveleket.

Ekkor egy barátja, akinek apja gyáros volt, egy ötlettel állt elő. „Adj nekem egy levélmintát – mondta – s három napon belül ezerszám hozok belőle.”

Barátja a mondott időben visszatért, s kettesben ragasztották az ágakra a teljesen egyforma levelek sokaságát.

Az eredmény, mint Cocteau megjegyezte, „a laposság legunalmasabb halmaza, a valaha is látott legegységűbb forma” volt. S Cocteau megértette, „miért alkotott Isten minden levelet a fán s minden embert a földön másmilyennek, mint a többit.”

CHRISTOPHER NEWS NOTES

*

Ó Istenünk, te örökkévalóságodban kívül állsz az időn; számodra minden jelenvaló, tekinteted eléri mindazt, ami még csak ezután jön. Hisz minden jövőendő egyszer szintén múlttá változik, „de te ugyanaz maradsz, és éveid nem érnek véget.” (101. zsolt 28). Míg a mi éveink jönnek és mennek egymás után, te előtted „ezer év annyi, mint egy nap” (2 Pt 3.8), és a te mai napod nem más, mint az egész örökkévalóság.

De a te irgalmad is örök, s „kegyelmed többet ér, mint az élet” (62. zsolt 4). Nézd, Uram, a mi életünk mennyire zavaros! Irgalmad azonban felkarolt minket Jézusban, Urunkban, a Közvetítőben közted és köztünk. Add, hogy általa vezetve téged elérjünk, hogy a múlt tanulságaiból hasznot húzzunk, s az után az egy után vágyódjunk, ami örök valóságként áll előttünk. Amen.

SZ. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 26.

SZERDA

„Ne idézd fel ifjúságom tévedéseit!”

Nem azt kérem, Uram, hogy a fiatalok hallgassanak az idősebbekre. Azért könyörgök, hogy őket is, minket is te vezess! És hogy figyeljünk rád engedelmes szívvel:ők is, mi is. Ha megtesszük, lesz tanulnivalónk egymástól is.

*

Ne idézd fel többé ifjúságom bűneit és tévedéseit, jószágodban, Uram, gondolj rám irgalommal.

24. ZSOLT 7

*

Ne akard elhíttetni magaddal, hogy az ember elegendő tanácsadó önmagának, és tisztában van saját útjával.

Tehát takarítsd meg magadnak a felesleges fáradságot, és igazodjál a következőkhöz:

Törekedjél legalább annyira jónak lenni, hogy rosszat nem teszel.

Szived ne csüngjön múlandó dolgon!

Az igazság nem hozzánk igazodik, hanem nekünk kell hozzá igazodnunk.

Amit módod van látni, azt vedd észre, és használd a szemedet; a láthatatlan és örök dolgokra vonatkozóan pedig tartsd magad Isten szavához!

M. CLAUDIUS

*

Mit jelent az igazság szeretete?

A kinyilatkoztatás elfogadásában: a hitet;

Saját magunk értékének megítélésében: az alázatot;

mások értékeinek mérlegelésében: az igazságosságot;

belső meggyőződésünk kinyilvánításakor: az őszinteséget;

a lelkiismeret szavának hallatára: annak hűségét követését.

J. M. SAILER PÜSPÖK

*

Az ifjúságért könyörgök, Uram.

A fiatalok rászorulnak valakire, aki megtanítja őket hallgatni terád.

Nyisd tágabbra lelki hallásomat, hogy ha fiatalokkal beszélgetek, ők is kedvet kapjanak a te szavad hallgatására. Biztosítsd számukra a bizalmat és a vezetést, valahányszor joggal igénylik ezt maguknak.

Uram, én őszintén kívánom, hogy az ő világuk szebb legyen, mint a mienk. Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 26.

CSÜTÖRTÖK

„Az alázatosokat megtanítja ösvényeire.”

Idős és fiatal generációnak egyaránt be kell látnia, hogy egyedül nem tud eléggé okos lenni. Ha lenézik és semmibe veszik egymás gondolatait, akkor elveszett nemzedék

*vagyunk. Boldogabb jövődöt sohasem az öntelt gőg épített,
hanem csak a tanulékony, nyíltszívű alázat.*

*

**Megbocsát az Úr és hűséges,
megmutatja az utat a bűnösnek.
Az engedelmeseket igazságban vezeti,
az alázatosokat megtanítja ösvényeire!**

24. ZSOLT 8-9

*

Egy bizonyos engedékenység és józan higgadság áldásosabb lelkiállapot, mint a lázas reménykedés és a gyors eredmények hajszolása. Ez a lelkiállapot egészségesebb, és jobban összhangban van gyarló természetünkkel. Éppen ezért képes szívünket megnemesíteni.

A jó célokért való lelkes munkánktól nagy eredményeket várni – önmagában természetes és ártatlan dolog ugyan, de tapasztalatlanságra mutat. Sokkal értékeőbb magatartás úgy dolgozni, hogy nem reméljük munkánk eredményének megtapasztalását, s mégis fáradozunk kötelességtudatból, és azzal a bizalommal, hogy ha mi nem látjuk is meg a munkánkból fakadó jót, az mégis meg fog teremni.

NEWMAN

*

Egy tudós megkérdezett egyszer egy bölcset: „Hogy van az, hogy hozzád olyan sokan tódulnak? Pedig én sokkal többet tudok, mint te, és engem mégsem keresnek fel.”

A bölcс így felelt: „Én magam is csodálkozom, hogy ilyen csekély emberhez, mint amilyen vagyok, ennyien jönnek, hogy tölem hallják Isten tanítását – ahelyett, hogy hozzád mennének, akinek tudása hegyeket képes megmozgatni. De talán azért jönnek hozzám, mert én csodálkozom ezen, hozzád pedig azért nem mennek, mert te azon csodálkozol, hogy miért nem mennek.”

CHASSIDIM

*

Istenünk, te vagy minden bölcsesség forrása. Add meg nekünk a szellem tágasságát, hogy tudásunk növekedése segítsen minket abban, hogy téged mindig mélyebben megismerjünk és hozzád közelebb jussunk. Amen.

ZFUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 26.

PÉNTEK

„Nem olyan dolog, amelyhez feltétlenül ragaszkodni kell.”

Jézusom, a te lelkületedet kell megtanulnia fiatalnak és öregnek egyaránt. Nem szabad előjogokhoz ragaszkodnunk, és konokul a magunk igazát hajtogatnunk. Mindnyájunknak alázatosan szolgálnunk kell egymást, a közösséget, a szebb életet, a te országodat, Uram.

*

Krisztus Jézus, mint Isten, az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgai alakot öltött, kiüresítette magát, és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

FIL 2, 6-9

*

A mi zenekarunkban sokféle nemzetiségű, típusú, vérmérsékletű zenész van. De mindnyájan megtanultunk megelégedezni egyéni vonzalmainkról, ellenszenvainkról, temperamentumunk különbözőségéről – a zene kedvéért, amelynek életünket szenteljük. Gyakran csodálkozom azon, hogy miért nem tudják megoldani a világ problémáit is hasonló alapon.

Gondoljuk csak el, hogy mennyire kell alkalmazkodniuk a szimfonikus zenekarban az egyéneknek, feladva hajlamaikat, ambícióikat a zene kedvéért. Tétélezzük fel, hogy az életben ugyanez a vonzalom lenne meg bennünk min-

den ember iránt és speciálisan környezetünk iránt. Csak ha minden ember és minden nemzet megtanulná ezt a vonzódást mindenki iránt, akkor válnék a világ egy nagy zenekarrá, amely a mindenség nagy Karmesterének ütemére játszanék.

ARTUR RODZINSKI

*

Amikor Assisi Szent Ferenc megtérése után új életét megkezdte, valami különös dologba fogott: köveket, maltort szállított omladozó szentélyekhez, hogy tatarozza őket. Egy ideig eltartott, míg a szegényekkel, leprásokkal, csavargókkal való találkozásból rájött: ezek az emberek is omladozó szentélyek, és sokkal fontosabb őket felújításhoz segíteni, mint a kőből való szentélyeket. És ő erre megcsókolta a leprást, és szeretetével lefegyverzett olyan „vad alakot” is, mint a gubbiói farkas. Mert azt mondta magában: „Vajon én különb vagyok nála? Ha én az ő helyében lettem volna, vajon milyen lennék?”

O. KARRER

*

Istenünk, te jól tudod, hogy korunkban mennyi megpróbáltatás és szenvedés éri az emberiséget. Hallgasd meg hozzád forduló híveid kívánságát, és fogadd szívesen kérését. Krisztus a mi Urunk által. Amen.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 26.

SZOMBAT

„Megelőznek benneteket az Isten országában.”

Az előző nemzedék vallásosabb volt, mégis kérdés: a mai fiatalság nem áll-e közelebb Isten országához? Ezt te tudod, Uram. Mindenestre az idősebbeknek fel kell tenniük a kérdést önmaguknak: Miért nem vonzza vallásosságuk a fiatalokat?

*

Bizony mondom nektek, hogy a vámosok és a cédák megelőznek benneteket az Isten országában. Eljött ugyanis hozzátok János, hogy az igazság útjára vezessen benneteket, de nem hittetek neki. A vámosok és a cédák hittek neki."

MT 21, 31-32

*

„Aki az igazsághoz szabja tetteit, a világosságra megy, hadd derüljön fény a tetteire, amelyeket az Istenben vitt végbe.” (Jn 3, 21) Ma sem a tanítás hiányzik a világban; arról sincs szó, hogy az emberek felvilágosult értelmük miatt nem tudnának hinni Isten szavának, hanem arról, hogy nem akarják ezt a világosságot, mert tetteik nem állnák ki a teljes fényességet. Ha ezen változtatnának, a hitet egészen könnyűnek és természetesnek találnák.

De rajtunk is múlik, ha a kereszténységnek nincs hitele és az igazság nem tud érvényesülni.

A szeretet törvénye, amelyről Krisztus így nyilatkozott: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!” (Jn 13, 34) azóta is mindig „új” törvény maradt. Az emberek közti érintkezésben általában legfeljebb a jogosság kívánalma érvényesül. Attól, hogy te a kereszténység alapvető parancsát életed törvényének ismered-e el, és azzá teszed-e, függ, hogy kereszténynek nevezheted-e magadat, és csakis ennek megfelelően reménykedhetsz abban a természetfeletti áldásban és oltalomban, amely hozzá kapcsolódik.

C. HILTY

*

Mindaz, amit Isten az embernek parancsol, az utópia kategóriájába utalható. A szeretet utópiájának területére.

És arra kell törekednünk, hogy ezt a bennünk soha meg nem valósítható utópiát éljük, mert csak így ismerhetjük meg a két nagy ismeretlent: az Istent és az Embert.

Csak így tudjuk egymással szemben elhelyezni őket.

És Isten örök terve szerint csak így láthatjuk tisztán: az egyik az Atya, a másik a fiú.

C. CARETTO

*

Uram, néhány évvel ezelőtt egyesek azt állították, hogy te meghaltál. Még ma is azt kiáltják némelyek, hogy nem biztosak a hitükben, vagy hogy terhükre vagy. Sokan kétségek közt hányódnak, vagy hajótörést szenvedtek hitükben. Vannak a hívők közt olyanok, akik nem jól vizsgáztak az emberek iránti részvétből.

Segíts, hogy jobban kimutassuk a szeretetet, a te szeretetedet, hogy a te dicsőítésed zengjen az egész földön. Amen.

R. ARMSTRONG

„Ne aggódjatok semmi miatt!”

Akkor vagyok leginkább ember, boldog és a te gyermeked, Atyám, amikor érzem, hogy béke tölti el a szívemet. Olyankor ujjong a lelkem, és csodálatos öröm születik bennem. Biztos, hogy a menny öröme is hasonlatos lesz életünknek ezekhez a tiszta örömeihez.

*

Testvéreim! Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseket az Úr elé hálaadástokkal együtt.

FIL 4, 6

*

Életemben bőségesen volt alkalmam arra, hogy felfedezzem testem, szívem és szellemem szegénységét. Ez a szegénység először zavart, olykor megbotránkoztatott, mint valami érthetetlen dolog. Aztán elgondolkoztatott.

Az evangéliumi Jézussal való találkozás megtanított arra, hogy elviseljem ezt a szegénységet, belenyugodjam és elfogadjam. De amikor ő, Jézus és az Atya elküldték a Szentlelket, megértettem és megéltem a szegénység boldogságát; örvendező szeretettel fogtam fel korlátaimat; bizonyos lettem abban, hogy az élet a halálból születik meg. A szemlélődő tapasztalat azt tárta fel előttem, hogy a látható dolgok a Láthatatlan képei, hogy a földi szegénység nem más, mint az ég, azaz az Abszolútum utáni olthatatlan szomjunk.

C. CARETTO

*

Egy másodikos kisfiú Tennessee-ben az önértékelés irányában jó elindulást tett bizonyosságot „Az én arcom” című iskolai dolgozatában.

„Az én arcomon van két barna szem – így kezdte a hétéves gyerek. – Van egy orr rajta, két fül és egy száj. Én

szeretem az arcomat. Örülök, hogy éppen ilyen. Nem csúnya, nem is szép. Éppen megfelelő.”

Hogy önmagunknak örülünk, az lényeges dolog az egészséges önszeretet kialakításában, ez viszont alapja mások szeretetének.

Nézz hát jó szemmel magadra! Fedezd fel és fogadd el adottságaidat! Lehet, hogy nem vagy olyan, mint szeretnéd. De minden fejlődés annak elfogadásával jár, amink ténylegesen van, ahonnan startolhatunk.

CHRISTOPHER NEWS NOTES

*

Szentlélek, szállj szívünkbe ma! Jöjj, és mutasd meg az utat! Hadd tudjunk élni a szeretetben, hadd tudjunk adni a szeretetben, hadd tudjunk másokat megérteni a szeretetben! Taníts meg arra, hogy kezünket kinyújtsuk mások felé. Jöjj, Szentlélek, jöjj!

R. MC GRATH

ÉVKÖZI 27.

HÉTFŐ

„Isten békéje.”

Nagyszerű érzés, amikor eltölt a belső béke. Tenger a lelkem. Tenger, melynek felszíne lehet viharos, hullámos, de a mélyben mégis ott élhet boldogítóan az Isten békéje.

*

Isten békéje, mely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteiket és elméteket Krisztus Jézusban.

FIL 4, 7

*

Egy hit nélküli ide-oda ingadozás, egy semmi kockázatot sem vállaló lelkület nagy veszély. El kell érnem azt a bizonyosságot, hogy Isten kezében vagyok, és nem az emberekében. Akkor majd minden könnyűvé válik, még a leg-

keményebb nélkülözés is. Arra kell törekedni, hogy minden a hitben történjék. Nem szeretnék hit nélkül átmenni a dolgokon.

D. BONHOEFFER

*

A szent és démoni valóság közt húzódó válaszfal gyakran leheletvékony. Néha nagyon nehéz a kettőt megkülönböztetni egymástól. Sokszor csak a végkifejletből tudjuk – megdöbbenően vagy pedig örömmel és hálával – felismerni, hogy a gonosz lélek keze volt-e egy dologban, vagy pedig „Isten uja” (Lk 11, 20) szorította-e vissza a gonosz erejét.

Jézus műve éppen ebben áll: általa a sátán országa s ezzel együtt a gonosz hatalma végérvényesen megtört. A hit már ma számol ezzel a ténnyel, amely a dolgok végén az egyetlen valósággá válik. Jézus eljövendő általános uralma már ma is érezteti erejét.

P. KEMNER

*

Istenünk, tudjuk, hogy az idő múlásában az örök életre szóló küldetést kell megvalósítanunk. Annak is tudatában vagyunk, hogy kincsünket törekeny cserépedényben hordozzuk (2 Kor 4, 7). Add kegyelmedet, hogy a viharokban is megőrizzük a ránk bízott kincset, s a te segítséged legyen lelki békénk forrása. Amen.

M. CLAUDIUS

ÉVKÖZI 27.

KEDD

Isten kedves szőleje

A vérbeli szőlősgazda szereti a szőlejét. Boldogan dicséri és issza saját borát, még ha nem a legkiválóbb is a világon. A Szentírás szavai elárulják, hogy te hasonló szerető elfoglaltsággal nézel minket, Istenünk.

*

**Hadd énekeljem el barátomnak
szőlője iránti szerelme énekét.
A barátomnak volt egy szőlőskertje,
termékeny domboldalon.
Fölásta földjét, a köveket kiszedte belőle,
és nemes szőlőfajtákkal ültette be.**

Iz 5, 1-2

*

Az Úr nem azért teremtette a világot, hogy megítélje, hogy csak uralkodjék rajta, hogy engedelmességre szorítsa kifürkészhetetlen és teljhatalmú akarátának parancsaival, hogy gyönyörűségét lelje benne, vagy visszatetszéssel nézze működését; nem ez volt a célja sem a világ, sem az ember teremtésének.

Az Úr azért teremtette a világot és az embert, hogy maga leszállhasson a világba, hogy ő maga ember legyen. Amikor a világra tekintett, az emberek gyerekeként akarta láthatóvá tenni bölcsességét. És ezt gondolta: „Gyönyörűségem az ember gyermekeivel lennem.”

Tehát Isten ember lett. Magára vette az ember gyöngeségét, szokásos életét, elrejtőzött, névtelen és észrevétlen ember lett egy félreeső helyen. Mindig visszautasította azt, hogy az ember fölött úr legyen vagy király vagy vezér vagy reformátor; elutasította azt, hogy bármi módon is teremtményei fölé kerüljön.

T. MERTON

*

A kereszténység nem húz éles határt, mint azt a pogány világ tette, a „szent” és a „profán”, közé hanem inkább a „szentség” és a „bűn” közé. Jézus Krisztus a profán világba lépett be, hogy ott elpusztítsa a bűnt, és az egész teremtést megszentelje. Krisztus óta másként nézzük a világot. A köznapi életben, a történelemben, a felebarátban, az egész teremtésben ott van a kegyelem, mert Jézus Krisztusban a kegyelem forrása meglepedett közöttünk, és emberi módon látható és tapasztalható lett. A kegyelem a mindennapi élet eseményeit érinti legbensejünkben. Onnan tör felfelé, és az egész embert, sőt az ember által az egész teremtést Istenhez emeli.

BABOS I.

*

Isten, ó mondd, a világon
Azt a pontot hol lelem,
A fűszálat, a bogárkát,
Ahol nem Te vagy jelen?...

Mintha arcod mosolyogna
A természet kék egén,
S virágok közt járva, mintha
Leheleted érzéném.

BEVICZKY GY.

ÉVKÖZI 27.

SZERDA

„Várta, hogy szőlőt teremjen.”

*Rajtam a szemed, Uram. De nem azért, hogy észrevedd
és örökre megjegyezd hibáimat. Örülni akarsz nekem.
gyönyörködni akarsz bennem, kimondhatatlan szeretettel.
Ha ezt észben tartanám, jobban igyekeznék, és szebb
gyümölcsöket hozna életem.*

*

**Fölásta földjét, a köveket kiszedte belőle,
és nemes szőlőfajtákkal ültette be.
A közepére tornyot épített,
és sajtót is vágott benne.
Aztán várta, hogy szőlőt teremjen,
de csak vadszőlőt hozott.**

Iz 5, 2

*

Amikor még feketének láttam mindent, minden este
gyötörtem magam bűnökkel terhelt lelkiismeretem miatt;
feltúrtam, hogy megtisztítsam.

Most másképp végzem az esti számadást. Nem kutatom
tökéletlenségeimet, hanem adóságaimat.

Szívesen felkutatok mindent, hogy felismerjem mindazt,
amit másoktól kaptam a nap folyamán, az emberi jóság

nagy és kicsiny tanújeleit, alamizsnáit, kezdve a paptól, aki a reggeli misét mondta (életét hozta áldozatul, hogy nekem misét szolgáltatthasson), addig a személyig, aki a kertben a zöldséget szedi, hogy ételhez jussak.

Pillanataim minden jótevője, valamennyiőtöket előhívom, imáimba foglallak titeket elalvás előtt.

Milyen sokan jöttek ma jó szívvel hozzám, hogy nyomorúságomon, gyengeségemen, szükségemben segítsenek!... A rosszindulatúaknál számosabbak, akik jót tettek velem. Aztán a legtöbb sértő nem akarattal bántalmazott, ezenfelül a fájdalmat okozók tetteire még szükségem is lehet a keserű orvossághoz hasonlóan.

Valamennyiükért dicsőítő éneket zengek, hálám litániáját. Amikor számadásomat befejeztem, és minden rendben van, köszönetet mondok Isten jóságáért is és békével alszom el.

M. NOEL

*

Aki semmit sem fogad el hálából, nem részesül semmi-
ben. Jogunk csak ahhoz van, amit hálával tudunk fogadni,
vagyis amire alapján véve nincs is jogunk.

BOROS L.

*

Ó Uram, nagyon rossz az, hogy mi rettegünk tőled. Mindig úgy érezzük, hogy lemaradtunk követeléseiddel szemben, hogy félve kell majd eléd állnunk. Hogy tudnánk így örömmel gondolni rád, hogy tudnánk így lélekszakadva futni feléd? Vánszorogva cammogunk, és húzzuk-halasztjuk a találkozást veled. És mindez azért, mert a veled való találkozást számadásnak gondoljuk.

Mennyivel más volna minden, ha meggondolnánk, hogy a mi számadásunk előtt te adsz nekünk számot! Számot adsz már itt a földi életben a te szeretetetről, bűneinket eltörölő irgalmadról, félelmünket eloszlató megtestesülésedről, állandó örökös jelenléteadről. Ó Urunk, a te számadásod nagyon sok tételből áll! Egy élet nem elég hosszú rá, hogy végére érjünk jóságod sorozatának. Igazában csak az örökkévalóság lesz megfelelő alkalom arra, hogy végighallgassuk a te szereteted számadását.

Ha erre többet gondolnék, a hála kitágítaná szívemet, s igazán nem volna nehéz felkészülnöm az én számadásomra, amely nem bűneim felsorolása vagy mentegtetése lesz, hanem az én – piciny, de hálásan viszonzó – szeretetem elszámolása. Amen.

BÁN E.

ÉVKÖZI 27.

CSÜTÖRTÖK

Krisztust tette az Úr szegletkövé.

Ismételten visszatérő tévedésem, hogy az boldoggá tenne, ha elnyernék minden jót, amit a föld adhat: egészséget, anyagi jólétet, viszonzott érzelmeket, pozíciót. Egyszer már végleg meg kellene értenem: valódi boldogságom csak az, ha velem és enyém vagy, Uram.

*

A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkövé lett. Az Úr tette azzá, s ez csodálatos a szemünkben.

MT 21, 42

*

Nem igazán nagy az, ami nem jó, és nem valóban igaz az, ami nem maradandó. Az embernek nem otthona ez a föld. Mert nézd csak: minden, ami körülveszi az embert, eltűnik, anélkül, hogy tudna róla; az ember azonban öntudattal rendelkezik, önmagáért felelős, és életét saját kezében tartja. Így hát nem közömbös számára, hogy merre távozik az életből.

M. CLAUDIUS

*

Megértettem, hogy Isten az eljövendő Isten.

Amikor imádkozom: várom. Szegénységem végső határán, szeretetem feszültségében. Ha azt mondom, hogy mindig eljött, ezzel nem sokat mondtam. Mindig valami új

módon érkezett hozzám – hiszen ő mindig „nagy újság”! – örök kimeríthetetlenségében, természetének végtelen egységében. Keveset mondok, amikor azt mondom: mindig jó volt vele lennem, bár állandóan arra készítem, hogy szeretetben az egész világ fájdalmával és testvéreim szenvedésével egyesüljek.

És bár előre látom, hogy minél közelebb jutok a halál pillanatához, annál nagyobb lesz szegénységem, annál keserűbb lesz várakozásom – mégis mindig ott akarok lenni a találkozáson.

Az eljövendő Isten immár meghódított. Szemem már fáradt arra, hogy csak a földi dolgokat nézze. Akkor boldog amikor ránevetek.

És amikor majd utoljára eljön, hogy szétszakítsa szegénységem fátyolát, tágra akarom nyitni a szemem, hogy arra mosolyogjak, aki egész népével, az Egyházzal, bevezet a fény, az élet, és a szeretet láthatatlan országába.

C. CARETTO

*

Megváltóm, mi hiányozhat nekem, hogyha alázatos szívemet a te igád alá hajtom, és közben – telve bizalommal a te hatalmad és szereteted iránt – hiszek a te segítségedben? Igen, mindig bízom szeretetedben, akár kiemelsz nyomorúságomból, akár erőt adsz, hogy nyomorúságomat tovább hordozzam. Amen.

M. B. SCHLINK

ÉVKÖZI 27.

PÉNTEK

„Elküldte szolgáit, hogy szedjék be a termést.”

Elültettél az élők földjén, Istenem, hogy növekedjem, gyümölcsöt hozzak. Csak akkor töltöm be hivatásom, ha adottságaim, lehetőségeim nem nekem kamatoznak, hanem neked. Rendeltetésem megvalósításában rejlik a szabadságom.

*

„Halljátok a példabeszédet. Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekerítette sövényvel, belül pedig sajtót ásott és őrtornyot épített. Azután bérbe adta a szőlőt műveseknek és elment idegenbe. Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgáit a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést.”

MT 21, 33–34

*

Figyeld meg, hogy a világ ítélete szerint Isten milyen kimondhatatlanul tékozlóan bánik szentjeivel. A leg-haszontalanabb helyekre küldi választottait; oda állítja őket ahol őt leginkább dicsőíthetik; mi azonban egyáltalán nem tudjuk megítélni azt, hogy hol van az a hely.

O. CHAMBERS

*

Egyik reggel Mohamedhez odament egyik tanítványa, és ezt mondta: „Mesterem, mind a hat testvérem alszik, csak én keltem föl, hogy Allahnak szolgáljak.” Mohamed így válaszolt: „Ha te Allahot úgy szolgálod, hogy testvéreidre árulkodol, jobb lett volna, ha te is alva maradtál volna.”

JAMES KELLER

*

A keresztény örömhöz a magunk részéről semmit sem kell hozzáadnunk, mégis sugározni kell belőlünk Isten szeretetének úgy, hogy mások is megtapasztalják. Az öröm nem más, mint az istenszeretet, mely másokért láthatóvá válik bennünk.

M. THURIAN

*

Assisi Szent Ferenc, te a világot újból megtanítottad Krisztus követésére. Kérjük a te közbenjárásodat.

Te, aki testvére lettél Isten minden teremtményének, imádkozzál értünk, hogy a természetben felismerjük Isten képét.

Te, aki a világ szépségének új dalnoka voltál, imádkozzál értünk, hogy úgy szeressük a földi életet, hogy el ne veszítsük az örökkévalót.

Te, aki a legnagyobb szegénységben is az Úr vidám tanítványa voltál, imádkozzál értünk, hogy elforduljunk mindentől, ami Istennel való kapcsolatunknak akadálya lenne. Amen.

ZUEGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 27.

SZOMBAT

„Miért hozott csak vadszőlőt?”

Nem tetszik neked, Istenem, ha gondolataim, vágyaim, szavaim és tetteim mások számára élvezhetetlen vadszőlők. S ha bűnhődöm bűneim miatt, mégsem a megtorlást jelenti ez, hanem a te igyekezeted, hogy haszontalan szőlődet megnyesd, megtisztítsd.

*

**Most hát Jeruzsálem lakói
és ti, Júda férfiai:
Tegyetek igazságot köztem és szőlőm között!
Mit kellett volna még tennem szőlőmmel,
amit nem tettem meg vele?
Azt vártam, hogy szőlőt teremjen,
hát miért hozott csak vadszőlőt?**

Iz 5, 3-4

*

Nyugodt lehetsz abban, hogy Isten nem engedné meg bűnödöt, ha abból nem akarna valami jót számodra kihozni; és mihelyt elhatározod, hogy felemelkedel a bukásból és elfordulsz a rossztól, máris olyan vagy a hűséges Isten előtt, mintha sohasem estél volna bűnbe.

Ezért ha téged most készségesnek talál, már nem nézi azt, hogy milyen voltál az előbb. Isten örök jelenben él: amilyennek a jelenben talál téged, olyannak fogad el, úgy léphetsz eléje. Nem kérdezi, milyen voltál azelőtt, hanem csak azt, hogy milyen vagy most.

ECKHARDT MESTER

*

Amilyen mértékben Isten beköltözött egy emberbe, és áthatotta, olyan mértékben lesz az az ember jó és hűséges a barátságban.

A. STOLZ

*

Uram, rettenetes dolog magányosnak lenni!

Néha velem is előfordult, hogy bár zsúfolt szobában voltam, emberekkel körülvéve, mégis magányosnak éreztem magam.

Fogadni mernék, hogy a világ tele van magányos emberekkel, akár a parkban üldögélnek, akár a bárszékeken vagy a mozikban és koktél-partikon. Az én szomszédom még sohasem kopogtatott be hozzám.

Miért van ez így, Uram? Segíts a magányosoknak, hogy egymásra találjanak!

Bárcsak ne félnénk annyira attól, hogy esetleg meg találunk az emberek sérteni! Bárcsak jobban tájékozottak és felelősek kívánnánk lenni egymás dolgaiban! Add meg a bátorságot, hogy megtegyük ezt az esetleges kockázat ellenére is! Mert a sértés nem lehet annyira kellemetlen, mint ez a szörnyű magányosság.

Segíts, Urunk, hogy felülkerekedjünk magányosságunkon, hogy egyek legyünk egymással és teveled. Amen.

R. ARMSTRONG

A mennyek országa menyegző

Mindenkinek olyan a világ, amilyennek látja. Mindenki olyannak látja a világot, amilyen ő maga. Lehet az élet kínos és unalmas a szerencsésnek, és lehet felemelően szép a szenvedőnek. Ha ünneplő és hálás szívvel élem életemet, ez annak a jele, Istenem, hogy már bontakozik bennem a menny öröme.

*

„A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának. Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre.”

Mt 22, 1–2

*

Mi ebben a roppant világmindenségben az ember?

Ma szinte gyerekes önteltségnek, ártatlan, de már szét-pukkant ábrándnak hat, ha azt tartja magáról, hogy egy örök szempár figyeli, és isteni szeretet veszi körül.

És mégis: ami ma változást hozott világképünkbe, az csak az emberi történelem terét, helyszínét érinti. Hogy vajon a Föld, amely minket hordoz, kicsiny pont-e csupán a világmindenségben, vagy pedig annak közepe, mint a régiek hitték, – ez semmit sem jelent az ember értékére, életünk értelmére vonatkozóan. A személy szellemi méltósága, képessége a gondolkodásra és szeretetre, független a körülvevő tértől, „lakóházunk” terjedelmétől vagy stílusától. Hogy évmilliók vagy pedig csak egypár évezred van mögöttünk, ez nem befolyásolja azt, hogy az ember most is, mint mindig, egyszerre „nagy és nyomorult”, nagy szellemi képességeiben, hogy a világot felfedezze és Teremtőjét tisztelje – és ugyanakkor nyomorult földi sorsában, törekénységében; testi és lelki lény, s mindig ugyanaz bűnösségében és a kegyelemre való rászorultságában, nyomorában és vágyódásában, fájdalomában és örömeiben.

És fölöttünk még mindig ugyanaz a Titok rejtőzik, amelyben élünk, mozgunk és vagyunk. És bár öelötte senki sem eléggé méltó – de ő mégis örök életére méltat minket.

O. KARRER

*

A megváltottak legfőbb feladata, hogy bemutassák kortársaiknak: Isten lakatja jól az embert.

Kérdezzük csak meg magunktól: mit kell változtatnunk eddigi életünkön, hogy mások leolvashassák rólunk ezt a hitet, ezt a tapasztalást? Nem kellene több hála- és dicsérő imát mondanunk? Érződnie kellene rajtunk még kudarc és sikertelenség miatti bosszankodásunk és panaszunk közben is: ezek ezt is kiegyensúlyozottan viselik el; ezt a veszteséget is be tudják építeni életükbe, mert Krisztus követését olyan dolognak tekintik, amit jól be kell gyakorolni.

P. ROTHENBERG

*

Istenhez száll dicsérő imánk,
s ha van bennünk igaz akarat,
Istentől száll a béke reánk.

Ó áldjuk mind az egek Urát:
Szent, szent, szent vagy – így szóljon imánk,
ég s föld zengje a hála dalát.

SZVU 223

ÉVKÖZI 28.

HÉTFŐ

„Az Úr az én pásztorom.”

A szenvedés elsötétíti az ember látását: mindent feketén lát. Mégis, aki igazán hisz, annak részére a legnagyobb sötétségben is világít egy fény: tudja, hogy a sötétségben is, – sőt talán éppen azáltal – a tiéd lesz, tehozzád tartozik, Jézusom.

*

**Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt,
Zöldelő réteken tanyázhatok.**

A nyugalom vizéhez terel és felüdíti lelkemet.

Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.

**Ha sötét völgyben járok is,
nem félek a bajtól, hisz te velem vagy.
Botod s pásztorbotod biztonságot ad.**

22. ZSOLT 1-4

*

Igaz ugyan egyrészt az, hogy Krisztus halála által elnyertük a bűnök bocsánatát, de másrészt az is igaz, hogy ezáltal mégsem kerülünk ki – mintegy varázsütésre – régi adottságaink bilincseiből. Az embernek végig kell járnia azt az utat, melyet Krisztus előttünk már megtett, de útközben az a tudat, hogy bűneink bocsánatot nyertek, felemel minket, bátorságot kölcsönöz, s megóv a kétségbeeséstől.

S. KIERKEGAARD

*

Az öröm a feltámadt és megdicsőült Krisztusról való elmélkedésből, Krisztus szemléletéből fakad, abból táplálkozik, attól növekszik. Krisztus feltámadása – tudjuk jól – már diadalt aratott az élet nehézségein. Hitünk és Krisztushoz kötöttségünk biztosít a győzelemről.

Bár a tények néha mintha ellentmondának ennek, Krisztus, midőn feltámadásával magához vonz minket, lehetővé teszi, hogy a világ gondjai fölé kerekedjünk, és minden tekintetben szabaddá tesz minket. Sem az élet a maga bajaival, sem a halál sötét tikával nem tudja ezt az örömet megzavarni.

M. THURIAN

*

Urunk Jézus Krisztus! Te azt mondtad apostolaidnak: Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Ne véteinket nézzed, hanem Egyházad hitét, és őrizd meg Egyházadat szándékok szerint békében, és add meg teljes egységét. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

MISEKÖNYV

„Tudok nélkülözni, tudok bőségben élni.”

Nem az a főkérdés, hogy min van, és mennyi a vagyonom. Úgyis minden a tied, Istenem, és mindent én öröklök, ha gyermeked vagyok. Semmi sem igazán azé, aki birtokolja, mert a külső birtoklás még nem jelenti igazi lelki birtoklását valaminek. Igazán az tud birtokolni, aki tudatában van annak, hogy minden a te ajándékod.

*

Testvéreim! Tudok nélkülözni, de tudok bőségben is élni. Mindig mindenhez hozzászoktam: ahhoz, hogy jóllakjam és éhezsem, hogy bővelkedjem és nélkülözsek. Mindent elviselek abban, aki erőt ad.

FIL 4, 12–14

*

Ha boldog akarsz lenni, ne tartsd a dolgokat, a szeretetet, a barátságot és általában az életet magától értetődőnek, hanem légy érte hálás. Megkeseredik benned az élet, ha azt csak magadnak akarod megtartani, ha semmit sem ajándékozol el. Az az ember, aki tud megköszönni, elismeri, hogy önmagában kicsi, hogy mivoltát kegyelemből kapja, és éppen ezáltal hirdeti, hogy több, mint önmaga, hogy léte kegyelem. Egyedül a hála szabadítja fel az embert. Felszabadul önmagától. Nincs többé bezárva a maga kicsinységébe.

BOROS L.

*

Egy autóbaleset következtében tizennégy év óta nem tudom használni lábaimat. S az a tapasztalatom, hogy a szenvedés – a várakozás ellenére – nagy jellemformáló erő; nem mintha a szenvedés önmagában jó volna, hanem mivel gyakran hozzásegít ahhoz, hogy a boldogságot ne kívül keressük, hanem belül. A misztikusokat, akik eljutottak a lelki megértés magas fokára, az önkéntes lemondás

vezette el idáig. Minket, átlagembereket azonban szinte megfojt a dolgok és szórakozások bősége, s így majdnem lehetetlen számunkra a boldogság elérése. A boldogság első sorban belső állapot, belső szerzemény. Más szavakkal: a mennyek országa bennünk van.

B. BARTON

*

Mennyei Atyánk! Városok nőttek a földön, kénytelen-ségből is, és igényből is, hogy ne éljünk elszigetelten. De talán túlságosan sokat vártunk a városoktól, és keveset fektettünk beléjük.

Ösztönözz minket arra, hogy megújítsuk városainkat, mint te megújítod tavasszal a föld színét. Hadd találjanak a családok megfelelő lakásokat, hadd teljenek el reménnyel a szegények, és hadd kapjanak igazán emberséges bánásmódot a betegek és öregek!

Töltsé be városainkat a szeretet, hogy ne csak lakótömbök, hanem igazi otthonok legyenek! Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 28.

SZERDA

„Menyegzős ruhában.”

A lakodalomban nem az evés-ivás a lényeges, hanem az ünnep. A kegyelembe – menyegzős ruhába – öltözött ember örvendező szívvel ünnepli, hogy meghívást kapott, hogy Krisztusban örökre magadhoz vontad, Istenünk. Jaj annak, aki nincs menyegzőre öltözve.

*

Amikor a király bement, hogy lássa a vendégeket, észrevett ott egy embert, aki nem volt menyegzőre öltözve. Megszólította: „Barátom, hogy kerültél ide, amikor nem vagy menyegzőre öltözve?”

MT 22, 11–12

*

Szeretem az állomások kijárait. Szeretem – a találkozások miatt. Az egyik oldalon árad az utasok folyama, bördökkel... a másik oldalon feszült tekintetek izzanak, melyek már messziről igyekeznek észrevenni azt, akit várnak. A kapu előtt még mindenki magányos, a másik oldalon viszont már megtalálták egymást a párok, már ölelik egymást, már csoportosulnak. Az emberfolyam sűrűsödik és formát ölt.

Valahányszor visszatérek egy utazásról, és látom a kijárat felé tolongó tömeget, arra a napra gondolok, amikor minden utas meg fog érkezni Isten országának nagy állomására... Már most elképzelem a szólitgatásokat, az örömkialtásokat, a mosolyokat és az öleléseket. Rokonok, barátok és szomszédok, távoli korokban élt ősök, mindazok, akikkel valamiképpen kapcsolatban voltunk anélkül, hogy valaha is találkoztunk volna: ez igen, ez mesés találkozás lesz! Sőt úgy hiszem, hogy igazában mindenki vár mindenre Isten állomásán.

G. BESSIÈRE

*

Pontosan a halál órája fogja nekem megmagyarázni a dolgokat.

Ez a pillanat, amely nekem, az ember fiának, felfoghatatlan, nekem, az Isten fiának, világosság lesz.

Halálomban fogom megérteni az élet miértjét.

C. CARETTO

*

Mindenható Isten, járj át minket annak bizonyosságával, hogy te magad elegendő vagy nekünk, s add, hogy ez a tapasztalás irányítsa életünket. Amen.

ÉVKÖZI 28.

CSÜTÖRTÖK

„A Seregek Ura bőséges lakomát rendez.”

Mit ér a lakoma annak, aki irigy szemmel nézi, mit és mennyit fogyaszt a másik? Felszabadultan a magáénak örülni csak az tud, akinek szívügye, hogy minden asztaltársa

*jóllakjék. Számomra is szebb lenne a föld, ha örülni tádnék
mások örömének.*

*

A Seregek Ura minden nemzetnek

bőséges lakomát rendez.

Örökre megsemmisíti a halált.

Istenünk, az Úr letörli a könnyet minden arcról,

lemossa népéről a gyalázatot, lemossa az egész földön.

Iz 25, 6.8

*

Az a tudat, hogy élünk, hogy tagjaink elevenek, hogy szeretünk – örömet szerez. Mit számít az élet zűrzavara, ha az élet alkalmat ad arra, hogy létezzünk, és minden teremtetett lénnel kapcsolatba kerülhessünk? Mert testünk által, amellyel megragadhatjuk a dolgokat, boldog kapcsolatban vagyunk az egész teremtetett világgal. A minden ember iránti szeretetünk is örömforrás. A feltámadás életet és szabadságot ajándékozott nekünk. Az élet és a szabadság pedig lehetővé teszi az igazi szeretetet.

M. THURIAN

*

A modern irodalom egyik leggyakoribb témája az unalom, a hiábavalóság, az elkülönült ember, aki pokol önmagának és a másiknak; sem vele, sem nélküle nem tud élni (Sartre). A kereszténység megvált ettől a pokoltól is. Krisztusban értelmet nyer létünk. Benne találkozik a Teremtő a teremtménnyel. Krisztus irgalma elég gazdag mindenki számára. Arra szólít fel, hogy irgalmas jóságának eszközei legyünk. Ezért vagyunk keresztények. Isten adja, hogy valóban azok is legyünk.

NYIRI T.

*

Szent Miklós püspök, a te életedben testet öltött Urunk jósága és emberszeretete; ajándékozó barátja lettél a gyermekeknek. Könyörögj érettünk, hogy az istengyermekség lelkiületét megőrizzük magunkban.

Az éhezők és bajba jutottak segítője voltál, könyörögj érettünk, hogy ne zárkózzunk el mások nyomorúsága elől.

Népednek hűséges, jó pásztora voltál, könyörögj érettünk, hogy semmi se válasszon el minket Krisztus nyájától! Amen.

ZEUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 28.

PÉNTEK

„A külső sötétség.”

Szerencsétlen emberek, akik másokkal versenyezve, rajtuk átgázolva igyekeznek önző érdekeiket szolgálni. Sorsuk a külső sötétség. Kívül rekednek az emberi közösségen, és sötétté válik számukra minden. A végén már azt sem tudják, mit kezdjenek azzal, ami az övék.

*

„Barátom, hogy kerültél ide, amikor nem vagy menyegzőre öltözve?” Az elnémult, a király pedig megparancsolta a szolgáknak: „Kötözzétek meg kezét-lábát, dobjátok ki a külső sötétségre!” Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.

MT 22, 12–13

*

Mi, emberek szinte csak annak ismerjük el a józan eszt, aki egy véleményen van velünk.

Mindig azokat kedveljük, akik csodálnak minket, és sohasem azokat, akiket mi csodálhatnánk meg.

Csupán azért ismerjük el kisebb hibáinkat, hogy mások előtt világossá tegyük: nagy hibáink egyáltalán nincsenek.

S bár nincs meg a bátorságunk, hogy általánosságban kijelentsük: nekünk semmi hibánk sincs, ellenfeleinknek pedig semmi jótulajdonságuk, – esetenként mégis hajlunk rá, hogy ezt elhiggyük.

F. DE LA ROCHEFOUCAULD

*

Az önszeretet bennünk nem képes megakadályozni azt, hogy dédelgetett énünk ne legyen fogyatékos és nyomorúságos: az önzés nagyra kíván tenni, de kicsinynek talál, szerencsésé kíván tenni, de szerencsétlennek talál, tökéletessé kíván tenni, de tökéletlenségekkel telinek talál, emberi szeretettel és megbecsüléssel kíván elborítani, és helyette azt találja, hogy hibáink miatt ellenszenv, megvetés vesz körül. Ez a meghasonlottság, amelyben él, a legigazságtalanabb és már-már bűnözői szenvedélyt lobbantja fel az önző emberben: halálos gyűlölet támad benne az igazság ellen.

Oly mélyen ül az emberi szívben a hiúság, hogy egy közkatona, egy hajcsár, egy kukta, sőt egy naplopó is szeret dicsekedni és csodálatni magát, sőt még a filozófusok is megteszik ezt. Azok pedig, akik ezzel írásban helyezkednek szembe, keresik azt a dicsőséget, hogy milyen okosat írtak; akik pedig elolvassák a dicsekvés elleni könyvet, azzal dicsekszenek, hogy ők olvasták.

PASCAL

*

Minden igazi bölcs felismerte: az ember megváltása nem lehet más, mint megváltás az önzéstől. Vagy így is mondhatjuk: „Megváltva lenni önmagunktól.” De hogyan lehetséges ez? Jézus adja meg a felvilágosítást: Istenhez visz minket. Isten meg akar titeket menteni, higgyetek Isten szabadító szeretetében!

O. KARRER

*

Kereszten haldokló kegyes Jézusom!
Jövök én, tékozló hozzád, orvosom.
Nagy bűnökkel telten eléd térdepeltem,
Én kegyes Jézusom, tisztítsd meg a lelkem.

SZVU 55

„Helyet készíték nektek.”

Jézusom, te szabad voltál minden önzéstől, anyagi rabságtól, belőled felszabadult öröm sugárzik. Előttem jársz; bár csak követnélek. Szabadságodról ékesen szól az, hogy azt is, amid volt, – mindenedet – könnyű szívvel áldoztad fel értünk.

*

„Atyám házában sok hely van. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek. Ha aztán elmegyek és helyet készítek nektek, újra eljövök és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.”

JN 14, 2–3

*

Vajon az Egyház az idők végén meg fog halni, ki fog aludni, mint valami fáradt gyertyaláng? – Azt mondom: ha az Egyház szót hallod, tudd, hogy az a hívők szent közössége. Amíg az Egyház – mi magunk – a testnek mostani földi életében vándorlunk, minduntalan meg kell halnunk, és ez az egyetlen út a krisztusi élet teljességéhez, a szebb, mennyei életbe való átalakuláshoz. Szent Pál ezt mondja: „Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve az Istenben. Amikor majd Krisztus, a mi életünk megjelenik, vele együtt ti is megjelentek dicsőségesen.” (KOL 3, 3–4)

ALEX. SZ. CIRILL

*

Az apostoli hitvallásban egy mondatban hirdetjük, hogy hisszük a test feltámadását és az örök életet. A test is részese lesz az örök életnek, így illő, hogy része legyen a megváltó és megszentelő folyamatnak. Ugyanígy földi életünk részeseedik, folytatódik az új és örök életben. A testi, földi, emberi átalakul, és új, jobb, soha nem képzelt magaslaton fog tovább élni. Ez az átalakulás már most megkezdődött, és nap-nap után, amikor a szentségekhez járulunk, tanúi va-

gyunk annak, hogy az evilági, érzékeinkkel megtapasztalható tárgyak lesznek a Szentlélek eszközévé, hogy az egész embert, aki testből és lélekből áll, megszenteljék.

BABOS I.

*

Urunk, előttünk jártál, és jársz ma is valóban. A te lépteid azonban nemcsak kedvesek és hívogatóak, hanem határozottak is. Nemcsak azért jöttél, hogy itt sétálgass velünk, hanem hogy az örök hazába elvezess.

Látod, Jézusunk, mi minduntalan lemaradunk mellőled. Nem az a baj, hogy nagyokat lépsz, ó nem: te vigyáztál arra, hogy a mi apró lépteinkhez igazítsd lépteidet. A baj az, hogy mi nem akarunk egyenesen előre haladni. A mi lábunk mindig elcsatangol, a mi szemünk mindig körbejár.

Köszönöm, Uram, hogy sohasem vagy türelmetlen velünk szemben, hogy szívesen utánunk jössz, s újból nekiindulsz velünk. De kérlek, mégse tórd, hogy ennyire szeszélyes legyek, hiszen mire az „est leszáll”, haza kell érnem az Atyai Házba. Amen.

BÁN E.

„Adjátok meg. . .!”

Furcsa dolog, hogy lelkiismeretes vagy vallásos emberek sem tartják mindig bűnnek, ha megkárosítják a társadalmat. Persze aki hozzászókkott ahhoz, hogy tőled is, Urunk, mindig csak várjon, követeljen, az nem veszi észre, hogy bűn kibújni bármiféle kötelességünk alól. De én nem akarok ilyen álkeresztény lenni.

*

Jézus átlátott álnokságukon, ezért így szólt: „Mit kísértetek, képmutatók? Mutassátok az adópénzt!” Odanyújtottak neki egy dénárt. Ekkor megkérdezte tőlük: „Kinek a képe és a fölírata ez?” „A császáré” – felelték. Erre azt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami Istené!”

MT 22, 18–21

*

Az írástudók és főpapok eltökélték, hogy elpusztítják Jézust. Készülődik Jézus pöre – és azok a nehézségek, amelyekben a fiatal Egyháznak helyt kell állnia.

Jézus nem tudós vitával felel a kérdésre. Az ellenfeleknek maguknak kell közreműködniük a megoldásban. Oda-mutatattat magának egy dénárt – és máris kiderül, hogy a „lelkiismeretes” kérdezők dénárokat hordanak maguknál. Ez az ezüstérme elülső oldalán Tiberius császár mellképét viseli (14–37 Kr. u.), olümposzi mezítelenségben, az isteni méltóságot jelző babérkoszorúval ékesítve, ezzel a felirattal: „Tiberius Caesar, az isteni Augustus fia, Augustus.” – Íme: a törvényért buzgólkodó hazafiak ilyen érmeket hordanak magukkal, a római hatalom istenítésének megannyi jelképével.

Ha a zsidók a császár pénzét használják, akkor elismerik az uralmát is, és ezzel egyben az adófizetés kötelezettségét. Ennélfogva már maguk döntötték el a kérdést, amelyet Jézushoz intéztek. Jézus levonja a következtetést: „Tehát” adjátok meg a császárnak, ami a császáré!

De mihelyt kiejti ezeket a szavakat, azonnal mellékessé is válnak. Az ő igehirdetésének legnagyobb ügye Isten uralma:

tanítványainak egyedüli gondja ez legyen: „Keressétek az ő országát”. Az ő szavában és tetteiben Isten uralma van jelen.

A. STÖGER

*

Az üdvösségnek egyéni megszerzése a földi élet feladatainak vállalása és maradéktalan teljesítése által történik.

KONCZ L.

*

Áldj meg, Urunk, minden jóakaratú embert, aki a nemzetek és népek boldogulásán és békéjén fáradozik! Amen.
HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 29.

HÉTFŐ

„Szabad adót fizetni a császárnak?”

Azt kérdezték tőled, Jézusom, szabad-e a pogány államot támogatni, és te igennel válaszoltál. Egyháznak nem az a feladata, hogy a földi kormányzásba beleszóljon, hanem hogy az igazságról tanúságot tegyen.

*

„Mester, tudjuk, hogy igazat mondasz, az Isten útját az igazsághoz híven tanítod, nem vagy tekintettel senki személyére, mert nem igazodol emberi tekintélyhez. Mondd meg hát nekünk, mi a véleményed? Szabad adót fizetni a császárnak vagy nem szabad?”

MT 22, 16–17

*

Jézus volt az, aki szétválasztotta egyszer s mindenkorra a földi és a vallási szférát. Az emberek részére a köteletséget jelölte meg mindkét, a maga nemében felülmúlhatatlan képlet felé: az Állam és az Egyház felé, amelyek mindegyike nélkül „az emberi lét hiányos lenne”. Ezt ki más tudta volna kinyilvánítani? Egyetlen szót sem lehet belőle elvenni

vagy hozzátenni. Aki ezt mondta, az tudta, mi az Állam, amelynek – az ő saját korában – eszmeileg többé-kevésbé leg-tökéletesebb öntőmintájaként állt előtte a korabeli Római Birodalom. A másik pedig, éppen az általa már harmadik éve hirdetett „Isten Országá”, a nem földi, hanem lelki ország, az ő földi hatalom nélküli országa; nemsokára volt megvalósulandó halála és föltámadása által.

IJJAS A.

*

Isten országa a mi korszakunkban sohasem lesz általánosságban látható valósággá. Annál nagyobb szükség van arra, hogy vágy maradjon, minden idők legigazibb, leg-érezhetőbb vágya. Nem annyira a kóbor érzélemé, mint inkább a céltudatosan működő akaraté, mely a mennyország felé törtet, és az igazságosságot, mint harmatot, a szabadságot, mint esőt óhajtja, és a földtől azt várja, hogy minden csirázó gabonaszem nyomorúságunk gyógyulását, reményeinket és szebb jövőnket teremje.

S. ANDRES

*

Istenünk, mi vagyunk a te néped. Taníts meg minket kötelességünkre, és ébreszd fel bennünk a felelősségérzetet! Kérünk téged, hallgass meg minket!

Segítsd, Urunk, a föld minden népét, állj mellettünk az emberibb életért folytatott küzdelmünkben! – Kérünk téged, hallgass meg minket!

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 29.

KEDD

„Az Isten országa közöttetek van.”

A keresztény ember politizálása nem elvont és főleg nem maradi elvek hangoztatása, hanem felelős és önzetlen részvétel a közéletben. Amint az Egyház külső formája az idők folyamán fejlődik, úgy a társadalom törvénye is a fokozatos kibontakozás.

*

„Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem lehet azt mondani: Nézzétek, itt van vagy amott. Mert az Isten országa közöttetek van.”

LK 17, 20–21

*

Ha Isten országa pompa közt jelenne meg, ha hirtelen gong hangzanék, függöny gördülne föl, Isten országának színészei pedig hozzákezdenenek betanult szerepük elmondásához! De Isten nem akar mennyországi előadókat, hanem megvalósítókat, nem szereptudást akar, hanem valódi tetteket, nem színházat, hanem minden látszatmegoldástól mentes életet. Ezért nem lehet az Isten országát betanulni, rendezni, bemutatni – az a legkeményebb valóság. A lélek legmélyén valósul meg, ahová senki sem lát, csak Isten, aki ennek a léleknek hívására ott felállítja királyságát.

S. ANDRES

*

Az Egyház történelmi valóság mindazzal együtt, ami benne sorsként és felelősségeként adva van. Éppen ezért Istennek ezt a családját döntéseiben komoly felelősség terheli. Benn kell állnia a történelemben, s ragyognia kell, vonzania kell, átalakítania kell. A vérségi kötelékkel összefűzött népek között kell állnia ennek az új, lélekkel összefűzött népnek. Népnek kell maradnia; nem egyedekből összeverődött tömegnek, és nem is valami elmosódott egyetemességnek. Olyan nép, amely hosszú történelemből lép elő, egy különleges meghívás, vezetés és sors mélyéből – s mely újabb történelmet teremt: Isten országát a földön. Végül pedig eggyé kell válnia minden ember összességének és ennek az új népnek.

GUARDINI

*

Bosco Szent János, alapítója voltál egy világméretű szociális intézménynek, könyörögj érettünk, hogy mi is tevékenyen részt vegyünk a keresztény szeretet műveiben!

Ösztönzője és példaképe voltál az ifjúság gondozásának: könyörögj érettünk, hogy mindenütt felismerjük és kibontakoztassuk az emberekben rejlő jót.

Az életörömnék és a keresztény derűnek élő jelképe voltál: könyörögj érettünk, hogy Isten Lelke minket is türelmessé, jóságossá és barátságossá formáljon! Amen.

ZEUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 29.

SZERDA

„Jaj nektek, képmutatók!”

Jézusunk, te korod vallásos pártjának embereit nevezted képmutatóknak, és ez nagyon elgondolkoztató. A történelem folyamán sok „keresztény” párt és vezető érdemelte meg ugyanezt a megbélyegzést, mert számukra a kereszténység csak cégér volt; alatta önzésük és hatalomvágyuk rejtőzött.

*

„Jaj nektek, farizeusok és írástudók, ti képmutatók! Fehérre meszelt sírokhoz hasonlítok. Kívülről igazaknak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és gonoszsággal.”

MT 23, 27–28

*

Az Egyháznak nincs joga ahhoz, hogy szektás fanatizmussal küzdjön a világ meghódításáért, hogy minden elképzelhető eszközt igénybe vegyen igazsága győzelméért, mert a teljes keresztény igazság tudatában nincs szüksége győzelmi jelentésekre.

NYIRI T.

*

A reggeli első mise, a munkások és a cselédek miséje nem kevésbé volt megindító; nem járt ott kegyeskedő, sem kíváncsi, csak szegény asszonyok, kik az áldozásban akartak erőt nyerni munkájuk szolgarobottal terhes óráinak elviseléséhez. Tudták, amikor elhagyták a templomot, hogy ők most egy Isten élő szentségtartói, s hogy az, aki e föl-

dön örökösen szűkölködő volt, csak a padlósszobás lelkekben érzi jól magát: tudták, hogy most az Ő kiválasztottjai, nem kételkedtek abban, hogy midőn a kenyér színében rájuk bízta kinszenvedése emlékezetét, viszonzásul megkövetelte, hogy a fájdalmas emberei és alázatosak maradjanak.

J. K. HUYSMANS

*

Ó Jézusunk, milyen keserves és – emberi szemmel nézve – kilátástalan küzdelmet vívtál a képmutató jámborokkal. Ki kellett mondanod a megbotránkoztató szavakat: a vámosok és utcanők megelőznek titeket a mennyek országában. Szerencsétlen és vak emberek, kiknek szívét a jámborság megkeményítette, és kiknek látását a birtokolt igazság megvakította! S ha mi feltételezzük magunkról, hogy bennünket ez a veszély nem fenyeget, hogy mi mások, egészen mások vagyunk: nem estünk-e bele máris ugyanabba a hibába? Ha viszont tisztában vagyunk veszélyeztetett állapotunkkal, mi mást tehetnénk, mint hogy beléd kapaszkodunk, aki maga vagy az Igazság?

Ó Urunk, élő és éltető Igazság, segíts megértenünk, hogy a vallásosságot és az igazságot nem birtokolni kell, hanem szeretni! Aki magát istosan tulajdonának tekinti az igazságot, az máris elvesztette. Csak aki megigézettlen megy az igazság után, aki éhezi és szomjazza az igazságot, azon teljesül be szavad, hogy boldog az ilyen, mert vágyakozása beteljesedik tenálad. Amen.

BÁN E.

ÉVKÖZI 29.

CSÜTÖRTÖK

„Bár nem ismersz, mégis felővezlek.”

Istenem, te vagy a történelem ura. Azt akarod, hogy az emberi társadalom az egyre teljesebb szociális igazságosság felé haladjon. És ha ennek nem, vagy csak alig motorjai a te hived, másokat szólítasz, hogy megvalósítsák terveidet. Ha nem ismernek is téged, mégis a te szolgálaid, munkatársaid művedben.

*

**Így szól az Úr fölkentjéhez, Círuszhoz,
akinek megfogta jobbját,
hogy színe előtt meghódoltassa a nemzeteket:
„Szolgámért, Jákobért,
és választottamért, Izraelért
szólítottalak a neveden.
Dicső nevet adtam neked, bár nem ismertél.
Én vagyok az Úr, és senki más!
Rajtam kívül nincs más isten.
Bár nem ismersz, mégis felővezlek.”**

Iz 45, 1.4–5

*

Hogy mi kényeztetjük a szegényeket? – Igen, kényeztetjük őket. Legalább valaki őket is kényezteti. Hisz mindenki más a gazdagokat kényezteti!

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Nem vitás, hogy a kényelem kellemesebb dolog, mint a fáradozás. Mégis be kell látnunk, hogy az igazság ismerete magával hozza azt a kötelességet, hogy az igazság szerint cselekedjünk.

JAMES KELLER

*

Isten megadja az emberi értelemnek a választási lehetőséget az igazság és a nyugalom között. Válaszd, amelyik tetszik, de mind a kettőt egyszerre nem választhatod.

Emerson

*

Jobb elkopni, mint berozsdásodni.

R. CUMBERLAND

*

Atyánk! Oly könnyű elfeledkezni a szegényekről, az éhezőkről, azokról, akik fáznak vagy betegek!

Nekem van meleg ruhám, kényelmes otthonom folyóvízzel és a közelben egy áruházal, s van rendes állásom.

De amim van, az nem megkötöttség nélkül az enyém. S ha eszembe jutna, hogy e megkötöttség nem más, mint a szeretet kíváncsága, talán nem félténém olyan szívtelenül az időmet, figyelmemet, tekintélyemet azoktól, akiket te szeretsz (mintha lenne bárki is, akit nem szeretsz!).

Add, hogy felismerjük a szenvedő ember méltóságát. Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 29.

PÉNTEK

A „szálka” és a „gerenda”

Tévedés lenne azt hinnünk, hogy hitetlennel együttműködni hittagadás. Az embert a hiúság sokszor arra készíti, hogy tagadja vagy kétségbevonja azt a jót, amit másokban lát, azt az igazat, amit mások hirdetnek. Bárcsak elmúlna már ez a gyanúsítgatás, s a közös emberi feladatokban közösen dolgoznánk mindenkivel!

*

„Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre? Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből.”

MT 7, 3.5

*

A keresztyén embernek a mai világban arra is kell gondolnia, hogy Isten mindenkinek az üdvét akarja. Keresztyén reménnyel bíznia kell abban, hogy Isten kivétel nélkül minden embernek felajánlja üdvösségét, mégpedig úgy, hogy ez az ajánlat valóban versenyképes a többivel és a többi mellett. A többiek üdvössége ugyanannak a hitnek és kegyelemnek a győzelme, amelyet saját életében vall meg a keresztyén ember.

Hogy megtaláljuk a másik igazságát, ez legalább olyan fontos, mint hogy kitartsunk a magunk igazsága mellett,

mert ha a pluralista világban nem jutunk el a másik elrejtett igazságának felismeréséhez és tiszteletéhez, akkor a magunk igazságát sem leszünk képesek megőrizni.

NYIRI T.

*

Ki tudja: Lehetséges, hogy minden emberi szív éjjel-nappal a béke után sóhajt, a saját belső békéje után, a szomszédokkal és az Istennel való béke után anélkül, hogy a sok sóhaj tulajdonosa valaha is sejtené, tulajdonképpen mi az, ami után vágyakozik. Isten Országának hirdetése! Ó itt valószínűleg az emberi lélek legmélyebb vágyának felfedezéséről, feltárásáról is szó van. Hiszen az Egyház tanítása szerint a lélek természeténél fogva keresztény. Mert ha pusztán igazságok közléséről lenne szó, Isten országa régen a Föld végső határáig elterjedt és megvalósult volna. De semmiféle kívülről beható igazság nem tud az emberen segíteni, ha Isten ez után az igazság után szívében vágyat és visszhangot nem ébreszt.

S. ANDRES

ÉVKÖZI 29.

SZOMBAT

Tevékeny hit

Ellenfeleik sokszor megvádolták a keresztényeket maradi politizálásuk miatt. Rajtunk áll, hogy megváltozik-e ez a felfogás rólunk. Ez azonban szavakkal, vitákkal nem érhető el, csupán tevékeny és áldozatos szeretettel.

*

**ÉnekeljeteK új éneket az Úrnak,
minden föld zengjen dalt az Úrnak!
Hirdessétek dicsőségét a pogányok között,
csodatetteit minden nép előtt!**

95. ZSOLT 1.3

*

Az Egyháznak mint az evangélizálás feladatára teljesen elkötelezett közösségnek arra kell törekednie, hogy Krisz-

tushoz hasonuljon, aki a maga küldetését ezekkel a szavakkal fejezte ki: „Az Úr Lelke van rajtam, mert felkent engem, elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, s hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak meg a látást, hogy felszabadítsam az elnyomottakat.” (Lk 4, 18) Az Egyház, hűségesen evangélizáló küldetéséhez, mint igazán szegény, imádkozó és testvéri közösség sokat tehet az emberek felszabadítása, ill. teljes felszabadítása érdekében. Egyre mélyebb érveket és mindig új ösztönzéseket tud felszínre hozni az evangéliumból, hogy így előmozdítsa a nagylelkű odaadást minden ember, különösen a szegények, a gyengébbek, az elnyomottak szolgálatára, hogy felszámolja a bűn társadalmi következményeit.

PÜSP. SZINÓDUS 1974.

*

A keresztény ember a Fiú képmása, aki az elsőszülött sok testvér között. Részesül tehát a „Lélek csirái” (Róm 8. 23)-ban, és így teljesíteni tudja a szeretet új törvényét. A keresztény ember persze nagyon is kénytelen, sőt köteles is, sok gyötrődés közepette küzdeni a rossz ellen, és el kell szenvednie a halált is, de részesedik a húsvét titkában, mert a halálban Krisztushoz válik hasonlóvá, és a reményből erőt merítve jut el a feltámadásra.

VI. PÁL PÁPA

*

Urunk, adj bátorságot és lelkesedést, adj szeretetet és egységre törekvést, adj kezdeményező lelkületet, önálló gondolkodást! S add hozzá a tiszta szándékot minden ügyemben, az áldozatkészséget és a másokért való buzgóságot! Szabadíts meg az önzéstől és könnyelműségtől, a gyávaságtól és az áldozatok elöl való meneküléstől! Ments meg attól, hogy vak legyek mások szükségletei iránt, és hogy süket legyek a Szentlélek ösztönzéseiről! Amen.

CHALLENGE C. IMAKÖNYV

„Istennek törvényét szívében hordozza.”

Az emberek szívesen hallgatják a rádió és tv jogi műsorait; kíváncsiak a jogszabályokra és alkalmazásukra. Uram, vajon érdekelnék-e bennünket ennyire a te törvényeid is? Minden helyes törvény az életet szolgálja; a te törvényed az örök életet.

*

**Az igaznak szája bölcsességet szól,
nyelve azt hirdeti, ami helyes.
Istennek törvényét szívében hordozza,
ezért lépései nem ingadozók.**

36. ZSOLT 30–31

*

Gyakran elhiteljük magunkkal, hogy semmi másra nincs szükség, mint jóakaratra. De a jóakarat egymagában nem tudja a világot megmenteni. Még a jóakaratból fakadó jötettek sem elegendők. Az imádkozó ember tisztábban látja a helyzetet: mielőtt kívánnánk vagy végrehajtanánk a jót, tudnunk kell, mi a jó, s hogy tudjuk, imádkoznunk kell, hogy Isten felnyissa szemünket annak észrevételére, amit általunk akar véghez vinni.

Isten igazságában járni és az ő nevét tisztelni, ez legtöbbször nagyon is hétköznapi dolog. Azt jelenti, hogy mindennapi körülményeink között kövessük Jézust. Hogy ehhez a jószándék meglegyen bennünk, az kevés. Csak akkor használ, ha Isten kinyitja szemünket Jézus szavainak és tanításának befogadására. És azt akarja, hogy ezért naponta imádkozzunk.

WEICHENHAN

*

A szeretet útjában áll a halálnak. A szeretet az élet. Mindent, amit csak értek, azért értem, mert szeretem. Minden csak azért van, mert szeretek. Mindent csakis ez

fűz össze. A szeretet az Isten. Meghalni annyit jelent, mint nekem, a szeretet egy részecskéjének visszatérni a közös örök forráshoz.

L. TOLSZTOJ

*

Ó Uram! Mindaz, ami tőled származik: elhatározásaid, műveid, teremted, intézkedéseid, türelmed – milyen megfoghatatlanok számomra, s örökre azok is maradnak. De mégis ezeknek kell beteljesedniük. Ament mondom rájuk, habár dadogó szívvel. Amen!

P. LIPPERT

ÉVKÖZI 30.

HÉTFŐ

„Ez a legnagyobb, az első parancs.”

A gazdag életérzés forrása kétségtelenül a nagy szeretet. Mi tévesen úgy szoktuk tekinteni a szeretetet, mint valami akaratunktól függetlenül keletkező érzelmet. Te azonban, Istenünk, megparancsolod, hogy szeressünk, és így ráébresztés minket arra, hogy a szeretet tőlünk is függ.

*

„Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből! Ez a legnagyobb, az első parancs. A második hasonló hozzá: Szeresd embertársadat, mint saját magadat! Ezen a két parancson alapszik az egész törvény és a próféták.”

MT 22, 37–40

*

Mit tehetnék ezen a héten mint keresztény?

Fáradozunk ezen a héten kissé azon, hogy másokról barátságosan gondolkozzunk. Nemcsak azokról, akiket szeretünk, hanem azokról is, akik idegeinkre mennek, akik ellenszenvesek, akik utunkban állnak, okosabbak,

gazdagabbak, szebbek, több sikert érnek el, mint mi – sőt azokról is, akik barátságtalanok, szinte elveszik előlünk a napot, bosszantanak és bántanak. Őszintén kívánjunk nekik „jó napot” vagy „jó estét”, szívből kívánjuk, hogy el is ériék. Kívánságunk legyen olyan őszinte, hogy ha rajtunk állna, hozzá is segítenénk őket. Még akkor is, ha valójában legszívesebben keserves napot kívánnánk nekik, ha azt szeretnénk, bár rossz dolguk lenne. Tehát ez, az: ne kívánjuk azt, amire hajlamunk ösztönöz, hanem azt, amit kívánnunk kell!

Jóillatú tömjénfüstként száll fel imánk, ha így imádkozunk: Istenem, te tudod, hogy ez az ember mennyi nehézséget okoz nekem, mégis kérek, áldd meg, vezesd a jóra, óvd meg az igazságtalan tettektől, és tedd őt boldoggá!

F. CHR. BLUM

*

Viseljük el egymás korlátozottságát. Minden ember korlátozott lény; korlátozottak ismeretei, nézetei, tapasztalatai, szemlélete; és ha nap-nap után vagy éveken át együtt élünk vele, hamarosan érezzük ezt a korlátozottságot.

Viseljétek el egymást! Az ember csak teremtmény, nem cél, csak út. A cél a végtelen Isten. Isten, a korlátok, határok és vég nélküli. Az ember szűkre szabott mivolta ébreszti fel a vágyat a végtelen Isten után.

T. GUNKEL

*

Jézusom! Add, hogy a te parancsod felbátorítson az igazi, kivételezés nélküli szeretetre!

ÉVKÖZI 30.

KEDD

„Melyik a főparancs?”

Túlságosan sok bennünk a velünk született és a bűnöktől táplált önzés ahhoz, hogy pusztá értelmünkkel mindenkor belássuk, hogy csak szeretni jó, gyűlölni és közömbösnek

lenni pedig rossz. Én nem akarok ösztönöktől és érzelmektől elvakult eszem után menni. Rád hallgatok az életnek ebben a legdöntőbb kérdésében, Jézusom.

*

Hogy próbára tegye, az egyik törvénytudó kérdéssel fordult Jézushoz: „Mester, melyik a főparancs a törvényben?”

MT 22, 35–36

*

A törvénytudó példamutató módon kérdez. Tudni akarja, mi Isten parancsainak alapja és központja. Nem vitás, hogy nekünk is kérdezősködnünk kell az után, hogy Isten mit vár tőlünk. De mégis tudnunk kell: előfordulhat, hogy valaki egészen komolyan keresi Isten akarátát – s közben kísérti az Istent.

Ez a veszély fenyeget minket, valahányszor úgy teszünk, mintha Isten akarata ismeretlen vagy legalábbis nem eléggé világos lenne. Jézus nem hagyja ezt a kételyt fölmerülni: Isten már világosan kifejezte akarátát. Két mondatba foglalható: Szeresd Istent – és szeresd embertársadat! A szeretet kettős parancsa: ez Isten parancsainak közepe. Aki őszintén keresi Isten akarátát, az nem kerülheti meg a szeretetet.

P. LÖSCH

*

Isten minden parancsának ez a szeretetparancs a végső célja. A szeretet a legfontosabb, a mindent átfogó, mindent éltető parancs, a törvény értelme. Téves a törvény olyan értelmezése, amitől a szeretet sérelmet szenved, vagy nem tud kifejlődni. Az Egyházban is minden törvénynek a szeretetet kell szolgálnia. De hiába ez a legfontosabb, a döntő parancs, az életre csak akkor vezet, ha megteesszük: „Tégy így, és élni fogsz!”

A. STÖGER

*

Sienai Szent Katalin! Krisztus Titokzatos Testében mi is közösségben vagyunk veled; téged Krisztus szeretete töltött be teljesen: imádkozzál értünk, hogy Urunkat mindenben kövessük.

Kitartó harcosa voltál az Egyház megújulásának: imádkozzál értünk, hogy minden rosszat jóval győzzünk le.

Anyja lettél a betegeknek és kitaszítottaknak: imádkozzál értünk, hogy az emberek tőlünk is jótetteket lássanak, és dicsérjék értük Mennyei Atyánkat! Amen.

ZEUGEN DES GLAUBENS C. FÜZET

ÉVKÖZI 30.

SZERDA

„Szeresd embertársadat, mint saját magadat!”

Ha rólam van szó, mindenkitől megértést, együttérzést, érdeklődést, áldozatos és gyors segítőkészséget, kedves udvariasságot várok. Így hát egyszerű a felebaráti szeretet szabálya: ugyanezt kell nyújtanom a másik embernek!

*

Testvéreim! Ti éppúgy tudjátok, mint mi, hogy – érdekekben – hogyan viselkedtünk körötökben. S ti az Úr és ami követőink lettetek. A tanítást a sok nehézség ellenére is a Szentlélek örömeivel fogadtátok, s így Macedóniában és Áchájában minden hívőnek példaképévé lettetek.

1 TESZ 1,5–7

*

Ha valaki nem képes az Isten szemével nézni és az ő szívével szeretni a világot, akkor köröket kezd rajzolgatni maga köré, és beosztogatja az embereket: aki beleesik a körbe, az felebarát; aki nem, ahhoz vagy nincs köze, vagy ellenség. Felebarát a család; felebarát a baráti kör; felebarát az érdektárs; felebarát, aki szimpatikus; felebarát a tisztességes ember; felebarát, aki osztja politikai nézeteit; felebarát, akin uralkodni tud jótéteményeivel stb. Addig, amíg ő marad a központ és maga köré húzza a köröket, nem ismeri az igazi szeretetet, nem ismeri az Istent. Az igazi szeretetnek korlátja, határa nincs. Mert az Atyaisten mellől nézi a világot, és az Isten szeretete határtalan.

NEMESHEGYI P.

*

Az az igazi felebarát, aki barát; aki nemcsak ad, hanem tesz; aki szerető, segítő viszonyba helyezkedik a szenvedővel, s lelkének erejét önti ki rá.

PROHÁSZKA

*

Jézusom, gyakran nem tudok olyan sokat segíteni, mint az irgalmas szamaritánus. Add, hogy legalább annyit segítsek, mint a számara! Amen.

J. GNANABARANAM

ÉVKÖZI 30.

CSÜTÖRTÖK

„Az idegent ne használd ki!”

Minden családban, rokonságban, minden közösségben van kívülről jött: vő, meny meg a rokonaik, új munka- és lakótársak. A felebaráti szeretet törvénye azt parancsolja, úgy fogadjuk be őket, mintha sohasem lettek volna számunkra idegenek, ismeretlenek.

*

Mózes ezeket az isteni törvényeket hirdette ki a választott népnek: „Az idegent ne használd ki és ne nyomd el, hiszen ti is idegenek voltatok Egyiptomban.”

Kiv 22, 20

*

A szeretet, amelyből keresztény mivoltunk fakadt, legyen magatartásunk és erőforrásunk a másokkal való érintkezésben. Szeretetben fogantatva, tovább kell adnunk a szeretetet azáltal, hogy testvéreinket szeretjük.

Ez a mi esetünkben azt jelenti: a valódi és nagy szeretet elnéző. Tudjon hát minden ember élni a mi hosszantűrésünkben; senkinek sem szabad szenvednie vagy meghalnia türelmetlenségünk, ellenszenvünk következtében! A szeretet nem ismeri az erőszakos, bíraskodó ítéletet, hanem szüntelenül áld és megbocsát.

A szeretet mindenkit eltűr és elvisel olyannak, amilyen.

E. LEGLER

*

Az embertárssal való találkozás túlmutat önmagán. Nemcsak filozófiai következtetés ez, hanem szentírási alapigazság. Ha fellapozzuk a Szentírást, feltárul az emberi kapcsolatfelvétel igazi tartalma: ki is az, akivel tulajdonképpen találkoztam?

Ábrahámhoz betér három férfi az útról. A pásztor-király vendégszeretetével, kitüntető figyelemmel fogadja őket, és rájön, hogy Isten volt az, akit befogadott. Kinek adunk tehát szállást, vagy kin segítünk? Gondolunk-e rá, ki az, aki csatlakozik hozzánk, velünk jön, amikor szomorúan és letörtten rójuk utunkat? Lehet, hogy nem jövünk rá azonnal. De engedjük, hogy velünk maradjon és költse el velünk a vacsorát. Figyeljük meg, milyen utánozhatatlanul töri meg a kenyeret. Akkor felismerjük végre. Meggyőződünk róla, hogy Jézus az, aki visszatért országába. Őt rejti és tárja fel minden emberi találkozás.

Ha pedig ez így van, akkor előttünk áll az embertárs misztériuma. Ez a titok nem más, mint hogy Isten örök terve teljesül a testvéremben és a testvérem által; az üdvösség fogható közelbe érkezik.

CSELÉNYI I. G.

*

Uram, mi keresztények kezdetben egyek voltunk. Most sokfélék vagyunk. Nemcsak különbségek, hanem elkülönülések által is. Pedig egy a hit, és te is egy vagy! Miért ne tudnánk hát mi is egyek lenni? És miért nem tanuljuk meg tebenned a szeretet egységét?

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 30.

PÉNTEK

„Ne sanyargassátok!”

A gyenge és sebezhető emberre könnyen rátámadnak a többiek: elnyomják, gúnyolják, kihasználják őket. Nem akarok együtt sodródni az ilyen gonoszokkal, Jézusom. Sőt igyekszem megvédeni a szorongatottakat, hisz te magad is vállaltad a szegénységet, tehetetlenséget. Téged kell látnom a szerencsétlenekben.

*

**„Az özvegyet és árvát ne sanyargassátok! Ha durván bán-
tok vele, s ő hozzám kiált, meghallom panaszát, és fellobban
haragom. Kard által veszítlek el benneteket, hogy asszonyai-
tok özvegyek, gyermekeitek árvák legyenek,”**

KIV 22, 21–23

*

Szeretünk erősek, nagyok és jogilag bebiztosítottak lenni. Hogy ezt átélhessük, minduntalan összehasonlítgatjuk magunkat a gyöngébbekkel, a fogyatékosakkal és mindazokkal, akiknél különbnek érezzük magunkat. Valósággal kutatjuk a másik ember hibáit és fogyatkozásait, és szinte igényünkkel vált a világ rosszasa fölé botránkozás. De így sohasem leszünk részesei Jézus segítő jóságának! Aki magát mások fölé emeli, az szívtelen és igazságtalan lesz, s ezzel kizárja magát a Jézussal való közösségből.

P. KEHR

*

Hogyan köszönjem meg Istennek, ha csak nekem ad ételt és italt, a szomszédom pedig éhezik és szomjazik? Hogy mondhatom akkor: Uram, hálát adok az eledelért?!

És magasztalnom kell Istent, ha csak nekem ad egészséget és szabadságot, a szomszédom pedig beteg vagy elnyomott? Kell akkor mondanom: dicsérem Isten irgalmasságát?

Valóban adjak hálát Istennek, hogy éppen engem választott ki, és milliók élnek még sötétségben? Imádkozzam akkor: Köszönöm, Istenem, hogy a kiválasztottakhoz tartozom?

Isten így szól hozzánk:

Gyermekem, nem azért választottalak ki, hogy ezáltal itt és az örökkévalóságban nyugalomban és biztonságban érezd magad; sőt inkább munkatársamnak választottalak!

Ha te az én szeretetemről bizonyosságot teszel embertársaid előtt, megérzik az én jelenlétemet, sötétségükben világosság ragyog fel, és veled együtt hálát adnak, magasztalnak és szolgálnak nekem.

Előtted egy nyitott ajtó!

J. GNANABARANAM

*

Uram, te azt akartad, hogy Egyházad élő kövekből, belőlünk épüljön föl. Te mindannyiunknak kijelölted benne a helyét.

Tudom-e igazán, hogy te nekem is, mint az Egyház kicsiny, de pótolhatatlan tagjának, hivatást és feladatot adtál imában, áldozatban, szeretetben, mindennapi életemben, melynek teljesítése vagy elhanyagolása az egész Egyházra kihat? Nem vagyok-e kényelmes, a felelősséget nem hárítom-e át másokra? Uram, őszintén bánom mindazt, amivel vétettem. Kegyelmeddel a jövőben jobban akarok dolgozni azon, hogy te megdicsőüljél titokzatos Testedben.

KÉZENFOGVA C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 30.

SZOMBAT

A szeretet több, mint az igazságosság.

Be kell vllanom: gyakran azért félek a szeretettől, mert esetleg nem kifizetődő. Ezért legtöbbször mérlegelem, hogy megéri-e barátkozni ezzel vagy azzal. Töprengek, hogy mit diktál az érdek. Pedig amíg az ilyen gondolatokon nem jutok túl, képtelen vagyok hozzád hasonlóan szeretni, Jézusom.

*

„Ha a népemből való szegénynek, aki közötted él, pénzt kölcsönzöl, ne viselkedjél vele szemben uzsorás módjára. Ne követelj tőle kamatot! Ha hozzám kiált, meghallgatom, mert irgalmas vagyok.”

KIV 22, 24–26

*

Minden irigység, féltékenység, gyűlölet nevetségessé válik, ha a szeretet uralkodik. Ekkor már csak arra gondolunk, hogyan adhatjuk tovább a boldogságot teli marokkal.

Ekkor már semmi sem kedvesebb nekünk, mint a mások öröme.

M. THURIAN

*

Az egész világon az igazságosságért küzdenek az emberek. Az igazságosság – a legfőbb célkitűzés a földön! Jézus is így gondolkodik?

Természetesen ő sem áll az igazságtalanság mellé. Ő azonban látja azt is, amit mi szinte sohasem veszünk észre, hogy ti, a mi felhívásunk és küzdelmünk az igazságosságért mindig a saját jogainkért, a saját magunk igazáért folyik. Ezért vár Jézus többet a tanítványaitól. És mi több az igazságosságnál? A szeretet!

Az emberi igazságtéves a legjobb esetben is csak azt adja meg a másoknak, ami annak kijár. És ez nagyon személytelenül is történhetik. A szeretet ezzel szemben a saját kárára is képes adni. Ez pedig csakis személyes aktusként lehetséges.

P. BLUNCK

*

Ó Uram, add, hogy szeresselek; téged és azokat, akiket szereteted nekem adott, hogy életemet értékesebbé és gazdagabbá tegyék. Add, Uram, hogy oly mértékben s oly módon szeresselek, mint te akartad, s oly szeretettel, amilyenre engem teremtettél. Add, hogy e szeretet engem megszenteljen, tanítványoddá, gyermekeddé tegyen. Hogy az élő vizek forrását megnyissa bennem, és hordozzam és osztogathassam az emberek között a te szeretetednek léleknevelő édességét. Amen.

PROHÁSZKA

„Közel állatok szívünkhöz.”

Csodálatos érzés szülővé, azután nagyszülővé lenni. Olyankor éli át az ember, mennyire közel tud lenni szív a szívhez, és hogy van, ami százszorta fontosabb az életénél is. „Kész lennék meghalni érte” – mondja sok szülő. De vajon megtesz-e mindent azért, hogy gyermekeié legyen egyszer az örök élet?

*

Testvéreim! Olyan szelíden viselkedtünk körötökben, mint a gyermekét dajkáló anya. Annyira közel állatok szívünkhöz, hogy nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is nektek akartuk adni.

1 TESZ 2, 7–8

*

Szólni, beszélni kell Istenről a gyerekeknek, az utódoknak, az embertársaknak. Maguktól nem tudhatnak róla. Vannak ugyan mindig olyanok, akik azt állítják, hogy az emberrel vele születik a jónak és a rossznak ismerete, sőt hogy az Isten iránti érzék is adva van. Ez nem egészen van így. A Biblia jobban tudja: „Elmondhatjátok a jövő nemzedéknek: Ilyen nagy az Isten!” (47. ZSOLT 14–15)

Ezért a keresztyények nem elégedhetnek meg egy néma „tett-keresztyénységgel”. Keresztyénységünket tettekkel megmutatni ugyan áldozatot kíván néha, máskor viszont nagyon kényelmes állapot. Így ugyanis az ember nem hozza magát kellemetlen helyzetbe azért, hogy olyanok előtt szóljon Krisztusról és követéséről, akik nem szívesen hallgatják. Pedig éppen ezzel a beszéddel tartozna nekik! Elsősorban saját gyermekeinek. A jó példa magában nem elegendő. Isten maga akarja, hogy továbbadjuk igazságait, és hogy szavakkal is megvalljuk hitünket.

P. HENNIG

*

Jézus karjaiba vette a gyermekeket. Ott ültek öntudatosan ölében, és gyermekmódra vizsgálták arcát, szemét; büszkén tekintettek vissza anyjukra, és végtelenül fontosaknak érezték magukat. De senki sem tarthatta magát közülök oly nagynak és fontosnak, amint amilyen Jézus szemében valósággal volt!

Jézus felnyitotta az emberek szemét, hogy a gyermek valami nagy, és joga van arra, hogy az egész emberi társadalom figyelemmel legyen iránta: „Ilyeneké a mennyek országa!”

F. WILLAM

*

Urunk, aki magadhoz hívtad és megáldottad a gyermekeket, vonzzad magadhoz a mi gyermekeinket is!

ÉVKÖZI 31.

HÉTFŐ

„Nem keresek nagy dolgokat.”

Hajlamos az ember csodás terveket szőni gyermekei jövőjéről: legyen nekik jobb dolguk, sokkal jobb, mint a szülőknek! De kérdés: mi az a jobb? A gyermekekkel kapcsolatban nem szabad elfelejteni, hogy sem a pénz, sem a kényelem, sem a pozíció önmagában nem boldogít. Szébb élete annak van, aki tisztábban, mélyebben éli át az élet valódi szépségeit. Álmodozások helyett tehát nevelni kell a gyermeket!

*

**Uram, nem döltyfös a szívem,
szemem nem tekinget gőgösen.
Nem keresek nagy dolgokat,
amelyek meghaladják erőm.**

130. ZSOLT 1

*

„Gyere, kimegyünk a hegyre és madarakat lövünk.” Ezt az ötletet borzasztónak éreztem, de nem mertem ellenkezni, attól félve, hogy pajtásom kinevet érte. Így azután odaértünk egy csupasz fának a közelébe, amelyen a madarak reggeli éneküket zengték, anélkül, hogy zavartatták volna magukat érkezésünktől. Kísérőm kavicsot tett a csuzlijába. Parancsoló pillantásának engedelmeskedve, rettenetes lelkiismeretfurdalások közben, én is így tettem. Ebben a pillanatban megszólaltak a harangok. Számomra ez égi hang volt. Eldobtam a csuzlimat, felriasztottam a madarakat, úgy hogy megmenekültek társam csuzlijától is, és rohantam haza. Azóta is, valahányszor a böjti harangszó kilebeg a napsütésbe, végig a csupasz fák során, arra a napra gondolok, amelyen először próbáltam meg, hogy megszabadítsam magam az emberektől való félelem gúzsától.

ALBERT SCHWEITZER

*

A gyermek védtelen. Nem tudja magát megvédeni a felnőttekkel szemben. Nem elég erős azzal a befolyással szemben, melyet a felnőttnek tapasztalata, ügyessége és megfontoltsága biztosít. Mindenekelőtt akkor nem elég erős a felnőtt befolyásával szemben, ha az gonosz ember: ilyenkor a felnőtt megmérgezi a gyermek gondolkodását, összezavarja érzésvilágát a jog és jogtalanság megítélésében, izgalomba hozza a védtelen és fejletlen érzékeket, megsemmisíti a gyermek szégyen- és tiszteletérzését. És ezellen a gyermek nem tud védekezni. Ezért mondja Jézus: „Jól vigyázzatok!” Ahol ti csak egy gyöngébb lényt vesztek észre, ott egy isteni, finom és szent titok rejtőzik. Aki ezt megrongálja, olyan borzasztó dolgot cselekszik, hogy jobb lett volna neki, ha idő előtt ártalmatlanná tették volna, mint egy veszélyes vadállatot.”

GUARDINI

*

Óvd meg, Urunk, gyermekeinket a gonosztól!

„Legyenek teljesen hibátlanok!”

Gyermekeimmel kapcsolatos terveim legyenek magasszintűek, de realitások! Ha nem tekintem saját képességeimet, gyermekeim adottságait, csak légvárakat építek, és így siker helyett letörést, csalódottságot, elégedetlenséget készítek gyermekeimnek.

*

Legyenek teljesen hibátlanok, csinos külsejűek, jártasak minden bölcsességben, műveltek és képzetek.

DÁN 1, 4

Ahogy a gyerek játszik, abból már látni lehet, tiszták és igazak lesznek-e tettei.

PÉLD 20, 11

*

Fordíts figyelmet a gyermek erkölcsi ítéleteinek megokolására, és bátorítsd arra, hogy elgondolásait kifejezze.

Elgondolásait és döntéseiket ne sorold a jó vagy a rossz kategóriába.

Adj alkalmat a gyermekeknek a családi közösség szabályainak alakítására.

Olyan büntetésmódokat válassz, amelyek kapcsolatban vannak a kihágással, és hangsúlyozzák a magatartás hatását a közösségre.

Tartsd tiszteltben a gyermeknek azt az igényét és jogát, hogy bocsánatot kérj, ha igazságtalan voltál vele szemben.

Légy türelmes a gyermek igazságérzetével, ha nem hajlandó kívánságodat végrehajtani, mert az igazságtalanságnak vagy jogtalannak látszik neki. A tekintélyre való hivatkozás helyett próbálj érvelni – lehet, hogy még így is vissza fogja utasítani kívánságodat.

Időnként beszélj gyermekeiddel olyan erkölcsi problémákról, amelyekkel a napi életben találkoznak.

Légy türelmes és realis: körülbelül húsz évnek kell eltelnie ahhoz, hogy az ifjú erkölcsi ítéleteit az általános társadalmi rend szempontjai alapján alakítsa ki.

J. PIAGET—L. KOHLBERG

*

Mennyei Atyánk! Főlelmetesen nagy hivatást adott a férfiak és nők:

hogy részesedjenek az életfakasztásban,

hogy felneveljék gyermekeiket,

hogy megtanítsák őket minden értékre, minden tudásra, melyre szükségük van, hogy felelős, alkotó felnőttekké váljanak.

Áldd meg az apákat és anyákat, akik magukra vállalták a szülői mivolttal járó örömeket és bánatokat. Amen.

R. ARMSTRONG

ÉVKÖZI 31.

SZERDA

Meg kell dicsőítenetek nevemet!

Gyengédségre nem kell tanítani az anyát, felgyülemlik benne, mint a tej. Ezzel gyermeke testét, azzal a lelkét táplálja. De amint az ételt sem lehet korlátlanul adagolni, úgy a gyengédséget sem szabad túlzásba vinni. A test és lélek táplálása egyaránt bölcs és következetes szeretetet kíván.

*

Ha nem hallgatjátok meg, és nem szívlelitek meg, s nem dicsőítitek meg nevemet – mondja a Seregek Ura –, akkor átkot küldök rátok, és átokká változtatom áldásaitokat.

MAL 2, 2

*

Mit mondjunk arról a páratlan hivatásról, amely a nő kiváltsága: az anyaságról?

Az az anya, aki nyitva áll a Lélek előtt és mindazok számára, akiknek szükségük van rá, egész életével, otthon és otthonán kívül maga a keresztyén nevelés.

R. HOUGHTON

*

A házastársak a teremő Isten szeretetének munkatársai és tolmácsai.

II. Vatikánum: MAI VILÁG

*

Azt az isteni küldetést, hogy életet fakasszunk és alakítsunk, csak magasrendű erkölcsi felelősségtudattal tudjuk teljesíteni.

NÉMET PÜSPÖKÖK PÁSZTORLEVELE

*

Istenünk, látod, mily sokféle igénynek kell eleget tennünk életünkben, és sokszor mily áttekinthetetlenek, összeegyeztethetetlenek ezek az igények. Szólít a munkahely, igényt tart ránk a társadalom, helytállásunkat várják családtagjaink, lehetőséget kellene találnunk a művelődésre, kapcsolódásra s meg kell tartanunk veled is az eleven és éltető kapcsolatot! Hazudnánk, ha azt mondanók, hogy százszázalékosan meg tudunk felelni minden kötelezettségünknek. Mindig lemaradunk, s így feladataink terhét még lelkiismeretfurdalással is tetézzük. Megváltónk, válts meg minket ettől a tehertől is! Óvj meg attól, hogy szertelen kapcsolásban éljünk, de attól is, hogy elveszítsük kedvünket a sokféle munka miatt. Hadd értsük meg, hogy a te áldásod kíséri életünket, hogy a mi hiányainkat kegyelmed kipótolja, s hogy életünk legegységesebb célját, legszemélyesebb küldetésünket te biztad ránk, s annak megvalósítására kegyelmedből képesek leszünk. Amen.

BÁN E.

ÉVKÖZI 31.

CSÜTÖRTÖK

„Példát akartunk adni.”

Felelős vagyok gyermekeimért, irányítanom, nevelnem kell őket. Ez csak úgy megy, ha megérzik bennem a belső erőt. Példaképiüknek kell lennem. De persze nekem is, nekik is legfőbb eszményünk te légy, Jézusom, a te szépségedet, jószágot utánozzuk!

*

Tudjátok, hogyan kell minket követni. Nem éltünk tétlenül közöttetek, éjjel-nappal dolgoztunk, hogy senkinek ne legyünk

terhére. Nem mintha nem lett volna rá jogunk, hanem mert példát akartunk nektek adni, hogy kövessétek.

2 TESZ 3, 7-9

*

Jézus tanításában a gyermek egészen új jelentést nyer. Jézus kiveszi őt abból vérségi értékelésből, amely a gyermekben csupán a jövőendő életet látja; abból a gazdasági besorolásból, mely a haszon és munka szempontjaira épül; abból a természetes érzelmi értékelésből, amely a gyereket a saját lét folytatásának érzi, de egyben ellentétnek is, a szülői lét igazolásának és kritikájának, a szülőből fakadt új életnek s egyben konkurensnek, amely győzni fog, hisz övé a jövő – mindebből a zavaros és kérdéses keverékből, amely benn van a „gyermekszeretben”, Jézus kiemeli a hozzá fűző kapcsolatot: a gyermek a leendő keresztyén. Én komolyan veszem a gyermeket – mondja –, oly komolyan, hogy véremmel lépek fel érdekében. Innen van a gyermek értéke. Tudnotok kell, ha gyerekekkel találkoztok, hogy velem találkoztok!

GUARDINI

*

Azt mondja a Szentírás: „Isten elrejtett Isten...” de mindaz, aki őt keresi, megtalálja.

Isten nem akart annyira nyilvánvalóvá lenni, hogy mindenki kénytelen legyen hinni őbenne, – és nem akart annyira elrejtett lenni, hogy az ember öszinte szándékkal meg ne találhatná őt.

Isten jelzései meggyőzők azok számára, akik őt keresik, de nem meggyőzők azok számára, akik nem keresik őt.

Azoknak, akik egész szívükből vágyódnak az Isten igazságait látni, van elegendő világosságuk – és van elég homályosságuk is azok számára, akiknek más a lelkületük.

Van világosság is, van homály is – elegendő világosság ahhoz, hogy az egyik embert megvilágosítsa, és elegendő homály ahhoz, hogy a másik ember homályban maradjon. Mindenesetre a világosság felülmúlja a sötétség hatalmát, vagy legalábbis egyenlő erős vele, úgyhogy a hit számára nem a pusztá értelem adja a döntő lökést, hanem valami más: a tiszta szív.

PASCAL

*

Isten irgalmának hirdetése a keresztény közösség első feladata.

Csakugyan hűen hirdettük-e az Úr irgalmát az ő kicsinyeinek, a gyermekeknek?

ŐRSY L.

*

Add, Urunk, áldásodat, hogy gyarapodjék a gyermek-szerető, boldog jövőért dolgozó családok száma!

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 31.

PÉNTEK

„Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák.”

Nem akarok okatlanul dicsekedni gyermekeimmel, unokáimmal. Nem akarom őket többnek látni vagy feltüntetni annál, mint amik valójában. A szülői elfogultság életveszélyes: gátol a nevelésben, a gyermeket pedig elbizakodottá, önteltté, lustává és mások előtt ellenszenvenné teszi.

*

„Aki nagyobb köztetek, az a szolgátok lesz. Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák, aki megalázza magát, azt felmagasztalják.”

MT 23, 11–12

*

Egy gazdag fiatal házaspár egyik nap felkeresett egy nagy árvaházat, hogy két gyermeket örökbe fogadjon. Derűsen töltötték ki a szükséges űrlapokat és adták meg a megkívánt adatokat, miközben az intézmény vezetői igyekeztek kellemessé tenni az ügyet a házaspár számára.

Végül az igazgató a meglegedettségtől sugározva így szólt: „Most pedig megmutatjuk önöknek az árvaház két legszebb növendékét.”

A fiatalasszony abban a pillanatban megfordult, s kedvesen, de határozottan így szólt: „Azt nem, kérem! Mi

nem a két legszebbet akarjuk. hanem két olyan gyereket, akit más nem vinne el.”

JAMES KELLER

*

Amikor megjelenik a gyerek, új szakasz kezdődik a család életében. Apa és anya most már nem saját maguknak élnek – mint ahogy talán a házasság előtt tették – nem is csak egymásnak élnek, mint ahogy a házasságban eddig tették – hanem együtt élnek a gyermekért. A gyermek beszélgetéseik kimeríthetetlen témája, érdeklődésük tárgya, munkájuk célja, örömük forrása.

NEMESHEGYI P.

*

Urunk, segítsd meg plébániánk minden családját, hogy szeretetben és egyetértésben éljenek!

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

ÉVKÖZI 31.

SZOMBAT

„Ne keserítsétek meg gyermekeiteket!”

Nem akarok azok hibájába esni, akik különórákkal terhelik túl kicsinyeiket. Azokat sem követem, akik túlzó ragaszkodással csimpaszkodnak gyermekeikbe. Angyali és mindig csöndes jóságot sem követelhetek tőlük. Azt viszont ki kell fejlesztenem, ami valódi adottság bennük.

*

Apák, ne keserítsétek meg gyermekeiteket, hanem neveljétek őket fegyelemben az Úr útmutatása szerint.

EF 6,4

*

Amit nevelésnek hívunk, az jórészt beillesztés a felnőttek mesterként világába. „Ilyent nem teszünk” – ez egyike a legelső nevelő mondatoknak, s a gyermek kialakulatlan érzésvilága számára felfoghatatlan. „Nem teszünk” – ez

hát magának a létnek a formája, s ki szállhatna szembe egy mindenütt hatékony, de igazában soha meg nem fogható formával?

A gyermek ezzel szemben még nem mesterkél. Ő még a közvetlenség állapotában él; egyszerűen azonos önmagával. Nevén nevezi a dolgokat, s ezzel a felnőtteket zavarba hozza. Azt mutatja, amit érez, s ezért neveletlennek tartják. Pedig a neveltség jórészt nem abban áll, hogy kedvesek, megértők, önzetlenek vagyunk, hanem hogy el tudjuk rejtetni érzéseinket; így aztán a felnőttek beszédje és viselkedése sok hamisságot, becsstelenséget hord magában.

GUARDINI

*

A szülői tekintély arra való, hogy a gyermek szabadságát biztosítsa. A legelső követelmény ezen a téren, hogy olyan tekintélyt állítsanak a gyermek elé, amely valóban imponál neki.

A szülő sohasem feledkezhet meg arról, hogy tisztelnie kell a gyermek akaratát, mert a gyermek nem a szülők birtoka vagy játékszere.

A szülőnek nincs joga magára venni a felelősséget ott, ahol már a gyermek is képes azt vállalni tetteiért.

Az állandó óvás, intés, figyelmeztetés nemcsak felvilágosulatlanságot árul el, hanem a szülő alapvető pesszimizmusát is az élettel szemben. Az életet igenlő mai fiatalság pedig ezt viseli el a legkevésbé.

NYIRI T.

*

Mennyei Atyánk! Világosíts meg a szülőket, hogy közöljék gyermekeikkel mindazon dolgoknak az ismeretét, amelyek valóban fontosak az életben. Erősíts meg őket, mikor bizonytalankodnak. Mélyítsd el a szeretetüket egymás iránt és gyermekeik iránt. Szeretetüknek képesnek kell lennie az áldozatra és a súrlódások, viszályok elviselésére. Az ő szeretetük egészen különleges valami, mert – hiányossága ellenére is – rólad beszél. Amen.

R. ARMSTRONG

„Legyetek éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok!”

Egyszer értem jössz, Uram, de nem tudom, mikor. Nem szabad elaludnom bűneimben, sem lelki restségben szunyókálnom. Készen kell állnom fogadásodra, bármelyik pillanatban érkezel. Nemcsak a tízparancsot tartva, hanem neked érlelődve. Azon az órán csak úgy ismerhetsz rám, ha azzá lettem az évek folyamán, aminek te akarsz engem.

*

Ami az Úr eljövetelének idejét és óráját illeti, testvérek, arról nem szükséges írnom. Magatok is pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj.

1. TESZ 5, 1–2

*

Nincs biztonságban annak a jósága, aki nem akar jobbá válni. Amelyik pillanatban nem akarsz jobb lenni, megszűntél jó lenni.

A világ minden kívánságával elenyészik egyszer, téged azonban előbb utadra tesz.

SZ. BERNÁT

*

Ha valaki úgy érzi, hogy elég az, amit megtett, az biztosan keveset tett: lelkéből hiányzik a szeretet.

H. U. V. BALTHASAR

*

Ha majd megtettem, amit megtehettem,
és sötétedni kezd felettem,
csendesen, nyugovóra térve
leülök gyászutam szélére.

Nyugodtan várom azt az órát,
melytől a bátrak sohase félnek :
mikor a halál bevégződik,
és megkezdődik majd az élet.

CAMOENS

*

Jó nekem, Uram, ha lesújt rám megpróbáló kezed, csak
Te légy ekkor is velem; jobb nekem ez, mint ha uralkod-
nám nélküled, avagy éppen lakomát tartanék, vagy éppen
megdicsőülnék, de nem Veled.

SZ. BERNÁT

ÉVKÖZI 32.

HÉTFŐ

„Vezess el az örök útra!”

*A haláltól fél minden idegileg egészséges ember, de ez a
szorongás nem zárja ki azt a vágyat, amely feléd repes,
Uram, a mennybe. Add, hogy testileg összetörten, halálos
betegem sem a kínoktól menekülni, hanem hozzád megérkezni
kívánjak, Istenem!*

*

**Uram, te megvizsgálász és ismersz engem,
tudod, hogy ülök-e vagy állok.
Gondolataimat látod messziről.
Minden utam világos előtted.
Nézd meg, nem járok-e a gonoszság útján,
és vezess el az örök útra.**

138. ZSOLT 1-3. 24

*

A lelki nyugalom a halál óráján rendesen kezdete az
igazak jutalmának.

NAGY SZ. GERGELY

*

Mi egyéb a halál, mint a bűnök temetése és az erények feltámasztása?

SZ. AMBRUS

*

Szégyenkezem élni, mert olyan csekély előhaladást teszek az erényekben; félek meghalni, mert nem vagyok rá jól felkészülve. Inkább szeretnék azonban meghalni és magamat Isten irgalmasságának átengedni, mint bárkit is gonosz életemmel megbotránkoztatni.

SZ. BERNÁT

*

Sajátságos és mégis magától értetődő: az ember mindig csak egytől fél: vagy a bűntől, vagy a haláltól. Ha nem fél a bűntől, fél a haláltól. Ha viszont fél a bűntől, nincs miért félnie a haláltól. A halál ugyanis Krisztus kereszthalála óta a szeretet kiteljesedése.

B. JATZWAUK

*

Isten határozatai kifürkészhetetlenek. De mitől féljünk, ha hiszünk Isten szeretetében, amely a halálban is megmutatkozik? Ha pusztán természetesen szemléljük a megváltoztathatatlan embersorsot, zsákutcába jutunk, mert ez csak féligazsághoz vezet. A teljes igazság azonban tiszta öröm: ha a halálban minden múlandót elveszítünk, maga az örök Isten lesz a miénk, az az Isten, aki már most felragyog Krisztus arcán.

Benne pedig újra megtalálunk elképzelhetetlenül boldogító módon mindent, amit el kellett hagynunk: ekkor leszünk először igazán és teljesen mi magunk; megtalálunk minden igazi értéket; megtaláljuk azt, amit „szem nem látott, fül nem hallott, emberi szív föl nem fogott...” (1Kor 2, 9); részesei lehetünk az isteni természetnek (1Pét 1, 4), életteljességek.

Csak a halál keresztyén szemlélete teszi számunkra lehetővé, hogy helyesen éljünk, hogy az életet egész mélységében kimerítsük. Szeretjük az életet. De éppen azért tudjuk legyőzni a haláltól való félelmet, mert az az igazi életre vezet bennünket. Békében hal meg, aki szeretetben élt.

E. NIKRIN

*

A halál a felénk fordított fele annak, aminek a másik felét feltámadásnak hívják.

GUARDINI

*

Legkevesbé: azok félnek a haláltól, akiknek az élete a legértékesebb.

KANT

*

Uram, a bal lator csak arra akarta felhasználni közelségedet, hogy megszabaduljon a haláltól. Mi mást is kérhetett volna, ha szavait így kezdte: „Ha valóban Isten fia vagy...” Én a jobb latorral kérem és engedd – segítsd kérnem halálom óráján is: Emlékezzél meg rólam országodban, és fogadj be arra a lakóhelyre, melyet nekem készítettél.

KELEMEN VENDFL

ÉVKÖZI 32.

KEDD

„Majd megismerik az igazságot.”

Bölcsnek lenni annyi, mint mindenről tudni, hogy mennyit ér. És tudni azt, hogy semminek értéke sem mérhető önmagában. Még a te szemedben sem pelyva a pénz, Uram, ha jóra használjuk, és az erényt sem dicséred, ha gögössé tesz. Minden annyit ér számomra, amennyire téged talállak meg benne, és amennyire közel visz hozzád, Istenem.

*

Akik benne bíztak, akkor majd megismerik az igazságot, és akik hüék voltak, szeretetben nála maradnak, mert kegyelem és irgalom lesz választottainak osztályrésze.

BÖLCS 3, 9

*

A cinizmus mindennek tudja az árát, de nem tudja az értékét.

O. WILDE

*

Mindannyian féltjük az életünket, és közben elveszítjük azt, amiért érdemes élni.

JUVENALIS

*

Kétségtelenül fontosabb az, hogy az ember hogyan fogadja a sorsát, mint az, hogy milyen a sorsa.

Sokan bölcssek lettek volna, ha nem hitték volna, hogy már azok.

SENECA

*

Nagyon gazdag az, akinek nincs veszteni valója.

KÍNAI KÖZMONDÁS

*

Fenn az égből mindent öröktől fogva megtalálhatott Jézus, csak a szegénységet nem. Ezzel szemben a föld tékozló módon telehintve vele, az ember azonban nem ismerte az értékét. És íme csak: az Isten Fia leszáll az égből, mert megkívánta szépségét, hogy így e megbecsülésével a mi szemünkben is értékessé tegye.

SZ. BERNÁT

*

Az ember szívében csak egy szeretet uralkodhatik. Csak Istennek van joga arra, hogy elvárja tőlünk akaratunk tökéletes átadását, tehát hogy minden más vonzalmunk alárendelésével szolgáljunk neki. ... Jézus csak egy bálványt nevez néven: a Mammont, a pénzt. Napnál világosabb, hogy az Üdvözítő a szerzési és birtoklási vágyban a keresztény lelket halálos ellenségét látja.

W. GROSSOUW

*

Uram, a gazdagság sok veszéllyel jár. Hamis biztonságérzetet ad, mintha életem alapja lehetne. Gögre visz, mert pénzem miatt többre tartom magam azoknál, akiknek kevesebb van, vagy éppen semmijük sincs. Könnyen beérem csak annak megszerzésével, ami pénzen kapható. Elzárja szívemet felebarátaim elől. Segíts megőrizni szívemet szabadnak: jósorsomban áldani tudjam Isten jobbkezeit, balsorsomban a balkezeit.

KFLEMMEN VENDEL

ÉVKÖZI 32.

SZERDA

„Akik a szenttel szentül bánnak, megszentelődnek.”

Mindent az értékének megfelelően kell szeretni. Így érthető, hogy Istent mindenképp fölött kell szeretni. Helyesen akkor gondolkodom, ha – bármiről van is szó – nem önző magamért kívánok valamit, hanem értem, hogy megdicsőítessek általa, Uram. A földi és az égi élet pedig eggyé lesz, ha országodért élek a földön is.

*

Akik a szenttel szentül bánnak, megszentelődnek, és akiket erre megtanítottak, azok meg tudnak majd felelni. Áhítsatok hát szavaimat és vágyódjatok rájuk, és okulásban lesz részetek. A bölcsesség ragyogó és hervadhatatlan, könnyen felismerik akik szeretik, és megtalálják, akik keresik.

BÖLCS 6, 10–12

*

Nincs olyan Istenhez vezető út, amely a felebarátot kikerüli.

J. NEUHÄUSLER

*

Mindazt, amit az Egyház tesz, vele együtt tesszük mi is. Gyönyörűség vele együtt – csekély erőnk szerint – kezünkbe

venni a világot és Istennek adni; és gyönyörűség magát az Istent kezünkbe venni és a világnak adni.

P. CLAUDEL

*

Az igazán vallásos ember számára minden, ami Istentől való, vallásos dolog, tehát a látszólag csak földi dolgok is.

A. KOLPING

*

Megtalálni Istent minden dologban.

LOY. SZ. IGNÁC

*

Aki mindent csak pénzért tesz, az előbb-utóbb mindent megtesz a pénzért.

A legtöbb embernek több szeretetre van szüksége, mint amennyit érdemel.

M. V. EBNER-ESCHENBACH

*

Szeretetre vagyunk teremtve, mert Isten magának teremtett bennünket.

Az embert nem az a szeretet élteti, amit kap, hanem inkább az a szeretet, amit ad.

SCHWALBER

*

Semmi sem hasonlít annyira a szeretetre, mint a vágy, és semmi sem ellentétesebb vele.

PASCAL

*

Minden nap egy jócselekedet, és máris az örökkévalóságra érdemes az a nap.

*

Istenem, segítőm, szeretlek jóságodért, ahogy csak tudlak; tudom, hogy e szeretetem nem elegendő, de nem is kevesebb, mint amennyire képes vagyok; nem tudlak annyira szeretni, mint amennyire kellene, erőmön felül azonban képtelen vagyok. Mindenesetre jobban tudlak szeretni, ha te is segítesz: de sohasem tudlak úgy szeretni, hogy az méltó legyen hozzád.

SZ. BERNÁT

ÉVKÖZI 32.

CSÜTÖRTÖK

„Lámpásukat ugyan elvitték, de olajat nem vittek bele.”

A felelőtlen nemtörődomségtől, az „ejh ráérünk arra még” és a „majd csak lesz valahogy” szellemétől ments meg engem, Uram! Egyetlen életet adtál nekem, megszámlált, előre megállapított tartamút, nem tékozolhatok el belőle egy percet sem. Idegesen kapkodnom nem kell, mert nem az időről számoltatsz el, hanem a jószándékról. Ezt pedig megfontoltan, elmélkedésre és csendes töprengésre is időt adva jobban érvényre juttathatom.

*

„A mennyek országa hasonlít a tiz hajadonhoz, akik fogták lámpásukat és a vőlegény elé mentek. Öt balga volt közülük, öt pedig okos. A balgák lámpásukat ugyan elvitték, de olajat nem vittek bele. Az okosak lámpásukkal együtt olajat is vittek korsójukban. A vőlegény késett, így valamennyien elálmosodtak és elaludtak. Éjfélkor kiáltozás hallatszott: Itt a vőlegény, menjetek ki elébe! Erre a hajadonok mind fölkeltek és rendbe hozták lámpásukat. A balgák kérték az okosakat: Adjatok egy kis olajat! Lámpásunk kialvóban van. Nem adunk – feleték az okosak –, mert akkor nem lesz elég se nekünk, se nektek. Menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak! Míg oda voltak vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bevonultak vele a menyegzőre. Ezzel az ajtó bezárult. Később megérkezett a többi hajadon is. Beszóltak: Uram, uram, nyiss ki nekünk! De ő így

válaszolt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek benneteket. Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát.”

MT 25, 1–13

*

A Holnap utca a Soha térre vezet.

RÉGI MONDÁS

*

Ha a tökéletességre való törekvés bizonyos szempontból máris tökéletességet jelent, e törekvés abbahagyása már komoly tökéletlenség.

SZ. BERNÁT

*

A földi idő nagyon veszendő és ugyanakkor nagyon értékes dolog. Rövid és gyorsan elmúlik, és ami a legfontosabb: visszahozhatatlanul múlik el. Ez utóbbi tényben van valami, ami ha jól belegondolunk, szinte aggaszt bennünket; főleg ha észbe vesszük, hogy az idő Isten kegyelmével van megtöltve, tele van mennyei lehetőségekkel. Egy elszalasztott lehetőség, egy eltékozolt nap, egy bűnben eltöltött óra: egy örökkévalóságra elszalasztott alkalom. Mert a mának ez a pillanata, ez az állandóan folyó „Most” olyan vékony, mint egy drót, de örökkévaló értékkel van töltve. Ennek a földi létnek tovaszálló mulandóságában és a szellemnek az érzékek által elködösített tudatában megváltoztathatatlan sors gyökerezik; itt dől el az ember sorsa: a boldog Krisztussal – lét vagy a szörnyű: „Távozzatok szívelem elől, átkozottak!” (Mt 25, 41).

W. GROSSOUW

*

A természetes célok vonzzák a természetes embert, mégpedig könnyedén. Emberi hajlamaihoz és céljaihoz szólnak, közvetlenül megmozgatják az érzékeket, az érzelmeket, a képzeletet, anélkül, hogy valamit közbe kellene iktatni. Jézus főcélja azonban a természetes világon túl van. Igaz,

hogy a természetes rendben lehet találni valami megfelelő-jét vagy hasonlatokat, de igazi valóját csak hittel lehet meg-ragadni és ezért az, aki nem tökéletesen hisz, újból meg új-ból hátratekint: Jézus nagyon kevésbé vonzza. Csak aki tökéletesen átadja magát hitben az Úrnak, azt ragadja meg ez a cél hatalmas erővel, olyannyira, hogy megszabadítja önmagától, önmaga fölé emeli, és birtokába veszi. Csak akkor lehet szó önátadásról, ha az ember felfedezi, hogy milyen kicsi is igazában, mennyire jelentéktelen, és ha be-látja, hogy jelentőséget csak azzal nyer, ha valaki máshoz tartozik, ahhoz a Máshoz, akitől minden dolog értékét nyeri azáltal, hogy hozzá tartozik. Akkor aztán kifejlődik a lelkesedés, a céltudatos cselekvés és a béketűrés: az alkal-masság az Isten országára.

W. GROSSOUW

*

Urunk, adj szívünkbe szent komolyságot, hogy jól gaz-dálkodjunk nagy ajándékokkal, az idővel. Amit pedig bü-neinkkel vagy hanyagságunkkal eltékozoltunk, annak ad-juk vissza értékét őszinte bánatunkkal.

KELEMEN VENDEL

ÉVKÖZI 32.

PÉNTEK

„Lámpásukkal együtt olajat is vittek korsójukban.”

Addig élet az élet, amíg kedvünk van élni. Sokféle olaj fűti az életkedvet bennünk az élet különböző szakaszaiban. De csak egyetlen olyan olaj van, amely nem fogy ki sohasem: a kegyelem támasztotta istenszeretet. Akiben ez táplálja a belső tüzet, abban örök életkedv lobog, még a halálos ágyon is.

*

„Az okosak lámpásukkal együtt olajat is vittek korsójuk-ban. A balgák kérték az okosakat: Adjatok egy kis olajat! Lámpásunk kialvóban van.”

MT 25, 4.8

*

Nem tudom hova vezet Isten, de azt tudom, hogy Ő vezet.
W. FLEX

*

A szeretet az a nagy csoda, amely felmérhetetlen, a bűn az a sötét lehetőség, amelyet semmi statisztikával nem lehet kimagyarázni, és az emberi szív mélyén ott van az a magányosság, mely a végtelen után kiált, és semmi mással nem csillapítható, mert igaz az a szó: „Solo Dios basta” (Csak az Isten elég). Lehetetlen volna ezt tudatosítani a technikai kor emberében?

A. FRINGS BÍBOROS

*

Van ember, aki azért dicsőíti az Istent, mert hatalmas; van aki azért, mert vele szemben jóságos, és ismét mások azért, mivel az Isten egyszerűen önmagában jó.

Mikor az ember látja, hogy önjeléből meg nem állhat, hitével keresi az Istent, mint számára feltétlen szükségeset. A második fokon tehát Istent nem önmagáért, hanem mintegy érdekből szereti. Mikor pedig az ember látva saját nyomorúságát kénytelen Istenbe fogódzni, és őt róla gondolkodva, vele kapcsolatos írásokat olvasva, hozzá imádkozva, neki engedelmeskedve tisztelni kezdi, lassan észreveszi jóságát, megízleli és belátja, mily édes az Úr. Így jut el a szeretet harmadik fokához, mikor is Istent már nem önjeléből, hanem saját magáért szereti. Ezen a fokon sokáig marad az ember, és nem is tudom, hogy valaki itt a földön tökéletesen elérheti-e a szeretet negyedik fokát, hogy t. i. saját magát is egyes-egyedül Istenért szeresse.

SZ. BERNÁT

*

Önként hoztam áldozatomat neked Uram, miként te is önként áldoztad föl magadat üdvösségemért, nem kényszerűségből. Jézusom, te a legértékesebb áldozati ajándékot adtad, amid csak volt, amit csak adni tudtál: én is a legtöbbet, a legnagyobbat akarom most adni, amit csak adhatok: saját magamat. Jobb nekem, Uram, sokkal dicsőségebb és előnyösebb, hogy odaadjam magam neked, mintsem megmaradjak saját magamnak.

SZ. BERNÁT

„Örüljetek, igazak, az Úrban!”

Ne engedd, Uram, hogy csak a gyötrelmek, a csalódások vagy a magányosság okozta életuntság ébresszen vágyat bennem a túlvilág után. Benned örvendező szívvel akarok élni is, meghalni is. Nem lehet életunt semmiféle nyomorúságban, aki sohasem magáért, hanem mindenkor neked akar élni, Jézusom.

*

**Király az Úr! Ujjongjon a föld,
ünnepeljen a sok sziget!
Világosság ragyog fel az igaznak,
az ártatlan szívét öröm tölti el.
Örüljetek hát, igazak, az Úrban,
és áldjátok szentséges nevét!**

96. ZSOLT 1. 11–12

*

Nagy szerencsétlenséget büszkén viselünk el, de a kicsinyes nyomor elviselhetetlen előttünk.

*

Akit a szenvedések nem javítanak meg, azt gonosszá teszik.

ANGOL KÖZMONDÁS

*

A szerencse nem más, mint amit annak gondolunk.

BR. EÖTVÖS J.

*

Ha nagy megrázkódtatás éri, minden teremtmény eredeti nagyságát veszi fel.

HINDU KÖZM.

*

Az élet olyan iskola, amelyben a kudarc többre tanít mint a siker.

*

Nem akkor büntet az Isten, amikor a szenvedéssel a bűnöst útjában megállítja, hanem akkor, amikor kitér előle, és a romlott szív vágyainak szabad utat enged.

KEPLER PÜSPÖK

*

Arra kérek, Uram, hogy tarts meg szeretettedben; bármit küldesz reám, szolgáljon minden szeretetem növekedésére.

KELEMEN VENDEL

„Mid van, amit nem kaptál?”

Uram, te szerény alázatot kívánsz tőlünk. De ez nem azt követeli meg, hogy belső értékeinket letagadjuk vagy elrejtjük. Reálisan kell magunkat megítélnünk, az öntetszelgéstől és a kevélységtől kell óvakodnunk. És attól, hogy elfeledjük: amink csak van, azt mind tőled kaptuk, Istenünk.

*

Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

I KOR 4. 7

*

Az alázatosság kissé afféle játékos viselkedés; ez a játék kedves Isten előtt, a gögös, felfuvalkodott emberek azonban megvetik. A külső után ítélok szemében valóban úgy látszhatik, hogy játszik az ember, mikor menekül olyan dolgok elöl, melyek eléréséért egymást tapossák a többiek, és olyan irányban igyekszik, ahonnan futva menekülnek az átlagemberek.

Isten nem a megalázott, hanem az alázatos embereknek adja kegyelmét. (I Pét. 5. 5). Alázatos pedig az, ki a megaláztatást az alázatosság erényére váltja.

Milyen sok embert is ér megaláztatás, és mégsem alázatos. Vannak, akik zúgolódva fogadják a megalázást, mások türelmesen, ismét mások egyenesen szívesen. Az első típus vétkezik, a másik ment a bűntől, a harmadik igaz lelkületű.

A hiú gőg vagy másképp hiúság az a bűn, ha valaki azt szereti, hogy valami benne levő érték vagy bűntől való mentesség miatt inkább őt dicsérik, mint Istent.

SZ. BERNÁT

*

Ahogy általában a jónak a szép a kifejező képe, az alázatnak a tisztaság.

SIMONE WEIL

*

Elismerem, Istenem, és mindig vallom, hogy a te segítség nélkül lelkem minden bűn rabja lett volna; a te jószágod azonban nagyobb, mint az én gyarlóságom, és ahol bűn halmozódik fel, ott még gazdagabban árasztod szét kegyelmi ajándékaidat.

SZ. BERNÁT

ÉVKÖZI 33.

HÉTFŐ

„Az egyiknek ötöt, a másiknak kettőt, a harmadiknak egyet. . .”

A magam értékeit behunyt szemmel is jól látom, a másokét nagytóval sem könnyen veszem észre, s ha igen, nem nagyon tudok örvelezni rajta. Az is bánt, ha másokat dicsérnek, elismernek. Sajnos, messze vagyok még attól, hogy eléggé azonos gondolkodású lennék veled, Jézusom.

*

„Úgy lesz, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült. Összehívta szolgálait, s rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt.”

MT 25, 14–15

*

A kevély mindig törpékkel mérkőzik, s hozzá magassarkú lábbelit használ.

A kevély bolondja az egész világnak, az alázatosnak bolondja az egész világ.

PHILAETES

*

Csak kétféle ember van: az igaz, aki bűnösnek hiszi magát, és a bűnös, aki igaznak hiszi magát.

PASCAL

*

Mivel valamennyien bűnösök vagyunk, az méltóbb a dicsegetésre, aki alázatosabb.

SZ. AMBRUS

*

Az igazi nagyság jele az, ha valaki irigység nélkül született.

*

Nagy erénye van annak, aki más erényét szereti.

LATIN KÖZM.

*

A kiválónak fölényével szemben egyetlen menekvés van: a szeretet.

BABITS M.

*

Az igazi szeretet tiszteli az ajándékok és feladatok különbözőségét, melyekben a hívek részesültek; mert az Egyház egysége nem holt egyformaság, hanem a létben való összetartozás és minden tagnak egyenlő hozzátartozása az egészhez, mint ahogy ez minden élő szervezetben van. Amint egy testben sok tagunk van, és nem ugyanazt a szolgálatot látja el minden tag. Az egyes tagoknak az a kötelességük, hogy adományaikat és erejüket – ki-ki a maga módján – a közösség szolgálatába állítsák. Szükség van mindenki közreműködésére és arra, hogy senki se vesse meg fivérét vagy nővérét, mert „a gyöngébbnek látszó tagok sokkal szükségesebbek.”

W. GROSSOUW

*

Add, Urunk, hogy szeretni tudjuk ajándékaidat magunkban is, felebarátainkban is, és ajándékaid megbecsülése készítsen Téged arra, hogy újból megajándékozz bennünket.

K. RAHNER NYOMÁN

„Kinek-kinek rátermettsége szerint. . .”

Nem abszolút mércével mérsz, Uram. Mindenkit adottságai szerint ítélsz meg. Erre a bölcsességre taníts meg engem is! Ítélni nem az én feladatom, de ha másokról vélemény alakul ki bennem, az legyen méltányos, annak tudatában, hogy nem egyformáknak teremtettél, és nem is akarsz egyformáknak minket.

*

„Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak csak egyet: kinek-kinek rátermettsége szerint.”

MT. 25, 15

*

Aki mást becsül, önmagát becsüli meg.

KÖZMONDÁS

*

A szeretet az egyetlen, ami az ember szívét ki tudja tölteni. Az összes világnézetek, akár jobb, akár balfelé tájékozódnak, ha ezzel a lényeges igénnyel nem számolnak, az ember alapvető adottságát hagyják figyelmen kívül. Az ember egy túlságosan jól szervezett világban, amelyben vele, mint személlyel nem törődnek, lelki éhhalál veszélyének van kitéve.

„Az embereknek csak egyre van szükségük – mondja Simone Weil. – Szükségük van valakire, aki valóban törődik velük; nehéz és ritka dolog, szinte csoda!”

U. V.

*

Amint a szellemnek semmi sem túlságosan nagy, úgy a jósnak semmi sem túlságosan kicsi.

J. PAUL

*

Jézus nem csupán Isten előtti alázatot kíván tőlünk, hanem ezen alapuló alázatos, szolgálatkész magatartást az emberekkel szemben, amire Ő adott példát. Ezen a területen is beszédes formában mutatkozik meg az igazi Krisztus-követés, és a szentek élete arra is alkalmas, hogy ezt megmutassa nekünk. Hányról olvassuk, hogy tervszerűen kereste a legalacsonyabb szolgálatokat, a megvetett és kellemtelen munkát, éppen úgy, amint mások az élvezeteket hajszolják, és mindezt nem kisebbségi érzés hatására tették, nem volt bennük beteges vágy, hogy megalázkodjanak, hanem megemlékeztek az Úr parancsáról: hozzá akartak hasonlónak válni, aki azért jött, hogy szolgáljon. A szentség valóban nem valami álomszerű misztikus lebegésből áll, hanem kifelé hat és átfogja az egész embert tetteiben és életében.

W. GROSSOUW

*

Uram, add, hogy beérjem azzal a szereppel, amelyet nekem szántál. Ne vessem meg a kisebbeket, és ne irigyljem a nagyobbakat, mert nem aszerint fogsz megítélni, hogy mekkora ajándékot adtál, hanem azt nézed, hogyan sáfárokodtam vele.

KELEMEN VENDEL

ÉVKÖZI 33.

SZERDA

„Hogy kamatostul kaptam volna vissza. . .”

Köszönöm, hogy magadnak teremtetél, és örökre magadénak akarsz, Istenem! De tudnom kell, csak úgy fogadhatsz el, ha többet hozok ki magamból, mint amilyen belső tőkével az életútra indítottál engem. Képességeimmel nem tetszelegnem kell, hanem kamatoztatnom kell őket.

*

„Te mihaszna, lusta szolga! Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. Oda

**kellett volna adnod pénzemet a pénzváltóknak, hogy meg-
jövet kamatostul kaptam volna vissza.”**

MT. 25, 26–27

*

**Ha nehéz természetű és az erények iránt kevésbé fogé-
kony lélek bátran küzd önmaga ellen, kétszer annyit gyarap-
szik az erényekben, mint az, akinek szelíd és csendes lel-
külete semmi nehézséget nem okoz.**

LOY. SZ. IGNÁC

*

**A kereszt mindig nagyobb, mint amekkora illene ránk:
nőnünk kell hozzá.**

PAULHABER BÍBOROS

*

**Nem tökéletes az, aki nem akar tökéletesebb lenni; és
ki-ki annál magasabb fokát mutatja a tökéletességnek,
minél magasabb tökéletességre törekszik.**

SZ. BERNÁT

*

**Az ember erejének határa az a pont, ahol Isten mindig
belenyúl az életébe.**

G. VON LE FORT

*

**Életünk nem véletlen és nem is olyasmi, amivel tetszé-
sünk szerint rendelkezünk: Isten meghívott bennünket
Krisztus Jézusban. Ez ok arra, hogy büszkék legyünk, és
boldognak érezzük magunkat miatta – persze csak akkor,
ha az Isten hívását komolyan vesszük, nem szeszélyesen
vagy nemcsak annyiban, amennyiben nekünk tetszik. Isten
azt akarja, hogy „szentek és szeplőtelenek legyünk előtte”
– előtte, azaz a valóságban. Minden keresztényt meghív
Isten, hogy szent életet éljen előtte, és kötelességünk e meg-**

hívásnak megfelelni *akarni*. Akkor is, ha tudjuk, hogy ennek az akaratnak a tökéletes megvalósulása csak az örökkévalóságban várható.

*

Add, Uram hogy bőven és alázatos büszkeséggel kamatoztassam a tőled kapott ajándékokat: gyengeségem és nagyra hivatottságom tudatában igyekezzem minél méltóbb választ adni hívásodra.

K. RAHNER NYOMÁN

ÉVKÖZI 33.

CSÜTÖRTÖK

„Hordozzátok egymás terhét!”

A tőled kapott talentumok csak úgy kamatoznak az örök életre, ha nem a magam javára használom őket. Értékes, mennyre érett lélekké az lesz, aki készséggel szétszítja önmagát, és ami belső vagy külső értéke van, azt mind másoknak ajándékozza, embertársai rendelkezésére bocsátja.

*

Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét. Mindenki a saját tetteit tegye mérlegre, dicsekvését pedig tartsa meg magának, ne tárja mások elé. Hiszen mindenkinek a maga terhét kell hordoznia.

GAL 6, 2,4-5

*

Az élet: egy feladat teljesítése.

ORTEGA Y GASSET

*

Az a jó, amit megtehetnék, de nem teszek meg, olyan jó, amit Isten szeretne, de az én hibámból nem tud megtenni, mivel általam kívánja elvégezni.

SIMONE WEIL

*

Volt, ki attól élt, hogy más helyébe halt.
 Valld: ki csak magáért szenved, és jaját
 úgy csörgeti, mint fösvény aranyát,
 legtöbbet magából dörén az pazarol.
 Szenedj te, míg szenved a világ, s akarj
 még több szenvedést, és valld, hogy a halál
 az is átváltozás és nem akadály,
 akár a mesében, hol boldog király
 az lesz, aki próbát legtöbbet kiáll.
 Amit még meg kellene írni:
 Old és könnyít a te könnyed is talán
 a világra vetett penitencián,
 mert nincs hasztalan kín, számadás ha lesz;
 vállald a szégyenfát, úgy lehet kereszt.

ILLYÉS Gy.

*

Istenünk, mi keresztények szemléljük Fiad keresztjét;
 elméletileg tudjuk, hogy ránk is nehezедhet. Alkalomadtán
 keressük is, amennyiben a lemondást, az önmegtagadást,
 az aszkézist gyakoroljuk. De hát sok kereszt van a körül-
 löttünk lévő emberi világban is. Add, hogy lássuk, meg-
 értsük és hordozzuk ezt a keresztet is. Adj erőt, hogy
 segítsünk mások terhét hordani, és nekik is adj erőt, hogy
 a mienket hordozzák, elviseljék és benne osztozzanak.

E.-A. GRABNER-HAIDER

ÉVKÖZI 33.

PÉNTEK

„Magasztaljátok keze munkájáért!”

*Minden munkámat, feladatomat odaadó megbízhatósággal
 kell végeznem, csak így lehet belőlem értékes ember. A dolog-
 alan lustaság és a hanyagság satnyává teszi a lelket. Mun-
 kám minősége gazdagítja vagy sorvasztja egyéniségemet.
 Bármin dolgozom, önmagamot alakítom.*

*

**Derék asszonyt ki talál?
Értéke a gyöngyét messze meghaladja.
Férje egész szívével ráhagyatkozik
és nem jár rosszul vele.
Mindig javára van, sose a kárára
életének minden napján.
Magasztaljátok keze munkájáért!**

PÉLD 31, 10–12, 31

*

Dolgozni csak rendesen, szépen
ahogy a csillag megy az égen
úgy érdemes.

JÓZSEF A.

*

Kerüljük a tétlenséget, a haszontalanságok szülőanyját,
az erények mostoháját.

SZ. BERNÁT

*

Adj nekünk erőt, hogy szeressük életünket, egészen
igent mondjunk rá, örömeivel és fájdalmaival, nyereségei-
vel és veszteségeivel, hanyatlásaival és felemelkedésével.
Adj nekünk erőt, hogy nyitva tartsuk szemünket és fülünket
mindenséged előtt, és örvendezve tevékenykedjünk benne.
Add, hogy az életet, amelyet nekünk adtál, a maga teljes-
ségében éljük meg, legyünk bátrak adni és kapni...
Amikor a földműves a kemény földet ássa, a te örömed
tör elő a zöldellő gabonában; amikor az ember az őserdő
sűrűjét kiirtja, a köves talajt egyengeti, és otthont teremt
magának, akkor a te örömed bontakozik ki a rendben és
békében.

RABINDRANATH TAGORE

„Amikor azt mondják: biztonságban vagyunk. . .”

Botorság összegyűjtött vagyontól, jó nyugdíjtól várni a létbiztonságot. Örök életre teremtetél, Uram, és örök létbiztonság nincs másutt, csak a te karjaidban. Te pedig csak azt ölelheted át, aki földi életének utolsó pillanatáig mások szolgálatára adja önmagát.

*

Amikor azt mondogatják: „Béke és biztonság”, akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom, és nem lesz menekvés számukra.

1. TESZ 5, 2–3

*

Jó nekem, Uram, sőt sokkal dicsőségesebb és előnyösebb, hogy felajánljam neked magam, mintsem megmaradjak saját magamnak.

SZ. BERNÁT

*

Abban áll elsősorban Krisztus követése, hogy az ember szeretetből nem akar magának az övénel jobb sorsot. A tanítvány nem nagyobb mesterénél, sem a szolga uránál (Mt 10, 24). „Meztelenül követni a meztelen Jézust” – olvassuk a Krisztus követésében. Csak az, aki el tudja kötelezni magát ennek a magasztos, abszolút példaképnek, aki fenntartás nélkül aláírja a keresztény életnek ezt a normáját, az ilyen kezdi felismerni azt a mérhetetlen távolságot amely céljától elválasztja; és csak akit az Úr iránti személyes szeretet megragadott, akiben az istenszeretet Krisztus iránti szeretetté emberiesül, amint az istenszeretet Krisztusban emberiesült, csak az ilyen ember fog fölkerekedni és a keskeny útra lépni.

W. GROSSOUW

*

A szentek mindig különösképpen szerették a szegénységet, és ha nem mentek is mindannyian olyan messze, mint Assisi Szt. Ferenc, aki a „Szegénység Úrnő”-vel misztikus házasságot kötött, vagy mint egy Labre Szt. Benedek, aki az Úr kiszolgáltatott koldusaként rőtta az országot, mégis mindannyian – ki-ki a maga módján és személyes körülményei szerint – követték Mesterüket, aki azt mondta magáról, hogy nincs hova fejét lehajtania (Mt 8, 20). Két indítékuk is volt; ezek mindig nagyon hatottak a keresztény életben, és mélyebb alapjukat tekintve egyek: a felebarát iránti és a Krisztus iránti szeretet. Mélyen áthatotta őket az a tudat, hogy feleslegük (a keresztény) jog szerint a szegényeké, és emellett belső hajlandóság volt bennük arra, hogy személyes igényeiket mindinkább szorosabbra vonják.

W. GROSSOUW

*

Uram, add, hogy Szt. Fiad és szentjeid példája szerint mi is szeressük a szegénységet és Benned gazdagodjunk. Amen.

„Magam gondoskodom nyájamról.”

Nyájad eléggé szétszóródott, Uram. Legtöbb báránykádnak alig valami vagy éppen semmi kapcsolata sincs a felszentelt pásztorokkal. De tudom, te nem ismeresz akadályt, Jézusom. Lelked ott és úgy működik, ahol és ahogyan akar. Hiszek a kegyelem csodáiban.

*

Nézzétek, magam gondoskodom nyájamról, és magam ügyclek rájuk. Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt bárányai között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon szétszóródtak.

Ez 34. 11-12

*

Ha szomorúak vagyunk, és elkedvetlenedünk magunk miatt, más emberek és dolgok miatt, akkor gondoljunk arra, hogy Jézus megdicsőült.

CH. DE FOUCAULD

*

Mi magunknak kell világosnak lennünk, ha azt akarjuk, hogy a világ egy kissé világosabbá váljék.

R. SCHNEIDER

*

Két istenért marad egyszer s mindenkorra a leghatásosabb: ha a keresztények hitük szerint élnek, vagy a hitükért meghalnak.

FAULHABER BÍBOROS

*

Ha meg vagyok arról győződve, hogy az üdvösség birtokomban van, az a feladatom, hogy másokkal is megosszam.

G. VON LE FORT

*

Egy életen át megy Isten az ember után,
és bármennyire meneküljön is előle az ember, Isten az
egészet akarja,
a szív gyökeres átalakulását.
Kegyelmet és küldetést ajándékozik.
A szív az önmagától való szabadulás lándzsájával
dönt a tökéletesség mellett.

J. FINK

*

Istenünk, te azt akarod, hogy minden ember eljusson
az igazság ismeretére és üdvözljön. Küldj olyan munká-
sokat aratásodba, akik teljes hűséggel tanítják igédet.

HÍVEK KÖNYÖRGÉSE

KRISZTUS KIRÁLY

HÉTFŐ

„Visszahozom őket mindenünnen.”

*A közeli erős fény jobban akadályoz a messzire látásban,
mint a sűrű homály. A jólét közeli lehetősége vagy élvezete
könnyen sötétbe borítja a végtelen távlatait. Ezért fogyat-
kozott meg korunkban a hit. Mégsem azt kérem tőled,
Uram, hogy vedd el a jólétet. Kegyelmed éhséget támaszthat
valami többre – és valóban elégre – a földiekkel jóllakott
szívben is.*

*

**Visszahozom őket mindenünnen, ahová a felhő és sötétség
napján szétszóródtak.**

Ez 34, 12

*

Tanuld meg, ó keresztény lélek, magától Krisztustól,
hogy is kell szeretned őt. Tanuld meg élvezni a szeretet
édességét, tanulj meg bölcsen szeretni, szerezd meg magad-
nak a szeretet erejét. Szeress a szeretet édességével, hogy

semmi csalétek, szeress bölcsen, hogy semmi álmkép,
szeress erősen, hogy semminemű ellenállás el ne tántoríthasson az Úr szeretetétől. Hogy a világi hiúság vagy testi vágy miatt el ne pártolj tőle, érezd mindezeknél édeesebbnek Krisztust, az örök bölcsességet; hogy a hazugság és tévelygés szelleme hatalmába ne kerítsen, világítson neked Krisztus, a teljes igazság; hogy a nehézségek között el ne bágyadj, erősítsen meg téged Krisztus, Isten ereje.

SZ. BERNÁT

*

A vágy hiányra utal; az ember azt kívánja, amit még nem birtokol. De nem a pusztá nem bírás kelti fel vágyunkat, hanem az, ami bennünket ilyen vagy olyan okból vonz, mert számunkra megfelelő; tehát az olyasmi után vágyódunk, ami valamiképpen alkatánál fogva hozzánk tartozik. Az a jó, ami az embernek a legnagyobb fokban megfelel, és ami egész lényünk kiteljesedését jelenti, egyedül csak az Isten. Csak Istenben tud megnyugodni nyugtalan törekvésünk. Az ember, ha a maga lényegéig hatol, csak határtalan elégtelenséget, csillapíthatatlan éhséget és szomjúságot érez magában a jó, az igaz és a szép után, amit semmiféle teremtmény, még a legkedvesebb ember sem tud tartósan kielégíteni.

W. GROSSOUW

*

Mi dolgunk a világon? küzdeni
És tápot adni lelki vágyainknak.
Ember vagyunk, a föld s az ég fia,
Lelkünk a szárny, mely ég felé viszen.

VÖRÖSMARTY M.

*

Uram, add meg testem egészségét és azt a képességet, hogy a tőled kapott testi erő ajándékát a lehető legjobb állapotban megőrizzem. Adj nekem jóra hajló és tiszta lelket, hogy meglássa azt, ami jó és tiszta, ne ijedjen meg a bűn láttán, hanem inkább találja meg a módokat a bűn okozta bajok rendbe hozására.

MORUS SZ. TAMÁS

„Visszaterelem az elszéledtet.”

Gyakran bizonyul délibábnak a virágosnak gondolt életút, és akkor összezavarodik minden. Az eltévedt embernek meg kell állnia, hátha útba igazíthatja valami távoli hang vagy fény. Az élet sűrűjébe belegabalyodottaknak sügd meg, Istennek Lelke, hogy ne kapkodjanak! Legyen erejük megállni, figyelni!

*

Magam terelgetem majd juhaimat, és magam telepítem le őket – mondja az Úr, az Isten. – Megkeresem az elvesztet, visszaterelem az elszéledtet.

Ez 34, 15–16

*

A szeretet nem mindig jelent világosságot a másik számára. A szeretet ugyan arról álmodik, hogy teljesen megismeri a másikat, de a „másik” nem lenne igazában másik, ha meg tudnánk érteni. S amikor nehézség adódik köztük, amikor a látszat a szeretet ellen szól, akkor hűtlenségről, csalódásról panaszkodnak. Csak az igazi erős szeretet győzedelmeskedik ezeken a kételyeken is.

Jób drámája a szeretet drámája: úgy érzi, hogy rászédtek, ugyanakkor visszautasítja ezt a látszatot. Jób szereti Istent. Nem beszél róla úgy, mint barátai, akik szép szavakat mondanak róla, de nem ismerik. Az ő Istenük nagyon kicsi a végtelen titok előtt, ami alatt Jób szenved. Az ember azonban mégis lázad azellen, hogy nincs más út Isten arcának megismeréséhez, mint az emberi szenvedés. Nincs más olvasztókemence, amelyben hitünk megerősödne, mint a próbatétel és a sötét éjszaka? Isten talán kedvét leli a mi szenvedésünkben? Hogyan lehet szeretni ilyen „kegyetlen” Istent? Jób drámája a miénk is, mert a szenvedésben egyetlen misztériummá olvad össze Isten titka, aki azt megengedi, s az ember titka, aki azt elszenved. Jób a Keresztrefeszített lábához vezet el bennünket. A kereszttalant az ember történelmében először kezünkkel tapinthatjuk és

láthatjuk, hogy Isten nem szedett rá bennünket. Velünk van, hogy a halálból életre támasszon. A fájdalom az ember életébe van írva, de ettől kezdve azt is tudjuk, hogy nem idegen az Isten arcától. Amikor Jézust szemléljük a kereszten, megértjük azt, amit nekünk is mond: „Fülöp, aki engem látott, az Atyát is látta.” (Jn 14, 8).

GYÜRKI L.

*

Hallgatás nélkül elvéljük a valóságot, nem tudjuk kimérni a lét mélységeit.

BOROS L.

*

Az emberi életnek titka és talánya, hogy minden valóban termékeny emberi tevékenység csak nyugalomból, eszmélődésből fakadhat.

A. HEINLEN

*

Uram, add, hogy szeresselek, és szeretetemet jutalma legyen, hogy napról napra jobban szeresselek.

KRISZTUS KIRÁLY

SZERDA

„Minden a tietek, ti azonban Krisztuséi vagytok.”

Félelmetes tény, hogy alig élvezheti már valaki a tiszta vizet, sőt ízet sem ismerjük, klór és sok egyéb rontotta meg. A szívünk is elszokott az egyszerű örömöktől, bódító és rafinált gyönyörökre vágyik, mesterkéltté lett maga az élet is. Pedig a szép és romlatlan természet hozzád emelte a lelket, Istenem. Szolgálatunkra, tökéletesebbé tételére, de egyúttal oltalmunk alá adtad a természetet aminthogy mi meg a krisztusi jellem kialakítására és a te szolgálatodra kaptunk hivatást.

*

Minden a tietek. Ti azonban Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.

1 KOR 3, 22-23

Megzabolázom és rabságba vetem testemet, hogy míg másokat tanítok, magam méltatlanná ne váljak.

1 KOR 9, 27

*

Hallgattunk-e legalább egyszer, mikor igazságtalanság ért minket – jöllehet védekezni szándékoztunk?

Megbocsátottunk-e legalább egyszer – noha ezért semmiféle dicséretet nem kaptunk, és szótlan bocsánatunkat természetesnek találták?

Engedelmeskedtünk-e legalább egyszer – nem kényszerből, sem mert különben kellemetlenségeink lettek volna, hanem pusztán amiatt a bizonyos titokzatos, hallgatólag, megfoghatatlan dolog miatt, amit Isten akaratának ismerünk?

Hoztunk-e legalább egyszer áldozatot – ha semmi köszönetet, elismerést nem kaptunk, és főként önelégültség nélkül?

Éreztük-e legalább egyszer magunkat teljesen magányosnak?

Elhatároztunk-e legalább egyszer valamit – csakis a lelkiismeret szavától indítva, legbensőnkben, ott, ahol már senkinek sem beszélhetünk róla, senkinek nem magyarázhatjuk meg, ott, ahol az ember egészen egyedül van, és tudja, hogy ennek a döntésnek súlyán senki sem könnyíthet, amiért mindig és örökké ő lesz a felelős?

Megpróbáltuk-e legalább egyszer Istent szeretni – noha semmi érzelmi lelkesedés hulláma nem emelt?

Teljesítettünk-e legalább egyszer valami olyan kötelességet melyet csak abban a vakítóan biztos tudatban vihetünk véghez, hogy azzal önmagunkat károsítjuk meg, s ha megtettük, már nagy ostobaságnak látjuk, melyet senki sem köszön meg?

Voltunk-e legalább egyszer jók valakihez – kitől a köszönet és megértés semmi visszhangját nem hallottuk, és még az az érzés sem jutalmazott, hogy „önzetlenül és dicséretreméltón” viselkedtünk?

K. RAHNER

*

Már csak azért is érdemes szenvedni, hogy megismerjük a te vigasztalásodat.

P. CLAUDEL

*

Lehet, Uram, hogy azért engedted meg a természet „denaturálását”, hogy inkább magunkban, Szentlelkedtől sugallt tetteinkben keressünk téged, és tapasztaljuk meg jelenlétedet. Minél jobban lemondok magamról, minél jobban sikerül eltűnnöm, annál könnyebb felfedeznem téged, kegyelmedet.

KELEMEN VENDEL

KRISZTUS KIRÁLY

CSÜTÖRTÖK

„Imádsággal és böjttel.”

Százfejű sárkány a bűn. De Üdvözítőnk megtanított a hatásos védekezésre.

*

„Ezt a fajtát nem lehet másképp kiűzni, csak imádsággal és böjttel.”

MT 17, 21

*

A böjtöléssel valami egészen bensőséges dolog megy végbe. A test megkönnyebbedik. A szellem szabadabb lesz. Minden feloldódik, súlytalanabbá válik. A ránk nehezedő teher és gátlás kevésbé érezhető. A valóság határai mozgásba jönnek, a lehetőségek tere kitágul. A szellem fogékonyabb lesz. A lelkiismeret tisztábban lát: finomabban és erőteljesebben. A szellemi döntések iránti érzék növekszik.

GUARDINI

*

Az a nagy eszköz, amelynek révén Isten közli magát, az imádság. Az az idő, mialatt imádkoztok, Isten emberré válásának ideje bennetek.

L. EVELY

*

A bűn nem akkor legveszedelmesebb, amikor nyíltan és bátran szembeszeget az erénnyel, hanem mikor erénynek álcázza magát. Hiába óvakodsz a bűntől, ha az álerényt magadra bocsátod. Az álerények mindegyike valamely igazi erényen élősködik, amellyel össze szokták téveszteni. A vallásosság élősdije a türelmetlen felekezetiesség és kenetes ájtatoskodás, a hazafiság az erőszakos sovinizmus, az emberszereteté a fontoskodó közéleti buzgalom, a tudományé az áltudományos kandiság, a művészeté a társadalmi sürgő-forgó művészkedés műpártolás, a mindennapi szorgalomé a sárba ragadó gürcölés, a jóságé a csepegős-szívű jótékonykodás és tolakodó vigasztalás, a szerelmi tisztességé a házastársra horgászó mohóság és mások szennyesében turkálás stb. Az erény sohasem erőszakos: ezzel szemben bármelyik álerény jelszava lehetne: „Amit én nem teszek, másnak sem szabad.” Az álerények fojtogatják a hitet, az igazságot, erkölcsöt, tudást, szépséget: mindazt, ami az emberiség állandó kincse, megmérgezik azáltal, hogy rájuk hivatkozva kötelezővé teszik saját töpörödöttségüket.

WEÖRES S.

*

Nem emel fel már senki sem:
belenehezültem a sárba.
Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyek ily kegyetlen árva.

JÓZSEF ATTILA

„Irgalom” és „igazságosság”

Köszönöm, Istenem, hogy Fiadban olyan bírót kaptunk, aki betű szerint halálosan szeret minket. Mégsem lehetek könnyelműen elbizakodott. A gonosz embert hiába mentené fel külső szó: önmagában hordja a boldogságra való örök képtelenség kárhozatát.

*

**Uram, irgalmad fölér az égig,
hűséged a felhőkig.
Igazságosságod, mint Isten hegyei,
ítéleteid, mint a tenger mélye.**

35. ZSOLT 6–7

*

Szembetűnő, mennyire elnéző és irgalmas Jézus a bűnösökkel és mennyire elzárkózó a farizeusokkal szemben. Vajon miért? Megkockáztatnék egy előlegezett választ. A bűnös minden pillanathban megtérhet. A farizeus megtérését viszont lehetetlenné teszi, hogy erényességére támaszkodva mások örökös megítélésében él. Paradox módon megtérésének ítélkező erényessége a legfőbb akadálya.

Mert miben is különbözik Jézus és a farizeusok magatartása a bűnösökkel vagy egyszerűen az emberekkel szemben?

Akinek sok bűne bocsájtatik meg, annak öröme is nagyobb lesz – vallja Jézus. Szemben a farizeusokkal sose a bűnt nézi, hanem a bűnöst, vagyis számba veszi a bűn minden gyökerét és emberi, lelki okát. Ismerjük gyűnyörű történetét a házasságtörő asszonnyal. Ha farizeus szemmel olvassuk, még ma is szívesen átfutjuk a történet csodálatosan irgalmas magvát, s szinte fölemeljük ujjunkat: Igen, de azt is mondta, hogy többé ne vétkezzél!

Hát persze, hogy ezt is mondta! De ki mondta ezt a mondatot? Jézus, a tökéletesen ártatlan Isten, aki nagyon jól tudta, hogy a legnagyobb bűnbánó is visszaeshet bűnébe. Ezért int más helyütt arra, hogy a visszaeső bűnösnek hetvenszer hétszer, vagyis mindig meg kell bocsájtanunk. Nekünk, bűnös embereknek ez az egyetlen módunk,

hogy bocsánatot nyerjünk. Istenként tudta, hogy egyedül ezzel az alázatos magatartással segíthetünk másokon és magunkon is.

A szelíd Jézus ezért volt szinte kizárólagosan „kemény” a farizeusokkal szemben. De a „kemény” helyett azt is mondhatnám, hogy tehetetlen. Mert hogy téríthette, tehetne volna szeliddé és alázatossá a tetőtől-talpig erényibe burkolózó, gőgös ítélkezőt?

Jézus szemében minden bűnös potenciális bűnbánó, De a farizeus, aki mindig mások bűnét kutatja? Nem tudom. Szeretném hinni, hogy Jézusnak az a mondata, ami szerint még ellenségeinket is szeretnünk kell, a farizeusokat is magában foglalja, s melegeivel végül az ő szívüket is felszabadítja.

PILINSZKY J.

*

Istenem, te mindenható vagy, tégy engem szentté!

NÉRI SZ. FÜLÖP

KRISZTUS KIRÁLY

SZOMBAT

„Amit a legkisebbek valamelyikével nem tettek, velem nem tettétek.”

Nem elég, ha valakinek a hite csak annyi, hogy igaznak fogadja el a kinyilatkoztatást, de nem ismert föl téged, Jézusom, a segítségre, jóságra szomjazókban. Csak az emberi együttérzést és a gyakorlati szeretetet fakasztó hit üdvözlt.

*

„Azután a balján állókhoz is szól: Távozzatok szíнем elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely a sátánnak és angyalainak készült!

Mert éhes voltam, s nem adtatok ennem.

Szomjas voltam, s nem adtatok innom.

Idegen voltam, s nem fogadtatok be.

Nem volt ruhám, s nem ruháztatok fel.

Beteg és fogoly voltam, s nem jöttetek el meglátogatni. Ekkor ezek is megkérdezik: Uram, mikor láttunk éhesen vagy szomjasan, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, s nem voltunk szolgálatodra? Erre majd ezt feleli: Bizony, mondom nektek, amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek.”

MT 25; 41–45

✱

Talán elcsodálkozunk azon, hogy az, aki sas az evangelisták között, noha szinte folyton el van merülve Isten szemléletében, oly gyakran beszél a testvérek iránti szeretetről. Ennek magyarázata részben bizonyára János sajátosságában keresendő. A találkozás az emberré lett Igével életének az a nagy élménye volt, mely belőle új embert faragott. Más lehetőségek is szunnyadtak benne, ezek Isten kegyelmének segítségével kibontakoztak. Jakabbal, a testvérével együtt a mennydörgés fiainak nevezi őket Jézus, mert a vendégbarátság törvényét megszegő szamaritanusokra égi tüzet kívántak. Türelmetlen is volt: nem akarta, hogy valaki Jézus nevében ördögöt üzzön ki. Becsvágy is volt benne: Jézus mellett az első helyen szeretett volna ülni. Természetétől fogva heves, büszke, nehezen megközelíthető volt, ám Jézus szerénységre nevelte és megtanította arra, hogy az embereket hibáik ellenére, és minden különösségük mellett is szeretni kell. Így nem csupán az istenszeretetnek lett hirdetője, hanem az emberszeretetnek is. Biztosra vehetjük, hogy az ok amiért az leveleiben ismételten visszatér erre, abban is keresendő, hogy neki is kemény harccal kellett megszereznie a felebaráti szeretetet.

Vonzódott a vagy-vagy megoldásokhoz. A Jelenések könyvében is így ír: „Bárcsak hideg volnál vagy meleg. De mivel langyos vagy, kivetlek a számból.” (3, 15–16) De Jézus iskolájában megtanulta, hogy a tanítónak szelidnek és alázatos szívűnek kell lennie. (Mt 11, 29)

W. GROSSOUW UTÁN SZABADON

✱

A háborúban megsérült egy Jézus-szobor: letört a karja. Ezt írták rá: most már nincs más kezem, csak a ti kezetek.

✱

A felebaráti szeretet eleve-elrendelésünk pecsétje.
PÁLI SZ. VINCE

*

Uram, mikor láttunk téged éhezni?

Éhes voltam,
és ti megkerültétek a Holdat.
Éhes voltam,
és ti azt mondtátok: várnom kell.
Éhes voltam,
és ti azt mondtátok: legjobb volna, ha nem is lennék.
Éhes voltam,
és ti a napalmbon.baszámlákkal voltatok elfoglalva.
Éhes voltam,
és ti azt mondtátok: „Szegények mindig lesznek velünk.”
Éhes voltam,
és ti ezért kommunistának minősítettetek.
Éhes voltam,
és ti azt mondtátok: „Segíts magadon, az Isten is megsegít!”
Éhes voltam és vagyok.

E . V. UTÁN SZABADON

Milyen napra esnek az egyházi ünnepek az A olvasmányok éveiben?

	1978	1981	1984	1987	1990
Advent 1. vas.	nov. 27.	nov. 30.	nov. 27.	nov. 30.	dec. 3.
Vízkereszt	jan. 8.	jan. 4.	jan. 8.	jan. 4.	jan. 6.
1. évközi vas.	jan. 15.	jan. 11.	jan. 15.	jan. 11.	jan. 13.
Nagyböjt 1. vas.	febr. 12.	márc. 8.	márc. 11.	márc. 8.	márc. 4.
Húsvét	márc. 26.	ápr. 19.	ápr. 22.	ápr. 19.	ápr. 15.
Pünkösd	máj. 14.	jún. 7.	jún. 10.	jún. 7.	jún. 3.
Szentháromság	máj. 21.	jún. 14.	jún. 17.	jún. 14.	jún. 10.
Úrnap	máj. 28.	jún. 21.	jún. 24.	jún. 21.	jún. 17.

Megjegyzés: Minthogy az egyházi év nem január 1-vel, hanem az előző év adventjével kezdődik, a táblázatban feltüntetett 1. adventi vasárnapok mindig a megelőző polgári év napját jelölik. Pl. az 1978. egyházi év kezdete 1977. nov. 27.

Hány évközi vasárnap van nagybőjt előtt, és pünkösd után hányadik évközi hét következik?

	1978	1981	1984	1987	1990
A nagybőjt előtti					
évközi hetek száma	5	8	9	8	8
Pünkösd utáni					
első évk. hét	6.	10.	10.	10.	9.

Mint hogy a könyvben pünkösd, Szentháromság vasárnapja és úrnap egész hetére vannak ünnepi gondolatok, ezekben a hetekben tetszés szerint használhatók az évközi vagy az ünnepi szövegek.

	Olvasmány			Szentlecke	Evangélium
Advent 1.	A	vasárnapja	Iz 2, 1-5	Róm 13, 11-14	Mt 24, 37-44
			Iz 63, 16b-17; 64, 1, 3b-8		
	B		Jer 33, 14-16	1 Kor 1, 3-9	Mk 13, 33-37
	C	hétfő	Iz 2, 1-5 vagy: Iz 4, 2-6	1 Tessz 3, 12-4, 2	Lk 21, 25-28, 34-36
			Iz 11, 1-10		
		kedd	Iz 25, 6-10a		Mt 8, 5-11
		szerda	Iz 26, 1-6		Lk 10, 21-24
		csütörtök	Iz 29, 17-24		Mt 15, 29-37
		péntek	Iz 30, 18-21, 23-26		Mt 7, 21, 24-27
		szombat	Iz 11, 1-10		Mt 9, 27-31
Advent 2.	A	vasárnapja	Iz 40, 1-5, 9-11	Róm 15, 4-9	Mt 9, 35-10, 1, 6-8
			Bár 5, 1-9		Mt 3, 1-12
	B		Iz 35, 1-10	2 Pét 3, 8-14	Mk 1, 1-8
	C	hétfő	Iz 40, 1-11	Fil 1, 4-6, 8-11	Lk 3, 1-6
			Iz 40, 25-31		
		kedd	Iz 41, 13-20		Lk 5, 17-26
		szerda	Iz 48, 17-19		Mt 18, 12-14
		csütörtök	Sir 48, 1-4, 9-11		Mt 11, 28-30
		péntek			Mt 11, 11-15
		szombat			Mt 11, 16-19

Advent 3.	A B C	vasárnapja hétfő kedd szerda csütörtök péntek vasárnapja	Iz 35, 1-6a. 10	Jak 5, 7-10	Mt 11, 2-11
			Iz 61, 1-2a. 10-11	1 Tessz 5, 16-24	Jn 1, 6-8. 19-28
			Szof 3, 14-18a	Fil 4, 4-7	Lk 3, 10-18
			Szám 24, 2-7. 15-17a		Mt 21, 23-27
Advent 4.	A B C	kedd szerda csütörtök péntek vasárnapja	Szof 3, 1-2. 9-13		Mt 21, 28-32
			Iz 45, 6b-8. 18. 21b-26		Lk 7, 19-23
			Iz 54, 1-10		Lk 7, 24-30
			Iz 56, 1-3a. 6-8		Jn 5, 33-36
December 17	A B C	vasárnapja	Iz 7, 10-14	Róm 1, 1-7	Mt 1, 18-24
			2 Sám 7, 1-5. 8b-11. 16		Lk 1, 26-38
			Mik 5, 2-5a	Róm 16, 25-27	Lk 1, 39-45
			Ter 49, 2. 8-10	Zsid 10, 5-10	Mt 1, 1-17
December 18			Jer 23, 5-8		Mt 1, 18-24
December 19			Bír 13, 2-7. 24-25a		Lk 1, 5-25
December 20			Iz 7, 10-14		Lk 1, 26-38
December 21			Én. én 2, 8-14		Lk 1, 39-45
December 22			1 Sám 1, 24-28		Lk 1, 46-56
December 23			Mal 3, 1-4; 4, 5-6		Lk 1, 57-66
December 24			2 Sám 7, 1-5. 8b-11. 16		Lk 1, 67-79

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
December 24	előesti mise	Iz 62, 1-5	ApCsel 13, 16-17. 27 és 29	Mt 1, 1-25
December 25	éjféli mise	Iz 9, 2-7	Tit 2, 11-14	Lk 2, 1-14
December 25	hajnali mise	Iz 62, 11-12	Tit 3, 4-7	Lk 2, 15-20
December 25	ünnepi mise	Iz 52, 7-10	Zsid 1, 1-6	Jn 1, 1-18 hosszabb 1-5, 9-14 rövidebb
December 26	Szt István első vért	ApCsel 6, 8-10; 7, 54-59		Mt 10, 17-22 Jn 20, 2-8
December 27	Szt. János evangé- lista		1 Jn 1, 1-4	
December 28	Aprószentek		1 Jn 1, 5-2, 2	Mt 2, 13-18
Szent Család	vasárnap			Mt 2, 13-15, 19-23 Lk 2, 22-40 Lk 2, 41-52 Lk 2, 22-35 Lk 2, 36-40 Jn 1, 1-18
Jézus, Mária	József	A Sir 3, 3-7, 14-17a B C	Kol 3, 12-21	
December 29			1 Jn 2, 3-11	
December 30			1 Jn 2, 12-17	
December 31			1 Jn 2, 18-21	
Január 1	B. Sz. Mária isten- anyasága	Szám 6, 22-27	Gal 4, 4-7	Lk 2, 16-21

Január 2			1 Jn 2, 22-28	Jn 1, 19-28
Január 3			1 Jn 2, 29-3,6	Jn 1, 29-34
Január 4			1 Jn 3, 7-10	Jn 1, 35-42
Január 5			1 Jn 3, 11-21	Jn 1, 43-51
Január 6			1 Jn 5, 5-6. 8-13	Mk 1, 6b-11
Január 7			1 Jn 5, 14-21	Jn 2, 1-12
Karácsony utáni II. vas.			Ef 1, 3-6. 15-18	Jn 1, 1-18
Vízkereszt (Jan. 2 és 8 között)			Ef 3, 2-3a. 5-6	Mt 2, 1-12
Január 7	vagy hétfő V. u.	Sir 24, 1-4. 12-16	1 Jn 3, 22-4,6	Mt 4, 12-17. 23-25
Január 8	vagy kedd V. u.	Iz 60, 1-6	1 Jn 4, 7-10	Mk 6, 34-44
Január 9	vagy szerda V. u.		1 Jn 4, 11-18	Mk 6, 45-52
Január 10	vagy csütörtök V. u.		1 Jn 4, 19-5,4	Lk 4, 14-22a
Január 11	vagy péntek V. u.		1 Jn 5, 5-6. 8-13	Lk 5, 12-16
Január 12	vagy szombat V. u.		1 Jn 5, 14-21	Jn 3, 22-30
Vízkereszt utáni vasárnap				
Urunk megkeresztelkedése	A	Iz 42, 1-4. 6-7	ApCsel 10, 34-38	Mt 3, 13-17
	B			Mk 1, 6b-11
	C			Lk 3, 15-16. 21-22
Hamvazószerda		Joél 2, 12-18	2 Kor 5, 20-6,2	Mt 6, 1-6. 16-18
Csütörtök hamvazószerda után		MTörv 30, 15-20		Lk 9, 22-25
Péntek hamvazószerda után		Iz 58, 1-9a		Mt 9, 14-15
Szombat hamvazószerda után		Iz 58, 9b-14		Lk 5, 27-32

	Olvasmány		Szentlecke	Evangélium
Nagybőjt 1.	A	Ter 2, 7-9; 3, 1-7	Róm 5, 12-19	Mt 4, 1-11
		Ter 9, 8-15	1 Pét 3, 18-22	Mk 1, 12-15
		MTörv 26, 4-10	Róm 10, 8-13	Lk 4, 1-13
	B	Lev 19, 1-2, 11-18		Mt 25, 31-46
		Iz 55, 10-11		Mt 6, 7-15
		Jón 3, 1-10		Lk 11, 29-32
	C	Esz 14, 1, 3-5, 12-14		Mt 7, 7-12
		Ez 18, 21-28		Mt 5, 20-26
		MTörv 26, 16-19		Mt 5, 43-48
		Ter 12, 1-4a	2 Tim 1, 8b-10	Mt 17, 1-9
Nagybőjt 2.	A	Ter 22, 1-2, 9a.		Mk 9, 1-9
		10-13, 15-18	Róm 8, 31b-34	Lk 9, 28b-36
		Ter 15, 5-12, 17-18	Fil 3, 17-4, 1	Lk 6, 36-38
	B	Dán 9, 4b-10		Mt 23, 1-12
		Iz 1, 10, 16-20		Mt 20, 17-28
		Jer 18, 18-20		Lk 16, 19-31
	C	Jer 17, 5-10		
		Ter 37, 3-4, 12-13a		
		17b-28		
		Mik 7, 14-15, 18-20		Mt 21, 33-43, 45-46
				Lk 15, 1-3, 11-32

Nagybőjt 3.

vasárnapja	A	Kiv 17, 3-7
	B	Kiv 20, 1-17
	C	Kiv 3, 1-8a. 13-15

Róm 5, 1-2, 5-8
1 Kor 1, 22-25
1 Kor 10, 1-6,
10-12

Jn 4, 5-42
Jn 2, 13-25

tetszés szerint

hétfő	Kiv 17, 1-7
kedd	2 Kir 5, 1-15a
szerda	Dán 3, 25, 34-43
csütörtök	MTörv 4, 1, 5-9
péntek	Jer 7, 23-28
szombat	Oz 14, 2-10
	Oz 6, 1-6

Lk 13, 1-9
Jn 4, 5-42
Lk 4, 24-30
Mt 18, 21-25
Mt 5, 17-19
Lk 11, 14-23
Mk 12, 28b-34
Lk 18, 9-14

Nagybőjt 4.

vasárnapja	A	1 Sám 16, 1b, 6-7 10-13a
	B	2 Krón 36, 14-16, 19-23
	C	Józs 5, 9a, 10-12

Ef 5, 8-14

Jn 9, 1-41

Ef 2, 4-10
2 Kor 5, 17-21

Jn 3, 14-21
Lk 15, 1-3, 11-32
Jn 9, 1-41

tetszés szerint

hétfő	Mik 7, 7-9
kedd	Iz 65, 17-21
szerda	Ez 47, 1-9, 12
csütörtök	Iz 49, 8-15
péntek	Kiv 32, 7-14
	Bölcs 2, 1a, 12-22

Jn 4, 43-54
Jn 5, 1-3a, 5-16
Jn 5, 17-30
Jn 5, 31-47
Jn 7, 1-2, 10,
25-30

szombat

Jer 11, 18-20

Jn 7, 40-53

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
Nagyböjt 5.	vasárnapja	A	Róm 8, 8-11	Jn 11, 1-45
		B	Zsid 5, 7-9	Jn 12, 20-33
		C	Fil 3, 8-14	Jn 8, 1-11
	tetszés szerint			
	hétfő			Jn 11, 1-45
	kedd		C. évben:	Jn 8, 1-11
	szerda			Jn 8, 12-20
				Jn 8, 21-30
				Jn 8, 31-42
Virágvasárnap, barkaszentelés	csütörtök			Jn 8, 51-59
	péntek			Jn 10, 31-42
	szombat			Jn 11, 45-56
		A		Mt 21, 1-11
		B		Mk 11, 1-10
Virágvasárnap		C		Lk 19, 28-40
		A	Fil 2, 6-11	Mt 26, 14-27, 66
		B		Mk 14, 1-15, 47
		C		Lk 22, 14-23, 56
	Nagyhétfő			Jn 12, 1-11

Nagykedd	Iz 49, 1-6	Jn 13, 21-33	36-38
Nagyszerda	Iz 50, 4-9a	Mt 26, 14-25	
kriszmaszentelési mise	Iz 61, 1-3a, 6b. 8b-9	Jel 1, 5-8 1 Kor 11, 23-26 Zsid 4, 14-16; 5, 7-9	Lk 4, 16-21 Jn 13, 1-15 Jn 18, 1-19, 42
Nagycsütörtök	Kiv 12, 1-8, 11-14		
Nagypéntek	Iz 52, 13-53, 12		
Nagyszombat	Ter 1, 1-2,2 Ter 22, 1-18 Kiv 14, 15-15, 1 Iz 54, 5-14 Iz 55, 1-11 Bár 3,9-15, 32-4,4 Ez 36, 16-28 ApCsel 10, 34a, 37-43	A B C Róm 6, 3-11 Kol 3, 1-4	Mt 28, 1-10 Mk 16, 1-8 Lk 24, 1-12 Jn 20, 1-9 Lk 24, 13-35 Mt 28, 8-15 Jn 20, 11-18 Lk 24, 13-35 Lk 24, 35-48 Jn 21, 1-14 Mk 16, 9-15
Húsvétvasárnap	este hétfő kedd szerda csütörtök péntek szombat	ApCsel 2, 14,22-32 ApCsel 2, 36-41 ApCsel 3, 1-10 ApCsel 3, 11-26 ApCsel 4, 1-12 ApCsel 4, 13-21	

		Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Húsvét 2.	vasárnapja	A ApCsel 2, 42-47 B ApCsel 4, 32-35 C ApCsel 5, 12-16	1 Pét 1, 3-9 1 Jn 5, 1-6 Jel 1, 9-11a, 12-13, 17-19	Jn 20, 19-31 Jn 20, 19-31
	hétfő		ApCsel 4, 23-31	Jn 20, 19-31
	kedd		ApCsel 4, 32-37	Jn 3, 1-8
	szerda		ApCsel 5, 17-26	Jn 3, 7-15
	csütörtök		ApCsel 5, 27-33	Jn 3, 16-21
	péntek		ApCsel 5, 34-42	Jn 3, 31-36
	szombat		ApCsel 6, 1-7	Jn 6, 1-15
Húsvét 3.	vasárnapja	A ApCsel 2, 14, 22-28 B ApCsel 3, 13-15, 17-19 C ApCsel 5, 27b-32, 40b-41	1 Pét 1, 17-21 1 Jn 2, 1-5a Jel 5, 11-14 ApCsel 6, 8-15 ApCsel 7, 51-59 ApCsel 8, 1-8 ApCsel 8, 26-40 ApCsel 9, 1-20 ApCsel 9, 31-42	Jn 6, 16-21 Lk 24, 13-35 Lk 24, 35-48 Jn 21, 1-19 Jn 6, 22-29 Jn 6, 30-35 Jn 6, 35-40 Jn 6, 44-52 Jn 6, 53-60 Jn 6, 61-70
	hétfő			
	kedd			
	szerda			
	csütörtök			
	péntek			
	szombat			

Húsvét 4.

vasárnapja	A	ApCsel 2. 14a.36-41	I Pét 2, 20b-25	Jn 10, 1-10
	B	ApCsel 4, 8-12	I Jn 3, 1-2	Jn 10, 11-18
	C	ApCsel 13, 14. 43-52	Jel 7, 9, 14b-17	Jn 10, 27-30
hétfő			ApCsel 11, 1-18	Jn 10, 1-10
			A.évben:	Jn 10, 11-18
kedd			ApCsel 11, 19-26	Jn 10, 22-30
szerda			ApCsel 12, 24-13,5a	Jn 12, 44-50
csütörtök			ApCsel 13, 13-25	Jn 13, 16-20
péntek			ApCsel 13, 26-33	Jn 14, 1-6
szombat			ApCsel 13, 44-52	Jn 14, 7-14
vasárnapja	A	ApCsel 6, 1-7	I Pét 2, 4-9	Jn 14, 1-12
	B	ApCsel 9, 26-31	I Jn 3, 18-24	Jn 15, 1-8
	C	ApCsel 14, 20b-26	Jel 21, 1-5a	Jn 13, 31-33a, 34-35
hétfő			ApCsel 14, 5-17	Jn 14, 21-26
kedd			ApCsel 14, 18-27	Jn 14, 27-31a
szerda			ApCsel 15, 1-6	Jn 15, 1-8
csütörtök			ApCsel 15, 7-21	Jn 15, 9-11
péntek			ApCsel 15, 22-31	Jn 15, 12-17
szombat			ApCsel 16, 1-10	Jn 15, 18-21

Húsvét 5.

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
Húsvét 6.	vasárnapja	A ApCsel 8, 5-8. 14-17	1 Pét 3, 15-18	Jn 14, 15-21
		B ApCsel 10, 25-26. 34-35, 44-48		
		C ApCsel 15, 1-2. 22-29	1 Jn 4, 7-10	Jn 15, 9-17
	hétfő kedd szerda		Jel 21, 10-14, 22-23 ApCsel 16, 11-15 ApCsel 16, 22-34 ApCsel 17, 15. 22-18, 1	Jn 14, 23-29 Jn 15, 26-16, 4 Jn 16, 5b-11
Áldozócsütörtök	csütörtök		ApCsel 18, 1-8	Jn 16, 12-15
	péntek		ApCsel 18, 9-18	Jn 16, 16-20
	szombat		ApCsel 18, 23-28 Ef 1, 17-23	Jn 16, 20-23a Jn 16, 23b-28 Mt 28, 16-20 Mk 16, 15-20
		A ApCsel 1, 1-11 B C		Lk 24, 46-53 Jn 17, 1-11a
Húsvét 7.	vasárnapja	A ApCsel 1, 12-14 B ApCsel 1, 15-17. 20a, 20c-26	1 Pét 4, 13-16	
		C ApCsel 7, 55-60		
	hétfő		1 Jn 4, 11-16 Jel 22, 12-14 ApCsel 19, 1-8	Jn 17, 11b-19 Jn 17, 20-26 Jn 16, 29-33

kedd				ApCsel 20, 17-27	Jn 17, 1-11a
szerda				ApCsel 20, 28-38	Jn 17, 11b-19
csütörtök				ApCsel 22, 30; 23, 6-11	Jn 17, 20-26
péntek				ApCsel 25, 13-21	Jn 21, 15-19
szombat				ApCsel 28, 16-20 30-31	Jn 21, 20-25
Pünkösd, előesti mise			Ter 11, 1-9 vagy: Kiv 19, 3-8a, 16-20b vagy: Ez 37, 1-14 vagy: Joel 2, 28-32 ApCsel 2, 1-11		
Pünkösd vasárnap				Róm 8, 22-27 1 Kor 12, 3b-7, 12-13 2 Kor 13, 11-13	Jn 7, 37-39 Jn 20, 19-23 Jn 3, 16-18
Szentháromság	vasárnap	A B C A B C	Kiv 34, 4b-6.8-9 MTörv 4, 32-34, 39-40 Péld 8, 22-31 MTörv 8, 2-3, 14b-16a Kiv 24, 3-8 Ter 14, 18-20	Róm 8, 14-17 Róm 5, 1-5 1 Kor 10, 16-17 Zsid 9, 11-15	Mt 28, 16-20 Jn 16, 12-15 Jn 6, 51-59 Mk 14, 12-16, 22-26 Lk 9, 11b-17
Úrnapja					

	Olvasmány		Szentlecke	Evangélium
Jézus Szíve ünnepe	A	MTörv 7, 6-11	1 Jn 4, 7-16	Mk 11, 25-30
	B	Oz 11, 1b, 3-4, 8c-9	Ef 3, 8-12, 14-19	Jn 19, 31-37
	C	Ez 34, 11-16	Róm 5, 5-11	Lk 15, 3-7
Az évközi 1. vasárnap Urunk megkeresztelkedésével egyenlő		I. év	II. év	Evangélium
hétfő		Zsid 1, 1-6	1 Sám 1, 1-8	Mk 1, 14-20
kedd		Zsid 2, 5-12	1 Sám 1, 9-20	Mk 1, 21-28
szerda		Zsid 2, 14-18	1 Sám 3, 1-10, 19-20	Mk 1, 29-39
csütörtök		Zsid 3, 7-14	1 Sám 4, 1-11	Mk 1, 40-45
péntek		Zsid 4, 1-5, 11	1 Sám 8, 4-7	Mk 2, 1-12
szombat		Zsid 4, 12-16	1 Sám 9, 1-4, 17-19; 10, 1a	Mk 2, 13-17
Évközi 2.		Olvasmány	Szentlecke	
vasárnap	A	Iz 49, 3, 5-6	1 Kor 1, 1-3	Jn 1, 29-34
	B	1 Sám 3, 3b, 10, 19	1 Kor 6, 13c-15a, 17-20	Jn 1, 35-42
	C	Iz 62, 1-5	1 Kor 12, 4-11	Jn 2, 1-12

Évközi 3.

hétfő	I. év Zsid 5, 1–10	II. év 1 Sám 15, 16–23	Mk 2, 18–22
kedd	Zsid 6, 10–20	1 Sám 16, 1–13	Mk 2, 23–28
szerda	Zsid 7, 1–3, 15–17	1 Sám 17, 32–33, 37, 40–51	Mk 3, 1–6
csütörtök	Zsid 7, 25–8, 6	1 Sám 18, 6–9; 19, 1–7	Mk 3, 7–12
péntek	Zsid 8, 6–13	1 Sám 24, 3–21	Mk 3, 13–19
szombat	Zsid 9, 2–3, 11–14	2 Sám 1, 1–4, 11–12, 19, 23–27	Mk 3, 20–21
vasárnap	A Olvasmány Iz 9, 1–4. B Jón 3, 1–5, 10 C Neh 8, 1–4a, 5–6, 8–10	Szentlecke 1 Kor 1, 10–13, 17 1 Kor 7, 29–31 1 Kor 12, 12–30	Mt 4, 12–23 Mk 1, 14–20 Lk 1, 1–4; 4, 14–21 Evangelium Mk 3, 22–30 Mk 3, 31–35 Mk 4, 1–20 Mk 4, 21–25
hétfő	I. év Zsid 9, 15, 24–28 Zsid 10, 1–10	I. év 2 Sám 5, 1–7, 10 2 Sám 6, 12b–15, 17–19	
kedd			
szerda	Zsid 10, 11–18	2 Sám 7, 4–17	
csütörtök	Zsid 10, 19–25	2 Sám 7, 18–19, 24–29	

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
péntek		Zsid 10, 32-39	2 Sám 11, 1-4a. 5-10a. 13-17	Mk 4, 26-34
szombat		Zsid 11, 1-2. 8-19	2 Sám 12, 1-7a. 10-17	Mk 4, 35-40
Évközi 4.		Olvasmány	Szentlecke	
	vasárnap	A Szof 2, 3; 3,12-13 B MTörv 18, 15-20 C Jer 1, 4-5,17-19	1 Kor 1, 26-31 1 Kor 7, 32-35 1 Kor 12, 31-13,13	Mt 5, 1-12a Mk 1, 21-28 Lk 4, 21-30
	hétfő	I. év Zsid 11, 32-40	II. év 2 Sám 15, 13-14,30; 16, 5-13a	Mk 5, 1-20
	kedd	Zsid 12, 1-4	2 Sám 18, 9-10,14b. 24-25a. 30-19, 3 2 Sám 24, 2. 9-17	Mk 5, 21-43 Mk 6, 1-6
szerda		Zsid 12, 4-7,11-15		
csütörtök		Zsid 12, 18-19. 21-24		
péntek		Zsid 13, 1-8	1 Kir 2, 1-4. 10-12 Sir 47, 2-13	Mk 6, 6-13 Mk 6, 14-29
szombat		Zsid 13, 15-17. 20-21	1 Kir 3, 4-13	Mk 6, 30-34

Évközi 5.	vasárnap	A	Olvasmány Iz 58, 7-10	Szentlecke 1 Kor 2, 1-5	Mt 5, 13-16
		B	Jób 7, 1-4, 6-7	1 Kor 9, 16-19, 22-23	Mk 1, 29-39
		C	Iz 6, 1-2a. 3-8	1 Kor 15, 1-11	Lk 5, 1-11
	hétfő kedd	I. év			
		II. év			

Evangelium
Mk 6, 53-56

Mk 7, 1-13
Mk 7, 14-23
Mk 7, 24-30
Mk 7, 31-37
Mk 8, 1-10

vasárnap	A	Olvasmány Sir 15, 16-21	Szentlecke 1 Kor 2, 6-10	Mt 5, 17-37
	B	Lev 13, 1-2. 44-46	1 Kor 10, 31- 11,1	Mk 1, 40-45
	C	Jer 17, 5-8	1 Kor 15, 12. 16-20	Lk 6, 17. 20-26
hétfő	I. év			
	II. év			

Mk 8, 11-13

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
Évközi 7.	kedd	Ter 6, 5-8; 7, 1-5. 10	Jak 1, 12-18	Mk 8, 14-21
	szerda	Ter 8, 6-13.20-22	Jak 1, 19-27	Mk 8, 22-26
	csütörtök	Ter 9, 1-13	Jak 2, 1-9	Mk 8, 27-33
	péntek	Ter 11, 1-9	Jak 2, 14-24. 26	Mk 8, 34-39
	szombat	Zsid 11, 1-7	Jak 3, 1-10	Mk 9, 1-12
Évközi 7.	vasárnap	Olvasmány Lev 19, 1-2. 17-18 Iz 43, 18-19.21-22. 24b-25 I Sám 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23	Szentlecke 1 Kor 3, 16-23 2 Kor 1, 18-22 1 Kor 15, 45-49	Mt 5, 38-48 Mk 2, 1-12 Lk 6, 27-38
	hétfő	I. év Sir 1, 1-10	II. év Jak 3, 13-18	Evangelium Mk 9, 13-28
	kedd	Sir 2, 1-13	Jak 4, 1-10	Mk 9, 29-36
	szerda	Sir 4, 12-22	Jak 4, 13b-17	Mk 9, 37-39
	csütörtök	Sir 5, 1-10	Jak 5, 1-6	Mk 9, 40-49
	péntek	Sir 6, 5-17	Jak 5, 9-12	Mk 10, 1-12
	szombat	Sir 17, 1-13	Jak 5, 13-20	Mk 10, 13-16

Évközi 8.	vasárnap	A B C	Olvasmány Iz 49, 14–15 Oz 2, 14b, 15b, 19–20 Sir 27, 5–8	Szentlecke 1 Kor 4, 1–5 2 Kor 3, 1b–6 1 Kor 15, 54–58	Mt 6, 24–34 Mk 2, 18–22 Lk 6, 39–45
	hétfő kedd szerda		I. év Sir 17, 20–28 Sir 35, 1–15 Sir 36, 1–2, 5–6, 13–19 Sir 42, 15–26 Sir 44, 1, 9–13 Sir 51, 17–27	II. év 1 Pét 1, 3–9 1 Pét 1, 10–16 1 Pét 1, 18–25 1 Pét 2, 2–5, 9–12 1 Pét 4, 7–13 Jud 17, 20b–25	Mk 10, 17–27 Mk 10, 28–31 Mk 10, 32–45 Mk 10, 46–52 Mk 11, 11–26 Mk 11, 27–33
Évközi 9.	vasárnap	A B C	Olvasmány MTörv 11, 18.26–28 MTörv 5, 12–15 1 Kir 8, 41–43	Szentlecke Róm 3, 21–25a, 28 2 Kor 4, 6–11 Gal 1, 1–2, 6–10	Mt 7, 21–27 Mk 2, 23–3, 6 Lk 7, 1–10
	hétfő kedd		I. év Tób 1, 1a, 2; 2, 1–9 Tób 2, 10–23	II. év 2 Pét 1, 2–7 2 Pét 3, 12–15a, 17–18	Mk 12, 1–12 Mk 12, 13–17

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
		I. év	II. év	Evangelium
szerda		Tób 3, 1-11, 24-25	2 Tim 1, 1-3, 6-12	Mk 12, 18-27
csütörtök		Tób 6, 10-11a; 7, 1, 9-17; 8, 4-10		
péntek		Tób 11, 5-17	2 Tim 2, 8-15	Mk 12, 28b-34
szombat		Tób 12, 1, 5-15, 20	2 Tim 3, 10-17	Mk 12, 35-37
			2 Tim 4, 1-8	Mk 12, 38-44
Évközi 10.		Olvasmány	Szentlecke	
vasárnap	A	Oz 6, 3b-6	Róm 4, 18-25	Mt 9, 9-13
	B	Ter 3, 9-15	2 Kor 4, 13-5, 1	Mk 3, 20-35
	C	1 Kir 17, 17-24	Gal 1, 11-19	Lk 7, 11-17
		I. év	II. év	
hétfő		2 Kor 1, 1-7	1 Kir 17, 1-6	Mt 5, 1-12
kedd		2 Kor 1, 18-22	1 Kir 17, 7-16	Mt 5, 13-16
szerda		2 Kor 3, 4-11	1 Kir 18, 20-39	Mt 5, 17-19
csütörtök		2 Kor 3, 15-4, 1	1 Kir 18, 41-46	Mt 5, 20-26
péntek		2 Kor 4, 7-15	1 Kir 19, 9a, 11-16	Mt 5, 27-32
szombat		2 Kor 5, 14-21	1 Kir 19, 19-21	Mt 5, 33-37

Évközi 11.

vasárnap	A	B	C	Olvasmány	Szentlecke	
				Kiv 19, 2-6a Ez 17, 22-24 2 Sám 12, 7-10. 13	Róm 5, 6-11 2 Kor 5, 6-10 Gal 2, 16. 19-21	Mt 9, 36-10, 8 Mk 4, 26-34 Lk 7, 36- 8, 3
hétfő				I. év 2 Kor 6, 1-10	II. év 1 Kir 21, 1-16	Mt 5, 38-42
kedd				2 Kor 8, 1-9	1 Kir 21, 17-29	Mt 5, 43-48
szerda				2 Kor 9, 6-11	2 Kir 2, 1. 6-14	Mt 6, 1-6. 16-18
csütörtök				2 Kor 11, 1-11	Sir 48, 1-15	Mt 6, 7-15
péntek				I. év 2 Kor 11, 18. 21b-30	II. év 2 Kir 11, 1-4.9-18. 20	Evangelium Mt 6, 19-23 Mt 6, 24-34
szombat				2 Kor 12, 1-10	2 Krón 24, 17-25	
vasárnap	A	B	C	Olvasmány Jer 20, 10-13 Jób 38, 1. 8-11 Zak 12, 10-11	Szentlecke Róm 5, 12-15 2 Kor 5, 14-17 Gal 3, 26-29	Mt 10, 26-33 Mk 4, 35-40 Lk 9, 18-24
hétfő				I. év Ter 12, 1-9	II. év 2 Kir 17, 5-8. 13-15a. 18	Mt 7, 1-5

Évközi 12.

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
kedd	Ter 13, 2. 5-18	2 Kir 19, 9b-11. 14-21, 31-35a.36		Mt 7, 6, 12-14
szombat	Ter 15, 1-12, 17-18	2 Kir 22, 8-13; 23, 1-3		Mt 7, 15-20 Mt 7, 21-29
csütörtök	Ter 16, 1-12, 15-16	2 Kir 24, 8-17		
péntek	Ter 17, 1. 9-10. 15-22	2 Kir 25, 1-12		Mt 9, 1-4
szombat	Ter 18, 1-15	Siral 2, 2.10-14, 18-19		Mt 8, 5-17
Évközi 13.				
vasárnap	A Olvasmány 2 Kir 4, 8-11, 14-16a B Bölcs 1, 13-15; 2, 23-25 C 1 Kir 19, 16b, 19-21	Szentlecke Róm 6, 3-4, 8-11 2 Kor 9, 7, 9. 13-15 Gal 4, 31b- 5, 1. 13-18		Mt 10, 37-42 Mk 5, 21-43 Lk 9, 51-62
hétfő	I. év Ter 18, 16-33	II. év Ám 2, 6-10, 13-16		Evangelium Mt 8, 18-22
kedd	Ter 19, 15-29	Ám 3, 1-8; 4, 11-12		Mt 8, 23-27

Évközi 14.			
	vasárnap	A B C	Olvasmány Szentlecke
szerda	Ter 21, 5, 8-20		Ám 5, 14-15, 21-24
csütörtök	Ter 22, 1-19		Ám 7, 10-17
péntek	Ter 23, 1-4, 19; 24, 1-8, 62-67		Ám 8, 4-6, 9-12
szombat	Ter 27, 1-5, 15-29		Ám 9, 11-15
			Mt 8, 28-34 Mt 9, 1-8
			Mt 9, 9-13 Mt 9, 14-17
			Mt 11, 25-30 Mk 6, 1-6 Lk 10, 1-12, 17-20
hétfő	Ter 28, 10-22a	I. év	Oz 2, 14, 15b-16, 19-20
kedd	Ter 32, 22-32		Oz 9, 4-7, 11-13
szerda	Ter 41, 55-57; 42, 5-7a, 17-24a		Mt 9, 18-26 Mt 9, 32-38
csütörtök	Ter 44, 18-21, 23b-29; 45, 1-5		Mt 10, 1-7 Oz 10, 1-3, 7-8, 12
péntek	Ter 46, 1-7, 28-30		Oz 11, 1b, 3-4, 8c-9
szombat	Ter 49, 29-33; 50, 15-24		Mt 10, 7-15 Mt 10, 16-23
			Mt 10, 24-33

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
Évközi 15.	vasárnap	A B C	Szentlecke Róm 8, 18-23 Ef 1, 3-14 Kol 1, 15-20	Mt 13, 1-23 Mk 6, 7-13 Lk 10, 25-37
	hétfő	I. év Kiv 1, 8-14, 22.	II. év Iz 1, 11-17	Evangelium
	kedd	Kiv 2, 1-15a	Iz 7, 1-9	Mt 10, 34 - 11, 1 Mt 11, 20-24
	szerda	Kiv 3, 1-6, 9-12	Iz 10, 5-7, 13-16	Mt 11, 25-27
	csütörtök	Kiv 3, 13-20	Iz 26, 7-9, 12, 16-19	Mt 11, 28-30
	péntek	Kiv 11, 10-12, 14	Iz 38, 1-6, 21-22.	Mt 12, 1-8 Mt 12, 14-21
Évközi 16.	szombat	Kiv 12, 37-42	Mik 2, 1-5	
	vasárnap	Olvasmány Bölcs 12, 13, 16-19 Jer 23, 1-6 Ter 18, 1-10a	Szentlecke Róm 8, 26-27 Ef 2, 13-18 Kol 1, 24-28	Mt 13, 24-43 Mk 6, 30-34 Lk 10, 38-42
	hétfő	I. év Kiv 14, 5-18	II. év Mik 6, 1-4, 6-8	Mt 12, 38-42
	kedd	Kiv 14, 21-15, 1	Mik 7, 14-15, 18-20	Mt 12, 46-50

Évközi 17.	szerda csütörtök		Kiv 16, 1-5, 9-15 Kiv 19, 1-2, 9-11, 16-20b	Jer 1, 1, 4-10	Mt 13, 1-9
	péntek szombat		Kiv 20, 1-17 Kiv 24, 3-8	Jer 2, 1-3, 7-8, 12-13 Jer 3, 14-17 Jer 7, 1-11	Mt 13, 10-17 Mt 13, 18-23 Mt 13, 24-30
	vasárnap	A B C	Olvasmány 1 Kir 3, 5, 7-12 2 Kir 4, 42-44 Ter 18, 20-32	Szentlecke Róm 8, 28-30 Ef 4, 1-6 Kol 2, 12-14	Mt 13, 44-52 Jn 6, 1-15 Lk 11, 1-13
	hétfő kedd		I. év Kiv 32, 15-24, 30-34 Kiv 33, 7-11; 34, 5b-9, 28	II. év Jer 13, 1-11	Evangélium Mt 13, 31-35
Évközi 18.	szerda csütörtök péntek		Kiv 34, 29-35 Kiv 40, 14-19, 32-36 Lev 23, 1, 4-11, 15-16, 27, 34b-37	Jer 14, 17-22 Jer 15, 10, 16-21 Jer 18, 1-6	Mt 13, 36-43 Mt 13, 44-46 Mt 13, 47-53
	szombat		Lev 25, 1, 8-17	Jer 26, 1-9 Jer 26, 11-16, 24	Mt 13, 54-58 Mt 14, 1-12
	vasárnap	A B C	Olvasmány Iz 55, 1-3 Kiv 16, 2-4, 12-15 Préd 1, 2; 2, 21-23	Szentlecke Róm 8, 35, 37-39 Ef 4, 17, 20-24 Kol 3, 1-5, 9-11	Mt 14, 13-21 Jn 6, 24-35 Lk 12, 13-21

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
	I. év		II. év	
hétfő	Szám 11, 4b-15		Jer 28, 1-17	Mt 14, 13-21 A évben: Mt 14, 22-36
kedd	Szám 12, 1-13		Jer 30, 1-2, 12-15, 18-22	Mt 15, 1-2, 10-14
szerda	Szám 13, 2-3a, 26-14, 1, 26-29, 34-35		Jer 31, 1-7	Mt 15, 21-28
csütörtök	Szám 20, 1-13		Jer 31, 31-34	Mt 16, 13-23
péntek	MTörv 4, 32-40		Náh 1, 15; 2, 2; 3, 1-3, 6-7	Mt 16, 24-28
szombat	MTörv 6, 4-13		Hab 1, 12-2, 4	Mt 17, 14-19
Évközi 19.				
vasárnap	Olvasmány		Szentlecke	
	A	1 Kir 19, 9a, 11-13a	Róm 9, 1-5	Mt 14, 22-33
	B	1 Kir 19, 4-8	Ef 4, 30-5, 2	Jn 6, 41-52
	C	Bölcs 18, 6-9	Zsid 11, 1-2, 8-19	Lk 21, 32-48
hétfő	I. év		II. év	Evangelium
	MTörv 10, 12-22		Ez 1, 2-5, 24-2, 1a	Mt 17, 21-26

kedd	MTörv 31, 1-8	Ez 2, 8-3,4	Mt 18, 1-5. 10. 12-14
szerda	MTörv 34, 1-12	Ez 9, 1-7; 10, 18-22	Mt 18, 15-20
csütörtök	Józs 3, 7-10a. 11. 13-17	Ez 12, 1-2	Mt 18, 21-19, 1
péntek	Józs 24, 1-13	Ez 16, 1-15. 60.63	Mt 19, 3-12
szombat	Józs 24, 14-29	Ez 18, 1-10. 13b. 30-32	Mt 19, 13-15
Évközi 20.			
vasárnap	A Olvasmány Iz 56, 1. 6-7	Szentlecke Róm 11, 13-15. 29-32	Mt 15, 21-28 Jn 6, 51-59 Lk 12, 49-53
	B Péld 9, 1-6	Ef 5, 15-20	
	C Jer 38, 4-6. 8-10	Zsid 12, 1-4	
hétfő	I. év	II. év	
kedd	Bir 2, 11-19	Ez 24, 15-24	Mt 19, 16-22
szerda	Bir 6, 11-24a	Ez 28, 1-10	Mt 19, 23-30
csütörtök	Bir 9, 6-15	Ez 34, 1-11	Mt 20, 1-16a
péntek	Bir 11, 29-39a Rút 1, 1. 3-6.	Ez 36, 23-28	Mt 22, 1-14
szombat	14b-16. 22 Rút 2, 1-3. 8-11	Ez 37, 1-14 Ez 43, 1-7a	Mt 22, 34-40 Mt 23, 1-12

	Olvasmány			Szentlecke	Evangelium
Évközi 21.			Olvasmány	Szentlecke	
	vasárnap	A	Iz 22, 19-23	Róm 11, 33-36	Mt 16, 13-20
		B	Józs 24, 1-2a. 15-17. 18b	Ef 5, 21-32	Jn 6, 61-70
		C	Iz 66, 18-21	Zsid 12, 5-7. 11-13	Lk 13, 22-30
			I. év	II. év	Evangelium
	hétfő		1 Tessz 1, 2b-5. 8b-10	2 Tessz 1, 1-5. 11b-12	Mt 23, 13-22
	kedd		1 Tessz 2, 1-8	2 Tessz 2, 1-3a. 13-16	Mt 23, 23-26
	szerda		1 Tessz 2, 9-13	2 Tessz 3, 6-10. 16-18	Mt 23, 27-32
	csütörtök		1 Tessz 3, 7-13	1 Kor 1, 1-9	Mt 24, 42-51
	péntek		1 Tessz 4, 1-8	1 Kor 1, 18-25	Mt 25, 1-13
	szombat		1 Tessz 4, 9-11	1 Kor 1, 26-31	Mt 25, 14-30
Évközi 22.			Olvasmány	Szentlecke	
	vasárnap	A	Jer 20, 7-9	Róm 12, 1-2	Mt 16, 21-27
		B	MTörv 4, 1-2. 6-8	Jak 1, 17-18. 21b-22. 27	Mk 7, 1-8a. 14-15. 21-23
		C	Sir 3, 19-21. 30-31	Zsid 12, 18-19. 22-24a	Lk 14, 1. 7-14

Évközi 23.	hétfő	I. év	II. év	
	kedd	1 Tessz 4, 12-17	1 Kor 2, 1-5	Lk 16-30
	szerda	1 Tessz 5, 1-6.9-11	1 Kor 2, 10b-16	Lk 4, 31-37
	csütörtök	Kol 1, 1-8	1 Kor 3, 1-9	Lk 4, 38-44
	péntek	Kol 1, 9-14	1 Kor 3, 18-23	Lk 5, 1-11
	szombat	Kol 1, 15-20	1 Kor 4, 1-5	Lk 5, 33-39
		Kol 1, 21-23	1 Kor 4, 9-15	Lk 6, 1-5
		Olvasmány	Szentlecke	
	vasárnap	A Ez 33, 7-9	Róm 13, 8-10	Mt 18, 15-20
		B Iz 35, 4-7a	Jak 2, 1-5	Mk 7, 31-37
		C Bölcs 9, 13-19	Filem 9b-10.12-17	Lk 14, 25-33
		I. év	II. év	Evangelium
	hétfő	Kol 1, 24-2, 3	1 Kor 5, 1-8	Lk 6, 6-11
	kedd	Kol 2, 6-15	1 Kor 6, 1-11	Lk 6, 12-19
	szerda	Kol 3, 1-11	1 Kor 7, 25-31	Lk 6, 20-26
	csütörtök	Kol 3, 12-17	1 Kor 8, 1b-7.11-13	Lk 6, 27-38
	péntek	1 Tim 1, 1-2.12-14	1 Kor 9, 16-19. 22b-27	
	szombat	1 Tim 1, 15-17	1 Kor 10, 14-22a	Lk 6, 39-42
		Olvasmány	Szentlecke	Lk 6, 43-49
	vasárnap	A Sir 27, 33-28, 9	Róm 14, 7-9	Mt 18, 21-35
Évközi 24.		B Iz 50, 5-9a	Jak 2, 14-18	Mk 8, 27-35
		C Kiv 32, 7-11. 13-14	1 Tim 1, 12-17	Lk 15, 1-32

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
	I. év	II. év	
hétfő	1 Tim 2, 1-8	1 Kor 11, 17-26. 33	Lk 7, 1-10
kedd	1 Tim 3, 1-13	1 Kor 12, 12-14. 27-31a	Lk 7, 11-17
szerda	1 Tim 3, 14-16	1 Kor 12, 31- 13, 13	Lk 7, 31-35
csütörtök	1 Tim 4, 12-16	1 Kor 15, 1-11	Lk 7, 36-50
péntek	1 Tim 6, 2c-12	1 Kor 15, 12-20	Lk 8, 1-3
szombat	1 Tim 6, 13-16	1 Kor 15, 35-37. 42-49	Lk 8, 4-15
	Olvasmány	Szentlecke	
Évközi 25.	Iz 55, 6-9	Fil 1, 20c-24, 27a	Mt 20, 1-16a
vasárnap	Böles 2, 17-20	Jak 3, 16- 4, 3	Mk 9, 29-36
	Am 8, 4-7	1 Tim 2, 1-8	Lk 16, 1-13
	I. év	II. év	
hétfő	Ezd 1, 1-6	Péld 3, 27-34	Lk 8, 16-18
kedd	Ezd 6, 7-8, 12b. 14-20	Péld 21, 1-6, 10-13	Lk 8, 19-21
szerda	Ezd 9, 5-9	Péld 30, 5-9	Lk 9, 1-6
csütörtök	Agg 1, 1-8	Préd 1, 2-11	Lk 9, 7-9

Évközi 26.	péntek szombat	Agg 2, 1b-10. Zak 2, 1-5, 10-11a	Préd 3, 1-11 Préd 11, 9-12.8	Lk 9, 18-22 Lk 9, 44b-45
	vasárnap	A Olvasmány Ez 18, 25-28 B Szám 11, 25-29 C Ám 6, 1a, 4-7	Szentlecke Fil 2, 1-11 Jak 5, 1-6 I Tim 6, 11-16	Mt 21, 28-32 Mk 9, 37-42.44. 46-47 Lk 16, 19-31
	hétfő kedd	I. év Zak 8, 1-8 Zak 9, 20-23	II. év Jób 1, 6-22 Jób 3, 1-3, 11-17. 20-23 Jób 9, 1-12, 14-16	Lk 9, 46-50 Lk 9, 51-56 Lk 9, 57-62
	szerda csütörtök	Neh 2, 1-8 Neh 8, 1-4a, 5-6, 7b-12 Bár 1, 15-22	Jób 19, 21-27. Jób 38, 1, 12-21; 39, 33-35 Jób 42, 1-3, 5-6, 12-16	Lk 10, 1-12 Lk 10, 13-16 Lk 10, 17-24
Évközi 27.	péntek szombat	Bár 4, 5-12, 27-29		
	vasárnap	A Olvasmány Iz 5, 1-7 B Ter 2, 18-24 C Hab 1, 2-3; 2, 2-4	Szentlecke Fil 4, 6-9 Zsid 2, 9-11 2 Tim 1, 6-8, 13-14	Mt 21, 33-43 Mk 10, 2-16 Lk 17, 5-10

	Olvasmány		Szentlecke	Evangelium
		I. év	II. év	
hétfő		Jón 1, 1-2, 1, 11	Gal 1, 6-12	Lk 10, 25-37
kedd		Jón 3, 1-10	Gal 1, 13-24	Lk 10, 38-42
szerda		Jón 4, 1-11	Gal 2, 1-2, 7-14	Lk 11, 1-4
csütörtök		Mal 3, 13-4, 2a	Gal 3, 1-5	Lk 11, 5-13
péntek		Joél 1, 13-15; 2, 1-2		
szombat		Joél 3, 12-21	Gal 3, 7-14 Gal 3, 22-29	Lk 11, 15-26 Lk 11, 27-28
		Olvasmány	Szentlecke	
vasárnap	A	Iz 25, 6-10a	Fil 4, 12-14, 19-20	Mt 22, 1-14
	B	Böles 7, 7-11	Zsid 4, 12-13	Mk 10, 17-30
	C	2 Kir 5, 14-17	2 Tim 2, 8-13	Lk 17, 11-19
		I. év	II. év	
hétfő		Róm 1, 1-7	Gal 4, 22-24, 26-27, 31-5, 1	Lk 11, 29-32
kedd		Róm 1, 16-25	Gal 4, 31b-5, 6	Lk 11, 37-41
szerda		Róm 2, 1-11	Gal 5, 18-25	Lk 11, 42-46
csütörtök		Róm 3, 21-30a	Ef 1, 3-10	Lk 11, 47-54
péntek		Róm 4, 1-8	Ef 1, 11-14	Lk 12, 1-7
szombat		Róm 4, 13, 16-18	Ef 1, 15-23	Lk 12, 8-12

Évközi 28.

Évközi 29.

vasárnap	A	B	C	Olvasmány	Szentlecke	
				Iz 45, 1. 4-6 Iz 53, 10-11 Kiv 17, 8-13	1 Tessz 1, 1-5b Zsid 4, 14-16 2 Tim 3, 14-4, 2	Mt 22, 15-21 Mk 10, 35-45 Lk 18, 1-8
				I. év	II. év	
hétfő				Róm 4, 20-25	Ef 2, 1-10	Lk 12, 13-21
kedd				Róm 5, 12. 15b. 17-19, 20b-21		
szerda				Róm 6, 12-18	Ef 2, 12-22	Lk 12, 35-38
csütörtök				Róm 6, 19-23	Ef 3, 2-12	Lk 12, 39-48
péntek				Róm 7, 18-25a	Ef 3, 14-21	Lk 12, 49-53
szombat				Róm 8, 1-11	Ef 4, 1-6 Ef 4, 7-16	Lk 12, 54-59 Lk 13, 1-9

Évközi 30.

vasárnap	A	B	C	Olvasmány	Szentlecke	
				Kiv 22, 21-27 Jer 31, 7-9 Sir 35, 15b-17. 20-22a	1 Tessz 1, 5c-10 Zsid 5, 1-6 2 Tim 4, 6-8. 16-18	Mt 22, 34-40 Mk 10, 46-52 Lk 18, 9-14
				I. év	II. év	
hétfő				Róm 8, 12-17	Ef 4, 32-5, 8	Lk 13, 10-17
kedd				Róm 8, 18-25	Ef 5, 21-33	Lk 13, 18-21

	Olvasmány		Szentlecke	Evangélium
Évközi 31.	szerda	Róm 8, 26-30	Ef 6, 1-9	Lk 13, 22-30
	csütörtök	Róm 8, 31b-39	Ef 6, 10-20	Lk 13, 31-35
	péntek	Róm 9, 1-5	Fil 1, 1-11	Lk 14, 1-6
	szombat	Róm 11, 1-2a, 11-12, 25-29	Fil 1, 18b-26	Lk 14, 1, 7-11
vasárnap		Olvasmány	Szentlecke	
	A	Ml 1, 14b- 2, 2b, 8-10		
	B	MTörv 6, 2-6	1 Tessz 2, 7b-9, 13	Mt 23, 1-12
	C	Böles 11, 23- 12, 2	Zsid 7, 23-28 2 Tessz 1, 11-2, 2	Mk 12, 28b-34 Lk 19, 1-10
hétfő kedd szerda csütörtök péntek szombat		I. Év	II. év	
		Róm 11, 29-36	Fil 2, 1-4	Lk 14, 12-14
		Róm 12, 5-16a	Fil 2, 5-11	Lk 14, 15-24
		Róm 13, 8-10	Fil 2, 12-18	Lk 14, 25-33
		Róm 14, 7-12	Fil 3, 3-8a	Lk 15, 1-10
		Róm 15, 14-21	Fil 3, 17-4, 1	Lk 16, 1-8
		Róm 16, 3-9, 16, 22-27	Fil 4, 10-19	Lk 16, 9-15

Évközi 32.

vasárnap	A	B	C	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
				Böles 6, 13-17 1 Kir 17, 10-16 2 Makk 7, 1-2, 9-14	1 Tessz 4, 12-17 Zsid 9, 24-28 2 Tessz 2, 15- 3, 5	Mt 25, 1-13 Mk 12, 38-44 Lk 20, 27-38
hétfő				I. év Böles 1, 1-7	II. év Tit 1, 1-9	Lk 17, 1-6
kedd				Böles 2, 23- 3, 9	Tit 2, 1-8, 11-14	Lk 17, 7-10
szerda				Böles 6, 2-12	Tit 3, 1-7	Lk 17, 11-19
csütörtök				Böles 7, 22- 8, 1	1 Jn 7-20	Lk 17, 20-25
péntek				Böles 13, 1-9	2 Jn 4-9	Lk 17, 26-37
szombat				Böles 18, 14-16; 19, 6-9	3 Jn 5-8	Lk 18, 1-8

Évközi 33.

vasárnap	A	B	C	Olvasmány	Szentlecke	
				Péld 31, 10-13, 19-20, 30-31 Dán 12, 1-3 Mal 4, 1-2a	1 Tessz 5, 1-6 Zsid 10, 11-14, 18 2 Tessz 3, 7-12	Mt 25, 14-30 Mk 13, 24-32 Lk 21, 5-19
hétfő				I. év 1 Makk 1, 11-16, 43-45, 57-60, 65-67	II. év Jel 1, 1-4, 2, 1-5a Jel 3, 1-6, 14-22	Lk 18, 35-43 Lk 19, 1-10
kedd				2 Makk 6, 18-31		

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
szerda	2 Makk 7, 1, 20-31	Jel 4, 1-11	Lk 19, 11-28
csütörtök	1 Makk 2, 15-29	Jel 5, 1-10	Lk 19, 41-44
péntek	1 Makk 4, 36-37. 52-59	Jel 10, 8-11	Lk 19, 45-48
szombat	1 Makk 6, 1-13	Jel 11, 4-12	Lk 20, 27-40
Krisztus Király			
vasárnap	A Ez 34, 11-12, 15-17 B Dán 7, 13-14 C 2 Sám 5, 1-3	Szentlecke 1 Kor 15, 20-26a. Jel 1, 5-8 Kol 1, 12-20	Evangélium 28 Mt 25, 31-46 Jn 18, 33b-37 Lk 23, 35-43
hétfő	I. év Dán 1, 1-6, 8-20	II. év Jel 14, 1-3, 4b-5	Lk 21, 1-4
kedd	Dán 2, 31-45	Jel 14, 14-19	Lk 21, 5-11
szerda	Dán 5, 1-6, 13-14. 16-17, 23-28	Jel 15, 1-4	Lk 21, 12-19
csütörtök	Dán 6, 11-27	Jel 18, 1-2, 21-23; 19, 1-3, 9a	Lk 21, 20-28
péntek	Dán 7, 2-14	Jel 20, 1-4, 11-21. 2	Lk 21, 29-33
szombat	Dán 7, 15-27	Jel 22, 1-7	Lk 21, 34-36

**77/4935. FRANKLIN NYOMDA, BUDAPEST.
FELELŐS: VÁGÓ SÁNDORNÉ IGAZGATÓ**

70,— Ft